Deniz Gece Mavisi

- şiirler -

Yayın Tarihi:

22.11.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

****ben Senin Değerini Gittiğinde Anladım ****

Sen gittin, dünya sessizliğe büründü,
Karanlık sardı dört bir yanımı,
Kalbimde bir ateş yandı,
Yürek yangımı söndüremedi gözyaşlarım,
Ben senin değerini gittiğinde anladım,
Ben senin değerini bittiğinde anladım.

Her sabah seninle uyanırdım,
Gülüşünle başlardı günüm,
Şimdi ise hüzün dolu her anım,
Sensizlik bir hançer gibi saplandı canıma.
Ben senin değerini gittiğinde anladım,
Ben senin değerini bittiğinde anladım.

Ellerim boşlukta kaldı,
Ellerini arar oldu ellerim,
Gözlerim her köşede seni bulmaya çabaladı,
Ruhumda bir eksiklik, bir yara,
Sen yoksun ya, işte bu en büyük yara,
Ben senin değerini gittiğinde anladım,
Ben senin değerini bittiğinde anladım.

Düşlerimde hep sen varsın,
Gerçeklerde sen,
Geceler boyu seni düşünürken,
Anladım ki sen benim her şeyimmişsin,
Gidişinle yarım kaldım,
Gidişinle öksüz,
Hasretinle tükendim durdum.
Ben senin değerini gittiğinde anladım,
Ben senin değerini bittiğinde anladım.

Seninle acıdı sol yanım,
Sevginle harap oldu yüreğim,
Umutlarım çöktü üzerime,
Şimdi bomboş her şey,
Sensiz çok soğuk dünyam,
Üşüyor ellerim,
Üşüyor yüreğim,
Meğer senmişsin benim mutluluğum,
Senmişsin benim umudum,
Senmişsin gözlerimdeki ışık,
Ben senin değerini gittiğinde anladım,
Ben senin değerini bittiğinde anladım.
20.06.2024 16:16

Deniz Gece Mavisi

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

****rengarenk Sevgilim****

Sizinle bir şiirin iki dörtlüğünde olma ihtimalini çok isterdim.
Ben şiirlere dökerken içimi,
Siz okurdunuz içimdeki sizleri.
Belki evrilirdi dizeler senlere,
Belki sen benim hayalim olurdun,
Belki de tek gerçeğim.
Kaybolan adamlara inat,
Adam gibi severdin beni.

Belki ile başlayan cümleleri çöpe attırırdın bana;
Sonra iyikiler girerdi hayatıma.
Söylediğin gibi emin ve temkinli adım adım dolardın hayatıma;
İyikim olurdun ansızın.

Sonra iyikiler biriktirirdim yastık altımda,
İyikilerden taç yapardım başına; sen prens, ben prenses olurdum.
Şiirler bizi yazar,
Şarkılar bizi söylerdi.
Mızrap tele her dokunduğunda adımızı anardı;
Acı olmazdı yeryüzünde.
Yıldızları gözlerinden toplar, avuç içlerimde saklardım.
Alırdın avuçlarımdan, takardın saçlarıma.

Boyardık güneşi maviye,
Ayı pembeye,
Denizleri beyaza,
Ve bulutları yeşile.
Sonra sevda kıskanırdı bizi, çalardı kırmızılarımızı.
Biz peşinden koşarken maviye boyardı;
Tüm kırmızılarımızı eflatuna dönerdi sevdamız.
Siyah alın yazımıza inat,
Ben siyahımı sıyırırdım tenimden;
Sen dökerdin damla damla şiir olup dilinden.
Dünya rengarenk olurdu.

Çıkartır atardık at gözlüklerimizi;
Daha bir lacivert bakardık hayata.
Senin avuç içlerinde açardı papatyalar;
Taç yapar takardın saçlarıma.
Bakarken gözlerimin mavisine,
"Ben maviye aşığım," derdim sana.
Sen kulağıma fısıldardın:
"Mavi sensin, ben sana aşığım kadın."

Sonra bir gök gürler,
Bir fırtına çıkar, silip giderdi geçmişin geçmeyen izlerini.
Sen bana "hoş geldin" derdin,
Ben sana "hoş buldum."
Ve hiç uyanmazdık bu rüyadan;
Benim parmaklarımda senin parmakların,
Senin avuçlarında benim avuç içlerim.
Sahi, roman mı olmak isterdin,

Yoksa rüya mı sevgilim?
Yeter ki masal olma yüreğime;
Lutfun da başım üstüne,
Cefan da...
Benim rengarenk sevgilim.
28.07.2024 13:34

Deniz Gece Mavisi

****sen misin?****

Sen misin beklediğim,
Gecenin karanlığında,
Gözlerimi kapattığımda,
Düşlerime konuk olan?
Sen misin sevdiğim,

Her an aklımda,
Kalbimin her köşesinde,
Sonsuzluğa adını yazdığım?
Uğruna canımı vereceğim,
Bir bakışınla dünyamı değiştiren,
Bir gülüşünle kalbimi fetheden,
Sen misin?

Sen misin gönlümde,
Fırtınalar koparan,
Her sözünle beni saran,
Sevgisiyle beni yaşatan?
Sen misin aşkla dolu,
Hayallerimin baş kahramanı,
Yüreğimdeki derin anlamı,
Sonsuza dek sakladığım?

Sen misin yanıp yanıp kavrulduğum?

Sen misin gecenin sessizliğinde,
Yanımda hissettiğim,
Yalnızlık içinde bile,
Varlığınla avunduğum?
Sen misin aşkın anlamı,
Hayatın rengi, ruhun ışığı,
Gözlerimdeki parıltı,
Kalbimdeki sızı?
Sen misin?

Sen misin uğruna mücadele ettiğim,
Sevginle güç bulduğum,
Her zorlukta seninle,
Aşka inandığım?
Sen misin tüm dualarımda,
İçimde sakladığım umut,
Her yeni başlangıçta,
Yoluma ışık tutan?
Sen misin?

Sen misin beklediğim,
Sen misin sevdiğim,
Uğruna canımı vereceğim,
Sen misin, ey sevgilim?
Sensen, bir kere gül gözlerimin içine, yeter.
12.06.2024 08:25

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Deniz Gece Mavisi

3 bir arada

Gözlerin düşüyor
bir cemre misali yüreğimin sahillerine.
Karaya vuruyor ayrılığın en acı dalgası,
seni çağırıyor martılar.

Adını fısıldıyor rüzgâr,
bulutlar damla damla sevda yağdırıyor.
Islak kumlara inat ıslanıyor göz bebeklerim.
Bir şarkı getiriyor seni bana;
yollar uzak, düşler mavi.

Sen ise eflatun…
Bir eflatun gecede buluyorum seni.
Ayak parmak uçlarımda çocuk cesareti,
dilimde yarım bir şarkı.
Saçlarımda yıldızlar ve sen,
geceden de güzel gözlerinle karşımda.

Sesinin çarptığı duvarlar tenim oluyor.
Gözünün baktığı her yer
benim için bir gökyüzü.
Ellerinin değdiği her yerde
güller yeşeriyor.

Yalnızlığımın ıssız adası
uzak kalıyor sen olunca.
Sen olunca kokuyor menekşeler.
Sen varken dağılıyor
ayın önündeki bulutlar.

Varlığın sarıyor benliğimi.
Ört, sevgilim,
yüreğimin üstüne yüreğini.

Bak, üşümüş bir serçe misali
ellerindeyim.
Gözyaşlarıyla yıkanmış
bir çağlayan seldeyim.

Ve hâlen kanatlarım sensiz felç.
Bir nefes ver bana
ve sal beni
yüreğindeki engin gök kubbeye.

Göğsünün kafesi olsun
Dünyamın sınırları

Ayaklarımın dibinde kum,
hasretin kokuyor.
Deniz meltem esmiyor,
bana kokunu taşıyor.

Vuruyor yakamozu
yanan bir sevdanın ay misali.
Vuruyor şavkını
yıldız diye kaymaya hazır
gözyaşlarıma.

Ve şimdi ben burada,
bu sahilde,
gökyüzündeki yıldızlara
asıyorum hasretliğini.

Ne bir idam sehpası
ne de bir yad çağrısı,
sadece susan sesimin
içimde yankılanan çağrısı.

Ağıdıdır şimdi
sana olan hislerin.
Bırak sular bu gece
kumları değil
seni götürsün.

Yüreğimin kıyısı artık
çok ıssız ve taştan.
Kayaları ezen sesinin
bıraktığı her kumu
götürsün artık buradan.

Yalın ayak döneyim
içimdeki bene;
sana emanet ettiğim,
şimdi bir sahilde unutulmuş.

Saçlarımdan düşmüş
bir kır papatyası,
sesimden feryat figan
kopmuş bir ben.

Seni aradım
bir şarkının nakaratlarında.
Gözlerin geldi aklıma,
üç kere yutkundum.

Ben seni sevdiğimi
herkese duyurdum da,
bir sana duyuramadım
avaz avaz haykıran
içimdeki aşka inat…

DENIZ GECE MAVISI & ZUZU ŞİİR KADIN &PARGALI İBRAHİM 25.09.2025

Deniz Gece Mavisi

A Şair

Derdim çoktur hangisine yanayım
Tutuşmuş yürek ben nasıl durayım
Bir derdime bin katık aşk banayım
Söyle bana a şair kimden hesap sorayım

Gönlüm kederli gözlerim çağlar Gözlerimin ateşi kalbimi dağlar
Ölüm kurtuluş ayrılık avuçlarımda sızlar
Söyle bana a sair ben bu derdi kime satayım

Çile rüzgarında dağılmış saçlar
Dilimde dem tutuyor zamansız ahlar
Ruhumu sürgüne göndermiş şu kahpe yıllar
Söyle bana a şair vuslatın yolunu nasıl bulayım

Sırat uzun sırat ince
Kimden neyin hesabını sorayım
Ölüm gerçek hayat fani neyin çetelesini kime tutturayim
Söyle bana a şair yürek kirigina varımdır çare
Çaresiz derdime kimden derman bulayim

Denizim derki yaralarim tazedir
Düşman aman vermez bedenim biçaredir
Yandı yüreğim küle döndü
Dönüp dönüp gittiğim yol bana zul bana zahmettir
Söyle bana a şair Naftalin kokulu geçmişim yastık altın da kanarken
Acıyi yazan ellerim derdime çare mi yok sa yare midir

Deniz Gece Mavisi

Acı

Ben kimim ayrılırken?
Kimliğim kalmış avuçlarında,
tıpkı sevgimin yüreğinde kaldığı gibi.
Üç harfli bir "sen" bıraktın ardında bana,
oysa nenem, "Kızım, uzak dur," demişti üç harflilerden.
"Gel" demeni öyle çok isterdim ki,
ama "gel" üç harfliydi.
Başlamadan biten aşkımız gibi
o da yarım kaldı, bizim gibi.

Oysa defalarca aramıştım seni
dilimle dudağım arasında.
Hem seviyor, hem nefret ediyordum senden.
Aşkın neresindeydim?
İlk gün gibi seviyordum seni.
"Git," dediğin günü yine kanadı yüreğim.
Evet, o da üç harfliydi: "git."
Sokağın kaldırım taşlarını yalayan çıplak parmak uçların hiç aklımdan gitmiyor hala.

Harf harf, hece hece adını ezberlemiştim.
"Sevmiyorum," deyişin içimde yıkılan Çin Seddi oldu.
Tek tek koymuştum tuğlaları yüreğimin en mahrem duvarlarına,
Gidince devrildi umut putlarım.
İnsan hayatında kaç kere ölür?
Kaç kere gömülür, kaç kere dirilir yeniden?

Sevgi denilen muamma neden kanatır yürekleri?
Sevip de gülen yok muydu?
Peki aşk neden üç harfliydi?
Şimdi dilsiz bir dudak,
sözcüksüz bir dilim.
Konuşmaya hasret dudaklarımla
kapına gelemeyecek kadar gururluyum.
Hani sevgide gurur olmazdı,
neden bu inat?

Üç harfli bir aşk doğuramadım belki sana,
gül kokulu şiirler yazamadım ama,
begonyalar diktim yüreğinin balkonlarına,
sen manzaralı camlarıma inat.
Neden kanatır yürekleri sevda?
Sevdalar mı suçlu,
sevmeyi bilmeyenler mi?
Yoksa üç harften oluşan aşk mı?
Kim suçlu?
Bak, yine üç harf: yokluğun.
Acı,
acı,
acı.
18.08.2024. 21:59

Deniz Gece Mavisi

Acı Bir Son

Şimdi sen bensizsin,
Ben de sensiz.
Hiç kimse senin yerini doldurmuyor,
Kadehler bile avutmuyor beni.
Günden güne eriyorum,
Mevsimler geçiyor,
Aylar, yıllar geçiyor…
Ama sen,
Sen hâlâ yüreğimin tam ortasında,
Kör bir düğüm gibi kalıyorsun.

Keşke bir silgim olsaydı,
Acıtan, kanatan her bir şeyi silebilseydim.
Ama yok…
Ben, gidişinin izlerini gözyaşlarımla yıkadım.
Biliyor musun?
O gece kaldırımlar ağladı,
Yer gök ağladı…
Bir tek sen ağlamadın.
Sessiz ve merhametsizce gittin.

Gururumun perdeleri hâlâ kapalı.
Gidişin öğretti bana;
Bazı aşklar sadece yakarmış,
Bazı sözler sadece kanatırmış.
Oysa senin sözlerin,
Mavi bir duman gibi sarmıştı kalbimi.

Şimdi meçhule doğru yürüyor ayaklarım.
Yol uzun, mevzu derin, bedenim yorgun.
Hayatın çürümüş yerlerini yamamaya çalışıyorum,
Ama yama tutmuyor acı.
Dinmiyor gözyaşı…
"Unut" diyor beynim,
"Unut"…
Olmuyor.
Yapamıyorum.

Sen hâlâ,
Bir yangın gibi içimde,
Bir kör düğüm gibi solumda,
Bir sızı gibi kalbimde yaşıyorsun.

Ne zaman aynaya baksam,
"Git kes sakallarını, öyle öpeceğim dediğim anılar çarpıyor yüzüme.
Çay bardağını elime alınca,
"Bırak ben tutarım sapından, elin yanacak" sözlerin yankılanıyor.
Ağır bir şey kaldırmaya kalksam,
Gözlerini kocaman kocaman açıp,
"Dur, belini inciteceksin!" deyişin düşüyor aklıma.

Hâlâ rafadan yumurta yiyemiyorum.

Çok severdin, bana da zorla yedirirdin,
“Hadi aşkım, bir kaşık bir kaşık daha…” diye diye.
Geçen gece, sürekli oturduğun koltuk seni sordu,
Ama cevap veremedim.
Seni soranlara hâlâ cevap veremiyorum.
Işıklar sönünce giriyorum apartmana,
Kimse görmesin, kimse sormasın diye.
Zaten ne diyebilirim ki?
“Aşkı da sevgisi de yalanmış, oynamış benimle” mi?
Diyemem diyemem ki.
Of, beynimdeki detone olmuş tiktaklar,
Ne zaman susacaklar?

Rabbim…
Bir sabah, ne olur,
Onu unutmuş olarak uyandır beni.
Çünkü artık dayanamıyorum demekten yoruldum.
Ama yine de dayanamıyorum.

Al onu kalbimden,
Söküp at bedenimden.
Ne acısı kalsın, ne de izi…
Bir yangın çıkar, savur küllerini benden uzağa.
Bir fırtına kopar, paramparça et hatıraları.
Bir deprem yarat içimde,
Ona ait ne varsa,gömülüp gitsin!

Çünkü ben onsuz yaşayamıyorum.
Her nefesim boğazımda düğümleniyor,
Her adımım uçuruma sürüklüyor beni.
Ve biliyorum…
Bu hikâyenin mutlu sonu yok.

Bir tek çare kaldı bana:
Ya kalbim susacak,
Ya da ben…
Acı bir sonla bitecek bu hikâye.
Ya ben ölücem, yada o.
31.08.2025 11:37

Deniz Gece Mavisi

Acının Gölgesi

Sen hep bana gecenin kör karanlığında geldin
Ben hep sana kör kaldim
Dilsiz aşk olmaz diyen yüreğime inat
Lebsiz kaldım
Yine de atmadım bir adım geri sevdim

Oysa sevmek yazılmamış kaderime
Kirik kanatlarim avuclarimda yine
Gitmeler mi birikiyor içimde biryerlerde
Kurduğum hayaller batarken yüreğime
Kayboldum düşlerin enkazı altında yine

Kırık dökük anılar hesap sorarken yorgun ellerime
Dileme takıldı bir şarkının nakaratı yine
Hani bekleyecektin bir ömür boyu
Hani olmayacaktın başkalarının
Şarkıların bugusunda kaybettim kendimi yine

Oysa yemyeşil di içimdeki tüm senler
Eflatun geceye yıldızsız gökyüzüne inat
Yıldızları gözlerinden çalmıştım ben
Şimdi ise gri bir renk hüküm sürüyor gozlerimin mercan maviligine
Düş mu bu sevgilim yaşadıklarım
Yoksa kaybolan umutlarimin birer yansıması mi
Girerken koynuma acının gölgeleri
Yaşadıklarım kocaman bir yalan mı
02.01.2024 01:52

Deniz Gece Mavisi

Acının Sen Halleri

Deniz sabırla konuşsa da
taşlara vuran her dalga
unutmaz nasıl canının yandığını—
tıpkı benim seni sevip affedememem gibi.

Suçlu kim, hâlâ düşünüyorum;
deniz mi, taşlar mı, dalga mı,
beni anlamayan sen mi
yoksa seni terk etmek zorunda kalan ben mi?

Ne suç garip,
ne de suçlu…
Zembereğinden boşalmış saat gibi dönüp duruyorum.
O bile günde iki defa gerçeği yansıtırken,
senin hep hata yapıyor olmanın nedeni ne?

Fütursuz bir hayatın
usturupsuz yüzüyüm.
Kemiğimden etimi,
yüreğimden sevgini sıyırıyorum:
Acının sen halleri avuç içlerimi kanatıyor.

Dilimde pelesenk olmuş mutluluk,
Saçlarımdan akan acılarla savaşıyor.
Gölgene basmaktan korkuyorum,
çünkü her adımın içimde yankılanıyor
Sessiz ama parçalayıcı,
Derin ama adressiz.

Karanlığa sıkışmış gölgelerle savaşan yorgun bir yurek taşıyorum
Ellerim solgun,
Dudaklarım sus,
Ve dilim sensiz.

Şimdi içinde kaybolduğum bir liman var,
hiçbir gemi uğramaz,
hiçbir martı kanat çırpmaz.
Yalnızlığın paslı zincirleriyle
kendimi demirliyorum,
çözülmek istemeyen bir bağ gibi.

Bu aşk için emek verdigini söylüyorsun ya hangi emek
gelip geçen dalgaların arasında
bir iz bile bırakmadın.
Oysa ben,
her kum tanesine
adını yazmaktan yorulmadım hiç,
Bu yüzden sen başkasına
Ben yokluğuna sarıldım.

Ama bil ki;
ne denizler susar,

ne taşlar kırılır,
ne de dalga vazgeçer kıyıya vurmaktan.
Ben de öyleyim işte—
her darbende eksilip
her hatıranda çoğalıyorum.
Adı ne bu duygunun
Aşk mı acı mı
18.08.2025 11:11

Deniz Gece Mavisi

Adam

Sen ne güzel seviyorsun ya,
Ciğerlerin sökülürcesine seviyorum
Vallahi seviyorum diye haykırdın ya,
Yokluğumda doldu ya gözlerin,
Aktı ya yüreğime damla damla hislerin,
Her bir zerrene hayranım.
Gülüşüm sen,
Bakışım sen,
Gözlerimin ışığı bile sen.

Her şey mi yakışır bir yüreğe?
Yüreğimin limanlarına demir atan gemiler bile sen.
Seni düşünmediğim bir anım yok.
Gecem sen,
Gündüzüm sen,
Işığım sen,
Çevirdiğim fincanlar bile sen.

Her şeye anlam katanım,
Yüreği güzelim,
Elinin değip de güzelleşmediği ne var?
Sen bakarsan çiçek açmaz mı yüzüm?
Sen seversen yeşermez mi çiçeklerim?
Hayatıma nakşolmuş mutluluk bestesi,
Seni anlatamaz hiçbir harf, hiçbir kelime.
Ben yirmi dokuz harfle seni anlatamam ki.

Bir sen düşün sevdiğim;
Bakışı roman,
Gülüşü masal,
Sevişi aşk...
Beşinci mevsimim,
Sekizinci günüm,
On üçüncü haftam...
Her şeye bir varlık katanım,
Varlığım...
İyi ki varım!

Seninle her şey bir başka,
Her an bir mutluluk,
Her bakış bir öykü.
Seninle geceler sabah olmuyor,
Seninle sabahlar hiç bitmiyor.
Her nefeste bedenimi tavaf ediyor huzur,
Sen umudun ete kemiğe bürünmüş halisin.

Seninle her an bir sır gibi,
Bir gizem gibi.
Kalbimdeki tek doğru sensin,
Ruhumda seni hissediyorum her saniye.
Bana her dokunuşun,
Bir şarkı, bir melodi,

Bir sevda şiiri yazdırıyor bana.

Seninle her şeyin bir tadı var,
Gülüşünle dünya güzelleşiyor.
Ve ben, seninle her anı yaşamayı çok seviyorum.
Bir ömür boyu seninle olmayı istiyorum.
Beni sevdiğini bilmek,
Yüreğinde varlığımı hissetmek çok güzel.
Gözlerimi açıyorum, sen;
Kapıyorum, sen;
Her yerde sen,
Her an seni sevmek mutlulukların en mükemmeli.

Seninle her yer cennet,
Her dokunuşun bir öpücük,
Her an bir ömür.
Seninle olmak,
Seninle her şeyi hissetmek,
İçimdeki sonsuz aşkla seni sevmek istiyorum.

Kırmadan, dökmeden, dağıtmadan,
Bir bakışınla ben kayboluyorum,
Bir gülüşünle yeniden doğuyorum.
Seninle her şeyin bir anlamı var,
Ve ben, seni sevmek için yaratılmışım.
Seninle her an bir mucize, bir armağan bana.
Sen aşkın en güzel hali.
Kapatmasın gözlerini hiç Mevlam,
Adının yanına koyduğum tek kelime: Adam.06.02.2025 15:48

Deniz Gece Mavisi

Adamım

Adını andığım her an dudaklarım titriyor,
sanki bir dua kaçıyor aralarından.
Sen, bendeki en kutsal yangınsın,
dudaklarımda mühürlü bir şiir…
Ve ben o şiiri
her sabah ciğerime kazıyorum.

Sen geldin…
ve küllenmiş kalbimin
nasıl alev aldığını gösterdin bana.
Unutulmuş köşelerim
birer birer ışığa döndü.
Geceler, gözlerinle aydınlandı.
Ben yazmadım bu aşkı,
kalem seni kendi yazdı—
kanla, öfkeyle, duayla.
Adamım…

Sözlerin vardı...
göğsümün tam ortasına konan
bir tüy kadar hafif,
ama kurşun kadar etkili.
Varlığınla içimdeki tüm karanlıklar
tek tek yer değiştirdi güneşle.
Ben seni sevmekle
kendimi buldum.
Adımı bile senin sesinden duymayı sevdim.
Sabahları aynaya bakmayı,
nefes almayı,
insanca yaşamayı
seninle hatırladım.
Adamım…

Seninle her şey çocukça,
ama en derin, en gerçek.
Gözlerimde dönme dolaplar,
ellerimde balonlar gibi umut.
Adını andıkça
bir salıncağa biniyor kalbim,
göğe dokunuyor.
Çünkü seninle
her şey yeniden başlıyor.
Adamım…

Bir gülüşünle
yeşeriyor içimdeki mezarlık.
Zaman sensiz geçmiyor artık,
çünkü "zaman" bile
seninle anlam buluyor.
Bu masal seninle başladı
ve ben,
her seferinde

ilk kez yaşanmış gibi
tekrar tekrar sana âşık oluyorum.
Adamım…

Ellerin…
bir sığınaktan öte,
bir dua gibi, bir yemin gibi huzurlu.
Sarılınca iyileşiyor tüm yaralarım,
geçiyor her kırık, her korku.
Sen varken,
dünya korkutmuyor beni.
Sen konuşunca susuyor her şey.
Sadece biz kalıyoruz:
Senin kalbinin içinde ben,
benim kalbimin içinde sen.
Adamım…

Bakışların…
bir keman telini ağlatır gibi
titretirken yüreğimi,
ben seni izliyorum—
şairlerin bile kıskanacağı şiirleri
satır satır yazıyorum.
Ve saçlarımı rüzgâra değil,
sana bırakıyorum:
Sen kurut,
sen tara,
sen öp diye
kendimi sana,
savunmasızca emanet ediyorum.

Geçmişi susturdum,
kefensiz gömdüm hepsini.
Çünkü artık sadece sana aitim.
Seninle başlıyorum her şeye
ve seninle son bulacak her şey.
Çünkü sen…
benim varoluş nedenimsin.
Yaşama sebebimsin.
"İyi ki varsın" dedirten tek sevdamsın.
Turgut uyarın göğe baktığı o durakta,
Ben gözlerine bakıyorum.
İyi ki varsın,
Iyi ki varsın Adamım.
Iyiki varsın...
04.08.2025 13:59

Deniz Gece Mavisi

Adı Aşk

Hayatin algoritmasi ne üzerine kurulmuştu; dostluk mu, sevgi mi yoksa menfaat mi?**
Dostluklarımın sahte, sırtımı sıvazlayanların ise yalancı olduklarını gördüğüm gün anladım.

Ne giden ne de gelenmiş insanın umurunda olan.
İnsan verdikçe azalıyormuş; katre katre eksilirken anladım.
Hep bir tamamlanamama hâli üzerime sis gibi çökmüşken, tamamlanma düşüncesi bile çok lüks değil miydi?

Oysa büyümeyi isteyen bendim.
Keşke çocuk kalsaydım da düşünce dizlerim kanasaydı ama şimdi yüreğim kanıyor.
Bazen akan kanlarda vicdan, merhamet arıyorum. Bazen de arkamı dönüp uzaklaşıyorum.
Haklı haksız ayrımı yapmayı da bıraktım.

Öyle yorgunum ki; hayatın raylarında ağır ağır giden bir tren gibiyim, her kompartımanında bir umutsuzluk yüklü bir tren.
Ne menzilim belli ne de hedefim.
Oysa canla başla haykırırdım; insanın bir hedefi olmalı!

İki ileri bir geri gitmez bazı şeyler, gitmiyor da...
Doğru söyleyenin dokuz köyden kovulduğu yerde, onuncu köye pabuçlarını çeviren yine ben değil miyim?
Yol uzun, hayat kısa. Tezatlar içinde bas geri yapan yine dilim oluyor.

Konuşmayı iki yaşında öğrenen ben, konuşamıyorum.
Sözlerim boğazımda düğümlenirken, sessizlikte kayboluyorum.
O kadar çok şey söylemek istiyorum ki, ama kelimeler dudaklarımı terk ediyor.
Sanki içimde biriken her şey bir ağırlık olmuş, beni dibe çekiyor.
Ve ben, bu ağırlıkla yaşamayı öğrenmeye çalışıyorum.

Günler birbirini kovalarken, ben de kendi içimde bir kovalamacanın içindeyim.
Bir taraftan bir şeylere tutunmak, bir taraftan da her şeyden kopmak arasında gidip geliyorum.

Zaman geçiyor, ama ben sanki hep aynı noktadayım.
Yorgunum,
Yalnızım,
En çok da sensizim.
Yorgunluk geçer,
Yalnızlık biter,
Ya sensizlik?
Onu nasıl atlatacağım, inan bilmiyorum.
Ahmet'in yerine Mehmet'i koysam,
Ahmet olur mu?
Olmaz değil mi? İşte, sen benim tek tamamlayamadığım yanımsın.
İnsan her nefeste eksilir mi? Eksilirmiş.
Her nefeste eksiliyorum,
Ve bunun adına aşk diyorlar.
16.08.2024. 15:33

Deniz Gece Mavisi

Adı Aşk Soyadı Sen

Sen dilimle dudağım arasında kıvranan çaresizliğimsin, ve ben ne yutabildim ne de tükürmeye kıyabildim.
Yutkunup yutkunup sustum, boğaz kırk boğum sevgilim.
Sen kaçıncı boğuma takılıp kaldın ki çıkmıyor adın dudaklarımdan.

Yine kırık parmak uçlarımla adını yazmaya çalışıyorum.
Gökyüzü bulutlu, gözlerimi kıskanıyor yağmurlar.
Kirpiklerimde kırlangıç sancısı, bebek adımlarım stabil.
Kekremsi ve ekşi varlığın.

Kirpiklerini tek tek saydığım adam, gamzelerinin çukurunda yeniden doğduğum.
Dilimin kayganlığında kayıp, kafasını çarparken kelimeler sana henüz yüzü açılmamış şiirler yazmak istiyorum.

Yine yokluğunun hazanındayım, ayaza kesiyor avuç içlerim.
Dudaklarımın keskin virajlarında yalpalıyor dilim.
Çocuk gülüşlerim firar da, gözlerimin mavisi kaygılı.
Saçlarımda hasretin parmakları, ve ben umudun dibine kaşık çalan o kız. Çocukken çikolatanın, yumurtanın ve en sevdiğim yemeğin dibini kazır, çok da zevk alırdım.
Bir tatlı gelirdi ki, şimdi ise dudaklarımda çocukluğun paslı tadı.
Hiçbir şey zevk vermiyor bana.

Kalbimle aklım arasındayım, kalbim 'sev gitsin' dese de, aklım 'dur bekle' diyor. Neyi, niçin, neden beklemeliyim diyemiyorum.
İnsan her saniye bir sesi özler mi?

Bazen yoruluyorum seni özlemekten, o anlarda bile hayallerimdesin.
Şairin dediği gibi, dilimin susup gözlerimin konuşmaya başladığı gün, astım çocuk gülüşlerimi yüreğimin Filistin askısına ve sardım üç kat Amerikan bezine.
Salası okunan kalbim yeniden nefes alır mı bilemem ama, aldığım bütün nefeslerin adını aşk koydum.
Soyadını sen, 07.05.2024 11:22

Deniz Gece Mavisi

Adı Sen adı ben adı aşk

Bu gece hasretini koydum önüme,
Sigaramdan derin bir nefes çekip,
Çay niyetine seni yudumladım ince belli çay bardağımda.
Girerken koynuma umutlar,
Aşk dolu şiirler yazdım.
Şimdi dilimin patinajlı yollarında kayboluyor cümlelerim.
Bir melodi geceye düşüyor:
Adı sen, adı ben, adı aşk, olan bir masal.

Gözlerin yıldızları kıskandıracak kadar parlak,
Sözlerin kor ateşler gibi sıcak.
Ilık ılık akıyorsun içime,
Kana kana susuyorum sana,
Doya doya aşkım,

Ve sen, rüzgârın fısıldadığı en tatlı şarkı,
Dudaklarımda adıyla çoğalan dua,
Yüreğimdeki en derin sır oluyorsun.

Her bakışında bir bahar açıyor içimde,
Her dokunuşunda zamansız bir düşe düşüyorum.
Sensizliğin gölgesi bile ürkütüyor beni,
Çünkü sen varsın, çünkü sen hep olmalısın.

Ben sana yazıldım,
Geceye düşen yıldız gibi,
Karanlığa ışık, gönlüme nefes gibi…
Ve bil ki sevgilim, bir gün benden gidersen,
Yanık bir türkü gibi dolanırım içinde.
Ve hangi melodiyi dinlesen,
Hep bana çıkar yolların.
Çünkü ben çok sevdim seni,
Sen de unutamazsın beni.
03.09.2025 03:08

Deniz Gece Mavisi

Adı Sen Olan Aşk

Gözlerinin içinde kendimi buldum,
Dalıp kayboldum.
Bazen dua bildim varlığını,
Bazen şükür sebebim oldun.
Rabbime her açıldığında ellerim,
Ben seni yazdım,
Yürek haneme altın harflerle...
Sen, dilimle dudağım arasında en mahrem yeminim oldun.

Az bedel ödemedim senin için.
Bazen Yusuf'un atıldığı kuyularda kaldı umutlarım,
Bazen yanıp kül oldu, varlığım.
Ama vazgeçmedim seni sevmekten.
Seni bir bebeğin gıdısından öper gibi masumca sevdim.

Farzet ki bir gün yok olacak dünya,
Hiç kimse kalmayacak yeryüzünde.
Senin hatıraların,
Benimse gülen yüzüm birer anı olacak,
Yüreğimin fotoğraf albümünde...
Anneler aşkı anlatırken "sen" diye başlayacak sözlerine,
Aşıklar aşkı bizimle keşfedecek.
Adımızı yan yana yazmayan kader utanacak,
Çekilip bir kenara bizi izleyecek zaman.
O an bir yaş düşecek gözlerimden,
Yavaşça kayacak yüreğine,
Ve aşkın doğacak.

Sen benim kaderim olacaksın,
Ben senin tek varlığın.
Dilsiz bir alfabenin ilk sözcüğü,
Dudaklarıma mühürlenirken,
Ben "aşk" diyeceğim sana.
Aşk, sen olacaksın.

Mesafeler ne kadar uzak olsa da,
Yüreğin yüreğimin yanı başında.
Biliyorum, bir tesadüftü belki gelişin,
Beni benden edişin,
Gözlerime aşk ile bakışın...
Söyle, adı ne içime ilmek ilmek sarılışın?
Adı ne?
Adı "sen" olan,
Sen kokan her bir çiçeğin...

Karanlığa mahkum bedenimde,
Gün yüzüne çıkamayan ben,
Seninle yıllar sonra kabuğuna tekrar dönmüş istiridye gibiyim.
Ve biliyorum, benim yerim senin yanın.
Mesafeler umrumda değil;
Senin geldiğin her mevsim bahardır bana.
Sen yeter ki gel;

Karları eritir,
Yağmurları durdurur,
Rüzgarları sustururum.

Güneşim olup doğ gözlerime.
" Günaydın," desin yüreğim yüreğine.
Günaydın, adam...
Uyan artık.
Daha yeni yazılacak bir aşk hikayemiz var bizim.
Hadi, yazdır bana aşkı!
Adı "sen" olsun bu hikayenin,
Noktayı biz koyalım.
Kalem elimde, hadi başlıyoruz...
18.01.2025 17:53

Deniz Gece Mavisi

Adım Neydi Benim

Kelimeler buz tutuyor dudaklarımda
İçimde gardını almış bir savaşcı
Ne yana baksam senler saçılmış
Ben ise kayıp yitirilmişim

Gülüşlerim palyaçonun dudaklarında asılı kalmış
Umudum ise kapının girişine mıhlanmış
Dona çekmiş hayallerim
Ayaza vurmuş en üryan düşüncelerim

Yine memelerinden avu içiriyor hayat bana
Yine dibini buluyorum sensizliğin
Stabil hayatın sıradanlığında
Umutlarım hayat mücadelesi veriyor

Kozasına sığmayan kelebek gibiyim
Az sonra kozasını kırıp dışarı çıkacağı için heyecanlı
Ama sonunu düşününce kararsız
Giz perdeleri göz katranıma çekilmiş
Başımda allı morlu yeşil li yemeni siyahi

Karadan da kara gece
Ve lacivert tüm kimliksizligim
Acının son soluğu hüznün ise can damarıyım
Solumda atmaya çalışan kalp neye yarıyor
Ellerim yokluğunun orucunda
Dilimde dua seansları
Ve beynim adını düşürme çabasında dudaklarımdan

Merak ediyorum üç harf bir insanı nasıl bu kadar kanatır
Filistin akısında can veren beden benimkisi
Oysa gamzelerimde at koşturan gülüşlerin tek sahibiydin
Sahi gülüşlerimi kim çaldı
Kim bağladı özgürlüğe açtığım saçlarımı kim dik di yüreğime acının heykelini

Nesnesiz ve yüklemsizim tıpkı
Adsız olduğum gibi
Sahi unuttum adım neydi benim

Deniz Gece Mavisi

Adımın Ne Önemi Var Müslümanım Ben

Adımın ne önemi var Müslümanım ben,
Kalbimde Muhammed aşkı, dilimde zikir,
Elimde Kur'an.
Her adımda secdeye yönelir başım,
İmanla dolar naşım,
Yaradana kulluk eder,
Gözümden akıtırım yaşım.

Gönlümde Resul'ün izi,
Yolumda meşale, sahabenin sözü.
Her nefeste zikreder, her nefeste tevhid ederim,
Bitmez yüreğimin sevdası,
Adımın ne önemi var, Müslümanım ben.

Dünya gelip geçer, fani,
Bir gün terk eder her şey bedeni.
Kalıcı olan yalnız Allah'ın izni,
Adımın ne önemi var, Müslümanım ben.

Kâinatta Kur'an, sayfa sayfa, ayet ayet,
Her harfinde Allah'ı zikreden hikmet.
Resul'ün öğrettiği o tertemiz nimet,
Adımın ne önemi var, Müslümanım ben.

Ezanlar yankılanır her yerde,
Her seste, her ayette yüreğim kıyama kalkar, ellerim amade.
Kalbim titrer huşu ile, her tekbirde, her ceste.
Rabbimdir maksadım,
Resulüm rehberim,
Adımın ne önemi var, Müslümanım ben.

Sen İbrahim'in atıldığı ateş,
Sen Yusuf'un düştüğü kuyu,
Sen Kerem'in kaybolduğu çöl,
Sen âlemlerin nuru, kâinatın yüce rehberi,
Cennet ırmaklarının suyu.
Senin aşkınla yanan narım ben,
Adımın ne önemi var, Müslümanım ben.
18.08.2024 16:33

Deniz Gece Mavisi

Adın Dilimin Tövbesi

Gecelerim gündüze teslim olduğunda,
Yollarım ışığın kollarına uzandığında,
Kapımı her gece mutluluk çaldığında,
Gelme… git sevgili,
Seni seven yanlarımı rüzgâra savurdum ben.

Uykularım düşlere karıştığında,
Duvarlar sırlarımı sessizce sakladığında,
Bir mesajına aylarca ağlamadığımda,
Adını anıp gözlerim dolmadığında,
Gelme… git sevgili,
Seni seven kalbimi karanlığa gömdüm ben.

Azrail'e adımlarımı denk düşürdüğümde,
Ellerinin sıcaklığını aramadığımda,
Yarım gecelerim tamamlandığında,
Yaşamak yeniden anlam bulduğunda,
Şarkılarını başa sarıp kendimi zehirlemediğimde,
Ve çöpleri çöp kutusuna koymayı öğrendiğimde,
Gelme… git sevgili,
Adını dilimin ucundan söküp attım ben.
Adın dilimin tövbesi oldu yar.
10.08.2025 16:48

Deniz Gece Mavisi

Adın Ne Senin

Yine hasretin çöktü yüreğime
Yine özlemin yoldu saçlarımı
Içimde sana akan ırmaklar var
Kabul etmesede yüreğim çok acıdı
Bir ateş ki yüreğim de har

Kelimeler kifayetsiz
Diller lal
Ben ilk kez böyle oluyorum
Ilk kez sebepsiz ıslanıyor kirpik uçlarım
Ne ola bunun adı yar

Sesini duyunca çözülüyor içimdeki tüm düğümler
Doluyor yüreğime mutluluklar
Gülüşün yansiyor beynimin aynasına
Ve ben sen oluyorum

Dilimde dua elimde kuran
Gecenin dördü gözlerimde dirhem uyku yok
Yine elimde kalem
Seni yazıyor seni söylüyor sazım
Yüreğim kırk yerden yirtiliyor sesini duyduğumda
Içimdeki senlerin adını koyamıyorum
Gel ve sen koy adını
Adın ne senin

Deniz Gece Mavisi

Adını Hasrete Verdim

Adını güllere,
Adını taşlara,
Adını kuşlara,
Adını rüzgâra,
Bulutlarda yansın diye adını dağlara verdim.

Topraklar duymadı feryadını,
Bulutlar haykırmadı adını.
İçip içip unutmak istediğim zamanları
Dört yana savrulsun diye kokunu rüzgâra verdim.

Sevdanın kapısını çalmaya yeminli neferim şimdi,
Yanan kalbimin ahı dolansın boynuna kolye niyetine.
Kan kustuğum gecelerin ayazında
Toprağa anlatsın diye sesimi sulara verdim.

Bulutlar yanıyor avuçlarımda,
Güller soluyor bağlarımda.
Acıyı yudumluyor dudaklarım,
Her mevsim taze kalsın diye adını bahara verdim.

Adını yıldızlara yazdım geceleri aydınlatsın diye,
Ayın şavkında parlasın suretin, unutulmasın diye.
Bir dua gibi süzülsün göğe her nefesimde,
Geceler boyu içimde büyüyen özlemi zamana verdim.

Karanlıklar yoldaş oldu sensizliğe,
Her sokak, her iz seni anlattı gizlice.
Kelimeler kifayetsiz, gözler dilsiz—
Dilsizliğime tercüman olsun diye adını şarkılara verdim.

Savrulan saçların gibi dağınık duygularım,
Bir resim çizer şimdi içimde hüzünle.
Tutunamadığım ellerin boşluğu kaldı elimde,
Unutulmasın diye düşlerimi hatıralara verdim.

Bir tebessümün gölgesiyle ısınsın kalbim,
Çölde su gibi, gecede ışık gibi.
An be an içime işlemiş sevdanın izini
Zamana mühür vuralım diye adını sonsuzluğa verdim.

Özlemini içiyorum sarhoş olmak için,
Gözlerini meze yaptım doymak icin,
Yüreğim sen der sana varmak için,
Sonkez adını anmadan ölmeyim diye adını hasrete verdim.
16.06.2025 10:47

Deniz Gece Mavisi

Adını Sen Koy (diyalog)

E:
Sen denizdin, ben maviye aşıktım.
Bu akşam yine hüzün doldu, gece siyahı yüreğime...
Deniz mavisi gözlerin karşımda duruyor,
Gözlerinin güzelliğinde başka bir dünyada buluyorum kendimi.
O dünyada yalnız sen varsın, bütün güzelliğinle...
Gözümde bir damla yaş, deniz olup taşıyor.
Sessiz fırtınalar kopuyor beynimde,
Limanını kaybetmiş bir gemi misali dolaşıyorum deniz gözlerinde.
Biçare sevdamın dümeni kırılmış, her dalgada seni arıyor.
Yıldızlar kaybolmuş gece siyahı gökyüzünde...
Sahi, sen duydun mu içimdeki "sen"lerin feryatlarını?

K:
İçimde öyle bir "sen" var ki,
Ne yönümü bulabiliyorum,
Ne de kendimi...
Bu kadar zor olmamalıydı sensizlik,
Yokluğun bu kadar acıtmamalıydı.
Sensizliğin sessiz çığlıkları kulaklarımda yankılanıyor.
Yüreğimde sensizliğin savaşı var, canım yanıyor...
Hayatımda ilk defa kelimesizim,
Kulaklarıma yuva yapan harflerin tınısında kaybediyorum kendimi.

E:
Ey deniz gözlü sevdiğim...
Meltem rüzgârları kahkahanı getiriyor, yüreğim üşüyor.
Yalnızlığımın tam ortasında,
Yeniden hayat bulduğum sonsuz bir mavimsin.
Avuçlarımdan göğe saldığım bir dualık umut kadar
Heyecanım, kahkahalarım oluyorsun.
Seninle olabilmek, ellerini tutabilmek, yüreğine dokunabilmek
Benim bu dünyadaki en büyük mutluluğum, huzurum...
Yüreğinde olmak, sende yeniden hayat bulmak, nefes almak gibi...
Sen denizdin, ben maviye aşıktım.

K:
İçimdeki duyguların sessiz bir haykırışıydı,
Senin yüreğimin kapılarını zorlayışın.
Ve ben, bile isteye mağlup oldum gece siyahı bakışlarına...
Bir de derler ki gece güneş doğmaz!
Gözlerime doğan,
Yüreğime yazılan,
Dilime dolanan... ne? Aşk mı?
Sen aşkın beden bulmuş hâli misin, adam?

E:
Yüreğini yüreğime...

K:
Avuç içlerini avuç içlerime...

E:
Sevdasını ömrüme...

K:
Ömrümü yoluna adadığım adam...
Söyle, gece mi seni düşündüren,
Yoksa ben miyim seni geceden alıp yüreğime gizleyen?
Ey adam, sevda mısın sen?

E:
Sen misin gözlerime aşk diye takılan,
Yoksa ben miyim aşk haneme seni nakış nakış işleyen?
Ey kadın, aşk mısın sen?

K:
Sevda sensen, razıyım, adam.

E:
Aşk sensen, razıyım, kadın.

02.02.2025 18:09
Gece Mavisi & ‘’GeCe_SiYaHı’’

Deniz Gece Mavisi

Affedene Yazıklar Olsun

Gözlerimdeki ihanetin izleri hala taze,
Kalbimdeki yaraları saramadım, bilemezsin sen.
Güvenimi paramparça ettin,
Gözyaşlarımı ansızın döktürdün.
Sana olan sevgim, artık yok
Karanlığa dönüştü yuregimdeki mavi masal.

Kin dolu artık icimdeki sana kurmak istedigim sözler,
Yüreğimi parçalıyor,İhanetin
Artık sana beslediğim tek duygu nefret.
Gönlümde bir zamanlar bahar esintirirdi varlığın
Şimdi ise sadece pişmanlık
Seninle açan çiçekler solgun birer hatıra oldu bana.
Ardında karanlık bir iz bıraktın,
Hüsranın ve kederin tek şahidi şimdi yaşlı gözlerim.
Sen inancımı ve umutlarimi yıktın.

Git artık, yüzüme bakma, adımı anma,
Seninle geçen her andan pişmanlık duyuyorum,
Zehir gibi içimi kemiriyor mazi.
Artık gönlümün kapıları sonsuza dek sana kapalı,
Sitem dolu sözlerim, sadece bir feryat,
Bir serzeniş.
Nefretim içimde ateş ve yakan sensin
Seni affedene yazıklar olsun.
04.03.2024 11:15

Deniz Gece Mavisi

Affet Beni Anne

Genç kız, yatağında doğrulup dua etmeye başlar. Bir yandan ağlıyor, bir yandan da o miniçik elleri duaya açılıyordur. Genç kızın hayret verici çığlıkları geceye düşerken, yatağında doğrulur ve bir hışımla kalkar.

Az sonra yaşayacaklarının farkında bile değildir. Gözleri ıslak, yüreği yaralıdır; geceliğinin sol göğsünü sıkarak dudakları oynuyordur.

Gözleri yeni doğacak olan güneşi ararken, dudaklarından zorlukla kelimeler dökülür: "Affet beni anne..."

Çıplak ayak uçları, kendini bir bilinmeze doğru götürmektedir. Bir, iki, üç adım derken; parmaklarına balkon demirlerinin soğuk varlığı değer. Ama bu defa kararlıdır. Yüzüne damla damla akan yaşları elinin tersiyle silip bir atlayışla demirlere çıkar. İlaç içmeye gelen nenesi, balkonda bir karartı görür.

Uzanıp baktığında, genç kız dudakları ve bedeni titreye titreye balkon demirlerinin arka tarafındadır. Yaşlı kadın bir an şoka girse de çabuk toparlanır ve öyle bir çığlık atar ki...

Yaşlı kadının çığlıklarına uyanan kızın annesi, telaşlı yarı uyku sersemi balkona gelir. Kızını balkonda o şekilde görünce kalp krizi geçirir.

Kız, nenesinin çığlığıyla kendine gelir. Bakar; annesi yerde hareketsiz yatıyor. Hemen ambulansı arar ve kadını son anda ölümden kurtarırlar. Hastanede geçen günlerin sonunda kadın, kızından tek bir söz ister:

"Bir daha asla intiharı denemeyeceksin."
Kız, yarı vicdan azabı,yarı mahcubiyetle söz verir.
Ama annesi hiçbir zaman bilmeyecektir; o kızın zaten ölü olduğunu.
Siz söyleyin, insan hayatında kaç kere ölür?
15.08.2024 02:00

Deniz Gece Mavisi

Affet Sevgilim

İçimde bir firari sevda var,
Katre katre büyüyen,
Uğruna dünyaları yaktıran,
Ama bir kibrite yenik düşmüş, göğsümde bir yara, adı kanser olan.
Dilim lâl,
Dudaklarım lebsiz.
Kaçmak zorundayım,
Söyleyemem hislerimi sana,
Diyemem, ben diyemem.

Dillerim düğüm düğüm,
Nasıl anlatılır hüzün?
Meyhaneler sığınağım,
Kadehler tek dostum.
Ciğerlerim paramparça,
Yokluğun boğazımda kaldı
Hayallerimiz yarıda
Doldur saki, gecenin karasından da kara,
Umutlarım,
Kadehlerde arıyorum kaybettiğim sevgimi.
Unutma beni diyemem, sevdiğim.

Gözlerim bulutlu,
Yüreğim yağmurlu.
Susup susup içiyorum,
Nasıl geçer bu acı?
Her yudumda ölüyorum.
Unutmak zorundayım
O güzel gözlerini.
Kaçıyorum, bu sevdadan,
Korkunun esiriyim artık.
Seni sevmiyorum derken,
Attığın çığlıkların kanattı kulaklarımı.
Gerçekleri söylesem, kopacak içindeki çiçekler,
Solacak gülen yüzün.
Diyemem sevgilim, ben diyemem.
Susarak koruyorum seni.
Masum, çok masum bir yalan benimkisi.

Kadehlerde erirken duygular,
Gözlerimde bir veda.
Son kez bile bakmak resmine günah bana.
Kaçıyorum, sevgilim, korkak bir fare gibi senden.
Sen kötü bil beni.
Sevmemiş de
Oynamış de
Ne bileyim de işte, ne dersen de.
Yeter ki akıtma gözlerinden yaş.
Bilsem ki benim için bir damla gözyaşı dökmüşsün,
Mezarımı kırar gelirim,
Toprakları deler gelirim.
Senin için kendimden geçmişim ben.

İyi miyim, kötü müyüm, bilmiyorum.
Sensiz bir harabeyim.
Üzülme sevgilim, adımı bir kere an, gelirim.

Ölsem de bırakmam seni,
Her gece gelirim rüyalarına gizli gizli.
Sen adımı her andığında,
Yağmur olur yağarım,
Şimşek olur çakarım,
Rüzgâr olur eserim.
Yeter ki ne kadar çok sevdiğimi bil seni.

Sen mutlu ol, güzel gözlüm,
Hayalini kurduğun evinde mutlu ol.
Ben olmasam da yanında,
Çocukların olsun boy boy,
Ve adımı ver birine.
Bedenim ölse de,
Sen yaşat yüreğinde beni.
Sakın ağlama sevgilim,
Bu sana yazdığım son mektup.
Dağılan mürekkeplere takılma sakın,
Mutluluk yaşları bunlar.

Evet, itiraf ediyorum; seni hâlâ ilk günkü gibi seviyorum.
Yalandı, oyundu,
Ve bitti.
Affet beni sevgilim, affet.
Affet ki ruhum huzur bulsun.
Affet ki mezarımda açan güller sen koksun.
Kefenime bile senin kokunun sürülmesini vasiyet edip gidiyorum, sevdiğim.
Affet, lütfen.
Affet, ne olur.
Ben ölüyorum.
Ölüm tarihi: Güzel gözlüsü ile ayrıldığı gün.
Ölüm saati: Elini bıraktığı an.
Ve son sözü: Affet sevgilim.
21.08.2024 01.03
Şiir: Gece Mavisi Deniz

Deniz Gece Mavisi

Affetme

Katilini affeden herkes tekrar tekrar ölmeye mahkûmdur.
Ben iyi niyetlerimi, iyi olduğunu sandığım insanların avuç içlerini hissedince anladım sırtımda.
Şimdi kimse gelip bana "Yanındayım" demesin,
Gölgeler güneş batınca kaybolur.

Hiç kimse yapılan iyiliği inkâr edecek kadar nankör birine tekrar güvenmez.
Güven tek kullanımlıktır.
Kuşlar uçarken rüzgâra değil kanatlarına güvenir.
Hayatın paradoksları vardır.
Senin benim avuçlarımdan kayıp düşmen
Sakarlık değil; hak ediştir.
Hiç kimse bile isteye gitmez,
Biri iter, biri gider.

Kalbin kırıldığı yerden toparlanmaz,
İçine dökülen sessizlik taşlaşır.
Affetmemeyi seçmek direniştir
Ve bazen hayatta kalmanın tek yoludur.
Her düşüş yeni bir kalkış yaratmaz,
Bazıları düştüğü yerde kalmayı hak eder.
İnsan unutmaz, sadece alışır,
Ama alışmak kabullenmek değildir.
İçindeki öfke küle döner belki ama
Rüzgâr esecek olsa yeniden alevlenir.

Bazen en büyük iyilik affetmemektir,
Kendine saygını korumanın sessiz bir haykırışıdır.
Çünkü herkes hak ettiği kadar kalır insanın hayatında
Ve bazıları sadece unutulmayı hak eder.

Hayat seçimlerden ibarettir.
Affetmemeyi seçmek bir duruştur,
Kalbin duvarlarına kazınmış bir manifestodur.
Katilini affeden herkes, kendi mezar taşını yontar,
Tekrar tekrar ölmenin adıdır bu.

Gölgeler yalnızca aydınlığın ihanetidir.
Güneş batar, gölgeler kaybolur,
Ve yalnızlık kalır geriye,
İnsanın tek sadık dostudur.
Affetmek bir insanin kendine bedenine ruhuna ihanetidir.
Affetme.
Bırak herkes hakettigini yaşasın
Ne bir eksik,
Ne bir fazla...
03.02.2025 13:41

Deniz Gece Mavisi

Ağladı Yer Gök

Bayram'ın evladıydı, Gökhan adını taşıyan yigit
Aksaray'ın yıldızi oldu, parlayan.
32 bahar görmüştü, genç yaşında şehit,
Kardeşleri ağladi yürekleri buruk,
Bayram'ın yüreğinde acı, gözlerinde yaş,
Vatan için verdi oğlunu onurlu bir ağaç.

Şiirler döküldü şairlerin kaleminden
Saygıyla anıldı şehitler
Aksaraylı Gökhan, gömüldü gönüllere
Adı şehit diye yazıldı mezar taşına
Bir damla yaş akmadi annesinin gözlerinden
Vatan sagolsun derken eli yüreğinde kaldı
Açıldı avuclar dua dua göklere Kahramanlıklarla dolu destanlar yazildi girerken naşi şehidimin toprağa
Gökhan'ın vatan sevgisine sahit oldu dağlar taşlar

Gökyüzünde yıldızlar titredi
Aksaraylı Gökhan, vatan için şehit düştü
Şehadeti aydınlattı tüm yurdu
İki kız kardeşi, yarali ama gururlu kaldi kalplerinde hüzün.
Sarılırken bayrağa, gururluydu anasi babasi

Ağladı yer gök agladi Vatan
Ağıtlar ezan sesine karıştı
Yasa bulandı Vatan
Gökhanim rahat uyu unutulmaz
Vatan aşkıyla toprağa düşen her
Kahraman
18.01.2024 15:17

Deniz Gece Mavisi

Ağlayacaksın

Bir sabah aklına ben gelicem,
Yatağında doğrulup düşüneceksin,
Bana aldığın o ayı tokat gibi çarpacak herseyi bir bir yüzüne,
Pişmanlıktan ağlayacaksın.

Ben diye yastığa sarılacaksın,
Yastıklarda teselli edemeyecek seni,
Hışımla kalkıp sokağa fırlayacaksın,
Dar gelecek o koca şehir,
Her adımda kokum sarılacak burnuna.
Baktığın her yerde beni göreceksin,
Herkesi bana benzetecek ama kimseyi benim yerime koyamayacaksin,
Hıçkıra hıçkıra ağlayacaksın.

Bir ok gibi saplanacak kalbine sızı,
Benimle gezdiğin o sokaklar da beni arayıp bulamayacak gözlerin,
Köşede bekleyen bank hesap sorar gibi bakacak sana,
Adımızı kazıdığımız o ağaç dökecek yapraklarını önüne bir bir,
Albal satan amca takılacak gözüne,
arkasını dönecek oda sana,
Yokluğumda kuşlar bile konuşmayacak seninle,
Pişmanlıktan ağlayacaksın.

Sanmaki dolmayacak gözlerin,
Adımı son kez bile anmaya varmayacak
dilin,
Unuttum onu desen de kendini bile kandıramayacak benliğin.
Saçlarımı,
Gülüşümü,
Hatta gamzemi bile arayacak gözlerin.
Ama ben olmuycam bir daha hayatında,
Gerekler tokat gibi çarpınca yüzüne,
Vicdanın dile gelip ağlayacaksın.
Ağlayacaksın yar
Ağlayacaksın.
Hıçkıra hıçkıra ağlayacaksın.
16.04.2024 01:00

Deniz Gece Mavisi

Ah Babam

İşte yine gece
ve ben yine dilimle dudaklarım arasında sıkışan kelimelerin
can çekişmesine şahit oluyorum
Bir damla yaş eşlik ediyor duygularıma
Gözlerimde kabir azabı dünler
Jilet atıyor yaşlar yine göz bebeklerime
Stabil acılarımın kangren serenatları
İniltili gece anadan üryan hasretim
Ah babam ah

Saçıma akları dolduran tek adam
Yürek hanemdeki derin iz
Dudağım da ki kimliksiz lehçe
Yine özlem gırla
Hasret saçlarımı çekiştiriyor
Beli bükülüyor en güzel hayallerimin
Ben ağır yaralı savaştan mağlup düşmüş bir asker
Yürek hezeyanlarım arasında canlı bir ses bir nefes arıyorum
Duygularım yoğun bakımda
parmaklarım hissiz
dizlerim ise takatsiz
ortalığın anasını ağlatacak güce sahip olup da susmak nedir bilir misin sen
babam

gözümün yaşıyla seni toprağa verişim dün gibi
sırtımı sıvazlayan dostların duygusuzca sözleri
ağlama
lan ağlama demesi kolay
benim babam öldü babam diye ağlayamamak ne kadar zor
ne kadar zor baba
babam

adını telefonumdan silemedim
ne zaman rehbere girsem sanki arayacakmışsın gibi o his
sahi arayamazsın değil mi
özledim desem
hasretim desem
gel desem gel
ah ah ciğerim yanıyor baba
ciğerim yanıyor

babasızlık çok zormuş yıllar geçse de bitmeyen acı
dinmeyen sızısın içimde
babam dedikçe yırtılıyor göğüs kafesimin en solu
babam babam
yakışıklı babam
ölüm sana nasıl yakıştı
nasıl
kefenin damatlığın mıydı
bedenini kara topraklara mi damat verdin babam

yine ayaklarım bana ihanet ediyor

evet mezarının başındayım
öpmek istiyorum
sarılmak istiyorum
o miski amber kokunu ciğerime tıka basa çekmek istiyorum
ama toprakların kolları yok ki saramıyorum
aslını istersen sana çok kızıyorum
neden be baba ölürken vasiyet etmedin
bir elimi dışarıda bırakın kızım kendini yalnız mutsuz hissederse gelip öpsün
tutsun beni yanında hissetsin demedin
neden be baba neden
neden

şimdi ellerin yerine toprağını avuçluyorum
onlarda yarama derman olmuyor be baba
bu derdin bir dermanı var mı
acım ne zaman dinecek be baba
ne zaman

seninle oynadığımız oyunlar geliyor aklıma
sen ebe olurdun bende saklanırdım arardın beni bulmaya çalışırdın
sonra ben arkandan yavaşça gelip ebe derdim bağıra bağıra
yine gelsene
yavaşça sokulsana
ama bu defa ebe değil ben geldim desene
bazen oyunlardan sıkılınca otururdum köşeye
ellerimi birbirine bağlar
büzerdim dudaklarımı
sorardın prensesim ne oldu sana
bir elimle göz yaşımı silerken bakardım o bal rengi gözlerine
ve iyice kısıp sesimi derdim
küstüm sende bana sarılır öperdin sonra hemen barışırdım
sahi ben sana küstüm
küstüm be babam küstüm

hadi yine sarıp sarmalasana
oy prensesim küsmüş mü desene
alsana beni sıcacık yüreğine
alsana be baba
alsana

küstüm ben sana küstüm babam
küstüm
gel ve barış artık benimle
ne yediğim yeklerin tadı var
nede gezdiğim yerlerin
cüzdanımda duran tek resminle dertleşip duruyorum
bakma kızıyorum ama seni çok seviyorum
çok özledim be babam
cennet kokulum
dünyanın en yakışıklı adamı
ölürken bile güzelliğiyle herkesi büyüleyen adam
gelsene

lütfen gel yalvarıyorum
bir saniye bir salise bile olsa gel bana
yine yutkundurdu üç kere hayat beni
senden sonra bana hep bir eksiğin var mı diyen sevdiklerim oldu
diyemedim babam
tek eksiğim sensin be babam
her şeyim var
her şeyim bir tek sen yoksun

keşke be baba
bir kolum olmasaydı
bir gözüm olmasaydı
bir ayağım olmasaydı da sen yanımda kalsaydın
bedenin eksikliği bir şekilde telafi ediliyormuş be babam
zaman öğretti bunları bana
ya senin eksikliğini hangi kalem hangi kağıt tamamlayabilir
milyonlarca şiir yazsam ne
kalemi yüreğime batırıp yazsam ne

ben kanadı kırık bir kuşum
ve kanatlarımı kaybettim
bana eksiklerimi sorma hayat
babam derim tamamlayamazsın
sorma be sorma
özledim
özledim

Deniz Gece Mavisi

Ah Deli Sevdam

Ah deli sevdam
Gözlerimin o nazlı bakışları,
Dudaklarımın o tatlı tebessümü, Yüreğimdeki bu sonsuz hasret
İçimin kor ateşi.
Ah deli sevdam

Gözlerimin kıyısında beklerken, yüreğimdeki yangınla yanıp kavrulurken, seninle geçen her anı,
Özlemle dolu bir şiir gibi hissediyorum.
Gözlerim daldıkça uzaklara,
Seninle geçen o güzel anılar geliyor aklıma, ve içimdeki bu hasretin ateşi daha da alevleniyor.
Ah deli sevdam.

Sensiz geçen her gün, bir ömür gibi geliyor bana.
Gözlerim doluyor,
Yüreğim inliyor,
Sensizlik beni paramparça ediyor.
Seni düşündükçe içimdeki yangın daha da büyüyor,
Hasretinle dolup taşıyor gecelerim, Rüzgarın sesi gülüşünü hatırlatıyor
Açan her çiçek kokunu,
Sevdanın labirentlerinde kayboluyorum,
Seninle geçen her anı özlüyorum,
Gel, dön artık bana,
Hasretinle yanıp kavruluyorum.

Ey deli sevdam.
Yürek yangınımın tek faili,
Yokluğun damla damla eritiyor ruhumu,
Varlığına hasret ellerim,
Bir tezenenin sesinde demleniyor yüreğim,
Hasretin melodisi arşınlıyor dilimle dudağımı,
Lebsiz dilime takılıyor tepetaklak senler,
Yoklugun hiç çekilmiyor,
Dön dön bana,
Yaktığın ateş hiç sönmüyor,
Ah deli sevdam ah. 24.03.2024 19:35

Deniz Gece Mavisi

Ah Hayat Ah

Ne zaman güldüreceksin fakirin yüzünü?
Kiminin ekmeği yok yemeye,
Kiminin cesareti yok sevmeye.
Dertler çok, derman yok.
Fakir bulsa bir tas çorba, bin kere şükreder;
Zengin kaybetse bir Porsche, "Sadakam olsun." der geçer.
Cep delik deşik, cepken yitik;
Adalet eli bağlı, dili kesik.

Ah hayat ah,
Bir yanda yoklukla sınanan canlar,
Bir yanda doymayan ihtirasla yananlar.
Fakir düşte bile göremez ipek yorganı,
Zengin dert eder sert yastığı.
Umutlar eksik, yarınlar kayıp.

Birinin ömrü çalışmakla geçer,
Diğeri dertlenir, kahve üstüne kahve seçer.
Fakir sevinir bir mendile,
Zengin üzülür pırlantasının küçüklüğüne.

Birinin yırtık ayakkabısı, yüreği temiz;
Diğerinin kalbi taş, üstü pırlanta göstermelik.
Biri dua eder, gözlerinde umut;
Diğeri şikâyet eder, gözlerinde doyumsuzluk.

Ah hayat ah,
Ne adaletin var, ne terazin.
Yine de döner bu devran;
Kim bilir, belki sınavdır,
Belki imtihan.
Döner dünya zengine de, fakire de.

Kimi aç uyur yıldızlara bakarak,
Kimi sarhoş düşer, altın bardaklardan şarap yudumlayarak.
Biri bir battaniyeye "Cennet." der,
Diğeri marka giymeyince zindan sanar dünyayı.

Kimi el açar Allah'a,
Kimi güvenir banka hesabına.
Fakir göğe bakar umutla,
Zengin şikâyetle suratına.

Bir yanda yetim, gözleri yaşla dolu;
Bir yanda sofrada beş tabak dolu.
Birinin bayramı yeni bir ayakkabı,
Diğerinin bayramı yurtdışı tatili.

Ah hayat ah,
Ne zaman denk düşer kantarın?
Hangi terazide tartılır vicdanın?
Dünya bir han; konan, göçer.

Bu devran böyle gelmiş,
Böyle geçmez.

Bir gün döner çark,
Zengin susar, fakir konuşur...
Ah hayat ah.
15.04.2025 15:33

Deniz Gece Mavisi

Ah Lavinyam

Ah lavinyam ah
Cennet çiçeğim
Yanağından akan yaşları parmak uçlarıyla silsin rüzgar
Saçların dolansın sevdanın parmaklarına
Üzerinde rengârenk baharlar çiçek açsın
Sen ağlama dağ çiçeğim
Yaban gülüm

Ah lavinyam ah
Bilsen kaç geceyi senin o buğulu sesinle tamamladım
Geceler sabaha göz kırparken ben sesinin demin de dem tuttum
Demli bir çay kokusuydu yüreğimin kulaklarına seslenişin
Ah lavinyam ah

Geceler sen olunca bir başka güzel
Şiirlerin hem ecesi hem hecesisin
Yüklemler varlığınla anlam kazanıyor
Bazen bacağından bazen kolundan tutuyorsun acılarımı
Ve ben o sesi her duyduğumda bambaşka diyarlara göçüp gidiyorum
Hiç tanımasam da seni varlığın bir nida oldu yürek perçemlerimde
Ah lavinyam ah
Kadının en hali

Saçların güzelliğini rüzgardan mı almış
Gülüşün bebeklerden mi emanet gamzelerine
Kaşların sanki bir ok
Ah lavinyam ah
Ne zaman sen diye başlasam kelimelere bir şiir oluyor
Kelimelerin aciziyeti içinde sözlerim sancıyor adı sen olunca

Sen kadın
Lavinyam
Güneş misin gece doğan
Yoksa bir yıldız mı karanlık gökyüzünde parlayan
Ah lavinyam ah
Kırık dökük sözcüklerle kapındayım
Bir gülümse yeşersin kurak çöllere dönmüş kıraç yüreğim
Hadi lavinyam
Şair yürekli kadın
Bana bir mutluluk ısmarla şiir kokusun da
Sen koksun
Ah lavinyam ah
Hadi gülümse

Deniz Gece Mavisi

Ahımla Yaşa

Bana gelen tüm yollar ahimla yıkılsın.
Öyle bir yangın düşsün ki yüreğine,
Dudaklarımdan dökülen her söz har olsun.
Yandıkça beni ansın dilin,
Ansızın yüreğine dolansın ellerim.

Sökerken yüreğini kimsesizliğim,
Yetim bıraktığın yüreğimden dökülen cam kırıkları dolsun boğazına.
Dilin parçalansın,
Dudağın yansın,
Kanasın vicdanın.

Ellerin kopup düşsün yanına,
Ayak seslerim kulaklarını tırmalasın.
Bedenini tavaf etsin acılar,
Koynuna aldığın her tende beni ara.
Yıkılsın gurur duvarların,
Karaya çalsın umutların.
Gözyaşlarımla yetiştirdiğim güllerin
Dikenleri dağlasın göz bebeklerini.
Kör olsun gözlerin.

Bilsem ki tek damla su bitirecek bu yangını,
Ağu olsa yutarım.

Şimdi git,
Gölgelerin ihanet bilmediği yerlere.
Kan kusa kusa an adımı.
Hayatla yaşam arasında,
İçeceğin son damla suyu
Benim elimden içirtsin Rabbim.
Ahım dolansın boynuna,
Her nefeste pişman ol.
Kaçacak yerin yok,
Saklanma,
Bir daha böyle sevilmeyeceksin anla artık
.

Ahım, kolye gibi değil;
Yılan gibi dolanınca boynuna anlayacaksın.
Solundan sessizce gittiğimi?
Bekle ve gör...
Gittiğin yolların dönüşü olmayacak, yar.
Ol-ma-ya-cak.
25.01.2025 18:46

Deniz Gece Mavisi

Ahıra Sığmayan Aşk

Teyze bir çay koyup anlatmaya başladı.
Yüzünün çizgilerinden yılların yorgunluğu akıyordu.
Dudakları kaygılıydı, dili ise suskundu.
Maviydi gözleri… gökyüzünü kıskandırırcasına.

— Evlat, dedi sesi titrek, yüreği ürkek.
— Dinle beni.

Ve başladı sözlerine, gözlerime bakarak:

— Sakın birine hemen güvenip sevme.

Gözlerim kocaman açılmıştı.
Şaşırarak sordum:

— Neden?

Teyze derin bir nefes aldı, aynı kararlılıkla tekrarladı:

— Sakın birini sevme...
— Kimse sevmeyi bilmiyor artık.

Bir an durdu. Sonra, geçmişe doğru açıldı sesi:

— Aşk... sevgi... eskidenmiş.
— Bak ben amcana nasıl âşık oldum, anlatayım sana.
— Şimdikiler aşk mı evladım?
— Babam, amcandan vazgeçeyim diye beni on gün ahıra kilitledi.
— Şimdi olsa, 'o gider, öbürü gelir' derler.
— Bizde sevda bir ömürlüktü...
— Şimdi beş günde siliyor sevenler birbirini.

Şaşırmıştım. Susmuştum.
O ise devam etti, gözleri uzaklarda:

— Ben o ahırda ağlarken, sevdamla konuştum sessiz.
— Her saman tanesi şahidim oldu.
— Tertemiz sevdim evladım.
— Bak şimdi... yıllar geçti.
— Gözüm dolu dolu anlatıyorum.
— O hâlâ rüyama giriyor.
— İsmini içimden tekrarlıyorum.

Dayanamadım, sordum:

— Peki ne oldu Teyze? Amcaya kavuştunuz mu?

Sesi titremeye başladı. Gözlerini kaçırarak cevap verdi:

— Babam... bir gece ahırın kapısını açmaya çalışırken onu yakalayıp vurdu.

Donakaldım.

— Ne?! Vurdu mu?

— Vurdu...
— Öldü oracıkta.
— Babamı hiç affetmedim.
— O da kendini affetmedi...
— İntihar etmiş. Komşular söyledi.
— Bana da bir mektup bırakmış.
— Yıllar geçti... ama hâlâ cesaret edip okuyamadım.

Yutkundum, sessizlik çöktü.
Sordum:

— Hiç mi merak etmedin, Teyze?

Teyze yavaşça başını salladı. Gözleri doldu.

— Ah evladım... benim dağım yıkıldı.
— Hangi söz onu geri getirebilir?
— Ya da gözlerimden silebilir kan kusa kusa öldüğünü?

Cebinden eski bir mendil çıkardı.
Yıllar geçmesine rağmen üzerinde yer yer kan lekeleri duruyordu.
Titreyen sesiyle dedi:

— Bak...

Gözyaşları mendili ıslatıyordu.
Anlamıştım...
Sevdiğinin kanıydı bu.
Sustuk.

Bir süre sonra, gözyaşlarının arasından konuştu yeniden:

— Evladım, yürek kırılır da kolay kolay onarılmaz.
— Bir sevdaya düşersen... bil ki çıkışı olmaz.
— Ama sakın sevme demem.
— Sadece... çok güvenme derim.
— Kalbinin anahtarını hemen verme.
— Bazı insanlar gelir... kırar...
— Sonra da ‘görmedim’ der, çekip gider.

Susmuştum.
Gözlerim dolmuştu.
Sadece fısıldayabildim:

— Ben de sevgi istiyorum... ama korkuyorum aslında.

Teyze başını hafifçe yana eğdi.
Gülümserken gözleriyle sarıldı bana:

— Bilirsin evladım…
— Korku da sevginin bir parçasıdır bazen.
— Yaralı yürekler biraz çekingen olur.
— Ama sevgi sabır ister, emek ister.
— Dikenler arasında açan bir gül gibi narindir.
— İnce ince dokunmalı yüreğine.
— Yavaş yavaş… ağır ağır…
— İncitmeden sevmeli.
— Ve sana çok değer vermeli.

— Birini sevmek cesaret ister.
— Kırılmamak için değil,
— Yeniden ayağa kalkmak için.
— Sevgi bir yolculuktur evladım.
— Korkma o yoldan.
— Ama önce… kendine güven.
— Ve karşındakini iyi tanı.

Teyze son bir kez derin nefes aldı.
Gözlerinde hem yaş, hem umut vardı.
Yavaşça söyledi:

— Unutma evladım…
— Sevgi kırık da olsa onarılır zamanla.
— Yeter ki yürekle dokunsun sana.

Hafifçe gülümsedim.
Sözleri içimi ısıtmıştı:

— Senin sözlerinle biraz daha cesaret buldum.
— Belki de sevmek...
— Korkularla birlikte büyümekmiş.
— Ve hayat da... o sevgiyle anlam kazanırmış.

Teyze usulca gülümsedi.
Gözleri dalgındı, sesi uzak bir yerden geliyordu:

— Sevgi emektir, sabırdır, bazen susmaktır...
— Ama bazen de... yitik bir gemi gibi limana varmaz.

Başımı kaldırdım.
Göz göze geldik.

— Öyleyse sevgiyle yürürüm.
— Yüreğimle anlarım.
— Ve anladım ki sevmek;
— Beklemek... sabretmek…
— Yaralarını sarmak…
— Ve unutmak değil…
— Hatırlamakmış.

Sustuk.

Bir çay daha koyduk.
İki kalp biraz daha yakınlaştı o akşam.
Ve ben anladım...
Teyzenin tek istediği,
Gerçekten sevgiyi bulmamdı.

Çay bitti. Akşam oldu.
İki yürek de biraz daha büyüdü o gece.
Sessizlikte kaybolan sözcükler,
En derin sevginin sessiz çığlıklarıydı.
Ve biz o çığlıkları en derinimizde duyduk,hayatın sagar ettiği kulaklarımıza inat...
17.07.2025 10:14

Deniz Gece Mavisi

Ahiretlik Sevda

Biliyormusun sevdamın en koyu mavisi
Adam seni çok özledim
Dilim inkar etse de sevdiğini
Seni hala çok seviyorum
Unutamıyorum
Sesini bile o kadar özledim ki
Seni her düşündüğümde kırılıyor tüm kemiklerim
Yüreğime batiyor yoklugun
Derin bir ah çekip bakıyorum gökyüzüne
Nerde kiminlesin nasılsın
Sorular içinde kayboluyorum
Her an özlüyorum seni

Geçen gece dolabı mi bir elden geçiriyim derken
Sana aldığım o kolye takıldı kirpiklerime
Daha dün gibi aldığım o gün
Nasılda sevinmistin
Seni hep o kolyeyle hayal ettim
Şimdi yokluğunda onunla dertleşiyorum
Cevabini veremediğim o kadar çok soru var ki
Neden be sevdam neden bırakıp gittin
Oysa hayatimda ilk kez sevmiştim ben
Tek tek saymıştım kirpiklerini
Kucuk oyunlarla parfümünü öğrenip
Yastigima sıkmıştım
Hala yastığım sen kokuyor biliyormusun
Dil nankör derdi annem
Dilim hala inkar etsede beynim ve yüreğim laf dinlemiyor
Sevmeye devam ediyor seni

Beraber saatlerce dinlediğimiz şarkıları artık dinlemiyorum
Sezen dön diyor hadi beni dinlemedi
Sezeni dinleseydi bari diyorum
Yine yoksun
Yoklugun gitmiyor zoruma da
Artik avutamiyorum yokluğunla boş kalan ellerimi
Her gözde
Her sözde
Her yüzde seni arıyorum
Bir cesaretle kara kaplı defterimi aldım elime
Sana yazdığım şiirler döküldü önüme
Ağlamadım merak etme
Ama çok yandı canım
Orda bir kelime var di
Ahirim
Hani sen ahiretlik sevdamdin

Gelinligim sandıkta kaldı
Kurduğumuz hayaller yalan oldu
Avuçlarimda kanayan bir mazinin tek oyuncusuyum şimdi
Yapayanliz kaldım

Sen güçlü kadınsın yenersin dediğini duyar gibiyim
Hayir ben güçlü falan değilim
Üşüyorum
Korkuyorum
Ama en çok acıyorum

Canimi acıtmak için mi sevdin beni
Hani hiç gitmeyektin
Bir kızımız olacaktı saçlarına yıldızları takacaktin
Senden sonra bir kızım oldu
Saçlarına yıldızları takamadım ama
Ona öğrettim sevginin kocaman bir yalan olduğunu
Ve herkesin bir gün çekip gideceğini
Hayatta güvenmesi gereken iki şeyi
Çok güzel öğrettim

Keşke annem sende bana ögretseydin de
Düşünce kanayan dizlerim olsaydı
Ama bak yüreğim kanıyor annem
Yüreğim kanıyor
Hadi sil kaderimi
Mutluluğu yazıp yazıp silen kaderin
İnadına
Şil annem sil
Önce göz yaşlarımı
sonrada ağlatanları 02.04.2024 13:52

Deniz Gece Mavisi

Aklı Yok Fikri Yok

Öyle bir sevdaya düştüm ki,
Aklı yok,
Fikri yok.
Her gece şiirler yazdırıyor bana,
Bazen şarkılar söylerken buluyorum dilimi,
Bazen de resmine gizli gizli bakarken gözlerimi.
Geçen gün almış valizi eline ayaklarım, sana gidecekken yakaladım.
Nasıl baş edeceğim ben sensizlikle, inan bilmiyorum.

Unut diyorum,
"O gitti, seni unuttu."
Anlatamıyorum...
Sesini duymak istiyor deli gibi kulaklarım,
Ellerim ellerinin hasretiyle mecnuna döndü.
Her an seni düşünüyor duygularım.
Zorla olsa da söz aldım dilimden, seni unutacak ama nafile...
Bitmiyorsun be adam.

Nasıl bir sevdasın,
Azıcık uzaklaşsam senden,
Hemen mateme bürünüyor yüreğim.
Of, gel de çık işin içinden!
Yollarıma engeller mi koysam,
Gözlerime miller mi çeksem?
Nasıl unutcam seni, nasıl?
Bu sevda iyice Leyla etti beni.
Geçen gün yine çaydanlığı yaktım,
Çöp poşeti, dibini bile kazımadan attığım tavalarla dolu.

Nenemin sözü çakılıyor yine aklımın patinajlı yollarına:
"Uyu, hiçbir şey olmasa sabah olur."
O da bir tezat değil mi?
Uyuyunca nasıl geçer hasret?
Ben hasrete muhabbet yemişken...
Söyle sevgili,
Hangi şarkı,
Hangi şiir,
Hangi söz unutturur seni bana?
Tepeden tırnağa sen olmuşken ben...
Sahi, unutmanın var mı bir ilacı?
Ya sök at yüreğimi,
Ya da al canımı Rabbim.
Dayanamıyorum.
25.09.2024 14:11

Deniz Gece Mavisi

Aklıma Sen Gelirsin

Geceleyin bir ses böler uykumu
Sen gelirsin aklıma
Yastıklar ağlar
Yatak çaresiz
Tavan üzerime üzerime yıkılır
Ciğerlerim parçalanır

Uzaklardan çok uzaklardan
Bir kadın ağıt yakar
Sineme düşer ateş
Ellerim har
Sen gelirsin aklıma

Sabahsızdır geceler
Köşeye siner bedenim
Ellerim kulaklarımda
Çığlıklarım arşı arşınlar
Bitmez acım dinmez kederim
Aklıma sen gelirsin

Var mıdır bu acının bir hal çaresi
Tabipler suskun
Diller lal
Yardandan ola yaramın ilacı
Aklıma sen gelirsin

Dişlerken suretimi kuzgunlar
Kanlı çarşaflar ellerimde kanar
Tutmaz olur dizlerim
Kalbim kafeslerde
Ruhum darağacında
Aklıma sen gelirsin

Deniz Gece Mavisi

Al Canımı Azrail

Bir zamanlar seninle yürüdüğümüz yollarda,
Gökyüzüne bakardık, yıldızlara dalarak.
Gülüşlerimizle doldururduk her anı,
Aşkımızla dokunurduk sonsuzluğa.
Hic gitmiycem seni hic terketmiycem
Seni çok seviyorum derdin
Bir gece ansızın elimi bırakıp gittin
Seven gidermiydi be
Aşkı meze yaparmıydı ayrılığa
Söyle yalancı yarım neydi bende arayıp da bulamadığın.
Elimi bırakıp gidişinin adı ne.

Şimdi yalnızım, yalnızca hatıralarla başbaşayım,
Gözyaşlarımın izi var yüzümde,
Sana olan sevgim, kalbimde derin bir yara,
Gittiğin günden beri, içim kapkara.
Her gece yatağıma uzanırken, sensizliğe sarılırım,
Yastığım ıslanır gözyaşlarımla, hayalinle avunurum.
Gözlerimde senin izlerin, kalbimde senin sesin, Bedenimde özleminle beslenen bir çaresizlik.

Belki bir gün dönersin diye, umutla yaşıyorum ama içimde nefretin gün gün çoğalıyor
Sana hasret sana sevdalı yüreğimde seni affedemiyorum,
Seni sevmek kadar acı veren bir şey olamaz acıyorum,kanıyorum,
Sevdan yakıp kavuruyor beni
Gurur yap diyor içimdeki gururlu ben
Ama insan sevince unutamıyor ki
İster acizlik de ister gurursuzluk,
Seni hala çok seviyorum
Ve kahretsin ki unutamıyorum,
Al bu canı Rabbım yaşamak istemiyorum
Al canımı Azrail al canımı.19.03.2024 09:58

Deniz Gece Mavisi

Al Ört Çeketimi

Senden beni anlamanı beklemiyorum yada anlamaya calismani da istemiyorum
Kırık dökük aynalar hesap sorarken bana sadece arkamda bir dağ olduğunu bilmek isterdim
Kurşunlar yağarken yüreğime önüme siper olmanı değil çekip cikartmani isterdim
Ama sen öyle bir bıraktın ki elimi
Sokağa terkedilmiş kedi yavrusu gibi kalakaldım

Yutkunup yutkunup ağladım
Sen benden bir haber
Zaman gelip geçti saçımdaki aklari sayamadım
Şimdi gecenin bir vakti kapimdasin
Bir zamanlar neşe ile açardın kapımı
Ayak seslerinden bilirdim senin geldiğini
Şimdi merak ediyorum
Hiç titremiyor mu elin kapımı çalarken
İçeride sana ait bir ben yok ki

Oysa sarilacaktim sana
Bir aralık soğuğunu bahane edip
Tutacaktim ellerini ısıtıyım yalanı ile
Atacaktım çeketimi o kendinden emin omuz başlarına
Ama atamadım
Sesim titredi kalbim titredi
Ne olur du sanki bir kere sarılmama izin verseydin

Bir zamanlar tekmeleye teklemeye vurup çıktığın kapıyı çalmaya utanmiyormusun
Merak ediyorum yüzüme nasıl bakacaksın
Dilin nasıl dönecek git sevgili
Ben seni seven yüreğimi çöpe attım
Bilirsin çöpü karıştırmak köpeklerin işidir
Karıştır bakalım benden bizden bir iz bir hatıra bir anı bulabilecekmisin
Git uslupsuz dilimle öğrendiğim çat pat alfabemle bana gelmişine geçmişine şiirler yazdırma

Belki dal rüzgarı
Belki toprak yağmuru affeder ama ben seni asla
Sen benim gamzelerimdeki gülüşlerimin katilisin
Seni affedersem ben öleyim
Git şimdi
Yokluğum soğuk olur al ört çeketimi
Benden sana son hatıra
Git sevgili 26.03.2024. 08:59

Deniz Gece Mavisi

Aldığım Her Nefesin Adı Sen

Birseyler oluyor yüreğime
Hızlı hızlı atıyor yine
Yüzüm gülüyor
Dudaklarim aralaniyor
Gözlerime yağıyor yıldızlar
Saçlarım dalga dalga yüreğine dolanıyor
Ne bunun adı
Nasılda güzelmiş tadı

Yağmurlu gece
Gitarın baygın sesi
Yine koynuma giren bilinmezlik
Neydi beni benden alan
Beni bana bırakmayan neydi
Seni düşünürken buluyorum yorgun beyni mi
Icimde henüz ucu sönmüş sigara dumanı
Çiğerlerim aşkınla dolu
Özlemin adı sen

Kimliksiz bir acının faili meçhul katiliyim
Seni tanidigim gün
Ektim yüreğime güneşin çiçeklerini
Ciceklendi dünyam
Güldü gözbebeklerim
Özlem oldu yokluğun
Hasret oldu şiirlerim

Bir günaydın sıcaklığında geldinya bana
Döndürdün ya başımı beynimi
Demli bir çay kokusu varlığın
Bardakta dudak izlerim gibi
Yüreğimde kaldi sevgin
Beklemenin bu kadar güzel olduğunu söyleseler di
Seni her nefes de
Seni her solukta
Seni her an beklerdim

Bir gun geleceğini bilsem hiç ağlamaz
Hiç Umutsuzluğa kapilmazdim
Şimdi varliginin hazanindayim
Saçlarım sevdana
Saçlarım parmaklarına emanet
Yüzümde aşkın sen halleri
Gitme benden bir adım geri
Sev beni adam Sev beni
Ben aldığım her nefesin adını sen yaptim
12.05.2024 03:55

Deniz Gece Mavisi

Alfabesı Bozuk Yuregım

Kahpe hayatların
Şımarık sokak kedisi olmadığımız için
hep yalnız kaldık
Kaç kere düştük te bir kere dostlarımızı satmadık
Kafalarına vura vura öğrettik
Vicdanın en büyük mahkeme olduğunu

Bazen alabora oldu gemilerimiz
Bazen karaya çaldı kar beyaz düşlerimiz
Pembe renklerimiz doğuştan çalındı
Düşene bir tekmede biz vuralım mantığında olmadık hiç
Ama işte kaybettik
Kumarda kaybeden aşkta kazanır derler di
Hayat bir kumar miydi ki biz hep kaybettik ve rotayı aşka çevirdik

Hep yüreğimize battı önümüzde diz çökülüp verilen güllerin dikenleri
Gözlerimize yaşları layık gördü yar diye hayatımıza aldığımız adam sandıklarımız
Biten silgimiz oldu kalemimize inat
Yine de kötülüğü bilmedi dilimiz
Namert bedenlerin suratına tokat gibi indi
Ucu çatal sivri dilimiz
Ama düşmedik
Yaslasak ta bazen umutlarımızı bir ayağı
diğerinden kısa tahta masalara
Sallanan hep yürekleri yosun tutmuş insanlar oldu

Sen niyetini bozma diye öğretti annem hayatı
Herkes kalbinin ekmeğini yer kızım unutma dedi
Bizim ekmeğimizin hiç tuzu yokmuş be anne diyemedim

Şimdi yine bir mücadelenin içindeyim
Ama bu defa ne koşacak ayaklarım
Nede tokat gibi çarpacak dilim yok
Yarınlara çevirdiğim gözlerim bile bulutlu
Sen söyle annem sıfır beş Kalem ucuyla mi yazılmış ki kaderim
Tam mutluluğu yazacakken kırılmış Ucu
Avuçlarımda silginin tozu varken
Tebeşir boyalı ellerimi kim tutar
Söyle anne alfabesi mi bozuk yüreğimin
Söyle anne 11.01.2024 15:18

Deniz Gece Mavisi

Alışıyorsun

Sonra ne oluyor biliyor musun?
Ağır ağır kendinden çekiliyorsun,
Kapatıyorsun perdeleri,
Kilitliyorsun yüreğinin kapılarını,
Açıyorsun müziğin sesini
Ve özlesen de "gel" diyemiyorsun.

Sonra ne oluyor biliyor musun?
Bir şarkıda aklına geliyor,
Gözlerin doluyor.
Boğazında bir yumru;
Yutsan yutamıyorsun,
Tükürsen tüküremiyorsun.
Canın yanıyor,
Ağlayamıyorsun.

Sonra ne oluyor biliyor musun?
Bir şiir onu sana getiriyor,
Öpüyorsun her kelimeyi,
Her dizeyi kokluyorsun.
Geçmiş takılıyor kirpik uçlarına,
"Unuttum." diyorsun
Ama unutamıyorsun.

Sonra ne oluyor biliyor musun?
Soluna saplanıyor bir acı.
Elini kalbine koyup "Orada mı?" diye yokluyorsun.
Sonra duyunca kalp atışını,
"Şükür, hâlâ nefes alıyor." diyorsun.
İçinde ölen bedenine inat
"Öldüm." diyor,
Yaşıyorsun.

Sonra ne oluyor biliyor musun?
Ansızın biri onu soruyor,
"Nerede?" diyor.
"Gitti, gelmeyecek, beni unuttu." diyemiyorsun.
Kelimeler takılıyor dilinin kilitlerine,
Derin bir "ah" çekip susuyorsun.

Sonra ne oluyor biliyor musun?
Bazen bir eşya,
Bazen bir anı,
Bazen bir müzik…
Bazen bornozu,
Bazen bardağı,
Bazen de fotoğrafı,
Telefonundan silemediğin adı bile
Takılıyor beyninin tozlu raflarına.
Açıp camları
"Uçup gitsin." diyemiyorsun.

Sonra ne oluyor biliyor musun?
Üç kere yutkunup "Unuttum." diyorsun.
"O artık yok, gelmeyecek.
Kabullenmeli, hayatıma bakmalıyım."
Gözünden bir damla yaş süzülüyor.
Görenler ağladın sansa da
Sen sadece gidişinin ayak izlerini
Yıkıyorsun gözyaşlarınla.
"Acımadı ki." diyorsun,
Hiç acımadı.

Sonra ne oluyor biliyor musun?
Alışıyorsun…
Alışıyorsun…

Not: Beni yokluğuna alıştırma adam alışırsam bu savaşı kayberim ve sonuç hanesine yazılır bir ölü bir yaralı.
07.09.2025 14:36

Deniz Gece Mavisi

Allah Sabredenlerle Beraber

Çıkış yolu bulmaya çalışıyorum,
Sanki her şey üzerime üzerime geliyor.
Bir pazıl var elimde ve son parçasını arıyorum,
Hep bilindik hikayelere çıkıyor yolum.
Oysa maviydi umutlarım,
Önce griye, sonra da siyaha evrildi.

Şimdi bir cenderenin tam da içindeyim,
Vurup kapıyı çıkmak var, yapamıyorum; korkak değilim ama ilk defa bir bitiş korkutuyor beni.
Ben ne ara büyüdüm onu bile fark etmeden,
Hayatın bana verdiği kıyafetleri giyip kendimi bir tiyatro sahnesinde buluyorum.
Gülmeyi bekleyen onlarca yüz etrafımda;
Ya güldüreceğim tüm yüzleri ya da "ben bu değilim" deyip, kıyafetlerimi bir hışımla parçalayıp terk edeceğim hayatın beni zorla tuttuğu o tiyatro sahnesini.

Herkes sıradan,
Her şey yabancı,
Samimiyetsiz, boş insanlar...
Bazen diyorum, ne işim var benim bunların arasında?
İki dakikalık mutluluk, üzerini örttüğüm acılarımı yok etmeye yeter mi?
Sorular, sorular... Nefes almak istiyorum;
Gırtlağımda kalan heveslerim,
Yüreğime batan hasretimle
Bir bilinmezliğin içine bırakıyorum yorgun bedenimi.

Parmak şıklatınca biten acılar değil ki insanların bana acımadan yaşattıkları,
Değil parmağımı, elimi şıklatsam geçmiyor acılarım.
Sanki hayatıma ikinci zarı atışım,
Bu "son" dediğim kaçıncı başlangıçtayım?

Saçlarım "bu da geçecek" diyen birinin parmaklarını arıyor,
Gözlerim, içinde kaybolacağım gözleri,
Ve ruhum, dinlenebileceğim bir limanı...
Öyle yorgunum ki,
Dünyayı bir lafımla önümde diz çöktürecek güce sahip olan ben
Bu defa lâl'im.
İnsanın ciğerleri acır mı?
Her nefes alışımda ciğerlerimin acıdığına, kanadığına şahit oluyorum.
Gitmek mi iyi, yoksa kalmak mı
Diyen ayaklarıma inat kapı eşiğindeyim;
Bir adım ilerim uçurum,
Bir adım gerim ise esaret...
Ben köle değilim desem de,
Konu evlat olunca kendi ellerimle takıyorum esaret halkasını boynuma.

Bir rüzgarın kayalara vuruşu gibi
Parçalıyor beni imkânlı imkânsızlıklar.
Gecelerim sancılı,
Yorgan altı nefessiz umutlarım...
Uzatıyorum elimi bir boşluğa,
Haykırıyorum, duyan yok.

Ve bir ses bölüyor zindan gecelerimi:
"Allah var."
Ve sığınıyorum bir duanın sıcaklığına;
Seriyorum seccademi,
Alıyorum tesbihimi ve değiyor başım secdeye.
İyi ki varsın Rabbim...

DUA, her kapıyı açar; yeter ki
İçindeki umut kuşlarını öldürme.
Sabret ve bekle;
Bir ayetin sıcaklığı içini ısıtsın:"Allah, sabredenlerle beraberdir."
26.08.2024 18:08

Deniz Gece Mavisi

Allı Morlu Yeşilli Umutlar

Bu şehir sensiz buruk ve hüzünlü,
Mevsimler bile aynı değil artık;
Sen yoksun diye
Kayboluyorum.
Şarkılar hüzünlü,
Şiirler suskun,
Koca şehir sus pus,
Karalar bağladı dertli başım.

Kekremsi bir umut,
Köşebaşı, ekmek arası manzaralı gençliğim,
Dikiş tutmaz acılarım,
Sallanan bir salıncağın zincirine takılmış yarınlar,
Gelgitler içinde palazpandıraz bir mutluluk.

Üç nefes bir ara,
Bir ara bir bakış...
Sözcükler kayıp,
Diller lal.
Yağmurlu kaldırımlar,
Buğulu gözbebeklerim;
Saçlarımdan sızan sular yanaklarımı ıslatıyor.
Her yer gri, eflatun sevinçlerimin elleri kolları bağlı,
Bıçak arası sensizlik.
Yokluğu sorma bana; acı.

Gökkuşağından renkler çalıyorum,
Umut ekiyorum avuç içlerime.
Sarmal bir mazi,
Ve ben savaş naraları içinde büyümeye çalışan o masum kız çocuğu.

Yarınları çalınmış,
Umutları zincire vurulmuş,
Saçlarında hazanın binbir rengi,
Gözlerinde güz yaprakları.
Dilinde hüzün, çocuğum ben,
Oyuncaklarını düşman postalları altında kaybetmiş
Bir çocuk…

Gözlerimin mavisinde deniz kokusu,
Saklı özlem ve dalgaların sesi,
Bir masal gibi büyüyor yüreğimde yalnızlık;
Ne kadar denesem de silinmiyor acıların izi.

Kuşlar bile uçmuyor eskisi gibi,
Gökyüzünde yalnız bulutlar nöbette;
Her yanımda acı var, sen yoksun,
Bu yoklukla nefes almak ne güç.

Sen hiç duydun mu yıldızların hüznünü?
Onlar da biliyor artık hasretin soğuk rüzgarını,
Gecenin koynunda öksüzlük yaram,

Gökyüzü bile öksüz, sen olmayınca.

Bir yanım ölü toprağı gibi,
Diğer yarımda deli bir sevda,
Küskün çiçeklerin tenine karışan;
Ah, bu şehir sensiz bir başka yaralı.

Bir çocuk gibiyim;
Gözlerim dolu hayal kırıklarıyla,
Sokak aralarında kaybolmuş umutlar,
Nedensiz ağlayan yağmurlar.

Yine de içimde filizlenen bir bahar,
Tohum gibi saklıyorum yarınları.
Biliyorum, güneş bir gün bana da doğacak,
Seninle yeniden yeşerecek bu sevda.

Düşlediğim kadar yakınım sana,
Özlemle kurduğum hayaller kadar uzak,
Bir yol bulup sana varabilirsem eğer,
Belki o zaman susar hüzün şarkıları.

Sesin yankılanır boş sokaklarda,
Beni bekleyen sabah olur her sabah.
Yarım kalmış, eksik kalmış tüm düşler,
Seninle tamamlanır, seninle dolup taşar;
Seninle açar, adı umut olan bir çiçek.
Ben daha çocuğum ve umutlarım var benim;
Allı, morlu, yeşilli...
14.11.2024 13:31

Deniz Gece Mavisi

Amansız Hançer

Gönlümdeki derin yaranın kabuk atma serenatlariydi senin yüreğimi ansizin terkedisin
Aşkın son tangosunu yapıyordu yüreğim.
Perdeler çekilmiş sahne boşaltılmış ti
Ve sen yüreğime ince ince estin bir rüzgar edasıyla

Solgundu m3vsimler sessiz di hüzün
Kalbim tuzaklar içinde kırık dökük duvarlara vuruyordu
Parça parça oluyordu varlığın
Ölme Ölme diye yalvarmak gelsede içimden
İmgeli bir ayrılık yasiyordu gözlerimdeki kimliksiz acilar
Kumdan kalelerim yıkılıyor
Gülüşlerim kiriliyordu

Oysa bir sevda haritası cizmistim
Yüreğimin tuvaline
Kayıp gokyuzume inat
Çığlık çığlığa kana bulandı tüm hayallerim.
Resimler ağladı
Şarkılar sustu
Yüreğimden sessizce ugurladim seni
Siyahi bir matem dolaniyordu basima
Anahtarı kırılmış kapı gibi çaresiz kalıyordu avuç iclerim
Bu nasıl bir duygu
Ete kemiğe burunuyordu acı
Aşkın sayfası kapaniyordu
kanata kanata zincirler

Esaret yağlı urgan olup sariliyordu
Ayak bileklerime
Özgürlük istiyorum diyen icsesime
Kulaklarımı kapatırcasına
Koşuyordum
Ve gece sapliyordu en amansız
Hançerini
İnsan kaç kere ölür bile demeden
Ölümün soğuk nefesini ensemde hissediyordum
Tüm nefes alan hücrelerime inat
Ne yaşıyor ne de ölüyordum
Sadece nefes alıyordum
Ve öğrendim nefes almak yaşamak değilmiş
10.12.2023 Gece Mavisi

Deniz Gece Mavisi

Anam

Aldım valizi çıktım yola
Anamın kokusu
Babamın öğüdü kulağımda kaldı
Kardeslerim burnumda tüter oldu
Gidem dedim yollar aman vermedi
Gurbetmiş bunun adı
Hasretmiş tadı
Yutkunup yutkunup sustum
Anam

Diyemedim derdimi bir kula
Yandı Nurgulun yüreği oldu çıra
Yaktikca yaktım ustustte sigara
Gurbet ben seni yenemedim
Gözlerim yaş ile doldu
Yaşamak zindan oldu
İki elim kan ile doldu

Gordum anamı rüyamda
Gel kızım koş yetiş dedi bana
Baban hasret sana
Gardaslarin gamlı
Yollar aman vermedi gelemedim anam
Seni çok özledim diyemedim
Diyemedim anam diyemedim

Rüzgarlar kokunu getirmez oldu
Hasret düştü yüreğime kebap oldu
Anam dedim sesim duyulmaz oldu
Saçlarının kokusu burnumdan hiç gitmiyor anam

Anasizlik çok zormuş be anam
Gurbeti ben mi yarattım
kızma bana anam kızma
Elbet bu hasretlik biter
Kavuşuruz bizde
Derdimin dermanı olsana gurbet
Anamı çok özledim
Anam olsana gurbet olsana
30.04.2024 13:49

Deniz Gece Mavisi

Anarşik Eylem

Sahi beni olduğum gibi sevebilir misin?
En değerli varlığım olabilir misin?
Yorulduğumda, üzüldüğümde elimi sıkı sıkı tutabilir misin?
Yalnızlığımla sev beni,
İzmir'in caddelerine çiz gözlerimi.

Şimdi okun yaydan çıktığı anlardayım.
Sana gelsem korkuyorum,
Gelmesem yapamıyorum.
Tezatlar içinde başlayan, prematüre bir aşktı kucağıma ansızın bıraktığı hayatın.
Ben bile isteye sevdim.

Anarşik bir eylemdi gözlerimin kirpik uçlarıma savaş açması.
Durağan bir acı,
İnilti, serzeniş.
Sen kırıklarının yüreğime doluşu acılıydı.
Yıllarım yaralarımı sarmakla geçti.
Bir dilin titreyen sözcükleri arasındayım.
Omurgası kırılmamış yarınlarımın,
Kangren olmamış sevdamın diyetini ödüyorum.

Kelimelerin dilini yuttuğu anların ayazındayım.
Dilimin ucunda bir harf,
Tükürmekle yutmak arasındayım.
Kalan mı suçlu, giden mi?
Sorular çok, cevaplar yok.

Cevapsız soruların içinde isyanlar büyütüyorum.
Her kırık parçamdan yeni bir ben doğuyor.
Ve senin yokluğunda bile
Ben, kendi yangınımda kavruluyorum.

Gecenin en sessiz noktasında anlıyorum;
Sevda, bazen sadece ağır bir zincir.
Bazen ise bir direniş,
Ne kalan özgür,
Ne giden huzurlu misali.

Kelimelerim susuyor,
Susmak en yüksek çığlık oluyor.
Kalbim, kendi gölgesine mahkûm;
Her atışı biraz daha yankısız, biraz daha boş.

Aşkın da bir ölüm biçimi var anlıyorum,
Ve ben,
Senin adını taşıyan bu mezarda
Kendi ellerimle kendi bedenimi gömüyorum.
Dokunma bana hayat ben yüreğimin katiliyim.
10.09.2025 17:08

Deniz Gece Mavisi

Anekdot

Sen git başkasıyla oyna be kadın(adam).
Ben oyuncak değilim.
İstediğinde gel, istemediğinde kovacağın biri hiç değilim.
Benim adım .....

Bakışım sert,
dilim mert.
Lafla değil icraatle yol alırım.
Dönersin, dönersin...
Ama bir kere olsun arkama dönüp bakmam.
Gözümü budaktan sakınmam.
Tanı beni kızım (adam),
ben herkesle aşık atmam.
Benim adım .....

Yüreğe ağır gelir adım,
dile zor gelir.
İki kelimeyi yan yana getirip boş laf etmem.
Her sözüm yakar,
Her bakışım diriltir.
Maçan yemiyorsa uzak dur.
Oynamaya kalkarsan kırarım,
dökersen dağıtırım.
Adam olursan amenna,
olmazsan herkes kendi yoluna.
Benim adım .....

Lafımı çekmem,
belimi bükmem.
Yalakalık nedir bilmem.
İki kuruşluk adamlarla konuşmaya tenezzül etmem.
Gidersem dönmem.
Benim adım .....

Ağlama "tırnağım kırıldı" diye...
Tırnağından bana ne.
Ne makamına bakarım,
ne parana.
Adam olmayanın gölgesiyle bile yarışmam.
Bir adım gelene,
gerekirse on adım yürürüm.
Ama sahte gönülle gelene
bir selamı bile çok görürüm.
Öldürmem, süründürürüm.
Benim adım .....

Dost olana canım feda,
ihanet edene yol orada.
Sevdamı taşıyamayana
kalbimi emanet etmem.
Sevdim mi tam severim,
kıymet bilmeyene değer vermem.

Benim Adım .....

Oyun mu oynayacaksın?
Git çocuk parkına.
Benim dünyamda taşlar ağırdır,
hamle yapacaksan kuralları ben koyarım.
Benim adım .....

Benden laf bekleme,
önce kendi sözünü tart.
Benden yol bekleme,
önce kendi izine bak.
Kırgınlığım sevdamdan gelir,
öfkem de adamlığımdan.
O yüzden yolum bellidir:
Benim adım .....

Düz yürürüm, sağa sola sapmam.
Dönen dolapları sevmem,
Şaşı ile masaya oturup "körüm" diye gezmem.
Az laf, çok icraat isterim.
Ya sev beni olduğum gibi,
ya da çek git korkak bir fare gibi.
İkinci şansı asla vermem.
Benim adım .....
19.06.2025 15:04

Deniz Gece Mavisi

Anı Mı Hikaye Mi

Bir zamanlar vefalı dostlar vardı.
Kalplerinde sevgi, dillerinde sabır.
Geceye umut, gündüze ışık oldular,
Yollarında hep dostluk, sevgi doldular.

Bir bakışta anlardık birbirimizi,
Sözsüz anlatırdık tüm dertlemizi.
Yanımızda hissetmek, yeterdi yüreklerini,
anlamlı ve özeldi herşey.

Birde vefasızlar vardı sağımda solumda
Hatta soluğumda.
Gülüşleri sahte, sevgileri cüretkâr.
Gözlerinde çıkar, dillerinde yalan olan onlarca boş insan.

Dost dediklerimiz sırt çevirdiğinde anladım.
Güvenip de düştüğüm çukurlar öğretti vefasız yüzleri.
Hainliklerinin bedelini hep bıraktım vicdanlarına,
Sonra öğrendim ki vicdansız yüreklerde
Merhamet olmazmış.
Her gidiş bir ders oldu bana,
Her kalansa bir armağan,
Fotoğraf albümüne benzermiş hayat
Kimi güzel bir anı,
Kimi ise sadece hikaye olurmuş.
Peki ya sen dostunun gözünde anımısın
Yoksa hikaye mi?
12.06.2024 16:59

Deniz Gece Mavisi

Ankara Aşk Tır

Soğuk olur Ankara akşamları.
Diline küflü şarkılar öbeklenir,
Kestane kokusu her bir yerde,
Ve kaldırımları yalar ıslak parmak uçların,
Köşeyi dönmeden davet eder,
Starbox in o mis gibi kahvesinin kokusu.

İçinden yavaşça düşünürsün,
Bunun üzerine ne iyi gider?
Çiftlik dondurması ,e dondurmada baklavasız olmaz,
O zaman uğramalı dersin Hacı Babaya.

Sonra bir inanç furyası eser deli basında,
Bir dua, bin bela savar düşüncesiyle,
Gidersin el açarsın Hacı Bayram'a
Köşede nakkaşlar az ileride kitapçılar.

Gelmişken Ankara'ya, uğramasan ayıp olur Atanın mekanına,
Uzanır kolun, ta anıt kabire.
Atandan alırsın duayı, devam edersin yoluna.

Çankayanin en işlek sokaklarında,
Bir kumpir arası mola ve bulursun kendini kuğulu parkta,
Kuğulara baktıkça dalar gidersin uzaklara,
Sesleri bile huzur verir insana.

Yılmaz Erdoğan'ın da dediği gibi,
-Tunalı Hilmi caddesinde çay içme ihtimalini sevdim.
Tunalı Hilmi'ye döner yönün,
Semaverde Tavşan kanı çayın o güzel tadı.

Alır götürür seni o yeşilin en koyusuna,
Yeşil bir aşka ve mogan gölü ayaklarının altında,
Parmaklarınla oynaşır sular,
İçine çektirir o mis gibi oksijeni.

Her ağaçta bir sevgilinin adı,
Bazılarında şiirler adrenalin dolar içine.

Çocuklar gibi atarsin kendini gençlik parkına,
O yanıp sönen ışıkların güzelliğinde,
Yaslanırsın arkana ve bırakırsın kendini başka bir eğlencenin kollarına.

Hayvanlar gelir aklına ,
Şu kuyruğunda binlerce renk olan,
O kuşun evine duşer yolun,
Tek tek gezersin, kendinden emin
Fili, ardından sinsi yılanı ve o tatlı maymunları.

Elveda demek zordur bu güzelliklere,

Yüzün otobüs camının garantisinde,
Terk edersin koca şehri,
Bir daha geleceğim,
Unutmam seni diyerek.

Ve son kez kalkarsın ayağa,
Saygı duruşunda veda edersin,
Atanın kurduğu Ülkenin o güzel başkentine.
Ankara aşktır
Sokakları denize çıkmasada.
DeNiZ Gece Mavisi

Deniz Gece Mavisi

Anlarsın

Hani bazen dokunmak istersin o yoktur
Bazen haykırmak istersin
Ellerin yavaşça uzanır soluna
O ora damı diye sıkarsın tüm gücünle
Şükür orada dersin yavaşça
Hani bazen gözün dolar
Boğazına düğümlenir kelimeler
Onu görünce dizlerinin bağı çözülür
Uzatırsın elini gözleri gözlerinde
O an al götür beni dersin içinden
Nereye götürürsen götür
Sonra daha da sıkı tutarsın elini
Baktığın her yerde onu görürsün
Her şeyi ona benzetirsin hatta gölgeni bile

Geceleri o diye yastığına sarılırsın
Küçük oyunlarla parfümünü öğrenip yastığına damlatırsın
Onun kokusu olmadan uyuyamazsın
Her gece tavanı kendine sahne yapıp hayallerini oynatırsın
Onu dört duvara öve öve anlatırsın
Elin telefona gitse de arayamazsın
Dolar gözlerin ağlayamazsın
Sağında yokluğu solunda yalnızlık
Sarılıp uyuyamazsın
Zordur dilinle dudakların arasında kelimeleri saklamak
Susup susup sevmek

Zordur uzaktan sevmek
Her yiğidin harcı değildir
Hele imkansızsa işte o zaman
Kanar da kanar
Ne bantlar nede ilaçlar derman olmaz yarana
Elini bassan da o yara hep kanar
zamanla kabuk bağlar kabuk düşer kuruyunca
ama izi hep kalır
Ve sen o ize her baktığında için acır
Dolar gözlerin ciğerin yanar
Sevmek neymiş işte o zaman anlarsın

Deniz Gece Mavisi

Anlasana Yar

Açmadı bir daha beğonyalarım
kurudu düştü bir dalı mum çiçeklerimin
boştu ürkek parmak uçlarımin her dokunuşu
oysa şahlanacaktı yüreğimde bir kere daha aşk

davacı sana bütün kırık aynalar
ardına bile bakmadan gittiğin gün anladım
ağlarmış her çiçek
tıpkı gözlerim gibi
anlasana aşk adına yazılmış bestem
senden sonra sı yok anlasana

Anlasana yar anlasana
dilimin bağcıklarını çözdüğüm gün nasılda umutluydum
olmadı olduramadım
ben aşkımı yüreğine yazamadım

şimdi davacı sana bütün kırık aynalar
ardına bile bakmadan gittiğin gün anladım
ağlarmış her çiçek
tıpkı gözlerim gibi
anlasana aşk adına yazılmış bestem
senden sonra sı yok anlasana
Anlasana yar anlasana

Deniz Gece Mavisi

Anlayacaksın

Ey, beni sevdiğini söyleyip
Arkamı döner dönmez başkasına giden adam (kadin),
Şimdi sen söyle bana:
Gözlerine aşk ile bakarken,
Gözlerine ihaneti nasıl öğrettin?
Ya ellerine?
Madem yalandı sevgin,
Neden girdin hayatıma?

Merak ediyorum, hiç mi ıslatmıyor vicdanını gözyaşlarım?
Hadi, yüreğin kördü,
Kulağın da mı sağırdı?
Nasıl kapattın sesime kulaklarını?

Şimdi gelmiş, "Affet," diyorsun,
"Pişmanım," öyle mi?
Son pişmanlık fayda eder mi, sevgili?
Sen bile bile yıktın beni.
Git ve gelme geri!

Sensizliğin en acıyan yerinden sesleniyorum,
Duymayan kulaklarına.
Yalanlarınla, vicdansızlığınla.
Her gülüşünde, her adımında
Ardından gölgen gibi gezecek pişmanlık.
Ve bil ki,
Ben sitemlerimle büyürken,
Sen, sevgisizliğinle küçüleceksin.

Ateşinle yakmadığın ne kaldı ki zaten?
Ama unutma,
Her yangın küller bırakır ardında.
Ben küllerimden doğarken,
Sen kendi ateşinde yanacaksın.
Benim yanımda bir başkası olacak,
Sen ise pişmanlıktan kıvranacaksın.
Nedenler, niçinler içinde boğulup
Sesin soluğun kesilecek.
Unutma, vefasız sevgili,
Yaşattığını yaşamadan ölmeyeceksin.

Yokluğunun uçurumlarında kaybolan bedenini,
Saklayacak bir kovuk bile bulamayacaksın.
Özlem belini bükecek,
Hasret saçlarından çekecek,
Adımı ana ana can vereceksin.
Azrail oturunca göğüs kafesine,
Gerçeklerin çıngıraklı yılanı dolanınca boynuna,
Beni anacaksın.

Bazen çalan bir telefonda,
Duyduğun bir melodide,

Ya da kapından geçen bir arabada,
Beni arayacaksın.
Ben mutluluğa koşarken,
Sen ıstırap dikenlerini yolmaya çalışacaksın.
Mezarında zehirli otlar bitecek,
Yılanlar, çıyanlar dolacak leşine.
Adımı son kez anmaya bile dönmeyecek dilin.
Üzerine atılırken vicdanının kara toprakları,

Son nefesin düğümlenecek boğazına.
"Helal et," diyeceksin göğsün parçalana parçalana.
Helali haramı bilmeyen sen,
Merak etme, öğreneceksin.
Solun neresi,
Aç kurtlar gibi parçalarken bedenini
Yılanlar,
Etinden et koparırken karıncalar,
Anlayacaksın...
Her ihanetin bir bedeli var
Ve sen kendi kanında boğulacaksın,
Toprak bile kabul etmeyecek seni
Toprak bile..!
09.12.2024 15:50

Deniz Gece Mavisi

Annemin Dişleri

Gece sessizdi.
Karanlık, odanın köşelerine sinmiş, zamanı yavaşlatmış gibiydi.
Uykuyla uyanıklık arasında gidip gelirken annemin boğuk çığlığıyla sıçradım. Koşarak odasına girdim.
Ter içindeydi, rengi bembeyazdı. Kusuyordu, boğulacak gibi…
Nefes almakta zorlanıyordu.

Hiç düşünmeden bir valiz kaptım. Rastgele birkaç parça eşya attım içine — hastanede gerekebilir diye.
Kardeşimle göz göze geldik, anlaştık, çıktık evden.
Gecenin sessizliğini yararak acile doğru yol aldık.

Yol hiç bitmeyecek gibiydi.
Dualarım kesintisiz akıyordu içimden.

Hastaneye vardığımızda annemi hemen içeri aldılar.
Dakikalar sonra bir doktor yanımıza geldi.
Gözleri ciddi, sesi kararlıydı:

> "Durumu çok ağır.
Hemen ameliyata almamız gerekiyor. Ama çok riskli bir operasyon.
Öyküsü zorlu.
Masada kalma ihtimali yüksek." dedi.

"Nasıl yani?" dedim, ellerim buz kesmişti.

> "Ya ameliyat olucak her riske karşı, ya da hastayı zaten kaybedeceğiz."dedi.
Sustum..!

O an dünya başıma yıkıldı.
Hastanenin o keskin kokusu boğazımı yaktı.
Kardeşimle dışarı çıktık.
Bahçedeki camdan annem el sallıyordu. Elini yavaşça kaldırdı, yüzünde ince bir tebessüm vardı ama gözleri korku doluydu.

Gözlerim doldu.
Yutkundum.
Sesim çıkmıyordu bir karar vermeliydik. Anneme sormaya karar verdik.
Yanına gittim.
Onun o yeşil gözleri şimdi çaresizlikle bana bakıyordu.
Durumu anlattım.
Başka bir şansımız olmadığını söyledim.

"Ameliyat olmak istiyorum," dedi.
O an tekrar kusmaya başladı.
Hemşireler, doktorlar etrafını sardı.
Bir ses yankılandı:

> "Çocuklarını dışarı çıkarın!"

Olduğum yere çöküp kaldım.
Nefes almakta zorlanıyordum.
Bir başka ses, daha keskin, daha yıkıcı:

> "Hastayı kaybediyoruz!"dedi.

Sedyeyle hızla önümüzden geçirdiler annemi.
Koşmaya başladım.
Sanki ölümü elinden tutup geri çekecekmişim gibi.
Düştüm, kalktım, yine koştum.
Ama yetişemedim…

Annem yoğun bakıma alındı.
O gece gözyaşlarım sessiz, dualarım yakıcıydı.
Sabaha kadar uyumadım.
Ertesi sabah hastaneye koştum.
Aynı hastanede çalışıyordum ama annemi yine de göremedim.
Her açılan kapıda içeri uzanıyordum — belki bir umut görürüm diye...

Vizitten sonra doktorlar kararını verdi: Acil ameliyat.
Ama bu kez ben daha hazırlıklı değildim. Titriyordum.
Aç, susuz, uykusuz geçen günler ve geceler birbirini kovaladı.

Sonunda ameliyat günü geldi.
Annemi sabah sekizde alacaklardı ama fenalaşınca erkene çektiler.
Onu göremedim.
Sadece o kapının önünde zamanla yarıştım.
Dakikalar, saat gibi geçti.
Ve sonunda kapı açıldı.
Annemi çıkardılar.
Gözümle gördüm iyiydi.

Bir parça içim rahatladı.
Doktor, "Artık bir şeyler yiyebilir," dediğinde, sanki dünyayı vermişlerdi bana.
Annem kurtulmuştu.
Hem de bu ameliyattan sağ çıkan ender insanlardan biri olarak.

O gece dayımın sözü yankılandı içimde:
"Herkes kalbinin ekmeğini yer, kızım."
Ve annemin kalbi… öyle güzeldi ki…

O gece elime annemin diş kutusunu aldım, çıkarttım dişlerini ilk defa dokunuyordum,
Normalde dokunamazdım onlara ama o gece…
O gece o dişleri hiç bırakmadım elimden.
Saatlerce ağladım ve dişleriyle uyudum.

Sabah olduğunda götürüp verdim dişlerini.
Bir hasta bakıcıdan rica ettim, annemi görebildim.
Göz göze geldik, konuştuk.
İçim biraz daha hafifledi.

Aylar geçti.

Bir gün, annem markete gitmek üzere hazırlanıyordu.
“Kızım, dişlerimi unutmuşum,” dedi.
Kutuyu uzattım, içinden dişlerini aldım.

Şaşırdı.
“Sen... dişlerime nasıl dokunuyorsun?”dedi.

Gülümsedim.
Yarım bir hüzünle:
“Ben o dişlere ne ağıtlar yaktım, anne… ne ağıtlar…”dedim.
Gözlerinden bir damla yaş süzüldü.
Sildi…
ve sessizce gitti annem.
Bende ağladım ve şükrettim, annem bizi bırakıp gitmemişti.

Evet…
Sevdiklerinizin değerini onlar hayattayken bilin.
Bazen bir diş bile
Günlerce
İçinizi ağlatmaya yetebilir.

İyi ki beni bırakmadın, anne.
İyi ki varsın.
Seni çok seviyorum.
11.07.2025 09:55

Deniz Gece Mavisi

Annemsin

Sen benim canımsın,
Damarımda kanımsın,
En umutsuz anımda elimi tutan el,
Yüreğime aşkı işleyen kadınsın.

Geceleri baş ucumda bekleyen,
Kabuslarıma ışık olan,
Düşerken kanatlarımı onaran,
Dualarında adımı anan kadınsın.

Yorgun omuzlarına dünya yükünü alan,
Gözlerindeki yaşları saklayan,
Bana gülüşler hediye eden,
Acıyı sevdaya dönüştüren kadınsın.

Sesindeki huzurla uyuduğum,
Şefkatinde yeniden doğduğum,
Sarılışında bütün yaralarımdan kurtulduğum,
Sevdasıyla güç bulduğum kadınsın.

Hayatın her fırtınasında sığınağım,
En büyük kavgamda barışım,
Düştüğümde kalkışım,
Anne, sen benim vazgeçilmez varlığımsın.

Gözlerinde baharı gördüğüm,
Sesinde huzuru bulduğum,
Ellerinde şefkati tattığım,
Sevgisiyle dünyayı kucakladığım kadınsın.

Her adımımda izini taşıdığım,
Her sözümde sesini duyduğum,
Gülüşümde tebessümünü yaşattığım,
Hayallerimi kanatlandıran kadınsın.

Açtığı yolda yürüdüğüm,
Gölgensinde huzur bulduğum,
Gözyaşında dertlerimi yıkadığım,
Gülüşünde umudu yaşadığım kadınsın.

Varlığıyla güçlü hissettiğim,
Düşerken elimi tutanım,
Geceleri uykusuz kalanım,
Sabahları kahramanım olan kadınsın.

Ömrüme ömür katan,
Hayatıma anlam katan,
Gönlümün en güzel köşesine taht kuran,
Anne, sen benim her şeyimsin,
Sevdamla yaşayanım, canımsın.

Sen benim kadın sen benim Annemsin

Iyiki varim
Varlığımın sebebi
Huzur kuyularımın tek yusufusun
Sabrımın başladığı yer
Dilimi tek susturan insansın
Sen benim umudumsun.
14.02.2025 09:00

Deniz Gece Mavisi

Aptal Cesareti

Bazen yorgun oluyor insan,
Yaşanmışlıklar batıyor ciğerlerine.
Yutkunup susuyor,
Sözler boğazında düğümleniyor.

Bazen küs oluyor insan,
Hayattan elini eteğini çekmişçesine,
Sanki bir yumru boğazında kalmış gibi,
Nefes almak bile ağır geliyor.

Bazen umutsuz oluyor insan,
Koca koca kayalar devrilmiş gibi üzerine,
Altından çıkamıyor.
Omuzları yükleri taşıyamıyor,
Eziliyor, tükeniyor.

Bazen de kızgın oluyor insan,
Kendi eline,
Dilinde yankılanan sözlerine,
Kendi yüreğine öfkeleniyor.

Peki ya sen?
İşte o anlarda bile,
Seni sevmeye ısrarla devam eden bir kadına nasıl kıydın?
Bana anlat.
Gözleriyle bile seni aldatmayan,
O kadını nasıl yarı yolda bıraktın?
Öğret bana vicdansız olmayı.

Sahi, ben "Seni seviyorum" deyip gözlerine bakarken,
Sen o gözlere nasıl baktın?
Ya ellerini tutarken,
Hiç mi yanmadı ellerin?
Yastığa başını koyduğunda,
Vicdanın hiç mi kanamadı?
Sol yanın hiç mi sızlamadı?

Ben mi kördüm,
Yoksa sen mi nankör?
Benimle kurduğun hayalleri,
Başkalarıyla yaşayacak kadar nasıl değiştin sen?

Şimdi içimdeki nefretim,
Aç kurtlar gibi haykırıyor,
Ama ben susmak zorunda kalıyorum.
Elimle dudaklarımı sıkıp,
Dilimi susturuyorum.
Bunun acısını bilemezsin sen.

Sen hiç yastık altında ağladın mı?
Hiç gözlerin kan çanağına döndüğünde,
"İyiyim ben, merak etme" diyerek

Kendini kandırdın mı?

O "yapmaz" dediğim herkes yaparken,
Bir adama güvenmek, aptal cesareti olsa gerek.
Kendime edecek söz bulamıyorum artık.
Küfürlerimin miadı doldu.
Ellerime kırıl,
Gözlerime kör ol!
Yüreğime dur diyemiyorum ki...
Allah’ım, bu nasıl bir acı?
Kaderimi silip yeniden yazamıyorum ki...
03.12.2024 16:05

Deniz Gece Mavisi

Ara İşte

Bir gun beni aramani istiyorum
Ama öyle telefon la değil
Mesela Gelincik tarlasında rüzgarla dans eden saçlarımı ara
Hasretin içimi sararken yüreğimde alev alan yangınlarimi ara
Sesin olmasada özlemimin gökyüzüne yankılanan sesini ara
Bir gün gel ve biraktigin yerde sevdamızı ara
Birlikte çektiğimiz fotoğraflara bakarken
Gözlerimde kendini ara

Ara istiyorum içinde ben olan
Ben kokan herseyi ara
Ama yana yana ara
Kavrula kavrula ara
Adımı her duyduğunda heyecanla carpan kalbinle
Kızaran yüzünle
Ve boş kalan avuclarinla ara

Ara beni
Gecenin bir vakti bul Bir bahane
Elektrikler kesildi korkuyorum diye ara
Evi su bastı gel diye ara
Yada boş ver sadece ara
Aşkı bahanelere mahkum etmeden
Henüz aklım başındayken
Saçıma aklar dolmadan ara

Ara işte
Özledim de ara
Bekliyorum de ara
Ara be ara işte
Kulaklarim seslere kapanmadan
Aşkın izdırami yüreğimi yakmadan
Ayrilik ağusunu tıka basa yutmadan
Ara
29.01.2024 14:45

Deniz Gece Mavisi

Aramızdaki Fark

İnansaydım savaşırdım,
Savaşsaydım kazanırdım,
Kazansaydım kaybetmezdim.
Ama ben en büyük ihaneti kendime ettim.
Belirsiz tiktaklarda kaybolan kalbimi susturup
"Dur, dur, dur…" diye her gece yumrukladım.

Ardından koşup yetişemedim diye vurup kırdım dizlerimi.
Nankörlüğünü görmesin diye kararttım gözlerimi.
Olur da bir gün bırakıp gitme diye zincirledim bileklerimi.
Dedim ya… en büyük yanlışı ben kendime yaptım.

Benim seninle savaşım bitti.
Artık düşmanım kendim.
Ellerime, gözlerime, yüreğime hesap veremiyorum.
Bir damlasına bile değmezsin döktüğüm yaşların, biliyorum…
Ama senden kopamıyorum.

Bir ezan bir sela arası hayat…
Ezanı dedem okudu kulağıma,
Selayı sen fısıldadın yüreğime.
Bir zamanlar dursun diye yumrukladığım kalbimi,
Şimdi durmasın diye yumrukluyorum.

Aşk ne büyük tezat değil mi?
Azraille masaya oturtup,
Şeytanla imza attırıyor.
Ve sen… sen bu hayattaki en büyük günahımsın.

Belki Azrail bir şans daha verirdi,
Ama sen onu bile çok gördün.
Merak ediyorum…
Nasıl bakıyorsun hâlâ yüzüme?
Nasıl bu kadar kalpsiz, ruhsuz, gursuz kalabiliyorsun?

Beni kaybetmek kolaydı,
Ama beni unutmak imkânsız olacak.
Çünkü ben senin kalbine işlenmiş günahım,
Vicdanına kazınmış yarayım.

Ben sustukça sen çığlık atacaksın,
Ben uzaklaştıkça sen gölgeni kaybedeceksin.
Çünkü ben yokken sen de yoksun.

Sevda sanmıştın, oysa bedeldi bu.
Ben ödedim, sen harcadın.
Şimdi bedeli sensin:
Sevmediğin bir tende,
Isıtamadığın bir kalpte,
Ve hiçbir zaman ait olamadığın bir hayatta…

Ben yanarak öğrenicem unutmayı,

Sen yaşayarak anlayacaksın çürümeyi.
Aramızdaki fark bu.
Ben seni unuttuğum da sen çoktan ölmüş olacaksın
En azından benim için.
17.08.2025 11:15

Deniz Gece Mavisi

Asıl Zafer

Cenazesi önümden geçse affetmeyeceğim insanlar var,
Bir de yangın çıksa dönüp bakmayacağım.
Ah, demişler, delikli boncuk yerde kalmaz!
Geçmeyen geçmişim kapı eşiğinde ağlarken,
Güçlü olmayı öğretti bana hayat.

Hayat, almasını bilene en güzel öğretmendir.
Döve döve öğretir,
Söve söve öğretir kime ne kadar değer vermen gerektiğini.
Bir gün herkesin "el" olacağını,
O yüzden anlam yüklememek lazım insanlara.

Herkesin bir amacı vardır sana yanaşmakta:
Kimi rekor peşinde,
Kimi ise kullanmanın derdinde.
Arada çıkar saf, temiz sevenler;
Ama o da
"İyi bir çocuk olursan Şirinleri rüyanda görebilirsin" mantığına yenik düşer.
Kötü çocuklar değildik ama hep...
Neyse,
Bazen ara vermek lazım hayata,
İnsanlara
Ve susturamadığımız seslere.

Hayatta en değerli yargı namustur.
Kişiliğini satmış insanlar onu bile sakız eder ağızlarda.
Şeref, taşıması zor bir yük,
Zaman, adil bir terazidir,
Her şeyi yerli yerine koyar.
Dün ağladığın şeylere bir gün sonra gülebilirsin bile,
Ama izleri hep kalır,
Tıpkı eski yaralar gibi.

İnsan dediğin garip bir varlık,
Hem sever, hem acıtır.

Bazen en yakınındadır ihanet yada hiç ummadığın yabancıda merhamet.
Asıl mesele yürünen yolda dengeyi kurabilmek.
O yüzden çok güvenmemek lazım kimseye,
Ama yine de kin taşımadan yürümeli yollarda.

Hayat bir öğretmense,
Biz de onun inatçı öğrencileriyiz.
Her darbede biraz daha güçleniriz,
Her düşüşte biraz daha öğreniriz.
Ve sonunda anlarız:
Asıl zafer, kirlenmeden ayakta kalabilmekte.
Onurlu şerefli mertçe.
05.02.2025 10:24

Deniz Gece Mavisi

Asın Beni

Acının şah damarımda gezdiği anlardayım
Dudaklarım lebsiz
Dizlerim ise takatsiz
Sen diyorum yırtılıyor gecenin göz bebekleri
Bir damla yaş eşlik ediyor duygularıma
Cam kenarından seyrediyorum mutluluğu

Umutlar yaralı
Yarınlar sancılı
Ve ben uçurtmasını kaybetmiş o kız çocuğu
Yalnızım hayatın uzun upuzun merdivenlerinde
Tenha sokakların
Dar anıların
Ve yokluğun ayazında üşüyorum

Dilimde henüz tamamlanmamış sözcükler
Kirpik uçlarım da babamdan kalma bir damla acı
Ellerim bana yabancı
Aynalardaki suretim solgun
Yine raks ediyor acılar tüm bedenimde
Dilim yok ki haykırayım geceye
Ellerim yok ki uzanıp tutayım ellerini sevdanın
Hep kaçamak bakışlar
Kaçak dövüşmeler
Tıpkı kimliksiz sevişmeler gibi
Kaçak Göcek yaşıyoruz hayatı
Ucundan hava almış umutlarım
Pis ve kekremsi kokuyor ihanetin

Yataklara attığın bedenler kadar kirlisin
Hayat ne istedin benden diyecek halim bile yok
Sen hiçbir yürekte misafir oldun mu
Tüm ev sahipliğine inat
Yada gözlerin de mülteci oldun mu sevgilinin
Vatansız kaldın mı
O halde beni anlayamazsın
Verin sigaramı
Verin sazımı
Terki diyar ediyorum
Bir kere bile sevdiğini haykırmayan yüreğini
Hoşça kal sevgili
Adım nüfusa mülteci diye geçsin
Vatanım bildiğim gözlerin yoksa
Asın beni hakim bey yaşamak istemiyorum
Asın beni

Deniz Gece Mavisi

Asın Beni Hâkim Bey

Evet Hâkim Bey,
Verebileceğin en ağır cezayı ver bana.
Çünkü ben hak ettim.
Bile bile yaptım, suçluyum...

Kandım Hâkim Bey,
İnandım...
Öyle güzel gülüyordu ki,
Tatlı tatlı sözler fısıldıyordu kulağıma.
"Hiç gitmez" sandım, "terk etmez" sandım.

Sizin hiç yatağınıza kahvaltınız geldi mi?
"Canın ne istiyor, sana özel yemek yapacağım" diyeniniz oldu mu?
Üzüldüğünüzde gözyaşınızı öpüp
"Sana kurban olurum" diyen biri girdi mi hayatınıza?
Kandım be Hâkim Bey…
Seviyor sandım.

Eşimi... çocuklarımı...
Bir avuç sıcaklığı sevgi sanıp bıraktım.
O ne yaptı?
Bir Porsche uğruna terk etti beni.
Ciğerim yanıyor
Hâkim Bey.
Eşimi ellerimle kapı dışarı ettiğim o an...
Dün gibi.
"Yapma, ben nereye giderim diye?"
Ağlayan sesi hâlâ içimi deliyor.

Yakın beni Hâkim Bey!
Ben ölümü çoktan hak ettim.
Dişimizden, tırnağımızdan artırıp
Zar zor aldığımız her şeyi ona kaptırdım.
Bakamam artık o melek karımın yüzüne,
Ay parçası çocuklarımın gözlerine...
Vurun beni…
Öldürün Hâkim Bey!
Ben hak ettim!

Aylar oldu, hâlâ kolu sarılı eşimin...
Merdivenden nasıl yuvarladım, bilmiyorum.
Gözüm dönmüş...
Damardan yavaş yavaş verin zehri,
Yavaş yavaş öldürün beni.
Bir arabaya satılan bedenimi
Diri diri gömün toprağa...

Ama pişmanım.
Kızmayın Hâkim Bey, ben hatamı anladım.
Bir daha değil kadın,
Dişi sineğe bile bakmam.
Ama geç kaldım, değil mi?

Çok geç...

Var mı bildiğiniz acılı bir ölüm şekli?
Ben beceremiyorum Hâkim Bey.
İki kere denedim,
Birinde tavan çöktü,
Birinde gaz bitti.
Şansım orada da tutmadı.
Her şeyde olduğu gibi
Ölümde de yarım kaldım...

Kır kalemi,
Yaz hükmümü!
Suçluyum Hâkim Bey…
Suçlu!

Yaz kâtip, yaz!
Ölmek üzere olan bir adamın
Son pişmanlığını yaz:
Sayfa sayfa,
Cilt cilt, yaz...
Pişmanım be Hâkim Bey!
Pişmanım...

Sor bana, "Son bir dileğin var mı?" diye...
Kitaplarımı üniversiteye bağışlayın.
Kedimi anneme verin.
Çocuklarıma son kez sarılın.
Ve eşimin alnını son kez öpün.
O benim namusumdu.
Namusumdu Hâkim Bey...
Ben, kendi ellerimle yere çaldım
En kutsal emanetimi.

Sevgi sandığım şey zehir çıktı.
İhanetle yoğrulmuş bir baldı.
Bir kere yudumladım,
Sonrası hep karanlık...

Bakmayın şimdi böyle sustuğuma;
İçimde fırtınalar koptu o günden beri.
Kendi vicdanımın en derin hücresinde müebbet yedim ben.
Bir ömür boyu hep o kara gecede kaldım.

Uykusuzum, Hâkim Bey.
Aç değilim ama doymuyorum.
Bir yudum huzur haram bana.
Bir gülüş, bir çocuk sesi…
Cehennem oldu her güzellik.
Her kahkaha bir kurşun artık bedenime...

Ne zaman aynaya baksam,

Bana benzeyen bir yabancı çıkıyor karşıma.
Hesap sorar gibi bakıyor:
“Bu musun sen?
Bu mu olacaktın?”

Bir kadının gözyaşında boğuldum,
Bir çocuğun “baba” deyişinde sustum.
İki mezarım var şimdi:
Biri kalbimde,
Biri eşimin gözlerinde...
Yaşıyorum ama beni gömmüş çoktan.
Benim adım artık yok onun duasında.
Benim elim yok artık çocuklarımın saçlarında.

Ben sadece pişman değilim,
Ben tükenmişim
Hâkim Bey.
Yalnız değilim, terk edilmişim.
Kendime bile veda etmişim.
Bir yudum sevgi için,
Bir ömre ihanet ettim.

Şimdi diyorsun ki, “Son sözün ne?”
İşte bu:
Kahretsin beni sevmeyen birini
Her şeyin önüne koyduğum için...
Kahretsin kalbimi,
Aklımdan önce konuşturduğum için...
Ve kahretsin pişmanım...

Yaz, kâtip…
Yaz bir adamın günahını yaz.
Yaz; her satırda kelimeler ağlasın.
Bir daha olmasin böyle bir pişmanlık,
Yasaklansın gelecek nesillere.
Bir ibret levhası gibi asın beni duvarlara.
Asın, Hâkim Bey...
Asın beni..!
03.06.2025 15:44

Deniz Gece Mavisi

Astım Dilimi

Kırmak istemedikçe kırıldım,
Gitmek istemedikçe kovuldum.
Ben onlara acırken, kıyamazken,
Onlar hep bana kıydı.
Saçı yere düşse alıp saklayacak kadar sevmiştim birilerini,
Ama onlar saçımı yolup elime verdi.
Şimdi bana yeniden insanlara güven, sev diyorsunuz.

Boş kalan ellerim,
Yaşlı gözlerim,
Örseletilmiş yüreğim hesap sorarken bana,
Hâlâ beni suçlarken,
Kime nasıl inanayım?
Her gece bir kere tükürmeden resmine uyumuyorum.
Ahım diyorum, ahım seni bulsun,
Öyle mutlu ol ki attığın her kahkaha ciğerlerini parçalasın.
Yılan yuvasına mezarın kazılsın,
Son bir kez bile adımı anmaya dönmesin dilin, çürüyüp kopsun.
Beni kırdığın yerden kırıl,
Beni ağlattığın kadar ağla,
Ve beni aldattığın kadar ihaneti yaşa,
Çok değil, her an.

Şimdi yarısı yanmış sigara gibiyim,
Küllükle aramda bir vedalaşma,
Beni yakan sen, söndüren ise hayat.
Kime kızayım, ellerimde mis gibi aptallığımın paslı diş izleri var.

Her gece kuruyorum idam sehpamı,
Yavaşça adımlıyorum merdivenleri,
Dilime geçiriyorum pişmanlık halkasını,
Düğüm düğüm yalnızlık...
Bir hışımla atıyorum o tabureye son tekmemi,
Ve asıyorum dilimi.

Bu aşkın son röntgeni az önce çekildi sevgili,
Sen gittin,
Ve ben astım dilimi.
Şimdi can çekişen kim,
Ölen kim?
Ya gömülen... O da yok.
Çünkü yoksun artık.
Sigarımın dumanı gibi üfledim seni.

Gözlerim artık kuru,
Kalbim artık taş.
Seninle yaşanan her şey küllendi ve bitti,
Yaktığın alevler içinde,
Ama şunu unutmaki sevgili
Beni senin ellerin değil, ben söndürdüm.
17.09.2024 13:16

Deniz Gece Mavisi

Aşığım Aşık

Dilimle dudaklarım arasında ihtihar etsede kelimelerim
Seni düşünüyorum gülüşünü bakışını
Sen benimsin deyişini
Saçının yüzüne düşüşündeki o gölgeyi
Biliyormusun aşkim yine heybemde hasret gırla
Yine sokağın kaldırımlarını arşınlıyor ıslak parmaklarım
Geceye hasret yüreğime sen düşüyor

Sokağın en ücra köşesinde anılar takılıyor göz bebeklerime
Buradan ta oraya yol oluyor sözlerim
Bir sigaranın dumanında hasretim
Üç kere çekiyorum seni içime
Her dumanda birazdaha sen kaplıyor ciğerlerimi
Ağır geliyor battaniye altı yalnızlığım
Güzel gözlü sevgilim
Seni özlüyorum

Sana kuruyorum tüm saatleri
Akrep yelkovana kafa tutarken
Ben sessizliğin canına okuyorum
Dün gece yine yağmur yağdı arkasından gök gürledi nasıl korktum
Sen yanımda olsan hiç korkmazdım sevgilim
Masallar geliyor aklıma
Uyuyamadığim gecelerde bana anlattığın o masallar
Hani beni pamuk prenses yapıp kendinide prens yaptığın
Yeniden öpsene beni
Uyandırsana hasret uykusundan
Söz veriyorum bu defa boş kalmayacak yanakların
Çünkü ben içimdeki senlerin adını koydum
Aşk
Aşığım sana rüya prensim aşık

Deniz Gece Mavisi

Aşk

İçimde bir sen var ki, sen bile tanısan çok seversin seni.
Duruşun, bakışın, o kendinden emin hallerin...
Hayranım her bir hâline, adam.

Gittiğim bütün yollara adını yazmak geliyor içimden.
Tıp literatürlerine geçecek kadar derin ve özelsin.
Bazen seni yazmaya kelimeler yetmiyor,
Sonra kızaran yüzümle,
Titreyen ellerim başlıyor bana kızmaya:
"Hadi yaz!
Dokundur kalemi yüreğine."
Tam yazacakken seni o beyaz kâğıtlara,
Kalemimin ucu kırılıyor
Ve yüreğim alıyor kalemi,
Başlıyor yazmaya.

Meğer ne çok sen biriktirmişim,
Ne çok sen olmuşum.
Kırık dökük bir mazinin gölgesinden çıkamayan ben,
Meğer seninle yeniden hayat bulmuşum.
"Uyan kadın!" deyişin geliyor aklıma,
"Uyandım adam." diyemesem de sana,
Uyandım, adam.

Şimdi kirpiklerime saklıyorum seni,
Yüreğimin en nadide yerindesin.
Adın, dilimin ezberi.
Görmediğim gözlerin, gecemin güneşi.
O tatlı naif dilin, tek huzurum.
Belki bu şiiri okuyup geçeceksin,
Belki de içinde kendini bulacaksın.
Ben, lebsiz dudak,
Kelimesiz dilim.
Çöz şifrelerimi, seninim.
Çok değil, benim seni gördüğüm kadar,
Benim seni duyduğum kadar,
Ve benim seni sevdiğim kadar sev beni.
Yüreğimin esaret kuşlarını uçurdun sen.

Hadi,
Yazıp yazıp silen kaderin inadına,
Adımın yanına adını yazdır ellerime.
Aşkını işlet yüreğime.
Yağmurlarda ıslanan saçlarımı ellerinle tara,
Çiz dudaklarıma dudaklarınla aşkı.
Benim seni duyduğum kadar, duy beni.
Sen üç harfsin,
Üç harf yüreğime:
Aşk..!
19.08.2024 10:19

Deniz Gece Mavisi

Aşk Bestesi

Canın olayım ben
Kanin olayım ben
Ruhunu ruhuma ilikle
Sarayım ben

Canim olmasan da
Kanım olmasan da
Seviyorum seni yar
Ruhun hep yanımda

Seni seviyorum ben
Seni istiyorum ben
Canın canıma
Ruhun ruhuma
Seni özlüyorum ben

Canimsin
Kanimsin
Ömrümsün
Baharimsin
Sen benim gülen yüzüm
Sen benim çicegimsin

Seni seviyorum ben
Seni istiyorum ben
Canın canıma
Ruhun ruhuma
Seni özlüyorum ben

Deniz Gece Mavisi

Aşk Cesurların İşi

Bir kadını ya adam gibi seveceksin, ya da o kadının hayatına gölge etmeyeceksin.
Yani bir kadını seviyorsan ona sahip çıkacaksın ve asla kadının umutlarını kırmayacaksın.
Saçlarını kestirmeyeceksin; saçını kesen kadınlar için ölmüş, yüreğe gömülmüş bir adamsındır.

Kadınlar öyle mal mülk, para pul istemez; adam gibi sevilmek ister.
Şefkatle saçlarını okşatmak, her an her saniye düşünülmek ister.
Kadınlar karmaşık varlıklar değildir.
Babası gibi sev, kardeşi gibi koru, annesi gibi üzerine titre; yeter.

Gençliğimin gidip yerini kadınlığıma bıraktığı gün anladım; her kadının hayali bir gökyüzü varmış ve o kadın hep gerçek gökyüzünü ararmış.
Bazen bulur, bazen de buldum sanarmış.
Bazen de "Bu doğru kişi" dediğinde hayalleri yıkılırmış. Kadın olmanın en büyük şartı, mücadeleye canla başla koşabilmekmiş.
Ne kadar güçsüz olursa olsun kolları, acıları kucaklayıp kaldırabilmeliymiş.
Meğer kadın olmak ve kirlenmemek çok zormuş.

Annelerinin öpüp koklayıp, iş yaptırmaya bile kıyamadığı prensesler ya sevmeyi bilmeyen bir yürekte ya da değer bilmeyen bir bedende çürüyüp gidermiş. Acıya acıya, kan kusa kusa, inleye inleye, çırpına çırpına ağladığım gün anladım.

Bir kadın güçlü olmak zorundaymış ve kadınları ayakta tutan iki ayağı değil, kanatlarıymış.
Tıpkı kuşların rüzgara değil de kanatlarına güvenmesi gibi.
Bir kadını seviyorsan ona kanat takacaksın, adam. Takamıyorsan hayatından çekip gideceksin.

Aşk korkakların değil, cesurların işi.
Maçanın yetmediği aşkın ancak figüranı olursun, unutma.
Ve hiçbir kadın başrol oyuncusu varken gidip figürana aşık olmaz.
Şimdi söyle:
Figüran mısın, yoksa başrol oyuncusu mu?

Deniz Gece Mavisi

Aşk eski bir roman

Hiç ummadığım bir anda
Kahramanı oldu içimde yarım kalmış hikâyemin.
Kendimi onun yanında buldum;
Ellerim hiç bu kadar sıcak değildi,
Gözlerim hiç bu kadar güzel.

Güneşi söndürüp gözleriyle aydınlanmak istedim,
Zaman dursun, saatler hiç geçmesin dedim.
Gelişi yüreğimin baharı oldu,
Çiçek açtı kurumuş dallarım.

Dudaklarından dökülen her söz
Hayat verdi bana.
"Aşk bu olsa gerek." dedi dilim.
"İyikiler"le tanıştım;
Çuvala koyup bağladım, attım "neyse"leri,
"Keşke"leri…
Ben onun adını "huzur" koydum.

Bir dua olsa, hiç bıkmadan adını tekrar edecek kadar çok sevdim onu.

"Aşk yalan." diyenler nerede?
İliklerime kadar aşığım.
Âdem'le Havva'dan bana kalan aşkı
Eski bir roman sanırdım;
Şimdi ise o romanın tek kahramanı benim.

Kuşlar gibi cıvıldıyor dilim,
Ayaklarım raks ediyor sesiyle.
Kulaklarım her an duymak istiyor onu;
Bir ses, bir bakış
Ruhuma doluyor ansızın.
Kalbim pır pır…
Aşık mı oluyorum ne?
Neler oluyor bana?
Adı ne içimdeki bu duyguların?

Olur olmadık gülüyorum,
Eteklerim zil çalıyor.
Bilmediğim bir şarkıyı söylüyor dilim,
Aşk makamından besteler yapıyorum.

Bu bir rüyaysa, uyandırma Rabbim!
Ben ona kana kana doymak istiyorum.

Açıyorum acıyla bağladığım saçlarımı;
Avuçlarımda allı morlu puşiler,
Gözlerimde mutluluk.

"Yaz!" diyor bana, "yaz!"
Kalemin bile kıskandığı o şiiri yaz.

Yazıyorum…
Kalem kâğıda her değdiğinde aşk ile yazıyorum.
Ben bugün hayatımda ilk defa aşkın şiirini yazıyorum.

Dol hücrelerime, aşk!
İliklerime kadar hazırım.
Ey aşk...
01.09.2025 13:52

Deniz Gece Mavisi

Aşk İki Yüzlüdür

Aşk ikiyüzlüdür
bıçak gibi şahdamarında belirir
ve ansızın keser
Hadi adam
Mavi kınalar yak ellerime
Başıma bağla allı morlu poşuları
Of burnumda tütüyor hasretin
Demli bir çay kokusunda tüm dünlerim
Yazma şiirlerinde hasretini
Çık karşıma delikanlıca seviyorum de
Aşk cesurları sever

Sen öğretmiştin bana güçlü olmayı
Demiştin kelebek hayat iki ile ikinin dört ettiğiyle değil
Gemiyi limana getirip getirmediğinle ilgilenir
Ne kadar da haklıymışsın

Şimdi şirazesi kaymış dostluk parçacıklarını toplamaya çalışıyorum
Her yere benler saçılmış sen ler yok biz hiç doğmamış
Ana rahminde sancılı
Seni seven yüreğim naçar
Kaç şiirin katili oldu bu parmaklarım
Kaç acıya çanak tuttu dilim
Ve kaç gözyaşını kazağımın koluyla sildim
Hani ben geldim artık gözyaşlarını ben sile cem yanağımla demiştin
Nerede yanakların
nerede adam nerede

yatağına uzanıp saatlerce konuşmaların geliyor aklıma
sonra ben duygulanınca sesinin kesilip ağlıyor musun dediğimde
karıştırma kelebek deyişin
yine heybemde hasret gırla
yine başkasına yazmak için çıkıyor kalemim yola
ve yine sana yazıyor sessizce
insan kaç kere ölür
kaç kere gömülür adam

ben senin sesini her duyduğumda ölüyorum
bir ses bir yüreği ne kadar kanatabilir ki
oluk oluk senler saçılıyor yüreğimden
artık mürekkep de kullanmıyorum
kanımla yazıyorum şiirlerimi sevdamı
özlemimi
kanımla yazıyorum

yarası yarama acısı acıma denk gelenim
hasretimin ateşi hala sıcak
sen yazarken bana sayısız şiirleri
ben sadece yazıyorum sana olan özlemimi
Aşkı kirletmeden
Sevgiyi incitmeden
Sevdayı üzmeden

Yüreği kırmadan
Gözlerimi ağlatmadan
Gel adam
Özledim çok özledim

Deniz Gece Mavisi

Aşk Katili

Seni içime tıka basa doldurmaya çalıştığım; ve senin yerini yadırgadığın gün anladım:
bazı şeyler zorlasan da olmazmış.
Meğer ben bu aşkta seni zorlamışım.
Affet beni; sevildiğimi düşünmüştüm, yanılmışım.

Oysa ne güzeldi gelişin; bir anda beni benden edişin.
Ellerimi arkama bile saklayamadan, yürek sicimiyle bağlayışın.
Biliyor musun o kadar gevşekti ki attığın düğümler, ben bile isteye kaldım seninle.
Çünkü inandırmıştım kendimi beni sevdiğine.
Ne kadar aptalmışım; sen de sevmemişsin beni.
Sadece sevilmek istemiştim: bir evim olsun; bir de beni seven bir eşim.
Ona boy boy çocuklar vereyim.
Ben pembe bulutlar üzerinde uçarken, nasıl da dalga geçtin kim bilir.
Nefretimin ateşi hala sıcak.

Neyi merak ediyorum biliyor musun?
Hani ben sana "seni seviyorum" deyip sarılırken; hiç mi kolların utanmadı?
Ya gözlerin hiç mi pişman olmadı?
Saçlarıma dolanan parmakların da mı yalandı?
Ya bana her gece anlattığın masallar; hani kendini prens, beni prenses yaptığın masallar.
Ah be sevgili, en sevgili; ben adının yanına her sıfatı yakıştıramazken, sen vefasızı kendine nasıl yakıştırdın?

Hayallerimiz vardı bizim: pembe, mavi, en çok da beyaz.
Şimdi griye mahkum yarınlarım; tuvalim kayıp, renklerim buğulu.
Tıpkı gözlerim gibi. Bir damla gözyaşına dünyayı yakarım kadın deyişin geliyor aklıma.
Ağladığımda gömleğinin kolunu uzatışın.

Hayır, ya bunlar yalan olamaz.
Ben şimdi her şeyi bir yalan üzerine mi kurdum?
Hani kızımız olacaktı; sen saçlarını örecek, ben binbir çeşit toka takacaktım.
"Ben babayım, ne dersem o" diyecektin.
Hayallerimiz vardı.
Birileri "yalan" desin; birileri "kestik" desin; ya da birileri "şaka".
Her şeye razıyım yeter ki "o seni hiç sevmedi" demesinler bana.

Seven gider mi, sevgi biter mi?
Seviyordun, neden gittin adam, neden demezler mi?
Sende haklısın; kıraç topraklarda güller açmaz sevgili.
Ben senin çöle dönmüş yüreğinde bir filiz yeşertemedim ki.
Haklısın; ben seni hiç sevmemişim.
Sadece katilime aşık olmuşum.
Hadi vur hançeri; döndüm sırtımı.
Gözlerime bakarsan korkarım ki saplayamazsın sevgili.
Hadi vur hançeri ve bitsin bu acı.
Masallar yalan; sevdalar ziyan.
Yazık oldu be bize; çok yazık oldu.
29.05.2024 00:30

Deniz Gece Mavisi

Aşk Kelepçesi

Gel, seni beni atalım adımızın yanından;
Biz olalım, bir şarkıda yan yana yazılsın adımız.
Notalar seni, sus işaretleri beni anlatsın,
Sen hep bana sus, ben hep sana şarkılar söyleyeyim.
Sonra, bir şiirin dörtlüğünde buluşalım;
Her satır seni, beni, bizi anlatsın.
Sıcak, ince belli çay bardağı değerken dudaklarımıza,
Herkes çay yudumluyor sanarken,
Biz aşkı yudumlayalım.

Bir bulutta birbirine dokunsun gözlerimiz,
Sen yağmur ol, ben şimşek.
Yakıp kavuralım,
Sonra gökkuşağıyla yeniden doğuralım.
Sen maviyi al gözlerimden,
Ben yeşili yüreğinden,
Mavili yeşilli, rengârenk bir dünya kuralım;

Hiç kahramanı olmasın bu hikâyenin.
Tezenenin saza dokunup okşadığı gibi,
Kulağımı okşasın sesin.
Dünyanın en güzel melodisi,
Yol alsın dudaklarından kulaklarıma.
Sonra, bir yıldızın kuyruğuna tutunup kayalım
Ve dilek tutalım,
Tutup tutup olmayan dileklerimize inat.

Uzanalım boylu boyunca kumsallara,
Sen deniz kabukları topla bana,
Ben yakamozu indireyim gözlerine.
Sonra dolayalım aşkı dilimize,
Bağlayalım ellerimizi birbirimize,
Görünmez aşk kelepçesiyle.
Ben tutsak olayım sana,
Sen özgürlüğü öğret bana.

Duvarlara çarpa çarpa yok edelim umutsuzlukları,
Acıları...
Gel, tut elimi;
Sen, ben değil, biz olalım,
Gelmeyen mutluluklara inat.
10.10.2024 16:09

Deniz Gece Mavisi

Aşk Kırıntısı

Seni özlemiyorum artık,
Gel diye de beklemiyorum.
Galiba bittin bende,
Nasıl olduğunla da ilgilenmiyorum.
İyisindir elbet,
Yahut banane...
Niye düşüneyim ki seni?

Ama sen düşüneceksin beni:
Gezdiğimiz yerleri,
Gözlerine aşkla bakışımı,
Adı "ben" olan,
Ben kokan her şeyi...
Çünkü ben seni hiç bensiz bırakmadım ki.
Ne yağmurda ıslandı saçların,
Ne rüzgârda dalgalandı yüreğin.
Herkesi ve her şeyi karşıma aldım ben,
Sen ise hep giden oldun.
Sana beklemek,
Bana "dur, gitme" demek yakışmadı.

Senden sonra çok istedim
Deşip çıkarmak kalbimi,
Sarıp sarmalayıp çöpe atmak...
Ama onu bile beceremedim,
Ona bile kıyamadım.

Artık dua mı edersin unutmak için,
Mumlar mı yakarsın dönsün diye,
Bilmiyorum.
Ben seni seven yanlarımı törpüledim.
Bu uğurda çok canım yandı,
Ama başardım.

Damla damla akarken gözyaşlarım,
Kazağımın koluna silmeyi öğrendim.
İyi bir âşık,
İyi bir aşk,
İyi bir eş olamasan da,
İyi bir öğretmen oldun bana.
İnkâr edemem.
Bir kahvenin kırk yıl hatrı kalırken gırtlağımda,
İnkâr edemem bana öğrettiklerini.

Biliyor musun?
Beni terk ettiğin gün,
Duvarları yumruklaya yumruklaya öğrendim
Herkesin bir gün gidip el olacağını.
Yokluğunda kanlı gözyaşları döktüğüm günü,
ve gözyaşlarının hep aynı renk olduğunu
beni bırakıp gittiğin gün öğrendim.
Haram yüreklere ağır gelirmiş helâl sevdalar.

Helâl yüreğimle haram yüreğini sevdiğim günü anladım.

Şimdi,
Yüreğinin gittiği,
Dilin döndüğü,
Ayaklarının seni götürdüğü yerlere git.
Girdiğin kapıyı tekmeleyerek çıktığın günü anladım:
Bozuk olan yüreğimin kapısı değilmiş,
Senin ayaklarınmış.
Yüreğime basa basa gittiğin gün,
Anladım.

Dedim ya,
Umurumda değil artık saçına düşen aklar,
Diline dolanan pişmanlıklar.
"Seni seviyorum," "aşığım" sözlerin,
Umurumda değil.

Senin için yazılan şiirler...
Şiirleri ateşe atıp,
Seni yüreğime mahkûm ederek
Çıkıyorum bu cendereden.

Git, ister elinin körüne,
İster cehennemin dibine.
Umurumda değil!
Artık sadece bir noktasin yüreğimde
Ve noktadan sonra gelen her harf büyük yazılır
Aşk kırıntılarını doldur ceplerine
Aşk kırıntısıyla doymaktansa aç kalırım bu hayatta
Varlığın cehennem oldu yorgun yüreğime
yokluğun ise tek huzur olacak bedenime
Şimdi defol git sevgili.
18.01.2025 19:53

Deniz Gece Mavisi

Aşk Mı Acı Mı

Şimdi yokluğunun ertesi...
Ve ben, sağ elimi sol elimden usulca çekip
Ayaza bırakıyorum.
Titrek bir umut,
Yalnız bir mutluluk,
Kangren bir acı...
Ne kesip atabiliyorum
Ne de "geçer" deyip sarabiliyorum.
Üç kere yutkunuyorum.

Ellerim kırık,
Ayaklarım yorgun,
Dilim sözcüksüz...
Lehsiz bir dilin fütursuz dudağıyım.
Dilime "konuş" diyemiyorum.
Yakarken sinemi yokluğun,
"Unut, o gitti, seni unuttu." deyip gidemiyorum.

Her şey aynı sona çıkıyor,
Yollar hep ayrılık kokuyor.
Valizim elime yapışmış, "Yol var!" diyor beynim.
Ayaklarım ipinden boşalmış makara gibi,
Dönüp dolaşıp sana geliyorum.

Ey dilime dolanan yılan!
Ey yüreğimi yakan ateş!
Söyleyin, hanginiz daha çok acıtır canımı?
Hanginizin sancısı unutturur
O gözlerimin önünden yavaşça gidişini?
İnsanın bir kelimeyle bütün kemikleri kırılır mı?
Kırık kemikler arasında seni canlı aramam aşk mı acı mı?
Beni terk edip giden birini sevemem, değil mi?
Artık sana kuracak kelime yok lügatımda.

Oysa Türk Dil Kurumuna inat,
Bir aşkla sevmiştim seni...
Noktalarımı, virgüllerimi, soru işaretlerimi arkama saklamıştım.
Şimdi devrik bir cümleyim,
Sonu yazılmamış bir şiir...
Kalemin sivri ucu kâğıdı değil, yüreğimi deliyor.
Anlatamıyorum...
Gidenler dönmüyor,
Diyemiyorum "kıymet bilin!"

Yok, yok...
Yok bu aşkın kapatma tuşu!
Her gece vuruyor yüreğimin sahiline gözlerin.
Ben "unutacağım" dedikçe sarıyor gizli gizli...
Soruyorlar bana:
"O çok mu yakışıklı?"
"O çok mu zengin?"
"O çok mu iyi?"

Diyemiyorum ki: "Benim gözümden görün siz onu!"
Susuyorum...
Susmanın kalesine sığınmış dilimle
Susuyorum.
23.02.2025 11:31

Deniz Gece Mavisi

Aşk Mı Sevda Mı

Sokaktaki herkesi sana benzetiyorum
Saçı
Bakışı
Hatta gülüşü
Sen olan
Sen kokan yüzlerce insan
Ama hepsinin toplamı bile bir sen etmiyor

Yine heybemde bolca hasret var
Yoklugun batıyor sol kaburgamın en altına
Zor geliyor yaşamak
Ar geliyor gülmek
Güldüğümü gösteren resimler solgun
Saclarimdaki aklarin bağımsızlık telaşı
Sesim içime kaçıyor
Dilim dudaklarıma yabancılaşıyor
Nefes nefese bir acı
Bebek adımlarım evin her tarafına dağılmış
Seviyorum dediğin gün nasıl da kararliydin
Şimdi yokluğunu anlatmaya matematiğim yetmiyor

Seni benle toplasam bir sen yapiyor
Seni benden çıkarsam bir şiir kalıyor
Seni bana bölsem yüreğim karaya vuruyor
Sen ne toplamaya
Nede dağıtmaya kıyamadığımsin
Senin benim le toplamin yine biz etmiyor

Oysa bir sen vardiki bende
Sen bile tanısan çok severdin
Herkese herşeyi anlatan ben bir sana
Sevdigimi anlatamadım
Bazen ben cesur değildim sen sustun
Bazen ben cesurdum sen gittin
Şimdi gitmekle kalmak arasındayım
Ben gittim ama sen içimde kaldin
Söylesene içimde hala dimdik duruşunun
Adı ne
Aşk mı
Sevda mı 04.04.2024 14:15

Deniz Gece Mavisi

Aşk Mı Yara Mı

Git aklımı karıştırma adam,
Sen aklıma gelince benim elim ayağım buz kesiyor,
Sanki dili tutuluyor tüm kelimelerin,
Yuregimi zorluyor varlığın.
Oysa ben yeminliydim aşka,
İnanmıyordum hiç bir kalbe.

Şimdi yüzüme gelip yerleşen Gülücüklerin adı ne?
Dikiş tutmaz yarınlarımın içinde açan bir çiçek gibi varlığın,
Adamlığının denizinde boğuluyorum,
Sesini duyduğum her an sanki yeniden doğuyorum,
Bir ses bir insana bu kadar mı huzur verir,
Kalk bak dediğin aynalarda seni görüyorum.
Biliyorum yasaksın bana,
Biliyorum ellerimi uzatsam dokunacak kadar yakın,
Ama kilometrelerce uzak.

Bilmiyorum sessiz çığlıklarımın bir dili olur mu,
Bu şiirim bir gün kulağına çalınır mı,
Ama sen Rabbime her el açtığımda,
O da mutlu olsun dediğimsin.
Sana şiir yazmak ne haddine yüreğimin,
Sen siirlerin ta kendisisin.
Hayata bakışın,
Fırtınalar da dimdik duruşun,
Kendinden emin gülüşün,
Siyah beyaz yüreğimin tek mavisisin.

Olur da bir gün bir yerde duyarsan bu şiiri
İçinde kendini arama sakın.
Çünkü hiç bir dilin hiç bir sözcüğü seni anlatmaya yetmez.
Ben destursuz bir şairim,
ve yüreğime destursuz gelende sensin.
Şimdi söyle futursuzca şiir yazan ben mi suçluyum,
Yoksa tepetaklak yüreğime düşen sen mi,
Aşk mı bunun adı,
Yoksa yara mı?
16.04.2024 10:11

Deniz Gece Mavisi

Aşk Ne Demek

Aşk ne demek bilen var mı,
Zehir mi,
Yoksa ilaç mı?
Neden yakar,
Neden yakar da geçmez izi,
Hangi ateş böylesine kor bırakır?
Hangi yangın yakar aşk kadar yüreği,
Ve hangi kül saklar bu kadar acıyı?

Sevmek mi yoksa vazgeçmek mi zor,
Hangisi daha çok acıtır kalbi?
Neden gözlerde birikmez yaşlar,
Ama yürekler hep ıslaktır,
Hangi sır gizler bu ıslaklığı?

Doyulur mu aşka,
Yoksa hep yarım mı kalır?
Bir lokma umut yeter mi aşkı yaşatmaya,
Koskoca özlem doyar mı bir bakışla,
Ya da bir sözle diner mi sancısı?

Aşk, var mıdır sahiden,
Yoksa düşlerin oyunu mu?
Sevdikçe mi büyür insan,
Yoksa sevdikçe mi kaybolur,
Kendi yarasında?

Söylesin bilen varsa,
Aşk ne demek,
Yenir mi,
Yutulur mu,
Yoksa hep boğazda kalan hıçkırık mı,
Yutkundukça kanatan bir oyun mu?
Aşk ne demek bilen var mı,
Ya da bilen, sustu mu çoktan?

Kerem'in atıldığı kor,
Mecnun'un düştüğü çöl,
Ferhat'ın deldiği dağ,
Yusuf'u yutan kuyu...
Söyleyin, aşk mı bu,
Yoksa kaderin en acı aldanışı mı?

Her kahramanını yakan,
Her sevdalıyı dağlayan,
Bir vuslat umudu mu,
Yoksa ayrılığın en derin uçurumu mu?

Kerem'i kül eden ateş mi aşk,
Mecnun'u çölde deli eden susuzluk mu,
Ferhat'a dağı deldiren güç mü,
Yusuf'a kuyuyu zindan eden acı mı?

Söyleyin, aşk mı bu,
Düş mü,
Gerçek mi,
Yalan mı,
Rüya mı,
Yoksa çaresizliğin en kutsal adı mı,
Aşk ne demek bilen var mı..!
18.02.2025 15:02

Deniz Gece Mavisi

Aşk Seni Anlatsın

Mani olmaya kalkma....
Bırak aşk seni anlatsın...
Duyursun yıldızlara gözlerinin ışıltısını...
Şarkılar fısıldasın kulaklarına...
Güneşi o sarı tenine kıskandırsın...
Bulutlarla sarmalasın bedenini....
Canın hiç incinmesin....

Attığın her adımı yüreğiyle tutsun...
Ayakların incinmesin...
Ne kadar güzellik varsa önüne sersin...
Bakışların incinmesin....
Madem ismin mavi...
Ömrüne kış değmesin....
Gül güzelliğine aşk imrensin....
Sen nefes alıp verdikçe kafi...
Artık rüzgar esmesin....

Aşk seni anlatsın...
Cilt cilt kitaplarda güzelliğin yazsın...
Kim neyi okusa aklında sen kalsın...
Yollar uzasın ama sonu sana varsın....
Mutluluk, her adım özün...
Her sevginin rüyası sen olasın...
Ufka bırakılan hayallerin adı sensin....

Ayrı şehirler, ayrı yollar, ayrı insanlar...
Aynı mavi gözlerinin içinde buluşsun...
Her küs seninle barışsın...
Her ayrılık sende son bulsun.....
Kokladığım her çiçek sana imrensin...
Sözler seninle başlasın...
Her konuşma sende son bulsun...

Etraf karanlığa bürünse,
bir kandil edasıyla güzelliğinle aydınlansın.....
Bu garip şiirini sana hediye ediyor...
Kusuruna bakıp azar eyleme...
Güzelliğinin bırak sırdaşı olsun....
Şiirler aşkı...
Aşk seni anlatsın....
Her sevgi sende son bulsun....

Deniz Gece Mavisi

Aşk Silahı

Bir şarkının nakaratında seni arıyorum,
Bazen bir şiir oluyor varlığın,
Bazen bir nota.
Redif redif, uyak uyak, mısra mısra döküyorum seni o beyaz kâğıtlara.
Adının yanına en çok yakışan "adam" sözcüğüne takılı kalıyor dilim.

Adam,
Sen benim yüreğime gelip yuva yapan sevda güvercinim,
Beynimin arka sokaklarında çocuk gülüşüm,
Dudaklarıma değen pamuk şekerim.
Bir defa gördüğüm, dilimden bin defa düşüremediğim aşk melodim.

Saçların dalgalanıyor yüreğimde,
Burnunun kavisi aklımı başımdan alıyor.
Yüzündeki o devasa çukur,
İçinden mutluluk içmek istiyorum yudum yudum.

Yine sen, sancılarım tuttu,
Teninin pamuk yumuşaklığı hasretim oldu.
Dilinden dökülen her sözcükte nefes nefese kaldı yüreğim,
Aşkın sen hallerindeyim,
Tepeden tırnağa aşka bulanıyor ellerim.

Gözlerim ilk defa bu kadar güzel,
Parmaklarım ilk defa bu kadar ürkek,
Dilim ilk defa bu kadar geveze,
Ve yüreğim ilk defa bu kadar hızlı atıyor.

Dinle bak sevgili,
Daya kulağını,
Duy içimde haykıran seni.
Bil beni,
Ayırma hiç bir hücreni.
Ben bukadar sen olmuşken,

Ellerim ellerini,
Gözlerim gözlerini,
Dilim adını ezber etmişken.
Gel ve yaz yüreğime altın harflerle adının baş harflerini,
Yazıp yazıp silen kaderin inadına,
Yaz aşkını her bir hücreme.
Hadi adam,
Doldur aşk ile silahını,
Ve sık yüreğime.
Hazırım. 11.06.2024 13:49

Deniz Gece Mavisi

Aşk Ta Gurur Olmaz

Yine heybemde sana hasretim var
Yağmur damlalarıyla yarışan göz yaşlarıma inat
Gamzelerimde bir gülüşün edası
Evet gülüyorum
Oysa gülmeyi unutalı yıllar olmuştur

Sahi gülmek mutlu olmak nasıl bir duyguydu
Bazen yapışıp kalan sen hasretlerine inat
Mutluluk beklemek yada dilenmek
Bir dilenci edasında

Aşk ta gurur olmaz diyenlerin sesleri yüreğimi tırmalıyor
Sahi sevgili ask ta gurur olur mu
Peki ya seveni yarı yolda öylece bırakmanın bir izahatı var mi

Anlamsızlıklar içinde anlam arıyorum
Bir madenci kisvesinde kazıyorum
Derinlere daha da derinlere
Beni Seni bizi arıyorum
Göçükler altında can vermiş onlarca beden
Ucundan sokulmuş yare işlenen mendiller
Bir sac teli bir yara kabuğu
Bulamıyorum bizden bir iz bir anı

Siyah beyaz filim kareleri hızlıca beynimde donuyor
Hayir bu degil hayir hayir buda degil diye bir bir ceviriyorum beynimin fotograf albumunu evet adının üzerinde dem tutuyor gözlerim
O yıllarca adını bile unuttum diye kandırdığım isim aslında hiç unutamamışım itiraf ediyorum
Konuşmaya mecali yok artık hislerimin ya duy artık beni yada izin ver öleyim sessizce

Deniz Gece Mavisi

Aşk Yağmuru

Gökyüzü yırtılıp karlar yağıyor
Yüreğim umut dolu
Sanki basımdan güller dökülüyor
Tenimde kar tanelerinin eriyişinin verdiği mutluluk
Bedenim dansa kalkıyor ellerim ellerinde
Ellerin belimde
Sokağın kaldırımlarında
Vals yapıyor parmak uçlarımız
Yüreğim deli gibi çırpınan bir güvercin
Başımı döndürüyor sevdanın yelleri

Titrek sesim
nefesim nefesinde
bakışlarım gamzelerine emanet
Teninin kokusu ruhumda can buluyor
Şancılı bir bekleyiş aska sevdaya dair
Özlem notalı şarkılar çınlatıyor kulaklarımı

Zulamda kuş yuvası mutluluklar
Dilime yapışıyor
Sevda adına edilen yeminler
İlk defa bu kadar yakınsın mutluluğa diyor
Aklımdaki seni okuyan göz bebeklerim

Ve sen papatya kokulu adam
Her karış toprağına sevgi ekip sevda biçtiğim yar
Ankara'ya kar yağıyor
Yüreğimde senli ateşler

Hadi sevdam dansa kaldır biz yanımızı
Alkışlarını bizim için saklamış
Ankara
Az sonra şahidi olacak bir güzelliğin başkent
Ve bizim için yağacak bu sefer kar
Ateşleri içinde ellerim
Tut ve bırakma sakın
Bu ateş sadece ikimiz için

ankaraya kar
Yüreğime aşk yağıyor
Tek umudum sende
Haydi çıkta gel yar…

Deniz Gece Mavisi

Aşka İnancımı Kaybettim

Ev sahibi olduğumu sandığım bir kalpte, aslında kiracı olduğumu öğrendiğim gün kaybettim içimdeki aşka inancımı.
Sonrasında ne yeminler fayda etti ne de sözler; artık ne aşka ne de "seni seviyorum" diyene inandım.
O sırada hayat usulca fısıldadı kulağıma:
"Sen tükenmez kalemden daha mı güçlüsün? O bile tükeniyor."
Sustum.

Çekildim köşeme, izledim insanları.
Sevgiye olan bakışlarını, bir yüreği nasıl sahiplenmeye çalıştıklarını…
Tam inancımı geri aldım derken, o geldi.
Oyunlar kurdu, her birinde beni başrole koydu.
Defalarca gitmek istedim, ama gidemedim.
Vicdan terazimde ellerim kırıldı, yine de dokunmadım.
Sonra pişmanlıklarla tanıştım.

Ne gidenin izi kaldı, ne de gelenin oturacağı bir yer.
Her giden, koltuğunu, taburesini, sandalyesini yakarak gitti.
Sonra Ahmet gitti, Mehmet geldi; hep aynı hikayeler, değişmeyen sonlar.
En sonunda vazgeçtim.

Ve yıllar birbirini kovalarken anladım; sevmeyi bilmeyen ben değil, onlardı.
Hata bende değildi, onlardaydı.
Peki, yok muydu elimi aşkla tutup, başımı omzuna yaslayacağım bir yürek?
Yağmur yağdı, bir saçak aradım.
Ama o saçak, her şeyi tokat gibi yüzüme vurdu.
Başımı yasladığım omuz, elleriyle ellerimi parçalayan o bedene aitti.
Kahrettim.
İnancımı yeniden kaybettim.

Şimdi yarı mutlu, yarı mutsuz; yarı umutlu, yarı umutsuz, yani yarım ve eksik yaşıyorum.
Ne çalan telefon, ne gelen araba, ne de kaçan tren umurumda değil artık.
Benimle olmak isteyen, beni seven, benimle bir hayat düşleyen, benim onu görmemi istiyorsa kendini yaksın.
Saçımın tek telini bile oynatmam.
Meydan sizin, ben buradayım; cesareti olan gelsin.
Cesareti olan sevsin!
Yüreğinin yetmediği bir aşkın kuklası olma adam.
11.10.2024 13:54

Deniz Gece Mavisi

Aşkımın Dili

Sen, aşkın dilime nakış nakış işlenmiş halisin.
Sen, gözlerimin güzelliğinin tek sebebisin.
Sen, yüreğimde açmış aşkın en güzel gülüsün.

Bakışın: aşk...
Gülüşün: sevda...
Duruşun: roman...

Sana "günaydın" demediğim her gün
Güneş doğmuyor,
Saatler geçmiyor,
Ay el sallamıyor bana.

Her bir hücrem seninle dolu.
Gülüşüm sen,
Bakışım sen,
Saçlarımın rüzgâra dağılışı bile sen.
Her şeye biraz sen katıyorum.

Bir insan her yere mi yakışır?
En çok da yüreğime yakışanım...
Yüreğimin en güzel portresi sensin.

Divitin ucundan damlayan damla,
Fırçanın tuvale aşkı,
Dilimin dudağıma duasısın.

Yüreğime gelip konmuş minicik bir kuş,
Ürkek ve titrek...
Her kanat çırpışında kanatsa da yüreğimi
Kanatların,
Yine de vazgeçmem senden.

Aşk, fedakârlık demek değil mi...
Gördüğüm,
Duyduğum,
Bildiğim her şeyi sana feda ediyorum.

Sen, yürek haneme işlenmiş
Tek aşksın.

Sana her baktığımda
İçimde binlerce kelebekler uyanıyor.
Her biri adını fısıldıyor:
"İşte o!" diyor,
"Aşkın kıyısında duran adam(kadın) o!"

Gözlerinden dökülen sessiz cümlelerde
Benliğimi buluyorum.
Kalbim, sana her atışında
Şükrün en güzel hâlini yaşıyorum.
Bir dokunuşunla dağılıyor

Yılların tüm yalnızlığı.

İçimde seninle yeniden çiçek açan
Bir mevsim var, hep bahar.
Dallarına adını astığım;
Her yaprakta sen,
Her nefeste sen varsın.

Bir ömrü anlat deseler bana
Sadece adını söyler susarım.
Çünkü sen,
Benim anlatmaya doyamadığım
Ve asla bitiremediğim tek cümlemsin.
Sen yüreğimin beynime tek ihaneti
Aşkın en saf halisin
Sen adam(kadın)sen benim
İlk ve son limanımsın.
14.04.2025 10:31

Deniz Gece Mavisi

Aşkın Dili

Ben aşkı sayfalara, şiirlere, şarkılara sığdıramazken,
Aşk kendini küçücük bir yüreğe sığdırdı.
Çatlamış bir toprağın yağmuru çağırışı gibiydi
Ruhumun ruhuna misafir oluşu,
Bir anlık ferahlık, sonra yeniden ve yine yeniden susuzluk.

Bir kuşun kanadındaki pusulaydı gözlerin,
Yüreğime çakılıp kalan.
Saçların rüzgâra emanetti, yüreğime saçılan.
Dönüp dolaşan, sana çıkan yollar
Aşkı fısıldıyordu yorgun kulaklarıma.

Aşk, yokuş yukarı yuvarlanan bir taş gibi menzilsizdi,
Her seferinde daha da ağırlaşsa da
Aşkı yaşamaya razıydım.
Güneşin tam batarken gökyüzünü kana buladığı saatlerde
Senin için atan kalbimin kızıllığıyla aydınlanmam aşktandı.
Gündüzün vedası, gecenin habercisi oluyordu yüreğin.

Aşk, bir fırtınanın ortasında yanan mumdu
Ve ben bile isteye atlıyordum,
Boğulma pahasına gözlerinin kahvesine.
Gizli kapıların ardındaki fısıltılar susmuştu.

Aşk, dünya tersine dönerken bile ayakta kalan ağaç gibi
Dimdik duruyordu yüreğimde,
Kökleri geçmişte kalan bir çınar gibi.
Ve ben, gövdesine kazınmış bir isim gibi,
Silinmemek için rüzgâra direnerek yaşıyordum.

Aşk doluyordu başucu bardağıma,
Seni yudumluyordum damla damla.
Adı sen olan bir aşk
Ne kadar acı olabilirdi ki?
Bilmeden yaşadım aşkı,
Ben gözlerine yazdım şiirlerimi,
Sen yüreğime fısıldadın sevgini.

Ve aşk,
İlk hecesi sen, son nefesi ben olan bir dua gibiydi.
Dudaklarımdan eksilmeyen,
Yüreğimde büyüyen bir cümle…

Seninle başladı,
Seninle bitmeliydi.
Aşk, adını çoktan ezberlemişti,
Ben her harfine ayrı bir anlam yüklerken.
Aşk seni işliyordu yürek kanefçeme.

Geceler adını fısıldıyordu yıldızlara,
Rüzgârlar kokunu taşıyordu yorgun omuzlarıma.
Ne kadar içime çeksem de yetmezdi,

Çünkü aşk, seninle var oluyordu,
Ve ben, sonsuza kadar seni söylemeye razıydım.

Şimdi adını her nefeste yudumluyorum,
Her sabah gözlerimi sana açıyorum,
Sana günaydın diyor İlk dudaklarım,
Ve biliyorum,
Aşkın bir dili varsa,
O da sensin..!
27.03.2025 11:10

Deniz Gece Mavisi

Aşkın Gözyaşları

O gün ilk kez bir mektup almıştım senden,
Yıllar yıllar sonra ik defa!
Daha açmaya çalışırken başlamıştı heyecanım,
Ben mektup sanmıştım meğer davetiyeymiş..!
Evleniyormuşsun...
Sesim titredi okurken.

Bir zamanlar adımın yanına en çok yakistirdigin soyadın,
Sanki affet beni der gibi hüzünlüydü,
Ağlamaktan okuyamamıştım bile nerde, hangi gün, saat kaç ta?
Fırlatıp atmıştım çekmeceye.

Bana ilk seni seviyorum dediğin gün,
Nasılda heyecanlıydın,
Kelimeleri üçer beşer yutuyordun.
Hele ilk elini tuttuğum da o bakışını hala unutamamiştim.
Şimdi o ellerin başkasının elini tutacak,
O gözlerinin başkasının gözüne bakacak,
sen başkasının olacaksın bunları düşününce çıldıracak gibi oluyordum.
Tam bir hafta vardı düğüne,
Hazırlanmalıydım...

Günler günleri kovaladı ve nihayet düğün günü gelip çatmıştı.
Beyaz tek omuzu açık bir kıyafet seçmiştim simli ayakkabılar
Ve senin o çok sevdiğin kırmızı rujum.
Omuz başlarımdan öpmeyi çok severdin onlarıda açıkta bırakmıştım, biraz kıyafeti çekistirerek,
Saçlarımı sevdiğin gibi toplamıştım,
Bir zamanlar çekip çekip öperdin
Ve bana aldığın o kalpli kolye içinde, ikimizin resmi olan onu da boynuma takip salonun yolunu tutmuştum.

Yol mu bu kadar uzundu, yoksa ben mi çok yavaş gidiyordum, hiç anlamasam da
Kendimi nikah salonunun önünde bulmuştum.
Kapıda annen ve baban konukları karşılıyordu,
Annen beni görünce utancından kızarıyor, baban ise kravatın verdiği rahatsızlıktan mı yoksa, yüzüme bakamamanın verdiği
huzursuzluktan mı, sürekli derin derin nefes alıyordu.
ve sustuk.
Suskunluğu merhaba diyerek bozdum,
Kuru dilinin ucuyla söylenmiş bir hoşgeldinin ardından salona giriyorduk.

Az sonra yıllarımı sevgisiyle heba ettiğim adam evlenecekti,
Neden buradaydım ve neden gelmiştim,
Evet dedim içimden ona söyleyecek tek bir kelimem var!
Nihayet karşımda gördüm seni,
Sanki ipi başkalarına emanet edilmiş bir kuklaydın,
Yüzüme bir bakışın vardı, gel kurtar beni der gibi ama artık çok geçti..!
-Nikah memurunun o demli sesi sizi karı koca ilan ediyorum,
İşte o anda yıkılıyordum ama ayakta kalmalıydım,
Bir damla yaş geldi gözlerimden, gelin seni öperken uzandım tuttum elini,

Al götür beni demek geldi içimden nereye götürürsen götür.
Ama diyemedim ve sen yavaş yavaş gelinliğini sürüyen gelinle gittin,
o an sadece silgi olmak istemiştim
Ama olamadım.

Yıllar sonra duydum ki, bir kızın olmuş
Ona benim adımı vermişsin,
Gözleri deniz mavisi,
Saçları altın sarısıymış,
Ne hayallerimiz vardı bir kızımız olacaktı
Burnu bana, kirpikleri sana benzeyecek ti
Kısmet değilmiş.

Yaşlı teyze bir ara uykuya daldı
Ve elindeki defteri düştü yere, alıp okuduğumda doldu gözlerim meğer ne çok sevmiş onu!
Yazının sonun da bir kelime dikkatimi çekti (Aşkın gözyaşları) ve bir soru takıldı kafama neden kavuşamadılar? Kafamdaki sorulara cevap bulmaya çalışırken, yaşlı teyze uyandı hemen bir telaşla aldı defteri elimden.

Sordum ona,
-Neden kavuşamadınız teyze yoksa sevgisi yalanmıydı?
Gözlerini kocaman kocaman açıp
Bana dediki!
-Sevgisinden bir saniye şüpheye düşmedim o çok sevdi beni.
-O zaman neden ayrıldınız?
Yaşlı teyzenin gözleri doldu ve
-Ona hiç sevdigimi söylemedim hep içimde sakladım,
O ise beni kaybetmemek için hep sakladı sevgisini yıllar böyle gelip geçti
Bir gün tam söyleyecektim annesi (Sus dedi bizde evlilikler akraba ile olur dışarıdan gelin almam ben. Herşeyim senin olsun yeter ki, oğlumu alma benden, canimi iste ama oğlumu isteme) dedi.
Bende bir anneyle oğulu ayıramazdım ve onu terkettim ayrılırken ona bir yalan söyledim
-Seni hiç sevmedim çok denedim ama sevemedim biz dost kalalım.

Yaşlı teyzenin göz yaşları durmak bilmiyordu, sarıldık ve beraber ağladık.
Hemen Adnan geldi aklıma, bende ona seni seviyorum dememiştim hiç ve aradım.
-Seni seviyorum dedim, evet seviyorsa söylemeli insan son pişmanlık fayda etmiyormuş.
Ah teyzem keşke söyleseydin keşke
25.03.2024 16:30

Deniz Gece Mavisi

Aşkın İzi

Gecenin karanlığında yankılaniyor bir gitar sesi tellerindeki hissiyat geceyi yağmurlarla birleştiriyor
damla damla düşüyorsun dudaklarima yaşlı gökyüzü gözyaşlarini silecek bir el ariyor
aşkın acılı notaları bir huzne daha tanıklık ediyor
Şöminede yanarken odunlar yalnızlığın soğuğunu eritiyor içimin ateşi, çaresizlikle dans ediyor her bir kelimem, alevlerin arasında gözlerin
aşkın izi avuclarimda titrek
Kanımin sıcak ritmi, kalbimin vuruşlarına karışıyor
dişlerimin keskin çizgisi, aşkın acı tatlarını hatırlatıyor
Bir bir kayiyor yildizlar gözlerimden, gecenin içinde kaybolan duygularımi çaresizce ariyorum vefasızlıklar gölgelerin ardına saklanan birer hayalet oluyor
İzi kalıyor imkanli imkansizliklarin

Şiirin gizemli coğrafyasında, sevda ve vefasızlık arasında yolculuk ederken, gökyüzü yağmurla ağlıyor gitarın o acı dolu tınılari bile duygularıma tercüman olamiyor. Kaybolan zamanın içinde şömine ateşiyle ısıtılan anılar bir bir yanıyor aşkın hüzünle yıkanan yüzü geceye yansiyor

Bir zamanlar sarılip ellerinin sıcaklığıyla ellerimi isittigim gunlerin izlerini, şimdi soğuyan şömine kömürleri arasında ariyorum şömine atesinin citir citir sesinde kaybolan duygularım birer labirente donusuyor
gitarın melodisi zorlasada anilarin demirden kapısını çaresizlik ve vefasızlık izin vermiyor gecmisi tekrar tekrar yaşamama
Geçti ve bitti desem de dilimle
Yüreğim hala sıcak ve senin için atıyor
Sadece hisset sevgili
01.02.2024 15:45

Deniz Gece Mavisi

Aşkın Katili

Evet öyle olacak
sözlerinin kurşuna dizdiği bu adam
Senin için dünya ile savaşırken
herkese hesabını soracak
Herkese neden sen olduğunu
neden sadece sen olduğunu
yaralarına tuz basa basa anlatacak
Dedim ya gidişim sessiz olmayacak
haykıra haykıra gideceğim

Herkesin parmakla gösterdiği bu adam
Senin ellerin de sıcak suya maruz kalmış
buz gibi eridi
şimdi buza dondu bedenim, duygusuz ve soğuk
Ama bil ki yağmurlar yağdıracağım gözlerine
seni benden beni senden bir nefret miş gibi söz ettiren dillere
Dedim ya benim gidişim sessiz olmayacak
döke saca gideceğim

yaka yıka gidicem
döke döke gıdıcem ama gıdıcem
cunku bu askın katılı sensin

seni yüreğime kefensiz gömüp gideceğim
kefen aramayacağım seni gelinliğine sarıp gideceğim
ama gideceğim
adım adım sileceğim seni beynimden
izin dahi kalmayacak parmak uçlarımda
bir gece ansızın beni terk ettiğin gibi
çığlık çığlığa gideceğim

yırtılırken gecenin ar damarı ,
damarlarımdan seni damla damla döke döke gideceğim
öyle bir gideceğim ki , gölgem dahi seni tanımayacak
göz yaslarımı kaldırımlara emanet edip gideceğim

Evet gidişim sessiz olmayacak ama ,SENSİZ OLACAK.

24/03/2025 Gece mavisi / Selçuk levent

Deniz Gece Mavisi

Aşkın Manifestosu

Sana günaydın demeden,
Uyanmıyor içimdeki sabah.
Gözlerim uykuda bile seni arıyor,
Bilmediğim ama sana benzeyen rüyalarda bile seni arıyorum.

An be an aklımdasın...
Bazen bir şiir oluyorsun —
Mısra mısra ezberliyorum seni.
Bazen bir şarkı,
Bağıra bağıra okuyorum.

Gözlerinde doğup,
Sözlerinde yaşıyorum.
Sana sarılamasam da,
Şiirlerine sarılıyorum.
Şiilerini seviyorum.
Senin elin değdi,
Senin yüreğinden damla damla döküldü diye seviyorum.

Ben seni,
Bir çınarın gövdesine adımı kazır gibi seviyorum.
Bir dervişin sabrıyla,
Bir şairin kalbiyle,
Bir delinin gözüyle,
Bir çocuğun içtenliğiyle seviyorum.

Ve sana söz veriyorum:
Gücüm yettiği yere kadar,
Nefes aldığım her an,
Seveceğim.
Çünkü ben seni Allah için seviyorum;
Temiz, ak pak,
Şereflice seviyorum.

Öyle çoksun ki bende,
Adını üç kere anıp,
Elimi üç kere yüreğime
koyup amin amin seviyorum.

Aşk mabedimin tek kıblesi sensin.
"Sev" dedi Mikail, sevdim.
"Say" dedi Cebrail, saydım.
"Ada" dedi İsrafil, adadım.
"Ola ki öl" dese Azrail, ölürüm.
Senin için ölmek Şahadettir yüreğime adam (kadın).
Şahadet...
09.10.2025 02:12

Deniz Gece Mavisi

Aşkın Tangosu

Bir damla aşk,
Bir yudum sen.
Dol yüreğimin şarap bardağına,
Seni yudumlamayan dilim utansın.

Sen, bedenimin gitmek istediği yol,
Ruhuma sarılı aşk.
Sen, gözlerimin memleketisin.
Öyle çok bendesin ki...
İşte, dolanıyor ellerin belime,
Gözlerin gözlerimde,
Adımlarımda mutluluk.

Gece ışıltılı,
Ay mutlu.
Ilık ılık akıyor gitarın melodisi göğüs boşluklarıma,
Süzülüyor aşk, bedenimden yüreğime.

Ekose işlemeli kaldırımlar adını anıyor,
İpek şalım kendinden geçmiş,
Bir öne, iki geriye...
Aşk, dol yüreğime.

Bu aşkın,
Bu sevdanın,
Bu özlemin tangosu...
Avuç içlerimde ellerin,
Belinden kayıyor ipek şalım.
Gece seni bana,
Ben adını gökyüzüne yazıyorum.
Ey aşk adına dilenmiş dilek,
Ey nara düşmüş kelebek,
Özgürlük parmaklarında.
Ve dans başlasın...
Sev beni, adam (kadın).

Kuzinenin ateşinde köz gibi,
Cama vuran yağmur gibi,
Toprağa karışan damla gibi,
Tenimde tuz gibi...
Sev beni, adam (kadın).
27.05.2025 13:58

Deniz Gece Mavisi

Avaz Avaz

Yine olmadı, değil mi?
Yine yara aldı düşüncelerin.
Kapı önünde buldun yüreğini, değil mi?
Sen miydin suçlu olan,
yoksa sevgin mi?
Anlayamadın, değil mi?

Çok basit…
Değer gördükçe şımardı,
sevildikçe değişti.
Ne bekliyordun?
Bir Leyla, bir Mecnun mu?
Sil gözünden akan yaşları,
aç rüzgâra bağladığın saçlarını.
Boş ver…
Kimsenin anladığı da yok, anlayacağı da.
Kendine yaslan,
kendine güven.

İçindeki fırtınaları sustur artık,
her dalgada kaybolacak değilsin.
Bak, geceye inat doğuyor güneş,
karanlık bile saklanacak yer arıyor.
Kim demiş yaralar kapanmaz diye?
Sen yürüdükçe, yollar önünde eğilecek.

Yitip giden hayallere ağıt yakma artık,
onlar çoktan unutulmayı seçti.
Tutunduğun her dal kırıldıysa bu senin suçun degil kendini suçlamayı bırak ,
bırak, köklerin toprak olsun.
Güçlü ol!
Zamanın hükmüne boyun eğme,
yeniden yeşerecek umut dalların inan buna.

Gülüşünü geri al,
adımların eskisinden sağlam olsun.
Sen düştükçe zafer kazandığını sananlara
en güzel cevabı ver gülüşlerinle:
Daha güçlü kalk ayağa!

Başkalarının yüküyle eğilme,
sen kendi göğünü taşıyan bir dağsın unutma.
Ellerinle çiz kendi kaderini,
kimse senin yerine çıkamaz yola,
Kendi ışığını kendin yak,
çünkü karanlığı aydınlatan
hep kendi içindeki ateştir.

unutma,
her gecenin bir sabahı,
her acının bir sonu,
Ve her çilenin bir mükafatı var

Sen sustukça sansınlar ki bitti,
oysa sen susarak güçleniyorsun.
Bakma arkana...
Yüzünü dön güneşe,
Yuregini bırak rüzgara,
Şimdi konuşma vakti,
Avaz avaz sustuğun yıllara inat.
25.03.2025 11:10

Deniz Gece Mavisi

Avuç içlerinden öp kadını

Bir kadını alnından öpeceksin,
Beyaz bir mermere dokunur gibi,
Soğuk ve pürüzsüz.
Orada, nefes alacak kelimelerin,
Güven verecek dudakların.

Kaşlarından tutunacaksın hayata,
Nazikçe ve özenle bir ağacı kökünden kavrar gibi.
Gözlerinin derinliklerine bakacaksın,
Öyle denize dalar gibi.
Gözlerinde dinlendireceksin bedenini,
Yüreğine açılan kapının önündeymiş hissi ile.

Sonra burnunda alacaksın soluğu,
İnce bir zarafetin eseri gibi.
Nefes alıp verdikçe hayat bulan.
Dudaklarına ulaşacaksın nihayet,
Bir gül goncası gibi pembe ve taze olacak her dem dokunuşların.

Boynunda duraksayacaksın,
İnce bir kemer belini sarar gibi.
Orada atan hayatın ritmini dinleyeceksin.
Omuzlarına düşeceksin sonra,
Seni senden alan güç ve zerafetin harmanlandığı yer.

Kollarına uzanacak parmakların,
Narin ve zarif.
Her dokunuşta bir sevgi seli.
Ellerinde duracaksın,
İnce ve maharetli.
Her parmak ucu, bir sanat eseri.
Öpeceksin avuç içlerinden.

Göğsünde duraksayacaksın bir an,
Orada saklı en derin duygular
Ve sonsuz aşk.
Kalbi, sevdanın ve şefkatin kaynağı,
Her atışı, bir şiir mısrası, bir nota.

Yavaşça ineceksin beline,
Kavisinden geçeceksin, ince ve kıvrak,
Orada şekillendireceksin hayatın çizgilerini.
Kalçalarına ulaşacaksın nihayet,
Bir dalganın kıyıya vuruşu gibi.
Yorgun ve bitap,
Limanına kavuşmuş gemi misali.

Bacakları döndürecek başını, uzun ve ince,
Adımlarında bir dansın ritmi saklı.
Dizlerine ineceksin, bir mola,
Orada dinlendireceksin tüm yorgunluklarını.
Başını koyacaksın huzurla dizlerine.

Ayaklarına ulaşacaksın en sonunda,
Bir yolculuğun nihayetinde.
Her adımda iz bırakan,
Toprağa kök salmış bir ağacın kökleri.
Bir kadını tepeden tırnağa öpmek,
Bir şiir yazmaktır bedenine.

Her dizesinde bir aşk,
Her kıvrımında bir hüzün,
Her hecesinde bir ömür saklı.
Ve bileceksin kadınlar sevildikçe
güzelleşir.
Sahi, sen hiç bir kadını avuç içlerinden öptün mü?
13.06.2024 13:43

Deniz Gece Mavisi

Avuçlarındaki Koku

Biliyorum, sen de özledin.
Arada gelip bakıp gidiyorsun…
Zor gelmiyor mu uzaktan izlemek,
Kırıp döktüğün kalbi pişmanlığa gizlemek?
Gururun, adamlığından büyük mü?

Şimdi, soğuk bir mazinin en donuk yerindesin.
Seni seven bir yürek yok.
Yıktın, yaktın, yok ettin…
Şimdi "Ben ne yaptım, beni sen sildin!" dediğini duyar gibiyim.
Oysa ayrılıklar asla tek taraflı olmaz:
Biri iter, biri gider…
Sen hep iten taraftın,
Ben ise hep giden.

Merak ediyorum…
Başkalarıyla attığım kahkahalar kulaklarını kanatmıyor mu?
Benim gözlerimi kanatan,
Senin yüreğine yara değil mi?
Şimdi sessiz harflerle vedalaşıyorsun.
Dilinle dudağını zincire vursan da biliyorum,
"Gel." desem geleceksin…
Ama yürek yaralı,
Umutlar kırık.

Sanki uçurtmasını kaybetti içimdeki çocuk,
Elma şekeri avucunda eriyip kaldı…
Saçlarına ak düştü İzmir sokaklarının,
Ve ben sadece el salladım…
Dudaklarımda yarım bir beste,
Kimliksiz bir isyan.
Sustum…
Ve sustuğum kadar sevdim seni.

Sahi, nasıl bir duygu
Yazdığım şiirlerde kendini aramak?
Her satırı, her kelimeyi tek tek öpüp koklamak…
Nasıl bir duygu beni uzaktan izlemek?
Hani bana merhameti öğretecektin…
Sen vicdanı öğrendin mi?
Başını yastığa nasıl koyuyorsun, merak ediyorum…
Avuçlarındaki koku kime ait?
04.03.2025 10:40

Deniz Gece Mavisi

Ay Işığında Unutulanlar

Ay ışığında unutulup
Gecede kaybolmuş
Dudaklarımda tüm söylenmemiş sözler...
Bir yıldız titriyor gözlerimin iki çarpımında,
Sessizlikte yankı buluyor
Beynimde detone olmuş tiktaklar.

Rüzgâr, ismini fısıldıyor tenha sokaklara;
Gölgeler yerleşiyor yüzümde anılara.
Sesinle susmuş zamanın ortasındayım,
Bir "keşke"nin kıyısında boynu bükük yarınlar.

Işığın gözlerime çarpıp
Bumerang misali geri dönüşü...
Akrebin yelkovana kini,
Zembereği bozuk bir saat
Ve hatırladıkça kanatan mazi...

Hiçliğin içindeki varlık hissi,
Yokluğun tenimde açtığı yara,
Grinin siyah olmama çabası—
Her şey hayatı anlatıyor bana.

Yürüdüğüm yollar,
Gitmek istediğim yerler,
Dilimde kıvranan kelimeler...
Eriyen mutluluk,
"Bırak git," diyor içimdeki realist ben.

Kirpiklerim gözlerime,
Dilim dudağıma...
Bedenim acılara savaş açmış.
Uçurumun kenarındayım:
Bir yanımda acı bir son,
Diğer yanımda ilahi aşka kavuşma telaşı.

Bir dua gibi duruyor ismin
Dilimin en kör ucunda...
Söylesem bozulacak büyü,
Sussam, içimde bir kıyamet daha.

Bir mendil gibi sallanıyor beşiği geçmişimin,
Gözlerime jilet atan hatıralar...
Ne kalmaya mecalim var artık,
Ne gitmeye takatim.
Yitik bir zamanın çarkından fırlayan
Kaçak bir vida gibiyim;
Ait olamıyorum bir yere.

Kırık dökük aynalardan bakıyorum
Gözlerime yabancı gelen yeni "ben"e.
Kimliğimi yitiriyorum bir yokuşta,

Gözlerinle başlayan yok oluşta.

Adımlarım ürkek,
Yüreğimde paslı bir sızı,
Kalbimin kıyısında bekleyen
Sensizliğe alışma provası...
Çetelesi çizgilerle dolu bir tahtayım—
Küflü ve yalnız.
Zamanın hızla soğuyan elleri,
Avuç içlerimi kanatırken...
Acı mı bu, anı mı,
İkisi de sızlıyor ruhumda...
06.05.2025 15:25

Deniz Gece Mavisi

Aynaya Bak

Sen, sana sevgiyle, aşkla bakan gözlerimi oydun.
Seni seven yüreğimi parçaladın durdun.
Oysa ben razıydım dilinin dikenlerine, gözlerinin ihanetine.
Geldeseydin, koşa koşa gelirdim, canımı verirdim sana;
ama sen, sana gelecek bütün yollarımı yıktın.
Şimdi neden gittin diye sorma bana:
Sen ittin, ben gittim.

Mevsimler değişiyor.
Yağmurlar yağarken güneş çıkıyor.
Bıraksaydın da değisen mevsimler olsaydı sen değil,
Yılanın kabuk değişimi gibiydi,
bir gece ansızın koynuma giren sevdanın, yüreğimi parçalayıp çıkışı.
Mutluluğa hüküm giymiş bir bedendim ben.
Ne oldu da bu hale düştüm?

Her şey gelişinle başladı.
Daha bebeklerimi arkama bile saklayamadan,
oyuncak ayımı alıp attın çöpe.
"Çocuk değilsin artık, büyüdün, evimin kadını, çocuklarımın anası olacaksın," dedin.
Hayaller kurdurdun; gerçekleşmesi şaibeli.
Ama en çok da kendini sevdirdin.
Sevmeyi bilmezdim ben, şimdi ise tek nefretimsin.

Benden aldığını bana satmanın adı neydi?
Ticaret mi, kalleşlik mi?
Yüreğimi aldın, bari nefesimi bıraksaydın.
Şimdi aldığım bütün nefesler sayılı.
Belki vurup kırmadın dizlerimi,
oyup kör etmedin gözlerimi,
kesip atmadın saçlarımı, ama umutlarımı bileklerinden astın.
Bu da suç değil mi?
Bir kadının yarınlarıyla, hayalleriyle ve duygularıyla oynamak.

Hani beş vakit namaz kılıyorsun ya,
ellerini yüzüne sürüp "Amin" dediğinde oturmuyor mu bir öküz yüreğine?
Ben aç, susuz yolunu beklerken,
senin attığın story'ler kanatmıyor mu vicdanını?
Herkesin bir çukuru var; toprak çağırır zamansız.
Nasıl hesap vereceksin?
Ahların, vahların, eyvah'a dönüşmeyecek mi?

Birazcık sevmedin mi beni?
Ya birazcık sevgiye layık değil miyim ben?
Ne istedin uppuzun saçlarımdan,
masmavi gözlerimden,
sana koşan ayaklarımdan?
"Kızım, biz Adanalıyız, biz de yanlış olmaz," derdin.
Peki, adamlığının raf ömrü bile dolmuşken; bu yaptığının adı ne?
Çok mu seviyorsun? Çok mu aşıksın? Çok mu, ya, çok mu?
Sevene zulüm neden, kul sormasa da Rabbim soracak.
Bekle; kaçacak yerin sadece yüreğim olacak.

O “Aç kapıyı, al içeri” dediğin anda, içeriden bir ses:
“Git buradan, buralar artık benim,” diyecek.
Kalbimden düşüp ölmeyi isteyen sendin, ben değil, sendin.
Suçlu arıyorsan aynaya bak.
21.08.2025 13:54

Deniz Gece Mavisi

Aynı Nakarat

AYNI NAKARAT

Erkeklerin ruhunda vardir aldatmak
Kimi bunu bir şiirle yapar
Kimi bir sözle
Bazen bir hareket
Bazen bir gülüş
Zihinlerinde hep aynı kaçış
Ten tene değmeden aldatma olmaz
Hep aynı nakarat

Kimine yatacam derler
Kimine uykum gelmiyor
Masallar masallar
Yalandan kim ölmüş misali
Bilmezler ki her sözde biterler gizli gizli

Masum bakışına gülen yüzüne kanma
Bu sahne bir sana sanma
Horoz ölür gözü çöplükte kalır unutma
Aldatmak erkelerin gizli seremonisi
Kulaklarını seslere kapatma
Benim ki yapmaz diye asla düşünme
Adam sandığın bile günü gelir şarar beşer inanma

Maskeler aynı olsada yüzler hep ayrı
Yalanlar cepte temassız kart misali
Bu gün buna çek yarın başkasına
Özür dilemek sizi affettirirmiki

Yalanın kalesi olmaz
Duvarları ince kagirt gibi
Gerçeklerin asasi kırar bir gün sizi
Yalanin gölgesin de saklanan bedenlerinizi
Keser bir makas o yalan ci dilinizi
06.01.2024 18:18

Deniz Gece Mavisi

Ayrılıkların Şairi

Bir adam tanıdım, sevgisi hiç solmayan,
Ölüm acisini yıllar geçse de unutamayan.
Sevdiğini en derinden hisseden
Her şarkıda her şiirde yanıp inleyen.
Bir adam tanıdım aşkın hakkini veren

Gözlerinde yankılanan geçmişe inat Sevdasini özlemini hep yaşatan
Hiç solmayan çiçekler gibi yüreğinde saklayan
Ayrılığın yarasını kendi elleriyle saran
Rüzgarlar savursa da hatıraları, sevdayı içinde yasatan
Sesini duyar gibi, rüzgarlarin şarkılariyla titreyen
Bir adam tanıdım küçücük yüreğine inat kocaman kocaman seven

Çaresizlik nedir bilmeyen
Sevgisinden yuregine mabed yapan
Rüyalarında bile sevdiğini aldatmayan
Geçmişin gölgesinde gelecegin şafağında yaşayan
Her şiirini toprağa elleriyle gömdüğü yarine yazan
Her şiirde kanayan aglayan gozleri dolan
Bir adam tanıdım, ölen aşkına ölümüne sadık kalan.

Sözcükleri dans ettiren
kalbindeki yarayı şiirlere döken
Her mısrada bir çığlık her kıtada geçmişin izini saran
Adını ayrılıkların şairi yapan
Kendini şiirlere vuran
Bir adam tanıdım hüznü nakış nakış yüreklere yazan

Gözyaşları mürekkep olmuş,
Sitemleri kagida dökülen
Kulaklarında hep aynı melodi ile yankılanan
Zamanla yarası kabuk bağlayan ama
kanatmaktan asla vazgeçmeyen

Sözlerle örülmüş duvarları olan
Umudunu yarınlarını toprağa kefensiz gömen
İçini yakan hasretin inadına feryad figan etmek yerine daha da güçlü hayata bakan
Aşkı yataklara atıp kirletenlere
İki güne terkedenlere inat adam gibi yasatan
Gözlerini Kör kulaklarini tüm seslere sağır eden
Yarinin kara topragina yarim diye sarilan
Saygıya sevgiye layık
Bir adam tanıdım leylada mecnunda kerem de kim dedirtten
Bir şair tanıdım 01.02.2024 18:29

Deniz Gece Mavisi

Ayrılmak Ne Demek

Bazen susar nefesin,
Donar dilin.
İstemsizce uzanır ellerin,
Boşluğu sarar yorgun kolların.
Bir damla yaş yıkar gidişinin ayak izlerini,
Gözlerin takılır tavanda bir noktaya.
Kulaklarında uğuldar yalnızlık.
Ayrılmak ne demek, bilemezsin sen.

Hani diyorsun ya bana:
"Aşkı,
Ayrılığı,
Hasreti bana sor.
Ben bilirim."
Ben...

Sen hiç yaranın kabuğunu tekrar tekrar kaldırıp kanattın mı?
Her gece duvarları yumrukladın mı?
Diline dolandı mı bir hüzün,
Yüreğini kapladı mı bir yokluk?
Dalga dalga vurdu mu yüreğinin kıyılarına hasret?
Sigarandan derin bir nefes çekip,
"Özledim," dedi mi dilin?

Sen hiç, dilin dudağa çaresizliğini gördün mü?
Ciğerleri parçalanana kadar ağlayanları duydun mu?
Sokak lambalarıyla konuştun mu?
"Seviyorum be, aşığım!" diye haykırdın mı?
Ayrılmak ne demek, bilemezsin sen.

Kanlı gözyaşların kanattı mı gözbebeklerini?
İsyanlar dolandı mı ellerine?
Onu unutmak için yalvardın mı?
Hıçkıra hıçkıra ağladın mı?

Yollara bağladın mı umutlarını?
Mumlar yaktın mı, gelsin diye?
Onun parfümünü sıktın mı yastığına?
O diye aldın mı oyuncak ayını koynuna?
Ayrılmak ne demek, bilemezsin sen.

Ben bilirim.
Ben...
Ayrılığı,
Acıyı,
Gözyaşını bana sor, adam (kadın).
Bana sor.
21.01.2025 11:43

Deniz Gece Mavisi

Azem

Gidelim, Aze.
Gidelim.
Çocuk gülüşlerimiz takılmasın düşman postallarına.
Üzerimize yağmasın kurşunlar.
Benim yüreğimde sen,
Senin yüreğinde sevda.
Gidelim, Aze.

Buralar ağır gelir küçük canlarımıza.
Sil gözyaşlarını, ağlama Aze.
Bu halimiz ar değil.
Bizim daha kızıl şafağa sıkacak umut kurşunlarımız var.
Ellerinde kına tozları,
Başında özgürlük yemenisi.
Kalk Aze, tut ellerimi, gidelim.
Memleket aşkıyla gidelim.
Hem sevginin olduğu her yer memleket, vatan değil mi?
Benim vatanım da sensin, Aze.

Mavi gözlerin umudum,
Sarı saçların yarınım,
Ve o ince kırılgan kanatların özgürlüğüm, Aze.
Çırp kanatlarını,
Arşı arşınlayacak yürek benim.
Çırp Aze, özgürlük iki adım ötede.
Hadi Aze,
Bir gayret sonrası vuslata kesilmiş iki bilet.

Bak, güneş doğuyor Aze,
Tıpkı yüreğime senin doğuşun gibi.
Gök gözlü, buğday saçlı, ekmek kokulu,
Aze,
Azem.

Deniz Gece Mavisi

Azizim

Sensizlik diyorum, sensizlik azizim...
Yağlı urgan,
Dilime mıhlanmış kurşun,
Dudaklarımı kanatan tek zincir,
Bıçağın en keskin yanı.

Sensizliğin yüreğimi parçaladığı anlardayım.
Dünümden eski,
Yarınımdan yeni bütün cümlelerim...
Kirpik uçlarımda hayaller,
Dudak kenarlarımda kimliksiz çukurlar,
Adı sen olan, sen kokan çiçekler.

Rüzgar okşuyor şimdi ellerin yerine saçlarımı.
Yağmurlar tarıyor.
Yokluğun doluyor başıma siyahi puşuyu.
Ses tellerim notasız;
Kulaklarımın kıyısına yerleşmiş harfler suskun...
İfadesizim.

Kan ter içinde yarınlar...
Çetrefilli bir acı,
Palas pandıras bir umut...
Bu telaş, bu heyecan...
Kalbim kıyamda,
Gözlerim sürgün.

Gece, en çok seni anlatıyor yıldızsız karanlığında.
Gölgen düşüyor duvarlara; ismin, nabzımda atıyor.
Her nefes, biraz daha eksiltiyor beni.
Ve her susuşum, seni haykırıyor içimde.
Yokluğun adı bu olsa gerek.
09.05.2025 14:22

Deniz Gece Mavisi

Azlediyorum

Ihanetin dün gibi aklımda,
Hele o gözlerime bakıp,
Ben yalnızca seni sevdim deyişin,
Kaç kere sever bir yürek,
Yada yüreğin kac kişilik senin?

Şimdi nefretimin ateşi kadar sıcak,
Buz tutmuş kalbim kadar soğuğum.
Arada derede artık doğru bildiklerim,
Ezberlerimi ben yalnızca sana bozmuştum.
Şimdi kuyruğunu yakalamaya çalışan kedi gibi,
Etrafımda dört dönüşüne şahit oluyorum.
Sanma seviyorum,
Sanma özlüyorum,
Gittiğin gün ihanetin izlerini, gözyaşlarımla yıkadım.

Içimde bir ben varki,
Kırmak dökmek dağıtmak ıstesede,
Sen buna bile değmezsin.
Ben seni seven kalbimi,
Siyah bir çöp poşetine koyup çöpe attım.
Olaki bir yerde çıkarsam karşına,
Sakin bakma gözlerime,
Ihanetinin şamarını,
belki ben vuramadım yüzüne ama
Gözlerim çoktan damgayı vurdu, gözlerine.
Git!
Ister cehennemin dibine,
ister elinin körüne,
Git!
Öyle bir git ki,
Karda kalmasın izin.
Ben seni yüreğimden azlediyorum.

Deniz Gece Mavisi

Babamı Geri Ver Kara Toprak

Daha onunla yaşayacağım yıllarım var.
Elimden tutup bir kere okula götürmedi ki,
Gözlerime bakıp "Kızım, neyin var?" demedi ki.
Saçlarımda parmaklarının izi yok,
Arkamda gölgesi.
Babamı geri ver, kara toprak.
Veremezsin değil mi?

Özledim desem,
Özlemi kaç kelime anlatır ki?
Yere batsın şairliğim, yere batsın harfsizliğim.
Özlemi yazamadıktan sonra,
Binlerce şiir yazsam ne?
Babam deyip sarılamadıktan sonra,
Hangi şiir, hangi söz teselli eder beni?

Babasız geçen yıllarımın hesabını kim verecek bana?
Hani tonton bir dede olacaktın,
Torunların saçını sakalını çekiştirecekti.
Ne oldu, babamı aldın benden Azrail?
Yıllarımı geri ver,
Babamı geri ver bana.

Şimdi sen güçlüsün, yenersin dersin.
Ben güçlü falan değilim,
Babamı istiyorum.
Yine gökgürültüsünden korkuyorum,
Ben hiç büyümedim ki.
Babamın öldüğü andayım,
Damla damla hasretimi akıtıyorum toprağına.
Suluyorum gözyaşlarımla mezarındaki çiçeklerini.
Sen bilir misin babanın soğuk bedenine sarılıp ağlamanın acısını?
Gözyaşlarının kefenini ıslatmasını?
Yıllarca çıkmadı sanki tırnaklarımdaki
Babamın toprağı.
Acı nasıl anlatılır ki?
Sustuklarımı duyar mısınız?

Bedenindeki yaralara ilaç sürersin geçer,
Ya yüreğindeki yaralara?
İlaçlar da fayda etmez.
Tıklım tıklım hasret doluyum,
Gözkapaklarımda ölüm volta atıyor.
Anlatamıyorum ki, gidenler dönmüyor, gurur yapmayın.

Şimdi söylediğin şarkılar dilimde,
Öğütlerin kulağımda.
Hep torunun olsun isterdin,
Sen onu bile göremedin.
Her nefeste canı yanar mı insanın?
Ya bir mezar taşına "Babam" diye sarılır mı?
Anlatamam ki bir mezar taşının soğukluğunu,

Morgdaki solgun yüzünü.
İçimde kabuk bağlamayan yarasın, babam.

Yine özlemin doldu yürek dehlizlerime,
Hasretin öbek öbek.
Babam kaç harf, yokluğun kaç harf?
Oysa yirmi dokuz harfti alfabem,
Senden sonra kayboldu tüm harflerim.
Avuçlarımda ölen kelebekler gibi,
Umutlarım da seninle öldü.
Bir umut, bir düş, bir rüya idi
Varlığın; yıllar sonra buluşmuştu gözlerin gözlerimle.

Hep merak edip soramamıştım;
Sahi, pişman oldun mu?
Mezar taşları konuşmaz benle, baba.
Sen gel,
Benim dilimde buz tuttu kelimeler,
Yüreğimde dondu hasretin.
Sen gel.

Uyu, uyanınca baban gelecek derlerdi çocuklara,
Şimdi uyusam, babam gelir mi Allah'ım?
Hadi uyudum ben,
Uyanınca babamı geri ver kara toprak.
Babamı ver bana.
Özledim, özledim, onu çok özledim.
20.08.2024 20:29

Deniz Gece Mavisi

Bak Yine Sustun

Bak yine sustun
Oysa bir kelimene bin can vermeye hazır dı bedenim
Duymadın
Bilmedin
Görmedin
Yine görme

Şimdi senin başkaları ile attığın kahkahaları dinlerim mi sanıyorsun
Bir zamanlar ben de senin beni sevdiğini sanıyordum
Neymiş yanılsamalar içinde kalmış iki canmışız
Ben sana hep bir adım attım
Sen ise hep on adım kaçtın
Hiç düşündün mü
Ya acırsa
Ya kanarsa
Ben nasıl öderim gözyaşlarının vebalini
Hiç düşündün mü
Düşünme

Sen hep seni sevmiyorum san
Seni düşünmüyorum
Özlemiyorum
Beklemiyorum
Hatta istemiyorum
Sen değilmiydin gerçek sevgi dile değil yüreğe düşendir diyen

Neden bu sevgiden kaçışın
Yüreksizmiydin sen sevdiğim
Hani aşk cesurları severdi
Hani cesurdu yüreğin nerede

Şimdi içimdeki tüm senleri azlediyorum
Hükümsüz artık sana yazdığım bütün sözlerim
Sen duymadın
Ben de kesip attım dilimi hepsi bu
Yaşanması imkansız değil di
Ama nedense yaşanamadı

Hep derim ya yine söylüyorum
Ve hiç susmadan aylar yıllar geçse de söyleyeceğim
Helal yürekte haram sevgi dem tutmaz adam
Dem tutmaz
Hadi vurdum duymaz yüreğini
Başkalarına gülen dudaklarını
Ve beni bir kere bile görmeyen gözlerini
Al ve git
Git işte
Git git git

Deniz Gece Mavisi

Bana Aşkı Sorma

Bana "Aşk nedir?" diye sordu.
Sustum.
Cevap veremedim.
Bilmiyorum, anlamıyorum sandı.
Yine sustum.

Başladı anlatmaya.
Dinledim, dinledim…
Yine sustum.
Sinirlendi, çarptı kapıyı, tam gidecekti ki
Haykırdım:

"Sen hiç uyumak zorunda olduğun halde bir sigara daha yaktın mı,
Ya da gözlerini tavana dikip gülümsedin mi?" dedim.

Sustu.
Şaşkın şaşkın baktı gözlerime.
"Ne yani, bu aşk mı?" dedi.
Sustum.
Üzerime geldi, "Aşkı öğren," dedi.
Kalktım ayağa, baktım gözlerine.

Buz tutmuş bir yüreği,
Benim sözlerim ısıtamaz," dedim.
Sustu.
Sinirlendi.
Elini kaldırdı, tam vuracaktı ki
Çıktım odadan.

Arkamdan bağırdı:
"Sen aşktan ne anlarsın!"
Geri döndüm, baktım gözlerinin içine, titriyordu.
"Aşk o," dedim ve kapıyı kapatıp çıktım yüreğinden.

"Dur" bile diyemedi.
03.10.2025 12:44

Deniz Gece Mavisi

Bana Sevgili Değil Suç Ortagı Lazımdı

Umarsızdı gece
Duygularsa kaçak
Göz süzüyordu yokluğunun hasreti
Göğsümden kan yerine aşk akmalıydı
oysa
Mutluluk dolu hayaller kuruyordu çatlamış ellerim
Yosun karası yokluğunu içiyordu yudum yudum dudaklarım
Ve sen adını bilmediğim adam
Hasretin çöküyordu yürek dehlizlerime
Kimdin
Nerdeydin
Ve kiminleydin bilmeden
Takılıyordu boğazıma sensizliğin en lacivert saatleri
Bana sevgili değil suç ortağı lazım dı

Koynuma girerken yalnızlık
Bedenimi tavaf ediyordu hasretin
Parmak uçlarının sen izleri her bir yana saçılmış
Siyahi bir geceydi ve ben anadan üryan
Sevişiyordum yokluğunla
Çıtırtısız ve sessizdi varlığın
İki dudak bir yanak arasında öldürüyordum
En masum günahlarımı
Senler dökülüyordu damla damla yaş yerine gözlerimden
Bir çığlıktı geceyi ikiye bölen
Beni sana delice sevdiren
Gözlerim kapalı sadece o anı yaşıyordum
Sen ilk defa dirilişiydin bedenimin
Ve ilk defa korkmuyordum
Tüm korkaklığıma inat

Yağmurlar yağıyordu
Islaktı kaldırımlar tıpkı saçlarımdan damlayan sular gibi
Serin
Islak
Buğulu
Büyülüydü gece
Bir nağmenin tınısına bırakıyorduk en hüzünbaz sevişmelerimizi
Köşe başında çalan gramofona inat
Bir iki üç derken adım adım canlanıyordu yüreğimde varlığın
Eli olsa
Yada dili haykırabilirdi çığlık çığlık
Sen derdi sadece sen
Kirpiklerimden kalbime yol alan bir yolcu gibi
Biraz yorgun
Biraz yaralı
Birazda umutsuz
Taki dokunana kadar yüreğin yüreğime
Sanki şimşekler çakıp gök yarılıyordu ortadan ikiye
Ben ise gözlerinin kahvesinde demleniyordum
Aşkı yudumlaya yudumlaya
Her dokunuşunda irkilerek

Seni yazmak bile bu kadar güzelse
Seni yaşamak nasıldı kim bilir

Saçlarına dokunmak
Yüzünün her karesinde gezdirmek parmak uçlarımı
Dudaklarında nefes almak
Ve kulaklarına ansızın fısıldamak
Kiralık bir katil gibi
ilk kurşunu gözlerine bakarak yüreğine sıkmak
Ne kadar güzeldi kim bilir
Kızgın kumlardan serin sulara dalarcasına
Denizimde balıkmışcasına
Bana sevgili değil sen lazım dı

Bazen bir suç ortağı
Bazen başımı yaslayacağım bir omuz
Bazen de acılara göğüs gerecek bir yürek
Dudaklarımda iki kelime
Gözlerinin içine bakıp geçtiğin sokakları ezberleyip
Bu aşkın kokusu dercesine içime çekmek nefes nefes
Dua dua sürmek ellerimi yüzüme
Ve seni benim bilmek isterdim
Bir duanın aminiymişcesine
Bana bir yudum aşk lazım dı
Ve sen
Adam

Deniz Gece Mavisi

Bana Yasak Sana Uzak

İçimdeki seni harf harf dökmek isterken o beyaz kağıtlara
yutkunup yutkunup sustugum günü anladım
Aşk bana yasak
Sana ise uzaktı

Mesafeleri uzaklık sanıyordum
Meğer uzaklık yuregindekini
Görüp ona dokunamamakmiş
Şimdi yazdığım her şiirin kıtasında adın geçiyor
Sen bilmezsin belki sana yazdığım şiir leri
Yine yazmış deli şair der geçersin
Ama onlar çok iyi tanır seni

Seni sensiz yaşadığım günler
Seni onlara anlattım
Onlar da dinleyip baktılar yüzüme
Oysa öyle ihtiyacım vardı ki
Dudaklarından dökülen teselli sözlerine
Sonra kendime yine teselliyi ben verdim
Unuttun mu dedim
Sen sağ eliyle solunu tutan o kız degilmisin
Kimden ne bekliyorsun
Yine ben hakliydim
Insanin kendisiyle hesaplaşması ne kadar zormuş
Hesaplaştım döktüm eteğimdeki tüm taşları
Kendime üzüldüm

Şimdi söyle Rabbim
Ben bile bana acimazken
Kim alir içimdeki aciyan kanayan benleri
Kimseyi kıramayan ben
Yine delik deşik ellerimle açtım avuçlarımı sana
Rahmet rahmet yağ yüreğime
Acıya hüküm giymiş bedenimi lutfunla onurlandir
Tekamül sınırında tevekkül etmek çok zormuş
Gör duy hisset beni
Kalbim sana ayan ruhum emrine amade
Rabbım
Al acılarımı
Al lütfen 19.04.2024 01:39

Deniz Gece Mavisi

Bardaktaki Ruj

Gecenin ürkek saatlerinde,
Bir kıvılcım düştü.
tam da yüreğimin orta yerine,
Yarı uykulu yarı uyanık,
Sanki devrildi bir bir içimdeki camdan duvarlar.

Ilık ılık doldu bedenime sıcak mısırların kokusu,
Gece ben ve sen.
Büyülüydü herşey ve yine büyülüydü gece.
Klavyeye dokunan parmakların sesine gülücük sesleri karışıyordu.
Ve gelip gamzelerime yerleşiyordu mutluluklar.
Bir kelebek kondu düşlerime, Yarınsızlıgına inat çok mutlu etti beni.

Varlıkla yokluk arasında yaşanırmış,
bazı aşklar biri varken diğeri hep yok olurmuş.
Tıpkı aşkın var olup, umudun yok olduğu gibi.
Oysa yaşamak varken en güzel günleri,
bir damla yaş ıslatırmış kirpik uçlarını
aşk ağlarmış yastık altında gizli gizli,

bardaktaki ruj,
dildeki dua
ve avuçlardaki çiçekler bükermiş boynunu girerken toprağa umutlar. Olurmu bilinmez ama yinede yeşerirmiş umut adına bir çiçek.
Tıpkı yüreğim de yetişen sen gibi.

Deniz Gece Mavisi

Başrol Oyuncusu

Yaşarken kıymetimin anlaşılmadıgi bir hikayenin başrol oyuncusuyum
Roller belli
Senaryo belli
Çaresizlik tabutuma çakılı civi misali
Sessizlik ayrılık
Vefa gözlerimden süzülen gözyaşları
Yalnızlıkla baş başa kaldım yine
Hüzün her bir yanimda

Siyahi bir gecede fütursuzca savuruyorum kelimelerimi rüzgara
Ayrılığın soğuk ayazina tutuldu yüreğim
Kelimeler kaygılı diller naçar
Bu gun toprakla buluştu ilk kez gözyaşlarım
Ölümün soğuk nefesi doldu ciğerlerime
Kalbimde ciglik çığlığa bir sessizlik
Ayrılık, siyah gecede saklı
Hüzün şilipleri kalkıyor gözlerimin mercan maviliklerinden
İsyanım geceden büyük
Dilim titrek dudaklarim bir ihanetin dununde
Hep geç kalıyorum
Umut diye çizdiğim bu kaçıncı hayal
Bu kaçıncı tokezleyip düşüşüm
Bu kaçıncı yenilgi

Oysa mücadeleci bir annenin
Mücadeleci bir kiziydim
Şimdi kendimi bile tanıyamıyorum
Aynadaki ben bile bana yabancı
Yüzüme gelip yerleşen derin çizgiler
Sanki hep oradaymış gibiler
Bedenim kabul etse de yaşlandığını
Ruhum hala kaydıraktan heyecanla kayan bir çocuk
Ah annem yeniden dogursan beni olmaz mı
Yeniden doğmak için ölmek mi gerek annem
Ölmek mi gerek 22.01.2024 14:49

Deniz Gece Mavisi

Bazen

İşte hayat böyle bir muamma:
Birileri yazar, birileri oynar.
Ama her zaman merhametli olan yenilir.
Yürek ağırdır; taşımasını bilmeyene.
Kuşlar uçarken rüzgâra değil, kanatlarına güvenir.
Sen de bileğine değil, aklına güven.

Unutma, hayat hızla atılmış bir oktur:
Ya ok olursun, ya da hedef.
Sırtını her sıvazlayanı dost sanma.
Koyunlar kesilmeden önce boynu okşanır.
Saçına her dokunana inanma;
Belki de elini temizliyordur.

Şükür, hayatı öğrendik.
Şimdi öğretme zamanı.
Nasıl susulur gururla,
Nasıl sevilir yüreğinle,
Nasıl yaşanır onurla...
Sen de öğreneceksin, çocuk.
Büyümek için acele etme.
Etrafında yağ satan, bal satan insanlar olsun;
"Dostunum" deyip seni satanlar değil
Büyüme çocuk büyüme..!
17.05.2025 17:00

Deniz Gece Mavisi

Bazen Susar İnsan

Bazen sadece susar insan,
Konuşacak kelimesi olmadığından değil;
Kırmaktan, dökmekten, dağıtmaktan
Korkar insan.
Zordur, dilinle dudağın arasında
Kelimeleri tutmaya çalışmak.
Zordur, yutkunup yutkunup susmak...

Ben de sustum.
Yıllarım susmakla geçti.
Bir de dönüp baktım ki geriye;
Her şey ve herkes bana yabancı.
Ellerimi,
Gözlerimi,
Yüzümü tanıyamadım.
Kabullenmeyi düşündüm yeni beni,
Ama yapamadım...

Bir yabancıya bakar gibi baktım gözlerime,
Bir yabancının elini tutar gibi dokundum ellerime.
Yüzümün her bir kıvrımını yeniden keşfettim
Ve anladım ki;
Ben, beni çok ihmal etmişim.

Sonra özür dilemek istedim:
Önce yüzümden,
Sonra ellerimden,
Ve en çok da gözlerimden.
Aynaları çatlatan güzelliğim gitmiş,
Yüzümde açan çiçekler solmuş,
Ve avuç içlerim kelebek ölüleriyle dolmuştu...
Özür dileyemedim.
Sustum.

Tam cesaretimi toplayıp
Aynanın karşısına geçtim ki...
Bir de ne göreyim:
Saçlarımda aklar,
Yüzümde çizgiler...
Dönmek istedim geriye,
Ama onu da beceremedim.

Sonra irkildim yatağımda
Ve uyandım...
Rüyaymış yaşadıklarım.
Daha sıkı tutundum hayata,
Daha çok baktım aynaya.
Sıkı sıkı tuttum umutların, yarınların ellerinden.
Artık biliyorum:
Ben izin verdiğim kadar var acılar.
Ve ben bugün,
Sadece mutluluğa, huzura ve sevgiye izin veriyorum.

Dol yüreğime, aşk...
Bedenimden taşsın mutluluk!
Çiz yeniden kaderimi, çiz kalemim,
Biten silgime inat...
30.04.2025 11:37

Deniz Gece Mavisi

Bazen Vazgeçmekmiş Aşk diyalog

K:
Hayır isteme benden bunu. Ayrılamam senden. Lütfen bitti deme bana. Onca anı, onca hatıra... Yok, yok olamaz.

E:
Bende istemiyorum ayrılmayı ama mecburuz
Bitirmeliyiz bu aşkı ne başı var nede sonu Hem şey
herkes ve herşey bize karşı zorlaştırma lütfen aşamayacağımız engeller var.

K:
Biliyorum ama başarabiliriz. Hem bizim sevgimiz o kadar büyük ki. Hem ben seni gerçekten seviyorum. Baksana şu gözlere, içlerinde bile sen varsın. Bak şu ellere, ellerinin izi var hâlâ. Nasıl ayrılalım derim, nasıl?

E:
O gözlerde kendimi bulduğum doğru... Ellerimde hâlâ teninin sıcaklığı var ama sadece bunlar yetmiyor. Hayat öyle oyunlar oynuyor ki, bazen sevgi bile yetmiyor. Ya daha da yaralarsak birbirimizi? Ya sonunda her şey tükenirse?

K:
Tükenen ne? Adam, gözlerin mi, sözlerin mi? Ne tükenen? Gözlerin tükenirse al, gözlerim senin olsun. Sözlerin tükenirse al, dilim senin olsun. Sensiz ne önemi var ki yaşamanın, nefes almanın? Ne önemi var, adam?

E:
Senin bu cesaretin, bu sevdan... Kalbimi yerinden söküyor. Ama bilmediğin bir şey var: İçimde öyle derin yaralar var ki, ne gözlerin ne de sözlerin iyileştirebilir onları. Seni de o yaraların içine çekmekten korkuyorum. Seni kaybetmekten değil, seni bu acıya mahkûm etmekten korkuyorum.

K:
Aşkın fedakarlık olduğunu bana öğreten adam sen değil miydin? Bak işte şimdi fedakarlık sırası bende. Sürekli kolunu gösterip durma bana. Tamam, biliyorum yaralısın, sakatim diyorsun ama tek sorun kolun mu?
Hayır, biliyorum yalan söylüyorsun. Tek sorun benim bir kolumun olması. Ben ne söylersem söyleyeyim seni ikna edemeyeceğim, anlaşıldı. Peki, şimdi aramızdaki tek sorunu ortadan kaldıracağım. Madem kolum sorun, izle bak.

E:
Hayır, sakın yapma! Bu böyle çözülmez. Kolumun olmaması seni sevemeyeceğim anlamına gelmez. Benim sorunum bu eksiklik değil... Kendi içimde verdiğim savaş. Seni de bu savaşın içine çekmek istemiyorum. Ama sen bunu anlamıyorsun, değil mi?

K:
Ah, ah! İşte şimdi eşitiz. Madem ki kolumdu bizi ayıran, kesip attım işte!

E:
Ne yaptın sen? Bu delilik! Bunu kendine neden yaptın? Sanıyorsun ki, kolumu kaybetmek bizi ayırdı... Oysa senin böyle düşünmen beni en çok yaralayan şey. Sevgi, böyle bir fedakarlıkla ölçülmez. Kendini mahvetmeni asla istemezdim!

K:

Seni o kadar çok seviyorum ki adam lütfen hiç ayrılmayalım

E:
Ama kolun kanıyor

K:
Boş ver kanayan kolum olsun yuregim kanamasında

E:
Seni çok seviyorum kadın kadınım
09.10.2024 15:04

Deniz Gece Mavisi

Bekle Ve Gör Adam

Bazen bedeninin
gidemedi yerlere gozlerin gider ve sen sadece dalarsin
bir hayale tutunur gibi
derin yalniz ve çaresiz
Bazen de sigarandan derin bir nefes
cekip ah dersin ah
cigerlerin dile gelir
sen susarsin
bir damla yas eslik eder icinde buyuttugun yaralarina
ve ansizin bulutlanir gozlerin
dudaklarindan cikamayan sozler bir bir dokulur
sevmek neymis anlarsin
acele etme sende anlayacaksin
beni yarali biraktigin gibi biri de seni yarali birakinca
merak etme bu defa dustugunu gormek icin degil
pismanliginin cigliklarini duymak icin yanında olucam
merak etme bekle ve gor adam
Gece Mavisi 06.12.2023

Deniz Gece Mavisi

Bekledik Ama Değdi

Bir gün sevdam, bir gün
"Çok mücadele ettik ve değdi." diyecek dudaklarımız.
Benim üzerimde masumluğun, saflığın simgesi o beyaz gelinlik,
Senin üzerinde asaletin tek temsilcisi o siyah takım olacak.

Önde ailemiz, arkada akrabalar...
Elin ellerimde,
Gözün gözlerimde...
Usul, ağır ve yorgun ineceğiz merdivenleri.
Son kez duracağız kanatlı kapının önünde.
Gıcırtı sesini bile yıllarca nasıl bekledik...

Adım adım ilerleyecek ayaklarımız.
Kırmızı ayakkabım kırmızı halıdan kayarken,
Adımların en güzel melodiyi fısıldayacak kulağıma.
Bir Ebru Gündeş şarkısı dolanacak dilime:
"Hoş geldin gönlüme, gözümün bebeği."

Parmaklarım heyecanla dolanırken altın varaklı dolma kaleme,
Sana "evet" demenin heyecanı saracak bedenimi.
Alnımda öpücüğünün serinliğiyle uyanırken bu güzel rüyadan,
"Bekledik ama değdi." diyeceğiz.
Bekledik ama değdi...

Uykusuz gecelere,
Kör, sağır, dilsiz anlara,
Yastığıma dökülen her bir damlaya,
Sana yazdığım şiirlere,
Bestelediğim şarkılara değdi.
İyi ki varsın canım,
İyi ki tanıdım seni.

Ve yıllar sonra…
Saçlarımızda aklar birikirken,
Sen hâlâ aynı sevdayla "Çay koy." diyeceksin,
Ben hâlâ ilk günkü heyecanla "Hemen." diyeceğim.

Birlikte susacağımız anlar olacak
Ama gözlerin her şeyi anlatacak.
Birbirimize küs kaldığımız gecelerde bile
Aynı yastığa baş koymanın huzuru saracak içimizi.

Seninle büyüyecek bir hayat kuracağız.
Bayram sabahlarında ilk senin elini öpmenin mutluluğu saracak bedenimi.
Her köşesi anılarla süslenmiş bir ev...
Ve o evin içinde
Kalbim hep sana dönük kalacak.

Birlikte yaşlanacağız.
Ben bastonuma yaslanırken,
Senin gözlerindeki ışıktan güç alacağım.
"Gençlere, bir zamanlar nasıl da sevdik birbirimizi,"

diye anlatacağımız hikâyemiz olacak.

Ve belki bir gün...
Balkonda otururken
Göz göze gelip yine aynı şeyi fısıldayacağız:
"Bekledik ama değdi..."
07.06.2025 11:00

Deniz Gece Mavisi

Bekliyorum

Bugün yine Babalar Günü
Ve ben bugün de silemedim
Gözlerimin önünden kefenle geçişini
Silemedim.

Mezarındaki çiçekleri yolmuş eski karın,
Tek tek sevgiyle dikmiştim.
Benim gücüm kötülüğe yetmez babam,
Parama yeter.
Şimdi güllerle donattım mezarını.

Kızma sakın bana babam,
Yollar uzak,
Mesafeler acı.
Yokluğun artık aman vermiyor.

Tam diyorum:
"Unuttum galiba..."
Soluma saplanıyor bir bıçak.

Biliyor musun,
Bazı geceler rüyalarımda görüyorum seni.
O bal rengi gözlerinle bana bakıyorsun:
"Bir sarılayım," diyorsun.
Tam koşuyorum...
Kayboluyorsun.

Artık Türk litaratürlerinde kullanılacak,
Acımı tarif eden bir sözcük de bulamıyorum.
Her an aklımdasın,
Her an seni düşünüyorum.

Bazen işe güce dalıp düşünemediğim anlarda
Sevgime ihanet etmişim gibi geliyor.

Evet, seviyorum.
Senin benden hiç duymadığın o kelime:
Seni seviyorum.

Bir kelime bir kalbi yıllarca kanatır mı?
Kanatırmış.
Bazen pişmanlık kaplıyor tüm bedenimi.
"Bir kere," diyorum,
"Söyleseydin bir kere…"

Sonra açılıyor geçmişimin demirden kapısı,
Paslarla karışık akıyor gözyaşlarım
Ve bir ses kulaklarımı kanatıyor:
"Unuttun mu?"

Hayır, unutmadım.
Ve unutmayacağım.

Bana ansızın el oluşunu,
Elimi nasıl bıraktığını,
Başka çocukların başını okşadığını,
Onlara "evladım" dediğini...
Unutmayacağım.

Unutmanın bir ilacı var mı hâlâ bilmiyorum,
Ama unutmaya çalışıyorum.

Yine dudaklarımı sana hesap sorarken buluyorum.
Olsun…
Her şeye rağmen babamsın.
Ve ben seni çok seviyorum.

Bir gün tamamen unutacağım
Geçmişin geçmeyen acılarını, biliyorum.
Nenem derdi:
"Her şeyin bir vakti, zamanı var."

Bekliyorum babam…
Bekliyorum.
Dilimin söylediğini,
Yüreğimin onaylayacağı o günü bekliyorum.

Babalar günün kutlu olsun.
16.06.2025 13:27

Deniz Gece Mavisi

Belki De

Öyle bir yerdeyim,
Ne gidesim var ne de kalasım.
Hani bazen durur ya zaman,
Bir cümle düğümlenir ya boğazına; yutmak ister, yutamazsın,
Konuşmak ister, konuşamazsın.
İşte, "sen" kelimeleri öyle dizdin boğazıma,
Ben bile isteye attım kendimi ateşe.

Şimdi var ile yok arası bir yerdeyim.
Sende var mıyım,
Hâlâ yaşıyor muyum bilmiyorum.
Dilim dudağıma küs,
Dudağım ise bana davacı.
Neden bu gitgeller,
Neden "seviyorum" deyip gidenler,
Ve neden hep bunları yaşayan iyi yürekler?
İyi olmak suç mu?

Belki de yüreğim çok fazla temiz,
O yüzden bu kirli dünyada hep kaybeden ben oluyorum.
Sevdikçe azalıyorum,
Varlığım yokluğa karışıyor,
Sanki beni benden çalıyor sevda.
Soruyorum kendime:
Gerçekten sevdim mi, yoksa yalnızca hayal mi kurdum?

Ve neden düşlerim gerçeklerden hep daha acımasız?
Gözlerim kapanıyor ama uyuyamıyorum,
Çünkü rüyalarımda bile senden kaçamıyorum.
Sığındığım her sessizlikte adın yankılanıyor,
Duvarlara çarpıp parçalanıyor sesin,
Ve ben, yine kendimi bir çıkmazda buluyorum.
İyi olmak suçsa, bu suçu bin kez işledim,
Ama ya sevmek, en büyük ceza mı?

Sahi, sevmek ceza mı, yoksa ödül mü?
Bazen bu ikisi arasında ince bir çizgi,
Bir adımda mutluluk, bir adımda hüzün.
Peki, ben hangi adımı attım da
Yüreğim bu denli yara aldı?

Belki de yanlış yerde, yanlış zamanda,
Yanlış kalpte konakladım.
Bir yanım hâlâ seni arıyor,
Diğer yanım yitirdiği benliğini.
İkisi de kaybolmuş,
Birbirine sarılmaya hasret.

Gecenin sessizliğinde,
Bir nefes kadar yakınsın ama bir ömür kadar uzak.
Bir hayalin peşinde sürükleniyorum,
Yorgun düşen umutlarımla.

Bir soru kalıyor aklımda,
Sevgi neden hep böylesine ağır?
Ve neden her ayrılık bir başka parçayı alıp götürüyor benden?
Belki de bu yüzden eksildim,
Belki de bu yüzden hiç tamamlanamadım.

Yine de devam ediyorum,
Çünkü biliyorum, yara iyileşmez belki,
Ama her yara bir hikâye bırakır geriye.
Ve ben, bu hikâyede yalnızca bir satır, bir kelime, bir harf olsam da,
Sevmekten asla vazgeçmeyeceğim.
Çünkü sevmek bana yakışıyor,
Sevmek beni ben yapan tek şey belki de.

Deniz Gece Mavisi

Ben Bende Değilem Bugün Beste

Ben bende değilem bugün
Hasret girdi aramıza
Dağlar çıktı yolumuza
Azrail girdi koynumuza
Ben bende değilem bugün

Gözyaşlarım yaktı sinemi
Eller deşti dertlerimi
Kader yazıp sildi izlerini
Ben bende değilem buğun

Yürüdüğüm yollar bana yabancı
Hayat sancılı
Yok mu bu derdin bir ilacı
Ben bende değilem bugün

Elim varmaz oldu yaramı sarmaya
Dilim dönmez oldu kal demeye
Ben benden geçtim de senden geçemez oldum
Ben bende değilem bugün

Yaralarımdan kanlar akıyor
Gözlerim her gece yokluğuna ağlıyor
Çatlayası deli yürek sen sen diye atıyor
Gece gözlüm kader adını yüreğime yazıyor
Ben bende değilem bugün

Denizim der yaralarım tazedir
Dertler aman vermez bi çaredir
Gel git ler içinde gönlüm divanedir
Ben bende değilem bugün

Ağlarsa anam ağlar
Gerisi yalan ağlar
Garibin gözü yaş ile dolar
Sevmeyi bilmeyen yürek de sevda ne arar
Ben bende değilem bugün

Deniz Gece Mavisi

Ben Beni Cok Sevıyorum

BEN BENI COK SEVIYORUM

Hayatimin merkezinde ben varım ve ben değerimi biliyorum
Artık kimseye beni uzmesi için izin vermiyorum
Saçlarımı daha Bi kararlı acıyorum rüzgara
Ayağımın altından kayan zamana inat tinaklarimi kenetliyorum mutluluklara ve kendi çizdiğim yarınlara
Eksik pazilin kayıp parçasını aramıyorum artık
Hayata ve insanlara anlamlar yuklemiyorum
Birseyler olsun beni sevsin gelsin derdinde de değilim

Sabah kalkıyorum gunaydin askim diyemesemde gunaydin annem diyorum
Sıcacık çayın bugusuna bırakıyorum dilimi ve dudaklarımı tereyağı Süzülürken yarısı yanmis Trabzon ekmeğime balla karışımına hayran hayran bakıyorum
Kapıyı kapatırken yanağımda bir öpücüğün serinleten tadı olmasa da anneme salladığım bir elim ve allahima emanet ettiğim bir yüreğim var diye şükrediyorum

İse giderken gölgesini yanimda bulamasamda yarin bacağıma dolanan kedilerin samimiyeti gülümsetiyor yüzümü
Sohbetin koyusuna dalıp ise geç kalma serenatlari bile o kadar hoş geliyor ki bana
Bazen diyorum ben bu hayata ne verdim
herseyim yarimken bile beni mutlu etmek için çırpınıp duruyor

Hayat iki ileri bir geri yaşanmıyor
Mücadele şart diyor içimdeki mücadeleci ben
Yorgun ellerimi çocuk gibi arkama saklamaya calissam da güçlü olduğumun farkındayım
Bazen aynalarla dertlesiyorum hiç üzülmüyorum dertleşecek kimsem yok diye
Dört duvar köşede duran abajur ve yatagimin kenarındaki o pelus ayı beni dinliyor
İnsanın hayata tutanmak için nedenleri olmalı derdi ilk okul öğretmenim evet her sabah kahvaltısını verdiğim kedi bile beni beklerken hayatı bırakmak çok lüks olur du bana

Sevginin dili dini ırkı yok yazıyordu okuduğum bir kitap ta evet yokmuş kendi kanimdan çanımdan insanlar hainlik kalleşlik kötülük peşinde koşarken Türkçeyi çat pat konusan İspanyol arkadaşımın beni anlaması o bile yeter di tirnaklarimi daha derin batirmama tutundugum o dala
ben değerimi en çok da haddimi biliyorum oda yeter bana çünkü ben kendimi seviyorum kimse beni sevmesede olur
Ben beni çok seviyorum 16.11.2023

Deniz Gece Mavisi

Ben Bir Adam Sevdim

Gözleri zümrüt yeşili
Dili ab i hayat
Bakışı yüreğime ok
Ben bir adam sevdim

Yüreğimde dimdik duruşu
Beni alıp ruhuna sarisi
Seviyorum lan ben bu kızı deyişi
Ben bir adam sevdim

Her gece rüyalarıma gelişi
Beni benden edisi
Yüreğime aşkı ilmek ilmek dikisi
Ben bir adam sevdim

O yusuf oldu ben züleyha
O mecnun oldu ben leyla
O ferhat oldu ben şiirin
Ben bir adam sevdim

Benzetemem hiç bir güle
Dudağından dökülen o naif söze
Burnuyla boynu arasındaki o yere
Yürek verilmez mi o yare
Ben bir adam sevdim

Kimde var böyle sevgi
Her Gece dualarıma eş elleri
Sevgi onda ebedi
Vuslatına kelepçe bende yüreği
Ben bir adam sevdim

Deniz Gece Mavisi

Ben Bir Bulmacayım Adam

Birbirine dolanmış kelimeler, sessiz harflerim,
Düşüncelerim kırık dökük benim; parçalara ayrılmış ama asla bir olamamış bir bulmacayım.
Sağdan sola aşk,
Soldan sağa huzurum,
Yukarıdan aşağı özne,
Çaprazlarda soru işaretiyim.
Ben duyana ses,
Ben görene en güzel manzarayım.
Beni çözmeye çalışma adam;
Ben altı bilinmeyenli bir denklemim.

Topla beni, senle "sen" ederim;
Çıkar beni, senden "ben" ederim.
Sıfır sayısı kadar gereksiz,
Üçgenin iç açılarının toplamı kadar ezberim.
Satır aralarında değil, virgüllerde ara beni;
Ben bir nefes,
Bir soluk,
Bir aynayım.
Çözmeye çalışma adam;
Gördüğün kadar,
Baktığın kadar
Ve bildiğin kadarım.

Bazen bir şarkıda sol anahtarı,
Bazen bir şiirde dörtlüğüm.
Dört yanı yalanlarla dolu bir gizim;
Bakan göremez,
Gören anlayamaz beni.
Cahile lâl,
Zalime zulüm,
Ben var ile yok arasındaki her şeyim,
Bazen hiçbir şeyim.
Dilimin döndüğü, kalbimin attığı
Ve gözlerimin uzaklara baktığı kadarım.

Bazen gece,
Bazen gecenin içindeki maviyim.
Kimi "Maviş" der bana, kimi "Deno".
Ben yüreklerin şairiyim,
Namerde dik bir baş,
Mazlumun yanında sarılacak bir kolum.
Kimine yalan,
Kimine gerçeğin ta kendisiyim.
Ezber bozduran bir deliyim,
Ahilik yolunda nara düşmüş kelebeğim ben.
Beni çözmeye çalışma adam;
Mısır'da piramit,
Çöllerde bir damla suyum ben.
Hadi çöz beni, tamamla bulmacayı.
Bekliyorum çözülmeyi adam.

Hadi....
13.08.2024 02:05

Deniz Gece Mavisi

Ben Bir Kürt Sevdim

Ben bir Kürt sevdim,
Rüzgâr gibi özgür,
Toprak gibi bereketli,
Dağların doruğunda yankılanan çığlık gibi yaralı,
Yamalı yüreğine inat
Gözlerinde özgürlük,
Yüreğinde sevgi,
Dilinde türkü…
Ben bir Kürt sevdim.

Gülüşü roman,
Bakışı beste,
Kaşları keman,
Dili bal…
Ben bir Kürt sevdim.

Haykırsa belim bükülür,
Ağlasa yüreğim üzülür.
Devrim devrim,
Çığlık çığlık…
Ben bir Kürt sevdim.

Arkasında esaret,
Önünde bağımsızlık,
Dilinde marş,
Yüreğinde matem.
Ben bir Kürt sevdim.

Uzaklarda kaldı hasreti,
Daraldı, inceldi yolları.
Adı dilimde, sevdası yüreğimde…
Ben bir Kürt sevdim.

Zincirlere sığmayan bir özgürlük gibi,
Küllerinden doğan Anka gibi.
Ellerinde umut,
Yüreğinde barut,
Gözlerinde mayınlar…
Ben bir Kürt sevdim.

Sevda değil,
Destan yazdıran,
Yüreğiyle yakıp kavuran,
Ama hiç üşütmeyen…
Ben bir Kürt sevdim.

Memleket kokulu,
Irmaklar kadar coşkulu,
Ateşler kadar yakıcı…
Ben bir kürt sevdim.
12.09.2025 11:52

Deniz Gece Mavisi

Ben En Çok Kendime Yanlış Yaptım

Ben en çok kendime yanlış yaptım ve anladım sonunda,
Gözlerim açıldı geçmişin karanlığına dalsamda
Yitirdiğim zamanları unutamadim çözemedim hayat denen bulmacayı
Hep yaraladım kendimi,
Hep yalnızliklarla başbaşa kaldım.

Yolculuklarim zorlu virajlarla dolu olsada,
Gönlümdeki sancılarla yürümeyi ve yikilmamayi öğrettim kendime.
Hatalarımın izleri hep yüreğimde kaldi.
Hep sordum kendime neden

Gözlerimdeki perdeyi aralayıp gerçeklerle tanıştım.
Geçmişin labirentinde dolaşıp hatalarımı aradım.
Kendime yaptığım haksızlıkları gördüm,
Yüreğimdeki derin yaraları sarmaya çalıştım.
Affetmek zor geldi kendimi bile,
Ama her adım bir öğrenme süreci oldu bana.
Geçmişin yükünü attım omuzlarımdan
Yeniden doğmanın imkansızlığı kanatırken avuç içlerimi.
Hesaplaştim kendimle.

Doğrularım bir yanda,
Yanlışlarım boğazımda,
Yutkunup yutkunup özür dilemek istedim
İnsan kendiyle hesaplaşamazmış ya,
Meğersem ben en çok kendime yanlış yapmışım.
Dört yanlışın bir doğruyu götürdüğü şu hayatta tek doğrum mutluluğummuş
Ve Yanlışlarımın cezası mutluluğuma malolmuş.
Meğer ben bana hiç acımamışım.
23.02.2024 18:48

Deniz Gece Mavisi

Ben Sana Deli Olsam

K:
ben sana deli olsam,sen bana müptela
kan kırmızı gecelerde buluşsa gözlerimiz
gün ağarırken mutlu uyuyakalsam göğsünde
saçlarımda dolaşsa ellerin bir güvercin gibi
hiç bilmediğim masallar anlatsan kulağıma
sen bir prens olsan mesela ben bir deniz kızı
hep incitmekten korkar gibi sevsen beni
adın dudaklarımda dua olsa
Söyle bana yazar mısın beni...?

E:
ben sana deliyim ben sana müptela
vazgeçememki ilacım senin teninde
gözlerim arar seni hasretle gecelerde
masal diye seni anlatsam yıldızlara
saçlarının karası sevdama vursa
sevdam diye senin saçlarını okşasam
koklasam geceler boyu bıkmadan
Ben seni bütün hücrelerime yazarım

K.
ansızın çıkıp gelsem bir sabah serçelerle beraber
yada mis gibi leylak kokan bir akşam üstü
imge olup dolaşsam şiirlerinde dizeler arası
sen gözlerime baktıkça bir o kadar da mahcup
elim deli gibi çarpan yüreğimi bastırmak istercesine
aşk türküleri yansa avuçlarımda rengarenk
ben sevdanla içmeden sarhoş,geceye anlatsam seni
sadece yıldızlar şahit olsa
Söyle bana yazar mısın beni ...?

E:
kapıyı açsam sen olsan karşımda
sana geldim desen herşeyimle ben
ben senin yollarına kurban olsam
bütün sarhoş gecelerde yıldızlara sorsam
bütün papatyaları avuçlarına koysam
beni seviyor mu,seviyor deseler..
yolduğum papatyaları saçlarına döksem
Ben seni ,sevdamı gönlüme yazarım...

K:
bir ilkbaharı yakalasak yemyeşil saçlarından
gamzelerimde açan mavi kır çiçekleri olsa
nisan yağmurlarında hece hece dokunsan ellerime
ve her hece aşkımızla ölümsüzleşen bir şiir olsa
her rastladığımız uyakta biraz mola versek hayata
sormaya gerek bile duymasak papatyalara
seviyor mu sevmiyor mu diye
kanımla kazısam bu sevdayı yüreğime
son nefesim sen olsa

Söyle bana yazar mısın beni...?

E:
Kerem’im sevdalara yangın misali
sonbahar yağmurlarında söner mi bilmem
geceler bir başka alevleniyor sanki
yağmurlar başka yağıyor gözlerime
seni hissediyorum üşüyor kalbimde
Ne söz yeter ne hece seni anlatmaya
bitmeyen gönül şarkıları bestelesem
notalara adını versem son şarkılarda
son nefesimde benimle olur musun desem
sana bir beste yapsam adı sen olsa
Ben seni,sevdamı şarkılara yazarım...

K:
dudaklarımla imzalasam bu aşkı gönlüne
ömrümü ömrüne yazsam son nefesime kadar
el değmemiş yüreğimde ilk ve son sevdam sen olsan sadece
sımsıkı sarılsan bana dünyaya aldırmadan
kolların bir nefeslik en güzel durağım olsa
şarkıların bütün makamları sende hayat bulsa
bir ömür dilimden düşmeyen nakaratım olsan
senden önce hiç yaşamadım saysam ve seninle yeniden doğsam
söyle bana yazar mısın beni....?

E:
Şimdi Söyle bana yazarmısın beni

K:
Ben seni ,sevdamı şarkılara,şiirlere ve bütün ömrüme yazarım...
SEVDAM.....!

E:
Ben seni ,sevdamı şarkılara,şiirlere ve bütün ömrüme yazarım...
SEVDAM.....!

Deniz Gece Mavisi

Ben Senı Allah A Havale Ettım

BEN SENI ALLAH A HAVALE ETTIM

Elinle yaktığın ateşi
Göz yasinla sonduremedin değil mi adam
O öve öve anlattığın kişiliğin engel mi oldu özür dilemene
Dilinin bağcıklarını çözüp seviyorum dediğin gün
Ne kadar da samimiydin Oysa
Gözlerin ilk kez böyle parlıyordu
Heyecandan kelimeleri nasıl da yutmustun
Hele o titreyisin ayazda kalmış kedi yavrusu gibiydi
Yalanmiy di sözlerin
Yalanmiydi gozlerin
Ben hayatım da ilk kez mutlu olmuştum
Nasıl kıydın seni seven o yüreğe

Şimdi çok merak ediyorum
Ayaklarımın altına döktüğün o güllerin dikeni hiç mi batmadı vicdanına
Hiç mi kaçmadı uykuların
Ben kan kusa kusa adını anarken
Sokakta gördüğüm herkese beni ne kadar kirdigini anlatırken
Sen önüne aldığın lokmayı nasıl yutabildin
Boğaz kırk bogum derdi nenem
Hiç mi boğazına takılmadı yutmaya çalıştığın o lokmalar

Ben her gece gözyaşları içinde
Sana beddualar ettim
Rabbım sen gör dedim Sen gör
Bir zamanlar seni Allah a emanet ederdim
Şimdi ise Allah a havale ediyorum
Yaşattığını yaşamadan ölemeyeceksin
Ölmeyeceksin adam
Ölmeyeceksin
04.01.2024 11:06

Deniz Gece Mavisi

Ben Senı Cok Bekledım Adam

BEN SENI COK BEKLEDIM ADAM

Hani bana dedin Ya hiç mi özlemedin kadın
Özledim adam çok özledim
Ama zamanla öğrendim ki özlemekten daha güzel bir duygu varmış o da beklemek
Ben seni cok bekledim be adam
Çok bekledim

Yeniden bana gulecegin
Gözlerimin içine bakıp adımı anacagin günleri
En çok ta parmaklarının parmaklarıma ansızın dolanmasini
Özledim be adam Özledim

Şimdi diz çöksün önünde bütün kelimeler
Yazılsın adına şarkılar şiirler
İçinde sen olmayan bir cümle haram kilinsin dudaklarıma
Adını anmadigim her an çürüsün dilim kopsun dudağım
Özlemi bana değil senin için deli gibi atan yüreğime sor adam
Yüreğime sor

Zor geliyor sensizlik
Ar geliyor yokluğun
Istemsizce gittiğim her yol yine sana çıkıyor
Rüzgar oksamiyor artık yanaklarımı
Dalgalanmiyor hasretin koynunda saçlarım
Sakallarının arasında buselerim yok artık
Nasıl dersin bana ozledin mi
Ben sende varmiyim be adam
Sen hiç benim olmadın ki
Ya aklın başka yerdeydi yada kalbin

Git ve aşk tan bahsetme bana
Aciyorum artık hasretinle bagladigim saçlarımı
Dönüyorum yüzümü rüzgarlara
Yanağıma değen bir damla yaşın urpertisiyle haykırıyorum
Ben seni gömdüm adam
Hemde kefensiz
Bana aşktan
Bana sevgiden
Bana hasretten
Bahsetme adam bahsetme 28.11.2023

Deniz Gece Mavisi

Ben Senı Çöpe Atım Sevgılı

Yine uykusuz gecelerim
Yine dinmek bilmeyen acin
Oysa seni unutmuştum
Ama unutmak o kadar kolay değilmiş
Ellerime gözlerime ve yüreğime yalan söylemişim
Ben seni nasıl unutucam sevgili
Her gece ihanetin giriyor koynuma
Her gece dilime yapışıyor beddualar
Kiyamasa da yuregim sana
Her gece bir kere tukurmeden resmine uyumuyorum

Bir sabah uyandığımda sen olmayacaksın yanimda
Bunun hayaliyle yatıp özlemiyle uyanıyorum
Seninle gittiğimiz yerlere artık gitmiyorum
Seninle dinlediğimiz şarkıları artık dinlemiyorum
Usul ve yavaş olsada gidişin
Benligimden yavaş yavaş siliyorum seni
Sümüklü böcek misali izin kalsa da ardın da
Unutuyorum seni

Artık cevirdigim fincanlarda seni aramıyor gözlerim
Dinlediğim her şarkıda takilmiyor dilime adin
Sokakta seni soranlara o gitti artık diyebiliyorum
Ama hala beni terkedisini hazmedemiyorum

Dün gece bornozun takıldi gözlerime
Alıp elime makası binbir parçaya böldüm
Sanki bornoz değil di kesip attığım
Sendin ve yalanların
Pembe mavi beyaz diye fütursuzca kullandığın yalanların
Çöpe basarken kesik bornozunu
Sanki attığım sendin çöpe
Bir damla gözyaşı yikasada gidişinin ayak izlerini
Bulutlu kalmıştı gözlerim
Tıpkı sisli ciğerlerim gibi

Gecenin kör karanlığında
Uykuyla aramda uçurumlar varken
Güneşe merhaba demenin sevinci kaplıyordu yüreğimi
Yeni bir gün
Yeni umutlar ve yeni bir aşk kimbilir
Çürümüş askinida al rahat bırak beni
Benim yüreğim liman olmaz artık
Senin küflü pis ve kekremsi sözlerine
Git ve gelme geri
Ben seni dün gece
Çöpe attım sevgili
07.01.2024 16:06

Deniz Gece Mavisi

Ben Seni Öyle Severim Ki Be Adam

Ben seni öyle severim ki be adam,
Alev alev yanan bir aşkla severim,
Her dokunuşumda yangınlar çıkararak, her bakışımda fırtınalar koparark,
Gözlerimde bedenini tutuşturur,
Her anı bin ömre yayarak severim.

Ben seni öyle severim ki be adam,
Her nefes alışımda nefes nefes severim,
Dudaklarımda bir dua gibi gezdiririm adını,
Dua dua fısıldar, kalbimde hiç sönmeyen bir ateş gibi severim.

Ben seni öyle severim ki be adam,
Ellerim ellerine değince dünyayı susturur,
Zamanı gözlerine mahkûm ederim,
Ateşin tenini yalayıp geçtiği gibi,
Her dokunuşumda yangınlar çıkararak severim.

Her söylediğim sözde,
Her okuduğum şiirde seni yazarım;
Harfi harfine, hece hece, seni yazarak severim.

Ben seni öyle severim ki be adam,
Sevginle kül olur,
Küllerimden doğa doğa severim,
Seni, elinde sefer tası ile bekleyen çocuğun gözlerindeki umut gibi,
Umut umut severim.

Ben seni öyle çok severim ki be adam,
Annen gibi saçını okşayarak,
Baban gibi ardında durarak,
Kardeşin gibi ortalığın anasını ağlatarak…
Kollarımı iki yana açar,
Dağa taşa, kurda kuşa, hatta mezardaki böceklere bile,
Adını haykıra haykıra severim.

Ben seni öyle severim ki be adam,
Leyla'nın çölüne düşmüş Mecnun gibi yana yana,
Yalınayak çöllerde koşa koşa,
Kerem'in yüreğine düşen kor ola ola severim.

Ben seni öyle çok severim ki,
Bunaldığın yerde kaçarsın sevgimden,
Peşimden gele gele,
Dilimde kelimeleri eze eze severim.

Ben seni öyle severim ki be adam,
Sevdamda dağlar yankılanır, gökler çatlar,
Geceleri yıldızlar kıskanır sevdadan,
Güneş bile doğarken adını fısıldar.

Ben seni çok severim, sevmesine de,
Sormam lazım: Sen, bu sevgiyi kaldırabilecek misin?

Hadi, dokun yüreğime be adam;
Cesaretin var mı aşka?
28.08.2024 15:07

Deniz Gece Mavisi

Ben Seni Başka Sevdim

Ben seni bas□ka sevdim
Kimsenin bilmedig i bir lisanla sevdim
Her gu n daha c□ok sevmeyi
Her gu n beklemeyi
Her gu n o zlemeyi sende yas□adım da sevdim

Yalnızlıg ın ic□inde kaybolmus□ken
Kendimi sende buldum da sevdim
Kalbim sevgilerin sahtelig ine ku smu s□ken
Yu reg indeki gerc□ek sevgiyi go rdu m de sevdim

As□ka to vbe etmişken inancımı yitirmisken
As□ktan kac□arken
korkarken
Go zlerinde as□kı
cesareti buldum da sevdim

Ben seni bas□ka sevdim
Ellerin ellerime deg meden
Go zlerin go zlerime bakmadan
Hic□ bir beklentin ve beklentim olmadan
Uzaktan sevilebileceg ini sende go rdu m de sevdim

Ben seni bas□ka sevdim
Mecnun'un ve Ferhat'ın sabrı gibi
Sonunda yuslat olmasa bile
O yolda o lmeyi go ze aldım da sevdim

Hic□ vazgec□medim seni sevmekten
Pes etmedim,
Dönmedim
Yorulmadım,
Bıkmadım

Ben seni;
Dilimde dua
O mru mde huzur
Go nlu mde mutluluk
Yu zu mde tebessu m bildim de sevdim
Ben seni sadece sevdim
Taktiri Allah'a bırakıp da sevdim.

Deniz Gece Mavisi

Ben Seni Çok Sevdim

Ben seni sevdim mi? Sevdim.
Ben sana yandım mı? Yandım.
Şimdi sorma bana, ne kadar sevdin diye,
Yirmi dokuz harfle anlatamam sana aşkımı.

Ben seni,
Simitçi çocuğun tezgâhındaki simit taneleri kadar helâl,
Bir annenin yavrusuna merhameti kadar sıcak,
Bir babanın kızının saçını okşar gibi güvenli,
Ve bir yârin gözlerindeki sevgi kadar kutsal sevdim.

Ben seni,
Sen duymasan da,
Sen görmesen de,
Çok ama çok sevdim.

Bahaneler üretebilirdim seni sevmek için,
Ama bahanesiz sevmekti gerçek sevgi.
Ben seni bahanesiz sevdim.
Dilin, dinin, mezhebin değildi beni ilgilendiren,
Ben yüreğini sevdim.
O yürekte çırpınan küçük kanatlar değdi yüreğime,
Ve ben, işte öyle sevdim.

Sevginin bu kadar güzel olduğunu bilseydim,
Daha önce severdim.
Koşar adım gelirdim yüreğine,
Yalın ayak dolaşırdım o yürek sokaklarında.
Şimdi, tüm yer, gök ve onları yaratan Rabbim adına,
Büyük harflerle haykırıyorum:
Ben seni çok seviyorum, be adam!

Belki bu sevgim sana az gelecek,
Belki tatmin etmeyecek varlığım,
Belki de hayallerin benden büyük...
Ama ben seni,
Bir serçenin kirpik uçlarında donup kalan yaşlar kadar sevdim.

Ben seni,
Bir çocuğun ilk kelimesi gibi masum,
Hasretin ortasında filizlenen bir umut gibi sabırlı,
Ve bir ömrü aşka adar gibi ömrümü adayarak sevdim.

Ellerin ellerime değmedi belki,
Gözlerin gözlerime düşmedi.
Ama ben seni,
Bir rüzgârın savurduğu yaprağın toprağa kavuşması gibi
Kaçınılmaz ve derinden sevdim.
Şimdi ne desem eksik,
Ne söylesem az gelir.
Kelimeler yetmiyor seni anlatmaya,

İstemsiz kalbin hizli hizli attığında,
Ve kulaklarin değil kalbin çınladığında
Bir şarkı içini titrettiğinde
Benden bil
Çünkü ben seni başka sevdim.
Ben seni çok sevdim be adam
Çok sevdim.
28.02.2025 12:00

Deniz Gece Mavisi

Ben Seni Seversem

Ben seni seversem ihtilal olur.
Devrim devrim sararım etrafını.
Darbe darbe fethederim kalbini.
Ben seni seversem Filistin ağlar.
Lübnan boynunu büker.
Çernobil siler geçmişin kanlı izlerini.
Ben seni seversem dünya dört başı mahur bir ırmağa dönüşür.

Ben seni seversem
Gökyüzü kırmızıya çalar, yıldızlar yer değiştirir.
Atlasın renkleri solar, haritaların anlamı kalmaz.
Ben seni seversem denizler yanar.
Dalgalar adını yazar kumlara,
Her rüzgar fısıldar kulağına aşkın.
Ben seni seversem
Volkanlar söner,
Fay hatları kırılır.
Yanardağlar susar, alevler üşür.
Tarihin tozlu sayfaları silinir, yeni bir destan başlar seninle.
Ben seni seversem
Hiçbir medeniyet kalmaz sağ ayakta,
Kalbim hükümdar olur evrene.

Ben seni seversem
Yerküre çatırdar, iletişim hatları tutuşur.
Kıtalar yerinden oynar, okyanuslar gökyüzüne yürür.
Gündüz geceyi kovalar, ay güneşle kucaklaşır.
Ben seni seversem
Dünya kendi eksenine başkaldırır,
Zamanın akışı tersine döner.
Tarih, yeni bir başlangıcın tohumlarını eker;
Küllerinden doğan her uygarlık senin adını haykırır.

Ben seni seversem
Buzullar erir, okyanuslar taşar.
Sular tüm kara parçalarını sarar.
Yeni bir tufan başlar; gemilerin limanı sen olursun.
Kıyılar senin izlerini taşır, her dalga sana vurur.
Ben seni seversem
Gece bir daha asla karanlık olmaz,
Güneş bile seni kıskanır.
Toprağa düşen her tohum seninle can bulur.
Gökyüzü mavi değil, senin rengin olur.

Ben seni seversem
Çöller bir anda yeşerir, nehirler tersine akmaya başlar.
Sınırlar kaybolur, krallıklar devrilir.
Bir sabah uyanırsın; doğa senin izinden yürür.
Ben seni seversem
Atmosferden yankılanan bir feryat sesim olur,
Gökler ikiye ayrılır, bulutlar hıçkırır.
Dünya, büyük bir yangın gibi, kalbimde kor olur.

Ben seni seversem
Her şey seninle yeniden yazılır:
İnsanlık, yeni bir alfabe öğrenir.
Aşk.
Savaşlar durur, barış tülleriyle örülür zaman.
Ben seni seversem
Gözlerin dünyanın yeni kutup yıldızı olur,
Bütün yönler sana döner;
Kuzey, güney, doğu, batı kalmaz.
Hepsi sen olur.
Ben seni seversem aşkın kitabı yeniden yazılır.

Don Kişot yel değirmenleriyle barışır.
Hansel ve Gretel cadıyı yer.
Rapunzel saçlarını keser.
Ben seni seversem var ya, adam
Nevrin döner,
Aklın karışır.
Dünya bile dönmeyi unutur.
Dua et ki ben seni hiç sevmeyeyim.
Ben seni seversem
Ekolojik denge altüst olur.
Türk, Kürt kalmaz, herkes sen ben olur.

Ben seni seversem
Hikayeler yeniden yazılır; masallar biter, gerçekler başlar.
Evren, senin için yazılacak bir kağıda dönüşür.
Mutluluk seni, beni, bizi bekler.
Zaman durur.
Yelkovan akrebe çelme atar.
Ben seni seversem
Düşlerin gerçek olur, gerçeklerin ise sadece ben.
Ben seni seversem, ben seni,
Dünya cennet olur, adam,
Cennet...

04.10.2024, 14:33

Deniz Gece Mavisi

Ben seni sevmeye kalbinden basladim

Ben seni sevmeye kalbinden başladım
Soğuk ve donuk ilk defa keşfedilmiş bir ada gibiydi kesfettikce benimsedim

Sonra gözlerinle tanıştım derin ve anlamlı sanki bir devrin bitsi gibiydi görmeden yapamadım

Sonra ellerin buluştu ellerimle titrek ve terli utangaç bir çocuk gibi yanliz ve umutsuz

Ansızın sözlerin sarıp sarmaladi beni kulağım en güzel melodiyle tanisiyordu ve sevdim seni
Dedim ya Ben sevmeye yüreğinden başladım tarhana çorbası gibi sıcacık yüreğinden

Sevmek için bahaneye gerek aramadı yüreğim yüreğimde oluşunu dimdik kendinden emin duruşunu sevdim

Kuşlar yazın nereye gider karıncalar kışın ne yapar bilmiyorum ama şimdi anlıyorum benim tek mekanım senin yüreğin
Her kalp atisinda daha da çok sevicem seni iyikim iyiki sevdi seni yuregim
06.08.2023 19:06 Gece Mavisi

Deniz Gece Mavisi

Ben Senin Hayatından Gittim Oğlum

Ben senin hayatından gittim, oğlum,
Gözlerinde solgun bir gölge kaldı,
Saçlarında sabahın hüzünlü rüzgârı,
Dudaklarında eksik kalan yarım bir türkü.
Ellerim bıraktı gidişinle sarı sonbahar akşamlarını,
Kuru yapraklar gibi ayrı ayrı düştü adımlarımız.
Kelimeler yutkundu dudaklarımda,
Sustu sukût.
Yolun sonuna varmadan çekildi benliğim,
Kalmadı bizim bir hikâyemiz.
Ben senin hayatından gittim, oğlum.

Bir yıldız gibi kaydım çocuk gözlerinden,
Uzaklaştım,
Biraz küskün,
Biraz dargın,
Biraz bulutlu,
Çokça sensiz.
Oysa yağmur damlalarıyla dökülmek istemiştim saçlarına.
Gözlerini kapadığında yürümek istemiştim,
Kirpiklerine takılıp kaldım.
Hep mücadele veren ben oldum düşmemek için,
Gecenin ortasında yankılandı çığlıklarım, sessizce ağladım.
Karanlık odalarda, yalnız akşam yemeklerinde hep sana hasret kaldı yüreğim.
Yokluğunda kaç kere aradım bilemezsin o sıcak ellerini?
Ben senin hayatından gittim, oğlum.

Ama izlerimi bıraktım sana hatıra,
Tenimin en kırılgan yerinde uyuttum hasret bebeklerimi.
Bir yankı gibi duruyor yokluğundaki varlığın,
Adım adım hasret.

Zaman akar, bu günler de geçer,
Ama sancılı,
Ama ağrılı,
Ama yalnız geçer elbet.
Fırtınalar diner,
Rüzgârlar susar.
Ama bil ki oğlum, her kayboluş bir başlangıçtır,
Ve her ayrılık bir kavuşmaya gebedir.
Ben senin hayatından gittim, oğlum,
Ama seninle yaşıyor, her gün yeniden doğuyorum.
Sadece sen bilmiyorsun.
Nefes nefes,
Özlem özlem,
Nağme nağme içimdesin.

Artık sana şarkılar söyleyen bir ben olmayacak hayatında.
Günaydınların,
İyi gecelerin,
Uykuların hep sana kalacak.
Sen kokacak evin,

Sana çıkacak her yolun.
İşte kurtuldun benden.
Ben senin hayatından gittim, oğlum,
Ve sen özleyeceksin,
Çok değil, her nefeste
Özleyeceksin.
03.09.2024 11:17

Deniz Gece Mavisi

Ben Senin Varlığını Seviyorum Düet

K
Ben senin varlığını seviyorum
Yazdığın ve söylediğin her sözde
İçinde kendimi aramayı seviyorum
Gönlünü seviyorum,
Seni tanımıyor olsam da
Korkmuyorum seni sevmekten
Yalnızlığımı seviyorum
Yalnızlığının yanına yakışıyor diye
Hiç görmediğim
Hiç duymadığım gülüşünü seviyorum

E
Gözlerini seviyorum
İçinde uçsuz bucaksız hayaller kurabildiğim için
Düşlerimi seviyorum seni bana getirdiği için
İçinde sen olan her şeyi
Yazdığın ve beklediğim her anı
Yokluğunu seviyorum
varlığına duyulan özlemi hatırlattığı için

K :
Şiirleri seviyorum
Sözleri sana çıktığı için
Şarkıları seviyorum
Seni bana hatırlattığı için
Hiç tutmasam da
Hiç görmesem de
Ellerinin sıcaklığını seviyorum

E :
bakışını gülüşünü
arada kaçamak göz süzüşünü
heyecanla kızaran yüzünü
öfkeyle bakan gözlerini
yüzündeki o devasa çukuru
seni sen yapan her şeyi seviyorum

K :
sevmek için bahanelere gerek yok ki ben seni yalın
ben seni yalansız
tüm samimiyetimle seviyorum
dudaklarındaki sigarayı bile sırf dudaklarına değdi diye seviyorum
ben seni yağmura
kara rüzgara inat
erkekçesine
masumcasına
ve ölürcesine seviyorum

E :
bazen bir su damlasında
bazen bir kartanesin de

bazen de bir damla göz yaşında
beyaz kağıtlara aşkını döke döke seviyorum

K :
illegal bir aşk benimkisi
hunharca
içimdeki çocuğun başını okşarcasına
seviyorum
sen benim ilk bencilliğim
ilk aldanışım
ve ilk yangınım olduğun için seviyorum
seni inatla
seni aşkla
ve seni umutla seviyorum

E :
Derdime derman olduğun için
Umutsuzluğuma umut
Dünyama huzur olduğun için
Ben seni beni duyduğun için
Gönlünde bana bir yer verdiğin için
Sonsuz bir umutla
Sonsuz bir mutluluğa
Yelken açtığın için seviyorum.

K :
Sigaramı seviyorum, dumanında seni aradığım için
Dudaklarımdan çıkan sözleri seviyorum
Yalnızca sana çıktığı için
Beni sana götüren yolları
Sana çıkan yolları seviyorum.
Korkmadan, utanmadan, pervasızca seviyorum
Öyle çok seviyorum ki seni
Seni sevdiği için daha çok seviyorum kendimi

E :
gözlerimi seviyorum
her baktığında gözlerine içindeki ışığı
sözlerimi seviyorum
dilime her dolandığında bıraktığı tadı
ellerimi seviyorum
her elini tuttuğumda ter içinde kalışını
ve ayaklarımı seviyorum senin yolunda koşturuyor diye
ben içinde senin olan her şeyi seviyorum

sen varsın diye
seni sevmeyi bile
seviyorum

K :
sen varsın diye
seni sevmeyi bile

seviyorum

Deniz Gece Mavisi

Ben Sevdim Sen Gittin

Sen sigaranı,
Ben yüreğimi yaktım.
Sen, sigaran bitince çekip gittin...
Oysa ben,
Yanmış bir yürekle seni bekledim.

Sen, araya hasreti kattın,
Özlemi serptin…
Ben, yokluğuna sarılıp uyudum.
Bazı geceler zindan oldu sensizlik,
Bazı geceler yağlı urgan.
İsyan etmedim,
"Gelecek," dedim.
"Bekle," dedim.
"Bitecek bu hasret," dedim.
Kurtlar,
Kuşlar,
Dağlar, taşlar dile geldi…
Sen gelmedin.

Ve şimdi,
İki kırık cümleyle çıkıyorsun karşıma:
"Affet."
Allah affeder, çünkü kulusun…
Ama ben affetmem,
Aklında bulunsun!

"Sevmedin zaten," diyeceksin…
"Beklemedin,"
"Özlemedin,"
"Hayaldin…"
Ama ben,
Yanlış bir yürekte seni
Tek doğru bildim de, sevdim.

Dilimin kayganlığında düşüp
Başını çarparken kelimeler…
Sana "git", "bitti" diyememek için
Dilimi kesip attım ben.

Sana koşmayacaksa
Ayaklarım kırılsın.
Seni görmeyecekse
Gözlerim kör olsun.
Ellerini tutmayacaksa
Ellerim kopsun diyecek kadar çok sevdim.

Senin için
Yüreğimi yaktım,
Geceleri yaktım,
Güneşi yaktım...
Bir kelimene dünyayı,

Bir susuşuna kendimi tükettim.

“Hiç sevmedin” deme…
Sevdim! Sevdim!
Ben seni,
Bir bebeğin acıyla "anne" dediği anda
Diline düşen o kutsallıkla sevdim.

Herkes “ben” derken,
Ben “biz” demeyi öğrettim dilime.
Ve bir “biz” kelimesi uğruna
Attım bedenimi ateşe…

Hani diyorsun ya,
“Sevmedin beni…”
Peki,
Solundaki o kalp…
Kimin?
Bana ait değil mi?

Sus... sus... sus!
Konuşma.
Ben sevdim,
Sen gittin.
Şimdi ben gidiyorum.
Sen seviyorsun, ama nafile...

Küller,
Rüzgâra dayanamaz,
Adam(kadın)
Dayanamaz…
23.07.2025 10:13

Deniz Gece Mavisi

Bende Kal Sevgili

Neden durup durup aklıma geliyorsun
Neden senden bir adım öteye gidemiyorum
Hayatimda ilk kez çaresizim
Rüzgarda savrulan yaprak gibi savruluyorum
Bozuk saat bile günde bir kere doğruyu gösterirken
Ben neden senden düşüncelerimi alamiyorum

Birsey var aramızda adini henüz koyamadığım
Bazen kızgın kumlarda çıplak ayak yuruyormuscasina ateslendiren
Bazen de buz dolu bir küvette kitap okuyormuş hissi
Şimdi sen benden daha net daha keskin
Kelimeler bekliyorsun biliyorum ama
Kalemin ucundan damla damla akitamam ki Seni

Ben seni anlatmaya kalksam kağıtlar yetmez
Siirler ifadesiz kalır
Sen sustuklarindan
Arada kesilen nefesinden
Birde solunda beni görünce düzensiz atan kalbinden sor beni

Bazen ne yaparsan yap ifadesiz kalır kelimelerin
Anla dersin içine içine
Soluna yapışır bir alev
Kimileri aşk der kimileri ölüm
Ben karşımda seni düşününce koyabilecegim bir tabir bulamıyorum

Biliyorum kulakların hasret sesime nefesime
Yada dudaklarımdan dökülecek sözlere
Ama işte bende duygusuz bir şiir yazamıyorum
Harf harf dokumak isterken seni
Yürek kilimime
Nakış nakış düştün ellerime
Ama ben yinede dokuyamadım o kilimi

Şimdi yirmialti harfi bir bir ayağından vurup
Tek tek sakatlıyorum
Ve çıkıyorum üç harfle karşına
(AŞK)
Ya vur kır yüreğimi
Yada sar sarmala beni
Aşk bu kadarcık fedakarligi hakketmez mi
Bende kal sevgili
17.01.2024 14:55

Deniz Gece Mavisi

Bendeki Sen

Ben sana yaralı gelmiştim
Yarım ve yarınsız bir cümle gibi,
Ne tam ne eksik…
Sen oku diye susmayı seçtim sadece.
Bir harfdim sende eksik kalan,
Noktayı hiçbir zaman koyamadım ben gidişine.
Adını içimde çoğaltırken ben,
Sen, beni iki hece ile bitirdin ve gittin.

Şimdi ne zaman bir aşk anlatılsa,
Ben hep eksik kalan yerden başlıyorum.
Bir kelime gibi düşüyorsun dudaklarıma,
Hâlâ yarım, hâlâ eksik bir cümlesin…
Ne tamamlamaya mecalim var,
Ne de boş ver gitsin demeye yüreğim.
Ben sana hiç kıyamadım ki…

Sen uyanma diye bile parmak uçlarımda,
Odana girip bırakırdım masaya sütünü.
Uyuyunca aman, hasta olmasın diye örterdim üstünü.
Cebimde kuruş yokken, tüm paramı koyardım cüzdanına.
Sen utanma diye hiç yüzüne vurmazdım
Emeklerimi.
Ama sen nankör çıktın be sevgili.

Her gece, sensiz uyandığımda,
Bir parçam daha eksiliyor,
Bir eksik daha, bir boşluk daha…
Zihnimde kaybolan hatıralarda,
Kalbimde kırık bir parça daha.
Bütün umutlarımın kırılmadığı tek yer,
Seninle ilgili düşlediğim yarınlar,
Ama onlar da hızla siliniyor,
Bir rüzgar gibi, peşinden sürükleniyor.

Bir zamanlar seninle her şey anlam kazanırdı,
Her an,
Her bakış,
Her söz…
Ama şimdi, zamanın soğukluğunda,
Bir hayalet gibi geziyorsun içimde.
Ne hatırlıyorum seni ne de unutuyorum,
Bir yara,
Bir acı,
Bir isim gibi…
Her gün biraz daha kaybolan sen,
Her gün biraz daha unutulan ben oluyorum.

Sonsuz bir sessizlikle,
Adını anarken dudaklarımda,
Bir parça daha kırılıyor içimdeki dünyamda.
Hiç bilmediğim bir şekilde, eksilmiyor,

Daha da çok seviyorum seni…
Ama artık sevmek de yetmiyor,
Ne bir yol, ne bir umut var heybemde.
Yokluğun sarılmış zehirli yılan gibi,
Sol kaburgama.
Git,
Git,
Git diyemiyorum.
Bitti diyemiyorum.
Neden bitmiyorsun bende?
Aciziyet mi,
Yoksa aşk mı?
Adı ne bendeki senin,
Adı ne..!
14.04.2025 16:32

Deniz Gece Mavisi

Benım Senı Görmem Lazım

Gözlerinle buluşmam,
Bir bakışınla kaybolmam,
Bir ömrü seninle yaşamam,
Benim seni görmem lazım.
Kollarıma sarmam lazım.

Ellerinle ellerimi ısıtmam,
Teninde tenimi susturmam,
Kulaklarımı tüm seslere kapatmam,
Fısıldadığın her kelimeyi duymam lazım,
Benim seni görmem lazım.
Kollarıma sarmam lazım.

Gözlerinde yıldız,
Gündüzünde güneş,
Karanlığında ışık olmam lazım,
Benim seni görmem lazım.
Kollarıma sarmam lazım.

Adımlarını tek tek saymam,
Kalbine aşkını kazımam,
Her adımda sana yaklaşmam,
Zamanı sende durdurmam,
Dakikaları yıllara dönüştürmem,
Benim seni görmem lazım.
Kollarıma sarmam lazım.

Benim seni görmem lazım,
Kelimeler yetersiz adı sen olunca,
Bakışlarım anlatamaz aşkı,
Karanlıklarda çok çaresiz yüreğim,
Benim seni görmem lazım.
Kollarıma sarmam lazım.
05.08.2024. 20:48

Deniz Gece Mavisi

Beni Böyle Kabul Et

Ellerim yaralı geldim sana,
Ya kabul et yüreğimi,
Ya da at bir kenara, görme beni.
Etten kemiktenim ben,
Çınar değilim.
Dökülmüşüm, beni böyle kabul et.

Yaralıyım en derinden,
Kırıklar dolmuş avuç içlerime.
Düşlerimde kan görürüm gecelerce,
Yakılmışım, beni böyle kabul et.

Sonsuzdur sevgim sana,
Yüreğim yangın yeri.
Yokluğun hazan,
Kırılmışım, beni böyle kabul et.

Eller ne bilsin aşkı,
İki ile ikinin "biz" ettiğini,
Seni bana çok gören kaderi.
Dağılmışım, beni böyle kabul et.

Var ile yok arası bir yerdeyim,
Uçurumun eşiğinde.
Dilimin öldüğü yerdeyim,
Saçlarımda hüzün.
Yanılmışım, beni böyle kabul et.

Yüreğimde yerin hazır,
İster sılaya vur,
İster yüreğe kahır.
Seni yazmayan kelimeler dilime ağır,
Kırılmışım, beni böyle kabul et.

Sen ki aşkı yazdıran kalem,
Nara düşen kelebek,
Harımda kül.
Yenilmişim, beni böyle kabul et.

Kerem ne bilsin yanmayı,
Aslı ne bilsin kanmayı.
Leyla'nın iki dudak arası...
Sevilmemişim, beni böyle kabul et.

Deniziyim yüreğindeki martının,
Yüzüyüm aynadaki suretinin.
Diliyim zincire vurduğun dudağının,
Esiriyim, beni böyle kabul et.

Geceye düş,
Diline yemin,
Dudağına and,

Yüreğine bahar.
Gizlenmişim, beni böyle kabul et.

Ben ha varım ha yokum,
Bir hayale hayat eklemeye çalışan bir kulum.
Senin yüreğinde küçücük bir korum.
Gözlerim yaşlı,
Yüreğim yaralı.
Ezilmişim, beni böyle kabul et.
25.01.2025 17:25

Deniz Gece Mavisi

Beni Kaybettin

Sen beni kaybettin artık.
Ölme diye çok direndim,
Bitme diye tutundum anılara.
Oysa sen,
Ellerinle sapladın
En paslı hançeri yüreğine.

Artık gece yarısı çalmayacak telefonların.
Her ağladığında gözünden öpülmeyeceksin.
Yanaklarından süzülen yaşları
Bir yanak değil, bir peçete silecek.
Ve o gün anlayacaksın gittiğimi sessiz ve kimsesizce,
Paylaştıkların izlenmediğinde,
Anlayacaksın bittiğini bende.

"Bitti" diye haykırmasam da,
Bitti...
Çok zor oldu seni uğurlamak yüreğimden.
Bekledim…
Çok bekledim seni.
Dedim ki: "Hiç bir aşk ölümü hak etmiyor."
Meğer çoktan ölmüş…
Ne hatır kalmış, ne gönül, ne de aşk.

Gitmez dediğim herkes gitti,
Bitmez dediğim her şey bitti.
Bir ben kaldım,
Bir de avuçlarımda kanat çırpan sen.
Şimdi vicdanımla baş başayım;
Ya sıkıp öldüreceğim seni ellerimde,
Ya da açıp parmaklarımı,
Bir kuş misali salıvereceğim gökyüzüne.
Yüreğimden aşkı sökercesine
Koparıp atacağım seni.

Kendini unutturmayan sen değilsin,
Unutmayı bilmeyen benim.

Ama hâlâ hazmedemediklerim var…
Dinmeyen yaralar,
Bitmeyen acılar,
Sönmeyen gözyaşlarım.
Yaradan'a hesap soramayan bir dilim var.
Biz olmayı beceremedik seninle.
Yağmurlar yağdı gittiğin gün,
Sadece yüreğimdi ıslanan.
Ve şimdi…
Sen de herkes gibisin.
24.10.2025 13:47

Deniz Gece Mavisi

Benim Dünyam

Gözlerin bir denizdi,
Maviliklerinde kayboldum,
Sana olan aşkımı sözcüklere döktüm yetiremedim,
Her kelime sanki senin adını fısıldıyor ruhuma,
Sensiz geçen her an, bir yara gibi kanıyor içimde,
Kalbim seninle atıyor, seninle nefes alıyor,
Seninle doluyor her an, her yerde,her yüzde seni görüyorum,
Rüyalarımın en güzel kahramanı sensin.
Sana olan sevdam, sonsuzluğun ta kendisi.

Bir gülüşün var ki, güneşi bile kıskandırır,
Bakışlarınla baharı getirirsin ruhuma,
Seninle geçen her an, bir başka renk olur dünya,
Seninle her şey daha anlamlı, daha güzel.

Seninle yaşlanmak istiyorum,
Yıldızlara bakmak, hayaller kurmak istiyorum,
Sana olan aşkım, zamanın ötesinde,
Seninle var olmak istiyorum, sonsuza dek.
Geceleri yalnızlıkla boğuşurken senin sesini duymak istiyorum.

Sana olan özlemim, bir ateş gibi içimi yakıyor,
Seninle geçen her anıma paha biçemiyorum,
Seninle her geçen gün, bir hazine gibi,
Anılarımızı biriktiriyorum icimde sana dair,
Seninle her acı, hep mutluluğa dönüşüyor,
Her an, bir armağan, bir mucize bana.

Seni sevmek, benim için bir onur,
Seni sevmek, hayatımın anlamı,
Ve eğer bir gün yok olup gidersem bu dünyadan,
Bil ki, senin sevginle dolu bir dünya bırakacağım ardımda.
Çünkü benim dünyam sensin.18.03.2024
12:49

Deniz Gece Mavisi

Betimsiz Cümle

Neden, diye sorarım gözlerine,
Neden bu mesafe, neden bu soğukluk?
Neden sevgin yitip gitti birdenbire,
Ve yalnızlık çöktü ansızın kalbime?

Neden, diye sorarım ellerine,
Neden ellerin ellerimden uzak?
Neden dokunuşun yabancı artık,
Sevgi yerini neden tuhaf bir boşluğa bıraktı?
Bu kimliksiz eller kimin,
Neden sevdiremedim kendimi sana?

Sana şiirler yazmadım mı,
Sana şarkılar söylemedim mi?
Lan, sen üzülme diye bütün acılara göğüs germedim mi?
Söyle, hayatımın en betimsiz cümlesi
Neden gözlerimin içine baka baka gittin, neden?

Neden, diye sorarım dudaklarına,
Neden gülüşlerin saklı, sözlerin eksik?
Neden öpmelerin acıtır şimdi,
Aşkın şarkısı neden suskun,
Neden bitik melodisi?

Neden, diye sorarım anılara,
Neden hatıralarımız yıprandı böyle?
Neden geçmişimiz bir yük oldu bedenimize,
Hayallerimiz neden küle döndü?

Neden, diye sorarım kendime,
Neden inancımı, umutlarımı, yarınlarımı yıktın?
Umudum tükenmiş, düşlerim kaygılı,
Güldüğüm resimler solgun,
Neden dönüp dönüp sende alıyorum soluğumu?
Neden etrafında dönüyor dünya,
Neden bir adım öteye gidemiyorum senden?
Neden yalancı, yarım, neden?

Neden her şey bu kadar zor,
Sevgi neden bu kadar ağır geliyor yüreğine?
Neden, diye sorarım sana,
Belki bir gün bulurum cevapları,
Ve yeniden yazarım seni.
Ama o zamana kadar nefretimin üzerini örtmem için şans dile bana,
Ve lütfen, seni çok sevdim deme.
Kalbimin beyin ölümünün gerçekleştiği günü anladım;
Sen beni değil, sevmeyi sevmişsin.

Şimdi yalan aşkını,
Sahte sevgini,
Ve ölü bakışlarını alıp git yüreğimden.
Bu saatten sonra yüreğim her gemiye

Liman olur da,
Senin gemilerin battı, paşam.
Nedenini, nicesini,
Sebebini de,
Sonucunu da al git benden.
İhanetin tövbesi olmaz,
Öğretmediler mi sana?
Git ve gittiğin yerleri mutlu et.
15.06.2024 16:12

Deniz Gece Mavisi

Beynimin Arka Sokakları

İşte gidiyorum
Birdaha değmeyecek elin elime
Gölgen gecmiycek golgemden
Sokağın en izbe köşesinde karsilasmayacak yalnız ayakkabilarimiz
Ve ben unutucam seni

Bir şarkının nakaratında olmayacaksın mesela
Yada ansızın dokulmeyecek gözlerimden yaşlar
Beynimin arka sokaklarında oldurucem seni
Kiralık Bir katil gibi gözlerinin içine bakarak

Bazen yorgun oluyor insan
Bazen umutsuz Bazen de biçare
İşte o anlarda dahi benliğim inkar edecek varlığını
İnsan geçmişine bakıp da yaşarmış ya
Geçmişim bir köşede titreyip ağlarken
Sensizliğin adı kader olamaz
Acı olur keder olur

Pimi çekilmiş tüm gerçeklerin patlama serenatlari sancılı oluyor
İnsan bazen bir sözde Bazen bir bakışta unutuyor tüm kefensiz gomduklerini
Toprak altı ölü bedenlerde doluyken
Umut dolayamazsin diline diye bakıyor aynadaki suretim
Ve suretinden utanan gozler yine benim

Deniz Gece Mavisi

Bır Ayrılığın Tomografisi (diyalog)

A:
Aşkım...
Dur, kapatma hemen.
Biliyorum, kırdım, üzdüm, incittim seni ama lütfen, bir kere olsun dinle.

K:
İnanamıyorum, hâlâ bana "aşkım" diyebiliyorsun.
Hangi cesaretle arıyorsun beni? Hangi yüzle?
Sen değil miydin kapıyı çarpıp giden, "artık seni istemiyorum" diyen?
Şimdi neden aradın, mutlu değil miydin?
Unutmuştun beni, öyle dememiş miydin?
Ne değişti? Sevgin mi bitti iki günde?
Ne oldu?
Sana diyorum, cevap ver!

A:
Sultanım, ömrüm... Haklısın, ne desen haklısın.
Evet, onun sevgisine inandım, ona güvendim.
Ama anladım ki, bu hayatta kimse senin gibi sevemezmiş beni.
Bak, önünde eğildim...
Ne olur, affet beni.
Her aşk ikinci bir şansı hak eder.
Güzel gözlüm, affet ne olur.
Söz veriyorum, bir daha asla üzmeyeceğim.
Kedi gibi yanında olacağım, hiç ayrılmayacağım.
Tamam, kumanda hep sende kalsın, her hafta sonu yemeğe çıkalım.
Yeter ki affet beni, kadınım…

K:
İnanamıyorum sana!
Yani her hafta sonu yemeğe çıkacağız, öyle mi?
Bu kadar mı basit?
Bir özür diledin ve bitti mi her şey?
Sen şaka mı yapıyorsun?
Kameralar nerede?
Gerçekten, ne diyorsun sen?
Sen beni aldattın!
Hem de bir paçavrayla...
Git!
Git, yıkıl karşımdan, gözüm görmesin seni!

A:
Bitanem, haklısın, dedim ya.
Ama artık uzatma...
Hem bak, sana en sevdiğin Antep fıstıklı pastayı aldım.
Üstüne de dondurma koyarız, aşkım.
Külahla mı istersin, tabakla mı?

K:
Allah’ım, delireceğim!
Dondurma diyorsun, külah diyorsun...
Çık dışarı!

Beni delirtme artık.
Çık dedim sana!
Aldatmanın özrü mü olurmuş?
Öyle mi? Bir özürle her şey halloluyor mu?

A:
Ah, yanağım...
Neden vurdun bana?
Biliyor musun, yüreğim daha çok acıdı...

K:
Acısın! Acısın ki, bir daha seni seven, yollarını bekleyen, gözleriyle bile seni aldatmayan bir kadını aldatmayasın!

A:
Özür dilerim.
Gerçekten bu kadar takılacağını düşünmedim.
Artık affını da dilemiyorum senden.
Haklısın, beni affedemezsin.
Sende bir yürek yarası, bende bir yanak acısı kaldı.
Gidiyorum.
Son bir şey söylemek ister misin?

K:
Güle güle.
Ama sakın ağlama karşımda.
Ben seni hep o güçlü duruşunla hatırlamak istiyorum.
Git ve unut beni.

A:
Unutmak mı?
Seni unuttuğum gün öldüğüm gündür, kadın.

K:
Seni affettiğim gün öldüğüm gündür, adam.
Git.
Git, git git artık git.

A:
Hoşça kal...

K:
Güle güle...

A (iç ses):
Ardımda bir enkaz bıraktım.
Her adımım, kalbine saplanan bir ok gibi...
Ama ne yaparsam yapayım, ne söylersem söyleyeyim,
Bu defa geri dönüş yok, biliyorum.

K (iç ses):
Ne zaman unuturum seni?

Ya da unutur muyum gerçekten?
Bildiğim tek şey, seni affetmenin beni yok etmek olduğudur.
O yüzden... gitmelisin, gitmeliyiz.

A:
Bir gün, bir yerlerde yollarımız kesişirse,
Belki o zaman, başka bir hayatın hikayesi oluruz.

K:
Hayır, adam!
Bizim hikayemiz burada bitti.
Bir daha başlamayacak.
26.09.2024 11:03

Deniz Gece Mavisi

Bırak Uçsun Kuşlar

Dilimin susup yüreğimin konuştuğu zamanlardayım.
Oysa yüreğimin varlığını unutalı yıllar olmuştu.
Şimdi neden hissettirdi, diyemeden
Deli gibi çırpınmaya başladı içimde.

Minik bir güvercin düştü yüreğime,
Kanatları çırpındıkça kanatsa da,
Sevgiyi, aşkı hatırlamak güzeldi.

Oysa avuç içlerim ölü kuş kanatlarıyla doluydu.
Şimdi çok korkuyorum...
Ya yine tam uçacakken ölürse minik kuşlarım?

Artık gücü yok yüreğimin,
Feri yok dizlerimin.
Gözlerimde kimliksiz acılar,
Dudaklarımda neşter yaraları...

Tenimin tuzlu coğrafyasında,
Çıplak ayaklarımla geziniyorum.
Buralar bir zamanlar çiçeklerle doluydu,
Şimdi çöle döndü diyorum.

Ansızın yüreğime yağmur oluşun
Aklımı karıştırıyor...
Palas pandıras duygularıma düşüşün
Of...
Kafam karma karışık.

Elimde kalem...
Ya adının üstünü
Ya da altını çizeceğim.
Bir seçim yapmam gerek
Ama bu defa çok kararsızım.

Ellerim, gözlerim, ayaklarım bile bana kızgın.
Aklımla kalbim arasındayım,
Nefes almak bile lüks geliyor ciğerlerime.
Sigaranın dumanına bırakıyorum
Acıyan, sancıyan, kanayan yanlarımı.
Ve sigaranın dumanında kaybolurken ben,
İçimdeki kuşun sesi kısılıyor.
Bir nefes çekiyorum,
Ciğerlerime değil de,
Zamanın içine doluyor sanki duman.

Ellerim titriyor,
Adını yazsam, kaderim mi olucaksın bilmiyorum?
Üstünü çizsem, geçmişim siler mi acı izleri?
Kararsızlık kalemimi kırıyor,
Ben hâlâ bir başlangıçla bir son arasında,
İkiye bölünmüş bir gölge gibi duruyorum.

Aklımla kalbim kavgaya tutuşmuş.
Biri diyor ki:
"İnanma, unut!"
Diğeri fısıldıyor:
"O, yüreğinin en güzel yanı."

Kafamın içinde yankılanıyor sesler,
Geçmişin taşları dökülüyor ayaklarıma.
Kanıyor mu acıyor mu? Bilmiyorum.
Zaten ne zamandır hissetmiyorum
Derimin altında yankılanan sancıları.

Ve işte buradayım diyorum sessizce,
Bir uçurumun kıyısında değil,
Ama düşmeye hazır bir adımda.
Kalemi bırakıyorum masaya,
Ve kararımı dumanın içine fısıldıyorum:
"Bırak, uçsun kuşlar…
Ama bu kez, rüzgârı sen ol!"
03.03.2025 15:12

Deniz Gece Mavisi

Bilme

Bana acıyı sorma, Yusuf Ali,
Bir anlatsam, taşar bardaktan dertlerim,
Dolar gözlerin,
İçine oturur hasretin.
Bana hasreti sorma be, Yusuf Ali.

Ben gölgesini görsem, kalkıp sarılırım,
Hani bir "denizim" dese,
Kalbimi avuçlarına bırakırım.
Gözleri gözlerimde kaldı be, Yusuf Ali,
Kirpiklerini bile tek tek saymıştım,
Kirpiklerinden tutunuyorum hayata demiştim ona.
Bir gitti... ben kayboldum,
Kuyularda kaldı bedenim be, Yusuf Ali.

Şimdi sen bana anlatıyorsun ya acıyı,
Benim ciğerim yanıyor be, Yusuf Ali.
Artık sağ elimle sol elimi tutmayı,
Aynada her sabah kendi yüzüme tükürmeyi,
Bir şarkı açıp saatlerce ağlamayı istemiyorum.
Senin hiç boğazında ekmek kaldı mı, Yusuf Ali?
Benim yokluğu kaldı be...
Of, anlatamıyorum içimin yangınını,
Hangi umman söndürür yürek yanığımı?
Söyle be can,
Ayrılığın taksimetresi hep bana mı yazıyor?

Üslupsuz bir dilin,
Fütursuz bir yüzüyüm.
Yüzümü yüzümden,
Etimi kemiğimden sıyırıyorum.
Ar geliyor yokluğu anlatmak,
Boğazımda düğüm düğüm kelimeler,
Kaçıncı boğuma takılıyor ki çıkmıyor dilimden sözler?
Ah be, Yusuf Ali,
Büyük büyük anlatmak istiyorum acıyı sana da.
Senin de taze yaraların biliyorum,
Hangi notana bassam kanar bileklerin,
Kıyamıyorum be, Yusuf Ali.

Kimse üzülmesin, ağlamasın,
Ben acıya müebbet yemişim,
Özgürlük sadece hayal.
Sen bakma fütursuz sözlerime,
Acının dilimin kavşaklarında gezişine.
Yine de güzel be hayat,
Yaşa doya doya.
Ben umutsuz vaka,
Yarinsiz kelebek...
Duyma,
Görme,
Bilme be, Yusuf Ali,

İçimdeki acıları,
Bilme...
18.02.2025 11:42

Deniz Gece Mavisi

Bilsem Ki

Bilsem ki şimdi bana geleceksin,
gözlerimden süzülen yaşları yanaklarınla sileceksin,
dudaklarıma adını bir kere daha mühürleyeceksin,
seni kabul etmeyen bu yüreği
söküp atarım.
Her parçamdan, her hücremden,
ta ki sana ait olmayan her iz silinene kadar.

Bilsem ki mevsimlerden hazan,
yüreğime lapa lapa sen yağacaksın;
mevsimlerin suçu yok,
seni bana çok görenleri bir bir yakacaksın,
Her gülüşleri, her bakışları
ateşle, dumanla sileceksin
ve ardında sadece sen kalacaksın,
saf, yıpranmamış bana ait.

Artık dilimde dua, dudağımda yeminsin;
bilsem ki öleceksin,
mezar taşını yüreğim yapar,
Anılarınla yaşarım.

Bir düğüm gibi,
bir yara gibi,
bir büyü gibi,
kalbimin en mukaddes yerine adını kanla yazarım;

Dokunamaz kimse sana,
izin vermem asla!
Sana dair ne varsa,
her bir hatıra, her bir anı seni haykırır bana.

Bilsem ki sen gideceksin,
Ben biterim,
sen yaşa!
Ama gitme, demem;
çünkü gitsen bile, adınla nefes alır,
gözlerinle bakarım,
Bilsem ki seni beklemek,
bu dünyada tek yaptığım iş olacak,
Bir ömür beklerim.

Bilsem ki senin ellerin ellerime değecek,
her çizik, her yara, her eksik parçam tamamlanacak;
bilsem ki sen gideceksin,
her gidişin bir fırtına,
her dönüşün bir güneş gibi parlayacak göğsümde
Açıp bağrımı onun değil benim canımı al azrail diyeceğim.
08.11.2025 19:54

Deniz Gece Mavisi

Bir Avuç Su

İnsan yakışmalı ya bir yüreğe,
ya da bir kıyafete...
Bense hiçbir yere yakışmayanlardanım;
kendi gölgeme bile sığamıyorum artık.
Ben mi beceriksizim,
yoksa mutluluk mu adam seçiyor?
Anlamadan geçti yıllarım —
zaman, avuçlarımdan sızan ince bir kum gibi.

Şimdi, gözlerimin içindeki
camdan şatolar bir bir yıkılıyor.
Rüzgâr, içimdeki sessizliği üflüyor;
anahtarı kayıp tüm kapıların.
Zincirli artık dilim —
sözler pas tutmuş bir kilit gibi.
Kelimelerim sus pus,
cümlelerim kırık,
harflerim eksik...
Ne söylesem yarım kalıyor,
her hecede bir nefes düşüyor.

Bir yanım hâlâ gülmeyi deniyor,
ama ağzımda küflü bir tebessüm;
zamanın rafında unutulmuş bir umut gibi.
Avuçlarımda geçmişin tozu,
yılların yankısı hâlâ tütüyor.
Mutluluk benden kaçarken,
ben hep bekledim —
kapısı olmayan bir evin önünde.
Ne gelen oldu,
ne gidenin sesi duyuldu;
yalnızlık, posta kutumda birikmiş mektuplar gibi.

Şimdi yüreğim bir enkaz yeri;
üzerinde "Dikkat — Çökebilir" yazıyor.
Adını anınca taşlar düşüyor
içime, içime...
Atıldığım kuyulardan çıkamıyorum —
gökyüzü bir avuç su kadar uzak.
Bedenim Yusuf,
ruhum acı.
Gözlerim ayrılığa ram,
kirpiklerim dua tutuyor.
Zincirli dilimin bu son özgürlük kaçışı:
çırpıyorum kanatlarımı — biliyorum,
uçabilirim.
Biliyorum,
mutluluk bir kanat ötede.
Ve ben...
hazırım.
16.10.2025 13:50

Deniz Gece Mavisi

Bir Az

BİR AZ

Seni bir az sevecektim.
Bir az özleyecektim
Bir az bekleyecektim
Ama sen bir lerimi çöpe atıp azlar la çıktın karşıma
Azala azala sevdim seni

Bazı geceler yana yakıla ağladım
Palazpandiraz gelmiştim ben
Avuçlarimdaki bebek kokumu saklayarak
Benim hiç sen lerim olmadı hep sessiz harflerim düşüp kayboldu
Bana kalan senden kalan harfler oldu
Şimdi uçurumun kenarındaki kardelen çiçeği gibi
Dimdik bakıyorum hayata
Yalnızca gücü yetenler cesareti olanlar sevsin beni deyip geçiyorum
Azaldıkça çoğalan bir aşk kıvranıyor avuçlarımda

Göğsümde yamalı aşk
Dikiş tutmayan hisler
Dizginlenemeyen bir mazi
Kinina sığmayan kılıç gibiyim.
Dilimle kesip yüreğime gömüyorum.
El değmemiş şiirlerimi
Eflatun geceye inat
Pembe yarınların yakamozunda
Sessizlik diyorum, ama susmuyor içim,

Göğsümde yaralı bir aşk taşıyorum,
Dikiş tutmuyor artık sevdam.
Zamanın bile onaramadığı hisler,
Maziye sığmayan bir kin gibi dolup taşıyor gözkapaklarimdan.

Dilimle kesip yüreğime gömdüğüm şiirler,
Pembe yarınların düşlerinde yankılanıyor.
Yakamozlara tutunan umutlar gibiyim,
Sessiz ama güçlü...

Şimdi içimde bir meydan savaşı var,
Cesaretle korkunun çarpıştığı.
Kardelen gibi dimdik bakıyorum hayata,
Ne soğuğa ne rüzgâra yenilmeye niyetim yok.

Sevgi çetin bir sınavsa,
Ben savaşarak geçiyorum bu yolu,
Ve yalnızca yüreği yetenler,
Bana eşlik etsin diyorum.
Sen mi uzaktan izlemeye devam edeceksin.
Demiştim sana...
Ya sev beni yüreğine gizle,
Yada çekil kenara nasıl sevilir izle.
11.02.2025 16:28

Deniz Gece Mavisi

Bir Baba Çiz Kalemim

Bir baba çiz, kalemim, çocukluğumun hatırasına,
Saçlarına ak düşmüş, gözleri umutlarla dolu,
Bir gülüş çiz, içime huzur dolusu yeniden,
Sanki hiç gitmemiş gibi,
Hep yanımdaymış gibi bir baba çiz, kalemim.
Yanına da koy beni,
Kaybolan yıllara inat,
Yaşayamadığımız anlara inat,
Bir baba çiz, kalemim.

Sekiz köşeli föteri,
Dudağında sigarası,
Ceplerinde umutları,
Bir baba çiz bana, kalemim.
Elleri nasırlı, sözleri güçlü,
Göğsünde dünyayı taşıyan o kahraman sureti,
Bir sıcaklık çiz,
Soğuk gecelerime sığınak,
Sesini çiz, fırtınalarda kaybolmuş çocukluğuma inat.
Bir baba çiz, kalemim, yaralarımı saran,
Küçükken dizimde kanayan yara bandı olan,
Bir umut çiz, yeniden açsın solmuş güllerim.
Onsuz yeşermeyen mevsimlere inat,
Bir bahar çiz bana, içinde babam olan,
Babam kokan.

Bir baba çiz, kalemim, sanki hiç gitmemiş gibi,
Sanki hiç ölmemiş gibi,
Kokusu sinmiş yastığıma,
Anılarla dolu, bir teselli çiz,
Beni sarıp sarmalayan kollar çiz.
Bir masal çiz bana, kalemim,
Başlığı babam olan,
Teması hasret kokulu,
İmgelerin kuyruğuna bağladığım bir baba çiz bana, kalemim.

Özlemi çiz,
Hasreti çiz,
Bir baba çiz bana, kalemim.
Baştan aşağı huzur dolu,
Kirlenmemiş sokaklar,
Ağlamayan gözler.
Bir baba çiz bana, kalemim.
Bir baba ve yanına da beni,
Son kez öpüp koklayayım,
Bir baba çiz bana, kalemim.
Kolları bana açık,
Yüzü bana dönük,
Bir baba. 01.09.2024 16:36

Deniz Gece Mavisi

Bir Eylül Yaz Bana

Hüzünlü gecelerimdeki hüzün baz kalemim
Bir eylül yaz bana
Yemyeşil yaprakları olan ağaçlar
Rengarenk çiçekler
Ve mavi uçurtmalı çocuklar
Bir eylül yaz bana
Hadi kalemim
İçinde hüzün ayrılık ve gözyaşı olmayan
Bir eylül yaz bana

Çocukken de sevmezdim eylülleri
Hep ayrılık kokardı
O zamanlar ayrılığı bilmezdim
İçimi tarifsiz bir hüzün sarardı
Yere düşen sarı yapraklara üzülürdüm
İşte o gün başladı eylül hüznü bende
Büyüdükçe eylülün sadece hüzün değil
Ayrılıkta olduğunu anladım
İşte o günden sonra hiç sevmem eylülleri
Hiç sevmem

Sen bana ekim de gel
Gelişin baharı müjdelesin
Yaza merhaba demenin sevinci yüreğimizi heyecanla attırsın
Sen bana mavi mavi gel
Bilirsin ben maviyi çok severim
Küçükken de çok severdim
Hep mavi olurdu ellerime sürdüğüm boya kalemleri
Sonra anladım ki mavi huzurmuş
Tıpkı ekim gibi yazı müjdeleyen bir bahar

Nefes aldığımı hissediyorum
Eylülün gidişi yüreğimin yeniden dirilişi
Bahar gelmiş bedenimle kasım ı karşılıyorum
Yeniden çiçek açmak istiyorum
Allı yeşilli morlu
Saçlarına takmak istiyorum tüm eylülü yaşayanların
Bahar burada sizi bekliyor az daha sabır demek istiyorum
Kahkahalar atmak istiyorum çılgınlarca konuşmak
Hiç ama hiç susmamak
Sustuğum yıllara inat
Evet ben artık yazı istiyorum
Gönlüme yaz hoş geldin demek istiyorum
Hoş gelmeyişlerine inat
Hoş geldin yaz
Sen hoş geldin

Deniz Gece Mavisi

Bir Kadın Uyumuyorsa

Bir kadın uyumuyorsa
Kadınlar uykuya meyilli varlıklar degil dir ama ozlerinde hep bir dinlenme hali mevcuttur

Bir kadın uyumuyorsa
Yarim kalmış bir hikayesi vardir ne tamamlaya bilir nede unutabilir geceler sabah olmayı bilmez tavanların dili yoktur ki çek bir sandalye anlatcam desin kadın

Bir kadın uyumuyorsa
Yıkılmış umutları vardir
Bazen onlarca hayalin içinde sadece birtanesi olsun diye dua eder kadın
Ve geceler ona izdirap olur

Bir kadın uyumuyorsa dudaklarında kalmış belkide cesaret edememiş kelimeleri vardir ask bazende vazgecmektir vazgeçen kadın aramaz son kelimeyi yutkunur susar ağlar susar

Bir kadın uyumuyorsa
Beyninde bir adam vardır
Yüreğini meşgul eden ne sevebildigi nede unutabildigi
Hani aşk imkansıza olurmusya ask i kanayan kadın uyuyamaz

Bir kadın uyumuyorsa beynine yuva kuran düşünceler vardir konuşsa dilinin sussa yüreğinin yanacağını bildiği düşünceler

Kadınlar genel anlamda güçlü varlıklardır
Sabirlidirlar o ormandan kesilip gelen odunları ince ince işleyip yontarken bile kararlı ve inanclidır

Bir kadının beynini herkes ve her konu ama kalbini sadece sevdiği adam meşgul edebilir
Bir kadın sizi düşünüp uyumuyorsa gurur duyun adamlar zira sevgi sözleri bile sevginin tarifine yetmezken onun beyninde olmak bir ayrıcalıktır

Bazen adam dediklerimizinde
Gram bile çıkmaması kanatsada canımızı biz kadınız yeri gelir sabaha kadar yeri gelir bir ömür uykusuz kalabiliriz yeter ki uykusuz kaldigimiza değecek insanlar olsun yanımızda

Sıcak bir yatağın verdiği huzuru veremeyen adamlara inat

Deniz Gece Mavisi

Bir Kar Tanesi

Ne güzel bir kar tanesi o;
Hayatın sarp ve sapa yollarına inat,
Bir başına meydan okuyan;
Hayatla masaya oturup,
Onun ayaklarına basan,
Masaya yumruğunu vuran
Bir kar tanesi o:
Merhametli,
Sevgi dolu,
Şen şakrak;
Gülüşünün ardında koca bir dünya saklı:
Acılar,
Hüzünler
Ve hayal kırıklıkları.
O bir anne;
O bir kar tanesi.

Bir ateş kadar sıcak,
Yeri gelince akrep kadar zehirli;
Hayatın engellerinden yılmayan,
Ağlayan ama asla vazgeçmeyen
Bir kar tanesi o,
Benim canım olan.

Minicik elleri,
Kocaman yüreği,
Usulca titreyen kalbi;
Sözüyle dağları delen
Bir kar tanesi o:
Bana aşkı öğreten kadın;
Tüm ezberlerimi bozduran,
Yüreğime damla damla düşen
Bir kar tanesi o;
Herkesin bakıp göremeyeceği güzellik.

Saçlarında hazan,
Gözlerinde aşk,
Dilinde dua;
Bir kar tanesi o;
Güldürürken düşündüren,
Bir kar tanesi o, avuçlarımda hiç erimeyen.

Bir yıldız gibi parlayan,
En karanlık gecede yol gösteren;
Bir ışık gibi süzülen,
Sarsılmaz inancıyla
Fırtınalara göğüs geren
Bir kar tanesi o;
Ne olursa olsun hep yeniden doğan,
Kırılgan ama güçlü, ince ama derin;
Her düşüşte yeniden yükselen
Bir kar tanesi o;

Ömrümün her anında iz bırakan,
Herkese inat var olan,
Her şeye rağmen gülen
Bir kar tanesi o;
Yüreğime kazınan,
Kendi göğünde özgürce dans eden;
Herkesin görmek isteyip de göremediği,
Sadece benim yüreğimde yer eden
Bir kar tanesi o; benim canım olan.
Bir kar tanesi.
11.09.2024 11:10

Deniz Gece Mavisi

Bir Mısralık Haykırış

Söyleyecek çok söz varken
Susmak nedir, bilir misin sen?
Fırtınadan kaçıp doluya tutuldun mu?
Hayat, yanlışların doğruyu götürdüğü bir cendere...
Ölmemek için direndin mi sen?

İpliğin iğneye ihaneti kanatırken kumaşı
İplik mi olmayı seçtin,
Yoksa iğne mi?
Şimdi bir ucu açık kelimelerimin
Kabullenemediğim bir hayat varken önümde
Layık olduğum hayat geçip gidiyor gözlerimin önünden.
İstemsizce gidişi mecburen kabullendin mi sen?

Geceler uzarken suskunluğun kıyısında
Kime anlatsan yarım kalan cümleleri
Silip yeniden yazdın mı?
Bir tebessüm bile lütufken yüzüne
Umudu hangi rafa kaldırdın, hatırlıyor musun sen?

Aynalara küsmek kolay,
Zor olan, kırılmadan bakabilmek kendine.
Her yeni gün biraz daha eksiltirken seni
Hangi dünde unuttun umutlarını?
Sen olmayı becerebildin mi sen?

Belki de herkes biraz geç kalır kendine,
En çok da susarken içindeki gürültüye.
Ben artık sessizlikle konuşuyorum,
Duvarlarla dertleşiyorum.
Eksildikçe artıyor,
Arttıkça eksiliyorum.
Yamalı bir sevda dilimde,
Küflü bir mazinin dünündeyim.
Şöyle, yüzümü tanımayan sevinç:
Yüzümü yüzünden söküp attın mı sen?

Kelimeler tutsak,
Diller lâl,
Dudak kıvrımlarımda acı...
Tenini yağmura gelin ettin mi sen?

Kendime bile yabancı bu sessizlikte
Bir ömürlük haykırışı
Bir mısraya sığdırmaya çalışıyorum şimdi.
Belki duyarsın diye,
Belki gelirsin diye,
Belki seversin diye...
Bilir misin acıyı?
Ayrılığı yüreğine ilikledin mi sen?
21.05.2025 14:10

Deniz Gece Mavisi

Bir Sen Düşünüyorum

BİR SEN DÜŞÜNÜYORUM

Bir sen düşünüyorum
Yüreğimde dim dik duruşunu
Rüzgara karşı koyusunu
Hele bu kız benim üzenin eceli olurum deyişini
Bir sen düşünüyorum

Mağrur ama kararlı
Cesur ama merhametli
Bir sen
Gitmek istediğim tek yer
Yada kaybolmak istediğim tek yürek.
Dilimin kayganliginda kelimeleri raksettirerek seviyorum
Dedim ya bir sen düşünüyorum

Bazen yanarak
Bazen yakılarak
Soğuk duvarlara adını kazıyarak
Bir sen

Hani kurşun sıkılmaz ya güneşe
Maya çalınmaz ya denize
Demlenmez ya papatya çayları
Ben yüreğimi yüreğine sıkıyorum
Maya çalıyorum gözlerinin kahvesine
Ve demliyorum sevdanı avuç içlerimde
Bir sen düşünüyorum

Saçların dalga dalga beynimde
Nal izleri yüreğimde
Bir umut bir hasret bir nefes
Seni düşünüyorum
Senden habersiz
Sözsüz şiirler
Sazsız türküler
Ve sensiz bir ömür düşünemeyen ben
Içimdeki şenlere bakıp bakıp
Bir sen düşünüyorum

Seven
Sevdiren
Sevmenin kıymetini bilen
Anne şevkatli
Baba gölgeli
Kardeş bakışlı
Bir sen
Bir sen düşünüyorum
Ve biliyorum seni düşünmek degil
Yasamak
ve yaşatmak istiyorum

Ask-i
Sevgiyi
Mutluluğu
Yarınları
El ele
kolkola
bilekbileğe
Ve yürek yüreğe
yaşamak istiyorum
Hadi yaşat beni
Tıpkı yüreğinde yeniden doğurduğun gibi
yaşat sevgili.

Deniz Gece Mavisi

Bir Şiir Ismarla

Bir şiir doldur ince belli bardağıma
Demli demli olsun
İçerken her yudumda hasret içimi daglasin
Özlem saçlarımı yolsun
Bir şiir doldur bana tavşan kanı olsun

Öyle bir şiir doldur ki
Tenime değen güneş tenimi kavursun
Islak ıslak dokunsun saçlarıma
Dudaklarım yansın
Gözlerim dalıp gitsin uzaklara
Dumanı üzerinde fokur fokur kaynasın

Bir şiir doldur camdan yüreğime
Öyle bir şiir doldur ki
Sohbetin başı sen ol sonu ben
Sonra bizler alsın bayrağı devam etsin yola
Bir şiir doldur
İçmeden içmişcesine mutlu eden
Huzurun tek adresi
Bir şiir doldur gözlerin gibi kahverengi olsun

Şiirler demini alırken
Şarkılar yüreğime aksin
Başımı döndürsün aşk rüzgarları
Damla damla islattin hasret yağmurları
Bir şiir ısmarla bana
İlk harfi aşk
Son harfi kadınım olsun
Hadi al kalemi eline yaz aşkı a dan z ye
Sonra çiz dudaklarıma aşkın en saf halini
Hadi yaz artık aşkın şiirini

Kağıt kaleme aşkını itiraf ederken
Gece gelinligini giyip denize göz kirparken
Yakamozlara inat
Bir şiir ısmarla bana
Hadi yüreğimin şairi adam
Sen beni yaz
Ben seni
Aşk bizi yazsin
Hadi bir şiir doldur
Tıka basa sen olayım
Hadi ben kağıt sen kalem
Dokun yüreğime dokun adam
Parmak uçlarinin izi kalsın tüm bedenimde
Hadi dokun yüreğime dokun adam
25.07.2024 15:51

Deniz Gece Mavisi

Bir Şiir Sür Dudaklarıma

Yağmurlu gözbebeklerim,
aklarla dolu saçlarım.
Yüzüme gelip yerleşiyor acının çizgileri,
dudak aramda yarısı yanmış sigara,
gri gökyüzü,
mateme bürünmüş gece.
Yüzü açılmamış bir şiir sür yaralarıma, adam.

Ben ilaç nedir bilmem,
yokluğun içindeki hasret kanatıyor avuç içlerimi.
Kanatlarından mutluluk içtiğim martılar yaralı,
dona çekmiş özlemin,
tane tane hasretim.
Fırından yeni çıkmış simit sıcaklığında bir mutluluk sür gözlerime, adam.

Kapanmayan ince bir sızı düştü yüreğime,
soğuk ellerimde üşüyen hayallerimsin.
Gecenin koynunda kaybolan dua gibi açıyorum minik avuçlarımı,
taze umutlar doğuyor içimde ölen sabahlara inat.
Mavi bir sevda sür avuç içlerime, adam.

Kırılmış aynalardan al yüzümü,
toplayıp yeniden çiz gözlerime umudu.
Düşüp kırılan hayallerime inat umut ek,
kirpik uçlarıma.
Sarıp sarmala beni mutluluğun kollarıyla,
bir nefesle bir dua ile dol hücrelerime.
Çiçekli böcekli bir masal sür hayatıma, adam.

Sonsuz bir yolculuğun eşiğinde kıvranırken umutlar,
yarım kalmış her cümlemi sen tamamla.
Ruhumun derinliklerinde saklı kalan beni yeniden yeşert.
Bir ses ol yorgun kulaklarıma,
sessizlikten damlayan hüzünleri sil yanağınla.
Baharı getir kurumuş dallarıma,
gülüşlerle süsle yarınlarımı,
bir bahar sür çatlamış yüreğime, adam.
Çaydanlığı ocağa sürer gibi
Bir şiir sür dudaklarıma, aşk olsun, adam.
Aşk olsun.
20.08.2024 22:02

Deniz Gece Mavisi

Bir Tanem

Teşekkürler,
Böyle baktığın için,
Beni her defasında yeniden sevdiğin için.
Teşekkürler, sessizliğimi anlayıp,
Sözsüz dualarımı duyduğun için.
Kalbimin en kırık yerine dokunup onardığın için,
Teşekkürler aşkım, beni ben ettiğin için.

Teşekkürler,
Ruhuma aktığın için,
Bir damla sevgiyi okyanusa çevirdiğin için.
Teşekkürler, beni böyle sevdiğin için,
Eksiklerimi görmeden, kusurlarımı sarmaladığın için.
Teşekkürler ruhum, bana aşkı en derinden yaşattığın için.

Teşekkürler,
Hayatıma geldiğin için,
Karanlığıma güneş gibi doğduğun için.
Yorgun gecelerime huzurla sarıldığın için,
Teşekkürler ömrüm, varlığınla hayatıma anlam kattığın için.

Teşekkürler,
Bir gülüşünle dünyamı güzelleştirdiğin için,
Bir dokunuşunla kalbimdeki acıları dindirdiğin için.
Bir bakışınla bana güç, bir sözünle umut olduğun için,
Teşekkürler sevdam, baharları yüreğime getirdiğin için.

Teşekkürler,
Varlığınla her şeyi değiştirdiğin için,
Bana sabrı, sevgiyi, sükûneti öğrettiğin için.
Hayatıma ışık, kalbime huzur olduğun için,
Teşekkürler bir tanem, ellerime güveni, avuçlarıma sevgiyi ektiğin için.
09.10.2025 10:42

Deniz Gece Mavisi

Bir Ufacık Dünyam Vardı

Gülüşlerimi çaldınız
Umutlarımı çaldınız
Şimdi viraneyim,yıkık dökük pervaneyim
Ne istediniz benden
Oysa ben bir yudum mutluluk
Bir tutam sevgi istedim
Hepsi buydu.
Ne istediniz benden
Neden vurup kırdınız her ayağa kalktığımda dizlerimi

Gözlerimde kabir azabı sevda
Oysa bir ufacık dünyam vardı
Yaktınız
Yıktınız
Acılarla doldurdunuz gözlerimi
Sevgiyi benden alıp soktunuz kara toprağa
Ne istediniz benden
Artık istemeyin benden birşey
Size verecek ne gülüşlerim kaldı
Nede umutlarım
Size vereceğim tek şey nefretim
Nefretim
Şimdi ben boşlukta bir yağmur tanesiyim
kaldırımlar da çaresizce kaybolan
Aramayın beni
Sormayın
Ne istediniz benden vicdansızlar
Ne istediniz

Sevgi dedim dilimi kestiniz
Mutluluk dedim nefesimi
Bir tek umut dedim onu da çok gördünüz
Ne istediniz benden vefasızlar
Ne istediniz
Küçücük dünyamı başıma yıktınız

Dilim dönmez artık sana
Geceden de kara yüreğim aşka
Bir daha seversem cihana yağlı urgan helaldir bana
Sevgi namaz gibiymiş
Bakılmazmış sağa sola
Sağım solum yok imiş benim
Ne istediniz benden acılar
iki kurşun sıkmak ne kadarda zor imiş
Küçücük dünyama gömdünüz beni
Gömdünüz

Yürek sazım çalmaz oldu
Soldu begonyalarım açmaz oldu
Helalim dedim haramı soktunuz koynuma
Dostuma düşmanıma güldürdünüz

Bir katre
bir pare
bir çare umudu çok gördünüz
Yürek yanmayınca gözden yaş gelmezmiş
Gözlerime yaşları siz reva gördünüz
Ne istediniz benden
Küçücük dünyamı siz yok ettiniz

Deniz Gece Mavisi

Bir Zamanlar "iyi ki" Olan Adamlar

Kimi, bir "merhaba"yı bile senden esirger,
Kimi, gönlünden koparıp bir çiçekle çıkagelir.
Kimi, sana ayırdığı beş dakikayı lütuf sayar,
Kimi ise her anını seninle yaşamak ister.
Kimi, senin dışında her şeye müsaittir,
Kimi ise sadece sana.
İşte hayat böyledir:
Öpen el değil,
Tekmeleyen dil kıymet görür.

Hayat bir muammadır;
Kim gerçekten seviyor,
Kim yalandan, ayırt edemezsin.
Kimi aşkı diline dolayıp gezer,
Aşktan bihaber, duygudan nasipsiz…
Kimi ise yüreğinde büyütür seni,
Sessizce, gösterişsiz.
Dile bakan gözler hep yanılır,
Ve hayat, hep yanlış insanlara "İyi ki varsın," dedirtir.

Yanlış, en başta yapılır;
Tıpkı aşağıdan iliklenmiş bir düğme gibi,
Her şey eğri gider ardından.
İnsanı sevmeye açlığı iter;
Bu, doymak bilmeyen bir sevgi açlığıdır.
İnsan yaradılışından sevilmek ister,
Değer görmek…
Zihninde hep hazırdır,
Seveceği insanın bir portresi.
Bir kalıp çizer,
Sonra uydurmaya çalışır geleni geçeni.
Ama çoğu kez;
Delik büyüktür, yama küçük…
Hiçbir şey uymaz,
Ve sonra başlar iç geçirmeler,
Eyvahlar, pişmanlıklar...

Zor mudur gerçekten sevmek?
Yoksa yanlış insanlar mı çok iyi oynar doğruyu?
Bilinmez...
Sonra insan ne kuluse,
Ne de sahneye bakar.
Çekilir bir kenara, sessizce izler:
"Oyuncu"nun,
"Seviyorum" deyip diliyle kopardığı
Kendi etini parçalamasını...

Bazen teslimiyet, korkaklıktan değil,
Boşvermişliktendir.
Ve bir kadın,
"Tamam, neyse, boşver," diyorsa...
İki kere düşün.

Çünkü kadın, yüreğinde öldürdüğünü
Bir "neyse"nin içine gömer...
Ve gider.
Henüz vakit varken
Neyselere bırakıp gitmeyin aşkı.
Bir zamanlar “İyi ki” olan adamlarsınız,
Ama bir gün
“Keşke hiç tanımasaydım”a dönüşmeyin, bir an kadar yakındır bu aşkın ölmesi.
08.05.2025 10:32

Deniz Gece Mavisi

Bitemez

Merhaba…
Gülüşünde zamanı durduran adam (kadın).
Yine ellerim sana şiirler yazıyor,
Yine dilim seni söylüyor.

Öyle bir sar ki beni,
Koy gömleğinin sol cebine,
Orada eriyip kaybolayım.
Razıyım…
Ama benden başkasına
"Ömrüm" deme.

Varsın sonu olmasın bu hikâyenin.
Ayrı yollarda olalım,
Ama bir kere değsin
Nefesin nefesime…
Sonra isterse Azrail
Canımı alsın.
Razıyım…
Ama benden başkasına
"Ruhum" deme.

Ister atsınlar beni kör kuyulara,
Ister yaksınlar cehennem ateşinde.
Ister sürsünler dudaklarıma
En keskin jiletleri,
Ister vursunlar, kırsınlar dizlerimi…
Razıyım! ama benden başkasına
"Huzurum" deme.

İster kurşuna dizsinler,
İster sılaya vursunlar,
Kesip atsınlar en güzel günlerimi…
Söylenmemiş her sözcük
Kanatsın yüreğimi…
Ama razıyım! yeter ki benden başkasına
"Nefesim" deme.

Ve bil ki…
Bütün dünya düşse üstüme,
Bütün acılar saplansa kalbime,
Senin adın, senin nefesin
Tek gerçek sığınağım olacak.
Ve bu hikâyenin bir sonu olmayacak
Bu hikaye henüz bitmedi, bitmeyecek,
Bitemez...
03.09.2025 11:50

Deniz Gece Mavisi

Bitiremiyorum Seni

Yine başkasına yazıyorum;
Sana yakışıyor...
Bitmiyorsun bende.
Neden, neden yarim?
Neden bitmiyorsun bitiremiyorum seni

Bazı geceler,
Gittin sanıyorum benden.
Unutayım diye müzikler açıyorum,
Bağıra bağıra şarkılar söylüyorum,
Yine sana takılıyor yüreğimin telleri.

Hâlâ silemedim telefonumdaki resmini.
Biliyor musun,
Kimse sen kadar sevmedi, sevemedi beni.
"Gitme, ölürüm," derken bile
Ne kadar samimiymişsin, bilemedim.

Göğsünü avuçladığın anları anlayamadım,
Şimdi mezar taşınla konuşuyorum...
"Beni bırakıp gitti," diyorum.
Soğuk duvarlardan ses gelmiyor, yarim.

Umutlarım siliniyor,
"Son bir sigara daha," diye diye
Koca paket bitiyor.
Ardı ardına yuvarladığım kadehler
Seni bana getirmiyor.

İnsan neden kaybetmeden değer bilmiyor?
Şimdi avuçlarımda kalan pişmanlıklarla başbaşayım.
Toprakların kolları yok;
Sarılamiyorum, koklayamıyorum.

Dilime ağır geliyor,
"Sen," diye başlayan sözler...
Ayaklarımda yılların paslı prangaları;
"Unut, o gitti, gelmeyecek," diyenleri
Duymuyor kulağım.

Sandıkta kalan gelinliğime,
Yarım kalan hayallerime
Ve yaşayamadığımız her bir ana
Hesap veremiyorum.
Hasret bebeklerim ağlıyor her gece,
Yastık altında.
Pencereden sızmıyor beklediğim aydınlık...
İnsan kendi bedeninde kaybolur mu?
Kayboluyorum.

Bir idam sehpası kadar soğuk avuç içlerim...
Ölüme müebbet yemiş bir bedeni taşımak ağır geliyor yorgun ayaklarıma

Sürürken kaldırım taşlarını omzumdan düşen siyahı şalım

Karadan da kara düşüncelerimi bırakıyorum rüzgâra,
Ama gitmiyor,
İnadına dolanıyor ruhumun çatlaklarına.
Gözlerimde biriken yaşları bile paylaşamıyorum,
Kim anlar içimdeki bu yangını,
Üfleyince geçmeyen yangınlarım var benim.
Bit bit bit be adam,
Bit artık bit.
04.02.2025 14:23

Deniz Gece Mavisi

Bitti

Yine bıçak kemiğe
Dilim dudagima saplandi
Oysa inanmak istemiştim sana
Oda gitmez beni terketmez demistim
Hani şairinde dediği gibi
Uslanmıyorum
Akıllanmıyorum

Hep vicdanımın arkasında durdum
Acıdım ama acitmadım
Canimi yakanlar oldu Allahima havale ettim
Gitmiycem diyenleri ilk gemilere ilk vapurlara kendi ellerimle bindirip el salladım
Beni sevdiğini söyleyenlerin ihanetini görüp kendi ellerimle gomdum kara topraklara
Çok deşmek istedim solumda kalp diye atan yeri
Yapamadım
Annem geldi aklıma ve ona verdiğim söz
Geçer dedim biter dedim dayan dedim
Ama yine uslanmadım

Ya yokmu şöyle sevdiğinin elini tutup birakmiycak bir yürek
Bu saatten sonra benimsin kes sesini otur diyecek masaya yumruğu vuracak
Yokmu ask i delikanlıca yaşayıp yaşatacak
Kaçak gocek nereye kadar
Dar alanda çift kale daha kaç mac yaptıracak kader bana
Yine gözlerim bulutlu
Yine acının kerpetenleri etlerimi ligme ligme doğruyor
Parmak aramda yarışı yanmış sigara
Yol var diyor beynim yol var
Daha ben kendimi bulamamışken
Yol nereye diyemiyorum

Filim bitti ve ışıklar yandı yüreğimde
Oysa rastgele demistim gelişine
Bismillah demistim sevisine
Şimdi ise eyvallah diyorum gidişine
Dilimde ahlar vahlar sitemler
Eyvallah acılar benden alacağınız kalmadı
Gelin korkmuyorum
Bir bıçak da senden olsun be
Ha bi eksik ha bi fazla
Akan kanlar da mührü olsun
Kelimelerimin
Batir gemiyi kaptan
Bu aşk yaşanmadan bitti
Bitti

Deniz Gece Mavisi

Biz Olalım

Bir oyun yaz, adı Aşk olsun.
Birlikte oynayalım — başrolde sen ve ben.
Ben kör bir âşık,
Sen tepeden tırnağa aşk ol bana.

Adı sen,
Adı ben,
Adı aşk olsun.

Pembe olsun tüm perdeler,
Mavi olsun tüm sahneler.
Öyle bir bak ki gözlerime,
Gözlerin yazsın yüreğime en güzel senaryoyu.

Ellerin dokunsun sessizliğime,
Sesinde yeniden yeşersin umutlarım.
Seninle başlasın her sabahım,
Seninle bitsin gecem.
Diller bizi söylesin,
Şarkılar bizi kıskansın,
Ay bile doğmayı unutsun.

Bir gülüşün yeter bana,
Karanlıklar aydınlığa döner o anda.
Sen yürürsün, kalbim titrer;
Adımların yankılanır içimde...

Benim dünyam sensin,
Ne gece, ne gündüz...
Sadece sen —
Adı sen,
Adı ben,
Adı aşk olan bir sonsuzluk.

Adı sen olan bir oyun...
Ama sen,
Oyun olamayacak kadar özelsin ben de...

Gel, gerçekleri yaşayalım.
Sen, ben ve aşk olsun.
Seni, beni bırak...
Biz olalım aşkım biz olalım.
07.10.2025 11:42

Deniz Gece Mavisi

Biz Yoksak Sen Bir Hiçsin

Kendine gel TikTok
Mesaj atarım, dönmezsin
Kendi sesime telif istersin
Algoritmaların canıma yetti
TikTok, sen bizden daha ne istersin?
Biz yoksak sen bir hiçsin.

Aslanla kaplanla olmaz işim
İki kalp atana gülmez yüzüm
Fenomenler gibi dönmez dilim
TikTok TikTok, bizden daha ne istersin?
Biz yoksak sen bir hiçsin.

Keşfetim açılsın diye uğraş dersin
Bir videoyu saatlerce yükleyemezsin
Kendi şablonuna kısıtlama verirsin
TikTok TikTok, bizden daha ne istersin?
Biz yoksak sen bir hiçsin.

Yorum gelir, spam sanırsın
Takip ederiz, geri kaçarsın
Trend olsak da yok sayarsın
TikTok TikTok, bizden daha ne istersin?
Biz yoksak sen bir hiçsin.

Her gün kural, her gün sınır
Sabır testin mi bu nasıl tavır?
Kalite ister, ama çözünürlük kırık
TikTok TikTok, bizden daha ne istersin?
Biz yoksak sen bir hiçsin.

Arpalı at gibi evirip çevirip soydun
Ses ekledik, hep sildin
Emek verdik, çaldın
TikTok TikTok, bizden daha ne istersin?
Biz yoksak sen bir hiçsin.

Güncellemelerin canımıza yetti
Paralar suyunu çekti
Takip edenler hep silindi, gitti
TikTok TikTok, bizden daha ne istersin?
Biz yoksak sen bir hiçsin.

Jeton yükleyeni getirirsin başa
PK yap dersin, destek olacağım sana
İki kahve olmuş bir yemek parası
TikTok TikTok, bizden daha ne istersin?
Biz yoksak sen bir hiçsin.

Sahte gülüşe rozet verirsin
Gerçeği susturur, yalanı seversin
Hakkımızı yersin gözgöre göre

TikTok TikTok, bizden daha ne istersin?
Biz yoksak sen bir hiçsin.

Gecemizi gündüze kattık
Her saniyeye ruhumuzu akıttık
Ama sen rakamla ölçtün bizi
TikTok TikTok, bizden daha ne istersin?
Biz yoksak sen bir hiçsin.

Görmezsin ama biz buradayız
Gölgede değil, güneşteyiz
Bizi yok sayan sistemin hep çürük
TikTok TikTok, bizden daha ne istersin?
Biz yoksak sen bir hiçsin.

Kafana göre ban, kafana göre sansür
Özgürsünüz dedin, her yanımızı engelle doldurdun
Sanat dedik, sen tıklamaya baktın
TikTok TikTok, bizden daha ne istersin?
Biz yoksak sen bir hiçsin.

Kimini satın aldın, kimine yük oldun
Gerçeği değil, reklamı yücelttin
Biz olmadan begenilerinde çöp
TikTok TikTok, bizden daha ne istersin?
Biz yoksak sen bir hiçsin.

Dön bir bak takipçi sayına
Nerde yanlış yaptın anla
Olmuyor lafla yürümüyor tekne
Bu düzen böyle gitmez iyi belle
TikTok TikTok, bizden daha ne istersin?
Biz yoksak sen bir hiçsin.
03.06.2025 11:23

Deniz Gece Mavisi

Boğazıma Düğüm Ayrılıga Zehir

Yine ben geldim be Hakan abi,
Yine özlem doldu yürek bardağıma.
Namussuz ince belli bardaktan olmasa,
Çay içeceğim de yok hani...
Boşver be çayı abi,
Çay söndüremez yangınlarımı.

Bir büyük açalım,
Büyük büyük anlatayım sana.
Dilimin ucuna gelip de yutkunduğum,
Gözlerimde biriken her şeyi dökeyim...
Bir damla yaşa sığmıyor be abi,
sığmıyor.

Ah be abim, ah...
O son gidişi dedim ya,
Kalbimi de götürdü be abi,
Atmıyor namussuz...
Artık yaşamak,
Sadece nefes almaktan ibaret,
Ruhum göçmüş sanki,
Tenim boş bir kabuk...

Abi be, nasıl geçecek bu acı?
İki gün üst üste uyusam,
Ya da "öl" diye kalbimi yumruklasam,
Bir sigara yaksam geçer mi?
Ver Hakan abi, ver bir sigara,
Yokluğunun kafasını yaşıyorum ben.
Gözlerim bile tiryaki oldu artık,
Onu arıyor her bakışta,
Ama bulamıyor be abi...

Dün gece geldi rüyama,
Öyle güzeldi ki be abi,
Başak sarısı saçları,
Ay parçası yüzü...
O deniz gözleriyle bana bir baktı abi,
Hiç uyanmak istemedim.
Uyanmasam,
Yanımda hep kalır mı abi?
Gerçekten bu kadar yakınken,
Nasıl bu kadar uzak olduk be abi.

Abi be, vallahi çok sevdim...
Hani koyunlar kuzularını,
Anneler yavrularını sever ya,
Öyle sevdim.
Abi ben,
Saçlarını bile koklamaya kıyamadım be...
Hangi su,
Hangi ilaç,

Hangi yara bandı geçirir yürek yaramı?
Yüreğime yara oldu be abi...
Öyle derin ki,
Kabuk ta bağlamıyor be abi.

Şevginin dili, dini, ırkı, mezhebi yoktur derlerdi,
İnanmazdım.
Şimdi mülteci bir bedeni sürüyorum,
Vatansız bir coğrafyada...
Gözlerim hep onun sınırında,
Ama giremiyorum artık dünyasına...
Ah be abim,
Dün sabah yine aynaya tükürdüm.
"Sen," dedim,
"Sen ne korkak bir kadınsın!
Bir kere 'seviyorum' diyemedin ya,
Canım yanıyor abi..."

Kimliksiz bir ceset,
Dilsiz bir alfabe gibiyim.
Dilime "konuş" diyemediğim anların,
Vicdan azabını yaşıyorum.
Artık köfte de yemiyorum,
Ne güzel köfte yapardı be abi...
"Neden bu kadar lezzetli?" dediğimde,
"Aşk katıyorum," derdi.
Şimdi her lokma boğazıma düğüm,
Her tat, ayrılığa zehir...
Ben ne körmüşüm be abi...

Çok korkuyorum be abi,
Bir gün benden başka biriyle evlenecek diye...
Ben, kirpiklerini bile tek tek saymıştım abi,
Var sen düşün gözlerine nasıl baktığımı.
Gözlerinin içinde kendimi bulurdum,
Şimdi kaybolmuş gibiyim,
Hiçbir el çıkartamaz beni bu karanlıktan.

Kes biletimi Hakan abi,
Cam kenarı değil,
Can kenarı olsun.
Yoksa yürek yağınımı dindiremez hiçbir umman.
Kes Hakan abi, kes...
Umudumu bileklerimden kes.
Yaşarken beni ben öldürdüm be abi.
Ben öldürdüm.
13.02.2025 10:02

Deniz Gece Mavisi

Boğuldum

Sen tarifi imkansız,
Yokluğu amansız bir şeydin benim için.
Bütün ezberlerimi sende bozdum ben.
Türk Dil Kurumu'na inat, bir aşkla sevdim seni.
Sen bahaneler yamalarken dilinle dudağına,
Ben bahanesiz sevdim.
Celladım olduğunu bile bile sevdim.

Şimdi tarifsiz bir acının sol kaburgasının altındayım.
Ölmeye ramak var ama hâlâ sana şiirler yazıyorum,
Biten mürekkebime inat.
Hasreti gözlerime,
Özlemi ayaklarıma,
Ve sevgiyi dilime ilikliyorum,
Dikiş tutmayan acılarıma inat.

Matematik kurallarına aykırı yaşıyorum.
Yokluğunun içinden varlığını hâlâ çıkaramıyorum.
Aşkı hasrete yamalıyorum da,
Seni mutluluğa yamalıyamıyorum.
Delik hep büyük, yama hep küçük kalıyor.
Dilime adını,
Yüreğime aşkını tehelliyorum.
Yollar, mesafeler büyüyor gözlerimde.

Sigaranın kadranında kirletiyorum nefesimi,
Duman duman yokluğun.
Ciğerlerimde yetim bir yalnızlık.
Diyemiyorum: "Anan da var, baban da."
Yüzümü okşayan rüzgâra bırakıyorum,
Acıtan, sancıtan, kanatan her bir anıyı.
Zamanın koynunda uyutuyorum piç yarınları.
Maskeler yüzlerde, umutlar gri,
Eflatun sevinçler kaygılı.

Yine geç kalıyorum.
Yavaşça kalkıyor içimden şilepler.
Siyah bir mendil, gözyaşımla ıslanmış.
Mecalsiz parmaklarım:
"Git" diyor nefretim, "Git!"
Gidemiyorum.
Kapanırken gözlerimin paslı kapısı,
Yağmurlarda ıslanıyor çocuk gülüşlerim.
Ve yağmur yağıyor...

Sizin hiç gözlerinize yağmur yağdı mı?
Benim yağdı ve ben o yağmurda boğuldum,
Yüzme bilen bedenime inat,
Boğuldum.
19.06.2025 09:18

Deniz Gece Mavisi

Bozkurt Bakışlı Adam

Gözlerinde dağların sessiz öfkesi,
Rüzgâr eser, eğilir bozkırın nefesi.
Bir adım atar — yer sarsılır,
Bozkurt bakışlı adam, geceyi yarar.

Ay ışığı düşer omzuna sessizce,
Kurtuluşun türküsü var her nefesinde.
Bir bakışı yeter, bin yürek tutuşur,
Hem fırtına, hem huzur gizlidir bakışında.

Yalnız yürür ama korkmaz hiç,
Yol onun, kader onun, dağlar onun.
Bir yemin taşır, tarihten eski,
Bozkurt bakışlı adam — yiğitliğin resmi.

Kalbinde ateş, dilinde dua,
Göklerden doğmuş sanki o rüya.
Her çağda bir destan, her çağda bir isim,
Bozkurt bakışlı adam — Türk'e kanat, vatana can.

Bir bakışı yeter zalimi titretmeye,
Bir sözü destan,
Bir bakışı dağları inletir.
Yüreğinde vatan aşkı,
Dilinde dua,
Kalbinde iman...

Bozkurt bakışlı, hilal kaşlı yiğit —
Kahramanlığın nişanesi.
11.11.2025 11:05

Deniz Gece Mavisi

Bu Kez Adalet Benden Yana

Bu kez adalet benden yana,
Zamanı geldi, güç buldu şimdi ruhum.
Yenilmedim, direndim sonuna kadar,
Her yara, her düşüş bir zaferdir artık bana.
Küllerimden yeniden doğdum,
Senden çok uzağım artık, gölgenle muhatap olmuyorum.
Siliyorum seni içimden yavaş yavaş.

Kılıçlar kuşandım, içimdeki küflü sözcüklerden zırh yaptım kendime dilimi.
Düşmanım olan düşünsün artık,
Karanlıklara meydan okuyorum.
Zincirleri kırdım,
Prangaları dağıttım.
Zafer rüzgârlarına bırakıyorum bedenimi,
Esiyor yüzüme yüzüme galibiyet.
Demiştim sana, ben kaybedeceğim yarışa girmem.
İnanmamış, gülmüştün.
Bak şimdi, adalet benden yana.

Sok şimdi burnunu ve saklan adaletten.
Dünya bile önümde eğilirken,
Sana yenilir miyim sandın?
Şimdi gururlu başını al ve git.
Sen yüreğimde açan çiçekleri soldurdun,
Gözyaşlarım güç verdi toprağıma.
İntikam değil, zaferdi beklediğim,
Bak, o da oldu; yenildin.

Ne şanın ne de adın kaldı,
Kazanan ben oldum,
Kaybeden sen.
Hani sen hiç kaybetmezdin,
Ne oldu, paran yetmedi mi?
Dilin bağlayamadı mı?

Adalet benim bundan sonra.
Zaman benim için haykırıyor,
Yıldızlar benim için parlıyor.
Manzaranın tadını çıkar, adam.
Görüp göreceğin en güzel manzarayı,
İnşa ettim sana; hadi çıkar tadını,
Her nefeste ezilerek.
11.08.2024 17:12

Deniz Gece Mavisi

Budala

Hey sen şiir okuduğunu sanan kadın
Redif nedir uyak nedir bilir misin sen
Almışsın etrafına üç beş dalkavuk
Padişahım çok yaşa
Olmuyor be gülüm olmuyor
Koyma suyuyla değirmen dönmüyor
Üfle belki döner üfle üfle
Aynadan sahte yüzünü al gülümse hadi yazdıklarıma
Hangi yüzünle muhattap olucam sadece onu söyle bana
Saga mı döneyim sola mı

Bekarım deyip attığın yalanları mı
Milletin sevgililerine kur yapısını mı
Ben neyini anlatayım senin
Iki kelimeyi kuyruk kuyruğa bağlayınca şiir mi oluyormuş
Sen şiir mi yazdığını sanıyorsun
Sanmaya devam et
Az da tuz koy düşmesin tansiyonun
Sonra mazallah nasıl gerdan kırıp
Göz süzersin erkeklere
Ben şiir yazamam öyle mi
Gelmişinden girer geçmişinden çıkar
Sanada bunu şiir diye okuturum

Tanı beni kızım tanı
Benim bakışım şiir
Gülüşüm nota
Kişiliğim roman
Senin haddine mi aşık atmak benle
Sen kimsin kadın
Sen düştüğün yerde kal uzatma dilini bana
Koparırlar mazallah sonra
Sen den ne şair olur
Nede şiir
Senden olur sadece budala
Tiktok kaşarı seni
Kendi kendine eri bulaşma bana
Ipligin elimde unutma
Sözlerim sana
Akıllı ol çıkma karşıma

Deniz Gece Mavisi

Bul Artık Beni

Her şey mavi bir gecenin sabahında başladı,
Ben yorgun, mutsuz, umutsuz…
Tesadüfen düştü kulağıma sesin.
Sonra huzur doldu tüm her yerim, sesin kulağıma her değdiğinde
Sanki yeniden hayat buldu yüreğim.

Bir masal anlatmaya başladı içimdeki yorgun hislerim.
Sen kahramanı oldun içimdeki masalın,
Ve ben ise masaldaki prenses...
Gece bir başka güzeldi, sözlerin sihirli;
Alıp götürdün beni asırlar ötesine, bilinmez diyarlara.
O an sadece zaman dursun istedim;
Sen ve ben, sadece biz…

Bir yıldız kaydı o gece, dilek tuttum;
Gözlerinin içine baka baka, sonsuz bir ânı diledim.
Kalbimde açan güller, senin adını fısıldadı her yaprakta.
Sonsuzluğa dokundu ellerimiz;
Bir rüzgâr esti sanki bizi birleştiren,
Bir fırtına dindi içimde, duruldu karanlık denizler.

Seninle her şeyin anlam kazandı;
Kelimeler, sessizliği; dokunuşlar, hasreti haykırdı.
Sanki bir şiirin mısralarında dans ediyorduk,
Heceler tek tek düşerken dudaklarından,
Kalbim en derin melodisini bulmuştu, tarifsiz bir ezgi.

Hadi dola kollarını belime,
İzin verme bitmesin bu büyü;
Bitmesin bu masal,
Çarpıcı bir sonla değil, mutlulukla yazılsın;
Sonsuz bir başlangıçla son bulsun…
Sen ve ben, sadece biz…
Zaman, bize ait kalsın bu sefer.
Her şey çok güzel,
Ve bu masal hiç bitmesin.

Sen Keloğlan ol,
Ben peri kızı.
Aşkla bak gözlerime,
Uyursam öp, uyandır beni;
Bal kabağına dönüşsün tüm acılar,
Yedi cüceler tarasın saçlarımızı.
Sen dizlerine yatır başımı,
Ben huzurla uyuyayım;
Yedi Uyurlar gibi,
Hiç uyanmasam da olur, adam.
Hadi, atla bir masalın içine, çekip çıkar karanlıklarımın içinden,
Ve bul artık beni.
06.09.2024 18:19

Deniz Gece Mavisi

Bul Beni

Gülüşünde sakladım vazgeçtiğim her şeyi,
Her kahkahanda saklı şimdi solgun düşlerim.
Bıraktım geçmişi, sildim yüreğimdeki derin izleri,
Bir tek sende kaldı yüreğim,
Bir tek seni çıkaramadım hayatımdan.

Her gülüşünde canlanıyor içimdeki senler,
Her bakışında yeniden keşfediyorum seni.
Sana bırakıyorum benliğimin tamamını,
Seninle tamamlıyorum yarım kalan yıllarımı,
Bedenimdeki eksikliği.

Yeniden yaşamaya başlıyorum seninle,
Sonsuz bir hayal gibi varlığın.
Gülüşünde buluyorum kaybettiğim her şeyi,
Yüreğimin duvarlarına asıyorum çocuk gülüşlerini.
Saçlarıma tek tek takıyorum gözlerinden çaldığım yıldızları.
Ben senin oluyorum aldığım her nefeste,
Narkozlu nefesin döndürüyor başımı.

Dedim ya,
Gülüşünde sakladım vazgeçtiğim her şeyi,
Gözden ırak, gönülden ırak.
Yani kaybolmuşum.
Firara vermişim bütün benliğimi.
Haydi, ne olur,
Sen gelmeyeceksen bile,
Hiç değilse ellerinin gölgesi uzansın,
Karanlığın içinden.
Bir ses duyayım, hayal de olsa,
Yalan da olsa;
Sevdim seni, seviyorum de bir defa.
Kirpiklerimden süzülen
Gözyaşlarımdan öp beni.

Ve hiç gitme,
Ve hiç bırakma.
Kal,
Kal,
Kal…
Ne olur gitme.
Bir gün, bir gece, bir ay, bir yıl değil,
Bir ömür kal yanımda.
Sözlerim düğüm düğüm.
Konuşamıyorum yokluğunda.
Firara vermişim bütün benliğimi.
Haydi gel ne olur,
Eskisi gibi kaybolduğum yerden
Yine sen bul beni...
24.08.2024 20:18

Deniz Gece Mavisi

Bulamadım

Karanlık gecede yüreğim sızlar
Gözlerim tavanda- hâl- bilemedim
Hasretin içimde yüreğim özler
Özleme dönecek- dil -bulamadım

Küskün bir bulutum rüzgara kırgın Kalbimde suskunluk geceye dargın
Dilim anlatamaz bedenim yorgun
Özlemim yazacak- yol -bulamadım

Geceler düşmanım hayalin her an
Bir resmin asılı duvarlarım kan
Nefesin yok artık soluğun ziyan
Özlem taşıyacak- sal -bulamadım

Sokaklar sensizken daralır dünya
Adını anarken titrer her nota
Dermanı yok artık bu garip rüya
Özlem savuracak - yel -bulamadım
02.05.2025 13:00
6+5 11 li hece ölçüsü ile yazılmıştır

Deniz Gece Mavisi

Bum Bum Bum

Bum bum bum
Geceyle sabah arasında kayboldum
Bum bum bum
Ne oldum ben, yandım duruldum
Bum bum bum
Bi’ bakışına vuruldum

Bum bum bum
Aşktan kaçtım, yağmura tutuldum
Bum bum bum
Ben ne ettim, ne buldum
Bum bum bum
Daldan kop dala uçtum

Bum bum bum
Kimi sevdim, kimi unuttum
Bum bum bum
Adını unuttum ama gözlerini tuttum
Bum bum bum
Yine gözlerine tutuldum

Hey aşk,
Neredeysen gel al beni
Sensizlikte kayboldum
Bum bum bum
Ben seni rüyamda duydum
Bum bum bum
Aşkı sende buldum

Bum bum bum
Ben bir yalan uydurdum
Bum bum bum
Salladım durdum

Bum bum bum
Aşktan kaçtım, yağmura tutuldum
Bum bum bum
Ben ne ettim, ne buldum
Bum bum bum
Daldan kop dala uçtum
03.07.2025 10:00

Deniz Gece Mavisi

Buram Buram Sen

Geceye ay düştü, yalnızlığıma sen,
Bahara kır düştü, benim gönlüme sen.
Savrulan yaprakta, esen yelde sen,
Ne yana dönsem, buram buram sen.

Dudağımda söz, dilimde mühürsün,
Gecenin karası düşer gözlerime.
Ayım sen, güneşim sen,
Ömrümün en güzel hecesi sen.

Yağmura sorsam, dökülür içim,
Her fısıltıda kaybolur sesim.
Ellerin uzakta, vuslat yakın,
Hasretin sızıdır, sabahlar ılık.

Sesinin buğusu, gözlerinin demi,
Yüreğim yüreğine mühürlü şimdi.
Sevdan dilime,
Adın nefesime,
Sen yadıma düştün yar.

Takvimlerden düşmüş zamanlar,
Dilimde yarım kalmış besteler,
Adı sen olan, sen kokan bir aşk,
Yerleşmiş gönlümün en derin yerine.
Her hecede sen, her dizede sen.

Hazana yaprak düştü,
Yüreğime sen.
Dilim mecalsiz,
Dudaklarım sessiz.

Gözlerin yakamoz,
Bırakma beni sahipsiz.
Gözlerime yaş,
Ömrüme sen düştü...

Şimdi gel, sar beni bu yangından,
Savur içimdeki közleri rüzgârınla.
Zaman dursa da, mevsimler geçse de,
Ben hep sende, sen hep bende kal…

Düşlerime kon, sabahıma doğ,
Hasretin bitsin, yollar sona ersin.
Gel, yüreğimdeki en güzel yer senin,
Gel de vuslat sabaha ersin…
Gel sevdam gel bardakta çayı,
Yüreğimde seni soğutma.
Yüreğime ay düşsün
Kaderime sen...
20.03.2025 09:42

Deniz Gece Mavisi

Buskivi arasi lokum Tadinda

Hersey o tatlı sohbetle başladı
Ben mavi o ise simsiyahti
Gece onu bana yazarken ben geceye gözlerini yazdim
Hersey bir masal gibiydi
Filim bitti diyen teyzelerde yoktu
Buskivi arası lokum tadında geçti en güzel saatler

Dudaklarıma değen lokumun çocukluk tadına inat cocukcaydi hersey
Saf temiz yalansız
Ben 0n yaşıma o ise 11 yaşına dönmüştük
Ne güzel anlardı
Aşk la yeni tanisiyorduk
O zamanlar Aşklar sakızdan çıkan maniler gibi değil di
Uzun metrajlı filimler gibiydi

Türkan soray Edizhunun gözlerine bakarken kirpiklerini kirpistiriyor
Edizhun bıyıklarını buruyordu
Ve aşk dilden dile dolaniyordu
Gulusu takılıp kalıyordu beynimin arka sokaklarında
O naif o merhametli o sıradan ama on sıradan halleri
Oysa çok İsyan etmişti allhim canımi al diye
Aşk nasıl olmalıydı
Kokusu tadı duruşu nasıl olmalıydı
Derin derin ahlar cektirmeliydi
Ama aşkı bilmiyordu ki
Avuçlarında ihanetin kömür karası olmuştu

Korkuyordu belkide kendinden bile kaçıyordu
Oysa içinde küçücük bir çocuk ağlıyordu
Kaç kurtar kendini Aşk çatıda diyor du iç sesi
Ama mecalsiz bedeni donmustu ayakları
Aşk gelme diyemezdi
Lebsiz di dudakları
Ve uyandı rüyaymış şükür deyip.elini soluna götürdü
Ve oradan bir ses duyuldu gunaydin
 adam uyandın mı 22.12.2023 16:44

Deniz Gece Mavisi

Buz Tutmuş Zamanlar

Deniziyim göğsündeki martının,
Diliyim dudaklarının,
Esiriyim aşkının...
Benim alfabem sensin, adam.

Bakışın alır benden beni,
Gülüşün inşa eder çin seddini,
Yüreğimden kayıp gider acılar, hüzünler,
Yokluğunun fay hatları kırılır bir bir.

Ey kirpik uçlarından aşkı yudumladığım adam,
Gözlerinin kıyısına demir attığım sevdam,
Üç harfli yarınlarımın umudu...
Varlığınla silinir umutsuzluklarım,
Aşkınla boy verir sevda filizlerim,
Çiçeklenir yüreğim.

Ne kasırga ne fırtına yıkabilir beni,
Sevginle dolup taşar denizlerim.
Üç harfli bir alfabenin ilk harfi takılır dudaklarıma,
Ansızın aralanır yüreğimin demirden kapıları.
"Hoş geldin," der susar cümlelerim,
Hoş geldin, adam.

Sen geldin ya, baharlar geldi yüreğime,
Gözlerimin ufkuna güneşler doğdu,
Sevdanla serpilip büyüdü umutlarım.
Silindi gözlerimden acının sisli izleri,
Maviye boyandı yeniden ellerim.

Buz tutmuş zamanlar çözülüverdi avuç içlerimde,
Gülüşünle çatladı acıların toprakları,
Çiçekler serpildi bir bir.

Sen geldin,
Artık ne yalnızlık sözü ederim,
Ne de hüzün saklanır gölgeme.
Adınla yankılanır her hecem,
Sevdanla titrer içimdeki her ses.

Şimdi nefesim sesine karışıyor,
Her adımında yeniden doğuyorum.
Sen, dualarımın ete kemiğe bürünüşü,
Dilimle dudağım arasında kıvranan o cümle aşk sın.
Sen umutlarım,
Sen yarınlarım,
Sen adı sen olan,
Sen kokan en güzel düşlerim,
Rengarenk gökkuşagimsin.

Sen varsın ya artık,
Gerçek olan sadece biziz...

Sen ve ben, adam,
Sen ve ben.
29.01.2025 10:13

Deniz Gece Mavisi

Buz Ve Ateş

Bir yanım buz,
Bir yanım ateş.
Bir yanım su.
Tarifsizim.

Yüreğime ağır geliyor yokluğun,
Ciğerlerimi parçalıyor sensiz aldığım nefeslerim.
Yaraya kaynamaya çalışan kabuk gibiyim,
İyileşir iyileşmez beni düşüreceğini biliyorum.

Nüfustan düşmek mi,
Dilden düşmek mi daha acı?
Oysa biliyordum mavi yalnızlık demekti
Ve ben o mavilikte bir gece uyuyup
Uyanmamaya bile razıydım.

Şimdi acının sen halleri,
Dilin dudağı yalayıp geçişi,
Yalpalayan dilim,
Pati yapan yüreğim hep yokluğundandı
Bu öksüz, yetim hallerim.

Şimdi salıncaktan düşmüş çocuk gibi yüreğim
Hem korkuyor
Hemde yeniden binmek istiyor o salıncağa.
Çocukluğum iki dudağımın arasında kıvranıyor,
Gözlerime çakılıp kalıyor mazi.
Bana yanlış yoldasın diyenler
Kendileri nerede?
Aynalar mı yalancı, diller mi?

Gelip kalsaydın yanımda
Elbet geçerdi sinirim.
Ama sen gitmeyi seçtin,
Bitmeyi seçtin.
Bana el olmanı ben istemedim.

Hatırla ilk tanıştığımız günü.
Ne dedim sana:
"Ben kızınca uzak durma benden."
Şimdi beni uzaktan izlemenin adı ne?
Aşk mı?
Hahahayy, güldürme beni.

Ben seni yanlışların arasından bulup
Tek doğrum diye sevmiştim.
Meğerse senmişsin yanlış olan.
Hâlâ gururunun başını okşuyorsun,
Görmüyorum, duymuyorum mu sanıyorsun?
Haklısın,
Bende bir zamanlar seni beni seviyor sanıyordum.
Ben seni başkalarına gülerken gördüm.

Şimdi ister elinin körüne,
İster cehennemin dibine git.
Umurumda değilsin.
Ben çok "sen"ler bulurum da
Sen beni artık zor bulursun.

Hadi eyvallah.
Sana son sözüm:
Ben buradayım.
Gitmedim bir yere gidemedim
Burdayım...
22.09.2025 02:52

Deniz Gece Mavisi

Büyüdük Ve Kirlendik

"Yüzümün kırılıp gözyaşlarımın tuzla buz olduğu anların birinde fark ettim, çocuk kalmanın en büyük mutluluk olduğunu. Oysa hep bir an önce büyümek istemiştim. Bir gecede büyümekti tek hayalim.

Mevsimler aylara, aylar yıllara, yıllar duygulara evrilirken büyüdüm.
Ve anladım ki, büyüdükçe kirlendim. Önce ellerim kirlendi, sonra dizlerim, sonrada yüreğim.
Şimdi yıkasam da geçmeyen lekeler taşıyorum.
Deterjanım mı kötüydü, yoksa kaderim mi?
Bunu bile anlamadan geçiyor yıllarım.

Meğersem büyümek kanamakmış. Ellerim, yüzüm, yüreğim ve gözlerim kan çanağına döndüğü gün anlamıştım.
Hiç beyaz gömleği olmayan bir kızım şimdi.
Beyaz giymeyi de pek beceremeyen. Oysa saflığın temizliğin simgesi idi bende beyaz renk.
Şimdi avuçlarım siyahtan evrilen grilerle dolu.

Çocukken renklerle oynamak ne kadar da zevkliydi.
Yüzümüze, elimize bulaştırır hatta arkadaşlarımızın burnuna sürerdik.
O zamanlar kimse kimseye kızmazdı.
'A, üstümü boya ettin' diye döke saça oynardık.
Şimdi ne kadar yıkasak da çıkmıyor vicdanımızdaki boyalar.

Bazen diyorum keşke hiç büyümeseydim. Düşünce kanayan dizlerim olsaydı.
Ama yüreğim kanıyor.
Bantlarda fayda etmiyor artık.
Delik büyük, yama küçük misali.
Ansızın açılan delik miyiz, yoksa yama mı?

Dikiş tutmayan çocukluğum, kapı eşiğinde kanarken.
Diktiğim ipliğe mi suç bulayım, yoksa dikmeyi bilmeyen ellerime mi?
Annemin elimden alıp tekrar tekrar diktiği çorap değil ki geçmişim.
Utana sıkıla parmaklarını gizleyen çocuk yanım kaygılı.

Kızıl saçlı psikoloğum, bir iki üç desen insen çocukluğuma.
Bende orada kalıp hiç çıkmasam olmaz mı?
Çocuk kalamaz mıyım?
Dudaklarımı büyük, kollarımı birbirine kenetleyip iki ayağımı yere sert sert vursam, döner miyim çocukluğuma? Söyle, çocukluğumu satınalabilirmiyim?
Yeniden yeniden çocuk olabilirmiyim,
Söyle... 07.05.2024 13:45

Deniz Gece Mavisi

Büyüme Çocuk

Büyüme çocuk, kal içimde bir gölge gibi,
Saklan, kimse görmesin,
Kimse duymasın, kimse incitmesin seni.
Kaybolmasın hayallerin bu gri caddelerde,
Ellerin kirlenmesin, gözlerin nemlenmesin,
Masumiyetin baki kalsın, düşlerinde sakla kendini.
Bu dünya yabancı, acımazlar sana,
Kırarlar kanatlarını, incitirler seni,
Taş keserler yüreğini, soluklaştırırlar düşlerini,
Büyüme çocuk, büyüme.

Renkli düşlerle dolsun günler,
Gözlerindeki umut, ışık olsun karanlıklara,
Saflığını, temizliğini, güzelliğini hep koru kalbinin en derininde.
Kirli rüzgarlar savurmasın uzak diyarlara bedenini,
İçindeki neşeyi çalmasın hayatın hoyrat elleri,
Büyüme çocuk, büyüme.

Büyürsen kaybolursun, yok olursun,
Bir şehirde ansızın unutulursun,
Boğar seni karanlıklar, kaygılar sarar dört bir yanını,
O naif gülüşün kalır yalnızca soğuk fotoğraflarda,
Belki bir şarkının nakaratı bile olamazsın,
Dudaklarına mıhlanır, kalır dökülmez kelimelerin,
Unutmamak olur kaderin, unutmaksa en büyük düşmanın.
Büyüme çocuk, büyüme.

Koş, bas topraklara, oyunlar kur, kuralsız,
Zamanı hiç düşünme, şarkılar dolansın diline,
Yağ sat, bal sat ama dostunu satma,
Kör ebe oyna ama kör olma,
Dönme dolaplara bin ama dolaplar çevirme,
Bir dünya yarat kendine, hayal gücün rengârenk olsun,
Boya acıları maviye, hüzünleri pembeye,
Ve umutsuzlukları yeşile.
Renklerin biterse, gözlerimden maviyi çal,
Ellerimden pembeyi, ve dilimden yeşili,
Yeter ki griye dönmesin dünyan, umutlar solmasın.
Büyüme çocuk, büyüme.

Sen hep içimde küçücük kal, minicik olsun ellerin,
Ve huzur koksun tenin.
Büyüme çocuk, kırılmasın oyuncakların,
Bölünmesin rüyaların,
Ve çalınmasın yüzünden gülücüklerin.
Karanlıkları aydınlatan fenerin sönmesin,
Yürekleri ısıtan ateşin küllenmesin,
Büyüme çocuk, büyüme.

Diren bu sert hayata, ama direnirken değişme,
Güçlü kal, cesur ol, ama çocukluğunu kaybetme.
Büyüme çocuk, ne olursa olsun,

Kalbinde o ışığı hep saklı tut,
Çünkü bazen en büyük savaş, büyümemektir,
Büyüme çocuk, büyüme.
07.0o.2024 16:10

Deniz Gece Mavisi

Büyüme Lütfen

Gel bakalım, ufaklık…
Anlat, derdin ne?
Öyle ayakta kalma, otur.
Kendin küçüksün ama
Büyük büyük anlat bakayım,
Nedir bu hallerin?
Pek bir geveze,
Pek bir şımarık oldun…
Neden?

Ama bir şeyi itiraf edeyim mi sana?
Çok hoşuma gidiyor bu hallerin.
Oysa gülmek sana ne çok yakışıyormuş…
Unutmuşum.

Haklısın, çok kırdım, çok incittim seni.
Ama artık bitti.
Bak, avuçlarımda çiçekler,
Bak, gözlerimde yarınlar,
Elimde boya tenekesi…
Hadi gel, boyayalım dünyayı seninle!

Ayrılıkları pembeye,
Hüzünleri maviye,
Aşkı kırmızıya,
Ve gözyaşını beyaza…
Rengârenk olsun dünya!
Çizelim her sokağa, her caddeye
Taşlarla kareleri,
Sek sek oynayalım!

Sonra kör olsun ebeler,
Dönsün dolaplar,
Yağ satalım, bal satalım,
Çocukluğumuzun dibine dibine kaşık çalalım!

Sonra ben, kollarımda uyutayım seni,
Saçlarını okşaya okşaya…
Sana mutlu sonla biten masallar anlatayım:
Gargamel yemesin Şirinleri,
Kel Oğlan alsın padişahın kızını,
Kırk gün kırk gece düğün kurulsun,
Pamuk Prenses hiç uyumasın…
Masalları yeniden yazalım!

Rapunzel'in saçlarına tutunup
Gir yüreğime,
Bal kabağından arabamızla kaçalım Azman'dan
Ve dilek tutalım…
Kayan bir yıldızı kulağından yakalayıp
Sonsuza kadar çocuk kalalım!

Büz dudaklarını,
Bağla kollarını,
Vur ayaklarını yere, sert sert!
De ki:
“Banane, banane!
Mutlu olacağım!”

Ben diyemedim…
Sen de çocuk,
Büyüme!
Büyüme lütfen…
03.03.2025 15:48

Deniz Gece Mavisi

Büyümek Acımakmış

Gözlerimden düşmemek için çaba sarf eden bir damla gözyaşı gibiyim yüzüm aynalara yabancı
İstemsiz gelgitlerle dolu hayatım
Yalan hayatların yalancı iz düşümünü yaşıyorum
Dilimde ucundan yanmış sigara
Gözlerimde kilitli acılar
Yummak istesem de tüm yalanlara gözlerimi
koynuma giren ihanet dağıtıyor tüm masumiyetimi
Çarmıha gerilen anılarımın dünlerinde çocuk masumiyetimi bırakıyorum bir kanlı çarşafa

Bir gecede insan büyür mü
Bir acı da bu kadar yıkılır mı
Şimdi yorgun ellerim diğerini tutuyor
Uykusuz gözlerim birbirine bakıyor
İçimde bir kız çocuğu ağlıyor
gecenin ar damarı yırtılıyor
Bekaretini kaybetmiş bir bedeni sürüyor postum
Etim kemiğimden ayrılıyor
Hayallerim bir bir kanlanıyor
İşte o gün büyüyorum
Büyümeyi ben istemedim ki anne diyemiyorum

Büyümek acımakmış büyümek kanamakmış
Aynadaki suretimden utanıyorum
Ansızın aralanıyor hicap duvarlarımın demirden kapısı
Senin suçun yok diyor ince ama keskin bir ses
Senin suçun yok çocuk

Deniz Gece Mavisi

Camdan Kelebekler

Gözyaşlarım yine denizi ıslatıyor
Dilimde geçmişin kirli ayak izleri
Dudaklarımda zincirli dilim
Saçlarımda hüzün
Ve ben, gürültüler arasında kulaklarını kapamaya çalışan o masum kız çocuğu
Beynimin raylarında kaybediyorum çocuk masumiyetimi
Aralanırken hicap duvarlarım
Elimden düşüyor oyuncak ayım
Ve ben büyüyorum
Bir gecede, bir acıda.

Şimdi ellerimle dudaklarımı sıkıyorum
Ağır geliyor gelişi güzel olması gereken hayatın gidişinin gölgeleri
Özlem takılıyor boynuma yağlı urgan misali
Ayaklarımda zincirli prangalar
Damla damla dökülüyor yaşlar
Sokağın kaldırımlarını okşuyor ıslak ayak parmaklarım
Kasıklarımda kırlangıç sancısı
Ben ne ara büyüdüm?

Sevdanın yollarında kana bulanan hayallerim kanıyorken dilimle dudağım arasında,
Öfke nöbetleri geçiriyorum hıçkırıklarla,
Acının içinde yine yaralı ben.

Kırık bir kalp var içimde
Kanayan, konuşmayan
Geceye asılı bir fısıltı gibi sessizce takılı kalan,
Zamanın bıraktığı gölgelerden kaçıyorum.

Yarınlarım dikiliyor önüme,
Ellerimden düşüyor camdan kelebeklerim.
Masumiyetin son parçası, gülüşlerim kaygılı
Ve ben büyüyorum dili geçmiş bir zamanda.
Büyüyorum, acı ile mühürlenmiş bir hikâyede.

Şimdi acı oluyor her kelimem
Gözyaşlarımın izi kalıyor yollarda,
Prangalar vuruluyor ayaklarıma,
Her damlada biraz daha eksiliyorum.
Yaşamak acımak mı?
Bilmeden yaşıyorum.
Çocuk gülüşlerimin katili kim, hayat?
Ve ben neden büyüdüm, neden?
25.09.2024 09:06

Deniz Gece Mavisi

Canım

Canim
Bugün sana canım diye seslenmek istiyorum.
Hani şöyle canımı çıkarıp avuçlarına bırakırcasına.
Sahi hatırlıyor musun?
Sana canım demeyeli ne kadar uzun yıllar olmus,
Oysa sevgin bir milim eksilmedi bende.
Bazen yağmurlarda ıslandık
Bazende hasretin dibine kaşık çaldık,
En umutsuz anlarımızda, sadece hayal ettik.

Canım,
Canım diyorum sana,
Canımdan can koparcasına,
Yirmi dokuz harfin aciziyetine inat,
Beş harf ile çıkıyorum karşına.
Hadi sende
boz tüm ezberlerini
Çık karşıma
ortalığı sevginle inlet.

Canım ,
Can bildiğim canim dediğim
Şana canım demek bile
Öyle güzel ki
Canımın bedenimi terkedişine şahit oluyorum
Ve sana bir şeyi itiraf ediyim mi
canım kelimesi en çok sana yakışıyor.
Canım
Canımsın.

Deniz Gece Mavisi

Canım Annem

Daha dünyaya geldiğim ilk gün tanıştım seninle.
Dokuz ay sesini dinleyip, gülücüklerine…
Gözyaşlarına şahit olmak bile güzeldi anne.
Sonra bir gördüm ay parçası yüzünü…
O an anladım:
Bu hayatta hep sana benzemek istedim.
Senin kadar güçlü,
Senin kadar güzel
Ve senin kadar merhametli olmak istedim.

Hayat, kırınca senin emek emek büyüttüğün kızının kollarını,
Nasıl bir panter kesildiğine şahit oldum!
Sen öğrettin bana sevmeyi…
Sen öğrettin:
Sevdiklerini, canı pahasına korumayı!
Senden öğrendim;
Tükürülecek yüzü,
Öpülecek eli
Ve sevgimi hak etmeyenin
Yanında gölgemi bile bırakmamam gerektiğini.

"İnsanın yaşamak için amaçları olmalı," dersin hep…
Benim de amacım belli:
Seni ve kardeşimi mutlu görmek.
Saçınızın teline dokunanın
Kolunu omzundan sökerim,
Çünkü senden öğrendim
Mücadeleyi,
Hayatta kalmayı
Ve asla yenilmemeyi!

Saçına aklar düşsede
Biraz kilo alsanda
Dişlerin takma olsa da
Hala güzelsin
Çünkü seni güzelleştiren görüntü değil
Yüreğin
İyi ki benim annemsin
Canım annem,
Anneler Günü'n kutlu olsun.
Rabb'im seni başımızdan hiç ayırmasın.
11.05.2025 00:30

Deniz Gece Mavisi

Canımın İçi

Senin adınla başlar her yeni gün,
Güneş doğarken usulca fısıldar kulaklarıma,
Yüreğimde yankılanır sesin;
Bir melodidir, içimi titreten.
Canımın içi,

Gözlerin, sevdanın en derin gölgesi,
Bakışlarında kayboluyorum.
Dünyanın tüm rüzgârları dursa da,
Saçlarım dalga dalga dolansa yüreğine,
İçimde esen fırtınanın adı sen;
Her nefeste ciğerlerime dolan aşksın sen.
Canımın içi,

Ellerin, ruhumun en naif çiçeği,
Dokunuşunla çiçek açıyor kalbim rengârenk,
Dünya siliniyor gözümde,
Kirpiklerime emanet bakışların.
Sadece sen ve ben kalsak koca dünyada,
Yüzün, yüreğimin tuvali.
Canımın içi,

Sonsuzluğun kıyısında,
Ellerin ellerimde,
Nefesin nefesimde
Ve sen kalbimdesin;
Yüreğimin şairi,
Damla damla sen olmuşum,
Katre katre aşkınla dolmuşum.
Senden başka adresim yok;
Ben sen olmuşum.
Canımın içi...
19.08.2024 09:46

Deniz Gece Mavisi

Ceplerimi Yokluyorum

İnsan bazen söylediklerinin, bazen de söyleyemediklerinin altında ezilirmiş.
Ben ise söylediğim sözlerin enkazı altındayım.
Ne havam kaldı ne de suyum; çırpındıkça suya batan kelebek gibiyim.

Hayatın havuzunda çırpınıyorum ama nafile.
Ne o kanatlarla uçabilirim ne de bedenimi kurtarabilirim.
Ölümü yakasında taşıyan bir şairim işte. Bir gün ben de vereceğim son nefesimi. Vicdan muhakemesinde benim de kanadı ellerim, benim de yandı dilim ama son pişmanlık fayda etmiyormuş, anladım.

Şimdi hayatımın zarını atıyorum.
Bir kere bile altı atamamış ben, yine bir atıyorum.
Şaşırmıyorum artık; ne gelenin nereden geldiği ne de gidenin nereye gittiği önemli değil.
Gelene "hoş geldin" deyip gideni uğurluyorum.

Daha basit yaşıyorum hayatı.
Arada derede bırakmıyorum kelimeleri. Ya seviyorum ya da terk ediyorum.
Ama bu günlerde dengemi bozan, beni altüst eden bir şey oldu.
Sen geldin.

Sevsem inanmıyorum, kovsam kıyamıyorum.
Çektiğin acılara şahitlik etmek üzüyor beni ama tam elimi uzatacakken alıyor mikrofonu beynim, başlıyor anlatmaya. Artık beynimi susturamıyorum. Hayatımda ilk defa kararsızlığın dibini buluyorum.
Ceplerimi yokluyorum, senlerle dolu. Yüreğimi yokluyorum, tam da kenarındasın.
Ne ara girdin oraya, ben nasıl buna izin verdim bilmiyorum.

Şimdi dilimle dudağım arasında kuruyorum idam sehpanı.
Ama bu defa tabureye vuracak ayaklarım yok.
Gözlerine son defa bakmaya cesaretim yok.
Hadi ben arkamı döneyim, sen hançerle ve git.
Aynı bilindik tablolar gibi desemde.
Biliyorum ki döndüğümde yine seni aynı yerde bulacağım.
Bu bir yandan sevindiriyor beni, bir yandan da üzülüyorum.
Neden gitmiyorsun benden?
Neden terk etmiyorsun beni?
"Neden, adam neden?" demek gelse de içimden...

Affet beni güzel gözlüm, sevemem birini, bir daha inanamam birine deyip atmak zorundayım o soğuk, her yanından ipler fırlamış tabureye hayatimin en acı tekmesini ama yapamıyorum be, yapamıyorum.
Sana kıyamıyorum.

Biliyorum, yanlış.
Biliyorum, imkansız.
Biliyorum, hiçbir oluru yok.
Ama kıyamıyorum.
Hadi sen git benden.
Ben seni yolcu edemiyorum.
Hadi güzel gözlüm hadi git benden
Yoksa çekip ayaklarının altından tabureyi sana sarılmaktan çok korkuyorum.

29.06.2024 14:56

Deniz Gece Mavisi

Ciğerimi Yakan Ciğerin Yansın

Ben sana yarım,
Ben sana yaralı,
Ben sana umutsuz,
Ben sana mutsuz gelmiştim.
Ciğerimi yaktın...
Ciğerimi yakan ciğerin yansın!

Madem sevmedin, neden "seviyorum" dedin?
Beni bir yalana alet ettin.
Allah sormaz mı: "Sen kuluma ne ettin?"
Ciğerimi yakan ciğerin yansın!

Ben bilmiştim seni benim.
Görmüştüm yüreğindeki yerim.
Bir gece ansızın elimi bırakıp gittin.
Gözlerime yaşları sen reva gördün.
Seviyorum dedikçe, kim bilir nasıl da dalga geçtin.
Ciğerimi yakan ciğerin yansın!

Ben geldim dedin, yoluma güller ektin.
Bir sesine beni müptela ettin.
İçki bilmez idim, sarhoş ettin.
Ben beni tanıyamadım, beni benden ettin.
Hep zırvaladın: "Aşk, aşk, aşk..."
Ciğerimi yakan ciğerin yansın!

Şimdi dokunduğun her ten yılan olsun.
Akrep yuvasına mezarın kazılsın.
Başından baykuşlar hiç ayrılmasın.
Mezar taşına "Vicdansız" yazılsın.
Beni böyle ağlatan dilin...
Ciğerimi yakan ciğerin yansın!

Bir çiçekle bahar mı gelir sandın?
Bu yürek sevdi; iki günde unutur mu sandın?
Elleri görüp de sen yolda kaldın.
Ayrılığın siyah şalını başıma ansızın doladın.
Ciğerimi yakan ciğerin yansın!

Git şimdi, at havanı!
Level hanene at kocaman imzanı.
Ahımı aldın, cehennemin ateşi
yakmaz mı sandın?
Ciğerimi yakan ciğerin yansın!
12.09.2025 09:14

Deniz Gece Mavisi

Ciğerin Yansın

Ah kader ah ne zaman bir rüzgar esse başımı döndürse
Sen benden önce tutup elini benden alıyorsun
Ne zaman bir göze aşkla baksam gidişine göz yumduruyorsun
Ah hayat ah senin derdin ne benimle
Bir damla bir katre bir zerre mutluluğu çok mu gördün bana
Hayat ah ulan kahpe hayat senden mutluluk alacağım var

Sen değil miydin vurup dizlerimi kıran
Sen değil miydin genç yaşımda saçıma aklar dolduran
Sen değil miydin ulan sen değil miydin
Umutlarıma ihaneti süren
Suçum ne bile demeye korkuyorum
Ah hayat ah kader diyemezsin bunu bana sen reva gördün
Sende benim gibi hasret kal bir nefese bir tene
Ciğerin yansın hayat ciğerin
Umutların umutsuzluklar içinde kanasın
Güldüğün her an tarihe kazınsın
Az rail canını alsın
Ah hayat ah doldur be doldur içicem unutucam bu gece
Sövücem gelişine sevişine gidişine
Sövücem bugün

Neden ellerim boş neden gözlerim yaşlı neden hayat neden
Bir ben miydim bir ben mi günahkar
Tek suçu sevmek olan garip bir şairim
Kalemi yüreğime batırıp yazıyorum sadece
Ne istedin benden hayat ne istedin
Ciğerin yansın ciğerin
DENİZ 31.08.2018

Deniz Gece Mavisi

Cinayet Mahali

Aşkın tarif edilemez bir bencilliğidir.
Sen ona yanarsın, o başkasına.
Sen onun gözlerini hayal ederken,
O, başkasının gözlerine şiirler yazar.
Bu döngü hiç değişmez;
Sen tavşan olursun, o kovalar,
Ama kural basittir.
Hiç yorulmayacaksın,
Çünkü yorulduğun an,
Onu kendi ellerinle başkasına hediye etmiş olursun.

Yani, demem o ki:
Başkasının yağmurunda ıslatma saçlarını,
Başkasının kumsallarında gezme yalınayak.
Hayatın kuralı basit:
Sevme.
Üzülürsün,
Sebep yokken sürünürsün,
Sonra ah vah da fayda etmez.
Yolun sonu hep karanlık ve sessizliğe çıkar,
Sonra geceler sabah olmayı bilmez.
Başkalarına açılan kalpler hep yarım kalır,
Sen ise kırıklarla baş başa kalırsın.
Sevme.

Sevmenin yükü ağırdır,
Omuzlarına çöker ansızın sızısı.
Belini büker, saçını döker,
Ve sonunda ellerin bomboş kalır.
Sil gönül defterinden adını,
Bir daha yazma sevdayı kimsenin satırlarına.
Çünkü her kelime daha da eksiltir seni,
Her kelimede biraz daha ölürsün.
Yalnızlığın sıcak bir battaniye gibi,
Kapat üstünü, ısınsın.
Kalbinin en derin köşelerinde sakla,
Kimsenin dokunamayacağı bir yer yap kendine.
Orası limanın olsun senin,
Arada kendine sarıl.

Gözlerin, başkasının ışığıyla kamaşmasın.
Yalnız kendine bak,
Kendine yürü,
Sen değerini bil,
Kimse seni terk edemez.
Unutma,
Sevgi bir tuzak gibidir,
Yakalar ve bırakmaz seni.
Sen fare değilsin,
Güçlü ol.
Yani, sevme…
Çünkü sevmenin acısı çok derindir,

İnsan bazen bir söze, bazen bir bakışa yenilir.
İzler silinmez, yürekler kabuklanmaz.

Kendi yağmurunda ıslan,
Kendi denizinde yüz.
Kimseye borçlu olmadığının farkında ol,
Ve kapat dudaklarını; duymayan kulaklara haykırmaktan vazgeç.
Kimseye yaslanmadığın bir hayat kur.
Yalnız kendine yaslan;
Kendi gölgenden başka,
Unutma hiçbir gölge seni koruyamaz.
Bırak gölgeleri geceye,
Ve sen güneşe yürü.

Hadi kadın, sür en güzel rujunu,
At en sesli kahkahanı, o kaybetti,
Sen değil.
Unutma, her katil cinayet mahalline eninde sonunda geri döner.
Fırtınalar, yağmurları kıskanmaz.
27.09.2024 16:57

Deniz Gece Mavisi

Çaresizim

Sana gelemeyecek kadar gururlu,
Seni unutamayacak kadar çaresizim.
Sen söyle, var mı unutmanın bir çaresi?
Uyusam, geçer mi yokluğunun sancıları?
Zincirli dudaklarım azat eder mi dilimi?
Seni benim soluma yazan kalem,
Siler mi ansızın?

Bıçağın kemiğe,
Dilimin yüreğime saplandığı anlardayım.
Çek gözlerini gözlerimden,
Alabora oluyorum diyemiyorum.
Vururken kıyılarıma ihanet,
Sana bekareti bozulmamış şiirler yazamıyorum.

"Sen" deyip yudumladığım kaçıncı şarap?
Dudak izlerine dudaklarımı getirme çabam,
Parmak izlerinde hâlâ kendimi aramam normal değil.
"Sen attın beni gurur kuyularına," diyememek çok acı.

Düştüğüm yerden kalkamıyorum,
Biliyorum, kalksam sana koşacak ayaklarım.
Gözlerimden ihanetini silecek zaman;
İzin veremem.
Her gece kanatsa da yüreğimi yokluğun,
Veremem... Ben istemedim Yusuf olmayı,
Ben istemedim kuyulara atılmayı,
Ben istemedim avuçlarımda kalan ihaneti.

Kapatın ışıkları;
Bu, yüreğimin ölüşü.
İndirin bayrakları, yüreğimden bir cenaze çıkıyor.
El sallayanı yok,
Dua edeni yok.
Ben istemedim bu sonu,
Ben istemedim, yar.
18.01.2025 16:25

Deniz Gece Mavisi

Çık Da Gel

Geceye fısıldayan rüzgar gibi,
Yıldızsız gökyüzü gibi.
Seni yüce Allah'ımdan ne çok diledim
Be vicdansız, nerdesin, çık da gel.

Bir kelime, bir cümle yetmez mi sana sevdamı anlatmaya?
Kurduğumuz hayallerde buluşalım.
Sayfalarda kavuşalım,
Zamansız, mekansız, sadece senle ben olalım.
Be vefasız, nerdesin, çık da gel.

Hasretin katilim olmuş,
Geçmiyor zaman.
Saçlarıma doluyor aklar,
Kaç sayfa yazılmış aşk adına?
Sevdam saklı satırlarda,
Be hayırsız, nerdesin, çık da gel.

Sensiz ne anlamı var yaşamanın?
Yarım yamalak bir anı gibiyim.
Dön avuç içlerim hasret ellerine,
Be insafsız, nerdesin, çık da gel.

Gözlerimi ağlatmadan,
Yüreğimi kanatmadan,
Henüz sana sevdalı iken,
Be kitapsız, nerdesin, çık da gel.
05.08.2024 20:34

Deniz Gece Mavisi

Çık'da Gel

Şimdi sen benden "Dön, özledim." diye mesaj bekliyorsun,
Ya da "Gel." diye yalvarmamı, ağlamamı bekliyorsun ya...
Unutma sevgili, cenaze namazında diz çözülmez.

Ben hâlâ "Seviyorum." deyip gitmenin,
"Özlüyorum." deyip gelmemenin
Ve "Aşığım." deyip susmanın sebeplerini
Anlatamamışken ellerime,
Gözlerime,
Yüreğime...
Nasıl dönmemi beklersin, nasıl?

Yokluğunda ıslanan yastığıma,
Her gün sarıldığım yorganıma
Ve unutmayı bilmeyen yüreğime hesap veremezken
Bir de doluyorsun ya sevgiyi diline... Pes!

Seven gider miydi?
Sevgi biter miydi?
Ya el olmayı ister miydi?
Bana aşktan bahsetme...
Aşk Çanakkale'de şehit edildi,
Kıbrıs'ta denize döküldü,
Berlin'de ikiye ayrıldı.
Hangi aşktan,
Hangi sevgiden bahsediyorsun?

Sevseydin anlatmaz, yaşatırdın.
Sevseydin yanımda olurdun.
Tenin tenimle kavrulur,
Nefesinde nefesimi ısıtırdın.
Güldürme beni.
"En çok da sevdim seni." sözüne gülüyorum.

Ya hiç mi kanamıyor vicdanın?
Hiç mi vurmuyor yüreğinin sahiline gözlerim?
Hiç mi gelmiyorum aklına?
Ben artık bu aşka şiir yazmak değil,
Ağıt yakmak istiyorum.
Yüreğimden ansızın kalkıyor naşın,
Yine de "O öldü." diyemiyorum.

Tek bir şey kaldı aramızda,
O da saygı.
Ben beni sende,
Sen seni bende bitirdin.
Ama olan gözlerimize oldu.
Peki, soruyorum sana: gözlerimizin suçu ne?
Hadi çık da gel...
23.09.2025 16:16

Deniz Gece Mavisi

Çıkışlar Soldan Paşam

Sen Hiç
Sen hiç ciğerlerin sökülene kadar bagırdın mı?
Sesin kısılana kadar haykırdın mı?
Ya gözlerin kanla dolana kadar ağladın mı?
Ağlamadın mı?
O zaman beni anlayamazsın.

Dolamışsınız bir aşk dilinize,
Kim gerçekten sevmeyi biliyor, kim?
Lafa gelince mükemmel âşık,
Harika bir adam!
Ama icraatta sıfır.
Dolamayın lan aşkı dilinize,
Sevdayı yüreğinize.
Siz sevmekten ne anlarsınız ki?

Sevgiler böyle yaşanmaz.
Seven bırakıp kaçmaz.
Emek verilir, ödün verilir.
Sonra siz çıkmış karşıma,
"Seviyoruz," diyorsunuz.
Bu mu sevgi?
İki gün konuşup üçüncü gün silmek mi?
Sevgi, umut verip yarı yolda bırakmak mı?
Kanatlarını kırmak mı sevgi?
Söyleyin, sevgi ne?
Siz ne yaşıyorsunuz?

Tamam,
Beklemiyoruz sizden Ferhat olup dağları delmenizi,
Kerem olup ateşlere yürümenizi,
Mecnun olup çöllere düşmenizi.
Ama çok mu zor adam gibi sevmek?
Çok mu zor?
Yemin değil, icraat lazım!

Ortaya koyacağın bir kalbin,
Yoluna adayacağın bir bedenin,
Ve masaya vuracağın bir bileğin yoksa
Sevmeyeceksin paşam!
Hafif yürekler taşıyamaz ağır kadınları.
Daran kadar sev, adam!

Bir kadını üzdüğünde,
Bir kadını ağlattığında,
Bir kadını yüzüstü bıraktığında,
Böcek kadar küçülürsün, adam!
Ve kadınlar böceklerden nefret eder.

Al şimdi eline en sevdiğin kupanı,
Özür dile!
"Kırdım, fırlattım, pişmanım," de.

"Bilemedim, istemezdim," de.
İşte, ne zaman o kupa seni affeder,
Ya da sen o kupadan tekrar su içersin,
İşte o zaman affeder kadın.

Bir kadını kırmadan önce tekrar düşünün!
Unutmayın, kırdığınız kadınların
O camdan kesik parçaları
Sizin yüreğinize batar.
Her nefeste pişman olursunuz.

Kadınları layıkıyla sevin!
Sevin ki,
Cenneti ayaklarınıza,
Dünyayı önünüze sersinler.
22.12.2024 20:07

Deniz Gece Mavisi

Çiçekli Böcekli Şiirler

Size çiçekli böcekli şiirler yazmak istiyorum ama,
Çiçekleri soldurup böceklerimi öldürdünüz.
Umuda kelebekler uçurayım dedim,
Kelebekleri kaçırdınız.
Şimdi söyleyin,
Ben mi suçluyum,
Yoksa mutluluğu bana haram kılan hayat mı?

Hep pişmanlıklarla geçti yıllarım.
Kaybetmeyle tanıştım,
Daha ilkokulda.
İlk kaybım bir silgiydi,
Sonra kalemim,
Sonra kitabım derken,
Kaybetmeyi öğrendim.
Meğer kaybetmek acımakmış.

Zamanla geçer kayıplarım,
Akıllanırım, aynı hataları yapmam,
Desem de hatalar da büyüdü,
Kayıplar da.
Bazı kayıplar benden çok şey götürdü,
Bazıları ise gözümde donup kalan bir damla yaş oldu.
Her kayıp bir yara bıraktı.
Yaralar yıllar geçtikçe geçer sandım,
Ama derinleşti.
Evet, kabuk bağladı ama ben her kabuğa baktığımda tekrar tekrar kanadım.
Sonra bir baktım ki o güçsüz ayaklarım daha bir sağlam basıyor yere.
Burnum kendinden emin,
Gözlerim kararlı.
İşte o gün anladım, acılar insanı eğitiyormuş.

Peki sizin "geçti" deyip de kendinizi kandırdığınız yaralarınız var mı?
Mutlaka vardır.
Siz adına olgunluk deyin,
Ben tecrübe.
Sahi bu kadar acıtmak zorunda mıydı?
Sorular ve yine sorular.
Nefes almak istiyorum,
Hâlâ bir kalbim var.
Derin bir nefes ve hazırım.
Ya siz?
05.07.2024 10:33

Deniz Gece Mavisi

Çocuk Masumiyeti

Çok değil de beni görseydi gözlerin
Beni duysaydı kulakların
Sevdanın gömleğini yüreğime ilikleseydi ellerin
Ama sen ayrılığı yamaladın kırık parmak uçlarıma
Acıyı ilikledin sol kaburgamın altına
Şimdi figan feryat boşuna
Kesildikçe kesmeyi öğrendi dilim
Kırıldıkça kırmayı öğrendi ellerim
Şatafatlı hayatların kıyısında öksüz kaldı tüm hayallerim
Ben kimliksiz kaldım

Yanağımı okşamaz oldu akşam yelleri
Bedenimi Islatmaz oldu aşk yağmurları
Ve adımı yazmaz oldu kader kalemi
Umarsızca biten silgim oldu benim
Kiminin altını kiminin üzerini çizdiren hayat
Senin üzerini çizdir di diye niye isyan edersin
Gitmeyi isteyen sen değilmiydin

Şimdi paslı ve küflü aşk kelimesi dudaklarımda
Cam kesiği dilimde
Hoyrat çıplak ayakuçlarım
Besmelesiz tüm dualarım
Kentin kaldırım taşlarında bıraktım çocuk masumiyetimi
Kirlendi ellerim

Bir köşede kanayan gözler benim
Alt yapısı bozuk göz bebeklerim
Çürümeye yüz tutmuş yarınlar
Ah benim bu vurdumduymaz hallerim
Sıyırıyorum kabuğundan ölü derimi
Ve yeniden doğuruyorum umut bebeklerimi
Artık hükümsüz tüm acılar
Ve ben kapatıyorum gözlerimi

Öp beni anne büyümek kanatıyor yüreğimi
Büyümek istemiyorum
Sakla beni koynuna almasın Azrail
İzin verme öldürmesin beni acılar
İzin verme anne

Deniz Gece Mavisi

Çocukluğumdan Özür Diliyorum

Az sonra, yüzyılın en güzel şiirini yazacakmışım gibi
Bir heyecan var içimde.
Ama ben… bu harfsizlikle,
Bu sensizlikle,
Bu yoklukla yazamam ki.
İntihar ederken kelimeler dudaklarımda,
"Ölme, ölme!" diye yalvaramam ki.

Her şeyin başladığı yerdeyim.
Yerde bir mum… kendinden geçmiş,
İri desenli perdeler,
Tüyü dökülmüş bir halı,
Burnuma gelen kızarmış ekmek kokusu…
O zamanlar, bu kadar çok özleyeceğimi bilmezdim o günlerimi.

Şimdi, ah şimdi geçmişe dönebilsem,
Çocukluğumla karşı karşıya gelsem,
Uzansam, tutsam ellerini,
Örsem uzun ipek saçlarını,
Sarılsam sımsıkı; "Korkma, ben varım!" der gibi…
Gözünden akan her damla yaşın hesabını sorsam.

Geçmeyen geçmişim,
Yastık altımda kanıyor yine.
Dilim ürkek,
Sesim titrek.
Yüzümde yılların yorgunluğu yok…
Bulutlar beyaz,
Denizler masmavi,
Umutlar hâlâ pembe.
Heybemde bolca yeşil…
Düşünüyorum:
Kim çaldı renklerimi?
Suçlu kim?
Hayat mı?
Hırsız mı?

Çocukken bir an önce büyümek isterdim,
Şimdi ise geçmişin özlemiyle yanıyorum.
Uyusam, hiç uyanmasam…
Büyümesem, olmaz mı?

Alın cüzdanımda duran tüm paralarım,
Bankadaki hesaplarım,
Kapıdaki arabam,
Hatta evim sizin olsun.
Beni uyandırmayın çocukluğumdan!
Uyanırsam büyürüm…
Büyürsem acırım,
Büyürsem kanarım…
Büyümesem olmaz mı?

Alın ya, alın dünya sizin olsun.
Bana çocukluğum yeter.
Beni çocukluğumla baş başa bırakıp,
Kapıyı kapatıp gidin lütfen.
Gözlerinin içine bakarak söyleyeceklerim var benim:
Özür dilerim çocukluğum, özür dilerim…
Ben herkesi adam sandım, adam.
Özür dilerim.
Affet beni.
16.05.2025 14:52

Deniz Gece Mavisi

Çok Acı

Çok acı değil mi?
Her sabah uyandığımda seni görememek,
Yüzünü okşayıp ellerini tutamamak,
Sana, benimsin diyememek,
Sarılamamak,
Öpememek,
Koklayamamak.
Çok acı değil mi?
Her sabah uyanır uyanmaz
Yaşamaktan önce
Aklımda ilk sen olup, yanımda olamaman.
Ey sevgili,
Ya ben sabahında var mıyım?

Her gecenin sabahında,
dilime dolanan her şarkıda,
Gördüğüm her rüyada
Gelmeyecek diyen falcılara inat,
Hep sen varsın,
Bazen dokunduğum çay bardağında,
Bazen elime aldığım bir kalemde,
Bazen de cama vuran her yağmur damlasında
Hep sen varsın.
Ya gözlerin benim le,
Ya da ellerin.
Söyle sevgili,
Aşka yürek var mı sende?

Yüreğim yüreğini gördüğünden beri,
Pervane bir kuş gibi.
Tarif edemiyorum içimdeki senleri,
Kifayetsiz kalıyor bütün kelimeler,
Görünce gözlerini.
Dualar ediyorum her gece, gizli gizli.
Ben seni sevmeye, yeminli aşık,
Sen aşkımın ateşinde kor,
Bin kere yaksan da, razı bu beden,
Aşk yanmak değil mi sevgili?

Yandığın kadar ve yandığım kadar aşığım sana,
Aşka gerekse yürek, yüreğim senindir sevgili.
Kavuşmak olmasa da sonu,
Kader yazsa da anlımıza mutsuzluğu,
Ruhum senindir sevgili.

Elbet bir gün bitecek bu acılar.
Gri şafağın alnında açacak mor kasımpatılar
Ve aşk ile şakıyacak bütün bülbüller.
İşte o zaman sevgili,
Kader bizim için tekrar yazılacak.
Benim mezarımda kırmızı bir gül,
Senin mezarında ise beyaz bir gül açacak.

Tüm şairler, adımızı aşk ile anacak.
Ve bu yolun sonu vuslat olacak.

Bir gün sen benim olacaksın, bende senin.
Beyaz damatlık kefenim,
Beyaz gelinlik kefenin olacak.
El ele tutuştuğumuzda, melekler aşkımıza ağlayacak.
Ve gittiğimiz yol, sonsuzluk olacak.
İşte o güne kadar,
Uyut göz bebeklerini sevgili.

Ve o an, alnında bir öpücüğün serinliği ile uyanacaksın.
Helalim diyeceğim sana.
Hayatın tüm haram ettiklerine inat,
Helalim olur musun sevgili?

Ben, dizlerinin dibinde ölmeye,
Gözlerinin mavisinde yeniden dirilmeye,
Ve aldığım her nefeste,
Seni sevmeye yemin etmişim.
Benimle evlenir misin?

Ben sana hayır desem,
Ellerim hayır demez,
ben sana hayır desem
Gözlerim hayır demez,
Ben sana hayır desem,
Yüreğim hayır demez,
Bütün evetler avucumdayken
Ben sana nasıl hayır derim sevgili?
Sen benim tek evetim'sin.
Tek evet'im

Deniz Gece Mavisi

Çok acıdı

Bir ben var icimde kanayan aciyan agir yarali hissiz en cokta takatsiz
bir sen var icimde varligimdan bile habersiz
issiz sessiz ve de duygusuz
Çaresiz im
Duygularım şiire küsmüş
Kalemim kırık
Yüreğim buruk
Sadece susuyorum

Sustukca aciyor acidikca kaniyorum
kendime soruyorum neden beni uzmesine izin veriyorum neden
sol yanim aciyor ve ansizin haykiriyor
insan sevdigine izin verirmis kirsada doksede parcalasada sadece sevdigine
Kirilmisim
Paramparça yim şimdi
Ne şiir yapistira bilir
Nede sevgili
Her parçam bir yanda Ve gelemez bir araya
Aslinda yapistirmakta istemiyorum
cunku yine kirilacak yine paramparca olucak
ne goz yaslarima nede gitme kal deyisime aldirmiycak sevgili yine gidicek
ve ben yine derin derin icimi cekicem

Gitmek istermiydi saniyorsun Sevgili
Bir kuş gibi carpar ken Kalbi Ama ne varki Bir yalana kurban gitti

Cok acidi elleri
yara aldi dizleri
umutla bakan gozleri soldu ve o an oracikti durdu nefesi
gitme kal ditecekti
takildi bogazina kelimeler
uzandi tutamadi
haykirdi duyuramadi ve gitti sevgili
Aşk ağırdı Tasiyamadi
Gitme kal diyemedi Sevgili

Yıkılan hayaller
Acıyan duygular Ve yok olan umutlarla Gitti
Oysa bir gitme kaldi bekledigi derin ve icten
simsicak sevgi dolu diyemedi
o sevgili gitti ama sevgisi hep kaldi gizli gizli
o gunden sonra birdaha kimseyi sevemedi ve kaderine lanet edip sustu dili

Deniz Gece Mavisi

Çok Özledim

Özledim adını anarken yıldızları,
Ayrılık gölgesinde kalbim parlıyor.
Bir zamanlar yan yana, şimdi uzak,
Sevgi haritasında kayıp bir ada gibiyim

Gülüşünün özleminde kayboluyorum
Anılar rüzgar gibi kalbime kalbime esiyor.
Sana hasret, her gün bir ömre bedel,
Gökyüzünde yıldızlar bile seni çagiriyor

Belki uzaksin benden ama kalbimiz bir,
Sevgi yoluyla bağlı, kopmaz bir iplik var aramızda
Özlemle örülmüş bir aşk hikayesi rüyalarım bile hep seninle
Hasretin en derinlerinde buluyorum seni düşününce kendimi

Gökyüzüne yaziyorum adını her gece yıldızlarla
Özleminle dolup taşıyor gözbebeklerim
Sensiz geçen günler izdirap oluyor
Tek tek sayıyorum yıldızları birine gözlerin birine kulakların diyorum
Haykırıyorum bakarken gözlerine
Gözlerimden yaş olup akiyor sevgim

Hasretinle sariyorum sigara mı
Geceye serpilen yıldızlar şahitlik ediyor sevda hikayemizi anlatıyor gecenin en Mavisi
Uykusuz geçen gecelerim de dilimde adın,
Sensizlikte kaybolan zamanlara inat direniyorum seni unutmamak için
Saçlarını kokluyorum hani giderken Avuçlarıma biraktigin Saçların
Özlem bir melodi oluyor dolanıyor dilime
Ve aşkın en güzel şarkısını söylüyor dudaklarım
Sahi
Hangi şarkı senin kadar güzel olabilir ki
Özledim özledim çok özledim
29.01.2024 12:56

Deniz Gece Mavisi

Çok Soğuk

Bazen dil susar gözler konuşur
Bazen de dilin konuşması başka zamanlara yayılır
Yuregin onay vermediğine dil onay verirse
İşte bu felaket olur

Hayatının çetelesini tutuyorum
Doğrularım sağ yanımı
Yanlışlarım ise sol yanımı tırmalıyor
Birde bilipte sustuğum gerçekler
Mesela seni özlediğim

Hani desen ki ne kadar bozkırın bağrında susuz kalmış kadar
Desen ki anlat kelimeler yetmez sözcükler kifayetsiz kalır
Bir şarkının iki notasıydık
Bir sol anahtarının güvencesinde
Ben sen olmadan anlamsız
Sen ise ben olmadan yarınsız

Ne zaman seni düşünsem
Kestaneler gelir aklıma
Yaktığın kestaneler
Bu yanmış dediğim de ben kızarttım dediğin o kestaneler
Balkonundaki güvercinlerini beslemen
Onlara şarkılar söylemen
Bana kızmaların
Biliyormusun ben en çok seni unutamadım

Bir gece bir fırtına esti ansızın yüreğime
Aldı götürdü seni benden
Yağmurları yağdırdı gözlerime
Seller içinde kaldı yorgun parmaklarım
Saçların vardı solumdaki o minik kesede
Onlarda kapıldı sele
Hani her gece öpüp koklayıp uyuduğum saçların
Kavuşmamız mahşere kaldı be sevdiğim
Bir yel esti ayırdı ikimizi
Seni bir dağın ucuna beni ise bozkırın ortasına
Ben gökyüzümü kaybettim
Çabuk gel bekletme sevdiğim
Buralar çok soğuk

Deniz Gece Mavisi

Dağlar

Dağlar üstü mor sümbüllü dağlar,
Doruklarında sevdam,
Yamaçlarında umudum var.
Ben hasretimi,
Ben özlemimi eteklerine gömdüm,
Gömdüm dağlar…

Sen benim dağımsın,
Ben de senin karın, derdim.
Şimdi dağlarımı yaktılar,
Karlarımı erittiler.
Ben başımı nereye vurayım, dağlar?

Gurbet dediler, ayrılık diyemedim.
Sıla dediler, özlem diyemedim.
Yandım,
Ama kimseye söyleyemedim…
Yollar aman vermiyor, dağlar.

Serin suların,
Derin kuyuların,
Bağrına bastığın yeşilin senin olsun.
Çekil yolumdan artık, dağlar!

Ağladım,
Feryadımı duyan olmadı.
Haykırdım,
Kimse gelip sormadı.
Aklımı kaybettim,
"Yapma!" diyen olmadı.
Acımı doruklarına işledim, dağlar…

Bu düzen böyle sürmez,
Seven sevdiğine bu kadar etmez.
Yollar uzak, dağlar soğuk…
Unutun,
Bir Ferhat daha bu dünyaya gelmez.
Ciğerin yansın
Yansın dağlar...

Dağları delen bendim,
Yolları aşan bendim.
Sus, konuşma…
Bir çift göze yenildim,
Yenildim, dağlar…

Sularında yıkasınlar beni,
Doruklarına gömsünler beni.
Üzerimde iki çam olsun ebedi…
Dağ gibi adamı(kadını) devirdi de gitti,
Dağlar…
28.07.2025 09:46

Deniz Gece Mavisi

Dağlarına Kar Olurum Yar

Dağlarına kar olurum yar,
Sar beni soğuk gecelerine, ateş olurum yar.
İzin ver, usulca dokunayım yüreğine,
Her nefesimde yeniden dirilteyim seni,
Bir dua gibi, fısıldayayım adını her sabahın serinliğinde.
Dağlarına kar olurum yar,
Yoluna kurban olurum yar.
Sen iste, kulun kölen, ömrün olurum yar,

İsmin dudaklarımda, hayatıma mühür vurur;
Beni bende arayıp durma, ben sen olur, senin olurum yar.
Tane tane sayarım seni,
İlmek ilmek işlerim seni,
Ellerimde açan güller gibi, sevdamın her rengiyle.
Zaman dursun, dünya dönerken avuçlarına dua olurum yar,

Gökyüzüne çizerim seni, en parlak yıldızın olurum yar
Işığında kaybolur, yine sana doğarım her sabah,
Dağlarına kar olurum yar,
Yoluna yol olurum yar.
Canım iste, canımla senin olurum yar,

Kavuşmak vuslatsa, vuslatın cennet olurum yar,
Sensiz her şey eksik, her şey yarım, seninle tamamlanır diger yarin olurum ben.

Ateşsen yanarım,
Buzsan donarım,
Bir ömür ararım.
Yollarına kar olurum yar,
Takarım saçına yıldızları,
Gökyüzün olurum yar,
Gecenin karanlığında en parlak umut olurum yar.

Rüyalarına saklanırım, düşlerimde sana sarılırım,
Gözlerimde saklarım seni, dolup dolup taşarım yar.
Her adımım sana, her sözüm sana,
Bir ömür nefesinle yanarım, bir ömür varlığınla donarım yar.

Gönlünde yerim olsun yeter, seninle tamamlanırım,
Bir bakışın ömrüme ömür, bir dokunuşun cennet bana,
Sevdan en derin deniz, yüreğim en vurgun tekne,
Sana açılır her sabah, her gece, ve her an,
Seninle geçen her gün, yeniden doğar, yeniden başlarım yar.
Yollarına kar olurum yar.
Yanarım kor olurum yar.
Sen iste solun olurum yar.
04.09.2024 10:10

Deniz Gece Mavisi

Dans Et Benimle

Hadi dola kollarını belime
Bak o maviden de mavi gözlerime
Ay şahitlik etsin
Yer gök dile gelsin
Dans et benimle

İnlesin kaldırımlar
Üzerimizde aşkın yağmurları
İliklerimize kadar aşk dolalım
Sen aşık ol bana
Ben aşk olayım sana
Hadi dansa kaldır beni

Bir öne iki geriye
Yazalım aşkı gökyüzüne
Şarkılar bizi söylesin
Aşıklar bizi dinlesin
Usulca sokul soluksuz bırak bedenimi
Derin derin içime çekeyim kokunu
Hasret yangınlarında yanalım
Dudaklarının kenarında bir gülücük
Gözlerinin içinde bir parıltı olayım
Biz susalım gözlerimiz konuşsun

Do re mi fa
Sol de bana hep solunda olayım
Şiirlerinin tek kahramanı ben olayım
Hayallerimde bile seni delicesine seviyorken
Gözlerin gözlerime lades desin
Buram buram saçlarının kokusu
Hafif bir rüzgarla esip geceyi sarsın
Gece sen ol
Ben gecenin yıldızı
Hiç kaymayalım gökyüzünden
Hep birlikte kalalım
Sonsuzluğa gidilen bütün yollarda adın yazsın
İlk aşkım değilsen bile son aşkım olup kal benimle

Bir elmanın iki yarısı olalım
Sen solum ol ben soluğun
Bensiz nefes alma
Aldığın her nefes ben olayım
Göğüs kafesin sonsuz mabedim olsun
Hadi o şarkıyı söyle
O gece dolunaydı
Haykır gücünün yettiği yere kadar
Seviyorum de
Seviyorum
24.11.2022 Gece Mavisi

Deniz Gece Mavisi

Dar Agacında Yüreğim

Terketmedi yine sevdan beni
Esti bir deli rüzgar savurdu düşlerimi
Ayrı ayrı yağmurlarda ıslandı bedenlerimiz
Bir deli sevdanın içinde ziyan oldu ömrüm
Parçalandı en güzel düşlerim ve ben acının şah damarında can cekişircesine adını andım
Tam üç kere
Bir duaymışcasına haykırdım giri şafağa
Senler döküldü yağmur niyetine üzerime

Şimdi ucu sökük tüm anların giz düşümlerindeyim
Ellerimde kasımpatılar
Soldu balkonumdaki fesleğenler
Gidişini an be an resmettim beynimin tuvaline
Oysa bir kal dese dilim koşup sarsılacaktın bana
Diyemedim
Ve sen gittin

Etin kemikten ayrılma seranatları tırmaladı kulaklarımı
Kırık kemik sesleri iniltiler geceyi yırttı
Bir damla kan sıçradı umutsuz umutlarıma
Ağır aksak bir kaldırım taşında bıraktım içimdeki sevdayı
Öksüz ve yetim çocuklar gibi

Dondu parmak uçlarım titredi sesim başımı öne eğip kirpiklerimi gözlerime devirip geceye kurban ettim tüm hayallerimi
Gözümden akan her bir damla sen oldu
Dilime dolandı aşkın genzimi yakan melodisi
Bir ayağı kırık mutluluklarıma yasladığım
Umutlarım yıkıldı
Enkaz altında kaldı bedenim
Yıkıntılar arasında küçük bir cığlıktı sesim
Ağladım ağladım

Ne bir duyan oldu nede gözyaşlarımı silen
Katran karası bir acı hıncahınç umudumun ipini çekti
Gözlerimi son kez kapattım sallanırken
Dar ağacında yüreğim
Bir kal diyemeyen dilimi kesip attım
Dilsiz bir bedenin son vicdan muhakemesinde yine suçlu çıktı vicdanım ve ben o anda öldüm

Deniz Gece Mavisi

Dayanamıyorum

Galiba yavaş yavaş bitiyorsun bende,
Unutmaya başlıyorum seni.
Oysa hiç unutamam sanıyordum,
Hatta yaşayamam,
Ama bak, nasıl da yaşıyorum.

Senden sonra çok şey değişti:
Mesela, kalbimdeki yerin...
Artık olur olmadık saatlerde uykum kaçmıyor,
Sen beklemesen de yollarımı kediler bekliyor.
Kahvaltımı sen hazırlamasan da annem hazırlıyor.
Yavaş yavaş unutuyorum seni,
Sormasın istiyorum hiç kimse seni.
"Terketti gitti beni diyemem ki.

Neyse sevgilim,
Biliyorum, inanmıyorsun seni unuttuğuma...
Sana bir sır vereyim mi?
Ben de kendime inanmıyorum.
Haklısın galiba:
Unutamadım seni,
Gezdiğimiz yerleri,
Bana yaptığın o küçük ama değerli sürprizleri...
Her sabah hazırladığın tostları.
Unutamıyorum sen kokan her şeyi.
Ama unutacağım!

Mesela, sileceğim beynimden seni.
Ya da adını karalayacağım yüreğimden.
Olur olmadık aklıma gelmeyeceksin.
Beynimi aldırmak istiyorum,
Yüreğimi bir konteynere bırakıp kaçmak!
Ama olmuyor, güzel gözlüm.
Hayalini bile bırakıp gidemiyorum.
Dün, bir hışımla resmini sileyim dedim telefonumdan;
Yine silemedim.
Bitmiyorsun...
Bitiremiyorum seni.
Sakın aciziyet sayma hislerimi!

Doktorlar sürekli tahlil yapıyorlar,
"Ne oldu?" diye araştırıyorlar.
Ama bilmiyorlar ki ben sensizim.
"Kansızsın," diyorlar,
"Hayır, onsuzum!" diyemiyorum.
Onlar kansızlık sanıyor;
Ben ise biliyorum, bu sensizlik!

Ortalama bir ömür kırk yıl.
Hasretini çıkarırsak ya beş yıl yaşarım, ya da hiç.
Bilmiyorum...
Ama unutamıyorum.

Hani bitmiştin bende?
Neden, adam (kadın), neden bitmiyorsun?
Büyü mü yaptın bana?
Aklımda, fikrimde hâlâ sen varsın.
Haklı sebepler arıyorum;
Ama cevapsızım.

Sahi, neden gittin?
Neydi bende eksik olan?
Beni ansızın bırakıp gidişinin bahanesi neydi?
Oysa ben seni bahanesiz sevmiştim...
"Ondan adam olmaz," diyenlere inat sevmiştim.
Seni soluma, dünyayı karşıma alarak sevmiştim.
"Değmezmişsin," demeye bile dönmüyor dilim,
Ama değmezmişsin...

Dün gece bornozun ilişti gözüme,
O bornozun ipini gözlerime bağlayıp
Her yeri çiçeklerle doldurduğun an geldi aklıma.
Doldu gözlerim, ağlayamadım.
Hasretin yoldu saçlarımı; haykıramadım.
Elimle dudaklarımı sıkıp susturdum dilimi.
"Dağıldı, perişan oldu," demesinler diye.

Ah be sevgili, en sevgili...
Ben seni unutmaya unuturum da,
Galiba içimdeki çocuk istemiyor unutmamı.
Oysa hiç okşamamıştın başını o minik kızın.
Kan şekerim düşüyor yine,
Sen olsan hemen tatlı bir şeyler yapar, yedirirdin bana.
Ah sevdam, neden gittin?

Bazen çıldıracak gibi oluyorum.
Delicesine sıkıyorum göğsümü,
Ya da yumrukluyorum göğüs kafesimi;
İçimde, "Öl!" diye.
Ya da kalbim dursun diye...
Ama durduramıyorum.
Artık dayanamıyorum, sevgilim.
Ya sen gel,
Ya da yolla Azrail'i.
Yokluğuna da ya-na-mı-yo-rum!
Dayanamıyorum...
09.12.2024 11:35

Deniz Gece Mavisi

Değdi Mi

Şimdi sensizliğin ertesi
Ve ben kanayan dizlerimi hala gelip sarmani bekliyorum
Biliyorum mevsimler geçecek yillar geçecek gelmeyeceksin
Yine dolanmiycak dilime aşkın nağmeleri
Gozlerim baktığı her yerde gözlerini arayacak
Bazen bir şiir de bazen bir şarkının nakaratında dolacak gözlerin
Ağır gelecek sevda hırkası korkak omuz başlarına
Kendinden emin burnun yere kapaklanacak
İçinde ucu yanmis sigara alevi
Her nefes de insan özler mi diyecek içindeki sen

Dilin dudaklarına çarpa çarpa parcalanicak
Beyin ölümü gerçekleşecek kalbinin
Bidaha sevmemeye yeminler edecek tüm bedenin

Ama nafile
Bir kere düştü ya sevda diline
Unutamayacaksın
Unuturum deme sakın

Dünya dönmeyi unutur
Bebek anne kokusunu
Ben seni ama sen beni asla
Çünkü ben aşkımı hiç satmadım
Meze yapmadım uslupsuz dillere
Demem o ki sevgili
Uğraşma yorma kendini
Al çayını gec karşıma ve anlat nasıl kıydın seni gözleriyle bile aldatmayan bir kadına
Nasıl kıydın
Peki değdi mi
Bizi öldürdüğüne değdi mi
5 temmuz 2023

Deniz Gece Mavisi

Değil Mi

Üzdüler değil mi seni
Ağlattılar
Örselettiler
En mutlu olduğun anda bir tokatla hayatını kararttilar
Yordular değil mi seni
Minicik kalbine aldiris etmeden
Yaşlı gözlerine bakmadan
Terkedip gittiler değil mi
Hiç kanamadı vicdanları değil mi
Hiç acımadilar

Her ayağa kalkmak istediğinde
Tekrar tekrar vurdular değil mi
Umutlarını hayallerini yarınlarını çaldılar değil mi bir hırsız edasıyla
Önce yalanları soktular beynine
Sonra aktılar yüreğine
Bir gece ansızın kapıyı üzerine kitleyip gittiler değil mi

Karaya çaldı umutların
Zifiriye döndü tüm yarinlarin
Seviyorum diyen diller sustu
Ölüyorum diyen kalpler kayboldu
Arkandayız diyen eller hep yalan oldu değil mi
Avuçlarında can verdi üç gün ömrü olan kelebekler
Tuvalinden renklerin çalındı değil mi

Küçüktün
Yorgundun
Ve yanlizdin
Vurdular kırdılar
Üç kuruşa sattılar çocuk gülüşlerini
Oysa gülen yüzün
Şakıyan bir dilin var di değil mi

Evet şimdi kalkma zamanı
Saçlarını rüzgardan alma ve
Kollarını özgürlüğe açma zamanı
Kalk ayağa savaş kaderinle
Taskalpli insanlara
Sevmeyi bilmeyenlere
Ve terkedip gidenlere inat
Savas içindeki şeytanla
Yapabilirsin

Sen bir gecede büyüyen
Düşünce yaralarını kendi saran
Gözyaşlarini kazaginin koluyla silen
Yağmura kara fırtınaya karşı yıkılmadan dimdik duran
O kiz cocugu degilmisin
Kalk ayağa ve göster herkese damarlarındaki mücadeleci kanı
Hadi savaşma vakti
Ve sen gölgenden başla savaşmaya

08.04.2024 04:25

Deniz Gece Mavisi

Değmezmiş

Bazen ne yaparsan yap olmaz.
Sevdi sanırsın,
Alır hayatının tam merkezine koyarsın;
O ise hep yerini yadırgar.
Senin ona verdiğin değeri hiç görmez, duymaz, bilmez.

Sonra sen içten içe tükenirsin.
Gözlerini gözleriyle buluşturmak için verdiğin çabalar fayda etmez.
"Ben bu adamı (kadını) mı sevdim?" der dilin.
Kaderine razı gelip susarsın.
Suskunluğun anlatsın istersin,
Diline gelip de dudaklarını parçalayan kelimeleri...
Ama nafile.
Sen o gömleği daha ilk düğmeden yanlış iliklediğini anlarsın.

Sonra mı?
Sonra "ölmesin, bitmesin, gitmesin" çabalarının hepsi boştur.
Sen eksildikçe o artar.
Kendine kızar, sevgini yargılarsın.
Ama sonuç hiç değişmez.
Bir gece yarısı, soğuk yüreğinden donmuş sevgini almaya gidersin.
Uykulu gözlerle kapıyı açar,
Senin onca verdiğin değere, sevgiye nankör kalıp;
"Tamam, olmuyorsa bitirelim." der.
Kırık hayallerini evinin kapısına bırakıp gidersin.

Oysa çok güzel başlar her aşk.
Bir taraf hep veren,
Diğer taraf hep alandır.
Bu döngü hiç değişmez,
Ta ki biri yorulana kadar.
Saçına takılan papatyadan taçlar solunca,
Bir mesajına saatler sonra cevap gelince anlarsın:
Masal bitmiş.
Prens (prenses) bal kabağına dönüşmüştür.
Günlerce, hatta aylarca
Gözyaşlarınla sularsın içindeki ölen sevgiyi...
Ama tek taraflı aşk yaşamaz.

Aptallığına,
Cahilliğine,
Sevgisizliğine kızarsın.
Suçlu hep sen olursun yüreğinde.
Konduramazsın ona tek bir kötü kelimeyi.
Onun ruhu bile duymaz uykusuz kaldığın geceleri,
Yumrukladığın duvarları
Ve kırılan hayallerini...

İşte sevgi böyle bir şey:
Sen, kalbinin kırıklarını bile ayaklarına batmasın diye süpürecek kadar severken,
O, iki kelimeyle çıkınca karşına anlarsın:
"Değmezmiş."

"Seni severken senden gittiğim gün anladım."
Bazılarının yokluğu sadece mal kaybıymış.
Ne aşk,
Ne sevda,
Ne de acı...
Kocaman bir hayal kırıklığı.
17.04.2025 10:42

Deniz Gece Mavisi

Değmezmişsin

Seni ilk tanıdığımda öyle güzel gülüyordun ki
Dedim: "Beni de güldürür,
Gülmeyi unutmuş dudaklarımda güller açtırır."
Sen bana kalan üç beş yarım gülüşümü bile soldurdun.

Şimdi istediğin yere gidebilirsin,
Dostlarınla gülebilirsin,
"Onun kalbini ben çaldım,
Tıpış tıpış bana gelecek." diyebilirsin.
Unutma sevgili, pişmanlıklar sessiz olur
Ve çok kanatır.
Bir gün ettiğin her kelimeye pişman olacaksın,
Ben ise vurdumduymaz…
Hadi git, eğlendir herkesi.
Benden çaldığın gülücükleri dağıt onlara.
Düşünemedim hiç kimin gülüşünü bana sattığını,
Benim gülüşümü kime sattığını düşünemedim.

Artık çok geç…
Yüreğimde mahkeme kuruldu,
Sanık çağrıldı,
Şahitler konuştu:
Ellerim nasıl kırdığını,
Gözlerim nasıl oyduğunu,
Ve dilim nasıl koparttığını anlattı.
Kulaklarım çekimser kaldı.
Suçlu bulundun.
Cezan: Seni sevmeyen bir yürekte,
Seni sevmeyen bir tende
Ve seni sevmeyen bir bedende
Bir ömür beni hayal ederek yaşaman.

Sahi, bir gün bana da anlat olur mu:
Onun saçlarına dokunup beni koklamak,
Ona sarılıp beni özlemek
Ve her "Defol git!" denildiğinde
"Gidecek yerim yok." deyip ayaklarına kapanıp özür dilemek nasıl bir duygu?
Ne diyordu şair:
"Öpen elin kıymetini bilmeyenler,
Tekmeleyen ayağı öper."
Senin mahkumiyetin benim özgürlüğüm oldu yar,
Değmezmişsin anladım.
17.08.2025 10:01

Deniz Gece Mavisi

Delirttiniz Beni

Hayır, durun! Yapmayın!
Ben deli değilim desemde!
Çığlıklarım, duvarlarda yankılanırken…
O büyük demir kapıya doğru sürüklendim.
Direndim…
Ama ne çare,
raporlu bir "deli" olup çıktım.

Ben miydim deli olan, yoksa bana bu damgayı vuranlar mı?
Farklı olan kimdi?
Ben mi, onlar mı?
Artık bunun da önemi yoktu.
Hiçbir şey,
evimi, odamı, yatağımı özleyeceğim gerçeğini değiştiremeyecekti.

Günler günleri, haftalar haftaları, aylar da ayları kovaladı…
Ben hâlâ alışamadım.
Bana ait olmayan o yere.
Kendi kendine konuşan insanlar,
geceleri uyumayıp sabahlayanlar,
bir ceketle vals yapanlar...
Ben burada ne arıyordum?

Doktor, her konuşmasına "kırılma noktası" diyerek başlıyordu.
Neydi benim kırılma noktam?
Ne zaman, nerede, nasıl kırıldım ben?

Sorular içinde cevapsız kaldım.
Ta ki o gözler, şimşek gibi çakıncaya dek zihnimde…
Evet, o kız.
Bir zamanlar sevdiğim,
mavi gözlü bir melek.

Melek mi, bilemem...
Ama gözleri,
gökyüzünü utandıracak kadar maviydi.
Ay bile kıskanırdı güzelliğini.
Peki ya ben?
Ben onun için her şeyimi verirken,
o neden bir başkasına gitti?

Galiba hazmedemedim.
Nenemin dediği gibi,
"İnsan hazmedemediğini kusar."
Ben kusamadım.
İçime attım.
Oysa, aşk celladının yüzüne tükürmekti...
Ama ben, ona bakmaya kıyamazdım.
Oysa o, gözünü bile kırpmadan bırakıp gitti beni.

Üniversitenin son senesiydi...
Hayallerim vardı.

Umutlarım...
Sonra o çıktı karşıma.
Kapıldım.
İlk okul asmalar,
sonra sınavlarda düşüşler...
Sınıfta kaldım.
Umrumda mıydı? Hayır.
Artık o hayalleri kuran ben değildim.
Aklım, yalnızca onun kıvrık kirpiklerinde,
upuzun saçlarında,
ve yırtmaçlı dudaklarında takılı kalmıştı.

Ciddi bir ilişkimiz vardı.
Okul biter bitmez evlenecektik.
Pembe panjurlu ev,
gözleri bana, burnu ona benzeyen çocuklar...
Ama olmadı.
İncir kabuğunu bile doldurmayacak bir sebeple ayrıldık.
İlk tokadı orada yedim.
Sonra bir başkasıyla çıkması…
Ve o kara gün:
Düğünü.

Davet edilmemiştim.
Ama yine de gittim.
O gün...
Kafamın kayışı orada koptu.
Gece boyunca içtim.
Deliler gibi ağladım.
Sabah bir otel odasında,
yarı çıplak, yanımda tanımadığım bir kadınla uyandım.

O gelmişti.
Düğünü terk edip, konum takibinden beni bulmuştu.
Beni o hâlde görünce,
her şey bitmişti.

Yediğim tokatla kendime geldim.
Ve gözümün önünde:
Rimelleri akmış,
bembeyaz gelinliği gözyaşına bulanmış bir hayal vardı,
İşte beni delirten o andı.

Ama…
Ben atlatabilirdim.
Yapabilirdim.
Kendimi toplayabilirdim.
Belki bilmiyorum...

Bu, son.
İçime kazınan bir acıydı.
Bir aşkın küllerinde savrulan aklın feryadıydı.

Ve şimdi,
sadece duvarlar değil…
Ben de susuyorum.

Kabul ediyorum suçluyum!
Çünkü inandım!
Bir bakışa, bir gülüşe…
Ama şimdi size soruyorum:
Beni delirtmek için attığınız her adımın adı neydi?
Oyun mu,
Aşk mı,
Şaka mı?
Yoksa sadece vicdansızca bir eğlence mi?

Ben mi deliyim, yoksa siz mi?
Kim deli?
Yakan el mi,
yoksa yanan yürek mi?

Benim aklım yokmuş, öyle mi?
Peki sizin vicdanınız nerede?
Delirttiniz ulan beni!
Delirttiniz!
15.05.2025 13:16

Deniz Gece Mavisi

Denız Yanar Mı

Hiç bir dilin hiç bir sözcüğü yeterli değil
Seni anlatmaya sen anlatılamayacak kadar özelsin
Bazen rüzgarlar kadar derin
Bazen de bir ateş gibi sıcacık
Sesin değince kulağıma
bugusun da kaybolduğum çay bardağım geldi aklıma
Oysa çayı hiç sevmezdim ben

Şimdi çayın o tavşan kanına
Birde senin o naif sohbetine hasret kaldım
İnsan her dakika özler mi
Arada yoruldum demez mi
Hiç bitmiyor ki özlemin
Bazen sigaramdan derin bir nefes çekiyorum
Seni unutmak adına bakıyorum ki
Yine yokluğun dolanmış sol kaburgamın en altına

Sana seni nasıl anlatırım ki
İki dakika nefessiz kalsam anlarmisin
Yada gözlerimi kapatsam resmini çizsem
Bazen konuşamaz insan uzun uzun susar
Sen sustuklarim da kendini aradın mı
Ben sana seni gösteremem ki
Avuçlarımda kanayan ihanetler engel olur
Ben senin aynaya yansıyan yuzunum
Gozlerinin içini vatanim bildim
Şimdi diyeceksin bana benim gözlerimi hiç gormedin ki sen
Evet görmedim peki göz sadece gördüğünü mu sever
Sen hiç birinin hayaline Sarılıp uyudun mu
Git aklımı karıştırma sen gelince aklıma
Ben Bir süre kendime gelemiyorum
İtiraf ediyorum sesin alıp götürüyor ama getirmiyor geriye beni kaybolmaktan çok korkuyorum
Biliyormusun senin beni kırıp görmezden geldiğin her an seni anneme şikayet ediyorum
O da bakıp gözlerime uslan be kızım diyemiyor
Anne yüreği işte
Hep ne isterdim biliyormusun
Beni annem gibi seven babam gibi koruyan
Kardeşim gibi ortalığın anasını ağlatan
Bir yürek
Ama olmadı
Neyi çok istersen olmazmış ya
Şimdi neyi ne için istediğimi bende bilmiyorum
Artık hiç bir şey yapamaz oldum
Parklarda banklara konan kuşlarla konuşuyorum
Onlara seni anlatıyorum kırdı beni üzdü diyorum
Onlarda sanki beni suçlar gibi bakıyor gözlerime
Suç garip derdi nenem kimse üzerine almaz
Elim ayağım yüreğim suça bulanıyor

Başımdaki siyah yemeni Griye çaldı yine
Yuregimin kapısını zorluyor varlığın

Git git gelme de diyemiyorum
Bu yol değil bu da değil evet evet bu diyemiyorum
Mütemadiyen bende biliyorum
Yollar ayrı kaderler ayrı
Ama işte kelimesiz bir siir de yazamıyorum
Harf harf dökmek isterken seni o bembeyaz kağıtlara susuyorum
Susmanın bu kadar kanattığını bana öğreten adam
Şimdi sen söyle bana deniz yanar mı
Ateş donar mi
Deniz de yanarmış
Ateş te donarmış 26.12.2023 12:50

Deniz Gece Mavisi

Deniz Kızı

Sen benim deniz kızımsın,
Gökte ararken, mavide buldum seni.
Rüzgar saçında, umutlar kaybolur,
Dalgaların sesiyle uyanırım.

Gözlerin liman, rengi huzurum,
Sakince vurur dalgalar kalbime.
Savrulan yaprak gibi savrulurum,
Sana doğru sürüklenirim ben.

Her an, nefes, her kelime seninle,
Dolu sonsuzluk gibi yanımda sen.
Kaybolmak isterim gözlerinde,
Denizin en derin mavisinde.

Sen deniz kızı, ben kıyıda yalnız,
Bir hikâye kaldı, çaresiz, sensiz.
Birlikte yazalım masalımızı,
Sen deniz kızı, ben martı mavi.
02.05.2025. 22:00

Deniz Gece Mavisi

Denizin Gözleri

Duvarları yumruklaya yumruklaya, ellerimi parçaladığım gece anladım,
Hayatta bazı insanlar asla iyiliği hak etmiyormuş.
Sen onlara "dostum, canım, sırdaşım" derken,
Onlar seni sadece çıkarları için yanlarında tutuyormuş.

Dostum dediğim insanların sırtımda bıraktığı yaralarla taniştigim günü anladım.
Oysa değer görmekti tek amacım,
Belki bir yüreğe dokunmak, belki bir başı sevgiyle okşamak.

Nedenlerin içinde nedensiz kalmak yoktu yolumda,
Herkes işine geldiği noktada kaybolup gitti.
Ben ise sadece kalanlarla geçirdim en güzel anlarımı,
Hayatımdan çok insan gitti, bazılarını umursamadım,
Bazılarını ise kendi ellerimle bindirdim ayrılık kayıklarına.
Hak etmeyen hiç kimsenin yanında varlığımı bırakmadım,
Yine de üzülen, acıyan, kanayan ben oldum.

Etrafım fotokopilerle doldu,
Sonra karbon kâğıtlarıyla tanıştım;
Benliğini kaybetmiş insanlar yığını,
Yıkıntılar, enkazlar içinde bir kol, bir bacak, bir gövde aradım.
Mükemmel insanı yeniden birleştirmek adına,
Kimine vicdan koyamadım, kimine ise sevgi.
Tamamlamaya, birleştirmeye çalıştıkça dağılan somunlar,
Çıkan vidalar oldu, gıcırdayan duygular.
Vazgeçtim, "Herkes çöplüğünde yaşasın" deyip,
Çarpıp kapıyı çıktım.

Vicdanım el vermedi, bir döndüm ki geriye,
Somunlar yerine oturmuş, vidalar birbirine kaynamış.
Ama tek bir eksikle; fişi çekilince biten aşklar,
Bilgisayarı kapatınca kaybolan dostluklar,
Birbirini inşa ediyordu.
Aldım elime balyozu, vurdum, vurdum,
Vurduğum bir teneke yığınıydı görünüşte,
Ama yıkılan umutlarım, yarınlarım ve hayallerim oldu.

Sonra yüzümde bir acıyla döndüm arkama,
Yüzüme bir yüz takıyorlardı;
Gülen bir yüz...
Evet, hayat beni mutsuz görmeye dayanamamıştı,
Bir yüz hediye etmişti bana.
Parçalaya parçalaya çıkarıp attım,
Hayatın bana taktığı sahte yüzü.
Ve haykırdım: "Bunca sahte yüz varken, bırakın ben yüzsüz kalayım!"

Sonra çekildim kabuğuma, izledim insanları,
Umutla belki maskesiz insanlar bulur beni.
Ama olmadı,
Kişiliğini, şerefini, en acısı da kendini kaybetmiş insanlar,
Zorladı kapımın zincirlerini.
Maskeli yüzler..

Ve işte o gün anladım,
İnsana bir tek kendisi şifa olabiliyormuş.
Açtım saçlarımı, döndüm yüzümü güneşe,
Ve selam verdim ruhların şairine.
Biliyorum, bir yerdesin,
Ve bulacaksın beni.
Artık gel maskesiz adam, bekliyorum seni.
Ben beceriksiz bir şairim bulamadım seni
Sen bul beni..
Ve gel artık yoruldu denizin gözleri!
09.08.2024 17:58

Deniz Gece Mavisi

Denizin Ürpertici Sakinliği

Benmişim bu aşkı ayakta tutan
Ve senmişsin bizi darmadağın eden.
Ellerimi tutan ellerin nasıl da itti,
Gözlerime aşk ile bakan gözlerin ne ara nefretle doldu?
Ya o dilin, günde kırk kere adımı anan dilin,
Nasıl da döndü "bitti" demeye?

Şimdi, buruşturup attığım bir kâğıt parçası kadar bile değerin kalmadı bende.
Oysa mavi badanalı evimiz,
Güneşin ilk ışıkları gibi parlayan al yanaklı çocuklarımız,
Ve pembe bir bahar dalı gibi filizlenen umutlarımız olacaktı.
Her gece "sen" diye koynuma aldığım, meğer bir yabancıymışsın.
Bilemedim...
Sözlerinin sahte,
Gözlerinin yalan olduğunu,
Bilemedim kalbinin taştan olduğunu.
Matematiği çok iyi bilen ben,
Seni asal çarpanlarına ayırınca yine sıfır çıkacağını bilemedim.

Şimdi, yıkamakla geçer mi vicdanındaki iz?
Yüreğindeki yara?
Dilindeki zindanlara mahkûm ettiğin gün anlamalıydım
Senin bir yalancı olduğunu...
Bilemedim.

İçimde yıkılmış bir mabedin yankısı kaldı.
Zaman, yaralarıma tuz basan bir cellada dönüştü.
İçime ektiğim umutlar, dikenli bir çalıya dönüştü.

Mavi bir masal yazacaktı ellerimiz, ama gri bir sonla buluştu.
Avuçlarımda bir buz parçası gibi eriyip gittin.
Hayallerim, camdan bir kuş gibi kırılıp yerlere saçıldı.
Adın, artık sararmış bir sayfada unutulan bir kelime.

Susmanın kalesine sığındı dilim,
Ve isyan etti yüreğim.
Suskunluk, fırtına öncesi denizin ürpertici sakinliğiydi,
Ve ben korkusuzca yürüdüm o denize.
Şimdi fırtına kopacakmış,
Yer yerinden oynayacakmış...
Umurumda mı?
Ben, yüreğime ilk şehidi vermişim.
Başın sağ olsun, yüreğim...
Başın sağ olsun.
12.12.2024 18:14

Deniz Gece Mavisi

Denizlerimin Tek Martısı

Beni senden gitmek zorunda bırakmanı asla unutmayacağım.
Senin için her gece Allah'a dua ettim ben ama sen beni Allah'a mahcup ettin.
Ben seninle sınandım, sen de sevdiğinle sınan.

İntihar etmiş balinaların denize duyduğu özlem kadar hasrettim sana.
Bir bakışına şiirler yazar,
Bir gülüşüne şarkılar bestelerdim.
Sen ise kapıyı çarpıp gittin.

Seni sevdiğim kadar
Bir duvarı sevseydim,
Duvar çiçek açardı.
Ama sen en nadide güllerimi soldurdun.

Yastığa başımı her koyduğumda
Yine sen düşüyorsun aklıma.
Bir "keşke" dolanıyor dilime,
Bir "neden" yakıyor yüreğimi.
İntihara meyilli ellerimde solgun bir anısın;
Ne sildiğim ne de silebildiğim.

Denizlerin sahile vuruşu gibi
Yokluğun vuruyor yüreğimin kıyılarına.
Dalgalar kaplıyor gözbebeklerimi,
Yüreğimde batıyor sevdanın gemileri,
Saçlarımda hazan yelleri,
Sen gittin ve bu masal bitti sevgili.

Şimdi içimde kalan son umut taneciklerinin sessiz iç çekişleri ve boğulmayı göze almış bir bedenin,
Son çığlıklarıyla sesleniyorum sana:
Ellerim unutsa,
Dillerim unutsa,
İzmir unutsa,
Gökyüzü unutmaz seni.
Sen, denizlerimin tek martısısın adam(kadın).
Tek martısı.
22.06.2025 09:45

Deniz Gece Mavisi

Derın İz

DERIN IZ

Sesin değince kulağıma
İçimde kırıldı umutsuzluklarin fay hatları
Arci depremler yaşadı yüreğim
Ellerim ilk defa bu kadar sıcaktı
Yüzüme gelip yerleşmişti aptal bir gülümseme
Dudaklarım kelimeleri saklıyordu
Dilim parmaklıklari yırtmaya çalışan bir mahkum edasında volta atıyordu damagimin en ücra ve tenha sokaklarında

Aynadaki suretimden utanıyordum bu gözler bu dudaklar bu gülümseyen yanaklar benim değil di sanki ben yillar önce kara topraklara gömmüştüm çocuk gülüşlerimi

Jilet kesiği bir acının içinde kan pirtisiydim
Korkup kaciyordum git diyordu içimdeki uslupsuz ben git ona git nereye kime demeden çıkıyordu yüreğim yola

Güneş ilk defa tenimi yakıyordu rüzgar ilk defa saçlarımı tariyordu bir adım ilerisini göremeyen ben bir adım ilerideydim
Korku değildi yaşadıklarım kucuk bir çocuğun gözlerinden bakıyordum hayata
Sanki duygularım alınmış
Hissis di tüm bedenim
Parmak uçlarım saclarimdaki aklari ayikliyordu
Kemiyetsiz kalıyordu her sözcük
Dilim dudaklarım arasında küf tutuyordu

Arena kurulmuş matador çoktan çıkmıştı sahaya
Matadormuydum yoksa boğa mı
İlk darbeyi almaktan çok korkuyordum
Bebek adımları atıyordum düşmek değil di korktuğum düştüğümde Bedenimde oluşacak olan o darbe ve bende bıraktığı derin iz

Deniz Gece Mavisi

Dersimli Bir Yar Sevdim

Bir gözleri var,
Kurşun olsan delemezsin,
Mayın olsan geçemezsin,
Dağ olsan bükemezsin,
Dağların arasında,
Gözlerin karasında,
Dersimli bir yar sevdim,
Dünya değil umrumda.

Bir bakışı var,
Geceye yıldız saçar,
Yüreği yangın eder,
Bir an görmesen küser,
Dağların arasında,
Gözlerin karasında,
Dersimli bir yar sevdim,
Dünya değil umrumda.

Bir gülüşü var,
Fırtınayı dindirir,
Dalıp gitsen kendini unutturur,
Cenneti ayaklarına indirir,
Dağların arasında,
Gözlerin karasında,
Dersimli bir yar sevdim,
Dünya değil umrumda.

Bir sesi var,
Nağmelerde yankılanır,
Duyduğun an yüreğin sancılanır,
İçine ılık ılık dolanır,
Dağların arasında,
Gözlerin karasında,
Dersimli bir yar sevdim,
Dünya değil umrumda.

Yürüse yollar aşınır,
Kaşını eğerse menzilin karışır,
Saçları ipekten şal, kokladıkça için açılır,
Dağların arasında,
Gözlerin karasında,
Dersimli bir yar sevdim,
Dünya değil umrumda.

Yanağında beni,
Dudağında gamzesi,
Gözlerinde sürmesi,
Burnunda hizması,
Dağların arasında,
Gözlerin karasında,
Dersimli bir yar sevdim,
Dünya değil umrumda.

03.12.2024 16:39

Deniz Gece Mavisi

Destursuz Gir İçeri (düet)

E:
Dudaklarını dudaklarima muhurledigim sevdam
aminlerimin sukru
secdeye eğilen basim sahit olsun ki
gokkubbe delinmedikce
yer yarilmadikca ve bebekler ağlamayı birakmadikca
sen bende hep var olacaksın
sen benim gökte ararken yüreğimde buldugumsun

K:
Ya ben sevgilim ya Ben
boşa geçirdiğim onca günler goz yaslarim
ahlarim eyvahlarim keskelerim seninle son buldu.
Iyiki geldin Iyiki tanıdım seni
simdi desenki bana
Ben usuyorum tüm dünyayı ateşe verip
sen usume diye yakarım
desen ki ben acıktım
yüreğimi yuregine kırar
gozlerinde gözlerimi demler
sana bir omur ask sofrası açarım
desenki mutsuzum
dudagimdaki gamzeyi dudagina ilistirir ve dünyanın en guzel gulusunu hayranlıkla izlerim
sen benim hic bitmeyecek sevdamsin

E:
Ah askim ah iyikim sukrum herseyimsin
bu gece özgür bırakıyorum
yuregimdeki tüm beyaz güvercinleri
ve cozuyorum dilimin bagciklarini
kapatma pencerelerini ve devir uzerime aşkının kirpiklerini
bari bu gece usumeyeyim sevdam

K:
Canin canıma
E:
kalbin kalbime
K:
nefesin tenime
E:
Ruhun bedenime
K:
S evgin yuregime
E:
askim sana helal olsun
Helal olsun sevdam helal olsun
K:
askim sana helal olsun
Helal olsun sevdam helal olsun

****

E:
Sen benim gönül bahçemin en nadide gülü
Yokluğunda içimi kanatan yara
Varlığı ömre bedel sevdam
Gel gelişinle alev alsın bedenim

K:
Yeniden doğsun aşk güneşi
Saçlarımı savursun sevda yelleri
Ve sen yeniden yeşer gönül bahçemde
Ben dokunayım sana aşık bir bahçıvan edasında

E:
Sen bahçemin en güzel gülü
Bakışınla yak sinemi
Gülüşünle yık dağıt parçala beni
Bütün şiirlerimin tek sahibi
Bir gece gel gönül bahçeme
Destursuz gir içeri

Deniz Gece Mavisi

Dikenlerin Suçu Yok

Bir zamanlar dost sandım bazilarini, yıldızlar gibi parlıyorlar di gökyüzünde
Gitmez beni terketmezler dedim
Once umutlarimi,sonra hayallerimi yıktılar
Sözleri yalan,
gülüşleri sahte, onlarca yüz
Onlarca insan kaybolup gittiler gecenin karanlığında.
Avuclarimda ihanetler ve yanlizliklarla kaldım basbasa

Oysa güvenme kimseye demişti iç sesim
Bense hep güvenmeyi seçtim
Akillanmadim gözlerimde yaş lar dondu
Dilim dudaklarımda çürüdü
Hep verdim umut mutluluk ve sevgi heveslerim boğazımda kaldı
Umutlarım bir bir söndü
Kırıldı Gülüşlerim

Güvenmekti benim tek sucum,
Sözleriyle sarhoş eden yalanci diller öyle yağlı ballilardi ki
Hep kandim
Arkamı döndüğümde hiç biri yoktu
Güvenim camdan bir objemiydi ki kırılıyor du yüreğime çarpa çarpa
Rüzgarın ardında kayboluyordu izleri,
Dost sandiklarimi arasada gözlerim
Neredeydi dost sandıklarım
Nereye kaybolup gittiler
Söyleyin bana yalancı güller
Yıllarca dikenleri boşuna mı suçladim ben
Gülün hiç mi suçu yoktu
16.01.2024 12:58

Deniz Gece Mavisi

Dilim Sevdaya Dargın

Gülüşün nihavedse, ölüşüm hicaz;
Sükûtunla perdelenir, gönlümde avaz.
Her nefesin nağme, her bakışın saz;
Her gülüşün beste, her susuşun ayaz.
Sensiz kalan ömrüm, yıkıktır biraz.

Bu nasıl derttir? Dışım kar, içerim yaz;
Söyleyin turnalar, bu derde var mı niyaz?
Yokluk denen o sert ve kara sâz;
Çalar içimde hep, hicranla biraz.

Varlığın bir bahar, yokluğun ayaz;
Ey gönül sultanı, ey varlığın niyaz.
Gözlerinle açar cihanımda güller hep aynı haz;
Sensiz her seherde tükenir bu saz.

Diyorlar bana: deniz çok yaz;
Yokluğu anlatacak kelimeler az.
Susar dilim, konuşur yüreğim hep aynı tarz;
Sözlerimi duyacak kulak lazım biraz.

Divaneyim, yüreğim aşka saz;
Dolu boncuğu gibi gözlerim akıtır yaş.
Gülmedi, gülmüyor garibin yüzü hep hicaz;
Sana artık şiir değil, destan yazsam az.

Şanki derin bir kuyu dibi görünüyor biraz;
İçimde siyahlar, dışım bembeyaz.
Olmuyor, olmayacak; bu kan durmaz;
Yüreğe çakılan hançer gül değil, unutmaz.

Yanar yürek, dumanı olmaz;
Konuşayım dese, dumanı tütmez.
Bülbüle sorsan, aşkın lisanı bilmez;
Ayrılığın koruna düşen yürek gülmez.

Ben denizim, yazarım arşın arşın;
Tarife ne hacet, Halep taşkın.
Şarkılar hicaz, yürekler şaşkın;
Gül demiş bülbüle: olaydı farkın!
Ahuzarım kadere, dilim sevdaya dargın;
Dilim sevdaya dargın.
14.09.2025 08:41

Deniz Gece Mavisi

Dilsiz Alfabe

Keşke beni birazcık anlasaydın,
Keşke içimdeki "sen"leri biraz görseydin.
Sen, kör, sağır ve dilsiz sandın beni,
Oysa ben hep ağladım gizli gizli.

Sana yazmadığım anlarda,
Elim bin kere gitti telefona.
Sesini duymamak için,
Kendimle mücadele ettim durdum.
Bana yazdığın şiirler kanatırken yüreğimi,
Sana koşmak istedi ayaklarım.
Ama ben susmaya mahkum kaldım.

Hep bildim; imkânsızdın.
Oluru yoktu.
Madde madde anlattım sana,
Omuzlarımın yorgunluğunu,
Dilimin güçsüzlüğünü...
Sen ise hep beni suçlamayı seçtin.

Yazdığın bütün şiirleri kopyaladım telefonuma,
Sen ise umursamıyorum sandın.
Bu imkânsızlığı ben değil,
Sen yarattın.

Büyük yemin etmiştim:
Beni ağlatan bir insanı asla hayatımda tutmayacaktım.
Ama sen gözyaşlarımda boğdun beni.
Hep kapılar açtın yeni aşklara, yeni insanlara.
Ne kadar üzüldüğümü, kırıldığımı, incindiğimi görmedin.
Gözlerinin altındaki şişlikleri sorun eden
Ne yediğini,
Hastalığını,
Ruh halini düşünen,
Kendi mutsuz olduğu anlarda bile seni güldürmeye çalışan yüreğine bakan bir kadın vardı karşında.
Sen hep yargıladın, ithamlarda bulundun.
Hırpaladın beni.

Başkalarına yaptığın paylaşımları okurken,
Sana söylenen o usturupsuz sözleri dinlerken,
Ne kadar kanadığımı fark etmedin.
Ben yaralı olduğum için kaçtım senden.
Sen gurur duymak yerine hep giden oldun.
Ve hep şu sözle çıktın karşıma:
"Seni kimse benim kadar sevmeyecek."

Haklısın belki de;
Senin kadar kimse sevmeyecek.
Ama senin kadar da kimse üzmeyecek.

Olmayacak duaya âmin denmez,

Ben de diyemedim.
Sana bu kötülüğü yapamazdım.
Üç beş gün eğlenip atamazdım kenara.
Belki senin için ben "Bayan Doğru"ydum,
Ama sen benim için hiç "Bay Doğru" olamadın.

Şimdi ayaklarının yorulduğu yere kadar gidebilirsin.
Çünkü anladım ki,
Kırıklarım senin hiç yüreğine batmamış,
Gözyaşlarım hiç vicdanını kanatmamış.

Ben alışığım, boş ver;
Sen üzülme.
...(İsim) kaldırır, merak etme.
Güçlü kadın o.
Ama unutma; güçlü kadınlar da ağlar.
Ve sen yüreğimi ağlattın.

Biliyorum, bunları okurken gözlerin dolacak.
Herkes demiş ya sana:
"Boş ver onu, beni al."
Al onları.
Çünkü ben, seçenek olmayacak kadar özel bir insanım.

Unutma adam; çok ten gezsen de,
Hiç kimse benim kadar dokunamayacak yüreğine.

Şimdi, sessiz harflerle uğurluyorum seni.
Belki dilsiz bir alfabeydim senin için...
Ama benim kelimelerimi öldürenler utansın.
Sen ve senin gibiler dolamışsınız,
Dilinize aşkı ne sevmeyi biliyorsunuz
Nede gitmeyi.
Sevme sen kimseyi,
Sevme adam ananın porselen tabağı değil o kalp kalp.
06.01.2025 16:00

Deniz Gece Mavisi

Dilsiz Aşk

"Sevme," diyordu haber bültenleri.
"Sevme, acı çekersin."
Ama genç kadın, içine doğru çekilen o sıcaklığı hissediyordu.
Oysa yıllar önce aşka tövbe etmişti.
Geçen zaman, acılarını biraz da olsa unutturmuş gibiydi.
İnanıyordu hâlâ:
Bu dünyada sevgiye layık bir insan mutlaka vardır.

Ama ne zaman birini sevmeye kalksa…
Kaburgalarının altında bir yer,
sessizce sızlıyordu.
– Bir hata bir hata… diye fısıldadı.
– O bir hataydı…
Elini yavaşça sol kaburgasına götürdü.
Adeta özür diler gibi dokundu.
Sevgiyle, suçlulukla…
Hatırlamak bile istemiyordu.

Yıllar önce...
Birini çok sevmiş, inanmış, güvenmişti.
O kişi ağır hastaydı.
Genç kadın hiç düşünmeden böbreğinin birini ona vermişti.
Ama adam, minnet duymak bir yana,
sanki ona borçluymuş gibi davranıp kadını
itip kakmış, azarlamıştı.

Oysa kadın evlilik teklifi bekliyor,
gizli gizli gelinliklere bakıyordu.
Ama adam onu aldattı.
Hem de göz göre göre...

İçinden geçirdi:
– Unutmalıyım...
– Herkes aynı değil...

Ama bilmediği bir şey vardı:
Çoğu aynıydı.
Sadece kendisini kandırıyordu.

Artık kimseyi aramıyor ama kalbinin kapısını da tamamen kapatmıyordu.
Bir gün, merdivenlerden koşar adımlarla inerken bir adamla çarpıştı.
Aslında çok kibar bir kadındı ama o anda

– Höst! Ayı! Dikkat etsene! diyecekti

Genç adam başını kaldırdı.
Saçlarını gözlerinden çekince, göz göze geldiler.
Zaman, ikisi için de bir anda durdu.
Sanki dünya donmuştu.
Bir süre bakıştılar.
Sonra genç adam, hiçbir şey demeden omzunun kenarından süzüldü, gitti.
Genç kadın, şok içinde kaldı.

Bir anda nereye gideceğini unuttu.

Ertesi gün, genç kadının sadece uyumak gibi bir planı vardı.
Onun uykusuna karışmak cesaret isterdi.
Evde herkes sessiz olur, onunla uğraşmak istemezdi.

Ama o sabah, huzurlu uykusu
"Tak! Tak! Tak!"
sesleriyle bölündü.

Yatağından fırladı.

– Ne oluyor ya?! Bu ses de ne?! Kim bu hadsiz dedi.

Sinirle pencereye yöneldi. Camı açtı.
Ve bir anda dondu kaldı.

Aşağıda…
O çarpıştığı genç adam, bahçede odun kırıyordu.
Ve o an,
odunların sert sesi,
genç kadın için bir melodiye dönüştü.

Hayranlıkla izlemeye başladı.
Tam o sırada yaşlı bir kadın adama doğru yaklaştı.
Genç kadın biraz daha camdan sarkıp baktı:
– Bu kim?..
A Perihan Teyze.

Sonra konuşmaları dinlemeye başladı.
Ama bir gariplik vardı.
Konuşma yoktu.
Perihan Teyze elleriyle anlatıyor, genç adam da elleriyle cevap veriyordu.

– Aman Allah'ım…
– Bu adam sağır... duymuyor dedi elleri başında saçlarını sıkarak.

Bir an üzüldü.
Ama bu durum onu adamdan uzaklaştırmak yerine,
daha da yaklaştırdı.
O an, genç adam başını yukarı kaldırıp,
belini tutarak hafifçe gerildi.
Ve göz göze geldiler bir kez daha.
Genç adam bu kez başıyla selam verdi.
Genç kadın ise heyecandan panikleyip içeri kaçtı.

– Bu kadar yakışıklı bir adam... nasıl sağır olabilir?..
Bu düşünce içini burktu.

Sonra kararını verdi:
– Onunla tanışmalıyım.
Ama... beni bu halimle kabul etmez ki...

Derken bir anda içindeki çocukça fikir konuştu:

– Dilsiz taklidi yapayım!

Ve... güldü kendi kendine:
– Sagır dilsiz bir aşk…

Birkaç başarısız tanışma girişiminden sonra nihayet tanıştılar.
Genç adam, kadının yanında huzurluydu.
Çünkü o, ona acıyan gözlerle bakmıyor
eksik değilmiş gibi davranıyordu.
Yavaş yavaş yakınlaştılar.
İlişkileri belirginleşti.
Sevgili gibi olmuşlardı.

Bir gün...
Bahçeye bazı çocuklar yanık bir peçete attı.

– "Ölsün kediler ölsün!" diye bağırıyorlardı.

Genç kadın hiç düşünmeden bahçe duvarından atladı.
Kedileri kurtardı.
Ama annesi pencereyi açıp panikle bağırdı:

– Kızım! Orada mısın?
– Bir ses ver!

Genç kadın annesine döndü:

– Buradayım anne, merak etme!

Genç adam o an yıkıldı.
Şoke olmuştu.
Ağlayarak eve koştu.
Kadının onunla dalga geçtiğini,
duygularıyla oynadığını sandı.

Odaya girdi.
Çekmeceyi açtı.
Baba yadigârı silahı çıkardı.
Ve...

Bir el ateş etti silah sesi çok yüksek duyulmuştu

Hemen kapıya koştular
Kapıyı içeriden kilitlemişti.
Sesleri duyan komşular yardıma koştu.
Kapıyı zorla kırdılar.

Genç adam yerdeydi.
Kanlar içinde, can çekişiyordu.

Genç kadın diz çöktü,
başını ellerinin arasına aldı, gözyaşlarıyla:

– Neden yaptın?!
– Neden?!
– Ben seni çok sevdim!
– Sadece... beni kabullenmezsin diye... böyle bir yalana başvurdum.
Ama yemin ederim, seni gerçekten seviyorum!deyince

O an, genç adam zorlukla elini kaldırdı.
Kadının elini tuttu.
Ve dudaklarından ilk kez bir kelime döküldü:

– Ben de...

Sonra gözleri kapandı.
Ve derin bir sessizlik çöktü.

İnsanların içinde ne fırtınalar koptuğunu
bilemezsiniz.
Bu yüzden,
kimsenin yerine düşünmeyin.
Sadece...
bekleyin.
Sizin olan, bir gün sizi bulur.
Her acı hikaye bir derstir anlayana...
28.07.2025. 14:48

Deniz Gece Mavisi

Dilsiz Aşkın Yüreksiz Sevgilisi

Bazen dilinin ucuna kadar gelir sözcükler;
Sussan dilin yanar,
Konuşsan dudakların.
Sen ise sadece yutkunup yutkunup susarsın.
İşte, sen suskunluğumun içindeki sessin.

Ne zaman konuşmaya kalksam,
Sanki "sus" der gibi avuçlar dudaklarımı ellerim.
Oysa gizli gizli saklıyorum içimdeki "sen"leri, dilimle dudağım arasında.
Bazen "Söyle, gitsin, kurtul!" desem de dilime,
Konuşmayı yeni yeni öğrenen bir çocuk gibi,
Paytak paytak bakıyorum gözlerinin ta içine.

İnsan, hayatı boyunca hep mutluluğu bekler, hatta hayal edermiş.
Benim hayallerim ise bazen bir çikolataya, bazen bir kazağa, bazen de bir hediyeye gitti;
tıpkı heba olan gençliğim gibi.
Şimdi dilime "konuş" demek gelse de içimden,
Sanki birileri "Yaşadıklarını unuttun mu?" diye haykıracakmış gibi geliyor.
Ben ne ara böyle vurdumduymaz oldum?
Soruların içinde cevapsızım.

Belki dokunacak kadar yakın,
Ama sesimi kulaklarına mühürleyemeyecek kadar uzaksın, bilmiyorum.
Ama susmayı seçen yine dilim oluyor.
Saçlarının rüzgârda dalgalanışı alırken beni benden,
Susmak ne demek bilemezsin sen.
Bende dil yok, sende yürek.
Dilsiz aşk, yüreksiz sevda doğurur mu,
Onu da bilmiyorum.

Uyumak ve unutmak istiyorum,
İçimde ucu açık tüm "sen"leri, sanki kocaman bir bantla kapatacakmışım gibi bir his…
Ah, bir mola!
Hayatla yaşam arasında kaybolmuş beni hayata döndürür mü bilmiyorum ama
Konuşsam ne değişecek?
Ya hepten kaybedersem?
Hayır, bunu göze alamam.
Susmanın bir yüreği ne kadar kanattığını bana öğreten adam,
Şimdi sen söyle:
Ağzın cam kırıklarıyla doluyken konuşmanın adı ne?
Aşk mı?
Sevda mı?
Yoksa kocaman bir aptallık mı?
12.11.2024 14:25

Deniz Gece Mavisi

Dilsiz Yüreğim

Sevdiğim adamın sevdiği kadın olamasam da
Sevdiği bir dost olmayı başardım
Ben değildim belki elini tutmak istediği
Gözlerine bakmak istediği
Her gece uyumadan resmini öptüğü
Ben değildim

Yinede onu sevmekten hiç vazgeçmedim
Bazen bir battaniye oldum sarıp sarmaladim onu
Bazen bir şarkı oldum dolandım diline
Bazen de en sevdiği parfümü
Ben onu çok sevdim
Dokunmadan da sevilecegini bana öğreten adam oydu
Ve her an daha da çok sevdim

Bazen annesi oldum
Bazen babasi
Bazen yari
Ama en çok dostu
Dost kontenjanını ayirmisti bana
Yanimda dursunda beni nereye koyarsa koysun dedim sevdim

Bazen acıdı yüreğim
Bazen yara aldı umutlarım
Bazende çığlık çığlığa feryat etti dilim
Ben ne yangınlar
Ne yağmurlar
Ne karlar gordum
Ama yanan hep ben oldum
Sevgi yanmak Küllerinden yeniden doğmak degilmiydi

Papatyaya benziyordu ona olan aşkım
En güzel yapraklarımı ona açıp
En güzel şarkılarımı ona söylüyordum o ise öleceğimi bildiği halde susuz bırakıyordu beni
Tıpkı papatya ve su gibi
Catlamaya başlayan yuregimi birkere bile görmedi ve üzerime basıp geçti
Ve bu aşk ta fedakarlık bana düşüyordu

Sonkez baktım gözlerine
Uzandım tuttum ellerini
Tam seviyorum diyecektim ki
Sus dedi içimdeki kanayan Ben
Sus konuşursan dilin yanar
Ya Sussam yüreğim yanmaz mı diyemedim
Tıpkı seviyorum diyemediğim gibi
O beni hep dostu bildi
Ben ise onu hep yaram
Her canımı yaktığında kabuğumu Kaldırıp tekrar tekrar kanatacak kadar
Çok sevmiştim onu
Sevmiştim

Dilsiz yüreğim
Gururlu başımla
Çok sevmiştim
Ama o gitti
Ben de bittim 19.02.2024 18:07

Deniz Gece Mavisi

Dipsiz Kuyu

Ben,
Kalbinde yangınları büyüten kız,
Ateşiyle küle dönen sevdanın içinde
Bir damla suya hasretim.
Neden mi hep acıyla yoğruldu yüreğim, adı aşk olan dipsiz bir kuyuda?
Mutluluk, ateşle oynayan çocukların elinde,
Her dokunduğunda iz bırakıyor tenimde.

Leyla'nın gözyaşları, Mecnun'un yolları?
Yalan mı diye bir soru beynimde.
Ferhat dağları delmedi mi,
Mecnun çöllere düşmedi mi?
Kim yazdı, kim oynadı bu yalanı?
Belki de hepsi birer masaldan ibaretti.
Ama umut yine de o masallara gizlenmişti,
Yalanın içinden doğan gerçekler gibi.

Dilimin susup, gözlerimin
Kendi denizinde boğulduğu gün anladım:
Hayat, geçmişin izleri ve yarının belirsizlikleriyle dolu.
Ben ise, göğsümde sancılı bir rüzgârla yaşıyorum.
Sevda olayında hem yakıyor, hem yanıyorum.
Oysa sevgi, sevdiğine kıyamamak değil miydi?
Dilimde fütursuz bir mazi,
Gözlerimde tepetaklak umutlar.
Rölanti bir hayatta dar alanda çift kale maç yapıyor,
Bir ileri iki geri hayat.
Martılar geçiyor yüreğimden,
Limanlar sisli,
Alabora tüm sözcükler.

Yanmak yok,
Kanamak yok,
Ağlamak yok.
Bu defa açıyorum saçlarımı,
Tellerinde huzur.
Hoş geldin yüzüme sevinç,
Hoş geldin hayatıma mutluluk.
Ve yine hoş geldin sen, adam diyemesem de.
Uyu, belki sabah olur ve bir kırlangıç
Kulağıma tekrar şarkılar söyler diye bekliyorum.
Sahi, uyusam sabah olur mu?
17.09.2024 08:58

Deniz Gece Mavisi

Direniş

Bu günlerde,
uçurtmasının ipini elinden kaçırmış bir kız gibiyim.
Bir yanım israrla büyüdüğümü söylerken
bir yanım bebeklerini saklıyor.
Tutmak istiyorum bir eli,
uzanıyorum — cinsiyetsiz itiliyorum.
Bazen diyorum,
kumaş mı suçlu
yoksa yamamaya çalışırken sapladığım iplik mi?

Herkes benden mükemmel olmamı istiyor,
oysa ben de bir insanım.
Düşüncesi bile çok lüks bana —
hâlâ kuyruğunu yakalamaya çalışan bir kediyim,
insan olmayı bile becerememiş.
Suçu birine yükleyecek gücüm bile yok.

Duygularım bir sokak çocuğunun gözyaşları kadar ağır.
İki ile ikinin dört etmesi değil de
benim etkisiz eleman olduğum düşüncesi hakim hayatımda.
Gereksiz, boş bir kabuk.
Yaralarım tecrübe haneme bile yazılmayan bir son.

Beynimin arka sokakları gölgelerle dolu,
suretini kaybetmiş yüzler her bir yanda.
Kopyala yapıştır aşklar dillerde,
boğuluyorum.
Ar damarında jilet kesigi bir an,
patinajlı yollar, keskin kavşaklar.
İki ileri bir geri yürümeye çalışan ayaklar.
İçi boş sigara kâğıdı hepsi,
ucundan alev almış bir mazi.
Korkulukların ete kemiğe bürünme çabası.

Neresindeyim bu cenderenin?
Sökülen yürek kimin?

Belki benim,
belki de benden geriye kalan gölgelerin.
Kırık aynalarda tanımadığım yüzler var,
küçük, inatçı,titrek, eksik ve kanayan —
Artık savaşmıyorum,
Sessizim sadece.
Sessizce direniyorum,
Düşen yaprağa,yağan yağmura ve dinmek bilmeyen gözyaşlarıma,
Direniyorum...
30.10.2025 16:57

Deniz Gece Mavisi

Divitin Sivri Ucu

Sen, benim yürek kıblemin ezan sesisin.
Gözlerimde kaybolan gökkuşağım,
Yüreğimde açan kır çiçeğimsin.

Seninle göz göze geldiğim her an,
Zaman ellerimden su gibi akıp gidiyor.
Ellerimde yankılanıyor avuç içlerinin terli kokusu.
Suskunluğumun ortasında buluyor beni Eros'un
O kaçtığım oku...

"Sen," diyor masal kitapları,
Şarkılar ve şiirler.
Yollar sana aralanıyor,
Fallar sana çevriliyor.

Kirpiğinde asılı kalan bir su damlası oluyor bedenim,
Teninde unutulmuş bir şiir gibiyim.
Bakışlarından yıldız topluyorum,
Sesinin buğusunda dans ediyorum.
Adınla günaydın diyorum yeni güne,
Avuçlarımda saklı baharımsın.

Süvari tadında acı bir kahve bakışların,
Dudağının kenarındaki vaha —
Ölüp gömülmek istediğim tek yer.
Gözlerin yüreğimin yakamozu,
Efsunlu dilin ruhumun anasonu.

Narkozlu dudaklarınla öp beni,
Uyuştur tenimi.
Jilet kesiği bir aşk,
Bıçak yarası bir sevda çizdir.
Kırık parmak uçlarından damla damla içerken hasreti,
El değmemiş şiirler yazdır bana.

Kalem elimde, yüreğim sende...
Hadi adam,
Dokundur divitin o sivri ucunu,
Parçala yüreğimi!
Akan her damla kan helaldir sevdama.
Hadi adam acıma.
30.01.2025 14:23

Deniz Gece Mavisi

Dizlerimin Üzerine Çöken Keşkeler

Suskunluğumun kırık kaburgaları arasında
Kaybettiğim beni arıyorum.
Her nefeste biraz daha kimliksizleşiyorum,
Adımı unutan aynalara bakıyorum.
Onlar da deva olmuyor kanayan yaralarıma.

İniltili tüm sözcüklerim,
Bıçak arası bir aşk.
İstemsiz bakışlarım,
Kaderine küsmüş kırlangıcım.
Özgürlüğe ramak var
Ve ben uçmaya bile korkuyorum.

Çığlıklar, boğazımda boğuluyor.
Dualarım bile inançsız dudaklarımda kuruyor.
Yaralarını tenime süs diye takıyor tükenmiş benlerim.
Güçlüymüşüm, gibi susuyorum.

Oysa gözlerimde yaşayan kadınlar vardı
Kefensiz gömülen kadınlara inat.
Her biri bir parçamı alıp gitti,
Sustum diye öldü sandılar.
Yaşarken öldürdüler beni.
Şimdi kirpiklerimde cenaze sessizliği,
Ve içimde, annesiz doğmuş bir çocuğun haykırışı büyüyor.

Dizlerimin üzerine çökmüş keşkelerle baş başayım.
İnadına dimdik yürüyorum.
Biliyorum çünkü düşersem, onlar gibi olurum:
Duygusuz, soğuk ve umarsız.

Ben yanmayı seçtim,
Yanarken direnmeye inandım,
Küllerimden korkmadan.
Ben bir mücadeleyim.
Ve en büyük düşmanım aynadaki ben.
Tüm kendime yaptığım haksızlıklara inat!

Ben, beni çok üzdüm.
Çok ama yine de hâlâ yabancı aynadaki ben bana:
Soğuk.
Duygusuz.
Ve umarsız.

Siz hiç kendi gözyaşınızda boğuldunuz mu
Ben boğuldum.
Kırık kaburğalarımda saklanmış güçle hala nefes alabiliyorum
Çünkü ben yıkılmayan bir fırtınayım,
Yıkılmayan bir fırtına.
22.05.2025 15:02

Deniz Gece Mavisi

Doktor Değilim

Hani bana sordun ya, Erhan abi,
Maviş, unutabildin mi?
Yok abim, yok...
Sen unutabildin mi ki ben unutayım?
Unutulmuyor be abi...

Hani böyle, tam soluna çöküyor acısı,
Yatak, yastık, yorgan da halden anlamıyor be Erhan abi.
Diş ağrısı gibi, hep gece vuruyor...
"Ah be kızım," dediğini duyar gibiyim.
Abi be, ben onu çok büyük sevdim.
Ayı, güneşi, bulutları bile aşkıma şahit ettim.
Bir gitti, kör oldum...
Sağır oldum be abi.
Anlatsana, sen nasıl dayandın?
Nasıl yaşadın bu acıyla, nasıl abi, nasıl?

Her sabah "Onu unuttum!" diye uyanıyorum,
Ama nafile...
Unutmayı öğretmemiş be abi hayat.
Erhan abi, o gittiği an var ya...
"Gitme, kal!" dememek için dudaklarımı sıktım elimle.
Gözlerim, yağmuru kıskanırcasına aktı aktı...
Ben ise sadece yutkundum.
Ellerim dondu, dokunamadım.
Dilim çürüdü, konuşamadım...

Abi be,
Bir büyük unutturur mu gidişinin acısını?
Kaç kadehin daha canına kastetmem gerek?
Sahi, sen de sevdin mi be abi?
Yandımı yüreğin,
Ilık ılık içine aktımı hasretin,
Sus özledin biliyorum dedi mi dillerin,
Erhan abi her yerde onu görüyorum,

Geceleri vuruyor yüreğimin sahiline özlemi.
Solumda bir sızı,
Dudağımda yarım bir şarkı...
Dursun diye yumrukluyorum kalbimi,
Ama durmuyor be abi!

"Maviş, yapma, yakma yüreğimi!" diyorsun,
Yakma be Maviş...
Abim, ben yanıyorum,
Şiirler yansa ne?

"Artık uyu, saat geçti prenses." diyen bir ses...
"İlaçlarını içmedin!" diye kızan bir nefes...
Ve elimi sıkı sıkı tutan o el...
Yok abi, yok...

Erhan abi be,
"Geçecek." de...
Yalan da olsa de be abi!
Çok ihtiyacım var avuç içlerinin tesellisine,
Dizlerine yatıp çocuk olmaya...
Çok ihtiyacım var be abi...
Büyümeyi ben istemedim ki!

Gözlerimden yaşlar akarken gülmeyi,
Ayaklarım ona koşacakken durmayı,
Her gece kanarken dilim dudağım susmayı...
Öğret bana, Erhan abi!
Sen nasıl, nasıl unuttun acıyı?
Geçmiyor...
Dinmiyor...
Bitmiyor be abi...

Hani uyanınca biterdi rüyalar?
Ben uyandım, bitmedi.
Masallar böyle bitmiyordu,
Seven sevdiğine kavuşuyordu be abi
Benim masallarımı kim silip yeniden yazdı be abi?

İçime kor düştü,
Küle döndü bedenim.
Anka kuşu değilim be abi, değilim...
Doğamam küllerimden!
Tut yüreğimden,
Kanıyor be abi...

Söyle Erhan abi, söyle!
Alçı tutar mı kalp kırığını?
Ben doktor değilim be abi, değilim...
04.03.2025 11:26

Deniz Gece Mavisi

Dokunma

Yine hasretin kıyısında özlemin tam da ortasındayım
Dilimde henüz tamamlanmamış sözcükler
Saçlarımda hüzün rüzgarları
Dudaklarımda acının gel git leri
Aşkımı anlattığım şarkılar şiirler sancılı
Elimde kalan tek resminle geçti yıllarım
Sustum ağladım
Yüreğimde yaralı kuşlar
Doğrularımın ipini çekiyor yalanlar
Tepetaklak yarınlarım
Herkesi hakkettiği yere koymayı bilen ben
Bir seni koyamadım
Sen sevdiğime de
Sövdüğüme de değmezsin adam

Dünyaya gelişin azap
Yaşayışın ızdırap
Nefes alışın bile çile
Sen benim başıma dünyamı yıktın
Adına sevgi adına aşk dediğin azraili karşıma diktin
Seven gidermiy di
Seven üzermiy di
Başımdaki eflatun puşiyi karaya çalarmıydı
Dolamayın sevgiyi dilinize
Aşkı yüreğinize
Dolamayın
Hani insan kendinde ne eksik se onu dolarmış ya diline
Sen aşk tan ne anlarsın adam
Ne anlarsın

Sen hiç nefes alırken nefessiz kaldın mı
Sabah ezanları okunurken dualar ettin mi
O mutlu olsun bana ne olursa olsun dedin mi

Ve gözünde yaşlarla gitmeyi seçtin mi kendine
Kapı eşiğinde ağladın mı kimsesiz çocuk gibi
Küstü mü yüzün aynalara
Küsme di mi o halde
Seviyorum deme
Sevgi dile değil yüreğe düşendir
Sen düştüğün yerde kal
Ve sevgime dokunma adam
Dokunma

Deniz Gece Mavisi

Dokunma (diyalog)

E:
Beynimde çelik çomak oynayan çocukların gürültüsü...
Kalbimde imkânsızlığın korkusundan ne yapacağını bilmeyen damarların birbiriyle kavgası...
Ne yapacağımı bilemiyorum, kadın.

K:
Bende sanki kaybolmuşum varlıkla yokluk arasında...
Kelimelerim kayıp, dilim lâl sanki...
Dudaklarımı sıkmasam dökülecek tüm harfler,
Tüm harfsizliğime inat, adam.

E:
Nasıl bir duygu biliyor musun?
Hani bazen daralırsın, sanki kalp krizi geçiriyor gibi...
İşte, öyle bir şeydi gözlerimin kapanmamak için kirpiklerimle kavgası.
İfade edemiyorum kendimi...
Sanki hiçbir yere ait değilmişim gibi.

K:
Bilirim...
Ben de yıllarca ait olmadığım bir yerde,
Ait olduğum bir yerin hayalini kurdum.
Bana kalan hep ikinci el umutlar oldu...
Ama mavilerimi çalmasına izin vermedim hayatın.

E:
Hani çizgi filmlerde darbe alınca başının üstünde kuşlar döner ya...
Sanki hayat beni öyle bir dövmüş ki,
O kuşlar hep dönüp duruyor kafamın etrafında.
Çıkamıyorum bu derin kuyulardan.

K:
Dilin öldürdüğünü kalp yaşatamazmış.
Ben de dilimle çok öldürdüm insanları
Ve kefensiz gömdüm yüreğime...
Her kalkmaya çalıştığımda inen tokatlar daha da güçlü kıldı beni.
Sen de güçleneceksin...
İzin ver, biraz kanasın yüreğin.
Her yaranın kabuğu eninde sonunda sertleşir.

E:
Sadece gönlüme dokundu, böyle oldu...
Ya tenime dokunsaydı ne olurdu?
Merak ederek geçti günlerim.
Ben kör oldum, göremiyorum başka bir şey...
Sağırım, duymuyorum kim ne derse desin.
Dilim var, sesim çıkmıyor...
Sessiz çığlıklarım içime kaçmış sanki...
Adı ne bu duygunun, kadın?

K:

Bakıyor, görmüyorsan...
Konuşanları duymuyorsan...
Ve dilin hiçbir şeye dönmüyorsa,
Bu aşk, adam. Aşk.

E:
Yüreğimi sarıp sarmalayan...
Uykularımı alıp kaçıran...
Beni böyle derbeder yapan aşk mı?
Dur, duramıyorum!
Kelimelerim kısa devre yapmış gibi,
Susmak bilmiyor içimdeki kemiksiz dilim...
Aşksa bu duygu,
Ben âşığım, kadın.

K:
Sen de hoş geldin...
Uykusuz gecelere,
Kör, sağır, dilsiz duygulara...
Ve her gece dualara...
Aşk böyle bir şey,
Bir yanın ateş, bir yanın kor...
Cesaretin yoksa dokunma yüreğe!
Ya sen olursun yanan, ya da o...
Dokunma, adam.
Dokunma.
Gece Mavisi & Selçuk Levent
03.03.2025 11:39

Deniz Gece Mavisi

Doldur Saki

Kadehimi bugün şerefine değil
Şerefsizliğine kaldırıyorum..
Hani her gece yanındakiyle yatıp
Aklındakiyle uyuyan şefersiz kalbine…

Küfürlerimin miadı doldu..
Sana artık ne git derim ne de kal..
Bir yağmurdu yağdı ıslattı ve geçti
Bir rüzgardı esti talan etti
Bir yalandı ve bitti derim..
Unuturum seni..!
Hani boşlar masada kalmaya mahkumdur ya..
Senide yüreğime mahkum eder bırakırım öylece ortada..
Kal demeye dönmez dilin…

Bu akşam kadehim senin için kalkacak..!
Ağır ağır yol alırken gırtlağımda rakının anason tadı..
Namert bedenine tek tek dökülecek
Ucu çatal dilimden sitemler ahlar ve küfürler..
Hak ettin deyip susucam…
Sen hakkettin bunları..!
Dilini yalana ve
Elini harama sen bulaştırdın…

İçmek unutmak istiyorum..!
Kadehi kadehe vurup,
Gelişine gidişine hatta sevişine sövmek istiyorum…
Bir kibrit çakıp yakmak istiyorum..
Bir kere bile özür dilemeyi bilmeyen dilini
Cayır cayır ateşe verip karşında
O parmaklarımla oynaşan son sigaramı yakmak istiyorum…
Sen Oscar'a tek adayımsın…
Bütün lanetler sana..!

Ben bu gece seni yüreğimde öldürmek istiyorum..
Aldığın her nefes de adımı ana ana,
Gittiğin her yolda beni göre göre,
Ve içtiğin her sigarada ciğerlerine Azrail dola dola
Artık seni unutmak istiyorum…
Zehirli dilini,
Yalan sözlerini,
Bir kere bile beni görmeyen gözlerini unutmak istiyorum..!

Çık aklımdan..!
Çık hayallerimden..!
Çık yüreğimden çık adam…
Ben aşkını iki kaşının arasından vurmak istiyorum..
Doldur saki doldur..!
İçicem unutucam bugün…

Sevmemiş diyecem,
Özlememiş,

Hiç gelmemiş,
Yalanmış,
Sevgisi ask i yalanmış diyecem…
Sevseydi gitmezdi,
Otururdu karşıma içerdi benimle
Sevmemiş ki diye cem…
Yada boş ver doldur saki,
Hani insan derdine kadar içermiş ya,
Doldur doldur,
Dertlerim bitmez,
Şerefine değil,
şerefsizliğine içicem saki…
Şerefsizliğine..!

18.11.2022
ŞİİR: Gece Mavisi

Deniz Gece Mavisi

Domino Taşları

Neden insanlar mutlulugu tam bulacakken büsbütün kaybeder
Neden acilar hep insanın yüzünde kalaylanır
Neden sevgi hiç bir dilin sözlüğünde acıdan sonra gelmez
İnsanlar neden hep yaşamak istedikleri değilde yaşamak zorunda oldukları bir hayatı yaşar

Şimdi hayatimin raylarinda tek ayak yürüyorum
Dengemi sağlamak ve düşmemek zorundayım biliyorum
Ama bu defa bir yorgunluk bitkinlik hali
Mecalsizim
Takatsiz ve yorgun bir bedeni sürüyorum

Mor toynakli atlar yüreğimde şahlaniyor
Yeleleri rüzgara emanet
Nal sesleri beynimde
İki ileri bir geri yaşıyorum
Sevdalar sancılı
Aşk lar gurursuz
Domino taşları gibi tek tek diziyorum
Umutlarimi
Yine yamalı yarınlar
Zemberegi bozuk bir saat gibiyim
Kendi etrafımda dönüyorum
Dikiş tutturamadıgim yüreğim kanıyor

Özlemin yanına yaziliyor hasret
Hasretin yanina yalnızlık
Bir bir diziliyor ardı ardına acilar
Ben elimde silgi silemiyorum
Silgim mi bozuk yoksa kaderim mi diyemiyorum
Silgisi kaleminden önce biten o kiz cocuguydum ben
Ne ara bozuldu silgim
Sorular içinde cevapsizim
Ve yine kanayan dizlerimi ben sariyorum
Sargı tutar mi acilari bilmeden
Sariyorum 29.04.2024 15:04

Deniz Gece Mavisi

Don Kişot

El olmayı kendin seçtin,
Beni yok saymayı,
Adımı unutmayı,
Varlığımı silmeyi...

Sırtını döndün anılara,
Geçmişi çöpe attın,
Gözlerime bakmadan gittin,
Kaçmayı maharet sandın.

Korkaklığını cesaret bildin,
Savaştan kaçıp barış bekledin,
Oysa meydan okudum sana,
Ama sen kaçtın, sustun,
Düşman belledin beni.

El olmayı kendin seçtin,
Şimdi uzaklarda bile değilsin,
Hiçliğin içindesin,
Ben ise o hiçlikten,
Küllerimden doğmayı öğrendim.

Arkamdan konuştuğun sözleri,
Duymayacağımı mı sandın?
Başkalarını övdükçe,
Küçüldükçe küçüldün.

Görmedin ölmemek için çırpınışlarımı,
Duymadın yapma diye feryatlarımı.

Adamım demekle adam olunmuyor,
Koyma suyuyla değirmen dönmüyor.
Rabbim dil vermiş, kemiği yok,
Döndükçe yüreği deliyor.

Söylemedim mi sana, eyvallahsız insanım,
Kimseyi gözüm görmüyor artık.

Şimdi git, kurumuş çiçekleri sula,
Yalan kulaklara şarkılar söyle.
Dev gibi adam, küçücük bir elvedaya,
Nasıl sığdı, düşün.

Hoşçakal,
Yalan dünyanın yalancı Don Kişotu.
17.02.2025 10:09

Deniz Gece Mavisi

Dönebilsem

Dönebilsem en başa,
Dönebilsem geriye...
Seni kaybettiğim o güne,
"Gitme!" der miydim?
Çekip omzundan sarılıp,
Öper miydim?

Heba olan yıllarıma günah keçisi arayan ben...
Bir kere olsun "Suçlu sendin!" diyebilir miyim?

Şimdi doğrularım kayıp.
Yanlışlarım hükümdar.
Eline almış kalemi, ha bire yazıyor acılarım.
Kazıyor,
Kanatıyor,
Deliyor avuç içlerimi.

Dilimin dudağıma son yalvarışı bu,
Ayaklarımın son basiretsizliği...
Her şeye rağmen sen varsın,
Ve o kahve yanığı gözlerin!
Son ayaz bu,
Yüreğimin buz tutuşu.
Ölü derimi yırtıp atıyorum.
Göbek bağımdan sızıyor ihanet!

Ne ara?
Ne zaman kırıldı ellerim?
Gözlerim, iki keskin cam parçası...
Kan çekiyor,
Donuyor damarlarımda.
Bayraklarım yarıda.
Umutlarım yarım.

Santim santim terk ediyorum koca şehri.
Sus pus kaldırımlar.
Islak sokaklar.
Kana bulanmış mazi!
Parmak aramda sigaram,
Bir nefes,
Bir nefes daha…
Ölüm kol geziyor ciğerlerimde!
Var git başka yerde volta at diyemiyorum.

Sensizlik yağmur gibi değil,
Kurşun gibi çarpıyor bedenime.
Ekose kaldırımlar.
Mavi kasımpatılar.
Solmuş yüzümde haykırışlar.
Ağaç dallarına asıyorum özlemlerimi.
Kundaklara sarıyorum ölü derimi.
Tuz bastığım yaralarım yine kanıyor!

Adı ne, senden gidemeyişimin?
Adı ne, cam yarası mı, can yarası mı?
Adı ne, içimdeki senlerin?
Duam mısın?
Bedduam mı?
Adın ne, senin?!
17.03.2025 21:06

Deniz Gece Mavisi

Dördüncü Cemre

Kazınmışsın kalbime,
Mühürsün dileme.
Aşkın yüreğime,
Umudum sevgiye...
Sen, kalbime sevdasın adam.

Adın, dilimin duası;
Gözlerin, gecemin ayazı.
Gülüşün, gönlüme düşen dördüncü cemre...
Sen, tepeden tırnağa bana aitsin adam.

Saçlarında rüzgârlar,
Dilinde dualar;
Avuç içlerinde mutluluk,
Yüreğim yüreğine sarılı, adam.

Bir tebessümün yetiyor dünyamı mutlu etmeye,
Bir bakışın alıyor benden beni;
Öpücüğünün sıcaklığı hâlâ yakıyor, adam.

"Uyu, uyanınca biter acılar" derlerdi.
Rüyalarımda sen varsın, nasıl uyanayım?
Kader silinmez ki, silip seni yazayım.
Aşkın cehennemse, bırak tek günahkâr ben olayım.
Seni bir ömür sevmeye hüküm giymişim ben.

Takvimlerden yılları,
Gözlerimden yaşları,
Dilimden duaları alıp gitsen bile,
Yüreğim yüreğinin mahkûmu, adam.

Sen ateş isen, yanmaya;
Sen kar isen, donmaya;
Sen rüzgâr isen, savrulmaya razıyım.
Yeter ki değmesin dudaklarına ayrılık yelleri...
Değmesin,
Senle varım, senle tamamım;
Sensiz dünyada nefes alamam, adam.
Nefes alamam...
16.08.2025 08:43

Deniz Gece Mavisi

Duamın Şükrü (düet)

K:
Sen benim mucizemsin,
Hayatta hâlâ mutluluk var dedirten nedenimsin.
Küllerimden doğdum seninle,
Bir güneş gibi doğdun karanlık gecelerime.
Yoktu ümidim,
Solmuştu baharlarım...
Sen geldin, çiçek açtı yüreğim.
Sen benim adam, sen benim,
Mucizemsin.

E:
Bir deniz feneri misali yüreğimde yanıp sönen,
Kaybolmuş ruhuma iyi gelen...
Savrulan yapraklarımı bir bir saran,
Rüzgârlara karşı göğsünü siper eden...
Yüreğine kök saldığım toprağımsın.
Sen benim kadın, sen benim,
Mucizemsin.

K:
Senden önce mucizelere inanmazdım ben,
Gözlerindeki cennet aldı benden beni.
Bir dua gibi düştün kalbime,
Ellerimi arkama bile saklayamadan girdin hayatıma.
Yeniden güldü gamzelerim...
Sen benim adam, sen benim,
Mucizemsin.

E:
Her nefeste minnettarım sana,
Her adımda varlığın rehber oldu yaşantıma.
Dünyada hâlâ tutunacak bir dal,
Sevecek bir yar var dedirttin bana.
Sen benim "iyi ki"m,
İyi ki varım.
Avuçlarımda can veren kelebeklerimin hayata dört elle tutunuşusun.
Masal dünyamın tek prensesi,
Sonu sonsuzluk olan en güzel hikâyemsin.
Sen benim kadın, sen benim,
Mucizemsin.

K:
Sen denizlerimin martısı,
Yüreğimin yakamozu...
Başıma sağanak sağanak yağan aşk yağmurumsun.
Dilimle dudağım arasında gizli sır,
Ellerimin Rabbime açılış sebebisin.
O kadar çok bendesin ki,
Yüzümde,
Ellerimde,
Yüreğimde hep senin ellerinin izi var.

Çorak topraklarımda güller derensin.
Sen adam, sen benim,
Mucizemsin.

E:
Saçların baharın kokusu,
Dudağın en güzel melodi.
Sesin aşk bestesi…
Sen noktalarına okşaya okşaya dokunduğum yürek sazımsın.
Kimde var sende ki gözler?
Kimde var sende ki yürek?
Sen, yüreğinin kıyılarına demir attığım tek limanımsın.
Sen kadın, sen benim,
Mucizemsin.

K:
Senin olmadığın bir sabaha açılmasın gözlerim.
Senin olmadığın bir şiiri yazmasın ellerim.
Senin olmadığın bir sevinci misafir etmesin yüzüm.
Sen benim dudak kıvrımlarımın en güzel tebessümü, adam.
Sen adam, sen benim,
Mucizemsin.

E:
Adını anmadığım her an kurusun dudaklarım.

K:
Sevginle atmadığı her an dursun yüreğim.

E:
Sevdan mabedim.
Sen duam ol kadın.

K:
Aşkın cennetim...
Sen şükrüm ol adam.

E:
Duyuyor musun senin için atan kalbimi?

K:
Evet.

E:
Bir daha söyle.

K:
Evet.

E:
Sen benim...

K:
Mucizemsin adam.

E:
Mucizemsin kadın.
03.01.2025 09:42

Deniz Gece Mavisi

Dudak Payı

Bir dudak payı kadar sevseydin beni,
Bir çay içimi gelirdim sana.
Alır valizimi, düşerdim yollarına,
Ama, ama sen sevgili,
Kör, sağır ve dilsiz çıktın.

Görseydin sana koşan ayaklarımı,
Duysaydın her gece andığım adını,
Bilseydin yüreğimdeki yerini...
Aşkını kalbime, sevgini dudaklarıma saklar,
Gelirdim sana.

Şimdi yıkasam da geçmiyor yokluğunun bıraktığı rimel izleri.
Ne çok ağladım, bir bilsen,
Ne çok yalvardım...
"Rabbim," dedim,
"O mutlu olsun, ben olmasam da olur.
Onun yüzü gülsün, ben gülmesem de olur."
Ama anladım;
Bencil, kötü kalpli
Ve vicdansız biri olmalıymışım belki,
Sevseydin beni.
Bakardın gözlerime...
Görmesen de bana bakışını hissetmek yeterdi bana.

İçimdeki seni anlatmaya dilim yetmez.
Kâğıtlara dökeyim desem,
Seni anlatacak kâğıt bulamam.
Denizler mürekkep,
Gemiler kâğıt olsa,
Yine anlatamam sevgili.
Sen hiç, kör, sağır ve dilsiz birine aşkı anlatmaya kalktın mı?

Biliyorum, imkânsız.
Biliyorum, oluru yok.
Ama seni sevmeme engel değil hiçbir şey.
Özlemin adı sen,
Hasretin adı sen,
Umudun adı sen.
Beynimi, yüreğimi talan eden,
Beni benden alan sen.

Senin varlığınla "günaydın" diyorum yeni güne.
Senin sevginle karşılıyorum kapıma gelen kedileri,
Güvercinleri, serçeleri.
Seninle, olumsuz şeyler bile güzelleşiyor.

Gözlerimdeki ışık,
Dudağımdaki yemin,
Dilimdeki aşksın.
Her şeye biraz sen katıyorum;
Bazen çayıma,

Bazen salatama,
Bazen de yatarken sürdüğüm kremime.
Çok merak ediyorum,
Her şeyi nasıl güzelleştiriyor varlığın?
Sen nasıl bir şeysin be adam?

Yudum yudum,
Katre katre,
Damla damla seviyorum.
Çok seviyorum be adam.
Çok seviyorum...
21.12.2024 18:15

Deniz Gece Mavisi

Dudaklarımı Sıka Sıka

Sen, hayatımda ilk kez mesaj yazıp yazıp yollamaya bile cesaret edemeyip sildiğimsin.
O kadar çok şey var ki sana yazmak istediğim,
Ama korkuyorum... Ya sen de üzersen, incitirsen beni?
O yüzden kaçıyorum senden,
İnkar ediyorum içimdeki yerini.
Ama şunu bil ki, bende çok değerlisin.

Bazen bir şiire başlıyorum,
Seni yazarken buluyorum ellerimi.
Bazen bir şarkı dinliyorum,
Senli hayallerde kaybediyorum kendimi.
Bazen bir fincan kahvenin telvesinde görüyorum seni.
Duvarlar, tavan, köşede duran abajur...
Ve ben seni düşünmekten alıkoyamıyorum kendimi.
Her an aklımda, her an yüreğimdesin.

Şimdi "ifade et" desen yokluğumu,
İfadesizim...
Ben anlatamam ki içimdeki seni.
Gülüşünü, bakışını,
O mükemmel duruşunu...
Her gün çoğalıyor içimdeki senler.
İnsan her nefeste birini sever mi?
Her yerde bir gözü arar mı?
"Şimdi olmaz ya, dilim adını anma dese bile,
Kopma pahasına haykırır seni.

O kadar çoksun ki...
Bazen diyorum, haykır ne olursa olsun!
Ama dilime "konuş," yüreğime "sus" diyemiyorum.
Dilim konuşursa yer yerinden oynar,
Kalbim konuşursa ruhum bedenimden ayrılacak, biliyorum.
Dudaklarımı sıka sıka saklıyorum seni, dilimle dudağım arasında.
Korkuyorum; tek bir kelime dökülse,
Sonra gözlerine bir daha hiç bakamamaktan...

Bir arkadaşım demişti,
"İnsan sevince dokunmaya bile kıyamazmış."
İstemem ki eğilsin kaşın,
Dolsun gözlerin.
Ben kırk dağdan yol aşarım, yeter ki sen hiç üzülme, saklı sevdam.
Sen benim avuç içindeki benine kadar,
Her santimini yüreğime nakşettiğim sevda motifimsin.
Sen benim her şeyimsin...
Her şeyim.
10.12.2024 15:25

Deniz Gece Mavisi

Dur Gitme

Dur gitme
Bir şiir daha yazalım
Soyadını son kez yaklaştır adıma
Öyle çaresiz öyle umutsuz
Dur gitme

Dur gitme
Henüz edilmemiş sevgi sözcüklerim var
Küflü raflarda siyah beyaz anılarımız
Bardakta çayın
Dudağımda adın
Ve yüreğimde aşkın var
Dur gitme

Az sonra yağmur yağacak ıslanmasın avuç içlerin
Ben öpünce yine annem koksun
Değmesin dudaklarına hüzün rüzgar tarasın saçlarını
Çevirme yüzünü gözlerimden
Gözlerin gözlerime aşkı yazsın
Dur gitme

Ağlak sokaklarda kalsın gözyaşlarım
Ayrılık dikenleri kanatmasın yüreğimi
Ve ben başka bir bahçede açmayım artık gonca gülümü
Dur gitme diyemeyen dilime inat
Dur gitme

Şiirler ağlamasın
Şarkılar bize darılmasın
Ay geceye kafa tutmasın
Ellerim terlemesin
Dur gitme

Ocakta çayı
Yüreğimde sevdayı soğutma
Bilirsin çayı soğuk içmeyi sevmem
Bir bardak çayın hatırına
Dur gitme
Git me be gitme işte
Gitme

Deniz Gece Mavisi

Durdurun Dünyayı

Bu akşam, kapılarını açıyorum tüm yüreğimdeki kuşların.
Vakit, özgürlük vakti.
Saçlarımı bırakıyorum rüzgâra,
Ayak parmak uçlarım merdiven basamaklarını bir bir arşınlarken,
Dilime, henüz sonu yapılmamış bir beste düşüyor.

Ürkek ve yalnızım.
Oysa bir kalksam ayağa, herkes oturacak olduğu yere ama kalkamıyorum.
Sanki beni içine çekiyor bir dipsiz kuyu.
Ne merak var içimde, ne de heves.
Başına pislikler saçılmış saçlarımı ayıklıyorum.
"Ben bunu hak etmedim" desem de,
Hayat çok acımasız.
Kılıcı kınında tutmayı bilmeyen ben, kılıç hep elimde kaldı da,
Vicdanım hep engel oldu bana.

Şimdi bir hikâyenin başrol kahramanıyım.
Dilim, ayrılığın ayazında.
Ellerim suçlu,
Gözlerim kaygılı,
Ayaklarım kararsız.
İstemsiz, tüm sözcükler öbekleniyor dilime.

Arkası gelmeyen kaçıncı fırtına bu?
Sessizlikler korkutuyor artık beni.
Az sonra yağmur yağacak.
Atından inecek tüm cüceler,
Ve devler ülkesine yol alacak tek boynuzlu o at.
Çatıların köşelerinden sarkan buzlar kadar anlamsızım.
Mana âleminde manasız kalmanın adı ne?
İkilemler içinde, lebsizim.
Saçlarımın kırıkları hesap soruyor bana.
Yüzümdeki çizgiler o kadar yabancı ki…

Gidin, gidin gelmeyin mutluluklar!
Ben ağlarken neredeydiniz?
Durdurun dünyayı, inecek var demeyi çok isteyen ben,
Yine konuşamıyorum.
Siz yine de durdurun dünyayı,
İnecek var...
18.10.2024 14:02

Deniz Gece Mavisi

Duvaksız Gelin

Yavaş ve sessiz olacak gidişim
Tıpkı gelinliğini sureyen o kız gibi
Umutlarını yarınlarını koyduğu o
Kiloda hafif duyguda ağır sandık gibi
Ağır ağır yol alıcak merdiven basamaklarını ayaklarım
Bir iki üç derken
Yavaşça açılacak o çiçeklerle bezenmiş kapı
Senin silüetin vurucak birkere daha duvarlara
Yağmurlarla yikanicak göz bebeklerim
Gamzelerim naçar

Dizlerim fersiz
Biraz sonra senden bir başkasına evet diyecek dilim
Ağır aksak bir acının içinde elimden düşecek oyuncak ayim
Ve ansızın büyüyecek içimdeki o küçük kız
Birileri birşeyler diyecek
Kulaklarım senin sesine endeksli
Ve yavaşça belimi saracak o büyük ve beyaz el

Hatırlıyor musun sevgilim seninle ilk dans edisimizi o zamanda senin elin sarmıştı o ince belimi
Her adımda geçmişi süpürecek gelinligimin uzun upuzun kuyruğu

Ellerim istemsizce saricak o altın renginde dolma kalemi
Sanki mürekkep degil de gozyaslarimla dolu
Ve yavaşça atıcam hayatimin son karesine o imzayı
Girerken toprağa sevgim
Ölürken icimde askin
Kefen aramiycam
Gelinlikte beyaz kefen de

Hani gelinlik her genç kızı guzellestirirdi diyecem sessizce
Peki ben neden soluyorum soruları takilicak beynime
Zamansız açan çiçekler gibi
Bükücem boynumu
Sahi ölüm gitmek mi
Giden mi suçlu kalan mi derken
Acilicak duvagimin tülü
Dudaklarim yanıcak degince yabancı bir dudağa
öpme beni azrail öpme diye ağlayacağım
Sessiz ve kimsesizce

Deniz Gece Mavisi

Duvarları Tedavi Et Doktor

Beni bırak, duvarları tedavi et, doktor!
Ben deli değilim.
Her gün bir sürü ilaç veriyorsunuz bana,
Neymiş, beynimden silecekmişsiniz adını...
Neymiş, onu unutturacakmışsınız bana...
Neymiş, acı çekmeyecekmişim...

Bırak doktor, bırak beni!
Unutamam ben onu.
Delirmiş olmalısın...
Sen ve yanındaki, elinde iple beni bekleyen adamlar,
Delirmiş olmalısınız!

Beynim unutsa onu,
Kalbim unutamaz...
Kalbim unutsa,
Ruhum unutamaz...
Ruhum unutsa,
Tenim unutamaz...
Doktor,
Git başkasını tedavi et!
Ben iyileşmem, iyileşemem...

Kim silebilir saçlarının kokusunu burnumdan?
Kim alabilir yüreğimi yüreğinden?
Kim yok sayabilir yaşanan onca anıyı?
Kim, doktor, kim?

Bak, "deli" diyorsun bana, deli!
Beni siz delirttiniz...
Ben deli değilim dedikçe, ilaçlarla kararttınız dünyamı.
Her yerde siyah çarşaflı kadınlar görüyorum,
Ellerinde asa...
Beni almaya geldiler sanıyorum.
Ne yapıyorsunuz bana, doktor?
Ne yapıyorsunuz?

Ben hayaliyle çok mutluyum.
Ne var sanki toprağına yatıp uyuyorsam?
Ne var sanki her şarkıda hıçkıra hıçkıra ağlıyorsam?
Ne var sanki sabahlara kadar duvarları yumrukluyorsam?
Ne var? Bırakın beni!
Bari hayaliyle mutlu olayım...
Ne istiyorsun doktor, benden?
Ne istiyorsun?

Beni sen mi iyileştireceksin?
Beni hayattan koparıyorsun, farkında değil misin?
Beni ben yapan acılarımı söküp almak mı niyetin?
Ben acılarımla mutluyum, doktor.
İçinde o var, o...

Bırak doktor, bırak beni!
Ben delirmedim, deliren sizsiniz!
Aşkın şarabını içmemişsiniz siz, belli ki...
Ölmeden gömülmemişsiniz sevdanın kara toprağına!
Beni anlayamazsınız, doktor...
Anlayamazsınız!

Ben onunla varım, onunla tükeniyorum.
Onun hayaliyle nefes alıp, onun anılarıyla yaşıyorum.
Bana ilaç verme, beynimi bulandırma!
Ne unutmak istiyorum gözlerini,
Ne de kabul etmek öldüğünü...

Söyle doktor, aşkı hangi reçeteye yazabilirsin?
Hangi ilacın silebilir tenimde kalan parmak izlerini?
Hangi tedavi yok edebilir gözlerimdeki o son bakışını?
Söyle doktor, söyle!

Ben onu unutursam yaşayamam...
Gittiği gün var ya,
Önümden kefenle geçtiği gün...
İşte ben o gün öldüm!
Aklımı da onunla toprağa gömdüm.
Şimdi hayaliyle yaşamaya mahkûmum.

Dokunma, doktor...
Bırak da cezamı çekeyim!
Bırak doktor, bırak...
Sen git!
Odamdaki dökülen suvaları,
Kırılan tahtaları,
Ve yumrukladığım yastığımı tedavi et...
Ben deli değilim, aşığım, doktor...
Âşık!
17.03.2025 10:21

Deniz Gece Mavisi

Duy Beni Kadın (adam)

Kırık dökük kelimelerle, eksik cümlelerle,
Anlatamam içimdeki senleri
Susarım
Küserim
Kırılırım
Ama gözlerimde saklıdır sana olan hislerim
Dudaklarimdan dökülen her söz sanadir Hiç bir kelimenin sana olan hislerimi anlatamayacağını bile bile
Baharları getiririm sana

Dilimde yankilanir yarim bir turku
Hüzünler taşınır gözlerimden
umutla yazılır her yeni gün
Her notası sen olan bir beste dolanır dilime
Her hecede seni bulur,
Her nefeste seni yaşarım
Sevdamla rengarenk kelebekleri getiririm sana

Yanliz kaldığın gecelerde, yastığımı
getirir bir hayal perdesinden bakarım gözlerine
Kokusunu güllerden aldigin saçlarını öper koklarim
Bir renk cümbüşü olur yüreğim
Pembeyi yanaklarına
Maviyi gözlerine
Ve kırmızıyı dudaklarına sürer saatlerce hayran hayran izlerim seni
Umutlarimla huzuru getiririm sana

Romanlardan aşkı çalar
Kelebekleri saçlarına takar
Yıldızları ayaklarına serer
Uçurtmalarin kuyruğuna özlemi bağlar
Mutlulukları getiririm sana

Çiçeklerden güzelliğini
Aydan gülüşünü
Güneşten sıcaklığını
Ve bebeklerden uykularını alır
Aşkı getiririm sana
Ben aşkımla cenneti getiririm sana
Yeter ki duy beni kadın (Adam)
28.08.2024 16:51

Deniz Gece Mavisi

Duy Sesimi İzmir (memleket) Dıyalog

A:
"Dur, nereye? Henüz son sözümü söylemedim."

K:
"Tamam, söyle! Dinliyorum, söyle ve git. Hadi, söyle!"

A:
"Ben..."

K:
"E, sen?"

A:
"Şey..."

K:
"Bak, adam! Beni daha fazla oyalama, söyle. Gideceğim!"

E:
"Tamam, neyse... Git o zaman."

K:
"Bak, sinirleniyorum! Söyle ya, hem ‘söyleyeceğim’ diyorsun, hem susuyorsun. Hadi, işlerim var benim!"

E:
"Neyse, boş ver. Unuttum zaten. İstesem de söyleyemem artık."

K:
"Neyse, ben gidiyorum."

E:
"Dur!"

K:
"Ne oldu, hatırladın mı?"

E:
"Hayır."

K:
"O zaman neden duruyorum? Madem hatırlamadın."

E:
"Şey..."

K:
"Vallahi bak, sinirleniyorum!"

E:
"Tamam, tamam, git."

K:
"Ne, gideyim mi?"

E:
"Evet, git."

K:
"Hani seviyordun, hani aşıktın? Ne bu hemen 'git' demeler falan?"

E:
"E, gitmeyi isteyen sen değil misin? Madem bu kadar istiyorsun, git."

K:
"Peki, tamam. Demek hazırdın. Bak, ne de güzel kapıya koydun beni."

E:
"Hayır, sen gitmek istedin, ben de saygı duydum. Hepsi bu."

K:
"Hem, ikisi de aynı şey değil mi? Ne fark eder?"

E:
"Aklıma gelmişken... Sana son bir kez vermek istediğim bir şey var."

K:
"Ya saçmalama! Hem, hiçbir şeyini istemiyorum senin. Neyse, tamam, ver."

E:
"Al."

K:
"Ne bu? Hafif bir şey..."

E:
"Bak bakalım, ne? Hadi, aç avuçlarını."

K:
"Tamam, bakacağım. Verdiğin şeyi de çöpe atıp gideceğim."

E:
"Tamam, sen bir bak da, çöpe mi atarsın, saklar mısın, bilemem."

K:
"Ne, ne ya bu? Bu şey…"

E:
"Evet, bu, seninle konuştuğum için aile meclisinin kararıyla ayağımdan vurulup sakat kaldığım yaramın kabuğu."

K:
"Al şunu elimden! Utanıyorum, al lütfen."

E:
"Hadi, at çöpe. Atabilirsen..."
"O kabuk sende kalacak ve her baktığında seni bu kadar çok seven bir adamı terk ettiğin için vicdanın kanayacak. Ben, senin sevdan uğruna bir ayağımı feda ettim. Önemli değil, aşkım; gözümü, kulağımı, elimi, ayağımı da feda ederim. Çünkü ben seni gerçekten çok sevdim. Git şimdi, bırak hatıralar temiz kalsın."
"Neden kapatıyorsun kapıyı? Tamam, ağlama..."

K:
"Affet beni aşkım… Belki sevgini yüreğimden söküp atmayı düşündüm ama bu yarayı hafızamdan silemem. Bir daha deneyelim."

E:
"O zaman gel buraya, ponçiğim."

K:
"Gözlerini gözlerimden hiç ayırma adam. 'Kadınım' de yine bana."

E:
"Kadınım… Gözlerimin feri, kadınım. Hoş geldin."

K:
"Hoş buldum, erkeğim, hoş buldum."

E:
"Seni…"

K:
"Seviyorummm."

E:
"Ben de seni, kadın, ben de seni."

K:
"'Ben de seni' ne ya?"

E:
"Dinle, duy sesimi! İzmir, duy beni! Ben bu kadını çok seviyorum, çok!"
01.10.2024 16:27

Deniz Gece Mavisi

Duygularımın Bilgesi

Ne güzel söylemişler: Nokta koyman gereken yerde noktayı sen koymazsan biri gelir koyar, bir virgül alır götürür hayallerini, yarınlarını ve umutlarını. Hiç susmadan konuştuğum günü anladım. Dilimin, dudağımı dişlerime vura vura kanatmasını hala unutamıyorum. O an dilimi kesip atmak istedim. Bazı sözlerin gözleri değil, yüreği kanattığını öğrendim.

Vicdan muhakemesinde sarıya boyanan hep ellerim oldu. İhanetin keskin virajlı yollarında hep patinaj yaptı vicdanım. Çok deşmek istedim solumda kalp diye atan o işe yaramaz et parçasını, ama yapamadım. Ölüm değil de korktuğum, seni başka birine kendi ellerimle vermek. Saçının yüzüne değişini bile kıskanan ben, nasıl verebilirdim ki seni ellere? Daha bir sarıldım hayata, daha sıkı bağlandım toprağa. Kök atan bir ağaç gibi kök saldım yüreğinin en kuytu köşelerine.

Sonra soru işaretleri ile tanıştım. Onlar da başımı, beynimi dondurup gitti. Ve ünlemler tuttu ellerimden. "O bunu yapmaz" dediğim kim varsa, onu hatta daha da fazlasını yaptı bana; ise ünlemi koyup şaşırmak kaldı. Bugünlerde üç noktalarla tanıştım: Birbiri ardına bağlanmış noktalar. Anlamlarını öğrendiğimde adeta vuruldum yüreğimden. Sonsuzluk, sonuna canla başla koşan ben. Adının yanına mı yoksa sonuna mı koyamadığım üç noktayla baş başa kaldım.

Duygularımın bilgesi el attı olaya, koydu adının üstüne son noktayı. Dedi ki: "Hadi buradan devam et şimdi, ama unutma, noktadan sonra gelen her harf büyük yazılır." Senden sonra kimin adını yazdıysam, büyük harfle başlayıp noktayla bitti. Şimdi bir parantez açıp çıkıyorum yola. Benim kağıdım da çok, mürekkebim de hayat. Yeter ki virgül bile olamamış insanlara üç nokta koydurma bana.
10.07.2024 18:11

Deniz Gece Mavisi

Duyguların Akla İsyanı

Dilsiz bir dudağın,
Lebsiz bir cümlesiyim.
İçimde belli belirsiz bir sen var;
Engel olamıyorum.
Sanki bir rüzgâr alıp hep senin camına vuruyor beni.
Rüzgârlar mı, yoksa
Sen mi kaderimsin?
Bilmeden yaşıyorum an be an,
Duygularımın aklıma isyanı bu,

Dudaklarım şarkılar söylüyor,
Gözlerim hep profilinde.
Kulaklarım bir an duymasa seni, yas ilan ediyor;
Hemen yarıya çekiliyor yüreğimin bayrakları.
Oysa daha geçen, yeminler ediyordu dilim.

Ne ara, ne çabuk,
Ne amansız,
Ne zamansız geldin avuç içlerime?
Şimdi canım yanmasın diye
Sıkıp öldürmek istiyorum
Ya da açıp avuçlarımı, özgür bırakmak...
Ama kıyamıyorum.
Susuyorum;
Onu da beceremiyorum.

Sanki prangaya vursam ayaklarımı,
Koşup sana gelecek;
Dilimi sustursam, kanata kanata zincirlerini sökecek.
Adı ne bu bendeki duygunun?
Yıllarımı,
Yollarımı,
Avuç içlerimdeki kanları bana unutturmanın adı ne?

"Yapma" diyorum,
"Etme" diyorum,
"Yanarız" diyorum kalbime.
Laf dinlemiyor;
Yine yakacak kendini,
Atacak ateşe.
Ve olan yine gözlerime olacak.
İki arada bir deredeyim;
Derin derin nefes alıp yine adını anıyorum.

Aptallık,
Biliyorum.
Of… Yüreğime sesini nakış nakış işlediğim adam;
Sen de ben gibi misin?
Bir yanım "koş" diyor,
Bir yanım "dur".
Bir yanım "haykır" diyor,
Bir yanım "sus".

Sök at kalbim, sök at
Bütün acıları,
Kanatan, sancıtan her bir anıyı.
Ben ruhumu ona kiraladım bir ömür;
Temizle ve öyle çık yüreğim.
05.09.2025 12:57

Deniz Gece Mavisi

Duygulu Heyecanlı Kıpır Kıpır

Belki de yeni bir başlangıç yapmalıyım...
Yürüdüğüm yolları tersinden yürüsem,
Ayak izlerimi silsem birer birer;
Arkamda bıraksam, dönüp bakmasam,
Hatırlamasam gördüğüm hiçbir rüyayı.
Seni, beni, bizi unutsam;
Yeniden mutlu olur muyum, dersin?

Bu sabah farklı bir sabah, pek bir heyecanlıyım.
İçimde filizlenen umut, damarlarımda kan gibi dolaşıyor,
Her şeye yeniden başlamanın o deli sevinci
Ağır ağır dolmuş hücrelerime.
Bambaşka bir duygu yaşıyorum,
Sanki dünyayı ilk defa görüyormuş gibi.

Ellerim titriyor, terliyor;
Göz bebeklerim büyüyor, her şey olduğundan parlak.
Kalbim göğüs kafesime sığmıyor;
Bedenim dar geliyor bana.
Gamzelerimde aptal bir gülümseme donup kalmış,
İçimde bilinmez bir çocuk telaşı,
Ve ben, ben kendimi tanıyamıyorum artık.
Oysa her gün "yeniden başlayacağım" diye uyanan,
Ve her akşam eski "ben"le yatağa giren,
Aynı ben değilmişim gibi hissediyorum.

Elimde bir makas, cesurca kesiyorum saçlarımı;
Bir santimine bile kıyamazken, şimdi kısacık bırakıyorum.
Kendimi o yüklerden, o anılardan arındırıyorum,
Dudaklarıma mutluluğun çiçeklerini çiziyorum.
Gözlerime ekiyorum yeşermez sandığım umut fidelerini,
Sözcüklerimde, her hecemde yeni bir ben var artık.

Yeniden doğuyorum adeta;
Kendimle tanışıyorum yeniden.
Şaşırıyor köşedeki simitçi bile,
Bu yeni halimi tanıyamıyor kimse,
Bir yabancı gibi bakıyor bana.
Ben ise dilimle dudaklarımı yeniden keşfediyorum,
Kendime dokunuyorum sanki ilk defa.
Bilinmez bir yola çıkmış gibiyim,
Her adımda heyecan, her adımda coşku...

Devam et, diyorum kendime,
Duygulu, heyecanlı, kıpır kıpır adımlarla.
Korkusuzca, belki de çocukça;
Her acıdan, her yara izinden özgürleşerek.
Kim bilir, belki de en çok şimdi,
Yeniden mutlu olmayı başaracağım.
Kimbilir.
13.11.2024 13:30

Deniz Gece Mavisi

Dünya Ahiret Acımsın

Gözlerine teslim olduğum gün başlamıştı,
Aşk denilen suvaları dökülmüş,
Rimeli akmış bu masal…
Seni bir prens sanan aptal ben,
Uyduruk ve kaçak gülüşünü aşk bilmiştim.

Hece hece dökülürken
Dudağımdan kefareti yalnızlıkların,
Diyeti ayrılık olan bir maceranın
İki figüranı olmuştuk.
Oysa başrol oyuncusu olmaktı bize düşen,
Kilometrekareye düşen parsel gibi.

Gözyaşlarımda boğulan sevinçler,
Sesinde yankılanan yalan ezgiler…
Tutunduğum umutlar soldu bir bir.
Oysa ben bir ömrü emanet etmiştim
O yalandan da yalan yüreğine.
Adını dualarıma mühürlemiştim.
"Sen!" demiştim, tüm ben'lere inat…
Sen… Sen… Sen…

Geceye fısıldamıştım her kırılışımı
Dudaklarımı sıka sıka;
Rüzgâra dinletmiştim sessiz çığlıklarımı…
"Sen, bu kalbin tek hikâyesisin," demiştim
Tüm benliğimden sıyrılarak.
Ama sen figüranlığı seçmiştin ihanetin perdesinde,
Ben ise tüm sessizliğime inat başrolü oynamıştım,
Tek kişilik bir sahnede.

Ayrılığa ayna tutan kırgınlıklar dizilmişti önüme,
Gölgen bile düşmüyordu yorgun gönlüme.
Aşk dediğin o suskun cinnetmiş…
Ben sana şiir yazarken,
Sen başka gönüllere taht kurmuşsun meğer.

Şimdi diyorum:
Ben, ne körmüşüm,
Yılanı bağrıma basıp sevmişim,
Zehri aşk sanıp içmişim kana kana.
Sen prens değil, bir yalanmışsın.
Maskesiz bir yüzün yokmuş meğer.

Sandım ki sen de yanarsın içten içe.
Meğer gözlerin sadece vitrinmiş; içi boş…
Aldatmayı sevda sanan, sevilmeyi bilmeyen sen!
Sözlerin tül perde,
Bedenin ise altı boş bir gölgeymiş…
Sen aşkı değil, oyunu seçmişsin meğer.

Yalnızlık kefaret değil artık bana;

Özgürlük diyorum, senden arda kalan en güzel yan.
Sen bir hiçtin, ben seni yücelttim.
Kendimi kandırmışım, seni hiç sevmemişim…
Gözlerime,
Ellerime,
Yüreğime yalan söylemişim.
Sadece eksik yanımı sen doldurursun sanmışım.
Ne kadar da yanılmışım!

Artık ne adın yakar beni, ne de hatıran.
Gecelerime düşmez sensizlik.
Seni bitirdiğim yerde,
Yeniden başlıyorum ben.
Ve sen…
En çok unutulmayı hak ediyorsun.

Gözümde büyüttüğüm ne varsa yıkıldı.
Küllerimden doğdum; sen sadece geride kalandın.
Şimdi adını anmak, bir laneti çağırmak gibi…
Ben sustum artık, sen kendi kanında boğul.
Çünkü ben seni unuttum artık…
Ve sen, unutuldukça
Nefes aldığın her an küçüleceksin.

Beynimde,
Yüreğimde,
Ruhumda
Küçüleceksin!
Bundan sonra dünya ahiret acımsın…
Adam…
Acımsın.
08.04.2025 22:45

Deniz Gece Mavisi

Dünyanın En Mutlu Kadını(adamı)

Merhaba, sevdiğim adam(kadın),
Güne seninle başlamak,
Seninle merhaba demek aynı güneşe…
Ne güzel olurdu, kim bilir?

Ama inanıyorum,
Bir gün aynı güneşe günaydın deyip,
Aynı aya iyi geceler öpücüğü vereceğiz.

Soframızda hep umut olacak,
Ben gözlerine aşkla,
Sen gözlerime sevdayla bakacaksın.
Huzur kokan çiçekler büyüteceğiz,
Yarınlarımızın bahçesinde.

Sesin yankılanacak evimizin duvarlarında,
Her sabah sevda dolu bir "Günaydın"la uyanacağız.
Kahvaltı soframızda ekmeğe sürülen bal gibi olacak sevgimiz,
Tatlı, sıcak ve hiç eksilmeyen…

Geceleri yıldızları yastık yapıp düşler kuracağız,
Ben koynunda huzuru,
Sen saçlarımda baharı bulacaksın.
Ellerimiz birbirine sımsıkı kenetlenecek,
Hiçbir fırtına bizi ayıramayacak.

Gözlerin gözlerime değdiğinde zaman duracak,
Kalplerimiz aynı ritimle atacak,
Sonsuz bir aşkla.
Ve biz, her yeni günü sevdamızla taçlandıracağız,
Ömrümüzü güzel bir şiire dönüştürerek.

Bir gün, sevdam, bir gün…
Kader bizim için yeniden yazılacak.
Benim üzerimde gelinlik,
Senin üzerinde damatlık,
Ve kalbimizde o büyük aşk olacak.

Sana "Evet" dediğim gün dünyanın en mutlu adamı,
Bana "Evet" dediğin gün dünyanın en mutlu kadını olacağız.
Çektiğimiz bütün acılar son bulacak…
Sabret, aşk kelebeğim,
Bir gün sen benim, ben de senin olacağım…
Bir gün, sevdam…
Bir gün.
24.03.2025 10:22

Deniz Gece Mavisi

Düş Duvarlarım

Bana düşlerimi geri ver.
Mutluluklar senin olsun.
Bana kirlenmemiş ellerimi geri ver.
Tüm gerçekler senin olsun.

Bana çocuk gülüşlerimi geri ver.
Hatıralar senin olsun.
Bana rüyalarla dolu gecelerimi geri ver.
Uykular senin olsun.

Bana sevdayla çarpan kalbimi geri ver.
Hesaplar senin olsun.
Bana umuda açılan kapılarımı geri ver.
Kilitler, zincirler senin olsun.

Sen benim ol yeter.
Umudum da sen ol,
yarınım da,
duamda, dileğim de
sen benim ol.

Ezberimde yüzün silinmesin,
kaderim düğümlenmesin.
Ateşin bir kere daha dokunsun yüreğime.
Uzağın sende kalsın.

Kanarım,
yanarım,
sensiz gecelerde ağlarım.
Yaralıyım,
çözmek kolay değil.
Dokunma, parçalanırım.

Bana düşlerimi geri ver.
Umutlar, yarınlar senin olsun.
Neyim var neyim yoksa senin olsun.
Yeter ki boyama düş duvarlarımı siyaha.
Boyama.
17.06.2025 15:59

Deniz Gece Mavisi

Düş Düşlerime Adam(kadın)

Öyle bir sevda düşün ki
Sen daha uyurken kafasında kelimeleri kurup,
Uyanınca ilk benim kelimelerimi okusun.
Güne benimle başlasın,
İş yerine birlikte gidelim diyor.

Öyle bir sevda düşün ki
Sesini son kez duymadan uyumuyor,
Ve yine öyle bir yar düşün ki
"Uyuma, az daha kal; beş dakika daha..." diyor.

Öyle bir sevda düşün ki
Bildiği bütün aşk sözcüklerini
Sen olmasan bile sana haykırıyor.
Her şiire, her şarkıya, her söze seni katıp
Ellerini, gözlerini, yüreğini sana buluyor.

Öyle bir sevda düşün ki
Varlığına her nefeste tekrar tekrar şükrettiriyor.
Her sabah uyandığında içinde bir çiçek filizlendiriyor,
Adına aşk dedikleri ama seninle anlam bulan bir hisle...
Elleri ellerine dokunmasa bile
Sanki tenine dokunuyormuş gibi ürpertiyor yüreğini.

Öyle bir sevda düşün ki
Her sokakta, her köşe başında
Senin adını fısıldayan rüzgarlar estiriyor,
Ve sen o rüzgarlara "o" diye sarılıyorsun.
Uzakta da olsa seni kollarındaymış gibi hissederek dokunuyor.

Öyle bir sevda düşün ki
Geçmişin yaralarını sesiyle usulca sarıyor,
Geleceğin umutlarını omuzlarına yüklüyor.
Seninle her şeyi yeniden öğreniyor;
Sevmeyi, güvenmeyi, inanmayı...

Böyle sevdalar hep olsun,
Sen hep bende kal, adam.
Tüm terk edilmişliğime inat,
Yalnızlığın gölgelerini ezip geçelim birlikte.
Her yeni güne sevdanla uyanayım.

Öyle bir sevda düşün ki
Ben "öldüm" dediğinde sevgili,
Yâri çoktan ölmüş olsun.
Düşün ki gerçekleşsin,
Düş düşlerime, adam (kadın).
30.01.2025 11:04

Deniz Gece Mavisi

Düşme

Düşme
Dostun düşmana dönüşür
Düşmanın dostun olur
Dost sandığın yüzler bir bir kaybolur
Yıkıcı fırtınalara dayanmaz bedenin

Düşme

Düşersen Yaralarını saracak bir el bulamazsın
Yolların tehlikelerle dolu puslu bir düzlüğe dönüşür

Düşme

Her fırtınada bir ses
Her limanda bir dost bırakırsın
Yanlız kalıp kendinle başbaşa kaldığında
Dostunun ihaneti
Düşmanının merhameti canını yakar

Düşme

Azrail her gece karabasan gibi rüyalarını
basar
Soluna saplanır bir sızı
Karanlığına ışık tutan o eller seni o karanlıkta bırakıp gider

Düşme

Can dediğin canım dediğin canını almaya kalkar hiç acımadan
Gözünden dökülen yaşlara kimse sahip çıkmaz

Düşme

Tutunacak bir dal tapacak bir yar bulamazsın
Gelip geçici bahar yağmurlarında ıslanır yüreğin

Düşme

Yılanın neden yılan olduğunu
Dostun çakaldan beter olduğunu görür gözlerin
Soluna koyacak yar bulamazsın

Düşme

Kraldan çok kralcı insanlar dolar etrafına
Yalandan çok yalancı insanlarla otursun masaya
Bir gece ansızın ölümün soğuk yüzü
çalar bedenini
Tabutunu taşıyacak el bulamazsın

Düşme

Musalla olur tek durağın kimse hakkını helal etmez sana
Girerken o kara toprağa yanında bir ailen olur gerisi yalan

Düşme

Yıkılmanı
Yorulmanı
Gitmeni bekleyen herkesin inadına kalk ayağa ve göster herkese
Analar ne aslanlar doğuruyor
Düşme gardaş
Düşme 26.03.2024 08:22

Deniz Gece Mavisi

Düştün Aklıma

Gönlümde yankılanır bir özlem şarkısı
Adını anarim gözlerim arar seni.
Hasret seline kapılır ağlarım geceleri
Her sozcuk sevda ile orulur dudaklarima Gecenin en lacivert saatlerinde
Yine sen, yine sen düştün aklıma

Gözlerimden yaşlar senin için süzülür
Yıldızlar istemsizce adını fısıldar
Gelmezsen içime hüzünler dolar
Hasret dolu gecelerde gözlerim yolunu bekler
Yine sen, yine sen düştün aklıma,

Geceler boyu sararım sevdamı ince ince,
Adını anarken Aşkla yanar dilim
Gözlerimde ölü kelebekler bir bir canlanır
Bir gün gelir umudumu taşır rüzgarlar,
Hasret biter, buluşuruz bizde yıldızlar altında.
Sevdamızla yazılmış bu hasretin sonunda.
Özlemin yolar saclarimı
Yine aklımdasın der içime içime sesim
Gel sevdamın en koyu Mavisi adam
Yine sen yine sen düştün aklıma
17.01.2024 08:45

Deniz Gece Mavisi

Edepsiz Edebiyatçılar

Hacılıkla hocalığı karıştıranlar,
Her şiirde kusur arayanlar,
Hece sayılarını tek tek sayanlar,
Bir de "Senin iyiliğin için." deyip kasım kasım kasılanlar...
Edep fukaraları,
Edebiyat fakirleri,
Hoca camide.

İki kelimeyi kuyruk kuyruğa bağlayanlar,
"O şiir senin, bu şiir benim." imge çalanlar,
Beğendikleri her şiiri kesip budayıp "Ben yazdım." diyenler...
Kelle suyuyla işkembe çorbası yapılmaz, hocalar.

Kendini dev aynasında görenler,
Düzlükte yolunu kaybedenler,
"Hocayım." edasıyla şımarıp
Eleştirinin dozunu kaçırarak hakarete varanlar,
Şiir okunduktan sonra şiirden bağımsız konuşanlar...
Edepsiz edebiyatçılar.
Hoca camide.

Onun bunun arkasından iş çevirenler,
Şairlik maskesini takıp içindeki kini kusanlar,
Herkese tepeden bakıp azarlayanlar,
Hediye karşısında döne döne yamulanlar,
Sahneye çıkınca devleşen,
Kalabalık gidince cüceleşenler,
Alkışa göre fikir değiştirip,
Tepki görünce silinenler,
Sözde şiiri savunup prim peşinde koşanlar...
Şiire değil, şaire takılanlar,
Utanmadan yaşamına dil uzatanlar...
Linç meraklıları,
Tatmin bağımlıları.
Megalomanlar
Hoca camide.

"Ben olsam böyle yazmazdım." diyenler,
Mısrayı, ritmi, kafiyeyi bilmeyenler,
Bir de ekran arkasından yüksek yüksek konuşanlar,
Gerçek şiire gelince sesi kısılanlar...
Arkadaşına torpil yapıp yabancıya kurşun sıkanlar,
Kendi çevresine methiyeler dizip
Başkalarına iğneler batıranlar,
"Biz herkese eşit davranıyoruz." diyenler...
Şiirin adını kullanan menfaat ehli,
Elinde çay, belinde hançerle gezen
Yılan dilliler...
Hoca camide.

Yarım cümleyle tam hüküm vermeye çalışanlar,
Arkaya yazı yazmadan kitap çıkaranlar,

Üç beğeniye dizelerini satanlar...
Şair değil, pazarlamacılar.
İyice abarttınız.
Kendinizi hâkim sandınız.
Her yerde aynı nutku atanlar,
Her etkinlikte aynı cümleyi kullananlar...
Aynı hava, aynı yapay bilgelik.
Ağzı "şiir"le dolu,
Yüreği kuru gürültüyle boğulmuş,
Dili edebiyatla süslü,
Gözlerinde ego taşıyanlar,
Kendini şair sananlar...
Hoca camide.
30.07.2025 15:07

Deniz Gece Mavisi

Eflatun Dünya

İkimizde bir kafesin içindeyiz
Seninki camdan
Benimki altından
Sen biraz kanat çırpsan
Kırılır o cam kafes ve sen özgür kalırsın
Ama ben hep mahkumum

Hayatın sarp ve sapa yollarında
Kaybolan beni arıyorum
Tersinden gittiğim yollar
Pervasızca attığım kahkahalar hesap soruyor bana
Bulutlu gözlerime sus ağlama diyemiyorum
İnsan nefes aldıkça eksilir mi
Eksiliyorum

Oysa içimde sıcak iklimlerle dosttu gülüşlerim
Ansızın sararıp soldu yüzüm
Soğuk ülkelerin çöllerine döndü
Kurak yüreğim
Şimdi mutluluğu bile tasvir edemiyor ellerim

Sen varsın ben yokum
Ben varım aşk yok
Umut cingirakli bir yılan ağzında
Aşklar ziyan
Yarınlar harab
İçimde kimliksiz cenazeler
Islak gözlerim yağmurlara gebe

Göğsünden cennet çıkaran şiirler yazmak istiyorum
Kınalı keklik kadın da umutlarım
Nahoş geceler
Ve ben yine saclarinda tozlu hikayeler saklayan o küçük kız çocuğu
Bakıyorum o mavi gözlerimle eflatun dünyaya
 Kimsesiz bir çocuğun korkulu gözleriyle
Sadece bakıyorum 02.05.2024 16:31

Deniz Gece Mavisi

Efsane

Oyle bir gülüşü var ki güneşi kıskandırır,
Gözlerinde umut cicekleri actirir
Her güldüğünde baharı tattirir
Canimsin sen benim gülüşün kelebekleri kıskandırır

Kollarına sığınan, sevgiyle sarılır
Sabahın ilk ışığı gibi yüreğim aydınlanır
Gözyaşlarımı sildiğin nazik ellerin,
Sevginle dokunan aşk kilimimin en güzel renkleri olur

Dudaklarindan dokulen her soz bir şarkı olur
Kalbinde sevgiyi dokuyan bir şaire dönüşür yüreğim şiir olur
Yıldızlardan parlayan gözlerin gecemin isigi olur
Geceyi gündüze çeviren melek
Bir ömür bitmeyecek bir romanın tek kahramanı olur

Ben seni yazmam.
Yazsam şiir
Ben sana dokunmam.
Dokunsam roman
Ben seni anlatmam
Anlatsam efsane olur
29.12.2023 Gece Mavisi

Deniz Gece Mavisi

Ehli bilge

Kimi gelişiyle,
Kimi gidişiyle,
Kimisi de gülüşüyle huzur verirmiş.

Benim gülüşüm mü?
Huzur veriyor mu bilmem…
Ama korku verdiği kesin!

İzliyorum insanları.
Bir kaliteli pozlar,
Namus abideleri,
Ehli bilge pozları…

Pardon da,
Biz kenarınızı da
Bezinizi de biliyoruz!

Kişi kendinden bilirmiş işi.
Lütfen!
Profilimden, hayatımdan uzak olun.

Bana gerçek olan insanlar gelsin.
Vicdanlı…
Merhametli…

Ne bu ya?
Ağzını açan kendini adam sanıyor!
Sizin kadar papağanlar da konuşuyor.

Terk edin profilimi!
Ayarlarım kaçtı, kaçacak.
Dilim parçaladı, parçalayacak!
Hadsizler sizi!

Şimdi durun,
Ve düşünün:
Ben nerede, ne arıyorum?
Ne yapıyorum?
Düşündünüz mü?

Şimdi!
Ya adam olun, yanımda olun…
Ya da defolup gidin!

Kimse vazgeçilmez değildir.
Vazgeçtiklerim bilir.

Kimse sabrımın kilidiyle oynamasın!
Orada ben bile hükümsüzüm.
03.09.2025 10:26

Deniz Gece Mavisi

Ekmek Kokulu Yarim

Bahanesiz sevmenin adıymış sevda,
Ama siz, amaçsızca sevmekmiş sevginin özü.
Ne çok sen biriktirmişim içimde,
Bazen çayıma sesini eklemişim,
Bazen en güzel melodiyi kulaklarına fısıldamışım.
Meğer ben seni derin bir aşkla sevmişim.
Şimdi yokluğunda varlığını hayal ediyorum,
Sen bile görsen bu özlemi, kendini kıskanırsın,
Meğer ben, sen olmuşum.

Ellerim senin ellerin gibi soğuk, ama pürüzsüz,
Gözlerim senin gözlerin gibi derin ve yağmurlu,
Sesim senin sesin gibi buğulu ve sıcacık.
İçimde büyüyen seni hiç fark etmemişim.
Şimdi elimi uzatsam tutamayacağım kadar uzaksın,
Haykırsam sesimi duyuramayacağım kadar imkansız.
Hani imkansız diye bir şey yoktu; zor olan zaman alırdı...
Biliyor musun, ben ezberlerimi sende bozdum.

Harf harf adını heceledim,
Nağme nağme dilimden döktüm,
Bazen bir şiire, bazen bir şarkıya kattım ismini.
En güzel sen yakıştın soluma,
Ama yine de bilemedim.
Giderken o gözlerime son bakışın yok mu,
Hâlâ unutamadım...

Dilin mi yoktu be adam,
Yoksa cesaretin mi?
Çok mu zordu "Seni seviyorum, kadın" demek?
Gözlerime yalvarır gibi bakmak,
Çok mu zordu?
Söylesene, kaç para sevginin bedeli?
O günleri geri alamaz mıyım?
Yeniden yaşatamaz mıyım o anları?
Gittiğin o kara günü...

Hoşça kal derken sesin titriyordu; duyamadım,
El sallarken elin, göremedim.
Kendine iyi bak derken dudakların,
Sessiz çığlıklarını duyamadım...
Sil geçmişi, gel bana, adam.
Ben bıraktığın yerde,
Bıraktığın şekilde bekliyorum seni.

Yağmur ol, gel.
Rüzgâr ol, gel.
Bahanesiz, nedensiz,
Ama siz, gel...
Kahvaltı masada,
Çayın hâlâ sıcak,
Tıpkı yüreğimdeki sevgin gibi.

Senmişsin alın yazım,
Senmişsin kaderim.
Ecelim olma, ekmek kokulu yarim,
Gel bana...
13.11.2024 12:58

Deniz Gece Mavisi

Ekmek Şarap Ve Sen

Ekmek
Şarap
Ve sen
Daha ne isterim ben.
Köşede bir gramofon,
Gramofon da Sezen.
Ilık ılık bir hava,
Çiseleyen yağmur,
Camlar buğulu,
Masada mor mum alevi.

Kırmızı bir elbise, ipek.
Çıtır çıtır yanan şöminenin ateşi,
İki bardak,
Yerde bir post,
Islak saçların,
Uzun kirpiklerin
Ve gamzeli yüzün...
Yine rüyama geldi varlığın.
Özlem bu olsa gerek.

Dizlerim başına hasret,
Geceden kalma bir düş.
Uyandım sensizliğe,
Kokun hâlâ yastığımda.

Üzerimde nefesin gibi
İncecik bir sessizlik...
Gözlerim perdelere asılı,
Söylediğin son söz orada çakılı.

Kül olmuş bir sigara,
Küllüğün kıyısında
Bir de saç telin...
Ne çok şey anlatıyor.

Beklemek değil bu,
Bir varmışsın gibi yaşamak.
Her şeyin senli olduğu
Ama sensiz kaldığım anlar...
Özlemin bedenimi fethedişi.

Elim gitmiyor saate,
Geçsin istemiyorum.
Çünkü geçtikçe
Biraz daha uzaklaşıyorsun benden.

Ve ben hâlâ
Ekmek, şarap ve seni
Bir ömürlük dua gibi
Bekliyorum.
07.05.2025 10:31

Deniz Gece Mavisi

Eksik Ve Yarım

Ben sensiz yarım, sen bensiz eksik...
Böyle başladı bizim hikâyemiz.
Ben baştan aşağı şiir,
Sen tepeden tırnağa aşk.
Aslını istersen yoktu bu aşkın oluru,
Güneş bile karşıydı bize.
Ay gülümsemiyor,
Bulutlar isyana duruyordu.
Ama o bile engel olamadı sevdamıza,
Çünkü biz, Rabbim emretti diye sevdik.

Evet adam, ben seni çok sevdim...
Belki dilim dönmedi,
Belki gösteremedim...
Ama seni çok sevdim.
Yüzünde çıkan bir sivilceyi bile dert ettim kendime.
Eğer olsaydı sevdanın bir adı, sen derdim.

Varlığın her yere o kadar çok yakışıyor ki...
Ellerin ellerime,
Gözlerin gözlerime,
En çok da adın, adımın yanına.
Şimdi tek duam, senin soyadına yakışmam.
Geceleri duam,
Gündüzleri hayalim,
Yarınlarımda umudum olan adam...

Ne dil yeter içimdeki seni anlatmaya,
Ne de kalem...
Sen, silginin kâğıda aşkı gibisin.
Yok olma pahasına dokunuyorum yüreğine.
Ey dilimin duası,
Gözümün feri,
Ömrümün varı adam...
Bu şiiri de sana yazıyorum.
Biliyorum, yazdığım şiirler yetmez seni anlatmaya.
Sen azımı çoğa yor,
En az benim kadar sev beni.
Ve al kalemi eline, aşkımızın romanını yazsın:
Ellerimiz,
Gözlerimiz,
Ve yüreğimiz.
05.05.2025 14:36

Deniz Gece Mavisi

Eli Bağlı Dili Kesik

Ah hayat ah
Ne zaman güldüreceksin fakirin yüzünü?
Kiminin ekmeği yok yemeye,
Kiminin cesareti yok sevmeye.
Dertler çok, derman yok.
Fakir bulsa bir tas çorba, bin kere şükreder;
Zengin kaybetse bir Porsche, "Sadakam olsun." der geçer.
Cep delik deşik, cepken yitik;
Adalet eli bağlı, dili kesik.

Ah hayat ah,
Bir yanda yoklukla sınanan canlar,
Bir yanda doymayan ihtirasla yananlar.
Fakir düşte bile göremez ipek yorganı,
Zengin dert eder sert yastığı.
Umutlar eksik, yarınlar kayıp.

Birinin ömrü çalışmakla geçer,
Diğeri dertlenir, kahve üstüne kahve seçer.
Fakir sevinir bir mendile,
Zengin üzülür pırlantasının küçüklüğüne.

Birinin yırtık ayakkabısı, yüreği temiz;
Diğerinin kalbi taş, üstü pırlanta göstermelik.
Biri dua eder, gözlerinde umut;
Diğeri şikâyet eder, gözlerinde doyumsuzluk.

Ah hayat ah,
Ne adaletin var, ne terazin.
Yine de döner bu devran;
Kim bilir, belki sınavdır,
Belki imtihan.
Döner dünya zengine de, fakire de.

Kimi aç uyur yıldızlara bakarak,
Kimi sarhoş düşer, altın bardaklardan şarap yudumlayarak.
Biri bir battaniyeye "Cennet." der,
Diğeri marka giymeyince zindan sanar dünyayı.

Kimi el açar Allah'a,
Kimi güvenir banka hesabına.
Fakir göğe bakar umutla,
Zengin şikâyetle suratına.

Bir yanda yetim, gözleri yaşla dolu;
Bir yanda sofrada beş tabak dolu.
Birinin bayramı yeni bir ayakkabı,
Diğerinin bayramı yurtdışı tatili.

Ah hayat ah,
Ne zaman denk düşer kantarın?
Hangi terazide tartılır vicdanın?

Dünya bir han; konan, göçer.
Bu devran böyle gelmiş,
Böyle geçmez.

Bir gün döner çark,
Zengin susar, fakir konuşur...
Ah hayat ah.
15.04.2025 15:33

Deniz Gece Mavisi

Ellerımın Suçu Yok

İçimden sana giden bütün yollara,
Adını yazmak geçse de, korkuyorum..
Bir kere daha saçlarımı rüzgara açmaya..
Hırçın dalgalar misali yüreğinin kıyılarına vururken kalbim
Dilim sessiz ve titrek kalıyor avuç içlerimde...

Zemheride ayazda kalmış gibi üşüyorum...
Kansızlık diyorlar ama,
Ben sensizlik diyemiyorum..
Dilim volta atmaya bir mecal yorgun ve umutsuzum...

Pencerenin pervazına takılı kalmış çocuk gülüşlerim..
Ben bu hikayenin neresindeyim...
Canım canına emanetken,
canımı canından ayıran eller yine benim..

Oysa ne güzeldi gözlerim gözlerinde, dilim sadece adını andığında..
İçimdeki çocuk üşüyor,
Bir çikolatanın verdiği mutluluğa bile hasret kalıyorum,
Kırıklarını topluyorum kanatlarımın
Yeniden uçar mıyım bilmiyorum..
Ama kanatlarımı yüreğime takan sensin..
Dönmese de dilim kanatları var artık yüreğimin...

Hani bir umuttur ya yaşamak...
Benim umudum da;
Gökyüzüne seninle kanat çırpmak...
Belki rüya belki de gerçeğin ta kendisi..
Ama seninle, seninle ve yine seninle üşümek bile güzel olsa gerek...

Herkesin varlığından bile habersiz olduğu...
Bir siluetten ibaretim...
Aynadaki ben bile bana yabancı..
Dilimde küf tutan sözcükler,
zaman zaman kırmaya çalışsa da esaret zincirlerini...
Kendi ellerimle yine düğümlüyorum kendi esaretimi....

İnsan yaşamaktan yorulur mu?
Yorgun Ellerim,
Yorgun dizlerim,
Yorgundu bedenim...
Yüzüme vuracak olan güneşin hasreti, girmeseydi koynuma,
Umut çiçeklerimi yeşertemezdim..
Onlarda umutlarım gibi döküyordu yapraklarını...

İnsanın yüreğine hazan değer mi?
Karlar yağıyordu yürek dehlizlerime...
Kan revan bir acının dilsiz sözcükleriydim...
Bozuk alfabeme inat,

Ben ilk acı ile tanıştım,
o üç harf yuva yapmıştı genzimde...

İstemsizce dökülen her sözcük yine ona çıkıyordu...
Kaçmalı, kurtulmalıyım diyordu içimdeki yorgun ses,
Ama esaret yüreğimdeydi..
Sen hiç kendi yüreğine esir oldun mu
Tüm özgürlüğüne rağmen....
Sabahın en erken saatlerinde...
Yine dilime dolanan adınla baş başayım..
Günaydın aşkım demek varken sana..
Sensizliğe uyanmak ne zormuş...
Oysa konuşmayı 5 yaşında öğrenmişim..
Ben ilk baba demişim, elimi ona vermişim..
Her tökezlediğimde onu yanımda görmüşüm..
Şimdi yüreğim tökezliyor ve seni yanımda istiyorum...

Hayatımın her anı bir eli aramakla geçti.
Bazen tutmak isteyenler oldu,
bazen de tuttum diyenler...
Ama kimsenin parmakları dolanmadı parmaklarıma..
Hep eksik kaldı diğer yarım...
Peki insan hayatı boyunca tamamlanmayı bekler mi? ben bekledim..
Ne umutlarım söndü...
Nede içimdeki coşkum..

Ben seni çok bekledim be kadın/adam..
Mutluluk sensin,
Ve ben hazırım umutla açıyorum,
Acıyla bağladığım saçlarımı rüzgarına..
Ya alabora et beni,
yada al yüreğine..
Üşümesin artık Ellerim
Ellerimin suçu yok...
Ben artık üşümek istemiyorum...

Deniz Gece Mavisi

Ellerin Umudum Olsun

Uykuya dalarken, melekler bana eşlik eder,
Gözlerim kapanırken, hayallerim başlar özgürce.
Yıldızlar gökyüzünde dans eder, bana gülümserler,
Sabah olduğunda uyanırım, yeni maceralar beni bekler.

Bazen ağrılarıma karışır sancılarım,
Bazen de boş gözlerle bakarım etrafıma.
Birini beklerim gelip benle konuşacak
Ama gören görmezden gelir,
Bakan kafasını çevirir.
Düşünürüm bilmezlermi ki?
Her sağlıklı birey bir engelli adayıdır.
Bu kibir bu ego niye?

Adım ne farkeder ki!
Çocuğum ben...
Umutlarını uçurtmalarının kuyruğuna bağlamış bir çocuk,
Bir gün bile sokakta oynayanamış bir çocuk.
Sen sofra na bir tabak eksik koysan aç kalmazsın,
Bir kıyafet eksik alsan çıplak kalmazsın,
Bir gün çikolata yemesen bir yerin eksilmez,
Ama senin elinin ucuyla verdiğin,
O pahada ağır yükte hafif kâğıt parçası var ya!
Bana bir can,
Bir Nefes,
Bir ilaç,
Ömrüme bir gün olur.

Unutma ki bende çocuğum!
Sokakta oynamak,
Kuşlara yem atmak,
Çikolata yemek benim de hakkım.
Hadi şimdi şuan da,
Gören gözün için,
Tutan elin için,
Şakıyan dilin için elimi tut!
Size cennetin vaatcisi bir melek daha ölmesin...

Bırak sofranda bir tabak,
Bırak dolabında bir kazak,
Bırak garajında bir araba eksik olsun,
Ama yüreğinde merhamet hep olsun.
Sen bir çocuğun gözlerindeki mutluluğu
Hangi para ile satın alabilirsin ki,
Ama o çocuğa bir gün hediye edebilirsin.
Hadi bugün o gün olsun!
Binlerce sma lı çocuktan birinin elini tut ve gözlerine bak!
Hadi tut elimi ellerin umudum olsun..!
19.04.2024 10:50

Deniz Gece Mavisi

Elma Şekeri

Elimde telefon
Dilimde henüz fiyongu açılmamış sözcükler
Seni yazmaya çalışıyorum
Harf harf anlatmaya
Bazen cocuklugum geliyor aklıma
Bazen gençliğim
Sen benim çocukluğumun o saf temiz yani
Hatırlıyorsumusun
Taşındığımız o günü
Bana minicik avuclarinla on adet misket vermiştin
Ve ben o misketleri hep sakladım

Arada bir çıkarıp seni hatırlıyorum
Hersey yabancı bana
Bir tek sen ve hatıraların
Çocukluğumuzun elma şekeri
Senden sonra çok elma şekeri yedim ama o tat yok
Sahi sende elma şekeri yiyince ben geliyormuyum aklına
Ne güzeldi çocukluk yıllarımız
Büyüyünce evlenicez derdin
Bende hemen o koca koca essek gözlerimi açar kızardım sana
Derdim biz dostuz
Şimdi ben başkasıyla sen başkasıyla evlisin

Sahi hiç soramadım mutlumusun
Beni yolcu ederken ağayışın geliyor aklıma
Bende hıçkıra hıçkıra ağlamaya başlıyorum
Nenem derdi ki dostluklar hiç unutulmaz
Unutulmuyormuş
Geçen markette birini sana benzettim
Tam ali diyecektim ki
Bir kadın girdi koluna ve umut hadi gidelim dedi
Yani o da sen değildin

Ama ben biliyorum
Bir gun bir yerde karşılaşıcaz
Bu koca şehir buluşturacak bizi
Belki bir otobüste
Belki bir vapurda
Yada bir markette
Ama karşılaşıcaz
Çünkü ben bunun için her gece dua ediyorum
Sonra amin deyip ellerimi yüzüme sürüyorum
Sen de amin de olur mu

Bu mektubu da ömürlerinin yanına koyuyorum
Olur da bir gün karşılaşırsak sana hepsini tek tek okuyucam
O zamana kadar yüreğinin üzerini ört
Üşümesin dostluğumuz
Üşümesin dostum 23.03.2024 20:24

Deniz Gece Mavisi

Emel Abla

Küçücük yüreğinde baba özlemi
Dilinde hasreti
Gurbete kini nefreti
Adını sordum EMEL dedi yorgun dilleri
Lebsiz di şiirleri
Besmelesiz di özlemleri

Çeyiz sandıklarında kaldı yarınları
Anadan yardan sıladan ayrı günleri
Gözlerinde imkanlı imkansızlıklar
Şiirlere vurmuş şiirlerde bulmuştu kendini

Uzandım tuttum elini
Yarası yarama
Acısı acıma denk ti
Sancıyordu dudaklarına yuva yapıp çıkmayan sözleri
Gözleri alabildiğine derin
Sözleri alabildiğine anlamlıydı
Saatlerin katranında avutuyordu çocukluğunu
Yağmurlar yağıyordu her gece gözlerine gizli gizli
Hece hece harf harf dokuyor du yüreğini sevgiyle
Beni benden alan sesinin bugusunda kayboluyordum

Şiirlerim öksüz
Şiirlerim yetim di
Ve bana söylediği o iki kelime
Belimi ortadan ikiye büküyordu
Hiç bitmesin dediğim gecelerin birinde tanıdım onu
Böyle bir yürek
Böyle bir kadın
Böyle bir şair var mıydı
Varmış kulaklarım da çınlarken sesi
Aklımda kalan şiirleri ve o son sözüydü
Seni asla bırakmıycam
asla gitmiycem senden

Bu kadın değer di sevmeye sevilmeye
Ve sevdim
Şiirlerim de onu çok sevdi
Şiirlerimin bir yüreği var artık ve bir ablası
Hiç gitme olur mu
Hep kal benimle
Şiirlerim öksüz yetim kalmasın
Şiirlerin günahı yok
Yok EMEL abla yok

Deniz Gece Mavisi

En Güzel Şiirim

"Gece düşman gibi sokuluyor yanıma; aşkların ziyan olduğu anlardayım.
İçimde dağ gibi yokluğun; güneşin bile aydınlatamadığı hayallerimi maviye boyuyorum.
Gözlerim yağmurlu gibi; acının bedenimde dolaştığını hissediyorum. Tarifsiz acılar içindeyim; yokluğun soğuk, be sevgili.

Oysa varlığının ayazını yaşıyordu yüreğim.
Ellerim ilk defa bu kadar sıcak; gözlerim ilk defa bu kadar güzel.
Ve kalbim ilk defa bu kadar hızlı atıyordu. Şimdi tıkırtı sesini bile zor duyuyorum.

Aklım kırılıyor; benliğim kayıyor.
Eflatun hüzünler her yana saçılıyor.
Usul usul terliyor içimde, alabora olan gemilerimin yelkenleri.
Toprağa düşmüyor gözyaşlarım.
Şimşek gibi çakıyor yokluğun.
Alevler sönüyor, sular yanıyor.
Gölgeler boğuluyor.
Gülüşümün çiçekleri soluyor.
Rüzgarın hışırtısı kulaklarımda; ve yine seni özlüyorum.

Ben bugün de seni çok özlüyorum, sevgili.
Yarında özleyeceğim.
Yarınlarda da.
Ben seni hep özleyeceğim.
Çünkü sen benim; özlem adına yazılmış en güzel şiirimsin."

Deniz Gece Mavisi

Erkekler

ERKEKLER

Erkekler turşu gibidir
Tuzunu
Sirkesini
Limonunu az koyarsan
Ekşir çürür

Erkekler kelebeklere benzer
Sıkı tutarsan ölür
Gevşek bırakırsan uçup gider
Bakışları sert ve buyuleyicidir
Tıpkı içki gibi

18 yaşında erkek vokta gibidir dışı soğuk içi sıcacık

25 yaşında erkek bira gibidir içtikçe içirtir

35 yaşında erkek kanyak gibidir yakıp kavurur hiç üşütmez

45 yaşında erkek şampanya gibidir bir kere değince bardak eline dur diyemezsin

60 yaşında erkek rakı gibidir olgun ve sert

70 yaşında erkek malibu gibidir süt katılmadan içilmez

Erkekler basit varlıklardır
Basit sever basit düşünürler
Ama bir erkek bir kadın için ağlıyorsa bilinki çok sevmiştir

Sevmediğin erkeğe seviyorum dersen
Kusura bakma kadın
Aldatilirsin çünkü erkekler yalanı hemen anlar
Unutma kadın

Bir erkeği mutlu etmek istiyorsan saçlarını parmaklarına dolayıp
Gözlerinin içine bak ve seni seviyorum de yeter.
Sadece seni seviyorum.
03.10.2024 16:49

Deniz Gece Mavisi

Erkekler Ağlamaz

Sayki hiç yaşanmadı böyle bir sevda
Sen hiç bana seni seviyorum demedin
Tersinden geçmedik kaldırımları
Ve ezdirmedik taş kalpli insanlara aşkı

Şimdi yeniden yapıyorum bana hediye ettiğin o pazılı
Bütün parçalar dağılmış her biri bir yerde
Ben varım sen yoksun sen varsın aşk yok
Bir bir toplamaya mecali yok ellerimin
Yine ürkek parmak uçlarım

Bakma sen üşüdüğüme dışarıda yağmur yağıyor
İçime doluyor yağmurun toprak kokusu
Sahi sevgili sen hiç duydun mu aşk ile yanan bedenlerin yanış sesini
Daha da daha da hızlı yağ yağmur
Arındır acıya gebe bedenimi
Yeniden doldur sevginin aşkın enerjisini

Dökük kırık anılar gözlerimde
Lacivert gökyüzü ve ihanetin
Bir elimde yarısı yanmış bir sigara
Diğerinde umutsuzluk gözlerimde acılar
Savaşıyor göz bebeklerim göz yaşlarımla
Kirpiklerime tutunamayan yaşlar gibisin
Sende yüreğime tutunamadın ki
Oysa demiştim aşk cesurları sever cesaretin yoksa çıkma yoluma
Dinlemedin
Dinletemedim
Şimdi inadının som demlerindesin

Oyun bitti

Ayrıldık işte
Mavi gagalı pembe kanatlı kuşlar yok artık
Hem çiçekçi teyzelerde gelmez oldu yanımıza
Onlarda anlamış ayrıldığımızı
Hadi hiç gelmeyen sevgili
Yine çık git hayatımdan merak etme yazmam artık sana
Bu son mektubum
Sakın okurken ağlama bilirsin dokunur göz yaşların bana
Hem demez miydin sen erkekler ağlamaz
Sil göz yaşını

Deniz Gece Mavisi

Erkekler Ağlamaz

Say ki hiç yaşanmadı böyle bir sevda
Sen hiç bana seni seviyorum demedin
Tersinden geçmedik kaldırımları
Ve ezdirmedik taş kalpli insanlara aşkı

Şimdi yeniden yapıyorum bana hediye ettiğin o pazılı
Bütün parçalar dağılmış her biri bir yerde
Ben varım sen yoksun sen varsın aşk yok
Bir bir toplamaya mecali yok ellerimin
Yine ürkek parmak uçlarım

Bakma sen üşüdüğüme dışarıda yağmur yağıyor
İçime doluyor yağmurun toprak kokusu
Sahi sevgili sen hiç duydun mu aşk ile yanan bedenlerin yanış sesini
Daha da daha da hızlı yağ yağmur
Arındır acıya gebe bedenimi
Yeniden doldur sevginin aşkın enerjisini

Dökük kırık anılar gözlerimde
Lacivert gökyüzü ve ihanetin
Bir elimde yarısı yanmış bir sigara
Diğerinde umutsuzluk gözlerimde acılar
Savaşıyor göz bebeklerim göz yaşlarımla
Kirpiklerime tutunamayan yaşlar gibisin
Sende yüreğime tutunamadın ki
Oysa demiştim aşk cesurları sever cesaretin yoksa çıkma yoluma
Dinlemedin
Dinletemedim
Şimdi inadının som demlerindesin

Bu kadarı fazla oyun bitti

Ayrıldık işte
Mavi gagalı pembe kanatlı kuşlar yok artık
Hem çiçekçi teyzelerde gelmez oldu yanımıza
Onlarda anlamış ayrıldığımızı
Hadi hiç gelmeyen sevgili
Yine çık git hayatımdan merak etme yazmam artık sana
Bu son mektubum
Sakın okurken ağlama bilirsin dokunur göz yaşların bana
Hem demez miydin sen erkekler ağlamaz
Sil göz yaşını

Deniz Gece Mavisi

Erkeklerin Anatomisi

Olgunlaşmamış meyveden reçel, olgunlaşmamış erkekten eş olmaz.
Erkekler, yapı ve yaşam tarzları gereği biraz geç olgunlaşır.
Bazen bir bakışı, bazen bir gülüşü farklı anlayıp,
Sonrasında "Sen bana umut verdin," diyebilirler.
Aslında erkeklerin en büyük sorunu, kendilerini ifade edememeleridir.

Allah, kadınlara her şeyi anlama,
Aynı anda iki ya da üç işi yapabilme yetisi vermişken,
Erkeklere bir şeyi bin kere anlatmak gerekebilir.
Kadınlar, zeki ve kıvraktır;
"Leb" derken leblebiyi ve ardındaki amacı çoktan anlamış,
Hatta karşı taarruza geçmiştir bile.

Erkekler karmaşık yapılı değildir.
Hangi tele ne kadar basınç uygulayacağını bilirsen,
Onlarla sorun yaşamazsın.
Düz mantıklıdırlar;
Karmaşıklık ve belirsizlik onları strese sokar.
Alışkanlıklarına bağlıdırlar,
Yeniliklere pek açık değildirler.
Hormonları bazen beyinlerini yönetse'de
Taç olup geri döner her gol çabaları.

Bir erkekten ince düşünce beklemek ise çoğu zaman hayaldir.
Nadiren bir erkek, seni pamuklara sarar,
Bulutlarda gezdirir.
Her erkeğin içinde küçücük bir çocuk vardır;
Sevgiye aç ve ürkek.
Ama dışarıda aslan kesilir.
O çocuğun başını okşamayı bilirsen,
Aslan kediye dönüşür.

Erkekler, övülmekten, dokunulmaktan ve göz teması kurmaktan hoşlanır.
Arada sırtını sıvazlayıp,
"Aslansın sen, kaplansın sen," dediğinde,
Önce bıyık altından güler,
Sonra içten içe göğsü kabarır.

Annesine düşkündür erkekler.
Eğer bir erkeği elinde tutmak istiyorsan,
Annesini sevmelisin.
Çünkü erkeklerin hayali,
Annelerini seven kadınlardır.
Bu, kaleyi içten fethetmektir.
Bilinenin aksine,
Erkekler uzun bacaklı, ince belli kadınlara değil;
Olgun, akıllı, gözlerinde merhamet olan kadınlara tutulur.

Bir erkek için kadının saçı, doğurganlığı temsil eder.
Bu yüzden uzun saçtan hoşlanırlar.
Burunları ise kadınlara göre daha gelişmiştir.
Onları etkilemek için,

Afrodizyak etkili parfümler,
Dar kıyafetler ve yüksek topuklu ayakkabılar ve kırmizi bir ruj tercih edilebilir.

Erkekleri anlamak aslında çok kolaydır.
Saçlarını okşa, gözlerine aşkla bak,
Bir de boynuna bir öpücük kondur;
Kırk dağdan yol aşarlar.
Ama bu kadar kolay mutlu olan birinin hiç sinirlenmeyeceğini düşünmek de saflıktır.
Evet, erkekler de kızar:
Yalandan,
Sürekli sözünün kesilmesinden
Ve kullanılmaktan nefret ederler.

Erkekleri anlayınca, dünya cennet olur.
Çünkü seni seven bir erkek,
Senin için dünyayı yakar,
Ama bir damla gözyaşını döktürmez.
Eğer bir erkek, kadının gözyaşlarına kayıtsız kalıyorsa,
Aramıyor, sormuyor, hep üzüyorsa,
Bilin ki mutlu ettiği bir başkası vardır.
Ve o zaman, usulca gitmek gerekir.
Ah erkekler ah!
Ne onlarla ne de onlarsız ol maz...
30.12.2024 14:46

Deniz Gece Mavisi

Es Deli Rüzgar

Değince kulağıma sesi
Yırtıldı kırk yıllık yüreğimin zarı
Kelimeler kifayetsiz diller lal oldu
Gece o ve ben
Büyülüydü her şey
Durmuştu zaman
Geceyi dört dönüyordu sessizlik
Biz ise inatla yazıyorduk
Klavyenin şakırtısı gecenin sessizliğini mağlup ediyordu
Açılıyordu yüreğime giden bütün kapılar bir bir

Leyla mezarından çıkıyor
Mecnun kitaplardan fırlıyor
Ferhat bırakıyordu dağları delmeyi
Bir iki üç deyip atliyordu ayaklarım askin ateşine
Aşk gönüllü yanmak değil miydi
Küllerim savruluyordu geceye
Kokusu sınıyordu yanağıma
Mutluluk bu olsa gerek diyordu dilim
Sanki güneş değilde umurlarım doğuyordu
Acılar atlarından inip önümde secdeye duruyordu

Yer gök maviye boyanıyordu
Ansızın bir şilep kalkıyordu
Yüreğimin izbe ve tenha yerlerine
Bütün çöpler bir bir toplanıp atılıyordu konteynerlere
Ve bir aşk doğuyordu
Daha göbek bağı düşmemiş
Anadan üryan
Tıpkı gözlerime doğan gözleri gibi
Bu gece hükümsüz tüm acılarım
Es deli rüzgar
Aşığın bağrına bağrına es

Deniz Gece Mavisi

Esaret Kuşları

Sana söyleyemediklerimi şiirlere yazıyorum,
Kelimeler kanatırken dilimin ucunu.
Sana mavi bir şiir yazmak istiyorum ama
Mavilerim, gittiğin gün griye dönüştü.
Sonra siyahlarla tanıştım;
Şimdi ise eflatun bir acı kapımı zorluyor.

İnkâr etsem de,
Unuttum desem de...
Yok, yok sevgilim; unutamıyorum.
Çalışıyorum, çabalıyorum;
Tam "unuttum" dediğim anda bir şarkı, bir şiir
Tokat gibi çarpıyor yüreğime.
Zincire vurduğum dilim,
Parçalıyor dudaklarıma vura vura kendini.
Esaret kuşlarımı vuruyor acemi avcılar,
Hayatın bam tellerinde yalınayak yürüyorum.
Ceplerimde umutlar kayıp...
Unutacağım, unutacağım da — nasıl?

Her an aklımdasın,
Boğazımda bir düğüm oldu varlığın.
Ciğerlerimi zorluyor sensiz aldığım nefesler,
Kangren bir umut benimkisi.
Gurur duvarlarım kalın,
Rüyalarımın başını unutup sonunu hatırlıyorum.
Dudaklarıma yer etmiş sigara,
Hesap soruyor aynalardaki ben;
Kendimi tanıyamıyorum.

Ve geceler... En çok seni hatırlatıyor bana.
Uyuyamıyorum; yastığımda eksik bir nefes var.
Gözlerim seni arıyor karanlığın içinde.
Bir yıldız kayıyor — dilek tutmuyorum artık,
Çünkü her dileğim senle başlayıp sensizlikle bitiyor.
Bütün yollar hasrete çıkıyor.

Bir fotoğraf kalıyor elimde —
Zamanın unuttuğu bir gülüşle.
Bakıyorum ama göremiyorum seni;
Çünkü anılar artık gölgesiz kalıyor,
Ve gölgem bile sensiz yürümeyi öğrenemiyor.

Yorgunum...
Senden değil, sensizliğinden.
Kendimi kandırmaktan, "iyiyim" demekten.
Bir gün, belki bir gün
Adını anmadan da yaşayabilirim —
Ama o gün bile yine adını anacağımı
biliyorum.

Öfkem kendime,

Seni unutamayan yüreğime.
Şeytan diyor: “Doldur silahı, daya kalbine.
Bas tetiğe; ölsün içinde sevda.”
Ama gözlerini düşününce kıyamıyorum.
Seni unutmayı unutmam gerek —
Yoksa bir ömür bir yarayla geçecek.
Gerçi ben yaramdan da hoşum,
Açandan da.
22.10.2025 01:00

Deniz Gece Mavisi

Esaret Orduları

Öyle sözler var ki, insanı yaşatır
Öyle sözler vardır ki, diri diri öldürür, toprağa gömdürür.
Senin sevgi dediğin,
Senin ilgi dediğin,
Yanımdan bir rüzgar gibi, ansızın çekip gitmenden ibaretti.
Yasak bir sevdanın yasak meyvesi,
Acı bir tat bırakırdı yüreğimde.
İşte bu yüzden sadece izledim,
Yanağıma ansızın değip gidişini.
Sen, rüzgarınla beni tarumar edeceğini sanırken,
Ben, içinde kaybolduğun o çıkmaz sokakta,
Senin için bir umut aradım.

Perdeleri çekilmiş, ışıkları sönmüş yüreğimde,
Tadilat nedeniyle kapalıyız bahanelerine aldırmayan sen,
Fütursuzca kırıp geçtin önüne koyduğum setleri.
Engeller seni kırbaçlarken,
Bir şeyi unuttun,
Sevgiyi.
Seni sevmeyen bir insanın kapısında dilenci olmak değildi kaderin.
Ben, ayaklarıma dolanan senleri
Yabani bir dal gibi budamayı da bilirdim.
Kendi günahının bedelini bana ödettirme çabaların,
Beni senden tamamen kopartdı.

Şimdi gece uyanır, gündüz uyur musun?
Üst üste sigaralar yakar mısın?
Bana her gün kinayeli şiirler yazar mısın?
İnan, umrumda değil.
Benim vicdan mahkememde ellerim ve yüzüm ak pak.
Bu saatten sonra ne dilin dokunur bana,
Ne de ellerin.
Git şimdi, adı sevda olan, adı aşk olan esaret halkalarını,
Başkalarının boynuna geçir.
Köpeklere tasma takılır.
Benim yüreğim hâlâ insan,
Haddini bil, benim sınırlarımı zorlama.
Ben kelimeleri eğer, büker, veririm eline.
Ne senin ne de başkasının haddine değil bana şiir yazmak,
Şiirlerle göndermeler yapmak.

Seni kelimelere böler,
Uyaklara bular,
Öznelerini tek tek cımbızla söker,
Yüklem gibi yalnız bırakırım ortada.
Bana o son noktayı koydurtma, adam.
Şu hayatta kapısını çalmayacağın tek insanın kapısını daha fazla meşgul etme.
Benim dilim, tokadı elinin tersiyle vurur.
Şimdi iyi oku sözlerimi.
Çek sevgi, aşk, adı her neyse, gölgelerini.
Ben sevgiyi unutalı yıllar oldu, adam.
Hadsizliğin boynuna kolye olsun.

Senin sevda orduların,
Esaret ordularına mağlup oldu, adam.
Mağlup oldu.
22.09.2024 14:00

Deniz Gece Mavisi

Eski bir Aynanın Sakladıkları

Eski bir aynanın sırlı yüzüyüm,
tozlu bir köşede sessizce bekliyorum.
Çerçevemde solmuş altın varaklar,
bir zamanlar gözlerimde kaybolan gözler…
Yaşlı,
kaybolmuş bir mazinin dünündeyim.

Hayalimde gülen bir kadın silueti,
bahardan kalma çiçekli...
Ardımda karanlık,
bir adam; bakışı harap olmuş.
Zamanın fısıltılarını duymuyorum.

Elimi uzatıyorum,
dokunamıyorum yarınların kuyruğuna.
Sesler yankılanıyor ruhumun karanlıklarında.
Geçmişin gölgeleriyle savaşıyorum,
suskun ve sabırlı...

Kaç sevdanın daha ipini çekecek yorgun ellerim?
Kaç veda gördü kimsesiz gözlerim?
Kaç gözyaşı ile yıkandı bedenim?
Ve en son hangi yüze eğildi yüreğim,
fersah fersah inledi dillerim?

Şimdi külün tabağa kusuşu gibi kusuyorum,
hayatın bekareti bozulmuş yüzüne.
Ayaklarım ayrılığın ayazında,
öfkem kinini bileyliyor.
Ve aynalarda kayboluyorum.

Bakarken göremeyen ben,
ya görürken bakamazsam?
İşte o vakit ölürüm diyemiyorum.

Ve işte,
zamansız bir girdaba savruluyorum,
yüzüme kazınan suretler gibi,
unutulmuş bir masalın son dizesi gibi…

Kim bilir kaç el daha dokunacak sırlı yüzüme,
kaç anı yankılanacak derinliklerimde?
Beni izleyen gözler belki de kendini seyredecek,
ama ben, ben hâlâ geçmişin ağırlığında,
sessizce bekleyeceğim,
yarınlarımın yeniden maviye dönmesini...

Ne bir umut ışığı deler artık karanlığımı,
ne de bir çift el siler üzerimdeki tozu.
Ben, kırık bir yansımanın suskun bekçisiyim.
Ve belki de sırlarımın içinde saklı,
ben bile unuttum kim olduğumu.

Beni bana unutturan kim?
Bak, onu da unuttum.
Aynaydım ben, değil mi?
Eski...
Tozlu...
Paslı bir ayna.
20.03.2025 16:03

Deniz Gece Mavisi

Eskici

Al götür eskici
Acılarımı
Hüzünlerimi
Bir kere bile beni görmeyen yarı
Al götür

İki dudak bir yanak arasında heba ettiğim yıllarımı
Gözlerime tutunamayan yaşlarımı
Dilime yuva yapan tüm isyanlarimi
Yüzüme gülmeyen kaderi
Yazımı kara yazan kalemi
Al götür eskici
Al götür

Ölümle yaşam arasındaki o ince çizgiyi
Sevmeyi bilmeyen taş kalpleri
Gülmeyi unutmuş dudaklarımı
Yokluğuyla boş kalan ellerimi
Her gece duvarları dost bilen gölgemi
Al götür eskici
Al götür

Duvarlardan silinsin seluetim
Mutluluk hanesine yazılsın adım
Bir bebeğin gidisini oksasin elim
Papatyalar guller dersin yüreğim
İstemem senden ne para nede pul
Acilar benden uzak olsun sen hep yanımda dur
Al götür eskici
Al götür 01.04.2024 16:48

Deniz Gece Mavisi

Etimi Kemiğimden Sıyırdığım An

Sevgi birini kendinden daha değerli kılmaktır tüm yanlışlarına rağmen kara yağmura rüzgara siper etmektir bedenini ve o uyurken dünyanın en güzel manzarasını onun için cizmektir

Sevgi emektir
Onun uğruna herşeyi elinin tersiyle itmek
Onu yüreğinin en mukaddes yerinde ısrarla tutmaktır
Sevgi özümsemektir kendinden çok onu
Ben değil biz diyebilmektir

Sevgi yokluğun içindeki varlığı görebilmektir
Sevgi bir varoluşu iliklerine kadar hissetmektir
Sevgi seni sen yapan şeydir

Sevgi, suskun bir gecede kalbinin en gür sesiyle haykırmaktır,
Bir bakışta bin anlam bulmaktır, gözlerin onun gözlerinde kaybolurken.
Sevgi, zamana meydan okumaktır;
Kırışan yanaklarda, eskimeyen gülüşleri saklamaktır.

Sevgi, acının en derin kuyularında bile bir ışık bulabilmektir,
Ve o ışığı dünyalara bedel sanmaktır.
Sevgi, kendi gökyüzünü ona armağan etmek,
Kendi yaralarını onun tebessümüyle sarmaktır.

Sevgi, sessizliğin içinde bir şiir yazmaktır,
Adını hecelere bölmeden, anlamını kaybetmeden.
Sevgi, her yeni güne onun kokusuyla uyanmayı dilemektir,
Ve her geceyi onun hayaliyle kutsamaktır.

Sevgi, adını koyamadığın bir dua,
Uçurumdan düşerken bile elinden tutan bir umuttur.
Sevgi, fırtınalar kopsa bile aynı limana demir atmaktır;
O limanın sıcaklığında, huzurun resmini çizmektir.

Sevgi sonsuzdur; ne başlangıcı vardır ne de sonu.
Sadece hissedilir, sadece yaşanır,
Ve en güzel haliyle kalpte saklanır.
Sevgi bir kalbe bahşedilmiş en büyük mükafaattır
Seni tenimi kemiğimden sıyırıp
Etimi kemigimi sen bildiğim gün anladım
02.12.2024 14:22

Deniz Gece Mavisi

Evet

Şimdi yanında olmak vardı,
İlık ılık kalbine akmak...
Dokunmak hasretle ellerine,
Koklamak saçının her bir telini...
Hasretine sarılıp uyumak vardı,
Yağmur yağmış toprak kokusu gibi—
Biraz babam, biraz hüzün kokan o kokuyu
Çekmek vardı ciğerlerime, şifa niyetine...

Of...
Özlemin bir adı var mı bilmem ama
Hasretin bir adı var: Sen.
"Sen" deyip yudumladığım
İnce belli bardaktan içtiğim bu kaçıncı çay...
Yine ilmik ilmik sendeyim.

İnsan her dakika
Bir gözü, bir sesi, bir teni özler mi?
Özlüyorum işte...

Bazen diyorum:
"Çek git!
Dikil karşısına,
'Ben geldim... sana geldim.' de!"
Ama olmuyor be güzel gözlüm...
Sensiz olmuyor.

Sigaramdan derin bir nefes alıp
Hasretini çekiyorum ciğerlerime.
Yokluğunun iç yakan saatlerinde
Yine seni özlüyorum.

Eğer özlem bir mevsim olsaydı,
Kış olurdu.
Hem üşütüp
Hem ısıtan o garip mevsim...

Gelişin gelince aklıma,
İçime bir heyecan doluyor.
Kalbim belirsiz tiktaklarda—
Yeni gün senin adınla başlıyor.

Her an düşünüyorum:
Gülüşünü, bakışını,
Bardağı dudağına değdirişini...
Her dakika,
Her saniye,
Özlüyorum.

Buralarda bugünlerde
Havalar parçalı bulutlu.
Özlem kütlesi yüreğimi sarmış

Çepeçevre...

Her an kar yağacakmış gibi umutlarıma...
Korka korka seviyorum seni.
Çocuk ellerimi arkama saklayıp
Seviyorum.

Gecenin en sessiz anında
Adını fısıldıyor kalbim usulca...
Uykuya direnen gözlerimde
Seninle dolup taşan bir dünya kuruluyor.

Yastığımda saçlarının hayali,
Battaniyemde yokluğunun serinliği var.
Sensiz geçen her saniye
Bir ömrün eksilmiş hâli gibi ağır.
Yokluğunun adını henüz koyamıyorum...

Ama biliyorum, bu hasret bitecek.
Biz kavuşacağız.
Senin üstünde damatlık (gelinlik),
Benim üstümde gelinlik (damatlık) olacak.
Evet diyecek sana dilim, "evet!"
Tüm hayırlara inat...
Evet, sevdam: Sen benim
Üstünü değil altını çizdiğimsin.

Ve ben,
Tek "evet"imi buldum:
Evet...
Evet...
Evet...
Her şeye inat: EVET diyorum.
Evet.
04.06.2025 10:53

Deniz Gece Mavisi

Evet Seviyorum

Bazen sevmek de vazgeçmektir.
Seni severken, senden vazgeçtiğim gün öğrendim.
Oysa gelişin, yüreğimde bir devrim yaratmıştı;
Şimdi, harabeye dönen bedenimde yaşam mücadelesi veriyorum.
Stabil ve durağan her şey...
Bu kadar kolay kabulleneceğimi hiç düşünmemiştim.

Her başlangıç, bir sona gebedir diyen iç sesime döndüm.
Her sonda bir başlangıç diyememenin vicdan azabını yaşatan,
Yine sen değil misin?
Kim, bile isteye sevdiğinden gider ki?
Gidişler asla tek taraflı olmaz der annem,
Biri iter, biri gider.
Peki, soruyorum size:
İnsan, sevdiğini niye iter?
Sorular çok, cevaplar yok.
Hayat, sanki sarmal bir bulmaca.
Soldan sağa, sağdan sola da dönsem,
Kaçınılmaz kaderden kaçamıyorum.

Kim yanlış yazmış bu kaderi?
Saçımın okşanması,
Ellerimin aşk ile tutulması,
Bir "günaydın" mesajıyla uyanmak benim de hakkım değil mi?
Diyordu ya bir adam: "Kim benim hakkımı yiyorsa, haram olsun."
Haramı, helali bilmeyen insanlara, hakkını haram etsen ne?

Neyseler öbekliyorum,
Dilimle kalbim arasındaki o boşluğa...
Oysa "iyi ki" demiştim gelişine,
Şükür sebebimdi varlığın.
Şimdi ise tövbe oldu adın.
Yine bir fırtınadan yaralı çıkıyorum;
Ayakkabımın teki, diğerini arıyor.
Saçlarım yolunmuş,
Gözlerim mor.
Kanım çekiliyor damarımdan.
Bu nasıl bir acı?
Sanki kalbimi canlı canlı söküp çıkarıyorlar seni...
"Yapmayın!" diyecek gücüm bile yok.

Otobüse, okula, bankaya, hastaneye geç kalan ben,
Aşka da mı geç kalıyorum?
İnsan kendini vicdan terazisine koyup,
Diğer yana bir tüy koyar mı?
Tüy bile benden ağır geliyor.
"Güçlü ol!" diyorum kendime, ama nasıl?
Kuşları hatırla...
Onlar rüzgara değil, kanatlarına güvenir uçarken.
E ama benim kanatlarım kırık.
Aşk yolunda daha kaç kez kırılacak kanatlarım, artık bilmiyorum.
Gelişi güzel aşkın gidişinin acısını yaşatıyor hayat bana.

Hızla giden bir trene kafa atmış gibi hissediyorum kendimi.
Yanlış neredeydi, onu bile anlamamışken ben:

Gelişin mi?
Sevişin mi?
Yoksa gidişin mi? derken,
Nefesim kesiliyor.
Çok yorgunum...
O gidiyor ve ben bitiyorum.
"Kal" dese...
Ama demiyor.
Kal be adam!
Ben seni her gün kovsam da,
Kal, gitme benden!
Seni seviyorum!

Diyemesem de, evet, seviyorum...
10.10.2024 10:07

Deniz Gece Mavisi

Evli

Bir gün beni aramanı istiyorum,
ama öyle telefonla falan değil.
Yüreğinle ara, tam "sevmiyorum" diye haykırırken suçüstü yap bana,
tek kelime aşktan söz etme.

Mesela her yerde adımı ara,
bir çiçeği kokladığında kokumu,
gökyüzüne baktığında gözlerimi
ve çevirdiğin fincanlarda gölgemi ara.

Bir gün beni aramanı istiyorum,
hiç konuşma,
nefesinin sesi nefesime karışsın.
Hıçkırıklarımız birbirine,
aynı anda ıslatsın yüreğimizi gözyaşlarımız.
Sen benim en güzel romanımdın,
ben ise senin hikayen bile olamamışım.

Oysa mutlu sonla biten bir aşk olacaktı bizimkisi,
şimdi ise ihanetle biten bir yalan oldu.
Çatıların saçaklarından sarkan buzlar ciğerime saplansın ki "seviyorum" deyişin,
kulağıma gelen o buğulu sesinin yüreğimi fethedişi dünlerde kaldı.

Biliyorum, bir gün beni arayacaksın,
ama ben olmayacağım telefonun başında.
Tanımadığın bir ses açacak telefonu,
titrek bir sesle beni isteyeceksin.
"Artık çok geç," diyecek telefonu açan o ses,
"o artık evli."
Hıçkırıkların çıglıklarına karışacak,

İşte sana son sözüm,
bir gün beni arayacaksın,
ama mumla,
ama pişmanlıkla,
ama için yana yana arayacaksın.

Kimse yaşattığını yaşamadan ölmez, unutma.
12.11.2025 02:34

Deniz Gece Mavisi

Ey Adam

Dilimin tuzlu coğrafyasında
Bir tek seni bulayım yarınsız yarınlarıma inat"

Ey adam

sana kucak dolusu denizler getirdim
sırf kıyısızlığımdan kırmızı dudaklı ülkeler yarat diye...

Ey adam

Kırmızı dudaklı ülkelerde
mavi gagalı kuşlar uçuruyorum
göğün yedi kat üzerine
umut nidaları kulaklarımda
ve aks ediyor dilime
bir şiir
ilk mısrası aşk

Ey adam

Sen en üryan düşlerimin bakiriyeti
Saflığın en masum hali
Bilmem yokluğunda kaç sen Ictim hasret kokan sigarama inat

Ey adam

Şimdi pusulası sen olan düşler saklıyorum giz perdeleri ardında
Sarı yeşil mor her bir çiçek adınla açıyor yine
Ve kızıl şafağa düşüyor bir tek sözcük
Al eline sevgini çık yola yolda senin zafer de
Haydi sözün üstün dilin kesin ola,
Al yüregini ve gel adam.

Deniz Gece Mavisi

Ey Aşk

Ey aşk,
Sen çok değerlisin.
Gülüşün vatanım,
Bakışın evim,
Yüreğin ise mabedim.

Sesin bir ezgi,
Ruhuma huzurla sarılan.
Tenin bir dokunuş,
Zamanı durduran.
Adınla başlar her yeni günüm;
Sensiz eksik,
Sensiz yarımım.

Kalbimde açan en güzel çiçeksin.
Dikenin bile canımı acıtmaz.
Bir nefesinle bahar gelir,
Bir bakışınla dertler silinir.
Sen, benim en güzel gerçeğimsin.

Ey aşk,
Seninle tamam bu yarım ömrüm.
Seninle güçlü,
Seninle özgürüm.
Ne kar,
Ne fırtına korkutur beni.
Varsan varım,
Yoksan eksilirim.

Ey aşk,
Başka bedende arama.
Ben sen olmuşum,
Senin olmuşum.

Dilimden dökülen her sözcük
Sana yakışıyor.
Gülüşün hayat,
Duruşun güç veriyor.
Varlığın,
Yüreğimin en büyük sığınağı.
Dünya bir yana...
Ömrüm senin.
05.04.2025 17:59

Deniz Gece Mavisi

Ey Rüzgar

Bir sen kokar her rüzgâr, eserken bu şehirde, Yalnızlıkla dost oldum, sensiz geçen zehirde. Yüreğimde bir sızı, sanki bin yıl geçmedi, Aşk dedikleri yalan mı, sensiz geçen devirde?

Söyle bana ey ruzgar adım var mı dilinde Kurudum düştüm canımdan dermanım nerde
Dilimde bir şarkı dudagım da yemin Zincirli bir kuyu dibi sanki ellerin

Kelimeler amansız
Sözcükler zamansız
Bu beden takatsiz olmaz
Bir şarkı gibi bir yemin gibi bir söz gibi
Yüregim sensiz atmaz

Söyle bana ey ruzgar adım var mı dilinde Kurudum düştüm canımdan dermanım nerde
Dilimde bir şarkı dudagım da yemin Zincirli bir kuyu dibi sanki gözlerin
Beste

Deniz Gece Mavisi

Eylülzede

Şimdi ben bir Eylülzede'yim,
Hasretinle yanar her sabahım,
Adını söylesem, içim burkulur,
Söyle, sensizliğin rengi hangi zamana yenik düştü?

Bir ben yok aynalarda,
Gölgelerin kolları bağlı,
Dili kesik.
Sen benim yüreğime yuva yapmış bir kırlangıçsın,
Ve yüreğim, bile isteye misafir ediyor her gece seni.
Kanatlarının uçları yüreğimi deliyor,
Bir kaçak sızı var dilimde.

Islak kaldırımlar,
Buğulu gözler,
Sarı yapraklar gibiyim;
Gazellere dönüyor avuç içlerim.

Bir ses dolanıyor gecenin tam ortasında,
Senin adın mı, yoksa rüzgârın fısıltısı mı — bilmiyorum.
Zaman, sensizliğe çarpa çarpa yavaşlıyor,
Dakikalar, bir mahkûmun adımları gibi sürünüyor.

Bir cümle kuruyorum — yarısında susuyorum,
Çünkü senin olmadığın her kelime eksik doğuyor.
Gözlerimde bir hikâyenin son sayfası,
Ama kimse okumuyor artık o kitabı.

Bilinmeyen bir lehçe gibiyim;
İlk defa keşfedilmiş bir duygu bu.
Acı desem değil,
Aşk desem değil —
Yar yanığı bu,
Dil karası.
Aşkzedeyim,
Eylülü kıskanan bir yanım var hâlâ.

Bir yıldız kayıyor,
Adak tutmuyorum bu defa —
Zaten dilekler hep sana çıkıyor yolun sonunda.
Her şey sende başlayıp, sende bitiyor;
Bir dilin bütün sözcükleri gibiyim,
Dilim dudağıma küs.

Yine de...
Belki bir gün, başka bir mevsimin sabahında,
Kırlangıçlar öter döner evlerine;
Ve sen —
Eylül'ün küllerinden doğan bir bahar olursun bana.
Eylüle inat gelirsin bana,

Yapraklar düşerken yerlere,

Sen tutunursun kirpik uçlarıma.
Belki de mutluluk kokar Eylülller...
Eylülde gel;
Aşk mağduru değil,
Aşk galibi olsun adım.
Eylülzede diyen seslere inat.
Eylülde gel...
28.10.2025 10:18

Deniz Gece Mavisi

Eyvallah

Ben kimsesiz bir insanım
Hasmım da yok hısmımda
Ne aglayan gözlerim var
Nede beddua eden dilim
Şükürlere yükselmiş ellerim

Dilimle dudağımın arasında can çekişen kelimeleri saymazsam
Mutluyum bile
En azından sırtımda dost yarası
Yüreğimde aşk acısı yok
Dedim ya kimsesizim ben

Bazen hayellerimi oynatırıp odamın duvarında
Hep bir yaren çizerim beyaz duvara
Bazende bir çiçek
Benim öyle büyük hayellerim yok
Tadını unuttuğum bir duygu aşk dudaklarımda
Yutkunup yutkunum yazdığım şiirler bana davacı

Eglencesin en koyusuyum bazen
Bir masa bir rakı birde balık
En kral adamım işte o vakit
Dedim ya kimsesizim

Bazen kanatıyor benide yalnızlık
Bir damla yaş süzülüyor gözlerimden
Yorgunlugumun alın teri olsa gerek deyip siliyorum
Of of yine gitti bir cigara
Oysa ben unutmuştum o meredi
Şimdi ise dudaklarım varlığına amade
Ah şu yalnızlıkta olmasa her gece koynuma girermi umut
Olana olmayana da kimsesizliğime de eyvallah
Eyvallah hayat benden alacağın kalmadı

Deniz Gece Mavisi

Eyvallah Kadın (adam)

Bir umuttu yaşamak,
Hayatın sarp ve sapa yollarında.
Saçlarımda umut,
Gözlerimde yarınlar soldu.
Ağlayamadım...
Yastık altında geçti günlerim,
Hesap veremedim ıslanan yastığıma,
Yumrukladığım duvarlara.

Hayat mı zor geldi, yoksa insanlar mı?
Bilemedim hiç...
O seni ilk gördüğüm andı galiba, evet!
Seni ilk gördüğüm vakitti;
Her şeyin bitmediğini fark ettiğim,
Varoluşun, fıtratın,
Her zaman yalnız kalınmayacağının ispatıydın sen.
Edatâ, o kadar güzel geldin ki...
Gülüşün,
Bakışın,
Hele o yüreğin.

Ellerimi arkama bile saklayamadan girdin hayatıma.
Ne ara, ne çabuk, derken
Gelişin, bir devrin bitişi oldu bende.
Yüreğimin doğuşu gibiydi, bana gülümsediğin her an.
Delirmişti içimdeki tüm "sen"ler,
Aklım, yüreğime laf dinletemiyordu.
Çok korktum,
Gideceksin diye.
Seviyordum...

Zorla da olsa açıldım sana,
Kelimeler adeta kıvranıyordu dudaklarımda.
"Ben," dedim,
"Seni seviyorum," dedim.
Sen ise bahanelerle çıktın karşıma.
Ama haklıydın, konuşamadım...
İçime attım sevgimi,
Sinemde taşıdım kaderimi.
Doldu gözlerim, ağlayamadım.
Ellerim titredi, yüreğim titredi.
Tam elim kapının koluna gitti,
Ve sen, gözlerimin içine bakıp,
"Dur!" dedin.
Dur...

O an kalbimde kırıldı camdan duvarlar.
Bir heyecan sardı içimi.
Titrek bir sesle, "Efendim," dedim.
Ve sen başladın sözlerine.
Konuşmuyordun, adeta dans ediyordun kulaklarımla.
En sonunda bitirdin bu güzel dansı,

Kendime geldiğimde ise,
Kulaklarıma yuva yapmıştı
Dilinden dökülen o son söz:
"Allah'ın yazdığını kullar bozamaz, adam (kadın)."
Eyvallah...
10.01.2025 Gece Mavisi & SonNefes

Deniz Gece Mavisi

Ezo

Oy Ezo, görmüyor gözüm, Ezo
Dağların bıçkın kadını,
Yüreği yamalı Perinçek.
Kaç vedayı ilikledin yüreğine,
Kaç acıyı misafir ettin gözyaşlarına?
Söyle Ezo,
Söyle ey rüzgarın sevgilisi kadın!
Gün ışığının adını sen koymuşken ben,
Sesinde kaç ezgi kırıldı,
Kaç kelime intihar etti dilinin arka sokaklarında?
Gitme, Ezo,

Yanarım, kanarım.
Oy Ezo, sensizlik yağlı kurşun, Ezo.
Oy Ezo oy, gidelim, gidelim Ezo.
Sensiz tutmuyor dizim, Ezo.
Gidelim, gidelim Ezo,
Kuşların hâlâ uçtuğu,
Bebeklerin ağlamadığı
Ve çiçeklerin hâlâ güzel koktuğu yerlere.

Ayı koltuk altına,
Güneşi gülüşlerine tak, gidelim.
Tut, tut elimden Ezo,
Gidelim.
Vakit sevdaya beş var.
Ah Ezo, ah!
Yaralı ceylanım, gidelim.
Gidelim Ezo,
Gidelim.
Tutmuyor dizim, tutmuyor Ezo...
Oy Ezo...

Dön dön Ezo, dön,
Sensiz uykularım kayıp.
Boğazımda yokluğun,
Dilimde adın.
Ne olur, ne olur dön gel Ezo.

Yine kollarında uyut beni,
Ey rüzgarın sevgilisi, orman çiçeğim.
Gurbetin adı sensin.
Oy Ezo, sesin kulağımdan gitmez oldu.
Beni ateşlere atma.

Dikiş tutmuyor yokluğun,
Tükendim, tükendim Ezo.
Görmüyor, görmüyor gözüm Ezo.
Dön, dön gel Ezo.
Oy Ezo,
Tozlu raflarda kalmasın sevdamız.
Ne olur dön gel Ezo.

25.05.2025 21:00
Deniz Gece Mavisi

Deniz Gece Mavisi

Gamzelerime Hapsettiğim Adam

Bu akşam soğudu birden odam
Yerde duran şamdan cıtırtısız
Ürkek parmak uçlarım
Ve senler saçıldı odamın her bir köşesine

Kuzine sobamızda patatesler
Elimde tereyağı kendinden geçmiş
Bir ucundan böldüğüm trabzon ekmeği
Sanki bana birşey anlatmak ister gibi

Yağmurlu ankara
Tıpkı elimi bırakıp gittiğin gün gibi
Yarıya inmiş perdeleri yasda
Yüreğimden çıplak ayakların geçiyor
Saat 03 14 gözümde dirhem uyku yok
Acının beden bulma çabaları
Ete kemiğe bürünüyor şiirlerim
Alıyor kalemi eline yazıyor

Fersah fersah senler dökülüyor beyaz kağıtlara
Seni yazıyor yine titrek kalemim
Satır aralarına hapsolmuş iki kelimeyim
Noktalarla dolu avuçlarımda virgüle yer yok benim dünyamda
Hep sondan bir önceki basamakta yoruluyor ayaklarım
Yaşanmışlıklar ipini çekiyor umutlarımın
Kirpik uçlarıma yer eden yaşlara inat

Of hasretin başımda duman duman
Özlemin soluma dolalı yağlı urgan
Yüreğimde poligonlar koşan kısraklar ve umudumun beyaz atlı süvarisi
Yine sana hasretim
Yine sana özlem
Uykuda rüyada düşte hayalde
Her yerimde sen ol
Bu temmuz akşamında bir gülüşün
Şavkıyla bir kere daha yansın bedenim
Gamzelerime hapsettiğim adam
Değdir yüreğini yüreğime sevda adına
Sen ve ben yeteriz tüm cihana

Deniz Gece Mavisi

Gamzelerin Ve Sen

Dudak kıvrımlarından aşkı yudum yudum içtiğim adam,
Bedeninde bedenimi demlendirdiğim sevdam,
Damla damla yüreğime yağan yaz yağmurum,
Adını dilime, sevgisini kalbime kazıdığım.
Hangi mevsimin baharısın ki çiçek açıyor gamzelerim?

Dudaklarımda sevinç nağraları, dilimde üslupsuz aşk.
Sen, adam, sen...
Cam bardağıma dolan ve tüm bedenimi saran o mükemmel tadın ete kemiğe bürünmüş hali.
O kadar çok sözcük var ki,
Sana söylemek isteyip de yuttuğum,
Bazen yutkunduğum...
O kadar çok 'sen' var ki adı aşk olan.

Şimdi yaz deseler bana, önce gözlerini,
Sonra ok ok kirpiklerini,
O mükemmel gülüşünü,
Ve çenendeki o vahayı sayfa sayfa anlatırım.
"O senin için ne renk?" deseler, maviyi gözlerimden söker, sana hediye ederim.
Saçlarımın sarısı dolanırken yüreğine,
Sarı sarı başaklar dikmek isterdim yürek perçemlerine.
Yıldızları yere indirip bir bir gözlerine takmak ne güzel olurdu, kim bilir?

Belki sen bilmezsin ama ben,
Her nefeste senin adını fısıldıyorum.
Her bakışımda sanki senden bir iz var.
Ellerin, tenimde huzurun sıcaklığı...
Kalbime dokunuyorsun, bir kere değil, her bakışında yeniden.
Seninle her şey daha güzel, daha sıcak, daha büyüleyici, adam.
Sen benim rüyalarımın prensisin...
09.10.2024 14:17

Deniz Gece Mavisi

Garip Gönlüm

Garip gönlüm günden güne eriyor
Feryadı yok duyanı yok devası yok
Şimdi sensizliğin en saatlerindeyim
Dilimde sökük adın
Dudağımda bir yara aşkın
Onulmaz dertlere düştüm
İçimde yangınlar
Bir su verenim bile yok
Garibim garip

Yok mu figanımı sesimi duyan
Ağır geliyor yaşamak denilen sarmal bulmaca
Ne soldan sağa ne sağdan sola yazsam da değişmiyor
Değişmiyor kaderim
Hazanı yaşıyor gencecik bedenim
Bilmediği bir lehçeyle konuşmaya çalışan çocuk gibiyim
Biraz korkak biraz utangaç
Dudaklarımın içinde yalpalıyor dilim
Yine sensizlik çalıyor kapımı
Çekip tabureyi oturuyor karşıma
Kendinden emin mağrur
Mutluluk nerede neden gelmedi diyemiyorum
Bulutlar kuruyor gözlerimde
Sayısız hayal kırıklıklarım yüreğime batıyor
Kırışığı açılmamış mutluluklarım

Hep geç kalıyorum
Bazen bir otobüsün arkasından koşuyor ayaklarım
Bazen giden bir sevginin
Hasretin kıyısında
Sensizliğin deminde demleniyor bedenim
Köpük köpük vuruyor gözlerime hicran dalgaları
Çalkantılı yüreğim
Alabora oluyor ansızın umutlarım
Neden bu kadar kanatır ki yürekleri sevda
İçimdeki kara delikten çıkamıyorum
Meftunum gözlerinin mercan maviliğine
Yüzünün kenarına yuva yapmış gamzene
Meftunum

Anlat desen
Uzanırım bir sevda boyu yüreğine
Damarlarımda dolaşan kanın adı sen
Ömrüme nakşolmuş sevda bestesi
Yüzün yüreğimin tuvali
Gözlerin gecemin ışığı
Esrarın gizinde esrarlı gözlerin
Kışın yüreğim de sıcaklık
Yazın üzerime doğan güneş
Tenimin tuzlu coğrafyası

Sensin be adam

Deniz Gece Mavisi

Gece Mavisi

Gecenin koynunda bir yıldız gibi,
Parlıyorsun ışıltıyla, sessizce.
Saçların altın sarisi,
Gözlerin denizden bir parça sanki.
Gece mavisi

Güzeller güzeli, ayın kıskandığı,
Mavi düşler saklı kirpiklerinde.
Bir bakışın baharı getirir,
Bir gülüşün yazı müjdeler.
Gece mavisi

Ellerin rüzgârı okşayan ince bir melodi,
Adın aşkın en güzel şiiri deniz,
Dokunduğun her şey çiçek açar,
Geceler bile aydınlanır seninle.
Gece mavisi

Deniz konuşur gözlerinde,
Dalgalar kıyıya fısıldar adını.
Bir mavilik düşer yüreğime,
Sensiz sahiller yetim kalır,
Dudaklarında tuzlu bir melodi.
Güzeller güzeli, deniz kokulu kadın.
Mavinin en güzel hali.
Gece mavisi.
10.03.2025 09:37

Deniz Gece Mavisi

Gece Sözlüm

Sen, yüreğimle aklım arasında kaldığım bir anda
Gelip beynime yuva yapmış bir kırlangıçsın.
Ve ben, hep korktum seni incitmekten;
Huzur kelimesinin vücut bulmuş halisin.
Sesin kulağıma her değdiğinde
Yüzümün kızarıp dudaklarımın aralandığı
Tek gerçekliksin.
Sen, var ile yok arasındaki
Uçurumlar kadar derin
Ve yollar kadar uzak hayallerime inat
Tek sessizliğimsin.

Bir ses, bir insana bu kadar mı iyi gelir?
Bir kalp, bu kadar mı heyecanla atar?
Oysa seni hiç tanımıyorum.
Bardağı nasıl tutuyorsun?
Çay mı seviyorsun yoksa kahve mi?
Bunları hiç ama hiç bilmeden yaşıyorum.

Gözlerin ne renk?
Bakışın nasıl?
Üzülünce ne yaparsın?
Nasıl gülersin?
Ya nasıl ağlarsın?
İnan, bunların hiç bir önemi yok.
Ben seni, sesini duyduğum her an yaşıyorum.
Bakışını,
Gülüşünü,
Rüzgarlarda dimdik duruşunu
Hayal edip yine de düşünüyorum seni.

Çevirdiğim fincanlarda çıkmanı o kadar çok istiyorum ki;
Niyet et dediklerinde, niyet ettiğim sen misin bilmeden çeviriyorum fincanı.
Her kahve telvesinde seni arıyorum;
Zifiri geceye inat,
Mavi mavi umutlar kuruyorum.
Pembeye bulanan yarınlarıma inat,
Şimdi gördüğün her yerde ben varım.

Bazen çayının kaşığı,
Bazen avuçlarında bir papatya
Ya da saçlarını dağıtan rüzgar
Ben olmak istiyorum.
Bu nasıl bir duygu,
Nasıl bir his?
Gecenin en mavi saatlerinde
Seni kaleme almaya çalışan yine ben
Ve şiirlere sığmayan da sen.

Sen, hangi şiirin saçaklarına saklanabilirsin ki?
Baştan aşağı şiir olmuşken yüreğime.
Sen, yüreğimin şiiri,

Ben ise seni yazmaya geç kalmış bir şair.
Beni affet;
Çok geç geldim affet, gece sözlüm,
Şiir bakışlım,
Huzur limanım,
Affet geç geldim.
Ama geldim.
Hadi bir şiir ısmarla bana,
Yüreğin gibi mavi olsun.
02.06.2024 23:22

Deniz Gece Mavisi

Gece Uzun Mevzu Derin

Kelimeler ürkek,
Sözcükler devrik,
Nerede bu lirik?
Kan sıçradı umuda,
Az sonra açılacak göğün kapısı,
Ve dökülecek gökyüzünden yıldızlar,
Hıçkırıklara boğulacak yer, gök.
Siyahın gözüne çekilecek sürme,
Beyazın alnına sürülecek gri,
Renkler kaygılı,
Diller lal,
Sendeliyor umut.
Köşe başı ekmek arası mutluluk,
Huzur temalı bir simülasyon.
Ben neresindeyim bu hikayenin?

Ve neden hep tersinden yanıyor sigaram?
Gözlüklerimin camları kirli,
Gözlerim buğulu.
Gamzelerimde bakir sevinçler,
Çocuk ellerim diğerini teselli ediyor,
Ağır geliyor imkânlı imkânsızlıklar.

Yüreğimde güvercin çığlığı,
Dilimde sabıkalı tüm sözcükler,
Dişlerim dudaklarıma davacı,
Ayaza kesmiş avuç içlerim.
Karanlığın içinden doğuyor umut,
Ve ben mutluyum.
Sahi,
Mutlu muyum?

Avuç içlerimde buz kesmiş,
Karanlıktan doğan umutlar.
Kaybolmuşum dilimle dudağım arasındaki uçurumun kenarında.
Belki de yeniden bulurum kendimi,
Bazen devrik bir cümlede,
Bazen ürkek bir kelimede.
Yaşamak adına sınavım çetin,
Ama ben de kolay biri değilim.
Çay koy Sebastian,
Gece uzun,
Mevzu derin...
20.09.2024 14:58

Deniz Gece Mavisi

Geceden De Güzel

Öyle düşüktü ki modum,
sanki dünya yıkılmış, altında kalmışım gibi.
Şiirler dudaklarımdan dökülmüyor,
adeta karanlığın uçurumlarından kayıp düşüyordu.

İnsan hiç istemeye istemeye konuşur mu?
Konuşuyordum işte…
Sonra bir mesaj sesi duyuldu:
ince ama keskin,
derin ama kısık.

Baktım:
Sen.
Sanki sihirli bir el dokundu omzuma:
"Ben geldim, acın bitecek." dedin.
"Çok ağladın, çok üzüldün.
Küçük kolların, omuzlarına çöken dağların gölgesinde yoruldu.
Gel, beraber taşıyalım yüklerini."

Bir an şaşırdım,
tepkisiz, öylece kalakaldım.
Samimiyet, gözlerine adeta yuva yapmıştı;
şanki içlerinde huzura açılan bir kapı vardı.
İstemsizce sana dogru yol alıyordu
Sanki rüzgar batıdan değil senden esiyordu.

Konuşmaya başladın…
Tanıdık bir hayat hikâyesi,
yarım kalmış umutlar,
ve sonu mutlu bitmeyen masallar.
Her cümlen, kalbimin duvarlarına işlenen bir iz gibiydi mıhlanıp kalıyordu.
Detone olmuş tiktak saatlerine aldırmadan
Konuştuk konuştuk konuştuk.

Gece bitsin istemedim.
Ertesi gün koşa koşa geldim,
heyecanla açtım PC'yi. Bir mesaj:
"Günaydın prenses."

Evet, haklıydın…
Dün gecenin prensesiydim ben,
belki de tüm dünyamın.

Teşekkürler rüya prensi,
gece bir masal kadar güzeldi,
Ve sen geceden de güzel...
21.08.2025 10:45

Deniz Gece Mavisi

Gecenin Arsız Yüzü

Beynimin ırmakları ağlamaktan kurudu
Gençliğim sararip soldu
Griye döndü tüm sevinçlerim
Avuçlarımda kaldı mutluluklarım
Gözlerim bilinmezliklerin ayazında
Dona çekti kanım
Bu nasıl bir acı yetim bir yalnızlığı kundaklıyor avuçlarım

Saçlarımda hasretin binbir renk tonu
Dilimde henüz yazılmamış o siir
Kendi hikayesini kaleme alıyor yine beynim
Harf harf yazıyor tecrübe hanesindeki adını tecrübe koyduğu hayal kırıklıklarını
Benler sancılı
Şenler kayıp
İnsan her dakika ozler mi bir sesi bir nefesi
Yada giden sevgiliyi
Özlemeye müebbet yemiş yüreğimle yokluğunun dunundeyim
Yarın henüz inşa edilmedi
Kirpik uçlarımda ihanetin sen yaşları

Az sonra gök yarılacak bölünecek ikiye
Seni bir hapishaneye beni bir akıl hastanesine atacak beynim
Zincirlere vurulacak dilim
Tam umut bittiği anda güneş doğacak
Az sonra bir şilep kalkacak Beynimin denizlerinde
Sessizce yirtarken denizleri çarşaf çarşaf adın basılacak
Yüreğimin arka sokak gazetelerine
Kitap okumaktan nefret eden ben adını zorla düşüreceğim dilimden dudaklarıma adını
Duvarlara çarpa çarpa parçalanacak varlığın ve ben unutucam seni

Alzheimer hastası olmuş beynimde bir nokta bile olamayaksin
Şimdi git ve sana yazdığım kaderi yaşa
Ben mi hala bana yazdığın acıyı yaşıyorum
Ana rahmini yırtan cenin gibi yırtıyorum gecenin arsız yüzünü

Gecenin kara örtüsü yırtıldıkça,
Düşlerim dökülecek yüreğimin boş sokaklarına.
Her adımımda yankılanacak geçmişimin ayak izleri,
Ve sen beni unutmak için yalvaracaksın ama nafile.
Kaldırım taşlarına tutunup yinede bırakamıycaksın peşimi.
Sahi, unutmak bu kadar kolay mı olacak sandın sen?

Şimdi ölü zamanların ortasında
Sessiz bir çığlık atıyor yüreğim,
Sesini duyuramadığı bir dünyaya.
Benim mahkumluğum bu,
Seni unutmaya çalışırken, her an seni hatırlamak.
Ama artık son sahneye geliyorum,
Perde kapanacak ve sen silineceksin.
Ben seni unutucam ama sen beni asla.

Söz veriyorum kendime,

Bu kez adını rüzgara savuracağım,
Ve her esen rüzgar seni benden uzaklaştıracak.
Bir gün…
Belki de o gün,
Sen de beni hatırlamak isteyeceksin,
Ama çok geç olacak,
Ben seni yok etmiş olacağım.
Demiştim sana seni unuttuğum gün ölürsün.
Ve şunu bil sonunda, ben değil sen kaybolacaksın.
27.09.2024 08:45

Deniz Gece Mavisi

Geceyi Gündüzle Aldatıyorum

Dile getirmek istediğim ama yutkunup yutkunup tekrar sustuğum tek günahımsın.
Oysa helaldi ellerin ellerime,
Gözlerin gözlerime,
Yüreğin yüreğime.
Peki, kim koydu haramı aramıza?
Hâlâ cevap bulamıyorum...

Ne güzeldi hayallerim;
Hep senler çizerdim dudak kenarlarıma.
Gülmeyi sende öğrendim ben.
Bir rüyaydı varlığın,
Şimdi yokluğunun hezeyanları altındayım.
Dilimde yarım yamalak bir şarkı,
Ucundan yanıyor sigaram,
Dumanında gözlerin.
Unutmam gerek diyorum seni,
Ama unutamıyorum.
Unutmanın var mı bir ilacı?
İnsan kendine hep geç kalırmış,
Kendime geç kaldığım yıllara hesap veremiyorum.

Ayaklarımda prangalar,
Dilimde zincirler,
Ellerimde geçmişin paslı diş izleri.
Nereye dönsem pişmanlık,
Gökyüzünde asılı kalan bir ah gibi.
Adımlarım geçmişe gömülmüş,
Her sokakta hatıraların izi.
Ne yapsam kurtulamıyorum,
İçimde yankılanan o boş sesten.
Sevgim mi ağır geldi sana,
Yoksa korktun mu bendeki derinlikten?

Geceyi gündüzle aldatıyorum,
Her yeni sabah aynı karanlık.
Kalbim bir mezar taşı gibi ağır,
Üzerinde adın kazılı, ama sensiz ıssız.
Belki bir gün unuturum seni,
Belki geçer bu acı, ama ne zaman?
Kendime geç kaldım diyorum,
Ama geç kalmak kader mi, yoksa seçim mi, anlayamıyorum.

Hadi söylesin yıldızlar,
Hadi anlatsın rüzgarlar.
Kimin yazgısıydı bu ayrılık?
Ve kimin hatasıydı bu suskunluk?

Suçlu kimdi?
Sen mi,
Ben mi,
Yoksa kader mi?
Özlemek, ölmekten iki harf fazla;

İki harfe ömrümü harcamak kaderim olamaz.
Olamaz!
Sil kaderimi ellerim;
Ben onu unutmaya niyet ettim.
10.12.2024 11:40

Deniz Gece Mavisi

Geç Kalmış Farkındalık

Delikanlı, merdivenleri ikişer üçer iniyordu.
Sanki inmiyor, kayıyordu...
Az sonra yaşayacağı anları hayal ede ede adımlarını hızlandırdı.
Bugün, gitmeyen bir evliliği bitirecekti.
Yine de içinde tarifsiz bir burukluk vardı.
Seviyordu... ama artık anlaşamıyorlardı.

Buluşma yerine geldiğinde yüreği ağzındaydı.
Eşi henüz gelmemişti.
Titreyen elleriyle bir sigara yaktı.
Sigara kendi kendine bitti, heyecanıysa ikiye katlandı.

Ve sonunda, kadın geldi...
Yorgun, bakımsız...
Göz altları morarmış, elleri şişmişti.
Güçlükle yürüyordu.
Delikanlı, titreyen parmaklarını uzattı:

— "Hoş geldin..."dedi.

Kadın bir anda ağlamaya başladı.
Gözyaşları sel oldu, hıçkırıklarla boğuldu.

— "Neden, Efe neden?
Hani seviyordun?"dedi.

Delikanlı yutkundu.
Boğazı düğümlendi.
O an fark etti...
Kadın çok zayıflamıştı.
İçinde bir yer acıdı.
Karnına kramp girdi.
Titrek bir sesle konuşmaya başladı, ama ne dediğini kendi bile anlayamadı.
Sonra sustu.

“Ben ne yapıyorum?” dedi içinden.

Tam o sırada bir kırmızı araba durdu yanlarında.
Arabadan uzun sarı saçlı, renkli gözlü, ince belli bir kadın indi.
Delikanlıya sarıldı.
Ardından başıyla diğer kadını işaret etti:

— "Bu o mu?"dedi.

Eşi... bir ona baktı, bir de kendine...
Derin bir nefes aldı.

— "Anlıyorum..."dedi.
Başını öne eğdi.

Delikanlının içi parçalandı.
Sustu.

Oysa konuşacak o kadar çok kelime vardı ki...

Üçü birlikte yürümeye başladılar.
Delikanlı, yeni kadının elini tuttu.
Adliyeye girdiler.
Eski eşi arkadan ağır ağır yürüyordu.
Koridorlar ayrılık kokuyordu.
Her adım, yargılar gibiydi...
Hem delikanlıyı, hem kadını.
Her iki genç de pişmandı.
Bir gurur, yere göğe sığdıramadıkları aşkı bitiriyordu.

Mahkeme salonuna geldiler.
Eşi, Efe'nin gözlerine baktı.
"Yapma," der gibiydi o bakışlar.
Söyleyemedi ama yalvardı gözleriyle...

Ve hâkim kararını verdi:

— "Sizi boşadım."

Kadın olduğu yere yığıldı.
Koridor sessizliğe büründü.
Delikanlı arkasına döndü.
Yerde yatan kadına baktı...
Sonra koluna girmiş, yanındaki diğer kadına...

Derin bir nefes aldı.

— "Hayır," dedi kendi kendine,
"Beni canı pahasına seven kadına bunu yapamam."

Eğildi.
Kadının koluna dokundu.
Tam o sırada, yanındaki kadın öfkeyle seslendi:

— "Efe! Ne yapıyorsun sen?!"dedi.

Delikanlı cevap vermedi.
Kadın öfkeyle elini kaldırıp tokat attı.
O tokat... her şeyi yerine oturttu.
Kendine geldi.
Kadını itti.
Eğildi, yerdeki eski eşini kucakladı.

— "Hastaneye gitmeliyiz!" dedi.
Yeni kadın ardında bağırıyordu

—Efe hayır bana bunu yapamazsın,
Efe kime diyorum ben ne olucam dedi .
Ama Delikanlı hiç umursamadı.

Hastane odasında...

Kadın gözlerini araladığında karşısında Efe'yi gördü.
Gülümsedi.
Ama sonra hatırladı...
"Biz boşandık..."
Gözünden bir damla yaş süzüldü.

Tam o sırada kapı açıldı.
İçeri bir imam girdi.
Efe, eşinin elini tuttu.
Gözlerine bakarak fısıldadı:

— "Nikâhımızı tazelemek istiyorum... Çünkü artık gerçekten fark ettim.
Gözüm tabloya değil, eksik pixellere bakmalıymış.
Şimdi görüyorum.
Hem de ilk kez görüyorum..."

Ve yeniden “evet” dediler.

Çünkü bazen... en büyük felaketler açar insanın gözünü.

Delikanlı sonunda anlamıştı:
Gerçek sevgi… fedakârlıkla, sabırla, sessizlikle var olur.

Ve o gün öğrendi:
Bakmak yetmez... görmek gerekir.
Sadece tablonun güzelliğine değil, içindeki boşluklara da bakmak gerekir.
18.07.2025 10:26

Deniz Gece Mavisi

Geçecek

Bazen ne yaparsan yap yaranamıyorsun.
Kendinden vermeye başlıyorsun, ta ki en son verecek bir şeyin kalmayana kadar.
Ben de çok verdim kendimden ama zamanla anladım ki verdiği kadar almalıymış insan.
İnsanların önceliği olmak çok zormuş.

Lafa gelince herkes seviyor,
Ama gerçekte, pratikte kalıyormuş sözler.
Dilimin kemiğinin olmadığını öğrendiğim gün anladım;
Diliyle insan çok can yakıp da bir ölüyü diriltemiyormuş,
Ve yürekte ölenlerin bir mezarı olmuyormuş.

Şimdi dikilse karşıma on sekiz yaşım,
Gözlerinin içine bakıp ne derdim bilmiyorum.
Galiba "Özür dilerim, seni çok üzdüm," derdim,
Ama bu da insanlar gibi çok sıradan olurdu.
Galiba, "Geçecek, umudunu hiç kaybetme," derdim.
Çünkü insanı hayata umutlar bağlar.
Umutlarımın pervasızca gökyüzüne uçup gittiği gün anladım;
Büyümek denilen olgu aslında yara almakmış.

Hayatımın kıyısındayım,
Her şeyi bırakıp gitmek istiyorum.
Dikiş tutmayan umutlarım,
Gırtlağıma batan heveslerim
Çekiyor yavaş yavaş ipimi.
Bu defa ne isyan edecek ne de dur diyecek gücüm yok.
Kelimeler dudaklarımda yumru yumru; ne tükürebiliyorum ne de yutabiliyorum.
"Acıyı tarif et," dediklerinde "Sadece gözlerime bak," diyecek mecalim bile yok.

Dinlenmek istiyorum.
Kimsenin beni duymadığı ve görmediği bir yerde saatlerce ağlamak istiyorum.
Eskiler derlerdi ya, "Ağla, açılırsın."
Açılmak değil, boşalmak istiyorum.
O kadar doluyum ki.
"İnsanlar..." deyip derin bir nefes alıyorum.
Ve "nedenler" takılıyor dilime, sonra "niçinler".
Oysa "iyikiler"le tanışmaktı amacım; ağır ağır çıkıyordum hayatın merdiven basamaklarını,
Gözlerimde "keşkeler"in hayali.
Yine dolu dolu bir "neyse" doluyor başucu bardağıma, yudum yudum yokluğun.

Ya, çok merak ediyorum;
Ben hayatımı ameliyat masasına yatırıp acılarıma narkoz verirken,
Sen nasıl yaşıyorsun?
Hiç mi vicdanına batmıyor kalbimin kırıkları?
Sen de haklısın; ben sana kıyamam ki.
Artık yorgun bedenimin bu son tangosu.
Mecalsiz ve güçsüzüm.
Parmağımı oynatmanın bile çok lüks olduğu bu zamanlarda,
Sadece uyumak istiyorum.
"Uyanınca geçecek," deyin;
İçimdeki çocuk bir yalana daha inanmak istiyor.

Hadi, yalancı diller, "Geçecek," deyin; bunlar da geçecek.
Hadi...
28.08.2024 08:43

Deniz Gece Mavisi

Geçmeyen Geçmişim

İnsan yutkundukça ciğerleri parçalanır mı?
Parçalanıyormuş gidişinle boğazıma dolmuş milyonlarca cam kırığı, canımı yakıp kan kusturduğu gün anladım: Unutmak diye bir şey yokmuş.
Ne gidenin yeri unutuluyormuş ne de bıraktığı boşluğunu gelen doldurabiliyormuş.
Hep yeri dolmayanlardan oldum.
Oysa etrafım tıka basa boşluk dolduranlarla doluydu.

"Altın çamura düşse kirlenmez," diye öğüt eder annem hep.
Altın mıydım bu hayatta yoksa bir teneke parçası mı?
Tükenmişlik denen illet bana nereden, ne ara musallat oldu?
Oysa annesinin saçlarını örüp öpe koklaya okula gönderdiği çocuk değil miydim?

Her şey bir sabah perdeme konan o minik kelebekle başladı.
Önce hayran hayran baktım renklerine, güzelliği başımı döndürdü.
Sonra içimdeki bencil ben birden uzanıp avuçladı onu, biraz da elimde sevdim. Nereden bilirdim ben severken onun öleceğini?
Okşamaya başladım tek tek kanatlarını. Sonra bıraktım yavaşça koltuğa, hiçbir tepki vermiyordu.
Ölmüştü.
O mu Ölmüştü yoksa ben mi?

Hayatta kocaman bizi okşarken öldüren bir el değil miydi?
Ne zaman mutlu olmaya kalksam cam kırıklarını doldurmuyor muydu gırtlağıma?
Ne kusup ne de yutabiliyordum. Geçmeyen geçmişini yargılayan bir insan olup çıkıyordum hayatın uzun upuzun merdivenlerinde.

Bir şiirde denk gelmiştim; insan en büyük ihaneti geçmişini unutarak yaparmış.
Ben ise unutmadığım bir geçmişin enkazı altındaydım.
"Unut" kelimesi ne kadar da kolay söyleniyordu oysa.
"Unut kızım," demesi kolaydı. Her gece duvarları "dur artık, dur," diye yüreğini yumruklayan ben değil miydim?
Hayat her şeyi öğretti bana.
Bazen gitmeyi, bazen sevmeyi, bazen de susmayı.
Bir tek unutmayı öğretmedi.
Oysa unutmak yedi harf, üç hece, bir kelime değil miydi?

Beynimin arka sokaklarında, sokaklara salıp sahip çıkmadığım kişiliğim her "acıktım" dediğinde eline salçalı ekmeği tutuşturan ben değil miydim?
Ne zaman sordum ki kendime neyin var, "anlat" diye?
Aynalar bile yüzümdeki çizgilerin, saçımdaki akların hesabını sorarken bana, ben ne ara dedim çek? Bir tabure anlat.
Gerçi yıllar önce yanmıştı dilim.

Şimdi yanık bir dil, kırık bir el, örseletilmiş bir bedenle geçiyorum aynanın karşısına. Bu defa güçlüyüm ve bakıyorum gözlerimin ta içine.
Bu gözler altına yer etmiş halkalar, bu saçlar siyahtan beyaza evrilen ya, yüzümü mesken tutan derin kuyular... Bunlar bana mı aitti?
Geçmişimin geçmeyen izleri miydi? Hayır, bu ben değilim desem de, bir virgül kadar çaresiz, bir soru işareti kadar kaygılıydım.

Şu an tek ihtiyacım olan şey "Geçecek. Yarın kalktığında bunları bir daha hiç hatırlamayacaksın," diyen bir ses.

Sahi, geçmeyen geçmişim yastık altında kanarken, unutmak bir nokta koymak mıydı? Yoksa nokta koymayı bile bilmeyen ben, virgülle yoluma mı devam etmeliydim? Sahi, siz unuttunuz mu geçmeyen geçmişinizi?
Söyleyin bana yalancı diller,
Unuttunuz mu?
10.07.2024 08:36

Deniz Gece Mavisi

Gel

kirpik uçlarımda bir damla yaş düştü düşecek düşmeden gel
gök gürültülü yüreğim
ayaza çekmeden gel
henüz kestaneler sıcakken mis gibi kokuyorken gel
hadi gel
kuzine sobasındaki patateslerin tereyağına hasreti gibi
gel
sıcak ve yumuşak

Öyle bir gelki mevsim hazan yüreğim yaz olsun
Gelisinle yeniden açsın bütün saksıda kuruyan çiçekler
Ve gelişin yüreğime mühür vursun tıpkı sevdan gibi
Ey yüreğimi muhurleyen sevda tılsımım
Öyle bir gelki unutmak mümkün olmasin bir daha seni

Hazır uyutmusken tüm acılarımı
Uyanmadan gel
Tutkunun bam tellerinde gezsin birkere daha bedenlerimiz
Sevdalı gönlüme küsmeden yüreğim
Gel
Yıllarca yollarıma geçit vermeyen dağlara inat gel
Aynalara bakmaya cesaretim hala varken gel
Senin icin yanan yüreğime üfleye üfleye gel
Gel sevgilim bana zalim davranıyor eller
Gözlerim yasarmadan gel

Deniz Gece Mavisi

Gel Çok Özledim

Mavi ayın şahitliğinde her an
Seni düşünüyorum.
Vururken yüreğimin sahiline gözlerin,
Adına şiirler yazıyorum.
Biliyorum, sen de beni düşünüyorsun
Ama yollar uzak.
Bir gün aynı sahilde,
Aynı mavi ayın altında ellerini tutacağım
Ve gözlerine bakacağım anların hayaliyle yaşıyorum.
İnsan her an özler mi?
Özlüyorum...

Canımın ta içisin,
Ruhumun en derin yerisin.
Dilime nakşolmuş en güzel bestemsin.
Varlığın, varlığımın yegâne sebebi.
İstemiyorum sensiz yağmuru,
İstemiyorum sensiz toprağı,
İstemiyorum sensiz güneşi, ayı.
İstemiyorum...

Şimdi sustur çalan telefonun sesini,
Şakıyan bülbülün dilini,
Tüm sesleri...
Ve kapat perdeleri.
Yüreğim aydınlatacak geceyi
Ve fısıldayacak kulağına:
"Hazır mısın sevgili,
Benimle yeniden doğmaya,
Mutluluğu iliklerine kadar yaşamaya?
Hazır mısın?"
Gel, ey yürek dehlizlerimin fay hattı,
Mevsim hazana yenik düşmeden...
Gel çok özledim,
Gel çaresizim.

Öyle bir gel ki
Geç kalan yıllar,
Seni bana getirmeyen yollar
Ve parmağıma takılmayan
Yüzük utansın.

Mavi aşkım,
Yasak sevdam,
Uzak yarım, gel.
Dokundur isot kokulu nefesini kavruk tenime
Ve bir kere daha söyle:
"Seviyorum." de...
Hadi, yüreğimin kulaklarını sonuna kadar açıyorum.
27.08.2025 16:10

Deniz Gece Mavisi

Gel Gel Gel Çok Özledim

Mavi ayın şahitliğinde her an
Seni düşünüyorum.
Vururken yüreğimin sahiline gözlerin,
Adına şiirler yazıyorum.
Biliyorum, sen de beni düşünüyorsun
Ama yollar uzak.
Bir gün aynı sahilde,
Aynı mavi ayın altında ellerini tutacağım
Ve gözlerine bakacağım anların hayaliyle yaşıyorum.
İnsan her an özler mi?
Özlüyorum...

Canımın ta içisin,
Ruhumun en derin yerisin.
Dilime nakşolmuş en güzel bestemsin.
Varlığın, varlığımın yegâne sebebi.
İstemiyorum sensiz yağmuru,
İstemiyorum sensiz toprağı,
İstemiyorum sensiz güneşi, ayı.
İstemiyorum...

Şimdi sustur çalan telefonun sesini,
Şakıyan bülbülün dilini,
Tüm sesleri...
Ve kapat perdeleri.
Yüreğim aydınlatacak geceyi
Ve fısıldayacak kulağına:
"Hazır mısın sevgili,
Benimle yeniden doğmaya,
Mutluluğu iliklerine kadar yaşamaya?
Hazır mısın?"
Gel, ey yürek dehlizlerimin fay hattı,
Mevsim hazana yenik düşmeden...
Gel gel gel çok özledim,
Gel çaresizim.

Öyle bir gel ki
Geç kalan yıllar,
Seni bana getirmeyen yollar
Ve parmağıma takılmayan
Yüzük utansın.

Mavi aşkım,
Yasak sevdam,
Uzak yarım, gel.
Dokundur isot kokulu nefesini kavruk tenime
Ve bir kere daha söyle:
"Seviyorum." de...
Hadi, yüreğimin kulaklarını sonuna kadar açıyorum.
27.08.2025 16:10

Deniz Gece Mavisi

Gel Sevdam

Sokakta gördüğüm herkesi sana benzetiyorum
Senin kokunu senin duruşunu senin bakışını arıyorum
Yine ayaza kesiyor hava ben ise üşümüyorum
Hasretinle özleminle dopdoluyum

Köşe başında çalan gramofon sesi kadar çıtırtısızım
Evlerin ışıkları bir bir sönüyor
Gece geceliğini giyip bana el sallıyor
Gözlerim de dirhem uyku yok
Sensizlik sancılarım yüreğimi tırmalıyor
Gel harap yüreğimin bedbaht yari
Gel el değmemiş bakir memleketim
Gel yeter ki gel

Bu gece tüm kuşları hasretine uçuruyorum
Rengarenk kuyruklarıyla gökyüzünde dans ettiriyorum
Artık gel henüz vakit dolmadan
Güneş aya çelme atmadan
Daha çok yolumuz var sevdam
Daha çok çok çok yolumuz
Gel sevdam
Gel

Deniz Gece Mavisi

Gelgitlerdeyim

Azrail, son nefesimi almadan,
Göğüs kafesim yüreğimi parçalamadan gel.

Biliyorum, gelmeyeceksin.
Biliyorum, bitti bu masal.
Seni teneşire,
Beni ise pamuk yataklara yatıracaklar.
Senin yanında ağlayanlar,
Benim yanımda masal okuyanlar olacak.
Senin bedenini yıkayıp arıtacak sular,
Benimse gözlerimi yağmurlar.
Gel.

Henüz yeni alışmışken yokluğuna,
Her nefeste anmıyorken adını,
Gel.
Hasretin şalı ağır geldi yorgun omuzlarıma.
Saçımda acıların beyazları...
Gelgitlerdeyim.
Dilimde peltek bir anı,
Dudaklarımda jilet kesiği aşk,
Gözlerim, gözlerinin haritası.
Kayboldum senler arasında.
Sağımda yokluğun, solumda acın.
Geçmiyor,
Dinmiyor,
Bitmiyor feryadım.

Kes, kondüktör, acilara bir bilet.
"Sen manzaralı" olsun.
Kalbimin ağır misafiri gidiyor.
Gitme be.
Hadi gel!

Ben döndüm arkama.
İster hançerle gel,
İster parçala, ama gel!
Sen yüreğimi darağacında sersefil bıraktığın gün gitmiştin zaten.
Gel, Azrail gelmeden,
Yüreğimi almadan gel.
Gel be, gel artık.
Özledim demezse çürüsün
Kopsun dilim.

Tostlar masada,
Çaylar bardakta,
Sevgin yüreğimde soğumadan gel.
Ey aşk dolan dilime;
Seni aşk diye yazmayan ellerim kırılsın.
Kırılsın adam,
Kırılsın.
18.01.2025 16:54

Deniz Gece Mavisi

Gelinliğinle Gel

Aşk yolunda seninle yürüyelim. Saçlarında çiçekler, gözlerinde ışık olsun. Her adımın, gönlümde bir aşk olur. Gelinliğinle gel, bir kuğu gibi.

Gözlerimde yıldızlar, düşlerimde sen. Gelinliğinle gel.
Her nefesin dua, her bakışın bir armağan. Seninle her gün, bana yeni bir destan.

Gülüşün cennet, bakışın aşk, saçların hasret.
Öyle bir gel ki, yüreğimin sokaklarında yürüyerek, ayrılığın ipini çeke çeke, yokluğuna kurşunlar sıka sıka. Gelinliğinle gel.

Senin varlığını bir dua bildim, sevgini şükür bildim.
Gülüşün kelebek ömrü gibi kısa ama değerli.
Gelinliğinle gel, bir kuğu gibi.

Kirpiklerin gözlerimden süzülsün, bakışların devrilsin.
Yüreğinde nefessiz kalsın cümlelerim. Gelinliğinle gel, bir dua gibi.
10.06.2024 14: 03

Deniz Gece Mavisi

Gelinlik

_____Bana gelinlik alacaksın, öyle mi?
_____Evet kızım, hem de beyaz;
ama gelinlik değil, kefen.
Hem ne fark eder?
Kefen de beyaz, gelinlik de...

_____Yapma, ben daha çocuğum,
anne olacağım daha.
Okula gidip büyük adam olacağım;
acı bana.
_____Hayat bana acıdı mı ki kızım?
Ben sana acıyım.

_____Peki neden?
_____Gülüşün kızım, gülüşün sinirimi bozuyor.
_____Hiç gülmesem,
beni anneme götürür müsün?
Hem saat çok geç oldu,
annem ağlar, üzülür,
bensiz uyuyamaz...

Kaldırım taşları soğuk,
ayaklarım çıplak,
ellerim titriyor,
daha masallarımı dinleyecektim,
uyumadan önce,
uyandırmadan tüm kâbuslarımı.

Beni anneme götür lütfen
Lütfen,
Hiç şimarmıycam,
Hiç ağlamayacam,
Üşüyorum,
Karanlık sarmış sokakları,
ben daha oyuncaklarımla oynayacaktım,
neden bu kadar karanlık her yer,
Işıkları kim söndürdü.
Korkuyorum Anne,
Çok korkuyorum.
06.08.2024 18:59

Deniz Gece Mavisi

Gelme Aralık

Uykusuz bir gecenin sabahında,
uykulu gözlerle yazıyorum bu satırları.
İçimde ucu yarısına kadar yanmış umutlarım var,
hala renkli, ama küllerin içinde parlayan ateş gibi.

Bir çocuk ağlıyor,
gri lacivert gözlü,
saçlarında hüzün, yüzünde yalnızlık.
Çocukluğum kapı eşiğinde bekliyor , elinde salçalı ekmek.
Ben ne ara büyüdüm diyemiyorum;
hayat büyütüyor.

Bir gecede alıyor elinden
hem oyuncak ayını
hem de masum gülüşünü.
Ve sen büyüyorsun…

Büyüdüm ama hiçbir şey değişmedi,
oysa ne anlamlar yüklemiştim
hayatın her bir kaldırım taşına.
Şimdi fitili alev almış bir bomba gibiyim.

Senin suçun yok anne,
benim derdim kaderimle.
"Sileceksin," diyorum kendime,
"yeniden mutlu mutlu yazacaksın."
Olmuyor silgim avuçlarımda ufalanıyor.

Ama biliyorum,
tabağında olmayanı kaşığına koyamazsın.
Üvey mutluluğa bile razı bir bedeni
taşımak ne demek, bilemezsin sen…

Ve ben hâlâ buradayım:
İçimde parçalanmış düşler,
dışımda taş gibi bir suskunluk.
Kendime sarılamadığım her gece
biraz daha eksiliyorum.

Fakat yine de yazıyorum,
çünkü kelimeler
kırık kalbimin tek sığınağı.
Kim bilir, belki bir gün
bu satırlardan filizlenen cümleler
kendi baharımı getirir bana…
Ve yeniden çiçek açar
hazana yenik düşmüş yüreğim.

Gelme Aralık,
gelme…
Yüreğim hâlâ
Ağustos benim.

21.08.2025 11:07

Deniz Gece Mavisi

Gelme Git Artık

Sildim izini, düşlerimden taştın,
Gözümde tükenmiş bir damla yaştın.
Aşkım zindandı, sen firara kaçtın,
Gelme, git artık, böyle iyiyim.

Yıkılsın bana çıkmayan yolların,
Dökülsün adımı anmayan dillerin,
Kör olsun beni görmeyen gözlerin,
Gelme, git artık, böyle iyiyim.

Aşkıma karşılık beklemek suçmuş,
Senin beni sevecek yüreğin yokmuş,
Sevgi denen şey kocaman bir boşlukmuş,
Gelme, git artık, böyle iyiyim.

Yazımı kışa çevirdin,
Gözümü yaşa devirdin,
Eller güldü, yüzümü yere değdirdin,
Gelme, git artık, böyle iyiyim.

Yeminlerin sahte, sözlerin eksik,
Sevdan dilimde hep eski resimlik.
Ben sana kul, sen aşka kesik,
Gelme, git artık, böyle iyiyim.

Ellerin kırık, gözlerin donuk,
Yolun karanlık, sözlerin soğuk.
Beni benle bırak, yolun sonu ayrılık,
Gelme, git artık, böyle iyiyim.

Maziye gömdüm, açmam o defteri,
Ne bir hatıra kalsın, ne de bir seri.
Sensiz de çiçek açar bahçem deli,
Gelme, git artık, böyle iyiyim.

Gölgen düşmesin artık yollarıma,
Sözün değmesin kırık dallarıma.
Yüreğim alıştı kendi yaralarıma,
Gelme, git artık, böyle iyiyim.
04.03.2025 15:11

Deniz Gece Mavisi

Gelsen Ya

İçimde deli bir fırtına kopuyor,
Sonsuz bir boşlukta savruluyor aklım,
Gözyaşlarımda kayboluyorum,
Bütün anlamlar yerini bırakıyor hınca hınç bir acının tam da yüreğine.
Bir çığlık yankılanıyor geceye,
Sustuğum kadar kanıyorum.
Sessiz şimdi tüm harflerim.

Oysa harf harf, kelime kelime,
Ezberlemiştim seni.
Şimdi yokluğunu anlatmaya alfabem yetmiyor.
Kalbimde bir yangın,
Dilimde küf,
Duygular kaçak.
Sonsuz karanlıkta alev alıyor anılar,
Aklımın kıyısında geziniyor ıslak ayak parmak uçlarım,
Dibe batıyorum alabora olmuş gemi misali,
Sürüklüyor beni yokluğun.
Boğuluyorum içimdeki cenderede.

Parmak arası yokluğun,
Dudak arası hasret,
Şigaramda nikotin nefesi,
İniltili gece.
Işıltısını kaybetmiş gözbebeklerim,
Saatin akrebine takılı umutlarım,
Zindan yarınlar.
Seni anlatmaya çalışan beceriksiz şair,
Dilsiz dilim,
Fersiz gözüm,
Kuvvetsiz dizim.

Yine yokluğun dolanıyor sol kaburgamın üç parmak altına,
Milim milim sancı.
Yalnızlık, ürkek bir çocuk,
Ruhumu sarar sensizlik.
Acıdan kaçıp yokluğuna sığınıyorum,
Tatlı bir haz,
Dudaklarımda eriyen senler,
Siyahi tüm hislerim.
Pembe bir şal, yerde kendinden geçmiş,
Kefensiz umut,
Basiretsiz mutluluk.

Gerçeklerin ötesinde,
Suretsiz yüzler,
Kekremsi ihanet.
Ve yine unutamayan ben.
Saat onbir elli,
On ikiye on var ve ben seni yine özledim.
Her nefeste özlediğim adam,
Gelsen ya...

13.08.2024 10:26

Deniz Gece Mavisi

Gerçek Aşk

İki saat, bir dakika kırk dokuz saniye ararsın...
Ama telefon açılmaz.
Tesadüfen denk gelir, bir açık anını yakalarsın.
"Sana sonra dönerim, şu an müsait değilim" yazar.
Sonra da aşktan, sevgiden bahseder.
İçinden "Sen önce sevmeyi öğren be!" demek gelse de susarsın.

"Büyük sevenlerin acıları da büyük olur…"
Hiç düşünür mü, özlüyor mu? Korkuyor mu? Hasta oluyor mu?
Hani seviyor ya...
"İşte ben böyle bir sevgiyi istemiyorum," dedi ergen kız.
"Göreceksiniz, ben size gerçek sevgiyi,aşkı göstereceğim," dedi.
Ve sonra, yavaşça sokağın ortasında kaybolup gitti.

Şairin dediği gibi:
"Dört yanım gurbet, dört yanım hasret, dört yanım sıla…"

Ergen kız kendi kendine söylendi:
"Hayır… Aşk acı olamaz!"

Ve yola çıktı.
Yol boyunca kuşlar eşlik etti ona,
Şarkılar söyledi.
Bahçeli bir evin önünde durdu.
Gözleri konuşacak birini aradı.

Köşede, yorgun… Kıyafeti kan ter içinde bir adam vardı.
Ama yaklaştıkça anladı; bu bir adam değil, bir korkuluktu.

Yanına oturdu.
Bir sigara yaktı.

Korkuluk birden bağırdı:
— Hey! Beni yakacaksın, ne yapıyorsun sen?!

Kız bir anda irkildi.
Arkadaki saman balyalarının arkasına saklandı.

Korkuluk devam etti:
— Hay aksi! Yaramaz kız! Parmağımı yaktın. Ben şimdi nasıl görevimi yapacağım?

Ergen kız bir ağaca yürüdü.
İki dal kopardı.
Korkuluğun kolunun yanan yerlerini çıkardı.

Korkuluk bağırdı:
— Bırak! Canım yanıyor!

Ama ergen kız, korkuluğun bedenine ayağını basıp kırık dalları yerine taktı.

— Bak, oldu işte! dedi ellerini çırparak.

Korkuluk kızdı:
— Sana ne benim kolumdan!
Zaten bugüne kadar kim beni düşündü ki?..

Ergen kız başını okşadı.
Sonra da küçük bir öpücük kondurdu.

— Ben seni düşünüyorum.
Az önceki bir hataydı, dedi.

Korkuluk baktı kıza.
Anladı ki onun amacı zarar vermek değildi.

— Söyle bakalım, burada ne işin var?

— Sevgiyi arıyorum, dedi ergen kız.

Korkuluk güldü.
— Ne yani? Samanlıkta mı?

Kız etrafına baktı.
Her yer saman doluydu.

— Evet. Sevgi her yerdedir.
Bazen bir samanlıkta, bazen bir kırık dalda.
Görmeyi bilmek gerek, dedi.

Korkuluk başını önüne eğdi.
Üzerindeki samanları tek tek sökmeye başladı.
Ergen kız şaşırıp kaldı.

Bütün samanlar bittiğinde,
İçinden çok yakışıklı bir adam çıktı.

Ergen kız bir anda aşık oldu.
Ama kafasında deli sorular vardı:

— Neden bir korkuluk oldun?

Genç adam başladı anlatmaya:
— Hayatım boyunca hep sevilmek istedim...
Ama hiç sevmediler.
Bir gün kendime bir kulübe yaptım, burada yaşamaya başladım.
Gökyüzünü seyrederken, bir karga omzuma kondu.
Kıpırdayınca uçtu gitti.
O hep yanımda kalsın istedim.
Bu yüzden korkuluk olmaya karar verdim.
Çünkü o karga… beni herkesten çok sevdi.
Benimle şarkılar söyledi, benimle uyudu.
Ama bir haftadır yok…

Ergen kız, duyduklarına inanamıyordu.

Aşkı ararken böyle bir hikâyenin içinde bulacağını düşünmemişti kendini.

Çantasını açtı.
İçinden peçeteye sarılı bir şey çıkardı.
Eli titreyerek genç adama uzattı.

Gözlerinden damla damla yaş süzülüyordu.

Genç adam peçeteyi aldı.
Kalbi sıkıştı, nedeni bilinmez bir huzursuzluk kapladı içini,
Peçeteyi açtı.
Derin bir çığlık attı.

Bu, onun kargasıydı.
Avcılar vurmuştu.

Genç adam diz çöküp ağladı.
Elleriyle toprağı kazdı,
Ve zavallı kargayı gömdü.

Sonra ergen kıza döndü:

— Bence sen aramaya devam et…
Benim hikâyem burada bitti.

Ama ergen kız için her şey yeni başlıyordu.
Çünkü o, aradığını bulmuştu.

Gerçek aşk, yürekteydi.
Ne bedende, ne de güzellikte...

Ergen kız, genç adamın yanından ayrılırken artık biliyordu:
Gerçek aşk bazen bir korkulukta, bazen bir kargada,
Ama en çok da kalpte saklıydı.

Tıpkı Leyla ile Mecnun gibi…
Ergen kız bu hikâyeyi hiç unutmayacaktı.
Yıllar geçse de belki de bir gün bu hikayeyi kaleme alırım dedi koyuldu bu sefer de mutluluğu aramaya.
28.07.2025 16:50

Deniz Gece Mavisi

Geri Ver Islanmamış Gözlerimi

Boşa geçen yıllarıma hâlâ yanıyorum,
Yokluğunun derin deliklerini yamamaya çalışan ellerime
Hâlâ anlatamıyorum,
Neden gittiğini, neden bittiğini.

Şimdi sen söyle,
Gözlerim aşk ile bakarken,
Yalandan bakan gözlerine mi kızayım,
Yoksa beni yalandan sevmiş olmana mı?

Merak ediyorum,
Bunları hak edecek ne yaptım?
Neydi bende arayıp da bulamadığın?
Neden, gözlerimi yaşlarla doldurup gittin?
Sevmeyi bilmeyen ben miydim,
Yoksa sevgiden anlamayan sen mi?

Ben seni severken,
Saçlarını bile okşamaya kıyamazdım.
Gözlerine bakarken gözlerimi kaçırır,
İçinde kaybolur, bir daha çıkamam sanırdım.
Kirpiklerini bile tek tek saydım.
Bu muydu sevgimin bedeli?
Bana el oluşunun sebebi neydi?

Şimdi boş kalan avuçlarıma,
Yokluğunla açılan yaraların hesabını veremiyorum.
Yastığım hep ıslak,
Gözlerim hep buğulu.
Dilimde yarım yamalak bir şarkı,
Gittiğin günün dünündeyim.
Sonra, sonra hiç yaşamıyorum.
Nefes almanın yaşamak olmadığını,
O gün anladım.
Bazı aşklar sadece zaman kaybı.

Senin yüreğimde oluşun,
Beni delicesine sevdiğini söyleyişin,
Her mesajda "Aşığım" deyişin...
Bir yalan mıydı?

Yakan mı suçlu yüreğimi,
Yanan mı?
Hadi, yanan benim de,
Ya sen, yakan olmayı nasıl kabullendirdin ellerine?
Merak ediyorum, hiç mi batmıyor
Hayal kırıklıklarım avuç içlerine?
Ben kan kusa kusa sevmiştim seni.
"Olsun, yara geçer, o mutlu olsun," demiştim.

Şimdi sen söyle bana:
Yıllar takvim yaprakları gibi akıp giderken,

Avuçlarımdan kayıp giden bir yalan mıydı?
Ben, bir yalana inanıp hayatımı mı mahvettim?

Vicdan muhakemesinde,
Bir tek benim mi ellerim ak pak?
Hadi, sildin ellerini...
Ya yüreğini hangi su,
Hangi sabun,
Hangi söz arındırabilir?
Hangi özür affettirebilir seni?
Kursak denen o yerde,
Daha kaç kez kalacak heveslerim?

Al yalan aşkını!
Al sahte sözlerini!
Al, beni görmeyen gözlerini!
Ve geri ver kaybolan günlerimi,
Heba ettiğin ömrümü!
Geri ver vicdansızın kızı!
Geri ver ıslanmamış gözlerimi!
07.12.2024 21:10

Deniz Gece Mavisi

Getir Gardaş

Getir gardaş getir
Anamı getir
Getir gardaş getir
Anamı getir
Göremde ölem bitmez dertlerim
Bitmez dertlerim.

Getir gardaş getir
Babamı getir
Getir gardaş getir
Babamı getir
Duyam da ölem bitmez dertlerim
Bitmez dertlerim

Getir gardaş getir
Yarimi getir
Getir gardaş getir
Yarimi getir
Sevemde ölem bitmez dertlerim
Bitmez dertlerim

Getir gardaş getir
Kefenim getir
Getir gardaş getir
Kefenim getir
Saram da ölem bitmez dertlerim
Bitmez dertlerim
16.02.2025 19:00

Deniz Gece Mavisi

Gıdısınle Yıkıldım

GIDIŞINLE YIKILDIM

Hangi notaya dokunsam kanayan
Sızlayan inleyen bir melodiydim
Kabir azabı gecelerin birinde tanıştım
Gözlerinle
İlk defa keşfedilmiş bir ada gibiydin
Hem korkarak hemde merakla arsinladim her bir santimini
Sahile vuran dalgalar misali gozlerinin kıyılarına vurdu yüreğim
Nefes nefese kaldi en güzel düşlerim
Sonra Soluma doldu sevgin
Evet sevmiştim seni

Bir bebeği sever gibi
Bir çiçeği sakınır gibi
Bir hayale tutunur gibi
Sevmiştim seni
Bir gece ansızın gidişinle yıkıldım

Gittiğin gün kör oldu gözlerim
Tutuldu dilim
Ve gülmeyi unuttu göz bebeklerim
Icimde bin acı içim dışıma yabanci
Hayatimin yanlisiydin ve icimde biri vardı
Kimliksiz bir cenaze tabutsuz bir ölü
Ve el sallamaya bile mecali olmayan ben
Filim bitti diyordu içimdeki aciyan kanayan sanciyan o ses oturduğum sandalye batiyordu kemiklerime insan kaç kere daha yaşar böyle bir acıyı diyordu beynim
Ve bir silep kalıyordu gözlerimin mercan maviliğine alabora oluyordu düşlerim herkes oluyordu fırtınada bir tek ben yaşıyordum ve o gün öğrendim ölmek gömülmek değilmiş sevgili 03.11.2023

Deniz Gece Mavisi

Gidelim Adam (kadın)

Gidelim burdan.
Sen kitaplarını alma,
Ben ilaçlarımı.
Kocaman bir valize dolduralım,
Sen umutları,
Ben huzuru.
Gidelim burdan,
Güzel ülkelere,
Yeşilin ta göbeğine.
Tut ellerimden, gidelim.

Takılmasın çocuk gülüşlerimiz acının postallarına,
Olmasın yüreğimizde kir pas.
Sen kulağıma fısılda en güzel sözleri,
Ben yüreğine haykırayım.
Gidelim kendi ütopyamıza,
Kocaman bir boya tenekesi koy valize,
Biraz umut,
Biraz mutluluk,
Biraz da huzur.
Boyayalım hüzünleri maviye,
Acıları yeşile
Ve gözyaşlarını sarıya.
Tut elimden, gidelim.

Bu masal henüz yazılmadı,
Bu şiir yarım kalmamalı.
Dokundur kalemi yüreğine, yaz adam(kadın),
Silgiler ağlasın.
Mürekkebin biterse damarlarımdan al,
Umudun biterse dilimden.
Gidelim.
Sen misketlerini koy valize gizlice,
Ben bebeklerimi.
Birbirimize bile itiraf etmeyelim anne kuzusu olduğumuzu.
Tut ellerimden,
Gidelim.

Yıkanalım sevgi yağmurları altında,
Bir su damlasında yeniden doğalım.
Kayıp çocukluğumuzun izlerini analım topraklara bata çıka.
Usulca kapatalım gözlerimizi,
Sen umuda,
Ben yarınlara uyanalım.
Gidelim.

Bırakalım bu şehri anıların tozuna,
Adımlarımız karışsın rüzgarın öfkesine.
Kimse bilmesin gittiğimiz yeri,
Kimse süremesin izimizi.
Gökkuşağını izleyelim,
Mutluluğu kucaklayalım, yalınayak umutlara koşalım.

Henüz yazılmamış bir masalın en güzel yerindeyiz şimdi.
Bu hikâye bir gün bitecekse bile,
Seninle başladığı yerde, seninle bitsin.
Tut ellerimden,
Gidelim...
Gidelim, adam (kadın).
25.09.2024 10:30

Deniz Gece Mavisi

Gidemem Diyalog

E: Ey sevdası dilime çakılı kilit
Ey yürek hanemdeki tek harf
İlmek ilmek işlediğim sevda
Dilime yuva yapan kelimelerin dününde rüzgara açtığım saçlarımı ellerinin emanetine bırakıyorum
Ya sar yüreğine yada bırak dalgalansın yüzümün kivrimlarinda
Sevdanın en derin izleriyle.
Gönlümün kelimelerle dansı,
Sonsuz bir aşkın şiiri olsun Kadin

K: İlk defa keşfedilmiş bir ada gibi yüreğim Tepetaklak düşüyor sevdana ben fırtınadan korkan o küçük kız her yağmur yağdığında kollarının hasretiyle heba ediyorum en güzel günlerimi insan her dakika bir eli bir nefesi ozler mi özlermiş Adam

E: Bir kez daha keşfedilmiş gibi yüreğim,
Sevdanın derin sularında kayboluyor.
Tepetaklak düşüyor her yanım,
Küçük bir cocgun fırtınadan korkan haline dönüşüyorum.
Her yağmurda kollarının hasretiyle,
En güzel günlerimi heba ediyorum.
İnsan her dakika bir eli, bir nefesi arar mı? Kadın

K: Hasretin kıyısında yitip giden zaman,
Bir ada gibi sessizce kalbimde duruyor.
Fırtınaların en güçlüsü bile,
Sevdanın ışığıyla aydınlanıyor
her yakıcı gözyaşı,
Birer inci taneleri olup yüreğime iz birakiyor
Sevdanın denizlerine yol alıyorum.
Kalbim paramparça oluyor, sevdan hala içimde Adam

E: Icimde aşkın acisi sancısı kanıyor
Sevda yaralarımı saramiyor hiçbir ilaç.derdime deva olamıyor
Gönlümde büyüyor sevdan , her gün biraz daha,birazdaha sen oluyorum Kadın

K: Aşkın ateşiyle kavruluyor içim,
Sensizlik acısıyla kaniyor kanatlarım
Hasretin dilimin ucunu isiriyor
Gözlerimde senin maviliklerin,
Gönlümde senin sevginle yaniyorum
Alev alev, tutuşmuş bir kelebek gibi,
Sensizlik ateşiyle kavruluyorum, saclarim bile ellerini ariyor Adam

E: Dilsiz dudaklarımı kanırta kanırta çıkartıyorum sözcükleri
Bazen kaydıraktan kayıyor bazen kafa üstü düşüyor yüreğim
Sevdanı nimet bildi avuç içlerim
Gidemem senden bir adım geri Kadın

K: Sevdanı ömrüm bildi dilim
Gidemem senden bir adım geri Adam

E: Gidemem
K: Gidemem

Gece Mavisi & Gölge

Deniz Gece Mavisi

Gidenler Dönmüyor Geri

Gidenler dönmüyor geri,
Toprak aldığını vermiyor.
Yine bir yangının ortasındayım,
Dilimde henüz tamamlanmamış bir şarkı,
Kimliksiz bir serzeniş,
Palaspandıraz bir acı,
İstemsiz gülümsemeler...

Daha kaç cenin doğurmalıyım,
Adı umut olan?
Kaç kez umut diye can vermeliyim,
Kırık dökük hayallere karşı?

Gözlerimde yorgun bir gece,
Bir kibritle yanan eski sözler,
Dizlerimde biriken yarınların ağırlığı,
Ve sessizce doğan o umut —
Kime dair, nereye ait?

Zaman geriye döner mi,
Toprak aldığını geri verir mi, bilmem.
Ama özlüyorum geçmeyen geçmişimi;
Salçalı ekmeğimi,
Oynadığımız o eski oyunları,
Özlüyorum çocukluğumu.

Çocukken bir an önce büyümek isterdim,
Şimdi ise bir an önce vuslata ermek.
Tek korkum,
Eksik kalan o şarkıyı tamamlayamadan gitmek...

Eksiklerle yaşadım yıllarca;
Ben var di, sen yoktun.
Sen var di, aşk yoktu.
Aşk var di, huzur yoktu.
Hep bir yanımız eksik kaldı.
"Kanadı kırık kuş uçamaz" derdi hikaye kitapları.
Hayat bize sonu yalanlarla biten hikayeler mi anlattı yine?

Dönebilsem en başa, ne yapardım bilmeden geçiyor günlerim.
Adımın yanına adını yazar mıydım?
Yine seni aynı aşkla sever miydim?
Ya pişmanlıklarım kanar mıydı yastık altında geceleri?
Keşke dönebilsem geriye, keşke...

Bıraktığım izleri silebilsem,
İçimdeki yaraları sarabilsem,
Belki, bir başka hikaye yazardım ikimize.
Gözlerimle bakardım yeniden seninle geçen o vakitlere,
Dilimde o eksik kalan şarkı tamamlansaydı keşke...

Ama bilirim,

Hayat geri dönmez, zaman kapanmaz,
Toprak, aldığını vermez.
Yine de içimde saklarım seni,
Bir cenin gibi büyütürüm adını —
Umut diye.

Ve bir gün, eğer o eksik şarkı tamamlanırsa,
Beni bul, bul ki,
Dizlerimde yarınların ağırlığını
Seninle bırakabileyim geçmişin efsunlu gölgesinde."
Bul beni.
05.11.2024 16:09

Deniz Gece Mavisi

Gidişinin Ertesi

Bugun gidisinin ertesi
Ve ben ıyimiyim kotumuyum bilmiyorum
Beyni ve yüreği narkoz altında yaşayan bir ölüden farksizim
Beynim yaşadığını haykırırken
Yüreğim öldüğünü ilan ediyor

Ağır geliyor yaşamak istediğim ama yaşayamadığım hayallerim
Seni düşünüyorum sonra beni lanet olası bizi
Biz
takılma bu kelimeye
Biz hiç biz olmayı beceremedik ki
Benim hep acılarım senin hep telâşların vardi
Oysa iki tatli söz bir bakış yeterdi
Yüreğimi yoğun bakımdan çıkartmaya

Ah be sevgili
Bir bilsen yutkunup yutkunup susmak ne kadar acı
Elini kalbine koyup yaşıyor mu diye atışını duymaya çalışmak ne kadar acı
Saçlarım bile sana kırıldı oysa sen çok severdin
Şimdi elimde makas
Seni kestigim gibi saçlarımı da kesiyorum
Her teline umut mutluluk ve aşk bağlandığım saçlarımı
Sakin kızma bana makası elime veren sensin
CANIN SAĞOLSUN EYWALLAH
EYWALLAH SEVGILI
giden sacim olsun yemişim gerisini
Sana birsey olmasin

08.11.2018 ,DENIZ

Deniz Gece Mavisi

Git Artık

Ah adam ne zaman bir sen düşünsem
Sesin nefesin ve o mükemmel gülüşün gelip takılıyor beynimin derinliklerine
Ucu açık onlarca kelime ısırıyor dilimin ucunu tarifsiz hisler kapliyor tüm bedenimi yüzüm istemsizce gülümsüyor göz bebeklerimde anlamsız bir sevgi dilim dudaklarıma savaş açmış yutkunup yutkunup susuyorum

icimde avaz avaz konusan benligime inat demli bir çay kokusu gibi gelişin insan her dakika özler mi bir çayın kokusunu uzaktan bile harika tavşan kanı aşka davet eden o koku

Ne zaman bir sen düşünsem annem geliyor aklıma sıcak ve yumuşak dokunuyor her kelimen yürek kesiği me bu defa kuşku yok umutsuzluk hiç yok ağır yaralı çıksada bir harpten yüreğim kanamiyorum insan sevdigini üzer mi diye yankılanıyor bir ses kulaklarımın ta içinde Sahi insan sevdiğini üzer mi o halde neden gözlerim yağmurlu

neyse sorulardan sıkıldım birazda mutluluğu yaşamak istiyorum bir iki üç ve uyanıyorum ah sen adam arafta kalıpta seni düşünmek bile güzel

Deniz Gece Mavisi

Git Benden

Yine Gökyüzüm bulutlandı
Gunesim dağlar ardına saklandi
Umut çiçeklerim bir bir Ellerimde soldu
Adına anmak bile dilime zül oldu
Neden be sevgili yalanların ardına sigindin
Affederim mi sandın seni
Yada Unuturum mu yaşattıklarını
Al şu bardağı at yere kırılsın
Ve su iç şimdi içemedin değil mi
Neden çünkü bardak kırıldı sakın yapıştırırım deme izi kalır
Tıpkı yüreğimde izin kaldığı gibi

Soyle
Uykusuz gecelerimi
Senin için döktüğüm göz yaşlarımı
Uğruna heba ettiğim günlerimi geri verebilirmisin bana
Acıyan kanayan sanciyan yaralarıma
Dur diyebilirmisin
Diyemezsin değil mi diyemezsin
O hale benden af dileme
Ben mevlana değilim dönüp dönüp geleceğini sanma
Geldiğin kapiyida yoluda ateşe verip
Zerre pişmanlık yaşamam
Şimdi al ayakkabılarını yüreğime son kez başa başa git sevgili
Merak etme gidişin ayak izlerini gözyaşlarımla yıkar seni yüreğime kefensiz gomerim
Hadi git benden
Ve adımı dahi anma
Git git artık
Git benden git

Deniz Gece Mavisi

Git Git Git

Yüreğimin derme çatma kulübesinde
Pencere kenarında büyütüyorum
Gözyaşlarımla sevda çiçeklerimi.
Takılıyor beynimin paslı raylarına senlerim,
Dudaklarımda yarım bir beste.
Gramofonda Ferdi,
"Hani bekleyecektin bir ömür boyu hani olmayacaktın başkalarının ama beklemedi" diye haykırıyorum.

O saatten sonra
Ne şarkı tamamlanabiliyor
Ne de ben.
Sahi, neden gittin sen?

Of… Of… Of…

Yak diyor beynim, yak bir sigara.
"Ben sigara içmiyorum" diyemiyorum.
Bir sigara yakıyorum…
Sigaram mı beni içiyor, ben mi onu
Anlamadan.
Dolanıyor yüreğime
Aşkın sen halleri.
Ah sevdam…
Ellerin,
Gözlerin,
Yüreğin…

Of… Off…

Aldığım nefes ciğerlerime ağır geliyor.
Yokluğun zor…
Yokluğun soluma çakılı bir bıçak.
Kazayla bile çeksem, biliyorum ki
Öleceğim.
Ölümü yakamda taşıyorum.
Titriyor kirpik uçlarımda yaşlar.
"Sen güçlü kadınsın, yenersin" diyenleri arıyor gözlerim.
Yoklar… Yoklar… Onlar da yok.

Derin bir nefes alıp
Hayata kaldığım yerden başlamalıyım biliyorum ama…
Kollarım yorgun,
Ayaklarım yorgun,
En çok da yüreğim yorgun.

Cüzdanımda duran saç telinle konuşuyorum.
Sanki o da bana kırgın,
Çatal çatal olmuş.

Keşke dudak tiryakisi değil de
Yanak tiryakisi olsaydım;

O zaman yanaklarını
Yanaklarımdan hiç ayırmana izin vermezdim.

Gururumun hâlâ başını okşuyorum:
"Senin suçun yok, o gitti" diyorum.
Peki neden gitti
Diyen beynimi duymuyorum bile.

Hani diyordu ya bir şarkıda:
"Alışmak sevmekten daha zor geliyor…"
Zor gelse ne?
Ölümden beter.
Ama alışıcam.

Öyle bir sileceğim ki beynimden seni:
Önce saç tellerini atacağım,
Sonra bornozunu.
Terliklerin kaçsa da benden,
Yakalayıp onları da atacağım.

Unutacağım seni, unutacağım!
Hadi eşyaları attım diyelim,
Seni yüreğimden nasıl atacağım?
Onu da zaman gösterecek.

Ama ben,
Tüm kalbimde,
İçimde sen, sen, sen diye ağlayan yanlarıma inat
Tüm samimiyetimle
Yokluğuna alışmayı değil,
Seni büsbütün unutmayı diliyorum.

Çık ve git aklımdan.
Git… Git… Git lütfen git,
Git artık git...!
26.09.2025 17:50

Deniz Gece Mavisi

Git Gözüme Gözükme

Var mı öyle bitti gidiyorum deyip gitmek
Böyle gitmeyi kimden öğrendin sen
Sen buna gitmek mi diyorsun
Sen buna bitmek mi diyorsun
Böyle sevgiyi nerde gördün sen

Aklın ben de
Ruhun bende
Nefesin bile bende
Git gözüme gözükme

Şimdi diline "ah"ları,
yüreğine "vah"ları,
dudaklarına lafları koysan da dönme.
Ben seni bir kedi yavrusu gibi,
bulduğum yere bıraktım.

Evet, aklım kaldı sende,
ruhum kaldı sende,
nefesim kaldı sende.
Ama gururum hâlâ bende.
İki ayrı bedende tek bir yürek olmayı
beceremedin sen.

Al, uçsuz bucaksız hayat senin:
kredi kartım, maaşım, evim, arabam senin.
Yeter ki dönme geri!
Gidişinin tövbesi yok, sevgili...
Sen gittin; ben gözyaşlarımla
yıkadım ayağının izlerini.

Şimdi istediğinle olabilirsin,
Her gece bir kafede sızabilirsin,
Hadehi kadehe vurup içebilirsin.
Ama seni seven bir ben yok!

Dudaklarının kenarına takılan bendim,
gözlerinde boğulan bendim.
Seni senden çok sevip,
kapı dışarı edilen bendim.
Kimliğim, adresim, nefesim
sende kaldı yar...
18.08.2025 15:06

Deniz Gece Mavisi

Git Me

Acımaz sanıyordum,
Acıdı...
Kanamaz sanıyordum,
Kanadı...
Unuturum sanıyordum,
Unutamadım...
Oysa hazırdı yüreğim unutmaya,
Yalancı bir huzura sarılmaya...
Ve anladım:

Bitti deyince bitmeyen aşklar,
Git deyince gitmeyen adamlar,
Sevmiyorum deyince
"Seviyorsun!" diye haykıran aşıklar varmış.

Bazen dil, usturupsuzca konuşur;
Sevse de "git" der,
Kırsa da "git" der,
Ama önemli olan,
Her şeye rağmen kalmayı seçmekmiş, anladım.

Şimdi denizler mürekkep,
Ağaçlar kalem,
Bulutlar kâğıt olsa da
Seni yazmama engel olamaz.
Çünkü adın,
Çünkü sevdan,
Çünkü varlığın,
Zaten ezberimde...

Sen, iyiyim diyebildiğim her sabahın sebebisin.
İyi ki varım, çünkü sen varsın.
Yarınlarımın en güzel ihtimali,
Mutlulugun umudun en derin anlamı sensin.

Mavi, boş bir kabuk olurdu sensiz,
Ve sen, her gün yeniden sevdiğimsin.
Dilimin beynime ihaneti,
Yüreğimin tek savaşısın.
İyi ki varsın.
Git desem de,
Git me...
28.04.2025 02:42

Deniz Gece Mavisi

Git Ve Dönme

Ben seni unutmaya unuturum da,
Sen beni nasıl unutacaksın?
Ya gecenin bir yarısı gözlerin gözlerimi özlerse,
Ya ansızın kulaklarında sesim yankılanırsa,
Ya olur olmadık zamanlarda beni arayıp ulaşamazsan,
Nasıl dayanacaksın bensizliğe, söylesene.
Her saniye hasretim dolarken bedenine,
Nasıl unutacaksın beni?

Gözlerin gözlerimi aramayacak mı her yerde,
Bir fotoğraf karesinde kaybolmayacak mısın?
Beni hatırlayıp, içten içe yanmayacak mı için?
Benim gibi uykusuzluktan, yorgunluktan ağlamaktan kuruyacak mı göz pınarların?

Geceye sarılıp beni düşünmeyecek mi kolların?
Her yüzde, her gözde beni aramayacak mı yorgun gözlerin?
Adımı istemsizce sayıklamayacak mı dilin?
Söyle, özlemi kaldıracak kadar güçlü mü yüreğin?
Gerçekten kararlı mısın kapıyı çarpıp gitmeye,
Bizi bitirmeye?

Geceleri kendine dost yaptığında,
Güneşin yerini aya bıraktığında,
Özlemim içine işlerken unutmaya çalıştığında,
Nasıl nefes nefes eksildiğini anlayacaksın.
Sen beni gidince anlayacaksın.
Şimdi git ve dönme.

Çünkü sen o kapının kolunu tuttuğun gün bittin.
Biri iter, biri gidermiş.
Sen hem ittin hem de gittin.
Şimdi mutlu ol,
Ama bensiz,
Ama yalnız,
Ama sahipsiz.
Mutlu ol be,
Benden uzakta, kimsesiz.
20.08.2024 18:02

Deniz Gece Mavisi

Git Ve Unut Beni

Imgenin kuyruğuna tutunup
Sana lacivert şiirler yazmak istiyorum
Ama ellerimde babam dan kalma umut
Annemden kalma cesaret yok
Ayaklarımı batirdiğım balçık beni içine çekiyor
En dantellisinden döküluyor sözcükler beyaz kağıtlara
Yinede umut adına çözüyorum yüreğimin bağcıklarını

Kaplumbağa adımlarıyla yarinlarina yürüyen ayaklar benim değil sanki
Benliğim kaybolmuş
Adımı sorsalar bilmiyorum ki
Ete kemiğe bürünmüş bir acının beden bulmuş haliyim
Hücrelerimde anason kokusu
Doldur diyor bir iki kadeh içelim vicdanım
Çek bir masa diyorum
Geçiyor karşıma başlıyor anlatmaya

Ben bana bile yabanciyken
Şimdi seni anlatmaya hangi sözcükle başlıycam
Kaç sözcüğün birleşmesi ile yazılır adın
Yüreğimin filistin askısında can veren beden senin degil mıydı
Kankustugum gecenin ayazındayım
Dilimde ucu sokuk bir şarkı
Kulaklarımda sezen ve yine aynı melodi
Sen ağlama dayanamam
Ağlama gözbebeğim sana kiyamam

Kiyamam
Sahi hep kiyanadiklarimiz degil mi
Bizi bizden alıp gidenler
Hep senin için olurum diyenler degil mi
Ilk yağmurda terkedenler
Giden mi suçlu yoksa kalan mi diyen
Vicdanıma inat
Yine ıçimden seni sessizce terkediyorum
Gece yırtarken ar damarını
Sana ellenmemiş sözcukler gizliyorum
Aç kulaklarını duy beni
Ben seni değil içimdeki sevgiyi sevmişim
Seni vazgeçilmez kılan benmisim
Şimdi git
Ve unut beni
Bir sezen şarkısı ile uğurlar olsun sevgili
Uğurlar olsun
Git ve unut beni

Deniz Gece Mavisi

Git...me!

Bazen, gizli gizli profilinde gezerken buluyorum kendimi.
Ayaklarım, istisnasız, her sokağa çıktığında evinin yoluna dönüyor.
Gözlerim hep camda...
"Ah," diyorum, "şu cam bir açılsa da, baksam gözlerine."
Ilık ılık aksam yüreğine.
Sardunyaları çok severdin…
Gelse yine kokusu burnuma.
Ah, özlem ne acı şeymiş.
Seni özlemekse, ölüm gibiymiş.

Şimdi hayata direnmeye çalışıyorum.
Bir resminle teselli bulmaya…
Ama olmuyor.
Resimlerin kolları yok, saramıyor.
Gözlerim gözlerini,
Yanaklarım ellerini,
Saçım parmaklarını özlüyor…
Avutamıyorum.

Sen gel… sevdam,
yokluğuna bahaneler bulamıyor artık.

"Gitti" desem, kıyamıyorum.
"Gelecek" desem, bilmiyorum.
"Öldü" desem, inandıramıyorum.
Sahi…
Beni son kez görmeden ölmezsin, değil mi?

Of… Beynimde sarmal bulmacalar.
Girip çıkamıyorum.
"Unuttu" desem, unutamazsın, biliyorum.
Neden be yarim…
Neden ansızın el oldun bana?

Gözlerime bakan hayrandı sen,
Özlemiyor musun?
Dilim sana "gel" derken,
Sen duymuyor musun?

Bu nasıl bir acı…
Bedenim parçalanırken,
Sen hissetmiyor musun?

Söyle yürek yangınım…
Yüreğimi yakan adam (kadın), söyle:
Hiç mi gelmiyorum aklına?
Hiç mi?

Ben…
Sigarayı dudağına götürüşünü,
Bardağı tutuşunu,

Evden hep sağ ayakla çıkışını,
Heyecanlanınca kızaran yüzünü,
Kirpiklerinin gözlerine devrilişini bile hatırlıyorum.

Ya sen…
Hiç mi hatırlamıyorsun beni?

Biliyorum…
Bir gün, bir şekilde çıkacaksın karşıma.
Biraz mahcup, biraz yaralı.
Bakacaksın yüzüme…
Merak ediyorum, ne diyeceksin gözlerimin içine baka baka?
Nasıl dönecek dilin?

"Affet" mi?
Yoksa "mecburdum" mu?

Ben, her gün bu anın hayaliyle yaşıyorum.
Ve dudaklarımdan dökülüyor tek bir kelime:
Sus,
Sus,
Sus.
Yürekte ölenlerin mezarı olmazmış…

Keşke bir mezarın olsaydı…
Keşke…
Keşke adam (kadın), keşke…

Seni tanıdığım güne lanet olsun.
Git.
Ve gittiğin yerleri mutlu et.
Git artık git.
Git,
Git...me!
24.05.2025 16:25

Deniz Gece Mavisi

Gökkuşağı

Gökkuşağının renklerinde buldum seni.
Mavilere umut dedim, yeşillere huzur.
Sen pembeydin bana, aşk kırmızıydı.
Tüm renklerimi karıştırıp, yeniden yaptım seni.

Biraz umut kattım, biraz hasret, biraz da huzur.
Gökkuşağının bütün renklerini toplasam da bir eflatun yapmadı.
Eflatun ellerindi, eflatun yüreğindi.
Ben eflatunu seninle tanıdım.

Siyah beyazdı literatürümdeki tüm renkler.
Sen mavime pembe oldun ve aşk, eflatunun içindeki tek kırmızı.
Şimdi eflatun sevinçler saklıyorum avuç içlerimde.
Her biri umut, her biri aşk, her biri sen kokan.

Seni tanıdığım günü eflatundan elbiseler giydirdim yüreğime.
Umut ektim ellerime, huzur biçtim dilimde.
Sen eflatunun en demi, sen aşkın beden bulmuş hali.
Gel ve eflatuna bula tüm hayallerimi.
Eflatun bir renk olmaktan çıksın.
Hadi tuvalimden kaybolan renklere inat, eflatun eflatun gel bana.
Ve söyle, mavime pembe,
Hayatıma gökkuşağı,
Geceme mavi olur musun?
12.06.2024 16:03

Deniz Gece Mavisi

Gökyüzüm

Dışarıda yalnızlığın uğultusu,
kulaklarımda umuda serzeniş.
Bir bilinmezliğe göz kırpan gözlerimle
yine bir yolun tam da başındayım.
Elimde geceden kalma hayaller,
ucu yanık resimler.

Hayallere bile sığmayacak sevdamı
yükledim sırtıma.
Bekle ey yar, bekle gökyüzüm,
sana senli sevdalar yaşatmaya geliyorum.
Ellerimde yolumu aydınlatacak küçük perilerim var,
bir de geceden kalma beylik laflarım: "Dönmem bu yoldan," diye.

Dilimde ucu küflü şarkılar,
dağların ardından patikalar geçip geliyorum.
Umudu sağ cebime,
mutluluğu sol cebime,
ve aşkı sırtıma koyup geliyorum.
Bir devri kapatıp, mutlu yarınların hayaline sarılıp, seninle yanmaya geliyorum.

Her gecenin sabahında küllerinden
doğacağını bilerek,
nefesin olmaya geliyorum.
Ellerimde sarı papatyalar,
ölümsüzlük adına
sonsuz bir sevdanın
ilk ışıklarında..

Deniz Gece Mavisi

Gözlerimin bozuk vanası

Sahi, gitmek neydi?
Neden kanatırdı,
Neden acıtırdı?
Gözlerimden dolup taşan,
Boğazıma düğümlenen neydi?
Hıçkıra hıçkıra ağlatması neden?

Neden, vücudumda ondan bir kemik varken
Kalbimi seçmişti?
Sorular içinde cevapsız kalmanın adı neydi?
Biri kapatsın artık gözlerimin bozuk vanasını,
Ayrılığın ayazında titreyen ellerimi
Bir yüreğin sıcaklığına bıraksın.
Yeniden sevdirsin birini Rabbim
Ya da alsın canımı Azrail.

Fizikten anlamayan ben,
Matematik bilmeyen ben,
Kimyada sınıfta kalmak istemezken
Ayaklarıma dolanan biyolojinin
Ne işe yaradığını hâlâ düşünüyorum.

Geçmişin geçmemiş yanındayım,
Ellerim ayazda,
Buz kesmiş kanım.
Eflatun acı,
Sarı yokluk,
Ve gri hiçlik hissi...

Artık her şey ve herkes yabancı.
Tersinden gittiğim yollar,
Sonunu izlemediğim filmler,
Dilime dolanan şarkılar...

"Sarayım mı, abla?" diyen simitçi çocuk,
Ayağında yılların yırtık lastiği,
Bedeni üşümüş,
Gözleri fersiz...
Yarınlarını simit tezgâhına bağlamış o çocuk bile
Gülmeyi unutmamış.

Hoşça kal diyemediğim bir bedenin
Acı tiyatrosunda figüran olmak zorundayım.
Roller kayıp,
Mutluluklar sakıncalı,
Dilim paslı...

Yine bozuk bir saat gibiyim.
O bile günde bir kere doğruyu gösterirken,
Ben mecalsizim.
Doğru, kime ve neye göre?
Onun bile analizini yapacak gücüm yok.

Bir kabulleniş benimkisi.
Ateşte donarmış,
Suda yanarmış insan.
İnan, umurumda değil.

Zamanın ortasında durmuş gibiyim.
Dünle yarın arasında sıkışmış,
Ne geri dönebilirim ne de ileri adım atabilirim.
Bir yerde unuttuğum benliğim...
Hangi sokakta kayboldu, bilmiyorum.

"İnsan bir kere ölür." derler,
Ama ben her hatıramda yeniden gömülüyorum.
Göz kapaklarımda ağır bir mezar taşı...
Aydınlık değil artık dünya.

Sokak lambaları yanıyor,
Gülüşlerim eski bir fotoğraf gibi.
Tozlu, solgun ve erişilmez.
Noktalarım içime mezarlık kuruyor.

İçimde yankılanan sesleri susturamıyorum.
Bir yanım "Git!" diyor,
Diğer yanım "Kal..." diye fısıldıyor,
Ama en çok susan yanım konuşuyor aslında.

Ve belki de en acısı,
Ne gidebiliyorum ne de kalabiliyorum.
Arafta asılı bir yaprak gibi,
Rüzgârın keyfine bırakılmış,
Savruluyorum, savruluyorum, savruluyorum...
İçimdeki gazeller gibi.
20.02.2025 14:38

Deniz Gece Mavisi

Gözlerimin Katili

İçimde ölüpte toprağa veremediğim
Bir sen var
Söyleyemediğim sözcükler,
Yüreğimi kanatıyor.
Öyle doluyum ki sana,
Tıklım tıklım...
Saçlarımda ihanetinin izleri,
Yüreğimde gidişinin acısı.
Şimdi suçlu arayacak hâlim bile yok,
Ö kadar yorgunum.

Merak ediyorum,
Hiç mi özlemiyorsun?
Hiç mi merak etmiyorsun?
Radyoda çıkan bir şarkıda gözlerin dolmuyor mu?
Ben hâlâ gittiğin yerdeyim,
Perdelerim hep kapalı.
Çöpler yüreğimde kaldı,
Yokluğun boğazımda düğüm düğüm.
Saçlarımdaki aklar benden bağımsız,
Bir şarkının melodisinde kaybediyorum tüm hayallerimi.
Diri diri gömüyorum tüm senleri.

Sandıkta küf tutan gelinliğime,
Hesap veremiyorum.
Yüzüklerimiz hâlâ kutusunda,
Elime bile alamıyorum.
Neden be yarim, neden bana el oldun?
Bende bulamadığın neydi ki bırakıp gittin?
Aşkımıza ihaneti nasıl reva gördün?
İnsan nefes aldığı her an acır mı?
Kanar mı?
Evet, hadi gurur duy kendinle,
Unutamadım lan ben seni,
Unutamadım.

Ben sana sevmeyi,
Sen bana unutmayı öğretemedin.
Kötü bir öğrenci değildim,
Ama sen de iyi bir öğretmen olmadın.
Sana aldığım hediyeler,
Avuçlarımda kırıldı,
Tıpkı senin yüreğimde kırıldığın gibi.
Deniz yakma şiirleri diyorlar bana yakma,
Benim ciğerlerim yanıyor,
Şiirler yansa ne olur?
Lan ben seni,
Annenden,
Babandan,
Kardeşinden daha çok sevmiştim,
Neden be yarim, neden?

Ayaza kesen avuç içlerim,
İlk defa inanmıştı gitmeyeceğine.
Şimdi avutamıyorum,
Ne ellerimi ne de yüreğimi.
Kapımda yatma boşuna,
Affetmem, affedemem seni.
Sen içimdeki umutları,
Yarınları,
En kötüsü de o küçük kızı öldürdün.
İnsan katiline aşık olurmuş,
Lanet olsun,
Her hücremle hâlâ sana aşığım.

Şimdi uzaktan izleyip,
Mutlu mu oluyorsun?
"Beni unutamadı,
Ben onun kalbine imza mı attım?" diyorsun.
Yanılıyorsun be sevdam,
Seni çok sevsem bile,
Seni düşünen kalbimi söker,
Seni görmek isteyen gözlerimi kör ederim.
Benim yüreğim gururlu,
Bir daha dönüp bakarsam sana,
Yağlı urgan helal olsun bana.
Sen ittin,
Ben gittim.
Şimdi sorma neden gittin.

Her gece konuştuğun aynalara,
Yumrukladığın duvarlara ver hesabını,
Bana değil.
Tırnaklarında ihanetin izi varken,
Bana tek bir söz etme.
Gözlerim,
Gözlerini gördüğü güne lanet ederken,
Yüreğim sevdiğine bin pişman.
Azıcık gururun varsa,
Çekil önümden.
Gölgeler güneş batınca kaybolur,
Senin güneşin battı,
Şimdi dolunay yüreğim sana.
Git ve unut beni sevgili,
Sen gözlerimin katilisin,
Ve ben hâlâ ihbar edemiyorum seni.
27.08.2024 09:51

Deniz Gece Mavisi

Gözlerimin Vanası

Gözlerimden süzülen yaşlar,
Sevdanın denizinde kayboluyor,
Kalbim bomboş,
Yalnızlıklarla örülen bir labirente dönüşüyor.
Sitem dolu dudaklarım,
Her gece gökyüzüne adını haykırıyor.
Hasret dolu ruhum,
Sensizliğin karanlığında kayboluyor.

Neden böyle acılar içinde çırpınıp duruyoruz,
Sevgiye susamış kalpler neden hep yalnızlıklarla boğuşuyor,
Gülmek için yaratılmış gözler, neden hep yaşlarla doluyor,
Sevmek için yaratılmış kalpler, neden hep bomboş kalıyor,
Neden?

Kim yanlış yazmış bu yazıyı,
Sevmeyi bilmeyen her yürek mutlu.
Belkide hatayı başta yaptık,
Sevdik,
Bir kelimemize bile layık olmayan yürekleri.
Sevmek suçsa,
Sevilmek neydi?
Gelişi güzel bir hayatın gidişide güzel olmalıydı.
Kim açık bırakmıştı gözlerimin vanasını,
Kim yakmıştı yürek yangını mı.
Vicdanım her gece kanarken yorgan altında gizli gizli,
Kim tutup da itmişti ellerimi,
Kime hesap sorayım,
Kim anlar ki beni kim?

Kara yazılmıştı benim kaderim,
Karaya çaldı bütün düşlerim,
Mavilerim nerede kayboldu benim?
Eflatun sevinçlerim kaçıyor benden,
Yeşillerim griye dönüşüyor,
Biri kapatsın artık yüregimin kapılarını,
Söyleyin yalancı aynalar,
Sevgi denen şey kocaman bir yalansa
Acı çekmek neden
Neden 21.02.2024 10:51

Deniz Gece Mavisi

Gözlerin

Gözlerin silahtı, kurşun bakışın
Kalbimde bir anda aşkı tuttum ben
Zamana denk imiş karşın yakışın
Sevdalığı aşkı sende tattım ben

Adını anmadan günler geçmiyor,
Dilim sensizliği asla seçmiyor
Gayrisine vicdan elin açmıyor
Sevdalığı aşkı sende tattım ben

Acayip bekleyiş aklım ermiyor
Vaktimiz hiç aman fırsat vermiyor
Deli Gönül düşmüş başka görmüyor
Sevdalığı aşkı sende tattım ben

Gitsem gidemem, yüreğim yaralı,
Bir kulunu sevdim, doğa kuralı
Uzaklarda değil bizim buralı
Sevdalığı aşkı sende tattım ben

Yürek de yangınım asla dinmiyor,
Sevdiğim gurbete, çıktı dönmüyor
Elimde bir resim, ateş sönmüyor
Sevdalığı aşkı sende tattım ben

Denizi'yim hasret yakıyor bilsen
Daha gecikmeden geriye gelsen
Günlerdir ağlayan gözlerim silsen,
Sevdalığı aşkı sende tattım ben
27.05.2025 15:10
6 + 5 : 11 li hece ölçüsü ile yazılmıştır.

Deniz Gece Mavisi

Gri Adam

Senin adın yalan olsun adam
Pembe hayallerimin gri katilisin
İçimde dudaklarımda kıvranan kelimeler
Çıkmak için can atıyor
Zemberegine küsmüş bozuk bir saat gibiyim
Kızıl şafağın gri bağrına bırakıyorum
Ellenmemis umutlarimi

Oysa mavi idi baktığım ve gördüğüm her yer
Bulutlar
Ay
Ve güneş maviydi
Fütursuzca gelip yagmasaydin yüreğime damla damla
Tanışabilir di göz bebeklerim yarınlarla
Sen bir yalan
Sen bir rüya oldun ansızın bana

Kanatlarindan mutluluk yudumladigim martılar
Terketti denizimi
Hani martılar sevdiği denizden hiç gitmezlerdi diyemedim
Şimdi ısrarla bana beyaz bir adamım
Diyorsun ya pes be sevgili pes
Ellerin bulanmisken siyaha
Yüreğin dolanmisken maviye
Gri bir adama dönüştü varlığın

Hani beyazdin Sen
Beyaz di ellerin
Beyaz di yüreğin
Ve beyazdı düşlerin
Peki yüreğime dolanan gri neyin nesi
Sen yalansın be sevgili

Gelişin
Sevisin
Ve gidişin gibi
Yalansın
Yalansın adam yalansın
04.05.2024 00:58

Deniz Gece Mavisi

Gri Hayatın Lacivert Gözleri

Şimdi çok iyi anlıyorum,
Emeklerim, çabalarım,
Uykusuz gecelerim hep boşunaymış.
Sen bana hiç gelmemişsin ki,
Ben boşuna beklemişim kapı önlerinde,
Cam kenarlarında,
Yağmurlarda boşuna beklemişim.

Şimdi sana verdiğim emeklerime,
Seni koyduğum yerlere öyle çok pişmanım ki...
Keşke görebilseydim üvey bakışlarını,
Duyabilseydim başkalarına dönen dilini.
Meğer ben ne körmüşüm,
İki güzel kelimeyi sevgi sanmışım.
Senin suçun yok,
Sevgisizliğimin gözü kör olsun!

Şimdi ne yapsam nafile,
Geriye dönüp de izlerini silsem,
Yüreğimde açtığın yarayı sarabilir miyim?
O eski ben değilim artık,
Sana inanan, uğrunda harap olan ben,
Şimdi küllerinden doğmayı öğreniyorum.

Kurumuş bir dal gibiyim,
Ne çiçek açıyorum
Ne de çiçek açmaya umudum var.
Yaralarımdan yara aldım,
Umutlarımdan vuruldum.

Oysa sadece bir yar istemiştim;
Gözbebeklerine bakıp şarkı söyleyeceğim,
Başımı dizlerine koyup huzurla uyuyacağım
Bir yar...
Nereden bilirdim ki
Yar, yara olacak?

Şimdi bantlar ardına gizlesem de yaralarımı,
Hâlâ kanıyor…
Öyle derin ki cam oyuklarım,
Biliyor gözlerimi gözyaşlarım.
Ustura ağzında kelimeler,
Papatyanın yere düşerken söylediği son sözler gibiyim...
Yani anlamsız.

"Seviyor…"
Papatyalar bile yalancıyken,
Gerçek aşkı yaşadığımı düşünmemin adı ne?

Okyanusun ortasındaki bir kaya parçası gibi yalnızım,
Dağ eteklerindeki kar kadar imkânsız mutluluk artık.
Ve uçurumun dibindeki gül kokuyor avuç içlerim.

Küçük bir mola dediğim dejavu anlarındayım,
Yine çalınıyor tuvalimden renklerim,
Ve ben sadece bakıyorum,
Gri hayatın lacivert gözlerine…
11.03.2025 10:42

Deniz Gece Mavisi

Gri Sevdam

Gözlerimde duman yüklü bir deniz göremedim önümü,
Sevdamın rengi gri, karşılıksızdı sanki sevgi
Yüreğimdeki fırtına, sessizce yalnızlığımı süslerken umutsuzca bekledim seni,
Sen gönlümde bir gül olur musun?

Sonsuz karanlıkta kaybolan bir gemi gibiyim,
Rüzgarlarla savrulan, hayallerim ürkek bir rüya sanki
Yollarımın sonu belirsiz, düşlerim çölde bir iz,
Gözlerimde senin ışığın,
Yıldızlarıma rehber olur musun?

Gecenin sessizliğinde yankılanır hasretim,
Bir çığlık gibi yükselir, içimdeki özlem.
Beklerim seni her gün, her gece, her an,
Yalnızlıkla savaşırım,
Yanımda sen olur musun?

Gökyüzünde kaybolan bir yıldız gibi,
Güneşim sensin, ayım sensin, yolum sensin.
Uzaklarda bir yerlerde, umutlarım yeşerir,
Karanlığın içinde bir ışık,
Bana yol olur musun?

Gel, hayatın akıp gittiği bu nehirde,
Birlikte yüzelim, umutların sesiyle dolu.
Karanlığa meydan okuyalım, aşkla dolu bir dünya kuralım,
Seninle sonsuza dek,
Benimle birlikte olur musun?

Gökyüzüne bakalım, yıldızlarla dans edelim,
Rüyalarımızı gerçeğe dönüştürelim, sevgiyle.
Güneşin doğuşunda, umutlarımızı yeniden doğuralım,
Birlikte aydınlığa koşalım,
Yarınlarım olur musun?

Dumanları dağıtalım, denizlere doğru yelken açalım,
Sevgimizle dolu bir liman bulalım, sığınacak.
Gri rengi silip yerine renk cümbüşleri koyalım,
Hayatın her tonunda, birlikte mutluluğa yelken açalım.
Hayatım olur musun?

Karşılıksız kalan duyguları sevgiyle saralım,
Kalplerimizi birbirine kenetleyelim, sonsuza dek.
Yolculuğumuzda yanımda ol, hiç tereddüt etme,
Birlikte yürüdüğümüz her adımda, sevgimiz güçlensin.
Sevgim olur musun?

Uzun şiirimizin her satırında, seninle büyüsün aşk,
Hayatın zorluklarına meydan okuyalım, el ele.
Seninle sonsuza kadar süren bir masal yazalım,
İçinde sevgi, umut ve mutluluk dolu, sonsuz bir ömür olsun.
Ömrüm olur musun? 10.03.2024 15:46

Deniz Gece Mavisi

Gurbet

Bir gurbet türküsü dolanır dilimde
Hangi yöne baksam hasret
Anadan
Babadan
Yardan ayrı
Gurbet derdin hiç bitmiyor

Geceler sabaha ermiyor
Gözümde yaşlar dinmiyor
Basiretsiz tüm mutluluklarım
Anamın yavrum gitme deyişi
Babamın saçımı uzanıp koklayisi
Abimin kemiklerimi kirarcasina sarılışı
Gözümden hiç gitmiyor
Gurbet seni kim yarattı
Ciğerim yanıyor

Yollara bağladım umutlarimi
Ar ettim kimseye bildirmedim gözyaşlarımı
Uykusuz geçen gecelerimde
Sırılsıklam olan yastığımı kurutamadim
Gurbet
Geçer dedim geçmedi yaralarim
Diner dedim dinmedi sancilarim
Sıcak tarhana çorbasının kokusu burnumdan hiç gitmedi
Gitmedi gurbet

Bir kızım oldu adını sıla koydum
Bir oğlum oldu adını gurbet koydum
Yürek yanginim hiç dinmedi gurbet
Ele kolay dile zor yokluğu anlatmak
Susup susup ağlamak
Ölmeden yetişiyim son kez görüyüm diye kendini taştan taşa çalmak
Çok zor çok zor be gurbet
19.02.2024 16:00

Deniz Gece Mavisi

Gurur Duvarları

Gideceksen gelme demiştin.
Şimdi senin gidişinin adı ne?
Seven gider miydi?
Sevgi hemen biter miydi?
Şimdi sonların başladığı yerdeyim.
Dilime "Sus, kanama."
Gözlerime "Sus, ağlama." diyemiyorum.

Oysa ne güzeldi gelişin...
Hayatımda ilk defa mutlu olmuştum.
Her şey sana yakışıyordu,
Gülmek bile.
Hiç görmediğim gözlerini hayal ederek uyuyor,
Hiç tutmadığım ellerinin hasretini çekiyordum.
Yüreğimde dimdik duruşun cesaret veriyordu bana.
Saklıyordum bebeklerimi arkamda;
Kadın kimliğimden sıyrılarak sevmiştim seni.
İlk defa kıskanmıştım bir yüreği,
Kalbimin ritmi değişmişti sen diye atıyordu
Gizli gizli.

Sen benim yüreğime tünemiş bir serçe olmuştun ve
Ben incitmekten korkarak seviyordum seni.
Çocukken bir civciv almıştı annem,
Çok sevmiştim onu.
Üşümesin diye suyu ısıtıp koymuştum yanına.
O ise o suyu patlatıp yanmıştı.
O günden sonra kendimi hiç affetmemiştim.
İnsan diliyle sevdiğini öldürür mü?
Öldürürmüş...
Oysa ölme diye gözyaşlarımla yaşatacak kadar sevmiştim seni.
Gurur duvarlarımı bir tek sende yıkmış,
Tüm ezberlerimi sende bozmuştum.

Biliyor musun,
"Seni seviyorum" sözcüğü dilimin ucunu kanatırken susmak
Çok acıymış...
Ben sende öğreniyordum.
Keşke unutmayı hiç ögretmeseydin be yarim
Hayatımda ilk defa silmek istemiyorum
Çünkü kıyamıyorum
05.02.2025 15:41

Deniz Gece Mavisi

Güçlü Bir Kadınım Ben

Güçlü bir kadınım, yıldırım gibiyim,
Gökyüzünde parlayan bir meteor.
Hayatın zorlukları karşısında eğilmez bir başım,
Rüzgar gibi eser yıkar dağıtırım engelleri

Gözlerimde fırtınalar, yüreğimde volkanlar,
Kelimelerim silah, sesim bir savaş narası.
Güçlü bir kadınım, cesaretle donanmış,
Karanlığa ışık saçarım, gölgeleri dağıtırım.

Haksızlık karşısında sözlerimden ateş saçarım,
Hakkımı ararım, adaletin kılıcını sallarım.
Gecenin sessizliğinde yankılanır sesim,
Güçlü bir kadının varlığını gösteririm tüm dünyaya
İmkansız nedir bilmem

Güçlü bir kadınım kalbim ateş gibi yanar,
Sesimle fırtınaları susturur
dünyaya adaletin ışığını taşırım.
Düşmanlarımi korkuyla titretir, dostlarıma umut saçarım.
Yıldızlar kadar parlak bir gelecek için çabalarım.

Güçlü bir kadınım, her zorlukta daha da güçlenir
Dikenli yolları gül bahçesine çeviririm.
Sevgimle her yarayi sararım
Güneşi yüreğinde taşıyan bir kahramanım

Gücüm, dünyayı değiştirecek olan en güçlü silahtır.
Sonsuz bir sevgi ve cesaretle doludur yüreğim
Her engeli aşar her zorluğun üstesinden gelirim
Güçlü bir kadınım ben

Başı bir kere bile okşanmamış
Güçlü olmak zorunda kalmış
Geldiği her yere tırnaklarıyla kazıya kazıya gelmiş
Güçlü bir kadınım ben
Uğraşma yenemezsin beni adam
Yenemezsin
22.02.2024 15:56

Deniz Gece Mavisi

Güllerin Suçu Yok

Bu gece yokluğunu koydum önüme,
Şiirler ağladı,
Şarkılar boynunu büktü.
Gece seni benden kıskandı,
Ben ise geceden seni.

Hiçbir dilin sözcükleri anlatamadı içimdeki "sen"leri,
Hiçbir yama kapatamadı açtığın derin delikleri.
Yama hep küçük, delik hep büyük kaldı.

Dil naçar,
Yürek yorgun,
Kelimeler kifayetsiz…
Acının bedenimi kavuran serenatları,
Etin kemikten ayrıldığı saatler,
Dilimin tuzla buz oluşuna şahitti.

Bas geri…
Bir aşkın bozuk direksiyonundayım.
Yokluğunu hâlâ anlamlandıramıyorum.
"Neden gittin?" sorusu bile
dilimde titreyip düşüyor yere.

"Sevdim seni" demek
gurur duvarlarımı yıkıyor.
Sesini duymadan yaşayamıyorum.
Yokluğunda eşyalarla da aram açıldı,
Aynalar hep seni soruyor.
Ben hâlâ cevapsızım.

Dudak kıvrımlarımda acı,
Ellerimde ayrılık dikenleri,
Kırık parmak uçlarımda adın çığlık çığlığa.
"Geçecek" diyen diller kayıp.
Artık geçeceğine olan inancımı da kaybettim.
Geçmedi… geçmeyecek, biliyorum.

Alışmak çok zor.
Diyordu ya şair:
"Unutamazsın demiyorum, ama alışacaksın."biliyorum.
Ben alışmak istemiyorum.
Çık da gel.

Suç üstü yap bana.
Dokun aşkın ile yanan yüreğime
Haykır bir kere daha kızıl şafağın kara bağrına
Gel de,
Masada kalmasın artık,
Yokluğunun solmuş gülleri
Güllerin suçu yok...
05.09.2025 10:20

Deniz Gece Mavisi

Gülümse (kadın-adam)

Şimdi yokluğunun ayazında üşüyorum..
Yarım yamalak bir sevda türküsü dilimde,
Kanamalı tüm sözcüklerim..
Sen deyip içtiğim kaçıncı kadeh...!
Oysa bardağın yansıyan yerinde seni görmekti gayem..
Öyle şeffaf öyle güzel…
Doğuştan kör olmasaydı gözlerim..
Baksaydım bir kere o hiç göremediğim gözlerine..
Yüzünün her santimini nakşetseydim beynimin tuvaline,
Dudaklarının kenarına sokulup uyusaydım..
Hiç uyanmadan..!

☐Gece Mavisi☐

Sen bana mavi mavi gelseydin,
Ben sana beyaz beyaz baksaydım temiz ak pak..
Hatırlıyor musun gözlerinin rengini sorduğum o günü,
Mavi demiştin..!
Bende o günden sonra gözlerini hiç göremediğim gökyüzüm bilmiştim..
Sahi yine güzel mi gözlerin?
Anlatsana içlerinde ben varmıyım?
Hani olur ya üzersem kırarsam seni gözyaşı olup,
Düşürme yerlere bırak hep kirpiğinin ucunda takılı kalayım..
Tıpkı senin benim yüreğimde takılı kaldığın gibi..!

☐Gece Mavisi☐

Sana aşk ile seslensem?
Lan kadın (adam) seviyorum seni desem,
Bir kere bile dünyanın hiçbir sesini duymamış kulakların,
Beni duyar mı?
İçimdeki aşkın dile gelse duyarmısın beni kadın (adam)?
Doğuştan sağır olmuş kulaklarına bir kere onu duymak istiyorum dermisin?
Anlat desem beni bana anlatabilirmisin?
Sağır bir ressamın suya düşen gülün sesini resmettiği gibi,
Sende yüreğinin kıyılarına sesimi resmedermisin?
Ben kör sen sağır aşk ise ahraz desek,
Aşkı iliklerine kadar yaşayıp yaşatabilirmisin..!

☐Gece Mavisi☐

Ah sevdamın en koyu mavisi kadın (adam)..!
Kalem elimde,
Yüreğim sende,
Aşk dizleri üzerine çökmüş,
Sevdan iliklerimde,
Dilimde henüz tamamlanmamış kelimeler,
Senler dökülüyor avuçlarıma..!
Bir yudum su..
Bir yudum aşk..
Bir yudum sen..
Hadi yırt mateminle saçına (boynuna) doladığın kara puşuyu (atkıyı)..

Sil gözlerinden ayrılığın acı izlerini..
Çiz dudaklarına aşkın en güzel halini..
Ve gülümse..!
Ben göremesem de gülümse kadın (adam)…
Bir gülüşün bir kadına (adama) ne kadar yakıştığını görsün herkes..!
Hadi gülümse kadın (adam)..!
Gülümse…

19.11.2022

Deniz Gece Mavisi

Gülüşlerimin Mimari Adam

Sayın;
Gülüşlerimin mimarı adam,
Nasılsın?
Fark ettim de, sana hiç nasılsın dememişim,
Hep kendi dertlerimle beynini hatta yüreğini meşgul etmişim.
Sahi nasılsın?

Halın keyfin nasıl?
Kendi dertlerimle meşguliyetim üzmesin seni.
Sen benim gülüşlerimin tek mimarısın,
Şimdi benim diplomam bile yok ki dediğini duyar gibiyim,
Ben yüreğimde çoktan verdim o diplomayı sana,
Sen yüreğimin sarp ve sarpa yollarında,
Her tür, yağmura, kara, hatta fırtınaya karşı dimdik duransın.
Düştüğümde elimden tutup kaldıran,
Üzerimi çırpan, başımı okşayansın,
Bazen anne şefkati,
Bazen baba güvencesisin.

Ben kelimeleri, birbirinin kuyruğuna bağlamayı öğrendiğim günden beri,
Bütün güzel ve özel ne kadar sıfat varsa sana yakıştırıyorum.
İçimde sevgin gün geçtikçe büyüyor biliyormusun,
Ben bugün de sana seni seviyorum demeyeceğim,
Ne zaman sen gelsen aklıma donup kalıyor dilim,
Tam diyorum bu sefer söylüycem çıkmıyor dudaklarımdan sözler.
Bende derin derin bakmayı seçiyorum gözlerine,
helede o çenendeki gamzene,
bir gamze bir erkeğe bu kadar mi yakışır.

Geceleri yastığa başımı koyunca,
yine hayalin buluyor beni,
sanki heryerde sen varsın.
Ya kokun sinmiş yada hatıraların. Korkuyorum açık bırakmaktan yüreğimin camlarını.
Seni tanidigim gün tüm çöpleri atıp yüreğimden,
Şöyle bastan aşağı bir temizlik yapmıştım,
bol ozonlu sahi hala ozon diyorum çamaşır suyuna,
sen öğretmiştin meğer senden ne çok şey öğrenmişim ama en çok ta gülmeyi.

Benim dudaklarim gülmeyi bilmezdi
ne zaman gülmeye çalışsam yüzüm, dudaklarim gerilir, canim yanar di.
Öyle ya ben hiç gulmedimki!
Bilmedigim, yemedigim bir yemeğin tarifini veremem ki..!

Neyse gülüşlerimin mimari adam...
Mektubuma burada son verirken,
Bir espiri ile noktalamak istiyorum, kestane kebap acele cevap, kestaneyle ne alakası var dediğini duyar gibiyim.
Hani sana sokakta kestane satan adamın ne sattığını sorduğumda ask demistin ya,
Ben hiç unutmadım, parmaklarınla tek tek acip yedirdigin o kestaneleri,
ben sana ait hiç birseyi unutmadım,
kapat yüreğinin camlarını cereyan yapmasın
Hoscakal sevdiğim

Deniz Gece Mavisi

Gülüşü Güzelim Temmuz Gülüşlüm

Yaşlı adam ağır ağır çıkıyordu merdivenleri.
Adımları yavaştı… biraz sıcaktan, biraz da yaşlılıktan.
Son basamakta durdu, elini korkuluğa koydu, derin bir nefes aldı.
Sonra birden, dizlerinin bağı çözüldü. Oracıkta yığılıp kaldı.

O sırada oradan geçmekte olan genç bir kız gördü onu.
Hemen koştu yanına.

— "İyi misiniz amca?"

Yaşlı adam, titreyen elleriyle genç kızın elini tuttu.
Zorla doğruldu, hafifçe gülümsedi.

— "Teşekkür ederim kızım... İyiyim, biraz fenalaştım.
Sıcaktan olacak."

Genç kız, gözlerinde endişeyle sordu:

— "Size bir su alayım mı?"

Yaşlı adam başını iki yana salladı.
Bu, "gerek yok" demekti.

Kız, gözlerini adamdan ayırmadan oturdu yanına.
"Biraz daha bekleyeyim, iyice kendine gelsin," diye geçirdi içinden.

Yarım saat sonra, yaşlı adam derin bir nefes aldı.
Kızın gözlerine baktı.
Gülümsedi.

— "Ah ah kızım...
Bizden geçmiş artık.
Eskiden olsa... ben bu gözlere ne şiirler yazardım!"

Genç kız heyecanlandı:

— "Nasıl yani?
Siz şair misiniz?"

Adam, başını hafifçe eğdi, gülümsedi.

— "Hayır...
Yüreğim sadece biraz geveze.
Ve hiç susmuyor..."

İkisi de gülümsedi.
Gülüştüler.

O an... yaşlı adam hayatında ilk kez bu kadar güzel gülen bir kadın görmüş gibi donup kaldı.
Kız öyle güzel gülüyordu ki...
"Hani bir kelebek görse, ömrü uzar," cinsinden.

Yaşlı adam ,Cebinden buruş buruş bir kâğıt ve ucu aşınmış bir kalem çıkardı.
Elleri titreyerek yazmaya başladı.
İlk satırlar döküldü yüreğinden:

> "Sen bir rüya mısın, yoksa bir huri mi?
Ben uyuyor muyum, yoksa öldüm mü?"

Ve derin bir ah çekti.
"Neden gençken çıkmadın karşıma..." diye geçirdi içinden.

Yazdı... yazdı... şiir bittiğinde genç kızın gözleri dolmuştu.
Heyecanla sarıldı yaşlı adama.
Ağladı.

Ama... genç kız için heyecanlanmak tehlikeliydi.
Bir anda nefes alamaz oldu.
Gözleri doldu, elini boğazına götürdü. Zorlukla fısıldadı:

— "Çantam... ilaç..."

Yaşlı adam panikle çantayı açtı.
Titreyen elleriyle astım ilacını buldu, uzattı.
Genç kız bir fıs aldıktan sonra derin bir nefes çekti.
Gözleri yeniden parladı.

— "Ben... astım hastasıyım," dedi.

Yaşlı adam yutkundu. İçinden bir şeyler koptu sanki.
"O an mümkün olsaydı... ciğerlerini çıkarıp kıza verirdi."

Düşündü:
"Ben yaşasam ne, yaşamasam ne...
O yaşamayı benden çok hak ediyor."

Genç kız, yaşlı adama sarılıp gitmeye hazırlanırken, adamın aklında sadece o gülüş kalmıştı.

Ve düşündü...

"Dünyayı iyilik ve iyi insanlar kurtaracak...
Tıpkı bu genç kız gibi."

Belki maddi bir destek verememişti kız.. Ama farkında olmadan çok büyük bir iyilik yapmıştı.
Çünkü yaşlı adam... yıllar önce kaleme küsmüştü.

O günden sonra hep yazdı.
Ama o kızı hiç unutmadı.

Çünkü bazen bir gülüş,
bazen bir ses tonu,

bazen de bir bakış...
hayata bağlar insanı.

Ve ilk kitabının adını koydu:
> "Gülüşü Güzelim Temmuz Gülüşlüm"

Çünkü bir gülüştü onu hayata bağlayan bir gülüş...!
18.07.2025 09:44

Deniz Gece Mavisi

Gülüşün Zehir Bakışın Kurşun

Beni tutma!
Seninle yol yürümem.
Ne gölgeni isterim
Ne de adını anarım.
Bir yalan gibi unuturum seni.

Beni tutma! Ben seninle oynamam!
Ne sevdanı ciddiye alırım
Ne de sözünü...
Gülüşün zehir,
Bakışın kurşun,
Her kelimede küçük hesaplar gizli.
Ben senin yalanlarına kanmam!

Beni tutma! Bir haykırırım,
Yer yerinden oynar,
Etin kemikten
Ruhun bedeninden ayrılır!

Sözüm ağır gelir,
Yüreği zayıf olana...
Hak edene,
Gözümden düşene;
Ne yüzüne bakarım
Ne de arkanı kollarım.
Beni tutma! Yakarım, yıkarım, yok ederim!

Yalvarmaz kalbim sana,
Yansa da diz çökmez asla!
Eğer sevmişsem, sonuna kadar giderim.
Ama aldatılmışsam,
O kapıyı bir daha çalmam!
Beni tutma! Ben ihanete kurşun sıkarım!

Ben egoyla beslenmem.
Sen git, yalanlarında boğul!
Ben susarım ama unutmam:
Suskunluğum bile sana ağır gelir.
Öyle bir susarım ki,
Yaşadığın her âna kahredersin!

Beni tutma!
Dilimle süründürür,
Bakışımla kurşuna dizerim.
Beni tutma, ulan...
Tutma beni!

Sen ki saf, temiz aşkımı kirlettin.
Kırdığın yerden kırar,
Dağıttığın yerden dağıtır,
Öldürdüğün yerde gömerim!

Beni tutma!
Tutmayın beni!
Ben kafeste bir güvercin değilim!
Özgürlüğümü çalanın
Kanatlarını kırarım!

Tutmayın ulan beni!
"Nefsi müdafaa" der susarım...
Tutmayın beni!
08.04.2025 11:12

Deniz Gece Mavisi

Günah

Sitemlerim sana belli ulaşmaz
Ahuzarım duyar cevap vermezsin
Nazın yakar deli gönlüm alışmaz
Zulüm günah böyle sevap dermezsin

Gecelerce yandım aradım durdum
Hasretinle doldum dağlara vurdum
Kurtlara kuşlara gölgeni sordum
Zulüm günah böyle cevap vermezsin

İçimdeki sevda sana vurgunmuş
Her gülüşüm artık sana yangınmış
Gönlüm bile senden yana kırgınmış
Zulüm günah böyle serap görmezsin

Denizi'yim bil ki gidemem senden
Ayaklarım geçmez ayak izinden
Sevdi seni kalbim silmez sözünden
Zulüm günah böyle azap çekmezsin

6 + 5 : 11 li Hece ölçüsü ile yazılmıştır.
27.05.2025 17:57

Deniz Gece Mavisi

Günaydın

Bazen ne yaparsan yap,
Yaranamıyorsun.
Sonra da sessizce kabuğuna çekilip insanları izliyorsun,
Yalanlarını sessiz sessiz dinliyorsun.
Onlar seni aptal yerine koyarken,
Sen sadece onların aptal cesaretini izliyorsun.

Günler geçiyor,
Aylar geçiyor,
Yıllar geçiyor;
Bir milim bile adım atmaya cesaret edemiyorsun.
Sonra atıyorsun kendini yatağa,
Derin bir uyku çekiyorsun,
Sanki uyanınca bitecekmiş gibi tüm acılar.
Ve uyanıyorsun.
Sonra bir bakıyorsun ki,
'Sen'ler her yana saçılmış,
Mutluluklar yaralı,
Umutlar öksüz,
Yarınlar yetim.
Ne sarmaya uzanıyor ellerin,
Ne de kapıyı çarpıp çıkmaya.
Hep o bilindik son,
Yapışıyor diline;
Bir daha asla sevmeyeceğim'ler.
Bir sondu ama hiç son olmuyor.
Keşke o kadar kolay olsa diyorsun içinden.

"Bit" deyince bitmeyen acılar,
"Git" deyince gitmeyen sevgililer...
Ve "unut" deyince unutmayan bir kalple bir başına kalıyorsun.
Ne yatak anlıyor dilden,
Ne de yorgan.
Tavanlar, kurup yaşayamadığın hayallerin gölgeleriyle doluyor.
Dilinde paslı bir mazi,
Ve vazgeçiyorsun.

Saçlarındaki kırlangıçlar bir bir vurulurken,
Neden, niçin demiyorsun artık.
Ve bir ezan sesi... Sabah olmuş.
Günaydın, yeni bir gün,
Yeni umutlar
Ve belki de...
07.10.2024 10:07

Deniz Gece Mavisi

Güneşim

Sen benim güneşimsin,
Karanlık anlarda doğan ışığım,
Dost hanemdeki aydınlığım.
Ne zaman kendimi yalnız hissetsem,
Yanımda bulduğumsun;
Benimle gülen, benimle ağlayan
Meleğimsin.

Gülüşlerin var rengarenk,
Ama en çok mavi,
İnsanın içini sıcacık eden bir ses tonun,
Kahvemden aldığım keyif gibi,
Samimi, içten, katışıksız.
Gece güneş doğmaz diyenlere inat,
Üzerime rayihası huzur temalı
Doğan sevdiğimsin.

Seninle geçen her an bir lütuf,
Koca bir gül bahçesi gibi yüreğin,
Derin ve sıcak.
Ne dert kalır, ne keder,
Sen ol yeter ki sohbetime eş.
Sen varsan her şey tamam,
Sen yoksan hep bir eksik,
Bedenin uzakta ama ruhun hep benimle.
Bir bakışın, bir gülüşün yeter,
Karanlıklarımı aydınlatmaya.

Sen benim güneşimsin, dostum,
Yol arkadaşım, sırdaşım,
İyi ki varsın;
Birlikte daha nice güzel günlere.
Kim giderse gitsin, "O kalsın" dediğimsin,
Sen zarafetin beden bulmuş halisin,
Bir kere görülecek harika bir rüyasın.

Sen benim,
Tatlı mı tatlı,
Pocik mi poncik,
Şeker mi şeker,
İşaret parmağımı dibine kadar batırıp
Yemek istediğim profiterolümsün.
Sen benim kadın,
Sen benim,
Adını dost haneme altın harflerle yazdıran
Güneşimsin.
12.09.2024. 16:34

Deniz Gece Mavisi

Güneşimi Kaybettim

Usul ve Titrekti gidişin
İçinde bir Şehri mahkum etmişçesine
Suskun ve sancılıydı göz bebeklerin
Kıyama kalkmış ordular gibi
Biraz umutsuzluk biraz bilinmezlik
Çokça cesaret
Göz bebeklerin o gün ilk kez tanışmış
gibiydi gözyaşlarıyla
Nefes alıp verişlerin hızlı ve sertti
Kal dememi bekliyordu kulakların
ama ben diyemedim ve sen gittin
Öksüz ve yetim bırakıp gittin
Madem gidecektin
Neden geldin bile diyemeden
Gittin

****** Gece Mavisii******

Ben bu filimin neresindeyim
Yada hangi roldü üzerime düşen
Ağlamalı mıydım
Yoksa yalvarmalı mı bilemedim
Belki dilimle dudaklarım arasında ki
kıldan ince köprüde öldürmemeliydim
kelimelerimi
Elim tahtaya
Dilim dudaklarıma mühürlüydü
Sıtmalıydı tüm Senlerim

****** Gece Mavisii******

Yıkık viran yüreğimde enkazlar içinde
masum çocuk yüzüydü varlığın
Göçük altında can veriyordu yüreğim
Beynim inkar etse de gidişini
Gitti diyordu o gitti
kare kare pikseleşiyordu
gidişinin adımları
Ayrılık bu olsa gerek diyordu
yorgun ellerim
Ardından sadece bakan gözlerim
Göz bebeklerime jilet atıyordu
Anadan üryan bir acı doğuruyordu
Bakir yüreğim
Ve ben ölümün soğuk nefesini
Şahdamarımda hissediyordum
Gittin
Ve ben güneşimi kaybettim

Deniz Gece Mavisi

Güvenme

Güven duygusuyla daha ilkokul sıralarında tanıştım.
Annem her sabah okula yollarken,
"Güvenme kızım kimseye," derdi.
Sonra eklerdi:
"Ben sana güveniyorum ama,
çevrendeki ya da karşına çıkacak insanlara güvenmiyorum."

Ne demekti güven?
Neden bu kadar önem arz ediyordu?
Beynimin arka sokaklarında,
hep bu sorunun cevabını arayıp durdum.

Sonra büyüdüm, aşk ile tanıştım.
Bir el uzandı bana en umutsuz anımda,
umudum oldu, her şey pembeye dönüştü.
Sanki bulutlar üzerinde koşuyor,
aya çelme atıyordum.
O kadar mutluydum ki,
ayrılık hiç aklıma gelmiyordu;
ona çok güveniyordum,
hani süt lekelenir ama o asla leke tutmaz derdim.

Sonra bu mutluluğu,
"Benimle evlenir misin?" sorusuyla
perçinlemeye karar verdim.

Ve işte o muhteşem gün.
Sanki bir kuğu gibi kayıyordum o kırmızı halıdan,
yürümüyor, uçuyordum.
Tüm sevdiklerim yanımdaydı.
Sonra ömrümü avuçlarına bıraktığım adam,
elimi sımsıkı tutuyordu.
Her şey o kadar güzeldi ki,
bütün güzel sıfatlar ona yakışıyordu.

Aradan aylar geçti,
bir gece yarısı bel ağrısıyla uyandım.
Apar topar hastaneye kaldırıldım.
Allah'ım, çok mutluydum.
O geliyordu;
birlikteliğimizin, mutluluğumuzun meyvesi: bir çocuk.

Bu haberi aldığında sevineceğini,
havaya uçacağını, çığlık atacağını düşündüğüm adam,
karşımda iki büklüm olmuş,
yüzü buruşuyordu.
Neden, ne oldu bile diyemeden,
kendimi büyük ışıkların altında,
ameliyat masasında buldum.

Ne yalvarmalarıma, ne de ağlamalarıma aldırmadan,
bebeğimi öldürmeleri için imza atıyordu.

Anlam veremiyordum.
Neden?

Ağlama çığlıklarımın arasında sordum:
"Neden?"
Meğer benimle bir yuva kurduğuna pişmanmış.
Bu bebek ise ona sadece bir ayak bağıymış.
Alınmalıymış.
Ve aldırdım.

İşte o an,
annemin "Kimseye inanma, güvenme kızım," sözü
beynime çakıldı.
O kadar haklıymış ki…
Hayat beni hem yarım, hem de umutsuz bırakmıştı.

Yaşamanın nefes almak olmadığını öğrendiğim gün,
terkedilmiştim.
Hem de en yakın arkadaşımla aldatılmıştım.
Sonradan öğrendim,
arkadaşım eşimden hamileymiş.
O yüzden bebek babasız doğmasın diye,
apar topar evlenmişler.

Ah, hayat ah!
Desem de içimden,
affetmeyeceğim insanlar
Ve asla gelmeyecek olan bir güven duygum var.

Hayvan seviyorum ya,
hayvan seviyorum.
Kime güveneceksin?
Beyaz gülün gölgesi bile siyahtır.
Güvenme kızım, güvenme kimseye.

Ben mi?
Ben bunu çok acı öğrendim, çok acı.
Güven, tek kullanımlık.
Unutma.
İnsan dersin, ölür.
Ağaç dersin, kurur.
Güvenme!!!
18.10.2024 08:41

Deniz Gece Mavisi

Güvenmek Mi Asla

Güvenmek mi?
Bir daha asla dediğim kaçıncı
Kaçıncı sonun başlangıcıydı
Senin hayatıma paldır küldür gelişin
Beni benden edişin
Çocuk gülüşlerimi yüzüme yeniden serpiştirişin.

Oysa...
Ben güvenmiyordum hiç kimseye
Güven kelimesi kırık camlardı zihnimde
Birine güvenmek,
Sırtıma saplanan yeni bir bıçak demekti her seferinde

"Güvenme," diyordu beynim
Soğuk, hesaplı, yaralı
Ama kalbim?
Asi…
Vurdumduymaz…
"Ne olacak?" diyordu
"En kötü ihtimal, iki gün ağlarsın güven gitsin."

Sahi, güvenmek neydi?
Sebepsizce birine bağlanmak neden?
Ve neden hep en çok güvendiklerimiz
Yolda bırakır bizleri en derin yerimizden yaralayarak?

Evet…
Seni tanıdığım gün,
Bu soruların sesi kesilmişti içimde
Şimdi ise başka başka sorular var beynimde
Daha sessiz, daha derin
Ve belki daha da can yakıcı...

Şimdi suskun bakışlar taşıyorum
Bir zamanlar seninle gülen gözlerimde
Dudaklarımda eksik bir cümle
Yarım kalmış bir "iyi ki" var, söyleyemediğim,sustuğum.

Kalbim hâlâ o ilk anı ezberinde tutuyor.
Senin gelişin,
Tüm duvarları yıkışın
"Bu bambaşka" diyerek kendimi kandırışım
Ama içimde,
Bir yer hep sus pus,
"Sonu belli" diyormuş aslında, duyamamışım…

Güvenmek kolay mı sandın?
Bir savaşçının kılıcını yere bırakması gibi
Bir yangının suya teslim olması gibi
Ben sana en derin korkularımı verdim
Sen gülümseyip geçtin üzerlerinden

Ben sana güvenmeyi seçtim,
Sen güvenimi yerle bir etmeyi.

Şimdi ne zaman birine yaklaşsam
Sesin çınlıyor kulağımda
Gülüşün gölge oluyor arkamda
Ve ben her seferinde kendimden biraz daha eksiliyorum.

Güvenmek mi?
Artık bir efsane benim için
Gerçekliği kaybolmuş,
Masallarda unutulmuş bir his belki
Kırık dökük hatıralar içinde
Hâlâ bir yerlerde seni bekleyen...

Ama bil ki
Bir daha asla demek kolay
Yine de içten içe ummak…
İşte o en ağır olan.

Ve şimdi…
Her şey sustu içimde
Ne bir umut kıpırtısı
Ne de bir sitem kaldı geriye
Yalnızca kabullenişin soğuk sessizliği
Ve içimde yankılanan boşluk…

Artık seni suçlamıyorum
Belki de sen,
Sadece doğru zamanda yanlış bir kalptin
Ya da ben…
Yaralara sahip bir kaleydim
Yıkılmaya meyilli…

Güvenmek mi?
Bir daha asla, evet
Ama belki bir gün,
Bir gülüş çıkar karanlıktan
Bir bakış siler tüm geçmişi
Ve o zaman
Bu dizeler de susar
Bu kalp yeniden atar…

Ama o gün gelene dek,
Ben en çok kendime tutunmayı öğreneceğim
Ve en az sana benzeyen birine
Belki,
Belki tekrar güveneceğim…
Belkide güven duygusunu tamamen rafa kaldıracağım bilmiyorum
Ama zamanın yüreğime hançer gibi sapladığı sözlerle son kez yazıyorum
Bir daha güvenmek mi asla..!
02.06.2025 09:49

Deniz Gece Mavisi

Güzel Gözlüm

Gözlerinde öldür gözlerimi
Son suyumu kirpik uçlarından içeyim.
Bir yıldız düşsün gökyüzünden,
Geceye gömülsün nefesim.

Sözlerinle kanat, sustuklarınla sar,
Kapanmaz bir yara bırak içimde.
Beni senden koparacak her sabahı,
Uykusuzluğunla lanetle üzerime.

Tenimi yak teninde,
Geceye düşsün ahım.
Alev alev yansın yalnızlık,
Küllerim koksun sabahında.
Zamanı durdur, kalmasın izimiz,
Ne geçmiş ne gelecek, yalnızca senle ben olalım.

Ay kıskansın bizi,
Yer gök dile gelsin.
Son kez değsin ıslak dudakların alın çehreme,
Ve o an ölüm alsın beni.
Razıyım, güzel gözlüm,
Boğulduğum tek deniz gözlerin olsun.

Tenimde kahve kokusu,
Dudağımda yemin,
Dilimde dua,
Saçlarımda yıldızlar,
Ve gökyüzü, senden ödünç aldığı ışıkla parlasın gecede.

Son kez değsin nefesin sol yanıma,
Hayat o an mühürlesin varlığını varlığıma.
Ne ölüm korkutsun beni, ne zaman,
Seninle geçilen yollar cennet bahçesi olsun.

Geceye karışsın en derin ahım,
Yıldızlar fısıldasın kulağına aşkın hikayemizi.
Bir ömre sığmaz bu yangın, bu sevda,
Sensiz her şey yitik, her şey suskun.

Beni unutma, toprağın karışsa da toprağıma,
Gözyaşların sonsuz bir deniz olsun.
Adımı yıldızlara yaz,
Ve her gece göğe baktığında,
Beni yeniden doğur gözlerinde.

Aşk, gökyüzümün en parlak yıldızısın,
Gözlerimden çalıp yüreğime sakladığım.
Uyu göğüs kafesimde,
Uyu, güzel gözlüm.
09.01.2025 10:24

Deniz Gece Mavisi

Güzel Sev Beni Adam (kadın)

Gecenin bir saatinde kulakların zamansız çınlarsa,
Bil ki özlenmişsindir.
Ara beni.
Acılar yapışırsa göğüs kafesine,
Yaşamak olursa ızdırap,
Ara beni.

Bir yağmur damlasının serinliğini biriyle paylaşmak istersen,
Ve o an yanında kimse yoksa,
Ara beni.

Bilir misin gökkuşağı yağmurdan sonra çıkar,
Ve renkleri cihanı kaplar.
Tıpkı senin tüm acılardan sonra gelip beni bulduğun gibi.
Şarkıların en kuytu köşelerinde,
Dilimle dudağımın tam kenarında,
Kirpik uçlarımın kayganlığında bul beni.
Ben seni bulamasam da, bul beni.

Şarkı olup takıl dudaklarıma,
Şiir olup keşfet beni.
Harf harf,
Kelime kelime,
Satır satır oku beni.
Mutluluğa kaşık çalsın ellerim.

Gözlerimin mavisinde dal en güzel rüyalara.
Ellerimin yumuşaklığında huzuru hisset.
Parmak uçlarım at koştursun teninde.
İlk defa okuduğum kitap gibi çakılıp kal beynimde.
Her kalem dokunuşunda titret tüm hücrelerimi.
"İşte aşk bu," dedirt herkese.

Eller ne bilsin aşkı?
Sen aşk olup kal yüreğimde bir ömür.
Günaydın olup adımla başla yeni bir güne.
Adının değdiği her yer huzur olsun.
Huzur kelimesinin beden bulmuş hâli ol.

Mavi boyalarını ellerime sür,
Kırmızı boyalarını yüreğime,
Yeşil boyalarını gözlerime.
Rengârenk bir sevda yaşat bana.
Senin elinin değip de güzelleşmediği ne var ki?
Güzel sev beni, adam.

Deniz Gece Mavisi

Ğöğsümdeki Gölge

Gözlerimde duman, yüreğimde yangın,
Bu dünyada hevesim kalmadı artık inan.
Gözyaşlarım kurudu, umutlarım söndü,
Görüyorum, duyuyorum, fakat hissedemiyorum

Ne var bu hayatta, ne umut ne de sevda yaşamadım hala
Kara bulutlar dolaşır, her yanı kaplar
Gönlümde fırtınalar, ruhumda çaresizlik,
Kollarım bağlı, kalmışım acıların pençesinde.

Gözlerimden süzülen her damla yaş,
Bir isyanın çığlığı olup yankılanır
Sözlerim dökülür dudaklarımdan isyanla,
Kurtulamam bu karanlıktan, bu yokluk çölünden.

Kapanmış her kapı, kilitlenmiş her yol,
Gözlerimden akan yaşlar, sonsuz bir çöle dönüşür
Dinmez feryadım, yankılanır kaybolan umutlarimla
Bu dünyada hevesim kalmadı artık,

Yıldızlar bile kayboldu gökyüzünden,
Gecenin karanlığında kaybolmuş bir gezginim.
Gün doğmadan önce, geceyi içime çekerim,
Fakat sabah olmaz artık, umutlarım solduğunda.
Siyaha dönüşür mavilerim
Karaya çalar umutlarım

Kalbimde bir çığlık, ruhumda bir isyan,
Bu dünyada kaybolmuş bir yolcu, yorgun ve yalnızım
Sözlerimde bir feryat, haykırışlarım yankılanır,
Ama duyan yok, gören yok, bu çaresizlikle boğuşur.

Dünya dar gelir oldu, yorgun ve boş geliyor artık yaşamak
Gözyaşlarım seller gibi akar, dindiremez hiçbir söz.
Karanlık bir labirentte kaybolmuşum, yitik bir yolcuyum
Bu dünyada hevesim kalmadı, kaldım yalnızlıkla dolu.

Ancak içimde bir umut hala yeşerir belki,
Belki bir gün güneş yeniden doğar göğsümdeki gölgeye.
Ama şimdi, bu karanlıkta kaybolmuş bir ruhum
İsyanımla kalırım, umutsuzluğun en deminde

Sonunda gelir belki de, bu fırtınalı denizde bir liman,
Güneş yavaşça doğar, karanlığı aydınlatır an.
Yeniden yeşerir umutlar, içimde bir umut filizlenir,
Bu isyanın sonunda, belki de yeniden doğar bir güneş

Ama şimdi, karanlık bir labirentte kaybolmuş bir yolcuyum
İsyanımın sesiyle kalırım, umutsuzluğun boğucu kucağında.
Belki bir gün bulurum, kaybolmuş parçamı yeniden,
Ve o gün gelene kadar, bu isyanla
yürürüm adım adım.

Yol uzun beden yorgun
Yürürüm 20.02.2024 11:44

Deniz Gece Mavisi

Hacıyatmazlar

Kalbimdeki boşluk adını fısıldıyor her nefeste,
Yine yokluğunun hezeyanları altındayım,
Dilimde küflü mazi,
Mavi bir düş,
Pembe bir masal,
Ve üzerime ansızın devrilen
Hacıyatmazlar.

Kahve telvelerinde yokluğun,
Odamda sessizlik,
Ayaklarım sancılı.
Soğuk odada tek başıma,
Gölgeni arıyorum.
Beni saran gece karanlığında
Düşlerimde seni yaşıyorum.

Yastığımda senin kokun,
Hâlâ taptaze.
Uzaklarda kaybolan
Bir masal gibi.

Ellerim boşluğa uzanıyor.
Seni bulmak için,
Her nefes, adını fısıldıyor,
Kalbimde yankılanıyor geçmişin,
Geçmemiş seremonisi.

Zaman geçmiyor, duruyor,
Yokluğunda.
Sensizliğe alışamıyorum.
Kalbimdeki boşluk,
Her gün biraz daha büyüyor,
Adını fısıldıyor,
Her nefeste, her an.
03.06.2024 15:15

Deniz Gece Mavisi

Hadi Gülüm Et Vedanı

Hadi gülüm et vedanı
Dolandırıp durma
Çıkar ağzındaki baklayı
Sil gözündeki
Timsah gözyaşlarını
Yaşanmamış sayarım
Senli Anıları
Yaşanmamış sayarım
Senli Anıları

Ha giderken sakın
Dönüp bakma ardına
Açtığın yaralardan çok
Bakışların acıtır yakar canımı
Hadi koş diline gözüne
Düşen şeytanına
Garib bir gönül
Çulsuz bir bedenim
Çekil git hayallerimden
Düş artık gönül kalemimden
Yalnızlığıda severim canı gönülden
Hadi çek çık git hayatımdan
Yolun bahtın açık olsun
Yaşanmamış sayarım
Senli Anıları yürü git git hadi

Deniz Gece Mavisi

Halüsinasyon Metaforlar

Şimdi seni neden eskiden tanımadığıma mı pişman olayım, yoksa
"Keşke hiç tanımasaydım!" dedirttiğine mi?
Kafam karma karışık,
Algılarım kapalı.
Nedensiz ve sebepsizim.
Uçurumdan düşecekken biri tutmuş da elimden,
Ben, atlamakla atlamamak arasında kararsız kalmış gibiyim.
Uzanıp boylu boyunca bir sahile, dümdüz yatasım,
Uyuyup hiç uyanmayasım var.

Bir yanım ısrarla, "Uyu, uyanınca bitecek," derken
Bir yanım, "Uyuma!" diyor, "Zaten yıllarca ayakta uyudun."
Otobüste ayakta kalmışım da hiç oturacak yer yokmuşçasına
O tanıdık his yakama yapışıyor.
İnsan bir adım sonrasını görür de, ya bir nefes ilerisini?
An kadar kısa, ömür kadar uzun zamanların tiktak saatlerindeyim.

Ceplerimde yarısı ısırılmış bir çikolata ve
Buruş buruş olmuş birkaç lira para...
Bozuklar cebini deler, "Harca gitsin!" derdi nenem.
Peki, bozuk insanları nasıl harcayacağız?
İkilemler içinde cevapsız kalmak da bir algoritma olabilir mi?
Sirkülasyon yaratmak bana göre bir eylem gibi görünse de,
TDK'ya aykırı bir cümle olduğumu biliyorum.

Motivasyona ihtiyacım var galiba...
Hayat, "Ben durayım, sen motive et beni," diyemesem de
Ne hayatın duracağı var, ne de benim modumun yükseleceği.

Ah, keşke kapatma düğmesi olsa da bazı insanları kapatabilsek...
Ruhumun huzura ihtiyacı var; bir, iki, üç, sessizlik!
Susun lütfen...
Yeni uyuttum içimdeki darbecileri.
Sessiz olun.
16.10.2024 14:53

Deniz Gece Mavisi

Hançer

Gönlümde açan çiçekleri soldurdun,
Yüreğimin yangınları küle döndü.
Gözlerimde umutlar kayboldu,
Senin sevdan ihanetle bitti.

Hani o güzel sözlerin, inandım sana,
Düşlerim vardı, yanıldım buna.
Aşk dedim, aşkı buldum sandım,
Oysa ihanet, kalbime saplandı hançer gibi.

Geceler boyu döndüm durdum,
Bir ışık aradım karanlıkta, bulamadım.
Gözyaşlarım yol oldu kalbime,
İsyanımı kimseye duyuramadım.
Sustum, ağladım,
İhanetin izi kaldı yüreğimde.
Sevginin sızısı düştü gözlerime,
Yüreğim ıslandı ansızın.

Sorularım cevapsız kaldı,
Boşlukta yankılandı ahım.
Yaralı bir kuş gibi kaldım bir başıma,
Gönlümde derin bir iz bırakıp gittin.
Sana ihanet,
Bana da seni unutamamak hiç yakışmadı.

İhanetin soğuk nefesi genzimi yakıyor,
Geri dönmek istesen de, affetmek zor,
Yüreğim ihaneti kaldıramıyor.
Silinmez bir yara bıraktın bana,
Kim gelip giderse gitsin,
Yokluğun avutulmuyor.

Damatlığım dolapta,
Sevgin yüreğimde,
Ve sevincim kursağımda kaldı.
Her ten belki haz verir ama,
Her yürek benim kadar sevemez seni.
Sen bir daha kimseyi sevmeme sebebimsin.

Sana son sözüm:
Dokunduğun her tende beni ara,
Duyduğun her seste beni duy,
Ve gittiğin her yolda beni gör.
İhanetin yüreğine yük olsun sevgili,
İhanetin yüreğine yük olsun.
11.06.2024 11:07

Deniz Gece Mavisi

Hançer Sustu

Bir hançer deldi bağrımı,
Gölgemden doğup gecemi deldi.
Suskunluğumdan kin ile beslendi;
Çelik gibi soğuk,
Ölüm gibi acıydı.
Bir hançer yarası, hayatımı altüst etti.

Karanlıklar dostum oldu,
Sokaklar şahidim.
Nefretle bilendi sözlerim,
İz bırakmadı ardında,
Sessizce deldi sinemi.
Hançer konuştu, vicdanlar sustu.
Zifiri bir geceydi...
Kuşlar vuruldu, çocuklar öldü.

Bedel sorulmadı geceden;
Kanla ödendi her damla ah.
Sözüm değil, dil konuştu.
Bir bakışta sustu,
Yürek söndü, dilim yandı.
Yüreğim kavruldu,
Mühür oldu sözlerin.

Kiralık öfke tutunup kaldı dudak kıvrımıma;
Alnıma yazıldı acı bir son.
Her darbe güç verdi bedenime,
Azrail'in soğuk nefesi dokundu canıma.
Hançer sustu...
Anılar geldi dile.

Merhamete muhtaç gece,
Çığlık çığlığa acı.
Adım geçince susan duvarlar,
Geceyi yırtan hançere boyun eğdi.
Eflatundu avuç içlerim,
Lacivertti gözlerim.

Bir sabah doğdu içimde nefretim,
Gölgem kayboldu, ben sustum.
Kanla yıkanmış ellerimi
Temize çekemedim.
Hiçbir kulak duymadı,
Hiçbir dil konuşmadı.
Dünya sessizliğe büründü.
Azrail konuştu:
"Gidiyoruz, hadi..."
26.09.2025 14:15

Deniz Gece Mavisi

Hangı Sıırden Geldın Adam

Hangi şiirden geldin adam
Üstün başın aşk kokuyor
Toza toprağa bulanmış yüzün
Biraz ıslanmış Saçların
Avuç içlerin buğulu
Otur şöyle yorulmustursun
Anlat bana ilmek ilmek nakış nakış
aşkı anlat
Bedenindeki usturupsuz duyguları
Sen anlat ki bende dudak kenarlarima adını naksedeyim bir kanefce edasıyla

Gözlerinin ummanlarında boğulayım
Sözlerin ortsun geceleri üzerimi
Çocuk Gülüşlerim takılsın gözlerinin pervazina
Hos geldin adam
Hos geldin

Geceyi ortadan ikiye bölen yuregimin aşk bestesi adam
Üstüm başım aşk benim
Döke saça severim seni ben
Sere serpe yatırırım yüreğime
Öpe koklaya severim seni

Deniz Gece Mavisi

Hangi Duamın Kabulüsün

Sen Ne Güzel Bir Adamsın
Bazen diyorum ki,
Ben nasıl bir sevap işledim de
Seni çıkardı karşıma hayat?
Ya da hangi duamın kabulüsün sen?

Senden önce,
Hayat önüme hep engeller koydu.
Çarpa çarpa yıprandı solum, sağım...
Bazen kızdım, bazen ağladım.
Hayattan elini, eteğini çekmiş biriydim.

Yaşamak bile ağır geliyordu bedenime.
Şimdi hayatın bir anlamı var: Sen varsın.
Sesin, nefesin, şiirlerinle doluyum.
Her anımda varsın.
Ya özlüyorum,
Ya merak ediyorum,
Ya da hayal...
Ama istisnasız her an aklımdasın.

İnsan, sevdiğinin yüzünde çıkan sivilceyi bile düşünür mü?
Düşünürmüş...
Seni düşünmediğim tek bir anım yok.
Sanki annenim;
Elim yüreğimde, sana bir şey olacak diye korkuyorum.

Hayatımda ilk defa hissettiğim duygular bunlar...
Adını koyamıyorum.
Aşk desem, eksik kalır.
Sevgi desem, yetmez.
Bilmiyorum...
Sanki bedenimden kopmuş bir parçasın sen.
Nasıl ki annem her an bizi hissediyor,
Ben de seni hissediyorum.
Bazen diyorum ki,
"Bu saçmalık, imkânsız!"
Ama seni hissediyorum;
Mutluluğunu, üzüntünü, kızgınlığını...
Annem der ki:
“İnsan sevdiğini hisseder.”
Doğruymuş...
Sanki canımdan can kopuyor.

Hayata daha tutkulu tutunuyorum şimdi.
Dünyaya daha canlı bakıyorum.
Gözlerimin güzelliğini bile unuttuğumu fark ediyorum.
Meğer nefes almak yaşamak değilmiş...

Kader seni bana,
Beni sana yazar mı bilmem.
Ama ben…

Bana yaşattığın bu güzel duygular için
Her dua edişimde Rabbime,
Sana da dua ediyorum.

Hep derdim ki:
"Rabbim, seni seven birini sevdir bana.
Yüreği tertemiz olsun."

Yüreğini yüreğime ayna bildiğim adam...
Zannetme ki, üç beş kelimeyle anlatabilirim seni.
Ne kelimeler, ne şiirler yeter anlatmaya…
Dünya kâğıt olsa,
Denizler mürekkep...
Yine de anlatamaz seni, adam!
Sen, anlatılamayansın...
30.04.2025 14:40

Deniz Gece Mavisi

Hani Gitmeyecektin

Hani gitmeyecektin
Hani hiç bitmeyecektik
Ne oldu be sevgili ne oldu
Sevgin mi yok tu
Yoksa ellerime uzanıp tutacak ellerin
Sahi sen gitmiştin değil mi sevgili
Ah be yar
Neredesin

Yine düştü aklıma gözlerin
Yine yapıştı hasretin göğüs kafesimin en soluna
Ayaza kesti sevdan
Üşüdüm be sevgili
Çok üşüdüm

İzmir e kar yağıyor
Yüreğime ise sensizlik
Hani İzmir e kar yağmaz diyenler nerde
Benim yüreğime yağmur yağmış
İzmir e kar yağsa ne yağmasa ne
Başımda allı morlu puşular solmuş

Ah yürek yangınım hiç dinmiyor
Ellerim telefonun tuşlarında
Sen yerine tuşları okşuyor parmak uçlarım
Oysa ne çok severdin sakallarınla oynamamı
Sahi kestin mi sakallarını
Kesme
Sen sakalına kadar aşık olduğum adam değilmisin
Kesme be adam kesme

Sırılsıklam gece
Anadan üryan kimliksiz senler
Tırnağın kırılsa beni ara demiştin
Şimdi paramparçayım nerdesin
Nerede
Ellerin yok
Gözlerin yok
Yoksun işte yok

Hiç düşündünmü
Acır mı kanar mı
Yanıyorum ben yine sen görmüyorsun
Oysa bir denizim desen kırılacak tüm hasretin kemikleri
Dudak kenarlarına yuva yapan ihanetlerin mi engel oldu
Söylesene kor düştüğü yeri yakmaz mı
Yüreğime kor düştü be adam
Sen yine de beni hiç düşünme
Sevmedi de
Sevmedi
Gece ayaza yenik düşmüşken

Sırala yaşanmış yaşanacak ne varsa
Alnına sık doğruların
Kalbimde kimliksiz bir cenazesin şimdi
Ne Fatiha okuyanın var
Nede iyi bilirdik diyenin
Şahi zamansız ölen sevgili
Ölümü yakana iğneleyip te nasıl gittin
Hani gölgeler ihaneti bilmez di
Bu damı yalandı
Yalanmıy dı be sevgili

Şimdi vuslata nikah kıyıyor yüreğim
Günahına talibim be sevgili
Tıpkı sevabına talip olduğum gibi
Oysa haramı helali sen öğretmiştin bana
Sensizlik haramsa
Helalim nerede sevgili
Nerede 29.07.2022 19:14

Deniz Gece Mavisi

Haram

Gökyüzü aşkın hasretini taşıyor yine
Yağmur damlalarında hüzün var
içimde sükutu boğan bir özlem
Hayallerde kaybolan umutlar
Gözlerimden çalınıyor maviler
Ben lebsiz kalıyorum

Ciglik çığlığa bir acı
Ellerim bile bana yabancı
Henüz demini alamamış mutluluklar
Çiğ kokuyor ruyalarima giren ihanet
Dilim fırtınanın ayazında
Destur aşk geldi diyemiyorum

Aşkın izlerini arayip bulamiyorum gökyüzünde,
Hasretin yağmurları islatiyor yüreğimi
Hüzün bulutları çöküyor gözlerime
Sükutun yankısı doldurmuyor içimdeki boşluğu

Bir özlem rüzgarı saçlarımı tariyor
Hayallerin uçuşup birer kelebege dönüsüyor gönlümde açan çiçeklerde.
Aşkın melodisi fisildiyor kulaklarima sessizce,
Hasretin acısı bir siir olup kaldiriliyor beynimin tozlu raflarina

Ansızın cinliyor kulaklarim
Aralaniyor istemsizce kollarım
Ve sarıyor beni Aşk
Çekip kendine öpüyor Yüreğimden
Dudaklarin haram diyemiyorum
Soyle sevgili seninle içilen rakı mı haram
Yoksa sensiz içilen çay mı
18.01.2024 17:49

Deniz Gece Mavisi

Harammış

Ne zaman seni düşünsem;
Kelimeler dilimin ucunu ısırıp kanatıyor.
Sen deyip susuyor dilim;
Kan çanağı yokluğun.
Yağmurlarda, sokaklarda ve her ağlayan yüzde seni arıyorum.

Saat on ikiyi vurunca;
Açılıyor acılarımın demirden kapısı.
Süzülüyor içeriye hüzün.
Yüzümde çizgiler çoğalıyor;
Ellerim ansızın kırılıyor.
Dudak içlerimde hıncahınç bir savaş.
Ben yaralı bir asker;
Yaşadığıma bile sevinemiyorum.

Her adım beni senden koparıyor;
Her tik-tak sesi sanki kulağımı parçalıyor.
Oysa sakına sakına sevmiştim seni.
Şimdi gecenin bu sessiz saatlerinde;
Hasret bebeklerimi vuruyorum zincire.
Özlemin bağcıkları dudaklarımda.
Diyemiyorum ki pişmanım;
Sana git dememeliydim.
Ama dedim işte ve sen gittin;
Sana gitmek, bana beklemek hiç yakışmadı.

Yokluğun zehirli bir hançer;
Sol kaburgamın altında.
Yaram değil, acıyan yarama kabuk olamayan sen.
Oysa ilaç bilmiştim seni tüm yaralarıma;
Yar dedim sana yar.
Nereden bilebilirdim yaram olmuşsun;
Şimdi bedenimde iyileşmesi imkansız bir yara taşıyorum;
Senden hatıra.

Sahile vuran dalgalar misali;
Vuruyorum yüreğinin kıyılarına.
Tel tel dökülüyor avuç içlerime saçlarım;
Ne kadar da severdin örmeyi tane tane.
Şimdi beliklerim bile parmaklarını özlüyor.
Özlemin bir adı olsa sen olurdu;
Yokluğun bir tadı olsa acı olurdu.
Evet, acıydı senden bana kalan;
Dudaklarımda ezip yutamadığım;
Tükürmeye de kıyamadığım.

Sen hiç dudaklarını ısırıp iki ayağını yere vurup hıçkıra hıçkıra ağladın mı?
Ya yapıştı mı dudak kenarlarında mutsuzluk?
İşte yokluğun öyle yapıştı yüreğime.
Şimdi ne kusabiliyorum;
Ne de yutabiliyorum.
Yutkundukça boğazıma doluyor sensizlik.

Ekmek boğazında kalınca helal deyip sırtına vururlar ya sert sert;
Yokluğun kaldı boğazımda.
Helal deyip vursa da hayat, harammış yarim;
Haramm
22.06.2024 16:43

Deniz Gece Mavisi

Harfsiz Aşk

Sabahın üçü, beşi, yedisi…
Ne fark eder?
Sen yoksun.
Ve ben, yine yokluğunun ellerini ceplerime koyup
Arşınlıyorum sokağın ürkek kaldırımlarını.

Dilimde henüz tamamlanmamış bir şarkı,
Benim gibi o da yarım.
"Yırt üstüne örtülen kefeni,
Çiz dudaklarına mutluluğu" diyen sevdiklerime inat,
Yine öksüz bir yalnızlığı kucaklıyorum.

Her gün, her an birbirinin aynı.
Gözlerimde gittiğin o an,
Ayak seslerin hâlâ kulaklarımda.
Oysa bir zamanlar terminallerde az beklemedim
O ayakların bana gelişini.
Şimdi ise gidişine şahid oluyorum.

Ne acıymış insanın sevdiğini uğurlaması.
Gittiğine üzülmüyorum da,
Yokluğun var ya…
Kılıç yarası gibi deşti yüreğimi.

Ben ki yıllara meydan okumuş,
Sokak lambasının altında
Üşüye üşüye, titreye titreye şiir yazmış o kız…
Kelimesiz kaldım.
Hani yirmi dokuz harfti alfabem,

A'dan aşkı,
Z'den zamanı öğrenen ben…
Gidişine hâlâ bir harf bulamadım.
Öksüz,
Yetim,
Bir de harfsiz kaldım.

Şimdi adaklar adasan, dilekler tutsan,
Yıldızı gözlerimin önünden kaydırsan…
Sen bende bittin.
Bakma, dil nankör konuşur durur;
Ama sustu mu, kimse konuşturamaz.
Sen dilimi susturdun.

Kelimeleri yan yana getirip,
Hiç kimsenin bilmediği küfürleri ardı ardına etmek
Geçse de içimden, yine de yapamıyorum.

Olur da bir gün kavuşmadan ölürsem,
Gözlerin mezarım olsun,
Ellerin kefenim.
Son suyum senin elinden olsun.

Dostum, düşmanım yanımda olsun;
Tek gözyaşı akmasın toprağıma.

Alkışlarla gömün beni.
Açıldı avuçlarım, alkışlıyorum seni.
Ne güzel bana el oldun be sevgili…
El oldun.
05.09.2025 13:25

Deniz Gece Mavisi

Haroşa Yüreğim

Sabrımla şükrüm,
Dilimle dudağım,
Vicdanımla nefretim arasındayım.
Bir adım gerim uçurum,
Ve ben bile isteye çıktım bu yola.

Sevgiyi diline dolayan yalancı bir bahara kanıp,
Heba etmek yoktu en güzel günlerimi.
Oysa ben yaralı gelmiştim sana,
Yaralarımdan vurdun beni.
Hayatımda ilk defa birine güvenmek istemiştim;
Herkes gider, o gitmez demiştim.
Senin bir sabah sessizce gidişini,
Hâlâ hazmedemiyorum.

"Sevginin acısı pek bir çetin olur," derdi ninem.
Şimdi saçıma dolanan akları yolamıyorum.
Tersinden gittiğim yollar,
Dilimle öldürdüğüm cesetler,
Yüreğime kefensiz gömdüğüm cenazeler,
Bile şaşırmıştı bana.
Ben beni tanıyamaz olmuştum.
Yüzüme gelip yerleşen gülümsemelerle çok mutluydum(!)
Şimdi gözyaşlarım,
Gidişinin ayak izlerini yıkamak için
Canla başla çabalıyor.

Yorgun dizlerim bileklerimden kopuyor,
Kanlı gözlerim kaderine ağlıyor.
Bu kaçıncı acı?
Basiretsiz yarınların acı acı iç çekişlerindeyim,
Ayaza kesmiş yüreğimle,
Buzlu ellerimle bıraktığın limanları
Ateşe vermek geliyor içimden.
Yine de sana kıyamıyorum.

Artık adını bile anamaz hale geldi dilim.
Yokluğunun hazin sonu ile başbaşayım.
Bir sigara içimlik kalsaydı bari diyorum,
Ona bile razı içimdeki sevdam.
İki ters bir düz haroşa yüreğim,
Pasakire bulanmış bir aşkın
Temiz kalma çabasına şahitlik ediyorum.
Kıpırtısız ve sessizim.

Az sonra çalacak vapurun o ayrılık düdüğü,
Ve koparacak seni benden nefretim.
Unutamıyorum.
Unutmanın var mı bir ilacı, hâlâ bilemesem de
Yaşıyorum gelişigüzel.
Gelişigüzel bir aşkın gidişi de güzel olmalıydı diyemiyorum.
Ayaklarım sürürken ölü bedenimi,

"Hoşça kal," demeye bile mecalim yok.
Sen yine hoşça kal...
Tüm yarım bırakılmışlığıma inat,
Yine de hoş kal.
10.02.2025 11:02

Deniz Gece Mavisi

Hasret Bebeklerim

Içimde ucu açık sözcükler
Kelimesiz şiirler
Ellerim bana yabancı
Dillerim suskun
Yine yandı ciğerim
Kırk parçaya ayrıldı bedenim
Hangi parcam nerede bilmiyorum

Gözlerim gözlerinde kalmış
Ellerim sancıyor
Kan kaybediyor damarlarım
Dilim dudagimi yeniden keşfediyor
Basima dolanıyor bulutlar
Siyahi bir gece bir tek acilar çıplak

Tenin tene değişi
Derinin kabuğunu terkedisi
Suretsiz yüzler
Kimliksiz acılar
Stabil bir hayat
Durağan herşey
Ben yarinsiz kelebek

Gitmek gerek diyor içimdeki ses
Nereye
Neden
Niçin
Sorular içinde cevapsizim
Oysa avuçlarımda hala umutların kokusu var
Bir gurbet türküsü dolanmış dilime
Nereye baksam hasret
Ustum basım ayrılık kokuyor
Sigaram yarıdan yanıyor
Elimde valiz yine yolculuk var diyor ayaklarım
Beni benden ediyor yoklugun
Bana gitmek sana beklemek düşüyor
Ah bu kangren sevdam
Kurşun sıkıyor her nefeste yüreğime
Ölmüyorum ama yasamak da istemiyorum
Doldur silahını gurbet iki kasimin arasından vur beni
Bak hasret bebeklerim ağlıyor
Onlara inat Gözlerim de

Deniz Gece Mavisi

Hatıralarınla Yaşa

Kısmet değilmiş, sevgilim,
Ayrıldık seninle...
Şimdi git, kimin gerçeği olursan ol,
Benim tek yalanım oldun.

Ben seni böyle severken,
Her gece yokluğuna gözyaşı dökerken,
Sen o kirli bedenini kimlere meze yaptın?
Aslında zoruma giden yokluğun değil,
Seni adam yerine koymam.

Şimdi ihanetinin gölgeleri bırakmıyor peşimi,
Hiç kimse senin gibi yakmadı canımı,
Ve hiç kimsenin izi kalmadı yüreğimde.
Nasip değilmiş mi diyeyim,
Yoksa kaderim mi?
İhanetine hâlâ bir isim bulamamışken ben,
Merak ediyorum, değdi mi?

Bir yalana heba ettin gençliğimi,
Ahım boynuna zincirli yılan gibi dolansın,
Benden başka dokunduğun her ten Azrail'in olsun.

Sözlerin şimdi sessizliğe gömülmüş,
Sana dair hatıralar karanlıkta boğulmuş,
Ama ben hâlâ kendime sorarım,
Yüreğimde bıraktığın boşluk mu yoksa acı mı ağır basan?

Gözlerinde sakladığın o yalan,
Hangi uykusuz gecelerde çöktü üstüne?
Benim kadar sevebilecek mi seni biri,
Benim kadar sahip çıkabilecek mi kalbine?
Ben kirpiklerini bile tek tek saymıştım,
İhaneti aşkımıza nasıl reva gördün nasıl?

Bir gün, geçmişin yükünü taşırken sırtında,
Adımı ansızın hatırlarsan eğer,
Bil ki bu yangın, senden bana kalan son hatıra ve hatıralar unutulmaya mahkum sevgili,
Her hatıranın sonu belli,
Git şimdi hatıralarınla yaşa…
14.11.2024 10:17

Deniz Gece Mavisi

Hatırda Bitti Gönülde

Ölmeye yüz tutmuş duygularımın kıyısındayım.
Ceplerimde umutsuzluk çiçekleri, solgun.
Dilimde bir nakarat, yüreğimde bir soru:
Neden?

Hayatın sarp ve sapa yollarında,
Bir çakıl taşı olma yolunda kendimizi parçalıyor olmamız...
Neden?
Yine nedenler içinde çözümsüz kaldım; oysa çok kolaydı, dil ile dudak arasında sıkışıp kalmış kelimeleri bir anda haykırmak.
Şimdi çığlık çığlığa bir acının fragmanını izliyorum ıslak gözlerimde.

Kelimeler düşüp tuzla buz olurken dudaklarımda, zincire vurulmuş dilimle sana seslenmeye çalışıyorum.
Ar damarı yırtılıyor dilimin.
Ve kaldırıyorum yüreğimdeki,
Vicdan denilen teraziyi.
Batsa da her bir parçası elime ve dilime, bu saatten sonra dilimle öldürdüğümü yüreğimle yaşatmayacağıma söz veriyorum. Duygularım yorgun ve yaralı.
Hatır da bitti, gönülde.

Şimdi herkes benden hak ettiğini alacak diyen egom halaya kalkarken,
Vicdanım son kez bakıyor gözlerime.
Ve "Acımak yok artık," diyor yorgun, bitkin, yaralı ben.
Açık ve net: bu saatten sonra üzeni üzerim.

Zamanın çarkları arasında sıkışmış anlamsız bir cümleyim.
Her bir söz, her bir bakış,
Beni ben yapan, ama aynı zamanda beni ezen şeyler... Boyun eğmek yok.

Kelimeler, artık yutkunmayacak boğazımda.
Söylenmemiş her cümle, boğazımda düğümlenip kalmayacak.
Sözlerim, terazinin ağır basan yanı olacak.
Vicdanım ne kadar bağırsa da,
Bu kez ben kazanacağım.

Belki yaralarım kabuk tutacak, belki de tutmayacak, ama iz bırakacak her anı.
Bu izler, bana hatırlatacak her şeyi;
Kime ne verdim, kimden ne aldım.
Artık her adımımı alma ve verme dengesi üzerine kuracağım.
Kim bende nerede,
Ben kimde neredeyim?

Yedi kat Amerikan bezine sardığım hayallerim umutsuzluğa kapılırken,
Gizli gizli sulayacağım umut çiçeklerimi.
Daha dikkatli, daha temkinli adımlar atacağım,
Ama kimsenin beni üzmesine izin vermeyeceğim.

Dudaklarımdan dökülen her kelime,
Bir hesaplaşmanın çığlığı olacak.
Bu saatten sonra, kimse benden
Daha fazlasını alamayacak.

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Hayat zorlasa da beni,
Bir kılıç gibi keskin olacak dilim,
Ve acımayacak yüreğim.
Söz veriyorum içimdeki yorgun ben,
Söz veriyorum.
16.08.2024 09:48

Deniz Gece Mavisi

Hayaller Gerçek Olsa

Beyaz bir kağıtta dindiriyordum hasretini. Senin dışında her şey ve herkes bana yabancı.
Yüzüm parmak izlerini arıyor, dudaklarım buselerini.
Saçlarım parmaklarını özlüyor, kulaklarım sesini.
Yine sana bolca hasret var avuçlarımda.

Bu perşembe sabahında sana günaydın deyip öperek uyandırmak varken, uzaktan uzağa "günaydın" demek ne acı.
Oysa buram buram kokuyor hasretin. Artık avutamıyorum hasret bebeklerimi.

O gelecek desem de inandıramıyorum. Gelsen bir gece ansızın öpsen beni. Saatler dursa, zaman dursa.
Şarkılar bizi söylese.
Ay tangoya kalksa yıldızlarla, belini dolasa gece.
Ve değse tenin tenime, aşk doğsa sarmaş dolaş.
Bir gece sadece bir gece yeter bana.

Kissak her şeyin sesini kapatsak telefonları, sen beni duysan, ben seni. Koca şehir sus pus olsa, ben yüreğinde uyusam.
Sen gözlerimde yıldızları toplayıp tek tek taksan saçlarıma.
Gece önümüzde diz çökse, emrinize amade.
Sen prens olsan, ben prenses.
Taht kursak gecenin mavisine, gece sen olsan ben gecenin yıldızları.
Sadece sana parlasam, saçlarım dolansa yüreğinin parmaklarına.
Kirpik uçlarından içsem aşkı damla damla, yanağımda yanağının serinliği.

Örtsen mutluluk ceketini omuz başlarıma.
Sesi senden alan boynumu koklasan, hani seven adam koklayarak öper misali. Bir gece yeter bana, seninle olan.
Ah, hayaller gerçek olsa
25.04.2024 09:20

Deniz Gece Mavisi

Hayallerinin Figüran Oyuncusu

Ben kimmiyim ben sözleriyle dans ettiren dans ettirirken de düşündüren bir ruh, duyguların melodisiyle örülü bir şairim Hayatın renkleriyle kendi şiirini dokuyan bir sanatçiyim
Gökyüzündeki yıldızların arasında kaybolan ve kelimelerle resimler çizen bir ruhun hikayesiyim
Ben bazen bulmaca Bazende çözülmez bir gizim
Goremedigin
Dokunamadığın
Ve bilemediğin kadarım

Gözlerim. dünyanın derinliklerine bakar gibi içimde gizemleri barındıran bir okyanustur.
Kalbim sevgiyle dolu bir bahçe
Her duygu, orada açan bir çiçektir. Adımlarım hayatın dansını ritmik kılan bir melodidir.
Kim olduğumu anlaman için, yürüyüşümdeki izleri takip etmen gerek

Ben Nemrut ta çiğ
Ben firatta damla
Ben somalide aç bir çocuğum
Bazen bir şiir
Bazen bir şarkı
Ama en çok bağımsızlık heykeliyim

Ben duymayana az
Görmeyene kör
Ve konuşmayana sagarim
Ben var ile yok arasındaki o ünlem
Her harfin sonundaki cümleyi bitiren noktayım

Ben, geçmişimle bugün arasında köprü kuran bir hikayenin kahramanıyim
Gözlerindeki ışığın sebebi
Hayallerinin figüran oyuncusuyum Bilinmeyen yolları keşfetmeye açık, cesur bir yolcuyum
İçsel bir aydınlanmanin anahtari
Tum pazillari tamamlayan o tek parcayim ama hala kim olduğumu anlayamadiysan
Beni an be an keşfetmekte özgürsün.

Ben bazen bir nota
Bazen bir melodi
Bazende yağmurun ta kendisiyim
Dokun yürek dehlizlerime
Ben renkleri çalınmış bir tuvalim
Ve en güzel eserim yine benim
06.02.2024 11:29

Deniz Gece Mavisi

Hayat Bana Yalan Söyledin

Hayat, neden böyle acımasızsın?
Hangi sözüm seni bu kadar kızdırdı?
Sana açtığım yüreğimi kör bıçakla kesip attın,
Kanın durmasın, hayat.

Her sabahı yeni bir umutla selamlamadım mı?
Gecenin karanlığını kendime dost edip umut ekmedim mi?
Güneşin doğuşunda saklı umut diye sabahlara kadar dualar etmedim mi?
Bir kez güldürmedin yüzümü, hep ağlattın.
Hani hayat güzeldi?
Hani mutluluklar yakındı?
Hani, hayat, hani?
Neden gözlerim ıslak?
Neden yüreğim yaralı?
Neden yalan söyledin bana?
Neden, hayat, neden?

Bir zamanlar masallar fısıldardın kulaklarıma, inanır kanardım yalanlarına.
Gözlerimde parlayan yıldızlar olurdu.
Şimdi bakıyorum da yıldızlarım sönmüş,
Karanlığa bürünmüş sağım, solum,
En çok da yüreğim.

Hayat, bana yalan söyledin,
Gözyaşlarımı içtin her gece.
Duymadın, bilmedin, görmedin beni.
Çığlıklar attıkça kayboldun sen.
Şimdi kalbimde bir isyan çiçeği büyütüyorum.
Beni masum bir çocuğun saflığıyla kandırdın,
Ama artık seni tanıyorum, hayat.
İnanmam, kanmam yalanlarına.

Şimdi sitemim sana, ey acımasız dünya,
Bu kalp ne kadar dayanır bu yalana?
Düşlerimden koparıp aldın beni,
Gerçeklerin soğukluğuyla vurup kaçtın.
Hayat, seninle bir savaşım var,
Ama unutma, sen de yenilirsin bir gün.
Çünkü her yalanın sonunda
Mutlaka çıkar gerçekler ortaya.
Hayat, ne istedin benden?

Mavi boyalarımı çaldın,
Gözlerime yaşları doldurdun.
Geri ver mavilerimi, al siyahın senin olsun.
Geri ver, hayat.
Geri ver.
08.08.2024. 15:59

Deniz Gece Mavisi

Hayat Seçimlerden İbaret

Belki de hayatı minik bir tırtıldan öğrenmek gerekirdi…
Bir daha asla tırtıl olamayacağını bildiği hâlde,
Canla başla kelebek olmaya çalıştığı için.

Hayat bir mücadele değil miydi?
O hâlde yorulmak neden?

Bir kitapta okumuştum,
İnsan sevdiğini özlermiş,
Vazgeçtiğini değil…
Şimdi sağda solda özlendiğini düşünenlerin,
O büyük egolarını okşamak adına böbürlenmesi neden?

Sorular, sorular…
Ve yine kayıp cevaplar.

Hiçliğin içindeki yokluğun,
Derin nefes alıp veriş anları…

Bir tırtılın azmiyle,
Bir kelebeğin kaderiyle,
Bile bile yanmaya koşan pervanelerin,
Olan bitene göz yuman sessizliğiyle bakıyorum,
Hayatın lacivert gözlerine.

Hayat bir mücadele değil miydi?
O hâlde vazgeçmek neden?

Sorular, sorular…
Ve yine kayıp cevaplar.

Belki de biz,
Özlemlerimizde yaşayan hayalleriz,
Vazgeçemediklerimizin gölgesinde kaybolan
Küçük, kimsesiz birer fısıltı…
Kim bilir?

Ben,
Bir tırtıl gibi kıvrılıp beklerken
Kanatlarımın çıkmasını,
Yorulsam da,
Yine de uçmaya hazırlanıyorum…

İnsan seçimlerinden ibarettir…
Benimse seçim yapamadıklarım,
Kıyıya vuran tereddütlerim,
Ertelediklerim, kaçtıklarım çiziyor rotamı.

Ayrılığın siyah şalı düşerken omuz başlarımdan,
Omuz başlarım kendini bir halt sanıyor…
Fasulye mi nimetten,
Nimet mi fasulyeden ibaret?

Umurumda değil.

Gecenin içinde yankılanan sessizlik gibi,
Bir adım ileri, bir adım geri…
Sonsuz bir döngüde kaybolan ayak izleri gibi,
Varla yok arasında savruluyorum.

Çünkü ben tırtıl olmayı değil, kelebek olmayı seçtim.
06.03.2025 01:51

Deniz Gece Mavisi

Hayatımın Tadı Tuzu

K:
Ya, bakma öyle, utanıyorum.
Ya, lütfen bakma!
Ama ya, yaaa...

E:
Ne, ne, bakmayayım mı?
Şu güzel gözlere,
Şu bal dudaklara,
Şu elma yanaklara bakmayayım mı?
Kızım, ben sana bakmadan duramam ki!
Hele o gamzene, ölürüm lan!
Ölürüm oğlum!

K:
Tamam ya, iyice abarttın.
Herkes bize bakıyor, sus deli!
Tamam bak, ama az bak.

E:
Hiç de bile! Öyle az maz bakamam.
Hem o gözler benim değil mi? Bakarım, sana ne!

K:
Tamam ya, bak, bir şey demiyorum.
Ya, bakma valla!
Utanıyorum, bak, yangın var diye bağırırım.
Bir de bırak da yemeğimi yiyeyim ya, offf... (isim).

E:
Ay, kıyamam. Tamam, ye yemeğini.
Garson bey, bana bir çay, şekersiz.
Hanım yemeğini bitirince ona da bir kahve getirir misiniz?

K:
A neden şeker istemedin? Altı şeker atan bendim sanki.
Hatırlıyor musun, nasıl kızardım, "hasta olacaksın" diye?
Şimdi şekersiz ha! Allah Allah...

E:
Çayım gelince görürsün.
İşte geldi, harika, mis gibi kokuyor.
Of, tıpkı saçların.

K:
Hah, beni çaya benzetmediğin kalmıştı.
Hem, benim saçlarım çay değil, parfüm kokuyor.

E:
Hayır bir tanem, aşk kokuyor.

K:

Yaaa...

E:
Yaaa ya...
Neyse, soğumadan içeyim çayımı, izninle.

K:
Afiyet olsun hayatım.

E:
Sağ ol bebeğim. Canım, parmağını çayıma sokar mısın?

K:
Neden aşkım, neden çayına parmağımı sokuyorum?

E:
Benim hayatımın tadı, tuzu, şekeri sensin de ondan.

K:
Ya, çok tatlısın. Aşığım, adam, sana aşık!

E:
Ölüyorum kadın, sana ölüyorum.
26.09.2024 13:35

Deniz Gece Mavisi

Hayatımın Yanlışı

Hayatimin yanlışıydın
Girerken koynuma acılar
Ben ellerimi yıkadım da sevdim
Sen hiç gormedin bilmedin
Denizin yüreği ne kadar büyük tu
Yine bilme olur mu yine duyma
Sessiz cigliklarimi

Avaz avaz sustugum gecelerin birinde kaybettim
Çocuk masumiyetimi
Ellerimde kaldi acının bebekleri
Öksüz yetim
Sarmaya çalıştıkça kanayan yaralar bıraktın bana hatıra
Gece doğurdu en olmaz acıları
Sustum yuttum ağladım

Şimdi pimi çekilmiş tüm hasretlerin
Saat 12 ye vururken seni düşünmek bile ihanet yüreğime
Kırlangıç masumlugunda gözlerim yaşlı
Oysa sadece sevgi istemiştim
Minicik olsun dedim evim
Içinde sen ben ve bebeklerimiz
Nasıl reva gordun acilari sevdiğin kadına
Sen benim hayatımın yanlışıydın ve ben seni bir kalemde kesip attim sevgili
Kesip attim

Deniz Gece Mavisi

Hayatın İçinden Sözler

Sesinden herkes anlar seni,
Önemli olan sessizliğinden kimin anladığı.
Her yola herkesle gidilmez,
Bazıları imtihandır, bazıları ders.
Hayat hızla giden ok gibidir, hedefi şaşmaz,
Rüzgârı hesap etmeyi öğrenmen gerek.

Doğruların kaderi hiç değişmez,
Kargaların çöplüğü misafiri sever.
Koyma suyuyla değirmen dönmez,
Laf lafı açar da, para her kalbi açamaz.
Varlığında herkes dost olur da,
Yokluğunda kapını çalan olmaz.

Bir domestos silemez geçmişin kirli izini,
Kılıç kınına kızsa da kesemez.
Kiminin varlığı, kiminin yokluğu koyar,
Kimi giderken, kimi gelirken mutlu eder.
Hazıra dağlar dayanmaz,
Aza kanaat etmeyen çoğu bulamaz.

Yokuşlar sabrı,
İnişler şükrü öğretir insana.
Güneşin kıymeti karanlıkta anlaşılır,
Kıştan sonra gelen bahar,
Sabredenin mükâfatıdır.

Kırılan dal eski gücünü bulmaz,
Kalp bir kez küserse zor ısınır.
Göz gördüğünü unutur da,
Gönül hissettiğini yıllarca saklar.

Yarası derin olanın tebessümü güzel olur,
Acı çekmeyen, merhametin dilinden anlamaz.
Zenginlik kasada değil, vicdandadır,
İnsan edebiyle, söz değeriyle anılır.

Taş yerinde ağırdır,
İnsan duruşuyla değer kazanır.
Kırık saat bile günde iki kez doğruyu gösterir,
Bazen susmak bazen de konuşmak hikmettir.

Diken acıtsada gülü incitmez,
Ömür dediğin,
Bir solukta tükenen,
Bir bakışta başlayan bir hikâyedir.

Dost, kalabalıkta değil, yalnızlıkta belli olur;
Sevda, güzel sözde değil, ağır yükte belli olur.
İnsan, zamanla eskimez;
Herkesin karanlığı kalbindedir
Vicdanla ya büyür insan , yada küçülür.

Herkes kalbinin ekmeğini yer
Ve unutma kimse yaşattığını yaşamadan ölmez oğul..!
28.04.2025 14:21

Deniz Gece Mavisi

Hayatın Kirli Şakağı

Hiç gelmemiş gibi gitme,
Hiç sevmemiş gibi bakma.
Yakma yüreğimi;
Sessizliğe daha ne kadar dayanır,bu yuregim,
Bilmiyorum.

Gözyaşlarımın tuzu kurudu dudaklarımda,
Kimliksiz kaldı bütün senler.
Çehreme yapıştı ayrılığın çizgileri,
Suskunluğa düştü tüm kelimelerim.

Duaksız gelin,
Taçsız kral olmaz der beynim,
İnatla yırtıyorum duaklarını acıların.
Aralanıyor demirden kapılar,
Yaprak dökümünü yaşıyor yüreğim.

Parmak uçlarım,
Teninin ayak izlerini özlüyor.
Dudaklarımda yetim bir şarkı,
Dilimin ucunda öksüz bir melodi;
Ve gidiyorum.

Anasız, babasız evlerin
Derme çatma kulübelerinde kalıyor
Çocuk masumiyetim.
Bir gecede büyüyor acılarım,
Bir acıyla daha da büyüyüp gidiyorum.

Beşiğini sallarken yarınların yokluğun,
Henüz fiyongu açılmamış umutlar çiziyorum
Yürek tuvalime.
Rimelleri akan hayatın inadına.

Kana bulanıyor mazi,
Titrek bir mum alevinde.
İniltili bir geçmişin gölgesinde
Bozuyorum hasretin kaydını.

Ve dayıyorum on dörtlüyü
Hayatın en kirli şakağına.
Bilmiyorum...
Sen öldürmeye değer misin?
Ama sıkıyorum: bir, iki, üç…

Sonuç:
Yarınlar yaralı,
Umutlar ölü.
03.09.2025 15:06

Deniz Gece Mavisi

Hayatın Kumaşı

Ey beşiğini salladığım hayat
Kıyısında hayallere daldığım deniz,
Yüzüme yansıyan güneş,
Yanağımı okşayan rüzgâr.

Andım olsun ki bir gülüşüme
Bin ah süreni yüreğime
Kimliksiz gömer giderim.

Bir gün dalgaların sesiyle uyanırım,
Bir gün yıldızların ışığında kaybolurum.
Ne bir iz bırakırım arkamda
Ne de adımı fısıldayan bir rüzgâr,
Ama dönmem geri.

Denizin mavisinde saklıdır sırlarım,
Gökyüzünde savrulan dualarım.
Ve belki de en çok susuşum
Bin çığlıktan daha gürdür gecelerde...
Bu yüzden soğuktur ellerim,
Yaralıdır yüreğim
Ve üslupsuzdur dilim.

Gecenin çığlıkları tırmalarken kulağımı,
Yalnızlık girer koynuma.
Bu yüzden yüzüme yer etmez sevinç.
Oysa bir bebeğin masumiyetinde
Yüreğimle masumca sevmiştim seni.
Şimdi ise sigaramın dumanında
Kaybediyorum en bakir düşlerimi.

En paslı hançerleri saplıyorum yüreğime,
En acıtan sözlerinle arşınlıyorum
Sokağın öksüz kaldırımlarını.
Yetimlik ceplerimde acırken,
Anasız babasız bir umut çizmeye çalışıyorum yürek tuvalime,
İplikleri atan, teğelleri kayan hayatın inadına.

Hayatın kumaşı mı delik,
Yoksa kaderim mi?
Yama tutmayan acılarıma inat
Yine de bir umut fısıldıyor içimden:
"Ya tutarsa..."
Ah hayat, ah...
Yine bir neyse yutturdun bana.

Neyse, hayat...

27.08.2025 – 14:27

Deniz Gece Mavisi

Hayatın Paradoksları

Titrek bir mum alevinin aşkı gibi çıldırmış tüm sevdalar,
Yürek dehlizlerinin derin fay kırıkları yüreğimde kaldı.
Hasretinin ayazı dondurdu içimi;
Her yer kar, buz,
Stabil ve sıradan sigaramdan süzülen duman,
Sözsüz bir dil,
Kimliksiz bir acı...

Ben mi, elimde geçmişin paslı diş izleriyle,
Geçmeyen geçmişin oyunlarına sıkışmış, minicik bir beden.

Kangren bir yalnızlık,
Gri umutlar,
Eflatun bir aşk,
Sonların bittiği yerden
Başlangıçların boy verdiği yerlere dönüyorum şimdi.
İlk adım mı suçlu, yoksa o adımı atan ayaklar mı?
Hayat dediğin çelişkiler toplamı değil mi?
Bir ilmeği kaymış kazak gibi,
Ellerime hesap veremiyorum.

Biraz akıl sürüyorum deli başıma,
Biraz umut serpiyorum avuçlarıma,
Biraz da huzur…
Benler yaralı, senler kayıp,
Eksik parça hangisi, onu da bilmiyorum.
İnsan yaşadıkça eksilir mi?
Yoksa eksildikçe mi yaşar?
Eksilmek, bitmek midir?
Madem bitecek en güzel masal, neden sever insan?
Yine sorular beynimi yakıyor,
Cevaplar kayıp.

Yorgun adımlarla yürürken bu boş sokaklarda,
Ardımda bıraktığım gölgeler bile bana küs,
Hangi yöne gitsem, hangi yokuşu tırmansam,
Hep aynı düğüm, aynı çıkmaz sokak,
Bir bilmecenin içinde kaybolmuş ruhum,
Cevapsız soruların karanlık kuyusunda çırpınıyorum.

Gecenin en siyah yerinde,
Gökyüzü bile sırt çevirmiş yıldızlarıyla,
Bense hala arıyorum, bir ışık, bir iz,
Belki bir umut, belki de bir eski söz,
Çatlamış dudaklarımda unutulmuş bir dua gibi.

Bir rüzgar esti uzaktan,
Savurdu içimdeki kırık dökük anıları,
Bir yaprak gibi düştüm kendi içime,
Biliyor musun, insanın en ağır yükü kendisi,
Ve ne kadar uzağa kaçsa da,
Dönüp dolaşıp kendine varıyor yine.

Eksildikçe tamamlanmak isteyen bir yan var içimde,
Kendimden kalan kırıntılardan yeni bir ben inşa etmek,
Belki de en büyük zafer, kayboldukça bulunmak,
Ve en derin yaralarla yeniden hayata tutunmak.

Devam et diyorum içimden,
Her adım biraz daha dibe çekerken,
Belki bir gün, yolun sonunda,
Yeniden doğacak bir umut bulurum.
Belki de mutlu bir son kimbilir.
Öğrenmenin tek yolu uyanmak,
Uyan bedenim artık uyan,
Bak güneş doğuyor yüreğime ise sen,
Uyan gözlerim,
Uyan artık.
04.11.2024 14:51

Deniz Gece Mavisi

Hayırsız

Bir şiirlik,
bir mısralık,
bir şarkılık kalsaydın benimle…
Islak saçlarını kurutsaydım nefesimle,
göğsüme yatırsaydım başını,
kapatsaydım tüm seslere seni.

Sonra fısıldasaydım kulaklarına
aşkın sen hâlini…
Ay şahitlik etseydi,
yer gök dile gelseydi,
bir damla yaş şahidi olsaydı sevdamın.
Ah yürek yangınımın tek faili adam,
yansaydın bir kere de benim için, olmaz mıydı?

Şimdi sağ elimle sol elimi tutuyorum;
yanakların kadar yumuşak olmasa da pamukla çıkarıyorum makyajımı.
Sen öpe öpe çıkarırdın…
Sigarayı üç pakete çıkardım.
Nasıl kızardın bir tane bile içmeme.
Artık mangal da yapmıyorum;
ne güzel mangal yapardın…
Kalsaydın, ne olurdu?

Of, beynimin intihar perileri,
gitsin diye havaya ateş ediyorum
yine vurulan yüreğim oluyor.
Unutamıyorum.
Artık rüyalarıma gelmen de avutmuyor beni.
Seni uzaktan izleyip
dokunamamak,
öpememek,
koklayamamak çok acı.

Sokakta herkesi sana benzetiyorum
ama hiçbiri sen değil — olamaz da, biliyorum.
Biri biraz fazla gülse, gülüşün geliyor aklıma;
hani şu uğruna onlarca şiirler yazdığım gülüşün…
Neyi merak ediyorum biliyor musun?
Bornozum uydu mu yeni sevgilinin bedenine?
Ya terliklerim?
Sahi anlatsana:
Beni düşünüp ona sarılmak nasıl bir duygu?

Gitmeseydin,
koyardım gramofona Ferdi,
açardım bir büyük, bir büyük daha.
Yapardım en çok sevdiğin balığı,
büyük büyük anlatırdım sana sevgimi.
Ama gittin sen…
Ben şimdi yem verdiğim sokaktaki kuşlara anlatıyorum seni:
Beni seve seve gitti,

keşke söve söve gitseydi;
bu kadar canım yanmazdı diyorum.

Of of, beynimde detone olmuş tiktak sesleri hiç susmuyor.
Tik demeden aşk diyor,
Tak derken sen diyor.
Bak yine "sen" dedim;
milyonlarca kelime dudaklarımı parçalarken
üç harfin beni yakıp kül etmesi…
Neden?

Gece uzun, mevzu derin.
Giderken aç müziğin sesini;
ben sustum, Ferdi konuşsun,
hayırsız… hayırsız…
28.09.2025 20:18

Deniz Gece Mavisi

Hazan Oldu

Hazan oldu, hazan oldu,
Gidişinle yüreğim hazan oldu.
Tenimde kokun yok,
Dudağımda adın yok.
Baharım kışa döndü, yokluğunun adı hasret oldu.
Yalan mıydı bakışın,
Yalan mıydı gülüşün?
Sen gelmedin, gülen yüzüm soldu.
Hazan oldu gonca güldüm yar bağında,
Gülüm soldu, hazan oldu.

Şimdi yokluğunu anlatmaya kelimelerim yetmiyor.
Dimağımda bir ağrı,
Dudağımda yemin...
Uçan kuşlara seni soruyorum,
Bilmiyorlar yerini.
Yine hicran,
Yine duman duman gözlerim.
Hazan oldu, hazan oldu,
Sevdan bir yalan oldu.

Bu hasretlik sonum mu olacaktı?
Bak, yüzümde açan gülüşler soldu.
Yandı yüreğim, hazan oldu.
Ah, ciğerimin başı küle döndü.
Gençliğim soldu, hazan oldu.
Yankılandı sesin yüreğime, ayaz oldu.
Doldu gözlerim, yasak oldu.

Bir resmin kaldı duvarda solgun,
Ne sesin geliyor ne de nefesin.
Geceler içimde suskun, donuk, yorgun,
Sevdanla yanan kalbim hazan oldu.
Sevdan yüreğime,
Adın dilime hazan oldu.
Gonca gülüme yaşamak haram oldu.
Haram oldu,
Haram oldu...
Sensiz bu can, bu bedene haram oldu.
Hazan oldu, hazan oldu.
Gonca gülüme açmak haram oldu.
Haram.
14.06.2025 20:20

Deniz Gece Mavisi

Helal Sevdim

Ben sadece sevmek istedim seni.
Ne güzelliğin,
Ne de özelliğin umurumda değildi.
Bir adam nasıl sevilir, görsün istedim herkes.
Saçının yüzüne değişini bile aşk bildim ben.

Rüzgarlar okşarken saçlarımı,
Rüzgarları parmakların diye sevdim.
Damla damla sevdim,
Katre katre sevdim.
"O sevilmez" diyenlere inat sevdim.

Dünyayı karşıma, seni yanıma alıp sevdim.
Öyle çok sevdim ki,
Rabbim emretti diye sevdim.
Leyla'nın Mecnun'a olan aşkı gibi,
Çöllere düşe düşe sevdim.
Kerem'in ateşlere atıldığı nar gibi,
Yana yana sevdim.
Beş vakit namazım gibi sevdim,
Annemin ak sütü gibi helal,
Namusum gibi özel sevdim.

Ben seni öyle çok sevdim ki;
Simitçi çocuğun tezgahına dökülen
Susam taneleri kadar helal sevdim.
Bahanelere gerek yoktu,
Yalın,
Yalansız,
Mertçe sevdim.

Bazen yandım, yangınımı göstermeden sevdim.
Jilet atarken acılar dilime dudağıma,
Damla damla kanla sevdim.
Rabbime açıldığında ellerim,
Âmin âmin sevdim.
Ayrık otlarını yüreğimden ayıra ayıra sevdim.
Kalbime en paslı hançeri (sevdanı) saplaya saplaya sevdim.

Sorma bana yar,
Ben seni çok sevdim.
Helalim bildim de sevdim,
Duam bildim de sevdim.
Ben seni Yaradan aşkıyla,
Ayet ayet,
Hadis hadis sevdim.
Rabbimi sevdama şahit edip sevdim.
Sadece sevdim.
Rabbim emretti, yüreğim itaat etti, sevdim.
16.01.2025 09:28

Deniz Gece Mavisi

Helalim

Seni seviyorum.
Seni sevmek için yaratılmışım ben.
Ellerim,
Yüzüm, gözlerim,
Her bir hücrem,
Her bir ayrıntım sesin.

Ellerim seni sevdiğim için bu kadar sıcak.
Gözlerim seni gördüğüm için bu kadar güzel.
Ve sesim sana seslendiğim için bu kadar
Büyüleyici.
Tepeden tırnağa ben sen olmuşum.
Seninle ben simitle çay,
Tereyağıyla bal,
Reçelle ekmek gibiyiz.
Ayrılmayız, ayrılamayız.

Gözlerini görmediğim bir sabaha açılmasın gözlerim.
Yüreğini hissetmediğim bir an bile atmasın kalbim.
Senin yokluğunda gülmesin yüzüm.
Sensiz doğacaksa doğmasın güneşim.

Senden öncem yok.
Senden, sonram ise mutlulukla dolu.
Adın dilimin ezberi,
Gözlerin gözlerimin limanı.
Seni çok seviyorum, adam.
İnsan her hücresiyle sever mi?
Severmiş.
Her hücrem ayrı ayrı seviyor seni.

Dünüm, bugünüm, yarınım sen ol.
Gözlerini gözlerimden bir an bile ayırma.
Sevdan işlensin yüreğime.
Yüzün yüzümün aynası,
Gülüşün gecemin güneşi.
Ömrümü ömrüne adadığım adam.
Sevdası yüreğime çakılı kilidim.

Dudaklarımın şükrü,
Dilimin duası,
Başımın seccadesi.
Sensizliği bana yaşatmasın kaderim.
Dokununca tenin tenime yansın dünya.
Adımın yanına yakışan soyadınla
Gel, gir kanıma.
At adımın üzerine imzanı.
Evet, evet, evet sen benim
Tüm evetleri tükettiğim sevdam.
Tek evetim sen ol ve
Dokundur ıslak dudaklarını alın çehreme.
Helalim de,

Helalim, adam. Helalim.
07.08.2024 18:49

Deniz Gece Mavisi

Hele Bakale

İki lafı yan yana getirip konuşamayanlar,
Öküzlerden aşk umanlar,
Bir kalp için saatlerce yalvaranlar,
Bizi beğenmiyorlar… hele bakale.

Yayınlarda ekleyip, yayın sonu silenler,
"Aşk bana uzak" deyip göz süzenler,
Ego ve kibirle tavanlarda gezenler,
Bizi beğenmiyorlar… hele bakale.

Kalp atınca çocuk gibi sevinenler,
Gördüğü her erkeği sahiplenenler,
Bir aslana öpücük yollayanlar,
Bizi beğenmiyorlar… hele bakale.

Yayın açıp höykürenler, genirenler,
Şiir okudum sanıp anıranlar,
Güzel şarkı söyledim diye kasılanlar,
Bizi beğenmiyorlar… hele bakale.

İki kadın görünce bir anda şımaranlar,
Hava koymayıp atanlar,
Her salataya maydanoz olanlar,
Bizi beğenmiyorlar… hele bakale.

"PK yapıyorum" diye yaygara koparanlar,
Lafla peynir gemisini yürütmeye çalışanlar,
Milletin arkasından iş çevirenler,
Bizi beğenmiyorlar… hele bakale.

Şairlikle şaklabanlığı karıştıranlar,
Kırık Türkçeyle laf sokmaya kalkışanlar,
Kraldan çok kralcı geçinenler,
Bizi beğenmiyorlar… hele bakale.

Kendini bir halt sanıp sese çağırmayanlar,
Çıkma işini abartıp herkesi takipden çıkanlar,
"Canım, cano" deyip gizliden yürüyenler,
Bizi beğenmiyorlar… hele bakale.

Yayına çağırıp yüzümüze bile bakmayanlar,
Hadsizce sıraları tek tek kapanlar,
"Vara yoga" vır vır konuşanlar,
Bizi beğenmiyorlar… hele bakale.

"Bekarım" deyip sevgili yapanlar,
Sesini kısıp şiir okuyanlar,
Filtreyi suratına geçirip "güzelim" diye süzülenler,
Bizi beğenmiyorlar… hele bakale.

Karakteri limitsiz bakiye diye ötenler,
Sağ bacağını sol bacağına denk getiremeyenler,

"Abi,abla ayağına gerdan kırıp bıyık buranlar,
Bizi beğenmiyorlar… hele bakale.
16.06.2025 14:46

Deniz Gece Mavisi

Hep Sensin

Öyle bir aşksın ki,
Avuçlarım terliyor her adını andığımda.
Ruhumun bedenimi terk edişine şahit oluyorum.
Dalıp çıkamıyorum yüreğinin derinliklerinden.
Mavi mavi bakışın,
Pembe pembe sevişin...
Benim gökkuşağı sevgilim.

Her şey seninle güzel:
Günaydınım,
Sevincim,
Neşem,
Varlığım,
Umudum,
Yarınım...
Sevdam hep sensin.

Sen de anlam buluyor her şarkı,
Her şiir...
Yüreğimin tellerine takılıyor umut kuşlarım.
Özgürlüğüm sensin.
İnsan her dakika bir sesi,
Bir nefesi,
Bir bakışı özler mi?
Özlüyorum işte,
Özlemlerim oluyorsun.

Seninle her şey güzelleşiyor:
Bakışım,
Gülüşüm...
Dudağımın kenarına yuva yapan minicik bir serçesin.
Güller açtırıyor varlığın.
Sen benim aşk adına tuttuğum tek dileğimsin.
Anılarıma karışıyorsun,
Sevinçlerim oluyorsun.
Her an özlüyorum.

Şimdi aç gözlerini, bak etrafına...
Gördüğün, göreceğin her şeyi sana feda ediyorum.
Ben yüreğimde kıldım tüm erkeklerin cenaze namazını.
Allah kabul etsin de yarim,
Sabrımın şükrü sensin sevgilim.
03.01.2025 09:57

Deniz Gece Mavisi

Hep Yek

Siz beni sevmeyin bayım (bayan)...
Siz kuşları,
Çiçekleri,
Böcekleri sevin.
Ama beni... beni sevmeyin.

Siz kuşları da sevmeyin,
Kanatlarını kırarsınız.
Çiçekleri de sevmeyin,
Soldurursunuz.
Böcekleri de sevmeyin,
Ezersiniz… yok edersiniz.

Çünkü siz,
Sevmeyi bilmiyorsunuz bayım (bayan).
Bilmiyorsunuz…

Sevgi, sizin sandığınız gibi
İki "canım", bir "gülüm" değildir.
Sevgi;
Emek ister,
Yürek ister,
En önemlisi de
Fedakârlık ister.

Sözleriniz sahte,
Sevginiz yalan.
Sizin sevdanıza ne dil yeter
Ne de kelimeler…
Gidin,
Bana aşktan bahsetmeyin.

Mecnun gibi çöllerde yandınız mı?
Kerem gibi nara düştünüz mü?
Ferhat olup dağları deldiniz mi?
O hâlde,
Neyin sevgisinden bahsediyorsunuz siz?
Bu mudur aşk dediğiniz?
Bir elma şekeri mi?
Tadı geçince çöpe atılacak kadar basit mi?

Dolamışsınız "sevgi"yi dilinize…
Ne sevmeyi biliyorsunuz,
Ne de gitmeyi.
Ben böyle sevgiyi,
Ben böyle aşkı,
İki kaşının arasından
Vururum bayım (bayan)!

Gelin size sevgiyi anlatayım…
Heyecanlandınız değil mi?
Ama anlatamam ki,

Çünkü sevgi anlatılmaz!

Susunca dilini yakar,
Konuşunca dudağını...
Gidince kalbini yakar,
Kalınca gözlerini…
Hangi dil anlatır sevgiyi?
Ama sizin bildiğiniz
Ne sevgi,
Ne de aşk!
Belki sadece bir alışkanlık…
Ama asla sevgi değil!

Seven sevdiğini üzemez,
Ağlatamaz.
Neden gözlerim yaşlı?
Seven, sevdiğini kıramaz,
Neden yüreğim yaralı?
Seven, sevdiğinin yanında olur,
Peki neden bekler gözlerim yolları?

Neden bayım, neden?
Herkesi benden üstün tutmanızın adı
Sevgi mi şimdi?

Hahahay!
Beni güldürdünüz.
Evet, hem de sesli güldüm!

İlahi bayım (bayan)...
Kırık dökük harfler dilimi kanatıyor,
"Sevgi" denilen o zehirli ok
Yüreğimi delik deşik ediyor…

Oysa razıydım senden gelene.
Avuç içlerinin merhametine
Teslim etmiştim bedenimi.
Korktunuz mu?
Ben de korkuyorum bayım (bayan)...
Seviyorum deyip
Bir gün çekip gitmenizden.

Baba evinde ağlatan,
Koca evinde neler yapmaz?
Bir de güven istiyorsunuz.
Güvenmem.
Güvenemem!

Saçlarımda hazan yelleri,
Dilimde jilet izleri,
Damarlarımda acı akıyor…

Söyleyin bayım,
Bir daha nasıl güveneyim?
Kader hiç mi değişmez?
"Bu defa olacak" dediğim,
Kaçıncı yanılgı?
Kaçıncı hayal kırıklığı?

Hissizim…
Duygusuzum…
Ve en çok da mutsuzum.

Dudaklarımdan dökülürken sessiz harfler,
Bir elvedanın serinliği okşuyor yanağımı.
Yine mi hep yek be hayat?
Bu da mı değil?
Bu da mı?
01.07.2025 10:25

Deniz Gece Mavisi

Her An Her Saniye

Seni beklemenin tarifi yok
Dilsiz bir yüreğim, sevda yolunda
Yalın ayak hep bütün düşlerim
Sen sancılarım hasret nöbetlerine çıkıyor
Bir sevda doğuruyor bedenim

Adı sen
Adı ben
Adı aşk olan
Ne yöne baksam sen varsın
Daha dün gibi gelip yüreğime taht kuruşun
Bugün tam 71'inci gün
Bir anından bile pişmanlık duymadığım
saatler
Adı sen olunca anlar bile o kadar uzun oluyor ki
Sanki bir ömür tutmuş bırakmamışsın ellerimi

Yüreğimin bağcıklarını çözüp
İçimdeki tüm kargaları uçurduğum gün anladım
Gelişin mutluluk
Sevişin ise aşk ti

Şimdi bilmediğim bir sokağın
Kaldırım taşlarını arşınlıyor gibiyim
Biraz ürkek biraz heyecanlı
İçinde sen olan şiirler yazmak istiyorum

Öznesi sen
Yüklemi ben olan binlerce kelimeyi birbirinin kuyruğuna bağlayıp
İçimdeki küçük kızın eline verip
Hadi uçur mavi gökyüzüne demek istiyorum

O kadar çok şey var ki
Dilimin dönüp de sana söylemediğim
Bazen diyorum şiirlerle anlatayım
Elime kalemi her aldığımda
Donup kalıyor kelimeler

Oysa içimdeki küçük kız bağıra bağıra haykırmak istiyor sana
Bazen saçlarını elleriyle yana atıp
Dudaklarını büzüp
İki ayağını yere vura vura
Sana küstüm diye ağlamak istiyor
Küsmek te aşktandır deyip
Koşup boynuna sarılıp
Kollarını iki yana açıp özledim demek
İstesede diyemiyor
Pek bir beceriksizim
İçimdeki küçük çocuğa bile öğretememişim konuşmayı

Ben konusamasamda
Sen duy beni

Ben anlatamasam da
Sen anla beni
Ben şiir yazamasam da
Sen şiirim olup takıl kalemimin ucuna
Seni yazmayan kalemim utansın

Yeter ki bil sevgimi
Gör bendeki yerini
Ben ayı güneşi hatta tüm dünyayı
Önünde diz çöktürmeye gönüllü yürek
Yeter ki sev beni
Benim seni sevdiğim kadar
Çok değil
Her an her saniye

Deniz Gece Mavisi

Her Harfi Sen

Bir şiir ısmarla bana,
Alev alev yanan yüreğime su olsun.
Bir şiir ısmarla bana,
Boş kalan avuçlarımda hayat bulsun.
Bir şiir ısmarla bana,
Yaralarımın dermanı olsun.
Bir şiir ısmarla bana,
Her harfi sen,
Her harfi ben,
Her harfi biz olsun.
Hadi, bir şiir ısmarla.

Harf harf yüreğime dokunsun.
Öyle bir şiir ısmarla ki,
Okuyanın boğazında kalsın kelimeler.
Dinleyenin kulağında,
Tane tane, boncuk boncuk dizilsin.
Bir şiir ısmarla bana.

Aşkın,
Sevdanın,
Ve mutluluğun şiiri olsun.
Öyle bir şiir ısmarla ki,
Elim yüreğime,
Dilim dudağıma,
Ve sevgin kalbime nakış olsun.
Hadi, bir şiir ısmarla bana.

Sevgiden yana özgür,
Aşktan yana sevdalı,
Ve umuttan yana masmavi olsun.
Tut ellerimi ve boya maviye.
Ellerin umudum,
Ellerin yarınım,
Ellerin cennetim olsun.
Hadi, bir şiir ısmarla bana.
12.06.2024 16:45

Deniz Gece Mavisi

Her Şey Geçecek

İlk defa bu kadar acıyor sol yanım.
İlk defa yara alıyor umutlarım.
Hayatın neresindeyim?
Ceplerimdeki umut kırıntıları kimlerden vasiyet bana?
Bir bilinmezliğin tam da ortasındayım. Büyümeyi canla başla istemiştim oysa. Şimdi dört duvar odam bile yabancı. Sıradan geliyor her şey.

O kadar tanıdık ki etrafımda dönen dolaplar.
Çocukken binerdim ben dönme dolaplara.
Şimdi neden dönüyorlar insanlar hızla? Sanki geçmişlerini silmek ya da günah çıkarmak ister gibi.
Dört yanlışın bir doğruyu götürdüğü dönemlerin çocuğuyum ben.
Bir yanlışınız tüm doğrularımın ipini çeker, beni hâlâ anlamıyor musunuz?

Bir iç hesaplaşma, biraz nefret, çokça sitem benimkisi.
Kendi içimde kaybolmuşum, aynadaki yansımamı tanıyamıyorum.
Her adımda biraz daha uzaklaşıyorum kendimden.
Çocukluk hayallerim bir bir soluyor, umutsuzluk dört bir yanımı sarıyor. Güvendiğim dağlara karlar yağdı, inandığım insanlar birer birer sırt çevirdi.

Nereye baksam boşluk, nereye dönsem bir hiçlik hissi...
O kadar tanıdık ki bu hisler, sanki her şey defalarca yaşanmış, tekrarlanmış gibi.
Zaman, benim için sadece akıp giden bir kavram; içinde ne sevgi barındırıyor ne de umut.

Çocukken ne kadar da masumdum, her şeye inancım tamdı.
Şimdi ise güvenmek bir lüks olmuş, inanmaksa bir yük.
İnsanlar hızla dönüyor, sanki geçmişlerinden kaçmak ister gibi, sanki günahlarını unutturmak ister gibi...

Neden kimse beni anlamak istemiyor? Neden herkes kendi dünyasında, kendi bencilliğinde kaybolmuş?
Sitemlerim yüreğimde birikiyor, içimde bir volkan gibi patlamaya hazır.
Nefretim ise soğuk bir rüzgar gibi esiyor, her şeyi donduruyor.
Bir yandan geçmişe özlem duyarken, bir yandan geleceğe dair korkular sarıyor beni.
Her şey ne kadar da karmaşık, ne kadar da anlaşılmaz...

Belki de anlam yüklememeliyim hiçbir şeye, belki de her şeyi olduğu gibi kabul etmeliyim.
Ama bu kadar kolay mı, bu kadar basit mi?
İçimdeki çığlıklar susar mı, bu sitemler diner mi?
Bilmiyorum...

Sadece bildiğim bir şey var, o da bu karanlıkta kaybolduğum.
Bir çıkış yolu arıyorum, belki de bir umut kırıntısı, belki de sadece bir ses,
"Her şey geçecek" diyen bir ses... 04.06.2024 13:27

Deniz Gece Mavisi

Herkes Yerini Bilsin

Bak bayım,
Ben aşkı nimet bilenlerdenim;
Sizin gibi kapıyı çarpıp gidenlerden değil.
Siz en ufacık yağmurda şemsiyenizi açarken,
Ben iliklerime kadar ıslanmayı seçtim.
Siz tenine vurulurken bir kadının,
Ben gözlerinin içine inşa ettim şatolarımı.
Sizin sözde doğrularınız çıkamazken hiçbir kavşakta karşıma,
Benim gerçeklerim tokat gibi vurdu yüreğinizin kıyılarına.
Siz uyumayı ölmek sanarken,
Ben sevgilinin isot kokulu nefesinde öldüm.
Aşk sizin için ne, bayım?
Bir vazgeçiş,
Bir kaçış,
Bir serzeniş mi?
Aşk köklerinizde yok sizin.

Ne gözleriniz dürüst,
Ne yüreğiniz.
Bana sarf ettiğiniz sözler bile sabıkalı.
Yastık altı kanayan umutları bile tanımıyorsunuz siz.
Ben her gece yokluğunuza ağlarken,
Siz bunu bile anlamıyorsunuz.
Sizin egonuz çekti imkânsız bir aşkın ipini.
Şimdi boynunuza dolanan esaret zincirlerinin bıraktığı izlerin hesabını verin,
verebilirseniz,
O koklamalara doyamadığımız boynunuza.

Adresi kayıp bir maziyim.
Bakın bayım,
Size sevgiyi anlatacak ne dilim
Ne de yüreğim var benim.
Kirpik uçlarım acılarla dolu.
İki göz çarpımında sevebilirdim sizi,
Ama siz bu ihtimali bile aldınız elimden.
Saf,
Temiz,
Dürüstçe gelmiştim size;
Kanayan, acıyan, sancıyan yanlarımı arkama saklayıp.
Saçımı okşayışınızı aşk bilmiştim.
İçimdeki yaralı kuşları öldürdünüz siz.

Uzansam tutabilirdim belki ellerinizi,
Haykırsam duyurabilirdim sesimi.
Ama bayım,
Ben sustuklarımdan anlayın istedim.
Suskunluklarım kanatırken dilimle dudağımı,
El değmemiş bir sevdayı koydum avuç içlerinize;
Ötekilerin ötede,
Berikilerin beride,
Arkamdakilerin arkamda çaresizce kaldığı
Anlarda sizi yanıma koydum.

Siz katre katre üzerken beni,
Ben pare pare parçalandım.
Kırık parçalarımı tek tek topladım,
Batmasın ellerinize diye.
Siz her bir kırığımı yüreğime batırdınız.

Şimdi yokluğunuzun sahillerinde
Çıplak ayaklarımla geziyorum.
Karaya vuran hatıraları izleyerek.
Oysa ne çok siz vardı içimde.
Bayım, neden bilmediniz kıymetimi?
Vicdanınızın her kanadığında hesap veremeyeceğiniz tek noktadayım.
Elleriniz beni isterken,
Gözlerinizin bakıp da beni bulamadığı,
Ölümle yaşam arasında
Umudumu,
Neşemi,
Sevinçlerimi kaybettiğim yerdeyim.

Pes pembe olmuştu yanaklarım gelişinizle,
Gözlerim gözlerinizin yakamozu.
Dilimde adınız sanki bir duaydı.
Ben gideceğinizi bile bile sevdim sizi.
Şimdi size "canınız sağ olsun" diyebilecek kadar çok sevdiğimi söylesem,
İnanmazsınız bana, ama canınız sağ olsun bayım.

Ama şunu bilin ki,
Bir yağmur çisiltisi,
Bir rüzgar esintisi,
Ya da kulağınıza değen her ses ben olacağım.
Sizi ve "sen"leri hayatıma serpiştirmiştim ben.
Unutma; benim yaktığım ateşi ancak ben söndürebilirim bayım,
O da gözyaşlarımla.
Siz çok iyi bildiğiniz şeyi yapın ve
Öğretin bana içim sevgiyle doluyken sizi unutmayı.
Oysa ben sizi "sen" yapmıştım.
Evet, ben becerikli bir şair,
Aptal bir aşık olamadım.
Ama yüreğinizin balta girmemiş ormanlarında
Her sabah sizi uyandıran bir kırlangıç,
Bir bülbül,
Bir kartal olabilirdim.

Hadi geçmeyen geçmişim,
Adını dilime yasakladığım adam,
Öğret bana sensizliği
Ve yine öğret bana hangi yangın söndürür içimde alev alev yanan senleri.
"Sen" diyorum bak "sen,"
Heves değil din ki gitti, bitti diyeyim.
Sen nefesimdin bayım,
Nefesim.
Bul beni; ben gurur kuyularının Yusuf'u olmak istemiyorum

Ve sür artık narkoz kokulu nefesini
Dudak perçemlerime.
Herkes yerini bilsin bayım,
Herkes yerini bilsin.
24.08.2024 15:18

Deniz Gece Mavisi

Herşey Seninle Güzel

Ellerin ellerimde, kalbimden taşiyor sevda,
Bir bahar yeli gibi dokunuyor tenime,
Gözlerimde saklı yıldızlar,
Gecenin sessizliğinde yankılaniyor adın.

Sana sarilinca dünya küçülüyor,
Sanki zaman durup mekan kayboluyor,
Sıcaklığın ruhuma işliyor,
Aşkın kanatlarında uçuyorum.

Bir gülümseme dokunuyor dudaklarıma,
Kalbimde yankılanıyor tatlı bir melodi,
Bir nefes gibi yakınım mutluluğa,
Gerçekler birer rüyaya dönüşüyor,
Sonsuzluğa açılan kapılar zincirli.

Sarılırken aşkla, unutuyorum acıları,
Yaralarım iyileşiyor kalbim parlıyor.
Her sarılışımda sanki yeniden doğuyorum.
Aşkın kollarında, huzurla doluyorum.

Sana her sarılışim bir şiir gibi güzel,
Her kelime aşkın ritimli dansı,
Birlikte attığımız her adım,
Bir ömre bedel, bir ömre değer,
Sen herşeye değersin,
Herşey seninle güzel.
06.06.2024 11:00

Deniz Gece Mavisi

Herşeyde Biraz Sen Varsın

Herseyde biraz sen varsın
Ya kokun sinmiş
Ya hayalin
Kelimelerin kal saatlerindeyim
Mecalsiz artık tüm acılarım
Dona çeken umutlarimin inadına
Saksımda bir kere daha acıyor begonyalar
Her yaprağına bin umut işlediğim
O güzel çiçek

Yüreğimde şahlanıyor varlığın
Ben ilk kez kendimi arıyorum
Soğuk duvarlarda yumruklarımın izleri unutma diyor unutma acılarını
Tecrübe hanendeki izleri unutma
Beynim unutmaya calissada vicdanım ve gururum izin vermiyor

Is te yine gece bir tek ben uykusuzum
Şairinde dedigi gibi bir kadın uyumuyorsa yarim kalmış hikayesi
Söylenmemiş türküsü ve çalınmamış bir sazı vardir

Sahi tezenem nerede
Sazımı astigim duvarlar karadan da kara
Matem edasında her dokundugumda tezeneye senler dökülüyor
Bir damla yaş islatiyor sazımın bam telini

Yalin ayak bedenim en çıplak duslerime yenik düşüyor
Ağır yara alıyor yarınlar

Bir nargilenin dumanında kaybediyorum benliğimi
Oysa söylenmemiş sözlerim var benim

Bir aralansa dudaklarim sanki tüm kinini nefretini kusucak da
Açılmıyor sanki dilim dudaklarima mihlanmis
Bir iki üç kestik diyen yönetmenlerde yok hayatımda
O kadar ihtiyacım var ki
Kestik deyip tüm acıların son bulmasına

Yine elimde en sevdiğim çikolatam
Dudaklarima her dokunduğunda haz aldığım tek gerçeklik
O bile bitiyor
Peki ya neden bu açılar bitmiyor
Bazen altını kaldırıp son kullanma tarihine bakmak istiyorum insanların

Pis ve kekremsi sözcükler
Vıcık vıcık muhabbetler
Hep bir kendini ovmeler merak ediyorum ben mi degersizim yoksa degerimi bilmeyen insanlar mi
Kaç acı daha doğurmam gerekiyor
Kimliğimde mutlu yazması için
Kaç acı ödediğim bedel adına

Deniz Gece Mavisi

Hesap Ver

Gözyaşının yüzde kirki su
Yüzde atmisi duygudur
Gözyaşlarım gözümde donup kaldığı gün anladım
Nasıl aç kurtlar gibi çıkmak için
Gozbebeklerimi parçaladiklarina sahit oldum
Oysa gülmek nasıl da yakışırdı bana
Gülüşüme şiirler şarkılar bestelenmişti
Şimdi ise yüzüme gelip yerleşen hüzünle başbaşayım

Sana inanmıştım demeyi çok isterdim
Ama hiç inanmadım
Sana güvenmiştim demeyi çok isterdim
Ama hiç güvenmedim
Keşke tanıdığım gibi kalsaydı dedim sadece
Ne gelenin nerden geldiği
Nede gidenin neden gittiği hiç umurumda olmadı
Kalpsiz deyip geçtiler
Gülen yüzümün altındaki hüznü kimse görmedi

Şimdi takiyorum
Mutlu maskemi
Boyuyorum en kirmizisina dudaklarımı
Ve sıkıyorum en baştan alıcı parfümü mü
Kirpiklerim arşı arşınlıyor
Gamzelerim umutsuz
Seni yazmak isterken tek tek yürek haneme
Adının üzerine çekiyorum kırmızı çizgiyi
Ve siliyorum beynimden içimdeki tüm senleri

Biliyormusun sevgili yürekte ölenlerin
Mezarı olmuyor bu beden de
Mezarsiz bir cenaze olmayı sen istedin
Hani biri iter biri gidermiş
Giden sensin kalan ise ben
Peki kim galip geldi bu savaştan
Yüzümden düşen çizgiler tuzla buz oluyor
Saçımdaki aklari yolamiyorum
Yine ben ve yine elimde saçbantım
Karadan da kara
Ve bağlıyorum sevdanın rüzgarına
Koşulsuz bıraktığım saçlarımı
Ya izin vereceksin dolanacak parmaklarına
Yada son kez bile dokunamayacaksin

Senden bir başkası tutacak ellerimi
Başkası saracak belimi
Başkasının parmaklarına dolanacak saçım
Ve gülüşlerim sadece onun göz pinarlarinda takili kalacak
Kimse sen gibi dokunamasada bana
Senin parmakların kırılacak
Benim se dilim
Şimdi git parmak izlerine hesap ver sevgili

Bana ansızın el oluşunun hesabını ver onlara
Tabi verebilirsen
Git sevgili git
30.04.2024 10:33

Deniz Gece Mavisi

Hicran Dalgaları

HİCRAN DALGALARI

Garip gönlüm günden güne eriyor
Feryadı yok duyanı yok devası yok
Şimdi sensizliğin en saatlerindeyim
Dilimde sökük adın
Dudağımda bir yara aşkın
Onulmaz dertlere düştüm
İçimde yangınlar
Bir su verenim bile yok
Garibim garip

Yok mu figanımı sesimi duyan
Ağır geliyor yaşamak denilen sarmal bulmaca
Ne soldan sağa ne sağdan sola yazsam da değişmiyor
Değişmiyor kaderim
Hazanı yaşıyor gencecik bedenim
Bilmediği bir lehçeyle konuşmaya çalışan çocuk gibiyim
Biraz korkak biraz utangaç
Dudaklarımın içinde yalpalıyor dilim
Yine sensizlik çalıyor kapımı
Çekip tabureyi oturuyor karşıma
Kendinden emin mağrur
Mutluluk nerede neden gelmedi diyemiyorum
Bulutlar kuruyor gözlerimde
Sayısız hayal kırıklıklarım yüreğime batıyor
Kırışığı açılmamış mutluluklarım

Hep geç kalıyorum
Bazen bir otobüsün arkasından koşuyor ayaklarım
Bazen giden bir sevginin
Hasretin kıyısında
Sensizliğin deminde demleniyor bedenim
Köpük köpük vuruyor gözlerime hicran dalgaları
Çalkantılı yüreğim
Alabora oluyor ansızın umutlarım
Neden bu kadar kanatır ki yürekleri sevda
İçimdeki kara delikten çıkamıyorum
Meftunum gözlerinin mercan maviliğine
Yüzünün kenarına yuva yapmış gamzene
Meftunum

Anlat desen
Uzanırım bir sevda boyu yüreğine
Damarlarımda dolaşan kanın adı sen
Ömrüme nakşolmuş sevda bestesi
Yüzün yüreğimin tuvali
Gözlerin gecemin ışığı
Esrarın gizinde esrarlı gözlerin
Kışın yüreğim de sıcaklık

Yazın üzerime doğan güneş
Tenimin tuzlu coğrafyası
Sensin be
Sensin adam

Deniz Gece Mavisi

Hiç

Ah bu yokluğuna kaldırdığım
Kaçıncı kadeh, içtiğim kaçıncı sigara…
Yokluğun ciğerlerimde duman duman.
Helal et sevgini, ey yürek yaram,
Helal et.

Bir şiirin katili daha oldum sayende.
Yanıyor hep yüreğim,
yaralı hep bedenim.
Seni düşünmediğim bir anım yok.
Beni ıslak gözlerimle,
Yanan ellerimle
ve senin için atan yüreğimle hatırla.

Adımı sensiz anma.
Dolarken gözlerim,
Dalarken uzaklara…
Beni öyle bir hatırla ki
Yanağının kenarına yuva yapmış
Bir kırlangıç huzuruyla hatırla.

İnan, hep seninleyim.
Sen beni düşünme;
Yüreğim senden başka dil bilmez.
Ah ah… ciğerlerimde nefesinle hatırla.
Sensizliği yaşatma bana,
Beni hep seninle hatırla.

Düşlerime gel,
Yanan ellerinle tenime dokun,
Çırpınan yüreğinle sesime karış.
Unutma beni…
Çünkü ben, sensiz hiçbir hiçim.
Gece Mavisi 02.10.2025

Deniz Gece Mavisi

Hiç İyi Değilim

Gözlerin gözlerimin uçurumu,
Yüreğin yüreğimin katili oldu.
Ben bile isteye sevdim seni,
Hiçbir beklentim yok senden.
Yüreğinde minicik yer verseydin yeterdi,
Ya da bir zeytin dalı uzatsan, tüner kalırdım bir ömür.
Senden başka herkese kör,
Her sese sağırdım.
Bir gece elimi bırakıp gittin.

Oysa gelişinle yürek sahilime vurmuştu,
Tüm yanılgılarım, yenilgilerim.
Geçmiş silinip gitmişti beynimden,
Sen vardın bir de sözlerin.
Sözlerine kıyafet giydirişin zarif ve inceydi,
Gözlerinde seyrederdim kendimi.
Bana gözlerimin ne kadar güzel olduğunu sen göstermiştin.

Şimdi hüzünlü gözlerim,
Sen gözlerime yaşları bile haram bilirken,
Nasıl bırakıp gittin gözyaşlarımla beni?
Gidişini görmemek için arkamı dönüşüm daha dün gibi,
Yatağın soğuk yerinde kayboldu o gece umutlarım.
Senden sonra sarıldığım yastıklar bile teselli edemedi beni.
Seni sensiz yaşamayı öğrendi yüreğim.

Senin üstüne seni koydum, yine sevdim.
Yüzünün her karesi pikselleşti beynimde,
Kirpiklerinin gözlerine devrilişini hiç unutamıyorum.
"Seviyorum kadın seni" deyip haykırışların,
Kulağımdan hiç gitmiyor.
Madem gidecektin, neden geldin bile diyemiyorum sana.
Ne zaman seni öfkeyle düşünsem,
Ellerim ve yüreğim bir savunma halinde,
Sanki tek suçlu benmişim gibi.
Belli ki onlar da unutamamış seni.

Hatırlıyor musun, bir gün bana "Sen hiç çaresizliği yaşadın mı?" demiştin.
Ben de "Senin gittiğin gün yaşarım" demiştim.
Şimdi çaresizliğin dibini kazıyor yorgun ellerim.
Parmak uçlarımı tek tek öper.
"Senden ayrılırsam, bu avuç içlerinle at üzerime toprağı" derdin.
Şimdi avuç avuç toprak atıyorum yokluğundaki varlığına.

İnsan nefes almayı unutur mu?
Unuturmuş. Senden sonra astım krizlerim çoğaldı.
Saçım siyahtan beyaza evrildi.
Yokluğun değil beni yıpratan,
Yarım kalmışlık.
İnsan hayatı boyunca hep yarım yanını
Tamamlamaya çalışırmış.
Sen beni yarım bıraktın ama asla ben sana "yarım kal" diyemem.

Dilim varmaz sana beddua etmeye.
Öyle mutlu ol ki, attığın her kahkahada adımı an.
Çok değil, her nefeste beni an.

Benim seni andığım gibi,
Bazen yağan yağmurda adımı an,
Bazen esen bir rüzgarda,
Bazen de baktığın bir resimde aklına ben geleyim.
Yavaş yavaş kanasın vicdanın.
Çok merak ediyorum, bende geçmeyen zaman sende nasıl geçiyor?
Eline aldığın bir eşyada ben geliyor muyum aklına?
Ya da gittiğin bir yolda?
Ya "O nerede?" diyenlere ne diyorsun?
İnan bunların bir önemi yok.
Sadece son kez söyle bana:
İyi misin?
Sahi iyi misin?
Ben hiç iyi değilim.
İyi değilim sevgilim, hiç iyi değilim.
07.08.2024 16:08

Deniz Gece Mavisi

Hiç İyi Değilim Aşkım

İyi değilim bu aralar yarım kalmış şiir gibiyim
Yapayalnız ve kimsesiz
Bir ses bir nefes arıyorum
Soğuk duvarlardan silinmiş resmin
Yüzün neden der gibi bakıyor gözlerime
Cevapsız milyonlarca soru beynimi kemiriyor
Seni özlediğimi kendime bile itiraf edemezken ben
Şimdi yokluğunun uçurumlarındayım
Bir adım gerisi vuslat
Bir adım gerisi hasret
Bir adım gerisi sensizlik
Yokluğun gelip çakılıyor yüreğime
Dilimde kanamalı tüm sözcükler
Ağır yaralı tüm dünler

Yorgun dizlerim bileklerimden kopuyor
Uykusuz gözlerim ansızın kör oluyor
Dilim dudaklarıma çarpa çarpa parçalanıyor
Damarlarımda sensizlik kol gezerken
Bir damla yaş eşlik ediyor öksüz ve yetim acılarıma
Ansızın neşter atıyor gözyaşları gözlerime
Kan çanağı acılarımın doğum anları
Dedim ya iyi değilim

Ne dizimde kuvvet var
Ne de gözlerimde fer
Yamalı aşkların derin deliklerini yamamaya çalışıyorum
Yine yama tutmuyor yüreğim
Hedefini şaşmış ok gibiyim
Ne menzilim belli nede hedefim
Rüzgarda sağa sola savrulan yapraktan farksızım
Ne zaman bir sen düşünsem acının parmakları boğazıma dolanıyor

Ben ve sen
Birbirini hiç görmeyen
ama aynı anda açılıp kapanan iki göz gibiydik
Sadece görmek için ayna gerekti bize
Şimdi kırık aynalar bile davacı bana
Kırık cam parçalarında kirpik izlerini arıyorum
Bazen sallanıyor sallanan sandalyem gibi umutlarım
Seni düşündükçe öksüz ve yetim kalıyorum
Anam da var babam da diyemiyorum
Bu kimsesizlik bu öksüzlük neyin nesi
Sorular sorular
Uyumak istiyorum ve sorusuz sabahlara uyanmak
Artık umudu mu da kaybettim
Her şey güzel olacak
yarın yine mutlu olacaksın diyen şairi alnından vurmak istesem de
Bir umut ya güzel olursa
Ya yüzüm gülerse
Umutlarla umutsuzluklar arasında gidip geliyorum
Beni doğurtan ebenin deyip

susuyorum
Sahi doğmak mıydı yanlış olan
yoksa inatla yaşamaya çalışmak mı
yanlış neredeydi yine cevapsız kaldım
düştüm kalktım ve yine kanadı avuç içlerim
emeklerken öğrenilirmiş yürümek
peki ya ben nasıl öğrencem mutlu olmayı

her sabah pencereme konan güvercinler serçeler bile hüzünlü
mutlu etmiyorlar beni
simitçi çocuk şarkılar söylemiyor
gözleri çakmak çakmak bakıp abla sarıyım mı demiyor
köşe başında duran dilenci bile pek bi efkarlı
yokluğunda onlarda iyi değil be aşkım
hani yaralı yürekler birbirini hissedermiş ya
hissetmiş olacaklar sensizliğin sen sancılarımı
ağır yaralı artık tüm yarınlarım
dedim ya iyi değilim aşkım

masada kaldı sensiz oturduğum kahvaltı sofram
peynirler kendinden geçmiş
çay dertli
zeytinlerin boynu bükük
tereyağı bile bir başka damla damla akıyor
ucu yanık kömür karası ekmeğime
bornozun bıraktığın yerde rengi solmuş sanki
terliklerin diğer eşini ararken kaygılı
belli bu dört duvar da özlemiş seni
yani demem o ki sevgilim onlarda iyi değil
hani demiştin ya yokluğum acıtır
keşke acıtsaydı yokluğun ama dedim ya iyi değilim
hiç iyi değilim aşkım

Deniz Gece Mavisi

Hiç Sevmem Eylülleri

Hiç sevmem eylülleri...
Ne zaman bir eylül düşünsem, siyah ceketini omuzuna alıp gidişin gelir aklıma.
Tıpkı yere düşen yapraklar gibi, yüreğimden düşüşün.
Sararmış solmuş benzim,
Gazellere benziyordu.
Eylülleri sevmem, hep ayrılık kokar,
Hep hüzün.

Bazen bir yara, bazen bir yarene hasret gelir aklıma.

Babamıda bir eylül sabahı kaybetmiştim,
Eylül demeyin bana!
Gözlerimden süzülüp, yanaklarıma akan yaşlara sahit olmak çok acıydı.
Eylüllerin toprak kokması belki de bu yüzdendir.
Sevmem eylülleri.
Sonra ekim, gelir umut ekerim avuç içlerime,
Savaştan yorgun düşmüş bir bedenin, ayakta zorlukla durma telaşı.

Sevmem eylülleri.
Hep bir kayıp hep bir yara,
Göğüs kafesimin en solundaki yarada bir eylulun hatırası.

Nasıl unuturum ki;
Ne eylülleri nede bana bıraktığı acıları.
Unutmadım
Unutamadım

Hic Sevmem eylulleri kanar avuç içlerim.

Yere düşen her bir yaprakla yeniden dolar gözlerim.
Bir zamanlar yeşildi derim,
kendimi o yaprağa benzetirim.
Bir zamanlar bende mutluydum,
şimdi ise mutluluğun sadece gölgesi üzerimde.
Demem o ki, hiç sevmem eylülleri,
umudum ekime,
oda olmaz ise kasıma,
o da olmaz ise vuslata.

Deniz Gece Mavisi

Hikayevari

HİKAYEVARİ

Zaman, akıp giden su gibi fark edilmezdi,
Bir bakışta değişen yıllar,
Aynada yabancılaşan yüzler taşıyordu.

Pişmanlık denen zehirli yılanla tanışmamıştım o zamanlar.
Elimi uzatınca her şey hemen beni buluyordu.
Çalışmak, kazanmak, emek sarf etmek zorunda da değildim.

Kelimelerin sustuğu yerde doğuyordu suç,
Söylenmemiş bir "özür" kemirirken dilimi, dudağımı,
Zaman geri dönmüyor, sessiz olmuyordu hiçbir feryat.

Sakallarım yeni yeni terliyordu,
Kıyısından geçiyordum kaçamak göz süzüşlerin —
Sonra özlemle tanıştım.

Yakıp kavuran ama asla acımayan o kavram...
Uzaklardan gelen bir ses,
Bir fotoğrafta kalmış kırık bir gülüş,

İçini yüreğine itiraf edemeyen bir dil...
Her gece adı sayıklanan biri…
Duvarlara sevdasını kazıdığım o kadın:
Hani, siyah saçlarını ısrarla sarıya boyayan.

Yavaşça girdi koynuma çekingen bir kabulleniş.
Önce yaralarımla barıştım.
Büyümeyi reddeden bedenime inat,
Eksilmeyi, eksilirken artmayı öğrendim.

Aynı kalamazdı hiçbir anı, hiçbir kalp.
Mutlaka ölümü tadacaktı her beden,
Gözyaşının tuzu bir kere değecekti yanağa —
Gitmeyi bilecekti ayaklarım.

Umut, bir tomurcuğun çiçek açmasıydı,
Karanlığın içinde titreyen çaresiz bir ışık gibi.
Hani en çaresiz anda doğar ya mavi bir ışık,
Geceye direnen sabahın habercisi,
Hayallerime inat:
İki yürek, bir beden, bir de karavan çiziyordu yüreğimin tuvaline kırık parmakuçlarım.

Yeniden başlamak,
Tırtılın kozasından çıkışı gibi sancılı olmalıydı.
Küllerinden doğan bir niyet gibi,
Tekrar tekrar etmeliydi kendini içimdeki o ses.

Ve yürüyüp gitmeliydi insan,
Geçmişiyle vedalaşarak,
Hep ileriye, daha da ileriye bakarak.

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Hayat öğretti:
Bazen veda ettiklerimiz büyütürmüş toy bir bedeni,
Bazen de veda edemediklerimiz...
Aklım büyüdü yüreğim hep çocuk kaldı:
Saf,
Temiz,
Masumca.
10.07.2025 16:14

Deniz Gece Mavisi

Hoş

Hoştur bana senden gelen,
Ya gonca gül yahut diken,
Ya hayattır yahut kefen,
Narında hoş, nurunda hoş,
Kahrında hoş, lütfunda hoş.

Sevda ateşiyle yansan da,
Baharı kışa sarsan da,
Gözlerinden damla damla yaş akıtsan da,
Yaran da hoş, sazında hoş,
Sesinde hoş, sükutun da hoş.

Her sabahı hüzün koksa da
Düşlerini karanlıklar sarsada,
Kalbini bir hicran yaksa da
Gelişin de hoş sevişin de hoş
Gerçeğinde hoş, hayalinde hoş...

Denizim der ki
Dünya bir han gelen göçer
Ezan da hoş cefan da hoş
Ben seni bilirim bir de kendimi
Sazın da hoş sözün de
Dost hanemde ne güzel duruyorsun
Yüreğin de hoş dostluğunda hoş
18.09.2024 10:10

Deniz Gece Mavisi

Hoş Ça Kal

İçimde ucu açık binlerce sözcük var,
Sen deyip de şekillendiremediğim.
Bazen ne yaparsa yapsın affedemediğimiz insanlar var.
Hayat devam ediyor,
Yağmurlar yağıyor,
Rüzgarlar esiyor,
Değişmeyen şeyler olduğu yerde öylece bekliyor.

Hüzünlerim kuş olup gider sanıyordum,
Her yeni umutla yeniden karardığını öğrendiğim günü anladım.
İnsan ne gidenle azalıyor,
Ne de gelenle çoğalıyormuş.
Hayat belli bir zamandan sonra kimsenin nereden gelip nereden gittiğine bakmıyormuş,
Tıpkı senin benden gidip yine bana dönmek istemen gibi.

Ama unutulmayan şeyler varmış,
Mesela bir sabah günaydınsız uyanmak,
Ya da "İyi uykular" sözünü duymadan uyumak gibi.
Her insanın arkasında omuzlarına yük ettiği kocaman bir çuval varmış,
Yenilgiler, yanılgılar ve geçmeyen geçmiş atılırmış o çuvala.
Bazılarının ise çuvallarını diktikleri ipler çürük çıkarmış.

İşte sen benim yürek çuvalımı diktiğim çürük ipimdin,
Delik büyük, yama küçük kaldı,
Ve ben o çuvala ne attıysam hepsi tuzla buz oldu.
Her şeye rağmen anılar kalsın isterdim,
Sen gözlerime tutunamadığın gibi o çuvala da tutunamadın.

Şimdi var ile yok arasında bir yerdesin,
Hayatımda varmısın, desem yoksun,
Ama kalbimde varsın.
Yokluğuyla varlığını nasıl yaşatır insan?
Oysa varlık değil miydi yanımızda olması gereken?

Neden suretsiz yüzlere aşık olur yürekler,
Ve neden hak etmeyen insanlara çıkar yollar?
Vicdan muhakemesinde kimin ruhu temiz?
Sen benim tüm mavilerimi griye boyayan adam,
Söyle vicdanın rahat mı?
Nasıl bir şey uzaktan izlemek?
Nasıl bir şey ben nefretimi damla damla kusarken o damlalarla yüzleşmek?
Artık bunların hiç önemi yok.
Bazı aşklar zamana yayılır, bazı aşklar vuslata,
Bazı aşklar da başlamadan son bulur.
Sen benim bir daha aşık olmama sebebim,
Tıp literatürüne dahi konu olacak kadar ezberleri altüst eden diğer yarımsın.
Ben seninle tamamlanmayı hayal ederken beni yarım bırakıp giden ama gittiğin yerde beni yaşatamayıp solduransın.

Sen bilir misin çiçek ve suyun hikayesini?
Çok sevmiş su çiçeği ama yaşatamamış,
Sen de beni yaşatamadın yüreğinde.

Oysa solmaya bile razı bir bedendi benimkisi.
Şimdi su mu suçlu, yoksa ona o fırsatı veren çiçek mi?
Her yaprağında aşk yazılı bir çiçeği soldurmak ne büyük bir maharet ister değil mi?
Sen o çiçeği soldurdun,
Şimdi gözyaşlarınla yeşertmeye çalışıyorsun.
Olur da bir gün yeşerirse çiçek, ben buradayım ve seni affetmeye hazırım.
Şimdi kolay gelsin sana, o zamana kadar yazma, arama, sorma.
Yüreğimden sana son üç kelime: hoş ça kal.
Bu aşk yaşanmadan bitti, sevgili,
Bitti..!
09.08.2024 17:18

Deniz Gece Mavisi

Hoş Geldin

Gece sen ve ben
Ne güzeldi o gece
Çok güzeldik biz
Şarkılar vardı şiirler vardı birde sen
Duygular sıyrılmıştı tüm kabuğundan
Ben yalnız o ise mutsuz
Bir araya gelmesi imkansız iki yürektik
O bana huzurum dedi ben ona mutluluğum dedim
Onun huzura benimse mutluluğa ihtiyacım vardı
O baktı derin derin gözlerime
Ben yazdım onu şiirlerime
Ve gece aldı kalemi elimden başladı yazmaya

Her dokunuşunda kanıyordu avuç içlerimiz
Çünkü alabora olmuştu kalbimiz
Ben hep geceyi yaşıyordum
O ise gecenin içindeki karanlığı
Efkarın demini buluyordu öksüz yetim şarkılar
Hani en mutsuz olduğun anda şarkılar senin yerine konuşur ya
Biz sustuk şarkılar konuştu
Sadece dinledik
Akrep yelkovana kafa tutarken biz saati bile fark etmedik
Dedim ya farklıydı her şey
Gelişi bile

Belli ki yaralıydı kalbi küçük masum bir serçe gibi
Bulutluydu gözleri
Bitmişti umudu
Sancıyordu yarınları
Şarkılara şiirlere vurmuştu kendini
Sesi bile adeta kanıyordu
Sormadım kimsin nesin neyin nesisin
Sadece hissettim o güzel yüreğini
Ve içinde taşıdığı sevgiye muhtaç yanlarını
Oysa minicik bir çocuk saklıyordu içinde
Umutsuz
Mutsuz
Yarınsız
Uzatıp elimi kafasını okşamak istedim içindeki çocuk yanının
Ama dokunamadım
Korktum ya canını yakarsam
Ya gözünden tek damla yaş akıtırsam ölürüm dedim
Ölürüm
İnsan kaç kere yaşar ki böyle bir anı
Yada doğar sevgilinin yüreğinde
Ellerimde kanayan sevdalar hesap sorarken bana
Kaç kimliksiz cenaze daha demeden geldin hayatıma
Hoş geldin gecenin ürkek bakışlı delikanlısı
Hoş geldin
Sen hoş geldin adam (kadın)
Hoş geldin..!
20.11.2022

Deniz Gece Mavisi

Hoşça Kal

Nasıl, nerede, ne şekilde başladığının bir önemi yoktu aslında.
Var mıydın, yoksa ben mi seni varsaydım?

Ne tam sevebildim,
ne de unutabildim.
Bir "hoşça kal" kadar soğuk bir cümleyi dudaklarıma sürdüm ama
gidemedim.

Sen belki hiç tam gelmedin,
ama ben çoktan geldim.
Her bakışta inandım sana,
her susuşta biraz daha kırıldım.
Ve kırıklarım yüreğine batmasın diye çırpınıp durdum.
Bazen kanatlarımı sertçe yere vurdum,
bazen yerle bir oldum.
Bazen de sular bastı gözlerimi.
Yani ne tamamlanabildim,
ne de yarım kaldım.

Olmayan bir sevgiydi omuzlarımda taşıdığım,
varmışsın gibi sevdim.
Kendi içimde büyüttüm seni,
senin hiç bilmediğin bir yerimde.

En özel bildim seni,
ama sen kör, sağır ve dilsiz çıktın.
Alıp ceketi giderken benden,
kalbin buz gibi, ellerinse soluktu.
Yaşam destek ünitesindeydi artık sevgi:
Bir fiş, iki saniye...
Sonra derin bir sessizlik.

Gitmedin benden,
gidemedin.
Bitmedin,
bitemedin.
Geçmedin,
geçemedin.
Var mıydın, yok muydun?
Yoksa ben mi yaşatmaya çalıştım içimde
beyin ölümü gerçekleşmiş bir sevdayı?

Zaman geçti, insanlar geldi ve gitti,
ama bir yanım hep senle kaldı.
Belirsiz bir sokakta kaybettim kendimi,
adını koyamadığım bir vedada çaresiz kaldım.

Bulmaca çözmeyi severdim,
ama bir seni çözemedim.
Şimdi sessiz harflerle karşımdasın:
Git desem, kıyamıyorum.
Gel desem, kavuşamıyorum.

Dilim naçar, dudaklarım lebsiz.
Ve hiç anlayamadım:
Var mıydın, yoksa ben mi var ettim seni?

En çok da bu bilinmezlik yordu beni:
Hiç olmayan bir şeydin.
Hiç başlamayan,
hiç bitmeyen…
Beynim sende hep hata verdi.

Şimdi sana "git" derken dilim titriyor.
"Bitti" derken dudaklarım,
sen yine gitmiyorsun.
Ve ben seni bu günde bitiremiyorum.

Dur be kalbim, dur artık…
Yeter.
Dayanamıyorum.
03.07.2025 14:15

Deniz Gece Mavisi

Hoşçakal

Hatırla nasıl da "Seviyorum" derdin. Sarılıp öperken saçlarımı nasıl da içine çekerdin. Ellerimi tutan ellerin nasılda sıcacık olurdu ya, gözlerime bakan gözlerin... Gözlerinde defalarca kez inşa ederdim tüm mutlulukları.

Şimdi gözlerin gözlerimden kaçar oldu. Dilin adımı anmaz oldu.
Ellerinde ellerimin sıcaklığı yok.
Teninin kokusu bile yabancı bana.
İki ileri bir geri yaşanmaz ki hayat; ya git sevdiğim, ya da tamamen gel.
Arada derede kalmasın sevdamız.

Ya sevmeli insan ya da ardına bile bakmadan çekip gitmeli.
Beni her seferinde kendine çekip daha hızlı itişinin adı ne?
Biliyor musun, hiç kızmıyorum sana.
Ben kendime kızıyorum, seni koyduğum yere kızıyorum.
Değmezmişsin.

Dilimin ucunu ısıran kelimeler kurmak istemiyorum sana.
Adının yanına yakışan o kadar çok sıfat var ki, engel olamıyorum dilime.
Ellerim kılıcını çekmiş savaşçı sanki. Dudaklarımdan nefret akıyor.
Gözlerim daha şimdiden kazmış mezarını.
Galiba bittin bende.

Sana söz veriyorum sevgilim.
İçimde sana dair tek bir sevgi kırıntısını bile bırakmayacağım.
Çünkü sen beni ve sonsuz sevgimi hiç hak etmedin.
Şimdi gözünün gördüğü, kalbinin bildiği ve ayaklarının seni götürdüğü en son yere kadar yolun var.
Hani bana dedin ya, gözlerimin içine son kez bakıp giderken, "kendine iyi bak" diye...
Ben neyi öğrendim biliyor musun?
Bazı erkekler adam doğar, bazıları zorlasan da adam olmaz.
Zorlama artık ve hoşçakal.
Bu sana son sözüm: keşke serserice değil, adam gibi sevseydin beni.
Keşke.
25.06.2024 16:16

Deniz Gece Mavisi

Hoşçakal İki Gözüm

Bugün pek bir yabancısın bana.
Ellerin,
gözlerin,
yüreğin yabancı...

Oysa kaç kere keşfetmiştim seni,
dilimin dudaklarımı keşfettiği gibi,
usulca, ağır ağır, emin adımlarla.
Şimdi yabancı sözlerin…
Neyse,
canın sağ olsun, der geçerim.

Bir sigara yakarım yokluğuna,
ılık ılık akar hüzün,
yağmuru kıskanır dolar gözlerim.
Üzülme güzel gözlüm,
ben alışığım gitmelere,
ben alışığım bitmelere.
Sigarayı kül tablasında söndürür gibi
senide söndürürüm yüreğimde.

Bazı sevdalar mahşere nikâhlanır,
bazıları dil ile dudak arasına.
Dilimin kayganlığında kaybetmek de varmış...
Aldırma,
geçer.
Unuturum ben...
Sen hayatına bak,
ama ben her duama yine katarım seni.

Mutlu ol.
Öyle mutlu ol ki
kazandığın, kaybettiğin bana değsin.

Hoşçakal iki gözüm...
Şimdi gitme vakti.
Sevilmediğin bir yürek ya kiralıktır, ya satılık.
Benim gücüm yetmez,
senin ilginle alakanı almaya.

Git,
ama bil ki her vedada bir yangın kalır geride.
Ben o yangınların küllerinden doğmayı bilirim.
Çünkü her aşkta biraz yanmayı,
her ayrılıkta biraz kül olmayı öğrendim.
Şimdi yolun açık olsun,
mutluluğun daim...
05.02.2025 14:59

Deniz Gece Mavisi

Hoşgeldin Aşk

Sen bir aşk olmuşsun, dedi doktor,
Kalbinin ritmi şiir gibi atıyor.
Damarlarında sevda akıyor,
Gözlerin hasretle yanıyor.
Diline adı öbeklenmiş.

Şaşırdım, ne diyeceğimi bilemedim,
Sordum hayretle:
“Yani... bu bir hastalık mı?”

Gülümsedi hafifçe,
"Bir tedavisi var mı, söyle doktor?" dedim fısıltıyla.
Doktor başını iki yana salladı,
“Aşkın ilacı yoktur,” dedi.

Açtı reçeteyi, yazdı usulca:
“Bir çift göz,
Bir tutam koku,
Bir ömürlük sevda…
Yoksa bu kalp durur,
Boşu boşuna çırpınır durur.”

Korktum.
Peki, dedim, ya o aşk beni bulmazsa?
Bu kez doktor gülümsedi,
Bak solunda atıyor, dedi.

Nasıl yani? diye fısıldadım.
Sustu.
Reçeteyi elime tutuşturdu,
Kapıdan çıkarken usulca ekledi:
“İyi bak ona.”

O an anladım…
O bana gelmişti,
Ama ben hâlâ hoş geldin dememiştim ona.

Ve gülümsedim usulca,
Ömrümce bu derde razıyım, dedim.
Çekip kapıyı çıktım,
Ama içimde bambaşka bir başlangıç vardı.

Özür dilerim, güzel gözlüm…
Bir hoş geldini sana çok gördüm,
Şapşallığıma ver,
Bağışla beni.

Affet beni…
Hoş geldin aşk,
Sen hoş geldin!
12.03.2025 16:28

Deniz Gece Mavisi

Huysuz Ve Tatlı Kadın

Huysuz ve tatlı kadın koydum adını,
Kalbi bir deniz feneri kadar aydınlık,
Gözleri ummanlar kadar derin,
Sözleri sanki zehirli bir ok,
Vay düşmanının haline, vay.

Bir gülüşü var, ölüp ölüp dirilten,
Bir şiir okuyuşu var, beni sanki öldüren.
Her kelimesi huzur,
Her hecesi bir nota.
Sarıldım yüreğine, huysuz ve tatlı kadın.

Naif olduğu kadar narin,
Narin olduğu kadar haşin.
Haşin olduğu kadar cesur,
Ve cesur olduğu kadar kararlı.
Ruhu ince ince dokunmuş bir kanaviçe,
Sevgi dolu sözlerinin altında bir umman gizli.

Bakan göremez yüreğini,
Duyan bilemez hislerini.
Ben hissettim gizli gizli,
Huysuz mu huysuz,
Tatlı mı tatlı,
Sen ne güzelsin kadın.

Kırgınlıklarını saklar,
Dolar diline sevgiyi.
Gülüşlerinin ardında bir damla gözyaşı gizli.
Ama ben bilirim içindeki fırtınaları,
Neleri atlatıp neleri atlatamadığını.
Ben bilirim her gece kanayan yüreğinde gizli yaralarını.
Huysuz ve tatlı kadın,
Babasının prensesi, huysuz ve tatlı kadın.
Huzurun tek sesi,
09.07.2024 10:39

Deniz Gece Mavisi

Hükümsüz

Sonra vazgeçtim.
Bir rüzgar esti ansızın, dağıttı saçlarımı.
Kelimeler döküldü dudaklarımdan,
Ama hiçbir yere ulaşmadı sözcüklerim,
Bütün cümlelerim yarım kaldı,
Tıpkı sen ve ben gibi,
Biz olamadığımız gibi.

Gözlerim, denizlerin sonundaki yakamozu aradı,
Ama orada da yalnızlık vardı.
Bir zamanlar inandığım bütün hayallerim kursağıma battı,
Birer birer kayboldu sisler içinde gölgeler.
Vazgeçmek, en derin yaram oldu.

Şimdi harf harf, hece hece yazıyorum seni,
Narsist bir yüreğin diliyle.
Kanamayı unutmuş bir ben var,
Yokluğunun paslı hançerleri boğazımda.
Kangren bir aşktı bizimkisi,
Ben bile bile atladım o kuyuya.
İki seçenek var önümde:
Ya kesip atacağım tüm kanatan, acıtan senleri,
Ya da dayayıp yüreğime o delikli demiri,
Çekip bir hışımla sıkacağım en namert kurşunlarımı.
Sen ölmeye değer miydin sevgili?

Bu gece yokluğuna ağlıyor gözlerim,
Duvarlarda kalıyor ihanetinin izleri,
Yere düşüyor damla damla acı,
İniltili tüm düşlerim,
Ar damarını aralıyor dilim,
Ve parçalıyorum vurdumduymaz bedenini.

Hazana yenik düşüyor gözlerim,
Tel tel sonbaharı yaşıyor kirpiklerim.
Dalından düşen her yaprak hesap soruyor bana.
İlkbaharı özleyen ben,
Zemheride kalmışçasına titriyorum.
Vazgeçmeyi seçiyorum,
Senden,
Benden,
Ve bizden.
Vazgeçiyorum; hükümsüzdür sevgim yüreğine.
Hükümsüz.
27.08.2024 11:12

Deniz Gece Mavisi

Hükümsüz Sevgi

Hadi şimdi yumrukla duvarları,
Kır, parçala eşyaları.
Demiştim sana:
"Gidersem dönmem, gönderme beni."

Şimdi hem gönderen sensin,
Hem de acıyan sen.
Unutma, bende bir insanım.
Benim de bir ruhum var,
Benim de bir gururum var.

Sanma ki seviyorum diye
"Gel" deyince sana koşacak ayaklarım.
Sanma ki yüreğim
Her şeyi unutup yeniden başlayacak.

Söyle, ayaz yarim söyle...
Aralıkta içimi ısıtacak mı sandın sözlerin?
Ben yokluğunun ayazında üşüyorum.
İnsan hiç yazın üşür mü?
Üşürmüş…

İçimde ucu açık, öyle çok küfür var ki,
Dudaklarımı günaha bulamaya değer misin,
Bilmiyorum.

Sana aşkı yanlış öğretmişler.
Çünkü aşk, bir kere niyet edilince
Bakmaz sağa sola.
Ama senin gözlerin dört bir yanda,
Senin yüreğin bir tek beni görmüyor,
Senin kulakların bir tek beni duymuyor.

Dün "Bu aşk için çırpınıyorum" dedin.
Ama çırpınışın başkalarının kollarında,
Başka yolların kenarında.
Buna çırpınmak mı diyorsun?
Oysa aşk, son nefesinde bile
Onun adını anmaktır.

Sana aşkı tersinden öğretmişler.
"Git, seviyorsa geri gelir" demişler.
Oysa yıkılsa dağlar,
Yalan olsa tüm sevdalar,
Bir bir karşıma dikilse bütün sevdalılar,
Leyla mezarından çıkıp gelse,
Melekler göklerden inse...
Sen bittin bende.

Artık unutulmaya yüz tutmuş bir mazisin.
Ve ben geçmişimi,
Sigarayı küllüğe bırakır gibi bırakıyorum.

Hükümsüzdür sevgim.

Şimdi istediğin yere git.
Ne umurumdasın ne yüreğimde.
Sadece aklıma geldikçe kanatan bir anısın.
Ve geçmişimin duvarlarına asılı kalacaksın.

Git şimdi!
Karakterli gösterdiğin bedenini çek yüreğimin kapısından.
İçeride sana ait bir "ben" yok artık.
Çek ellerini…
Ve defol git hayatımdan.
24.08.2025 09:52

Deniz Gece Mavisi

Içsel Bır Dırenışin manifestosu

Git dediğimde gitmeyen bir yar,
Bit dediğimde bitmeyen bir sevda,
Dur dediğimde durmayan bir kalp var mı?
En güzel çağlarım aramakla geçti;
Bazen buldum, bazen de bulduğumu sandım.
Gidenleri kendi elimle yolcu ettim,
Açtıkları yaraları kendim sardım.
Eğmedim başımı bir kula,
Babamın öğüdü çakılıp kaldı kulaklarıma:
"Başını eğme, tacın düşer prenses."

Hep dik yürüdüm,
Hep canımı yakanlara müsaade ettim.
Bahaneler ürettim kendimce,
Gitmelerin hep nedenleri vardı.
Oysa alma ve verme dengesini çok iyi bilen bir yürektim;
Hep verdim:
Huzur,
Mutluluk,
Ve sevgi...
Karşılığında ne aldığıma bakmadan.

Sonra anladım ki boşaymış bütün çabam;
Herkes olaya kendi penceresinden bakıyor.
Avaz avaz konuşan dilimi susturdum,
Miller çektim acılardan başka bir şey görmemiş gözlerime.
Kelepçeler vurdum yorgun dizlerime,
Ve bağladım saçlarımı.
Yırttım kıyafetimi;
"Geçti," dedim, "bitti."

Yıllar hızla gelip geçerken anladım:
Kuyumu kazanların eline verdiğim kürekleri.
Ve açtım saçlarımı,
Giydim kıyafetlerimi,
Sürdüm en kırmızı rujumu.
Yüzümden çalınan tebessümlere inat,
Çizdim dudaklarıma mutluluğu.
Yaktım gözlerimdeki fenerleri;
İnsan, gidenle azalmıyormuş anladım.

Şimdi bir kazağın ilk yanlış iliklenen düğmesi gibiyim.
Satır başlarında kendimi arıyorum hayatın;
Kıta kıta dökülüyorum beyaz kâğıtlara.
Sizler şiir sanıyorsunuz,
Oysa ben ağlıyorum.

"Her şiir, şairinin gözyaşlarıdır," derdi edebiyat hocam.
Peki, ben kimin şiiriyim ki gözlerim hep bulutlu?
Gecenin arsız saatlerinde sana şiir yazmamın adı ne?
Hohlayıp camın buğusuna yazmadım ki adını,
Silip atayım bir çırpıda.

Adının üzerine hâlâ yağmur yağıyor, unutma.
Ve yağmura inat, gözlerimde...
08.01.2025 02:38

Deniz Gece Mavisi

Ikı Yara

Her şey bir el sallamayla başladı; tepetaklak düştün günüme.
Takvime baktım, 10 Ekim.
Saate baktım, 09:41.
Nasıl bir şeydin?
Mesela gülünce nasıl gülerdin,
Sevince nasıl severdin,
Ya mutlu olunca ne derdin,
Mesela hangi yemeği severdin?

Konuştukça derinleşti anlamın,
Anladıkça fark ettim:
Her şey aynıydı... Aynaya bakar gibi bakıyordum sana.
O kadar bendindin ki...
Hayata kafa tutuşun,
Mazlumun safında dimdik duruşun,
Keskin, tavizsiz kararların,
Yüreğindeki mertlik,
Ve o ay parçası yüzün…
Adın, sanın, işin, gücün, paran, pulun,
Hiçbir şeydi.

Sen, öyle bir yürek taşıyordun ki;
Of of of…
Neydi sende, kimselerin göremediği,
Ama benim derinliğinde boğulduğum şey?
Dedim ya, farklıydı her şey.
Biz, çok farklıydık.

Fırtınanın önünde savrulan bir yaprak gibi,
Sana sürüklüyordu hayat beni.
Konuşmak, konuşmak, ve bir daha hiç susmamak istiyordum;
Sanki zamandan, yıllardan intikam alırcasına.
Sabıkalı yanlarımı çocuk gülüşlerimin ardına gizlemeden,
Çıkıyordum karşına.
Neysem oyum.
Ben işte, deli dolu, uçuk kaçık,
Bazen vurdumduymaz, bazen asi,
Ve bazen de mazlumun bir numaralı kurtarıcısı.
"Eğilme, tacın düşer!" derdi babam,
Eğilemezdim. Karakterim böyleydi,
Egodan ve kibirden arınmış bir yürek taşıyordum.

Hayat seni, beni biz yapar mı bilinmez,
Ama bir yol var önümüzde yürümemiz gereken.
Yaralarımızı birbirimize göstermesek de,
İkimiz de çok yorgunduk,
Siz hiç yaraya ilaç olan yara gördünüz mü ben gördüm oydu.
10.10.2024 11:39

Deniz Gece Mavisi

Ilk Kez

Her şey bir tesadüfle başladı.
Nereden bilebilirdim ki benim gibi yarımsın, benim gibi kimsesiz.
Kanadı kırık kuşlar uçamaz derlerdi,
Benim kanatlarımı kıran hayat, senin de kanatlarını kırmıştı.

Konuşmaların,
Yüreğinin güzelliği cezbederken ruhumu,
Kim olduğun değil, ne hissettirdiğindi umursadığım.
Seni yıkan o kırıklar,
Yüreğindeki fay hatlarının derin çatlakları,
Ruhundaki kanayan yaralardı.

Benim gibiydin...
Oysa ben hiç yaranın yarayı iyileştirdiğini görmemiştim.
O kadar bilindik bir hikâyenin iki kahramanıydık ki,
Ve ikimiz de masumduk.
Tek bir suçumuz vardı: güvenmek,
Ve tertemiz sevmek.

İnsanların ağzından akan salyalara hayretle baka baka,
Hebâ edilmiş yıllar kanarken her gece yastık altlarımızda,
Felek gözümüzdeki ışığı söndürememişti.

Önce temkinli yaklaştım sana,
Sonra kendimden bir şeyler buldum.
Ellerin nasırlı,
Yüreğin yaralı,
Ve gözlerin buğuluydu.
Tıpkı benim gibi...
Aynaya bakar gibi bakıyordum sana.

Fırtınadan kaçan bedenine,
Bir liman arayacak gücü bile olmayan bir bedeni taşımak,
Ne kadar zordu, biliyordum.

Sonra uzandım, tuttum nasırlı ellerinden,
Baktım buğulu gözlerine,
Ve yüreğinin en taşlaşmış yerine selam verdim.
Bir duygu sardı içimi.

İki yaralı yürek, bir yürek olur mu?
Hâlâ sorularım cevapsız kalsa da,
Korkmuyorum dokunmaya yüreğine.
Çünkü ben,
İlk defa kader arkadaşı buluyorum kendime.

Şimdi,
Ayakların yorulursa al, ayaklarım senindir.
Gözlerin yaşarırsa al, gözlerim senindir.
Tutamazsa ellerin mutluluğun kuyruğundan, al, ellerim senindir.

Artık yalnız değilsin, demek geliyor içimden,

Ama korkuyorum.
Çünkü hayatımda ilk kez mutluyum.
Kader arkadaşım, ilk kez...
02.12.2024 15:04

Deniz Gece Mavisi

Ilk Ve Son Mektup

Merhaba sevdiğim,
Bu mektubu sana verip vermeyeceğimi bilmiyorum.
Belki sen bir gün bir yerde tesadüfen görür, içinde kendini bulursun; belki de hiç ulaşmaz sana.
Ama içimdeki "sen"ler artık susmuyor.

Zincirlere vurduğum dilim, "sen" diye parçalarken kendini
Ayaklarımı tutamıyorum artık; öyle doluyum seninle.
Sağım, solum, her bir hücrem...
Hepsi "sen."
İnsan her dakika birini düşünür mü?
Düşünüyorum işte...

Keşke bir dilim olsaydı anlatacak;
ya da bir yüreğim.
Ama yok...
Yüreğimi denizin ta dibine gömmüşüm ben.
Şimdi hangi babayiğidin cesareti yeter çıkarmaya?
Peki, çıkmasını istiyor muyum?
Bilmiyorum.

Bazen başımı alıp gitmek istiyorum.
Duvarlar, tavan, yerdeki halı...
Hesap sorar gibi bakıyor gözlerime.
Hep mutfakta oturuyorum;
koca salon küs sanki bana.
"Unutacağım," diyorum, bir kahve yapıyorum.
Ama telve arasında yine seni arıyorum.

Aynalarla da küstüm.
Saçımı kestirdim kısacık.
Kimsenin parmakları dolansın istemiyorum.
Geçen gün kursta, Alev beni erkek arkadaşının ikiziyle tanıştırdı.
Bir görsen; aynı "sen"!
Bakışı, gülüşü, yanağındaki gamzesi bile...
Dalıp gittim senli anılara.
Büyülüydü o anlar, ama bir duydum sesini...
Yok, yok sevgilim.
O da "sen" değil.
Yani, sana benzeyen ama asla "sen" olamayan adamlar sarmış etrafımı.

Ablam, "Evlen artık," diyor.
"Yalnızlık Allah'a mahsus."
"Onu bekliyorum," diyemiyorum.
Duyarsa çok kızar, biliyorum.
Geçmiş, çakılı bir bıçak soluma.
Bir yara kaç yıl kanar, bilmiyorum.

Bazen güzel bir müzik açıyorum.
Alıp götürüyor beni senli günlere.
Ellerimi aşk ile tutup, "Bana aklımda," dediğin günü hâlâ unutamıyorum.
Önce şaşırmış, sonra çok gülmüştüm.

Her an aklımda,
ruhunda,
ve yüreğimde olacağım, demiştin.
Şimdi yüreğinde kim var?
Ruhun kimin sevgisiyle sarılı?
Ya aklındaki, yanında mı?
Diye sormak geliyor içimden
ama soramıyorum.

Yine sorular içinde kayboldum.
Dün telefonum acı acı çaldı.
çamdan kalbim kırıldı sanki.
İyi misin sevgilim?
Bazı geceler, elimi soluma götürüp yokluyorum; hâlâ nefes alıyor musun diye.

Oysa ben sevmeyi hiç bilmezdim.
Elini tuttuğum o gün,
"Bırakacaksan tutma," demiştin.
Peki sen, neden tuttun?
Bırakacaktın da...

Yüzüme yerleşen sivilceler bile veremiyor bu soruların cevabını.
Cevapsızım...
Öksüz, yetim çocuklar gibi.

Kusura bakma sevgilim,
yer yer dağılıyor mürekkep.
Yine yazarım, yine anarım seni.
Ama gelmesen olmaz mı artık,
rüyalarıma,
düşlerime,
hayallerime?
Uyansam belki bitecekti bu masal...
Ama ben sarıldım ya hasretine,
bitmiyor bu masal.
Ben büyüdüm ve masallar yalan oldu, sevgili.

Burada mektubuma son verirken,
"Hoşça kal," demek isterdim ama...
Aramızda hoş kalacak bir şey var mı,
bilmiyorum.
Neyse bu ilk ve son mektubum olsun
Yazmam artık sana kelimelerin kal saatlerindeyim,
Sen yine de aldırma sitemlerime
Hoşça kal sevgilim, hoşça kal.
15.01.2025 15:07

Deniz Gece Mavisi

Islanan Seccadem

Sana bu satırları, umudumun umutsuzluğa döndüğü saatlerin birinden yazıyorum.
Sabaha çok az var.
Gidişinle uykularım da terk etti beni.
Gözlerim tavan ve duvar arasında gidip geliyor.
Dilim sana milyonlarca sözcük saklasa da,
çıkmıyor dudaklarımdan tek kötü kelime.

Yine düştüğüm yerden kendim kalkıyorum.
Yine sağ elimle sol elimi tutuyorum.
Yani anlayacağın pek bir şey değişmedi bende.
Varlığınla kurduğun tahtım yıkıldı sadece.
Artık olur olmadık vakitlerde telefonum çalmıyor,
hiç beklemediğim bir anda solum acımıyor,
ansızın gözlerim dolu dolu olmuyor.
Sevginin de ikinci bir yüzü varmış:
acıtan, kanatan, sızlatan;
silinmeyen, solmayan ve sürekli kanayan yara gibi.
Yeni yeni tanışıyorum.

Gecenin karanlığından kara kelimelerim,
satırlara döküyorum seni.
Sayfalarda kayboluyor varlığın,
tıpkı yüreğimde yavaş yavaş kaybolduğun gibi.
Galiba unutuyorum seni.
Unutmak bilmeyen yüreğim,
ilk defa bir uçurumun kenarında,
ha düştüm ha düşeceğim derken
hayata tutunuyorum.
Ve bir sesle irkiliyor bedenim.

Ruhuma doluyor bir huzur,
ezan sesine karışıyor amin çığlıklarım.
Elimi sürerken yüzüme,
ıslanıyor seccadem.
Ve Rabbim benimle...
Biliyorum.

Şimdi gelsen de bir, gelmesen de;
beni sevsen de bir, sevmesen de.
Kuldan umut keseli yıllar oldu.
Şimdi git ve gittiğin yerleri bekletme.
Adam (Kadın).
10.02.2025 - 16:04

Deniz Gece Mavisi

İçim Yanıyor

Göğüs kafesimi parçalayıp kalbimi çıkartmak istedim o gece.
Şimdi kelimeleri yan yana getirsem acıyı tarif edemem.
İnsan vücudunda binlerce kemik varken, benim sadece kalbimin kırılması şokuyla döndüm yatağımda soluma.
Siz hiç dudaklarınızı sıkıp sessiz sessiz ağladınız mı, bayım?
Anlatamam ki size, yorgan altındaki çaresizliği, gözlerimdeki yaşların gözlerimi parçalayıp çıkışını.
Hani diyorsunuz ya bana kalpsiz, kalbim varken ne yaptınız?

Umutlarım vardı, birbiri ardına bağlayıp gökyüzüne bir gün olur diye uçurduğum hayallerim vardı.
Solumda yavaş yavaş atan bir de aşkım vardı, bedenime korka korka sığınan.
Ya çok merak ediyorum, bayım; neden beni hiç sevmediniz?
Kollarınız sahte, dilleriniz yalan, neden? Sadece sevilmek istemiştim oysa.

Şairin de dediği gibi, artık beni anlamaya çalışmayın. Ya da "anlıyorum seni" laflarını sarf etmeyin.
Sizin hiç yüreğinize kezzap döküldü mü? Siz hiç bir çivinin üzerine çıplak ayakla bastınız mı?
Ya da ekmek boğazınızda kalıp ölümle yaşam arasında gözlerinizden hayatınızın bir film şeridi gibi geçişine şahitlik ettiniz mi?
Ya gözbebeklerinizin kanla dolduğunu fark ettiniz mi?
Beni anlıyorsunuz, öyle mi?

Buyurun, giyin ayakkabılarımı.
Yürüyün yürüdüğüm yolları, düştüğüm yerlerde düşün, ağladığım yerlerde ağlayın, yorulduğum yerde yorulun ve dönüp geriye bakın bedeninize.
Sonra çevirin aynayı ve sorun kendinize yola çıkan mı sizsiniz, yoksa yolda kaybolan mı?
Ya da umutsuzca yara bere içinde geri dönen mi?
Siz kimsiniz, bayım?
Ben sizi tanımıyorum.

Ben bundan yıllar önce bir terminalde yaşadığım şehre gelip ama tek bir adım bile atamayıp acılarla geri dönen ayakları gördüğüm gün anladım.
Bazen istemek de yetmiyormuş.
Evet bayım, bana diyorsunuz ki: Bana güven.
Nasıl güveneyim?
Her elimi tutanın beni daha hızlı ve sert itişine şahit olmuşken nasıl güveneyim?
Ellerimde ölen kelebeklere bile hesap veremiyorum ben.
Saçımdaki aklar hâlâ küs bana.
Benden güven istemeyin bayım. Güvenmem, güvenememem.

Sırtımdan sızan kanlara, kırık avuç içlerime, yolunmuş kanatlarıma, örseletilmiş bedenime bakın.
Nenemin sözü takılıyor yine kulaklarıma, "İnsan güven koklamalı kızım," derdi bana.
Peki, sizin parfümünüzün adı ne bayım?

Sahi, siz kimsiniz?
Bir gece yarısı kapıyı üzerime kitleyip giden el mi?
Yoksa "seviyorum, aşığım" deyip arkamı dönünce beni unutan dil mi?
Ya da ben her gece uykusuz kalıp şiirler yazarken o şiirleri duymayan kulak mı?

Hâlâ bir kalbiniz var mı?
Hâlâ nefes alabiliyor musunuz?
Ağır gelmiyor mu her kadına aynı yalanları anlatmak?
“Seviyorum, aşığım” sözleri takılmıyor mu boğazınıza?
Merak ediyorum bayım, kaç yüzünüz var sizin?

Siz aşkı boşverin, kurun bir çilingir sofrası.
Oturun karşıma, ben dinlerim sizi. Anlatın, nasıl başarıyorsunuz?
Kalpsiz, ruhsuz ve yüzsüz olmayı anlatın bana.
Anlatın bana ki ben de şişenin dibini bulunca, önce gelişinize, sonra sevişinize, sonra da gidişinize söveyim.
Ya da boşverin, biz susalım, Neşet Baba konuşsun.
Açın lütfen müziğin sesini.
İçim yanıyor benim, bayım, içim.
29.06.2024 14:22

Deniz Gece Mavisi

İçimde İman Önümde Kur-an

İnsan herkese ve her şeye yetişir de
Bir kendine geç kalırmış.
Kapı eşiğinde, gözleri yaşlı terk ettiğim gün,
Anladım içimdeki çocuğu...
Hep büyümek istemiştim oysa.
Büyüyüp kurtulmak hayatın gri ellerinden...
Ama anladım ki büyümek acımak,
Büyümek kirlenmek,
Büyümek kocaman bir aptallıkmış.

Herkesin her derdine koşan ben,
Hep erteledim kendimi.
Yüzüme dolan çizgileri,
Saçıma yağan karları hiç göremedim.
İnsanların iyi olması için çabalarken,
Sırtıma soktukları bıçakları fark edemedim.
Hep kuyumu kazanların eline verdim kürekleri.
Vicdanımla,
Temiz kalbimle,
Merhametimle sınandım.

Sonra yaslayıp omzumu bir ağaca,
Derin derin ağladım.
"Arkandayız," diyenler,
"Cansın," diyenler,
"Seviyorum," diyenler,
İlk kavşakta bırakıp gittiler.
Avuçlarımda ölen kelebeklerle baş başa kaldım.
Yastığa başımı koyunca,
İçim rahat olsun dedikçe
Vuranlar,
Kıranlar,
Ağlatanlar çoğaldı.
Canımı yakan her kişinin soluğuna takıldı ahım,
Ama lafa gelince,
"Asla ettimde buldum," diyenim olmadı.

Tam ağlarken, "Kimsem yok," diye
Bir ses doldu,
Kulaklarımı yırtarcasına bedenime:
"Yalnız değilsin, ben varım."
Önüme serildi bir seccade,
Elime dolandı bir tesbih,
Ve açıldı minicik avuçlarım.
"Rabbim," dedim, "Rabbim, sen gör."

Gözlerimden süzülen yaşları sildim kırık parmak uçlarımla.
Kırılan kalbimin parçalarını tek tek topladım.
Seccademde huzur,
Yüreğimde aşk... Yürüdüm.
O günden sonra,
Bedenimde açılan her yara bir dua oldu.

İçimde iman,
Önümde Kur-an.
Rabbim dedi ki:
"Benimle olan yalnız kalmaz."

Dedim ki:
"Devam et, doğru yoldasın.
Yıkılmak yok.
Yıkılmak yok, yüreğim.
Yok..."
23.01.2025 13:54

Deniz Gece Mavisi

İçimdeki Gazeller

Sonbaharı yaşıyor yüreğim,
Yapraklar yerlerde,
Umutlar solgun...
Ben ağır yaralı.

Mavilerim griye evrilmiş,
Her şey o bilindik sona çıkıyor.
Eylüller hüzün,
Eylüller ayrılık,
Eylüller sonbahar kokuyor.

Oysa canla başla koşuyordum,
Rüzgarda savrulan saçlarıma inat,
Gamzelerimde güller açıyordu.
Şimdi ise umutsuzluk dikenleri yüreğimi sarıyor.
Doğruların içinden yanlışlara koşmanın adı ne,
Onu da bilmiyorum.

Çocukken de sevmezdim eylülleri,
Hep hüzün kokardı.
Dalından düşen yapraklara üzülürdüm.
Büyüdüm,
Ve yüreğimden yapraklar gibi düşüyor insanlar.

Bazılarını tutmak istesem de,
Elimde ufalanmalarına engel olamıyorum.
Yüreğime eylül değiyor,
Ve ben sadece yazı hayal ediyorum.

İnsanlar mevsimler gibidir derdi nenem,
Peki benim mevsimim neden bir?
Yazan mı yanlış yazmış,
Çizen mi?

Sevmiyorum eylülleri.
Senin gidişin de bir eylül gecesi değil miydi?
Kaldırılsın aylardan eylül,
Gözlerime hala yağmur yağıyor.

Kaldırılsın aylardan eylül,
Bırakmasın izini ruhumda,
Gökyüzünde karanlık bulutlar gibi dolanmasın,
Yüreğimde dağlanmasın eski yaralar.

Neden her eylül aynı acıyı taşır,
Neden aynı soğuk rüzgar tenimde gezinir?
Gözlerime her düşen damla,
Senin gidişinin yankısı gibi...

Oysa bahara yürürdüm seninle,
Çiçek açardı yollarımızda umutlar,
Şimdi ise, toprak suskun,

Çiçekler çoktan solmuş.

Eylüller var ya…
Biraz ölüm, biraz yalnızlık taşır,
Ve kalbimde, sendelediğim o eski kaldırım taşıdır.

Eğer eylül olmasaydı,
Belki de bu kadar kırılmazdı ruhum,
Ve belki o gitmeler,
Bir haziranda, güneşe karşı yapılırdı.

Ama eylül...
Yaprak döken dallarda unutamadığım iz,
Sessizliğin sızısıdır her sabah,
Sanki bir vedaya hazırlanan gök…

Ah, kaldırabilsem içimden eylülü,
Her bir yaprağı yeniden boyasam yeşile,
Ve eylül değil de bahar koksaydı rüzgarlar…
Ama ne zaman gözlerime baksa gökyüzü,
Hala yağmur yağıyor,
Hala özlem yağıyor,
Ve ben hala kurtulamıyorum içimdeki gazellerden.
14.11.2024 11:15

Deniz Gece Mavisi

İçimdeki Mazoşist

Birisinin ağlaya ağlaya kaybettiğini
Sen güle güle yaşayamazsın, demişti nenem.
Ne kadar da haklıymış...
Senin olmayan,
Senin için atmayan bir yüreği,
İstesen de taşıyamıyorsun.
Ya yürek duruyor,
Ya da sen mücadeleyi bırakıyorsun.

Devrimci bir babanın devrimci bir kızıyım.
Hiçbir engel,
Hiçbir set,
Hiçbir barikat yenemezdi de beni...
Ben aşk denen Azrail'e yenildim.
Öyle güzel gözleri,
Öyle naif sözleri vardı ki...
Aktı yüreğim ılık ılık,
Engel olamadım.
Ne ara girdi,
Ne ara fethetti yüreğimi?

Şimdi, yüreği işgal edilmiş bir komutan gibiyim.
Bana ait olmayan bir yüreği misafir ediyorum.
Ona kanatlar takıyorum, istiyorum ki
Kanatları olduğu hâlde uçup gitmesin benden.
Ama o hep kanat çırpıyor.
O kanat çırptıkça içimde bir bir kırılıyor duvarlar,
Gurur camlarıma vuruyor,
Zincirlediğim kelimeler,
Çığlık çığlığa dağılıyor.

"Sanki," diyor içimdeki mazoşist,
"Sanki sevseydi ne olurdu seni?
Zaten yetim kalmıştın,
Öksüz de bırakmasaydı ne olurdu?"
Herkesi ve her şeyi susturan ben,
Bir yüreğimi susturamadım.
Uzanıp başını okşayamadım.
Hep yanlış limanlara demir attı,
"Çek halatları, gidiyoruz!" diyemedim.

Şimdi, yaktığım limanların hesabını veremiyorum.
Bana ait olmayan bir kaderi istemsizce kabulleniyorum.
Her şey bana yabancı:
Bakışı,
Gülüşü,
Duruşu...
Of! Kim yanlış yazdı bu kaderi,
Deyip de silemiyorum.

Oysa avuçlarımda çiçeklerle gelmiştim...
Bir eğdim boynumu, düştü tacım,

Sallandı tahtım.
Yüreğin ayazda kalması bu olsa gerek.
Herkesi layık olduğu yere koyan ben,
Bir seni koyamadım layık olduğun yere.

Demiştim yüreğime alırken seni:
"Benim başımın üstü de,
Ayağımın altı da müsait."
Yalnız bir ayrıntı...
Ayağımın altına düşeni, başıma taç yapmam bir daha.
Sen düştün ayaklarıma
Ve ben, üzerine basıp geçtim.

Benim olmayan bir bulutun yağmurunda ıslanmak istemiyorum.
Ya çek dilini, doldur gözlerinle, vur yüreğimden...
Ya da çekil git benden.
Ben seni benimle gülerken gördüm ya,
O da bana yeter.
23.02.2025 07:47

Deniz Gece Mavisi

İçimdeki Melek (diyalog)

Kız: Merhaba İçimdeki çocuk, neden hep korkuyorsun neden hep kaçıyorsun?

Çocuk: Dışarıda bilmediğim bir dünya var ve çok tehlikeli.

Kız: Ama sen cesur bir kızsın biliyormusun bazen senin kadar cesur olmak istiyorum.Hayal ettiğim her şeyi gerçekleştirmek için.

Çocuk: Gerçekten mi ama ya başarısız olursam? Ya hayal kırıklığına uğrarsam?

Kız: O zaman bile, denemekten vazgeçmemelisin. Unutma, başarısızlık asla denememekten daha kötü değildir.

Çocuk: Ya beni kimse anlamazsa, Yalnızım ve kimseyi tanımıyorum.

Kız: Ben buradayım ve hep seninleyim. Unutma biz birlikte güçlüyüz, birlikte başarabiliriz.

Çocuk: Gerçekten mi?

Kız: Evet, gerçekten. İçimizdeki gücü keşfetmek için birbirimize destek olmalıyız.

Çocuk: Yani içimizde pelerinini saklamış bir süperman mi var, tamam o zaman.

Kız: Kesinlikle, birlikte her şeyi başarabiliriz. Şimdi kalk, hayallerimizin peşinden gidelim.

Çocuk: Peki ya düşersek canımız yanmaz mı?

Kız: Evet düşersek elbetteki canımız yanacak ama önemli olan düşmemek değil her düştüğün de daha güçlü kalkmak ayağa.

Çocuk: Ama bazen kendimi çok yorgun hissediyorum.

Kız: Bu çok normal kendini yanlız hissettiğin her an beni hisset saçlarını okşadığımı,öptüğümü, kokladığımı ama en çok sevgimi hisset.

Çocuk: Yani seviyormusun beni? Peki neden üzülüyorsun sen üzülünce bende çok üzülüyorum. Hele ağlayınca sen hep gül istiyorum. Ağlama lütfen hem, gülmek sana çok yakışıyor.

Kız: Ah meleğim ben bilemedim senin de içimde üzüleceğini,ağlayacağını. Özür dilerim affet beni bir daha seni asla üzmüycem söz veriyorum.

Çocuk: Tamam affettim seni şey..!

Kız: Şey ne meleğim? Söyle...

Çocuk: Sana bir kerecik sarılabilirmiyim?

Kız: Tabiki meleğim gel buraya
Seni çok seviyorum

Çocuk: Bende seni çok seviyorum.
05.03.2024 16:12

Deniz Gece Mavisi

İçimdeki Sadist

Sana üsturuplu bir dilin üstürupsuz yanından
Binlerce küfür yazmak istiyorum ama, sen buna değer misin. Hâlâ muallaktayım.
Yani demem o ki bir yaz yağmuruydun ve durdun.
Diyecek çok bir şey yok.
Şimdi kimin gülüne, kimin toprağına yağarsan yağ,
Benim yüreğim yarenlik etmez artık sana.

Sen, dilimin çaresiz kalıp kalbimin idam sehpasına tekme atma sebebisin.
Daha bana neyi savunabilirsin ki?
"Yaptım ama pişmanım" mı diyeceksin,
Yoksa "Yaptım ama sor, bir neden yaptım" mı?
Git, daha fazla küçülme gözümde.
Dilimin çıngırakları çalıyor, dinle bak.

Az sonra aç kurtlar gibi,
Dudaklarıma vura vura kıracak dişlerimi,
Akıtacak damla damla nefretini.
Hazır dudaklarımı sıkı sıkı sıkıyorken,
Git adam!
Demiştim sana, "Benim ayağımın altı müsait, başımın üstü de."
Ama bir not düşmüştüm, hatırlıyor musun?
"Ayaklarımın altına düşeni başıma tekrar taç yapmam, üstüne basar geçerim."
Unuttun galiba.
Şimdi ayaklarıma hesap soramazsın.
O kadar zevkli ki kırılan kemiklerinin çıtır çıtır sesi!
Sen içimdeki sadisti uyandırdın.
Şimdi kim engel olacak, senin kanını yudum yudum içmeme?
Hiç mi korkmuyorsun benden?
Ben olsam, benden korkardım.

Bak adam, iyi tanı beni:
Senin üstüne seni koyar,
Seni sana çarpar,
Seni senden çıkarır,
Seni sana böler,
Senin karekökünü alır, etkisiz bir eleman gibi bırakırım bir konteynerin tam da dibine.
Hadi, vurmuşken zincire içimdeki zincirli deliyi.
Git ve gelme geri.
Ben seni söküp attım, sevgili.
Değil gözlerim, yüreğim yansa,
Dönmem.
Dinle yüreğimin sesini,
Selâ veriyor sevgili.
Ruhun şad olsun.
26.09.2024. 13:12

Deniz Gece Mavisi

İçimdeki Sen

İÇİMDEKİ SEN

İçinde sen olan,
sen kokan kelimeler yazmak istiyorum.
Her bir harfinde nefes almak,
her bir cümlede seni anlatmak istiyorum.

Bazen gözlerinde kaybolmak,
bazen kulaklarına fısıldamak,
uyurken yüreğinin üstünü sıkı sıkı örtmek istiyorum.

Dudaklarında bir beste,
gözlerinde bir ışık
ve dilinde bir söz olmak,
damlalar dökülürken gözlerimden
sana ıslanmamış, musmutlu şiirler yazmak istiyorum.

Şarkıların dilimden kelimeleri çaldığı anlarda
seni usul usul dudaklarıma saklamak istiyorum.
Bir çocuk masumluğunda kıskanmak istiyorum o kahve buğulu gözlerini
ve sen kokulu bir güne açmak istiyorum gözlerimi.

Güneşten bile önce sen doğ yüreğime.
Seni ayım,
seni güneşim,
seni dünyam bilmek istiyorum.

Ah, kelimelerin acizliğinden utandığı o yerde
yanaklarında ufacık bir gül olup açmak istiyorum.

Bana mutluluğu sorma adam,
"Sen, sen, sen!" diye haykırmak istiyorum.
06.11.2025 11:11

Deniz Gece Mavisi

İhanet Makamı

Bu şiiri sana nihavent makamından değil, ihanet makamından yazıyorum
İçimde hâlâ beyin ölümü gerçekleşmeyen duygular var.
Zincirli dilimin bu son iç çekişi,
Arsız yüreğimin bu son "gel" diye bekleyişi.

Kapıyı çarpıp giderken ardından son kez bakan gözlerim
Şimdilerde ihanetini izliyor.
Yalanmış sözlerin,
Yalanmış gözlerin,
Yalanmış sevgin.

Şimdi boş bir kabuk içimde adı sen olan o yara.
Bu son tango,
Son ölme çabalarım.
Vakti gelen gider,
Her acı eninde sonunda biter.
Çayına şeker atar gibi,
Bir poşeti çöpe fırlatır gibi
Beni hayatından çıkarıp atman
Sevgi olamaz değil mi?

Evet,
Mevsimlerden ihanet,
Aylardan acı,
Günlerden ayrılık.

Dünlerin yarınları kararttığı anlardayım.
Dilime pelesenk olmuş bir şarkı ile
Arşınlıyorum sokağın en izbe köşe başlarını.
Yüzümde kalaylanan duygular bir bir gözyaşı olup dökülürken
Şiir olup damla damla akıyor.
Usturupsuz dilimin gözyaşları,
Bir acının koynunda büyüyor yüreğim.
Göbek bağından kan damlatıyor ihanetin.

Sana inanmıştım…
Şimdi ise perdelerim kapalı,
Işıklarım sönük.

Ayrılığın siyah şalı
Yavaşça kayıyor omuz başlarımdan.
İhanetin kekremsi kokusu genzimi yakıyor.
Mavi gecenin içine doğmuyor umut,
Düşe kalka yürüdüğüm yollar uzuyor.

Bir bir vuruyorum iki gözümün arasında kıvranan hayallerini.
Yüreğini parçalıyorum ıslak parmak uçlarımla.
Vurup kırıyorum benden ansızın giden bacaklarını,
Prangalar takıyorum dilinin en acıtan yerlerine.

Ve kulağına fısıldıyorum:
"Hani seviyordun?

Hani?”

Son kez konuş…
Ve git şimdi.
24.08.2025 08:53

Deniz Gece Mavisi

İhanetin Lekesi

Yüreğimden dökülen her söz,
adı sen olunca anlam buluyor.
İçimde belli belirsiz adımlar,
Stabil bir hayat durağan bir nefes alış,
Saçlarım ayrılığın ayazında,
Zemheri yüreğim naçar,
Dilim dudaklarima ağır geliyor,
Sözcükler bir bir eriyor dilimle dudaklarım arasında.

Az önce delik deşik edilmiş bir fıçı gibiyim.
Senin düşündükçe azalıyorum,
Azaldıkca acıyorum,
Acıdıkça da mutsuz oluyorum.
Sahi çocuk gülüşlerim nerede?

Bir dağ kulübesinde yerde yatan post gibiyim.
Sereserpe yarım yamalak düşüncelerim,
Gaz lambasının ışığında kaybolan beni arıyorum,
Yine ıslak sokaklar,
Boş caddeler, sessiz kaldırımlar arşınlıyorum.
Sahte bir gülümseme çiziyorum dudak kenarlarıma,
Acının kerpetenleri şah damarımı arşınlıyor.

Ölüm korkutmuyor beni,
Şahadet şerbetini senin elinden içeceksem,
Çek dilini sapla yüreğime,
Akan her damla yaş yıkar mı,
Arıtırmı ihanetinin lekesini,
Söyle öznesiz yüklem arıtır mı?

Deniz Gece Mavisi

İki Beden Bir Yürek Diyalog

K:
Adını andığım her an dudaklarım titriyor,
sanki bir dua kaçıyor aralarından.
Sen, bendeki en kutsal yangınsın,
dudaklarımda mühürlü bir şiir…
Ve ben o şiiri
her sabah ciğerime kazıyorum.
Adamım Cigerime kazıyorum.

A:
Ben de senin adını andığımda
bir şey çöküyor göğsüme, ağır ama güzel
Sanki içime sabah doğuyor,
ve içimde o sabaha senin adını kazıyorum
Bir yangınsa bu,
Kendimi ateşinle yakmaya razıyım.
Kadınım hazırım.

K:
Sen geldin…
ve küllenmiş kalbimin
nasıl alev aldığını gösterdin bana.
Unutulmuş köşelerim
birer birer ışığa döndü.
Geceler, gözlerinle aydınlandı.
Ben yazmadım bu aşkı,
kalem seni kendi yazdı—
kanla, öfkeyle, duayla.
Adamım seni yazdım kalbime.

A:
Ben gelmedim,
sadece senin sesinle yürüdüm yüreğine.
Ben de karanlıktım,
ama senin gülüşünle aydınlandım.
Sen yazmasan da
ben her gece seni defter defter içime kazıdım.
Dua ettiysen
ben duanın karşılığı oldum
Duanın karşılığı Kadınım...

K:
Sözlerin vardı…
göğsümün tam ortasına konan
bir tüy kadar hafif,
ama kurşun kadar etkili.
Varlığınla içimdeki tüm karanlıklar
tek tek yer değiştirdi güneşle.
Ben seni sevmekle
kendimi buldum.
Adımı bile senin sesinden duymayı sevdim.
Sabahları aynaya bakmayı,

nefes almayı,
insanca yaşamayı
seninle hatırladım.
Seninle Adamım…

A:
Konuştuysam
Yarana merhem gibi değsin diyeydi.
Ben de karanlıktaydım,
ama seninle gün doğdu içime.
Adını söylemek,
göğsümde kutsal bir fısıltıydı benim için.
Kendimi,
ilk kez bir kadının gözlerinde tamam gördüm.
Seninle yaşamak
bir ömür değil,
bir ruhun uyanışıydı.
Uyanışıydı Kadınım...

K:
Seninle her şey çocukça,
ama en derin, ama en gerçek.
Gözlerimde dönme dolaplar,
ellerimde balonlar.
Adını andıkça
bir salıncağa biniyor kalbim,
göğe dokunuyor.
Çünkü seninle
her şey yeniden yeniden ve yine yeniden başlıyor.
Adamım…

A:
Seninle içimdeki çocuk
yeniden doğdu, yeniden güldü.
Ne zaman göz göze gelsek,
kalbim salıncağa değil,
sana doğru uçtu.
Seninle başlamak,
daha önce hiç yaşanmamış bir hayata
ilk adımı atmak gibiydi,
Ve evet.
Her şey seninle yeniden yeniden ve yine yeniden başlıyor Kadınım.

K:
Bir gülüşünle
yeşeriyor içimdeki mezarlık.
Zaman sensiz geçmiyor artık,
çünkü "zaman" bile
seninle anlam buluyor.
Bu masal seninle başladı
ve ben,
her seferinde

ilk kez yaşanmış gibi
tekrar tekrar sana âşık oluyorum.
Adamım sana aşık oluyorum.

A:
Senin gülüşün
zamanı unutturuyor bana.
Dakikaları değil,
kalbimi sayıyorum artık.
Masal dedin ya,
ben seni düşümde değil,
gerçeğimde yaşıyorum.
Ve ben de
Her sabah uyanır gibi
Yeniden yeniden âşık oluyorum sana.
Kadınım...

K:
Ellerin…
bir sığınaktan öte,
bir dua gibi, bir yemin gibi huzurlu.
Sarılınca iyileşiyor tüm yaralarım,
geçiyor her kırık, her korku.
Sen varken,
dünya korkutmuyor beni.
Korkutmuyor Adamım…

A:
Ellerin ellerime değdiğinde
dünya susuyor.
Seninle omuz omuza
bütün savaşlara girerim.
Çünkü senin yanında
yenilmek bile şeref olur.
Sarılmaların,
en çok inandığım dua gibi
kalbime kazılı artık.
Kadınım kalbime kazılı.

K:
Sen konuşunca susuyor her şey.
Sadece biz kalıyoruz:
Senin kalbinin içinde ben,
benim kalbimin içinde sen.
Adamım sen.

A:
Evet...
Konuşmasak da olur artık,
çünkü biz göz göze kaldığımızda
dil değil, kalpler konuşuyor.
Senin kalbinde kayboluyorum,

kendi kalbimde seni buldum.
Bundan büyük bir aşk,
bundan derin bir teslimiyet
olabilir mi sence?
Yok yok bana senden başka ilaç yok.
Kadınım yok.

K:
Bakışların…
bir keman telini ağlatır gibi
titretirken yüreğimi,
ben seni izliyorum—
şairlerin bile kıskanacağı şiirleri
satır satır sana yazıyorum.
Ve saçlarımı rüzgâra değil,
sana bırakıyorum:
Sen kurut,
sen tara,
sen öp diye
kendimi sana,
savunmasız ca emanet ediyorum.
Adamım emanet ediyorum.

A:
O bakışların
bir şiir değil,
beni baştan yazıyor her seferinde.
Sen kendini bana bıraktın ya,
ben sana zaten
bir ömürlük söz vermiştim.
Rüzgâr değil, ben öpeyim saçlarını,
ben savunayım seni.
Çünkü sen
benim cennetimsin.
Kadınım cennetimsin.

K:
Geçmişi susturdum,
kefensiz gömdüm hepsini.
Çünkü artık sadece sana aitim.
Seninle başlıyorum her şeye
ve seninle son bulacak her şey.
Çünkü sen…
benim varoluş nedenimsin.
Yaşama sebebimsin.
"İyi ki varsın" dedirten tek sevdamsın.
Turgut uyarın göğe baktığı o durakta,
Ben gözlerine bakıyorum.
İyi ki varsın,
Iyi ki varsın Adamım.
Iyiki varsın...

A:
Geçmişin acılarını senin gözlerinde unuttum.
Bana değil, bize aitim artık.
Seninle başlamak yetmez;
seninle ölmek bile huzurdur bana.
Eğer gökyüzü bir yer arıyorsa inecek,
ben senin kalbini gösteririm.
İyi ki varsın Kadınım,
iyi ki düştün yüreğime dua gibi.
Ben seninle kendimi buldum,
Beni ben eden kadın
Iyiki varsın Kadınım....
04.08.2025 13:59
Deniz Gece Mavisi & Selçuk Levet

Deniz Gece Mavisi

İki İleri Bir Geri

Bir şarkının nakaratında kaybediyorum kendimi,
Bir şiirin kıtalarında geziniyor yorgun ayaklarım.
Geceyi sararken ayrılığın siyah şalı,
Sana el değmemiş şiirler yazmak istiyorum.

Her şey başladığı yerde son buluyor,
İlk defa girdiğim bir sokak gibisin:
Biraz telaşlı, biraz ürkek...
Şimdi ucundan hava alan umutlarımla baş başayım.
Her şey sıradan, hep aynı hikâye:
Sen seviyorsun, o gidiyor.
Durup nefes almak istiyorum;
Hayatın sarp ve sapa yollarında kaybolmayı kabul etmiyorum.

Sesini özlediğim saatlerdeyim,
Deli dolu dakikalarım başlıyor yine.
Göğüs kafesim "sen" diye soluk alırken
Kalp kapaklarım hızla çarpıyor.
Ruhum ruhunu sevdi bir kere, diyemiyorum.
Aşk denilen, tarifi bile olmayan o güzel, sihirli kelime
Benim de gönül limanıma uğruyor.
Git gelme diyemiyorum.

Çıkmaz sokaklarında seni deliler gibi arıyorum;
Göz bebeklerim cennet gözlerini görmek istiyor.
Şahlanmış taylar gibi kanım bedenimde dolaşmaya başlıyor.
İki ileri, bir geri yokluğun...

Gönül pencereme sağanak sağanak yağarken yağmur,
Yüreğimi aşk basıyor.
Denizin mavisinde, senin gözlerinde kayboluyorum,
İnkâr edemiyorum.
İçimdeki korkak beni gizlesem de
Sen hep asi ve öfkelisin kadere.
Kaleminden aşk dökülse de,
Kelimelerinden kin damlasa da
Öfkelisin geçmeyen geçmişe.
Öfkelisin...
03. 02 . 2025. 15.51
Gece Mavisi & Deli Çocuk

Deniz Gece Mavisi

İki İleri Bir Geri Hayat

Kelimelerin buz tuttuğu anlardayım,
Kime ve neden bu öfkem?
Oysa öfkemin bir muhatabı yok; kaderime, tüm isyanım.
Her şeye şükretmiş ben, isyanlardayım.
Biliyorum, yanlış, biliyorum, günah ama engel olamıyorum.

"Neden ben?" dediğim acılar kanatırken avuç içlerimi,
Vicdan terazisinde suçlu çıkmayacağımı da biliyorum.
Her şey o bilindik hikâyeye çıkarken,
Ben ise henüz yazılmamış bir hikâye yazmak istiyorum.
Seni koyacak yer buluyorum, her seferinde de beni bir yere sığdıramıyorum.
Ağır geliyor hayatın yüzüme çizdiği olgunluk çizgileri.
Saçımdaki aklar bana o kadar yabancı ki,
Küf tutmaz naftalin kokulu umutlarım, bir yerde istemsizce, sessiz sessiz kanarken,
Sana şiirler yazmaya çalışan eller yine benim oluyor.

Hataların boynu bükük,
Gerçekler sinirli.
Ben neresindeyim bu hikâyenin?
İki ileri, bir geri hayat...
Anlamsız ve sıradan her şey.
Her sabah gördüğüm kedi hep aynı yerde,
Simitçi çocuk ve yüzündeki o umutsuz ifade.
Ceplerime mıhlanmış esaret,
Ellerim ceplerimde,
İstemsiz yakıp söndürdüğüm sigaralar yerlere saçılmış.

Gecenin koynunda saklanıyor pişmanlıklar,
Bir köşede bekliyor umut, belki unutulur diye.
Sabreden yürek benim.
Yüzüme vuran soğuk rüzgarlar,
İçimdeki ateşi dindiremiyor.
Sanki içimden bir parça daha kopuyor.
Her nefeste biraz daha umutsuzlaşıyorum.
Devam ediyorum yaşamaya,
Ama yorgun,
Ama umutsuz,
Ama çaresiz, devam ediyorum...
01.10.2024 10:48

Deniz Gece Mavisi

İkinci Kadın

Öyle çok seviyorum ki seni
Kırmadan dökmeden dağıtmadan
Sadece seviyorum
Biliyorum belki kavuşamiycam sana
Belki değmeyecek elin elime
Gözün gözüme
Bir şarkının nakaratında olamayacak adlarimiz yanyana
Ama seni sevmekten hiç vazgeçmiycem
İnsan nefes almaktan vazgeçer mi
Aldığım her nefesin adı sensin

Özleyerek seviyorum seni
Hiç bir beklentim yok senden
Bir kere baksan gözlerime
Bir kere dönse dilin adımı söylemeye
Dünyanın en mutlu adamı ben olurum
Seni sevmek icin yaratılmışım ben
Saçlarını bile tel tel sevdim
Gözlerinde boğulmaya razı bir bedenim şimdi

Biliyormusun sevdam
Adının yanına her sözcük yakışıyor
Yüzünün kenarına düşen saçın bile öyle güzel geliyor ki bana
Yüzünün her santiminde at koşturmak
Dudaklarının çukurunda uyumak istiyorum
Platonik aşık diyorlar bana
Bilmiyorlar ki nefes nefes içimdesin
Her gece resmini bir kere öpmeden uyumuyorum
Hep dua ediyorum
Rabbım kalbindekini hayatima hayırlı etsin diye

O kadar çok seviyorum ki
Kulaklarımı tüm seslere kapatarak
Gözlerimi tüm gözlere yumarak
Dilimde sadece senin adını zikrederek
Sevdiğim ikinci kadınsın sen

Babam derdiki oğlum adam olan erkek
Üç kadın sever
Biri anasi
Biri karısı
Biri de kızı
Ben seni Allah için sevip
Yüreğimde kiymişim aşk nikahını
İmza sadece prosedür benim için

Umarım bir gün tüm cesaretimi toplayıp
Sana aşkımı haykirabilirim
Ama o zamana kadar
Uyu göz kapaklarimda
Öleceğimi de bilsem ağlamam sevgilim
Sen benim kadınımsin

Ve ben çok şanslıyım
Seni seviyorum kadın
Sevdiğim ikinci kadınsın sen
İkinci kadın
31.03.2024 21:47

Deniz Gece Mavisi

İkisi Bir Arada (düet)

(D)
Mutsuzdum…
Hem de çok.
Hayat, bir kıyıdan ötekine savuruyordu beni.
Bazen tutunacak bir dal arıyor, bulamıyordum; elimden tutacak bir dostum bile olmadı.
Yapayalnızdım hayatın en güzel günlerinde.
Avuçlarımda kanayan mazimle ayakta kalmaya çalışıyordum.

(Z)
Ben de öyleydim.
Kanatları kırılmış, umudu tükenmiş…
Sırtında hançer izleriyle geri dönen biriydim.
Sesimdeki acı sana nasıl ulaştı bilmiyorum ama sen de ben gibiydin.

(D)
Önceleri temkinliydim…
Belki gidersin, belki yarım kalırım diye bağlanmak istemedim hiç sana.
Ama yaralarımız ve acılarımız aynıydı.
Senin gözünden düşen her damla yaş, mendile değil, yüreğine düşüyordu.

(Z)
Ben sana elimi uzattım.
Kırık, titrek parmak uçlarımla…
Sen korka korka tuttun ve hiç pişman olmadın, beni de hiç pişman etmedin.

(D)
Sen benim canım, kanım, dostum oldun.
Yeri geldi annem oldun, yeri geldi kardeşim oldun…
Bir kız kardeşim yoktu benim ama sen vardın.
Kimse sana zarar versin istemedim.
Senin canını yakmaya çalışana ben engel oldum, herkesi senden uzak tuttum.
Çünkü biliyordum: Sen mutlu olmayı hak ediyordun.

(Z)
Ben senin yanında yeniden doğdum.
Sabahlara kadar birlikte ağladık,
yeri geldi yalancı aşklara lanetler yağdırdık.
Ayırmaya çalışan çok oldu,
ama ellerimizi hiç bırakmadık.

(D)
Bir gece bir rüzgâr esti, evet…
Ama biz yüreğimizin camlarını açmayı yine başardık.
Şimdi soruyorlar bana:
"Onda ne buldun? Neden o? Neden bu kadar çok seviyorsun onu?"
Tek bir cevap veriyorum:
O, bu hayatta karşıma çıkmış, ete kemiğe bürünmüş meleğim benim.
Bana huzur veren tek kadın…
İyi ki varsın Zuzum…
İyi ki varsın ve hep ol yanımda.
Küssen bile bir gün bana, sakın unutma:
Ben seni çok seviyorum, kadın, çok.

(Z)
Senin olmadığın gecelerde bile ben hep seni bekledim.
Elim defalarca telefona gitti ama arayamadım.
Oysa sesindi bana huzur veren.
Şimdi dost hanemdeki en parlak yıldızımsın.
Ve ben bir yıldız uğruna binlerce gezegenden geçtim.
İyi ki varsın Denizim…
Çünkü baktığım gökyüzünü bana sen inşa ettin.
Olur da bir gün biterse bu masal, kırılırsa camdan yüreğin,
seni çok sevdiğimi unutma, kadın.
Unutma.

06.09.2025 – 16:42

Deniz Gece Mavisi

İlham Perisi

Bazen yazmak istersin,
Gelmez kelimeler...
Bir şey olsun, takılsın dilime dersin en güzel sözcükler.
Ama gelmez ne ilham ne de beklediğin aydınlık,
Usulca susarsın.

Sonra dökülür kelimeler,
Bu sefer de sonu gelmez.
Zordur yürekten çağlamayan sözcükleri
Derleyip toparlayıp yazmak.
Ama demini almışsa kelimeler,
İlham perisi dokunmuşsa omzuna,
İstesen de engel olamazsın
İçinden çağlayıp gelen sözlere.

İlham gelmişse yazmamak,
İhanet olur hem şaire hem yüreğe.
Kalemin kâğıda olan aşkı,
Ve yavaşça belini sarması,
Bir dansın başlangıcı olur.
Damla damla akar mürekkep kâğıda,
Kana kana içer aşkı.
Zordur bir kaleme şair olmak.

Bazen de yürek alır kalemi,
"Ben yazacağım," der
Ve başlar yazmaya.
İçinde uçuşan kelebeklerin kanatları
Okşarken kalp oyuklarını,
Şair anlatır aşkı.

Bir zamanlar ben de şairdim.
O zamanlar elimle yazardım şiirleri,
Kardelen çiçeğinden ilham alırdı dizelerim.
Ben sadece oynatırdım kalemi,
O yazardı.

Sonra kalbim aldı kalemi eline,
Yazdı, yazdı...
Şimdi anlıyorum;
Ben değil, yüreğimmiş şair olan,
Bana kardelen çiçeğini anlatan.
Yüreğimmiş!

Kardelen çiçeği,
Minicik dallarına inat,
Güneşi bir kere görmek,
Onu bir kere hissetmek için
Ölümü bile göze almış.

İşte ilham böyle bir şey:
Doğada bulunan her şey bir ilhamdır,

Almasını bilene.

Yüreğimin ayağı kırık atları vurulurken,
Gözümden damla damla şiir döküldüğünde anladım:
Her acı bir şiir doğururmuş.

Her acı bir şiir doğururmuş,
Ve her şiir bir yol açarmış karanlıklara.
Gözyaşlarım kalemin mürekkebi oldu,
Her damla bir mısrayı fısıldadı kâğıda.

Kalemle kâğıt arasındaki o ince bağ,
Aşkın ve hüznün harmanı...
Bir dans gibi süzülen harfler
Kalbimin derinliklerine kök saldı.

İşte şiir de böyle değil mi?
Her harfi umut, her mısrası cesaret,
Yürek susmazsa kalem konuşur,
Ve her acı ilhama dönüşür.

O hâlde yazmalı insan,
Yaralarına derman olurcasına.
Her sözcük bir yara bandı,
Her mısra bir nefes gibi...

Çünkü şair bilir ki:
Yazmak yaşamaktır.
05.02.2025 14:30

Deniz Gece Mavisi

İllede Sen

Günüm sen oldun gecem de sen
duam sen , dileğim sen
her şeye bir anlam katanım sen
hayatımı güzelleştiren

bilirimsin kalbim ne der
ille de sen ille de sen
geçmiyor saatler bilirimsin
ille de sen ille de sen

sabır taşımı çatlatıyorsun
ille de sen ille de sen
gönül gözümün gördüğü
ille de sen ille de sen

bakışın bir roman gülüşün beste
tezenenin çığlığı sen
seninle canlanıyor ezelden beri
saçlarımın her bir teli sen

kalbimi çaldın habersizce sen
sen var ya sen , sen var ya sen
aklımı kaybettim senin yüzünden
sen var ya sen , sen var ya sen

gözlerinin rengi öldürür beni
sen var ya sen , sen var ya sen
gülüşün endamın sürükler beni
sen var ya sen , sen var ya sen
DENIZ GECE MAVİSİ & SELÇUK LEVENT

Deniz Gece Mavisi

İnandır Beni Aşka

Dudaklarımı sıkıp ağzımı ellerimle kapatıp hıçkıra hıçkıra, sessiz sessiz ağladığım gün anladım:
Bazen insan, gözyaşlarını içine akıtırmış.
Gözyaşlarım, heveslerim gibi içimde kaldı.
Kursağıma battı mutluluklarım.
Hep bir köşe, hep bir dönemeç aradım hayata çelme atmak için,
Ama her attığım çelme, beni düşürdü.

Sonra vazgeçtim.
Çalan telefon,
Giden sevgili,
Biten kalem,
Kaybolan umutlar umurumda olmadı.
Yaktım şiirlerimi,
Beynimin derme çatma kulübesinde yaktım umutlarımı.

Şimdi yarısı yanmış sigara gibiyim.
Son defa bakıyorum hayatın lacivert gözlerine.
Dudaklarımda kelimeler buz tutmuş,
Dilimde donuyor aşk.
Ve sen, hiç gelmeyen sevgili,
Umudumu kaybettiğim gecelerin birinde gel.
Usulca sokul,
İzin verme gitmeme.
Beynimin arka sokaklarında hep bir yerin olsun.
Aşk ile dokun yüreğime,
Rüyalarım gerçek,
Gerçeklerim sonsuz olsun.

Hadi, inandır beni aşka;
Aşka inanmayan yüreğime inat,
Dol yüreğime,
Dağıl hücrelerime.
Tenimin tuzlu coğrafyasında adını yazdır altın harflerle.
Hadi, adam, aşkı yüreğinden alıp koy avuç içlerime.
Seni misafir etmeyen yüreğim utansın.
Hadi, adam,
Değdir isot kokulu nefesini narkozlu tenime
Ve "Seviyorum" de.
14.10.2024 11:18

Deniz Gece Mavisi

İpliğin İğneye Aşkı

Denizlerimi yakmaya mı geldin, adam? Denizler yanmaz ki... Gözlerimi soldurmaya mı geldin? Gözlerim solmaz ki... Kalbimi kırmaya mı geldin? Kalbim artık kırılmaz ki...

Hayat bir mücadele değil mi? En büyük çabamız yaşamak.

Yanlışların doğruların ipini çektiği anlardayım, Dilimin susup kalbimin konuşması artık imkânsız. Oysa imkânlı imkânsızlıklar saklıyordum umut defterimde, Kuruttuğum mutluluk çiçeklerine inat.

Şimdi varların yok olduğu, Yoklarınsa hiç var olmadığı yerlerdeyim. Saçımı yolan zaman bende duruyor, Merak ediyorum, sende nasıl işliyor? Naftalin kokusuna küf kokusu karışıyor. "Ben demiştim," demeyi sevmeyen dilim sancılı, Zincire vurduğum ayaklarım prangalı.

Göçebe bir yalnızlığı kucaklıyor kimsesiz kollarım, Sarılmanın günah sayıldığı dünlerin çocuğuyum ben. Başımı okşayan her eli sevgi sanıyorum. Sarmal bir bulmaca gibiyim; Sağdan sola, soldan sağa, Yukarıdan aşağı, Ve aşağıdan yukarı, Bazen çapraz bir labirentteyim.

Ben bana yabancıyım... Yırtıp atmak istiyorum ölü derimi, Parçalamak istiyorum göğüs kafesimi, Çekip koparmak istiyorum kirpiklerimi. Elimde makas, kesip atmak istiyorum içimdeki tüm "sen"leri.

İpliğin iğneye aşkı gibi usul usul yayılmak istiyorum hücrelerine, Damarlarından geçmek istiyorum. Ama olmuyor... Tek şeritli bir yol, çıkmaz sokak yüreğin.

Ölümün soğuk nefesi ensemde, Koynuma giriyor gri yalnızlık. İniltili gece, Anadan üryan ölüm...

Ve ben, Karanlığın orta yerinde, Suskunluğun çığlığında, Ateşe düşmüş gül, Varla yok arasında asılı kalmışım. Gitsem ihanet, Kalsam azap.

Umudun solgun yüzünde, Aşkın yarım kalan hecesinde, Hayatın eksik cümlesinde, Virgüllere takılıp düşüyorum.

Belki de, Geri dönülmez bir yoldayım, Adımlarımda ağır bir vedanın yükü, Ve dilimde yarım kalmış dualar...
Denizler yanmaz, Gözler solmaz, Kalpler susmaz, sevgili.

Bitti sandığın yerde, Yeniden, yeniden, yeniden başlar umut. Ve sen sadece, "Amin... Şükür..." dersin.
Çok şükür, bin şükür...
Çünkü ben, Yıkılmayan o son duvarım, Küllerinden doğacak,
O son umut kırıntısıyım.

Ve belki de, Bitti sandığın yerde, Başlıyorum yeniden...
13.02.2025 – 15:30

Deniz Gece Mavisi

İstanbul Ağlıyor

İstanbul'un buğulu ve ıslak sokaklarında kaybettim seni.
Sen adım adım giderken benden,
Ben damla damla yıkadım gidişinin ayak izlerini.
Dünlerin acısı,
Sözlerin yalnızlığı dudağımda kaldı,
Yutkunup yutkunup sürüdüm ölü derimi.

Azap oldu gecelerim,
Kanamalı bir aşk doğurdu yüreğim.
Hıncahınç bir acının eline verdi makası hayat,
Ve yırtıldı gözlerimin ar damarı.
Kana bulanmış her ihanet bir yanımı götürdü benden.

Şimdi okuyup unuttuğum kitaplar,
Dilime dolanan harfler
Ve koynuma giren esaret bana yabancı.
Zincirli dilimin bu son tangosu,
İstanbul sokaklarına gelin ediyorum gözyaşlarımı.
Kaldırım taşlarına vura vura öldürüyorum el değmemiş umutlarımı.
Kınını kesmeyen bir kılıcın ucundayım,
Titrek ayak parmak uçlarım,
Damla damla seni yazıyorum.

İstanbul ağlıyor,
Ben ağlıyorum.
Gözlerimden kalkıyor acının şilepleri,
Dilime dolanıyor yalnızlığın melodisi.
Kulaklarımda uğulduyor sensizlik.
Adı ne bu acının?
Bedenim yüreğime ram olmuş,
Yüreğim ayazda,
Avuç içlerimde ölü kelebekler...

İstanbul, ne istedin aşkımdan?
Bütün sokaklarını adımladım,
Her kaldırımı, her sokağı, her ıssız köşeyi.
Gecenin koynunda kaybolan bir çocuk gibi,
Aradım izlerini bulamadım.
Sesime çarpa çarpa büyüyen duvarlar,
Ve üstüme kapanan ağır kapılar.
Hangi eşikte kaldı ellerimin sıcaklığı?
Hangi yağmur silip süpürdü bizi?

Söyle İstanbul,
Hangi martıdan öğrendin terk etmeyi,
Hangi rüzgâr fısıldadı kulağına vedayı?
Bir aşkın cenazesini taşıyor bu şehir,
Ve ben
Gözlerimi bıraktım en son baktığın yerde.

Gidiyorum, yitik aşkın,
Islak kaldırımların,

Buğulu gözlerin senin olsun, İstanbul.

Aşk fedakârlık demekse,
Al aşkı da, sana feda edip gidiyorum.
Köprülerin de senin olsun,
Denizlerin de,
Ben yüreğimi Sultanahmet’e gömüpte gidiyorum.
Gidiyorum, İstanbul,
Gidiyorum…
24.02.2025 18:19

Deniz Gece Mavisi

İtirafname

Zabıtlara geçsin bu bir itirafnamedir,
Ben onu sevmekten,
Ben onu beklemekten,
Ben onu özlemekten
Yoruldum.

Bir gün bana gelecek diye hayal kurmaktan,
Her gece duvarları yumruklamaktan,
Tavanlarda özlemini oynatmaktan,
İçimde ölsün diye kalbimi dağlamaktan,
Yoruldum,
Yoruldum hâkim bey.

Varsa bildiğin bir suç,
Ben onu da işleyip sessizce gitmek istiyorum,
Ya da dayamak istiyorum silahı alnımın tam ortasına,
Kararlıca tetiği çekmek istiyorum.
Yoruldum,
Dilimle dudağım arasında sessiz harfleri saklamaktan,
Her gözde,
Her yüzde,
Her sözde onu aramaktan yoruldum.
Kır kalemimi hâkim bey,
Kır kalemimi.

Onun gözleri,
Onun sözleri,
Ve onun yüzü olmadan yaşayamam.
Artık avutamıyorum yorgun bedenimi,
Kırık ellerimi.
Her gece hesap soruyor baktığım aynalar,
"O nerede?" der gibi bakıyor gözlerime,
"Neredesin be sevdam?"
Ben yine cevap veremiyorum.
Gitti desem gitmezsin ki benden,
Bitti desem bitemezsin ki,
Ver artık hükmümü hâkim bey,
Onu onsuz yaşamaktan yoruldum.

Sustukça büyüyor içimde acım,
Yara alıyor en güzel düşlerim,
Gizli saklı her hatıramız kanıyor yastık altı,
Sessizce sızılıyor sol yanım.
Bir sigara yakıyorum yokluğuna,
Dumanı doluyor içime,
Çaresizliği sarmalayan bir dert yumağına dönüşüyor kanlı gözlerim,
Duman duman yayılan bir hüzün gibi,
Yakıyor beni, hâkim bey, alev alev.
Onu çok özlüyorum.
Diyemiyorum ki dön özledim.

Gözlerimi kapatıp onu düşlemekten,

Geceye göz kırpmaktan,
Sabahları onsuz karşılamaktan,
Yoruldum hâkim bey,
Özlemiyle uyuyup,
Hasretiyle uyanmaktan,
Anla beni, anla lütfen,
Rüyamda bile onu kaybetmekten,
Bir daha kavuşamayacak kadar uzaklarda olmasından,
Bir mezar taşına sarılır gibi,
Onun hayaline sarılmaktan,
Buz gibi soğuk, taş gibi sert
Bir yalnızlığı kabullenmek zorunda kalmaktan yoruldum.

Bir gülüşü var, hâlâ hatırımda saklı,
Bir dokunuşu var, unutur muyum? Unutulmuyor.
Her adımda yankılanan sesi var,
Sonsuzluğa karışmış bir rüzgar gibi,
Geçmiyor, dinmiyor,
Susmuyor işte hâkim bey!
Bir duysan kalbimde çırpınan kanatlarını,
Onu onsuz yaşamaktan yoruldum.

Ve ben, hâkim bey,
Sığmadım hiç bu dünyaya,
Gökyüzü de dar,
Toprak da kabul etmez beni,
Ben onu görmeden,
Ben onu duymadan,
Yağmur olup saçlarına yağamadan,
Nefes olup bedenine dolmadan,
Ve onun adını son bir kere haykırmadan
Yaşayamam,
Yapamam hâkim bey,
Kır kalemimi,
Ver hükmümü.

Ben onsuz yaşamıyorum ki zaten,
Öyle bir yaşam ki bu,
Her anı boş, her anı eksik,
Eksik kalıyor nefesim,
Onun olmadığı her an, her saniye,
Yaşamak denir mi buna hâkim bey? Yanıyorum,
Kül olmuş yüreğimi avuçluyorum,

Bir anlık huzur bulurum diye karıştırıyorum kitapları ama nafile,
Bazen bir çay bardağında,
Bazen bir şarkıda,
Bazen bir şiirde gelip çakılıyor beynime.
Uzanıyorum, tutamıyorum,
Haykırıyorum, doyuramıyorum
Onun gözlerine son kez bakmadan
Gözlerimi kapatamıyorum.

Kır kalemimi hâkim bey,

Onu sevmekten değil,
Onu onsuz sevmekten yoruldum,
Onunla olamadan, onu hayal etmekten
Yanıp yanıp kül olmaktan yoruldum.
Ver, hükümümü ver hâkim bey,
Beni bu yangından kurtar
Çünkü ben,
Onsuz aldığım her nefesten yoruldum.
Kır kalemimi hâkim bey,
Ben gördüğün
Ve duyduğun en büyük suçu işledim.
Sevdim,be sevdim.
Kır kalemimi hâkim bey
Ben onu
Ben onu
Ben onu çok sevdim.
03.09.2024 09:10

Deniz Gece Mavisi

İyi Değilim Ben

Gün batarken yüreğimde
Sevdan gizli bende
Ayrılıklarla dolu hüzün vadisinde
Kavuşmak için çırpınan ruhum şimdi
Dakikalar yıllara dönüşüyor
Yillar hasrete

Saatler geçerken yavaş yavaş,
Aşkın ateşiyle yaniyor içim.
Şiirler yaziyorum anlatamıyorum yerini
Sevdanın denizinde kayboluşumu anlatamıyorum

Gözlerimde bir damla yaş
Yıllar geçse de dinmeyen ayrılık şarkısı ile
Kavuşmak umuduyla bekliyorum,
Hasretle dolu yalnızlıklarım birer çığlığa
dönüşüyor
Omuzbaşlarimdan kayan ipek şalım bile dertli
Gelip dudak kivrimlarima yerleşen sevincler suskun
Odam sessiz
Bir matem havası tüm evi sarmış

Ben iyiyim
Gozbebeklerim iyi değilsin diye bakarken gözlerime
İyiyim ben
Hem yaramda iyi
Üzülme gecer simdi
Avuturum kimsesiz ellerimi
Uyuturum dizlerimde tüm acılarımı
İyiyim ben diyemiyorum ki

Sahi iyimiyim
Hergun alışveriş yaptığım bakkal amca bile hayatımdan endişe eder olmuş
Kargalar güvercinler çat çat vuruyor cama
Iyimisin bir ses ver der gibi
Sürekli kapım çalıyor Ayşe teyze ya bir şeker istiyor yada bir kahve Ayşe teyze ne ara bu kadar kahve sever oldu diyemiyorum

Gittiğin gün beni bana bırak demiştim Oysa
Sen aklımıda alıp gitmişsin
Yaralı bir kalp
Boş bir beyin neye yarar düşünmedin tabi
Öyle ya bu ilişkide düşünen hep bendim
Bak onuda unutmuşum
Galiba iyi degilim
İyi değilim ben
Hiç iyi değilim
21.02.2024 13:26

Deniz Gece Mavisi

İyi Ki Varsın Adam

Gönlünün sırlarını yüreğime nakşettiğim günden beri,
Adını her solukta yıldızlara fısıldadım.
Aşkın en derin sularında seni arayıp bulamadığım anlarda,
Sensiz nefes almanın hüznünü yaşadım.

Gözlerin, yıldızların en parlak hali oldu,
Dudakların, güllerin en tatlısı.
Seninle tutuşan ellerimiz,
Aşkın en kutsal işaretiydi bize.
Seni yazdım kalbime,
Her harfinde sevgim, her satırında aşkım.
Sonsuzluğa kadar,
Çünkü sen, aşkın en güzel şiiri oldun yüreğimde.

Sana çevirdim tüm fallarımı,
Sana tuttum tüm dileklerimi.
Yaradanıma açılırken ellerim, sana biriktirdim tüm dualarımı.
Sen, benim yüreğimin en mukaddes yerinde açmış
Sevda çiçeğimsin.
Dilimin duası,
Yüreğimin en güzel bestesisin.
Adını andığım her an yüreğimde uçuşan rengârenk kelebeksin.
Kanatlarına umut bağladığım Zümrüdüanka kuşumsun.
Sen benim canımsın.

Canıma can bildim seni,
Ömrüme eş bildim seni.
Sen benim yaşama sebebim,
Beni hayata döndüren meleksin.
Rabbimin bir mucizesi, gülüşünü gözlerime nakşettiğimsin.
Sen, telvesini parmağımla alıp
Yüzüme, dudaklarıma süre süre zevkle içtiğim
O acı kahvemsin.
Ve dudaklarımda bıraktığı tadı anlatamadığımsın.
Sen iyi ki varsın.
İyi ki varsın, adam.

26.08.2024 08:49

Deniz Gece Mavisi

İyiki Deliyim

Merhaba doktor,
– Biliyorum kızıyorsun bana…
– "Onca zaman neredeydin? O kadar emek verdim sana, hiç mi olmadı?" diyorsun.
– Haklısın belki…
– Ama bir kere de sen yap empati…
– Hani hep bana diyorsun ya, "Deniz, kendini başkasının yerine koy…"
– Bir kere de sen koy kendini benim yerime.
Çok değil, yarım saat ben ol…
Ne olur.

– Öleni gömmek kolay, peki ya yaşayanı?
– İşte asıl mezar orada başlıyor doktor.
– Ben onu gömdüm…
– Bembeyaz bir hastane çarşafının ortasında.
– Ve ardından yüreğimi toprağın en karanlık köşesine gömdüm.

– Şimdi yaz doktor:
– Gözleriyle kapat mezarımı,
– Teniyle sar bedenimi,
– Saçlarıyla bağla kefenimi,
– Kokusuyla yıka cesedimi.
– Ben başka türlüsünü bilmiyorum…
– Beni onunla göm doktor.

– Hiç sevdin mi sen?
– Sevdiğini kefenle uğurladın mı?
– Morgda yatarken "üşür" diye üstünü örtmeye çalıştın mı?
– Ben yaptım.
– Ama kimse bana "geçer" demesin.
– Geçmedi.
– Geçmiyor.
– Geçmeyecek.

– Birazdan gelecekler biliyorum.
– Beyaz önlükleriyle, ellerinde iplerle…
– Ben "iyiyim" desem de, "deli" diyecekler.
– Bağlayacaklar beni, çekiştire çekiştire…
– Ve sonra herkes rahatlayacak:
– "Deli sustu."diye.

– Ama doktor…
– Ben deli miyim?
– Yoksa deliliğe sığınmış, kırılgan, ince düşünceli bir insan mıyım?
– Peki ya beni delirtenlerin hiç mi suçu yok?

– Kapıma işeyen kediye bile tahammülüm kalmadı.
– Kasap Hayri'nin yağlı kıyması, Nimet Teyze'nin sokakta şaklabanlık yapışı…
– Hepsi beynimde patlıyor doktor.
– Ben her sabah sabırla dua ediyorum Rabbime:
– "Allah'ım, akıllı görünüp aptal olanlardan,
– Namuslu görünüp namussuz olanlardan,
– Diplomalı eşeklerden koru beni…"

– Evet, bu nasıl dua diyorsun değil mi?
– Ama unuttun galiba…
– Ben deliyim.

– Benim hastalığımın bile adı afili:
– "Borderline" mıydı, "bordro" mu ne…
– İnsan bazen adını bile telaffuz edemediği bir acının içinde buluyor kendini.

– Çok konuştum.
– Daha sineklere yüzme dersi vereceğim.
– Uçağım kalkacak birazdan…
– Mezarına yetişmem lazım.
– Çünkü ben gitmezsem, o uyuyamaz.

– Şimdi söyle doktor…
– Teşhisim ne?
– Ben gerçekten deli miyim?
– Yoksa…
– Bu dünyada akıllı kalmaya çalışan son vicdan kırıntısı mı?

– Ama madem öyle…
– Deliliğin bana verdiği son yetkiyle…
– Kendimi taburcu ediyorum!

– Hoşça kal doktor.
– Sen de gel yakında.
– Çünkü bazı acılar tek başına taşınmaz.
– Buyrun, bağlayabilirsiniz ellerimi…
– Ama fazla sıkmayın, sonra iz kalıyor estetige de verecek param yok benim.
– Ben açım doktor…
– Ama karnımı değil…
– Ruhumu doyuracak bir lokma arıyorum bu hayatta.

– Ve işte son sözüm:
– Siz akıllılar bu dünyayı bu hale getirdi
,– Ben de şimdi deliliğimle onur duyuyorum.
İyiki deliyim doktor yoksa nasıl dayanırdı aklım nasıl..?
18.07.2025 14:11

Deniz Gece Mavisi

İyikim

Derin bir aşktı benim sana hissettiklerim.
Ne zaman konuşmaya kalksam,
Gözlerin sözlerimin katili oldu.
Ve ben hep sustum.
Sonra baktım ki ben sustukça uzaklaştın benden,
Her suskunluk daha da çok kanattı beni.

Sonra haykırmaya karar verdim.
Şimdi duyduğun her şeyin sesini kıs;
Yanan yüreğimin aydınlığında sana seslenmek istiyorum.
İçimde susturamadığım kuşun kafesini açıyorum,
Zincirlerini bir bir çözüyorum dilimin.
Sevginin dili, dini, ırkı, mezhebi var mı, hâlâ bilmiyorum ama benim vatanım sensin.

Kirpiklerinden tutunuyorum hayata,
Saçlarında dalgalandırıyorum parmaklarımı.
Gamzelerinde uyutuyorum acılarımı,
Ve seni dünyanın en saf sevgisiyle seviyorum.
Hani hayvanlar kollarının altına alır ya yavrusunu,
Ben de yüreğimin altına alıyorum seni.
Kimse görmesin güzelliğini,
Kimse duymasın sesini.
Sesinin kulağıma değişini bile seviyorum.
Ben bütün harflerine aşığım adının,
Hele o yüreğimde dimdik duruşun yok mu...

Şimdi anlat diyorlar bana; onu anlat.
Hangi gülde var teninin kokusu?
Hangi ipekte var saçlarının yumuşaklığı?
Hele o çenendeki vaha kimde var?
Böyle bir güzellik...
Yüreğime damla damla yağan sevdam.
Sen der, susar bütün kelimelerim.
Sen, hiç bitiremediğim şiirim,
Nakaratı dilime dolanan bestemsin.
Sen aşksın,
Aşk sen.

Ellerin,
Yüzün,
Tenin,
Her şeyinle benim için yaratılmışsın.
Senin olmadığın bir dünya haram olsun bana, sevdam.
Sen benim adını çıkmaz sokak koyduğum
En güzel çaresizliğimsin.
Sen benim sonsuzluğa giden yolumsun,
Sonumsun,
Solugumsun.
Ve iyi ki sevdi seni yüreğim.
04.11.2024 11:04

Deniz Gece Mavisi

İzin Ver

Şimdi gitarın bile hüzünlendiği anlardayım
Gelişin geliyor gözlerime sonrada gidişin
Hafiften yağmur çiseliyor göz bebeklerime
Sakin ağlıyor musun deme
Gözlerime yağmur yağdı sevgili …
Ey Kalbimin ışığı…

Ebruli renklerin katmanında aşk adına vücut buldum da geldim hüznüne
Kırmızı rengine üşümüş papatyaların mahzunluğunda seni sevdim ölürcesine
Yüreğimden yüreğine uçurduğum mavi kelebeklerimin kanadı kırıldı
Hadi..
Sevdamın çalgısız iniltilerine gel
Yüreğimde bekliyorum seni en evvelinden
Bak ellerim susuz kaldı yokluğunla haşir olduğum günden beri

Teninin terli ve tuzlu coğrafyasında bir yer edinmekti gayem
Minicik yüreğine bir beni sığdıramadın
Şimdi boş hayallerin girdabın da sürüklenen yüreğime aşkı üfleme
Ben her renk çiçeğin kokusunu bilirim
Amma velakin sen siyah bir orkide ile geldin ayrılık koka koka

Etme Sevgili…
Orkideler nerden bilsin aşk ile sevdayı
Kedere yüreğini rehin verip te ayrılık azabına düşürme beni
Hadi Sevgili..
Daha olgunlaşmamış şerbetten buselerimi konduracağım papatya yüreğine
Katma bize ayrılığı..
Onca yıldır yokluğunla müflis olan yüreğim hüsran içinde
Gel sıyır tenimi giydir atlas tenine
Telef et içimizdeki hasreti
//ve// nadasa bırak bir mühlet aşkınla, beni…
Sonra da otur yüreğime
maviliklerini seyreyle aşkın biz filmini …

Ey inciden güzel, baldan tatlı, çiçeklere pir gel bir daha ömrüme yeniden gir..
İrşat et aşk gözlerinle beni
Bitir makamsız hasretinin ölümcül etkilerini
Gel tenine uyuştur tenimi
Narkozlu nefesinle öp beni…
Hadi sevgili..
Kırlar gelinlik giydi
Baharlar patikalar açtı
Bulutlar süslendi
Orkideler sana imrendi
Hadi uzat ellerini korkmadan tut ellerimi…
Sıyrıl artık ayrılığın şerrinden
Yatır dudaklarımı alın çehrene
İzin ver sevdamı sereyim bir külfet gibi ayaklarının zeminine..
29 mayıs 2020 11:10

Deniz Gece Mavisi

Jilet kesiği

Sesin değince kulağıma
İçimde kırıldı umutsuzluklarin fay hatları
Arci depremler yaşadı yüreğim
Ellerim ilk defa bu kadar sıcaktı
Yüzüme gelip yerleşmişti aptal bir gülümseme
Dudaklarım kelimeleri saklıyordu
Dilim parmaklıklari yırtmaya çalışan bir mahkum edasında volta atıyordu damagimin en ücra ve tenha sokaklarında

Aynadaki suretimden utanıyordum bu gözler bu dudaklar bu gülümseyen yanaklar benim değil di sanki ben yillar önce kara topraklara görmüştüm çocuk gülüşlerimi

Jilet kesiği bir acının içinde kan pirtisiydim
Korkup kaciyordum git diyordu içimdeki uslupsuz ben git ona git nereye kime demeden çıkıyordu yüreğim yola

Güneş ilk defa tenimi yakıyordu rüzgar ilk defa saçlarımı tariyordu bir adım ilerisini göremeyen ben bir adım ilerideydim
Korku değildi yaşadıklarım kucuk bir çocuğun gözlerinden bakıyordum hayata
Sanki duygularım alınmış
Hissis di tüm bedenim
Parmak uçlarım saclarimdaki aklari ayikliyordu
Kemiyetsiz kalıyordu her sözcük
Dilim dudaklarım arasında küf tutuyordu

Arena kurulmuş matador çoktan çıkmıştı sahaya
Matadormuydum yoksa boğa mı
İlk darbeyi almaktan çok korkuyordum
Bebek adımları atıyordum düşmek değil di korktuğum düştüğümde Bedenimde oluşacak olan darbe ve bende bıraktığı derin iz

Deniz Gece Mavisi

Kaburğamdaki İhanet

İçimde öyle bir yangın var ki,
Sanki cayır cayır yanıyorum.
Anlatamıyorum kendimi,
Mecalsiz artık kelimelerim;
Uslupsuz, yorgun düşmüş dilimin kenarındayım.

Zor geliyor, dudağımı kanatan sözcükler.
Ar geliyor gidişini kabullenmek.
Oysa sen, bir dua sıcaklığında gelmiştin.
Şimdi borana yenik düşmüş yüreğimle yollardayım.
Ayaklarım ayrılığa ram,
Dilim sevdaya tutsak,
Beynimdeki labirentlerden çıkamıyorum.

Besmelesiz bir ah bu;
Delikli boncuk misali,
Neden, neden ve yine neden ben?
Avutamıyorum artık kendimi.
Aynalarda yabancı bakışlar var,
Geceler şahidim oldu sessiz çığlıklarıma.
Yastığımda boğuluyor her kelâm,
Uykular bile terk etti beni.

Gözümden süzülen her damla,
Bir hatıranın yasını tutuyor.
Seninle değil, sensizlikle sınanıyorum.
Kalbim boş bir han şimdi,
Ve her köşesinde senin hayalin nöbet tutuyor.

Bir çıkmaz sokağın ortasındayım;
Ne geriye dönebiliyorum
Ne de ileriye adım atabiliyorum.
Dualarım eksik, yönüm şaşkın,
Ve hâlâ içimde cayır cayır bir yangın var.

Gökyüzüne asıyorum suskunluğumu.
Ay, sustuğum her cümlenin alnına mühür vuruyor.
Yıldızlar bile küsüyor gülüşlerime,
Ben artık bir karanlıkta serpilen yalnızlık çiçeğiyim, biliyorum.

Ruhum, rüzgârda savrulan bir harita;
Kuzeyimi yitirmişim, pusulam kırık.
Sensizlik, içimde yankılanan kör bir ezan,
Ve her kıblesi sana dönük bir isyanım var.

Zamanın kıyısında unutulmuş
Islak bir mendil gibi kalbim.
Harf harf solmuş duaların,
Ve açılmamış mektupların kenarındayım.

Sen, gül bahçelerine doğan bir seherken,
Ben her sabah kendine küsen

Gecenin en dibinde
Bir yıldız kırığı gibi paramparça düşüm.

Sözlerim kurşun yüklü;
Sustuğum her hecede bir cenaze var.
Gözlerim rüya bile görmüyor artık,
Uykuya yeminli, seher vakti sürgün.
Ve dilim, sensizliğin uçurumlarında asılı.

İşte, yine o ses:
"Dur" diyor bana içimden biri.
Neden?
Dursam ne değişecek demeden... duruyorum.
Derin bir nefes.
Ve... iyiyim.

Kaburgamın altında atan o minicik et parçasının
İhaneti olmasa,
Daha da iyi olurdum ama
Yine de... iyiyim.
Evet, evet... iyiyim.
Alıştığım kadar.
Yanmayı kabullendiğim kadar iyiyim.

Ama bir sabah gözlerim değil, küllerim uyanacak.
Bir kuş geçecek içimden;
Kanat çırpışı: vedalı olacak.

Bir iç yangını değil sadece bu;
İsyanla bakacak gözlerine, tüm susuşlarımın son hecesi.
Sana veda bile etmeden,
Uçup gidecek lanetle.

Aklım, en sert kayalara çarpan dalgalar gibi vuracak benliğinin derinliklerine.
Kalbin, kendi içine gömülen kıtaya dönüşecek.
Unutmak bir masal,
Hatırlamak bir ceza olacak.

Ve sen...
Nefes aldığın her an
Unutmak için yalvaracaksın.
02.07.2025 11:49

Deniz Gece Mavisi

Kaç pain

Varlığının var saatlerinde
Yokluğunun acılarını yaşatmani
Asla affetmeyen bir yürek benimkisi

Dün gece ansızın titredi parmak uçlarım gelip yerleşti bir damla yaş göz bebeklerime
Ağır ağır yol alırken akrep yelkovana
Karnıma giren ağrılarda neyin nesi

Yine şenli sensiz bir gece
Köşede duran mum sanki davacı gözlerime
Belirsiz yanmakta
Adın dilimin ucunda sanki can cekistiriyor
Bir ağrı kesicinin hasreti geceyi kaplıyor

Ansızın belimi bukuyor bu sancılar
Yine umutlar başka bir flim karesine takılıyor
Ah bu karin ağrısı
Sen sancılarıma savaş acıyor

Sahi sevgili yoklugun kaç pain
Yada bu ağrı kaç nokta kaç şiddetinde
Dr olmana gerek yok sevseydin yeter di
Diner di agrım
Tıpkı dokununca geçen acılarım gibi
Hadi dokundur yüreğini yüreğime

Deniz Gece Mavisi

Kaç Yazar

Her yerde beni arayacaksın
Beni merak edeceksin
Elin günde 10 defa telefona gitse de arayamayacaksın
İçinde bir burukluk dudaklarında pişmanlıklar
Belki gelir diye umutla bekleyeceksin
Hep hayal edeceksin seni dinlediğimi
Hayal etmek de yetmeyecek emin olmak isteyeceksin
Küçük oyunlarla bana ulaşmaya çalışacaksın
Ulaşamayacaksın

Kalabalıklar içinde yapayalnız kalacaksın
Etrafında seni teselli etmeye çalışanlar olacak
Baktığın her yüzde duyduğun her sözde beni düşüneceksin
Acaba geldi mi burada mı
Hasret oturacak soluna
Bir iki üç derken bir paket sigaranın katili olacaksın
Yere düşen her izmarit parçasında umutların biraz daha kaybolacak

Odana evine hatta sokağa sığamayacaksın
Unuttum diye kendini kandırıp avutacaksın bana hasret yanlarını
Son sözlerin kurşun gibi çakılacak yüreğine
Bir damla yaş süzülecek dudaklarından erkekler ağlamaz diyenlere inat
Gel demeye mecalin olmayacak
Yada özür dilemeye yüzün

Uykularda terk edecek seni
Bazen bir divan bazen bir tabure bazen de cam kenarında sızacaksın
Diline dolanacak sana son hediye ettiği şarkı
İstemsizce tekrarlayacaksın
Dudaklarında sözcükler ezilirken umutlarının çıtırtısı kulakları tırmalayacak
Hele gece odlumu buram buram hasret kokusu kaplayacak geceyi
Ne içtiğin sigara nede eline aldığın tek bir kadeh rakı seni teselli edemeyecek
Hafiften esen rüzgarın bedenini parçalayışına şahit olacaksın
Kendini yargılayacak ama itiraf edemeyeceksin

Beraber yaptığımız her şey aklına gelecek
Şakalaşmalarımız
Bazen kapışmalarımız bazen de beraber yediğimiz yemekler
Gülüşümü bile hayal edip beynine yazmaya çalışacaksın
En çok bana ihtiyacın olduğu anda yanında olmıycam
Olamıycam

Benim yüreğimde bir başkası
Adımın yanında onun soyadı olacak
Seviyorum desen de nafile
Kaldırım taşlarını sayıp her birine adımı kazıyacaksın
Dilim kopsaydı diyeceksin dilim kopsaydı
İşte sevgili yokluğun kaç yazar demiştin ya
Sana bu güne kadar susmuş olan ben
İlk defa bu kadar cesurum ve haykırıyorum
Hatta büyük puntolarla yazıyorum
Bu saatten sonra senin varlığın kaç yazar

Kaç yazar vefasız sevgili kaç yazar

Deniz Gece Mavisi

Kader Utansın

Seni bana çok gören eller,
Yokluğu boynuma kolye diye takan yollar,
Her gece rüyalarıma giren gölgeler,
Tâvimden kayıp giden yıllar utansın.

Düşüren kim bu aşkı dillerden dile?
İsyanım var artık şansa, kadere.
Aynalar göstermez gitse gençliğin bile,
Seni bana getirmeyen yollar utansın.

Dağıtmak kolay, toplamak zordu,
Sensizlik yüreğimi ansızın yordu.
İki elim kan ile doldu,
Saçıma akları dolduran acılar utansın.

Derdinin dermanı yok, dediler.
Vuslat bir hayal, unut, dediler.
Ondan sana hayır yok, dediler.
Boş boş konuşan diller utansın.

Bu yara yıllarca kapanmaz, kes at, dediler.
Mektuplarını acımadan yak at, dediler.
İki güne unutur, birini bulur, dediler.
Seni bana kötü gösteren eller utansın.

Yıkarak yapılmaz sevdanın tahtı,
Zincire vursalar tutamaz âhı.
Yürekteki yaranın yok ki ilacı,
Yüzümü güldürmeyen kader utansın.
22.06.2025 02:26

Deniz Gece Mavisi

Kadere İnat

Yıllarım sen varmışsın gibi geçti
Hep sana hasret kaldi avuçiçlerim
Hep seni aradi gözlerim
Bazen buldum sandım seni
Bazen de tam bulmuşken kaybettim

Hiç kimsenin parmaklari dolanmadi Saçlarıma
Hiç bir gözde dalmadim rüyalara
Kirpiklerini saymadı gözlerim ellerin
Seni aşkla
Seni hasretle
Seni sevdayla bekledi durdu yüreğim

Bazen bir otobüste
Bazen bir trende
Bazen de bir vapurda
Gelip carpacaksin diye bekledim
Ben kitaplarımı toplarken gözlerim takilacakti gözlerine
Ve o an yüreğim duracak gibi atacaktı
Ama öyle olmadı

Sen bir gece yarısı
Geceyi dolayıp sesine
Doldurdun kulaklarımı
Önce aktin yüreğime
Sonra doldun ciğerlerime
Gezdin her bir hücrem de
Buralar benim dercesine kendinden emin mağrur

Avuçlarında kardelenleri verirken bana
Gözlerin gözlerimde kaldi
Gece seni bana yazdı
Ben geceye seni
Ve aşk bizi
Yazıp yazıp silen kaderin inadına
Gece sen oldun
Ben gecenin mavisi
12.05.2024 04:08

Deniz Gece Mavisi

Kadın

Kadınlar
İçkiye benzer
İçmeyince canın çeker
İçince sarhoş eder
Bilirsin yasak
Bilirsin günah
Bile bile içersin

18 yaşında kadın bira gibidir lıkır lıkır kayıp gider

25 yaşında kadın rakı gibidir ağır ve temkinli masadan kalkana kadar sarhoş etmez

35 yaşında kadın şampanya gibidir çok kişi içmek ister ama çok az kişinin patlatmaya cesareti vardır

45 yaşında kadın şarap gibidir güzel ve ateşli

60 yaşında kadın tekila gibidir içersin içersin dudaklarını çekince yere yapıştırır

70 yaşında kadın malibu gibidir içki içtin mi içtim dedirtir

Bak adam içki içmeyi bilmiyorsan bardağa

Kadını sevmeyi bilmiyorsan hayatına almayacaksın

Zira kadın 70 yaşına da gelse hayatını lunaparka çevirir demedi deme

Maçanın yemediği aşkın soytarısı olma adam.
03.10.2024 16:26

Deniz Gece Mavisi

Kadınım Ben

Kadınım ben, yıkılmaz duvar,
Öfkemde rüzgârlar, sesimde fırtınalar!
Beni susturamaz hiç bir ses,hiç bir nefes
Beni yolumdan döndüremez korkular!

Yanarsa dünya, ben küllerimden doğarım,
Eğer düşersem, taşları kırarak kalkarım!

Kadınım, ben savaşırım, yılmam!
Önümde diz çökenler, ardımda yıkılanlar!
Kadınım, ben ateşten doğmuşum,
Kendi kaderimi kanımla yazmışım!

Kadınım ben, zincirleri kırar,
Karanlıkları boğar, yıldızlara uzanırım!
Kimse benden rol çalamaz,
Kimse ruhumu satın alamaz!

Yanarsa dünya, ben küllerimden doğarım,
Eğer düşersem, taşları kırarak kalkarım!

Diz çökmem, eğilmem,
Susarım ama yenilmem!
Şimdi korksun karşımdakiler,
Ruzgarlari susturur, yagmurları durdurur dönmem geri!
Anayım ben,
Eşim ben,
Kadınım ben kadın.
06.03.2025 10:35

Deniz Gece Mavisi

Kadınlar

Bak adam; kadınlar sinirlendiğinde, üzüldüğünde veya korktuğunda pimi çekilmiş bir bombaya benzer.
Ne zaman, nerede patlayacaklarını bilemezsin.

Bazı kadınlar saatli bomba gibidir; son ana kadar beklerler.
Bazıları ise silah gibidir; iyice yağlayıp temizlemezsen elinde patlar.
Kimi kadınlar kelepçe gibidir; ne kadar kaçmaya çalışsan da sana yapışır.
Demem o ki; kadınlar tehlikelidir, hele de onları üzen kişi sen olmuşsan...
Ve sen de beni üzdün.

Şimdi sensizliği yokluğuna kelepçeliyorum; dilimin pimini çekiyorum. İçimdeki tüm seni kurşuna diziyorum. Kadınları anlama sanatı diye bir kitap yazmışlar, tam 10 bin sayfa!
Haha...
Boşuna uğraşmayın; sen kadınları anlayamazsın.

Peki, kadınları ne zaman anlarsın biliyor musun?
Hadi, çıkar kâğıdı kalemi, notlar al.
Bir kadını, ona değer verdiğinde; başkalarına mesaj yollamadığında; Ayşe'yi, Fatma'yı ondan üstün tutmadığında...
O profilinde gezinirken onun paylaşımlarına duyarsız kalmadığında anlarsın.

Kadınlar zeki varlıklardır, adam.
Kaç işi aynı anda mükemmel yapar, inanamazsın.
Sen kem küm ederken, o çoktan kem nereye küm kimi hedeflemiş, anlamıştır. Kadınları aptal sanan adamlar yanılır; çünkü kadınlar susar.
Hiç dinlemiyor sanarsın ama bir bakmışsın, en ince ayrıntısına kadar beynine yazmış, planını yapmış, sana da yedirmiş!

Evet, kadınlar...
Ah, kadınlar...
Mükemmel varlıklardır.
Eğer bir kadını üzmüşsen, sonucuna da paşa paşa katlanacaksın.
Artık laf mı sokar, trip mi atar, yoksa hayatını lunaparka mı çevirir, bilemezsin. Ama şunu unutma:
Bir kadını üzme!
Kendimden biliyorum, adam. Üzüldüğümde içimden bir panter çıkıyor ve affı yok!
Umarım sözlerim kulağına küpe olur da akillanırsın.
Zira akıl parayla alınmıyor adam.

03.10.2024 15:48

Deniz Gece Mavisi

Kahretsin Seviyorum

Yine uyku yok gözümde…
Sabahın en mahmur saatlerindeyim.
Saçlarım yastığın ahenginde,
Gözlerim tavanda bir noktada.
Yine aynı sükûnet...
Bakışın takılıp kalıyor beynimin fotoğraf albümüne.

Suskun gece,
Suskun dilim…
Rüzgârın hışırtısı,
Cırcır böceklerinin melodisi…
Burnumda sıcak bir çayın demli kokusu…
Her şeyin sıradan olduğu bir sabah,
Bir tek şey dışında:

Sen yoksun.

Dolapta bir kazak,
Masada bir tabak,
Ayakkabılıkta bir ayakkabı,
Portmantoda bir pardösü,
Garajda bir araba yok.
Bunları boşver de…
Yüreğimde bir "sen yok" diyemem.

Dönmezsin,
Yine de her şeye rağmen varsın.
Varsın işte…
Silemediğim,
Gidemediğim,
Bitiremediğim…

Günler acılarla sınarken bedenimi,
Hâlâ döneceğini, geleceğini beklemek…
Aşk olsa gerek.

Ama yoksun.
Ve yokluğun,çok zoruma gidiyor.
Artık kandıramıyorum ellerimi,
Yüreğim indirmiş yarıya bayrakları; yasta.
Dilim, sanki küsmüş bana.

Mızrabın inleyen çığlığı kulaklarımda yankılanıyor.
Beynim, "Ben bu anı bir kere daha yaşamıştım," dese de
Yokluğunun hâlâ ilacını bulamadım.
Bedenimin her bir kıvrımına yerleşmiş sanki
Özlem… Hasret… Sensizlik…

Çalan her telefona koşuyorum.
Zamansız düşen her yaprağa üzülüyorum.
Saçlarımdaki beyazlar bağımsızlığını ilan ediyor; koparamıyorum.
Ah, bu şarkıların dili kopsun… dili!

Ben seni unutmaya unuturum da,
O şarkılar yok mu… o şarkılar!

Yokluğunu unutamayan bir kadının son sözleri bunlar:
Oku ve yırt.

Seni seviyorum.
Dönsen de,
Dönmesen de,
Bilsen de,
Bilmesen de…
Kahretsin, seviyorum!
09.05.2025 15:45

Deniz Gece Mavisi

Kahvaltı Ve Ben Seni Bekliyoruz

Gel Kahvaltı Yapalım,
Sen yumurta yerine gözlerini kır gözlerime,
Ben çay yerine sevgimi dökeyim yüreğine,
Ilık ılık aksın sevda içimize.
Sen çay bardağını tut, ben ellerini,
Tereyağı balla sevdan, sevdamla buluşsun.
Hadi, kahvaltı ve ben seni bekliyoruz, adam.
(Kadın)

Öyle bir gel ki, varlığın şereflendirsin
Kahvaltı soframı.
Dertli peynir arınsın kederinden,
Zeytinler dansa kalksın.
Değerken dudaklarımıza ince belli çay bardağı,
Biz aşk yudumlayalım.
Açık olsun çayımız, ben bardağın diğer tarafından
Hep seni göreyim.
Bir an bile ayrılmasın gözlerin gözlerimden.
Gel sevdam, aşkı doya doya yaşayalım.

Lavaş arası bir mutluluk,
İki dilim umut,
Bir fiske tuz;
Soframızda eksik olmasın saadet ve huzur.
Sen aşk ile bak gözlerime,
Ben dünyanın en güzel manzarasını seyredeyim.
Sözlerin kulağıma aksın,
Kirpiklerin yüreğimi yaksın.
Doymayayım hiç sana,
Hep aç kalayım sevdana.

Gel otur soframa,
Sana hasretle dizilmiş bu tabaklarda
Bir parça özlem, bir parça hayal var.
Her lokmada seni soluyayım,
Her yudumda sevdamız taşsın dudaklarımızdan.

Sen gülümsedikçe, güneş doğsun soframıza,
Gözlerin bir meşale gibi parlasın.
Hadi, al bir dilim daha sevdamdan,
Ellerinle uzat, ellerim titremesin hasretten.

Sana baktığımda, bütün dünya kaybolsun.
Sadece ikimiz, bir kahvaltı masasının başında,
Sonsuz bir aşkın ortasında kalalım.

Duyuyor musun?
Kaşığın tabağa vurduğu her ses,
Kalbimin sana çırpınışıdır aslında.
Bu kahvaltı bir ritüel,
Seni daha çok sevmek için bir bahanedir.

Sen yeter ki gel,
Ben her sabah aynı sofrayı kurarım,
Aynı sevdayı dizerim önüne,
Ve her sabah yeniden başlarım seni sevmeye.

Hadi, bir yudum daha al, sevdamı tat.
Bu kahvaltı sonsuza dek sürsün,
Ve biz her lokmada, her yudumda
Birbirimize biraz daha karışalım.
Sen ben ol,
Ben de sen.
Biz olalım; sevdam biz olalım.
13.12.2024 | 09:37

Deniz Gece Mavisi

Kalbe Çizilen Aşk

Delikanlı, hayatın ona yaşattığı acılardan ve sıkıntılardan bunalmıştı.
Evi yalnızca bir otel gibi kullanıyordu; genellikle günün tamamını çalışmakla geçirir, iş çıkışlarında ise kahvede ya da sokaklarda arkadaşlarıyla vakit geçirir, eve yalnızca uyumak için giderdi.
Günler günleri, aylar ayları kovaladı...

Bir gün delikanlı, sosyal bir platformda güzeller güzeli bir kızla tanıştı.
Kız, adeta gizemli bir kutu gibiydi. Matruşka bebekleri gibi, onu anlamaya çalıştıkça yeni yeni acılar çıkıyordu karşısına.
Delikanlı ise kıza büyük bir saygı duyuyordu.
Zamanla onu sevmeye, ona alışmaya başladı.
Artık her şeyi onunla yapıyor ve bundan büyük bir keyif alıyordu.

Hayallerinde, ona beyaz gelinlik giydirip kimsenin veremediği o mutluluğu vermek vardı.
Yoktu ondan başka bir düşüncesi…

Kız da çok yaralıydı.
Hayattan darbeler almıştı ama gülüşlerini kimseye soldurtmamıştı.
Gözü ne sağdaydı ne solda...
Tek istediği; bir evi, bir yuvası ve kendisini seven bir eşi olmasıydı.
Gözü parada, pulda, yükseklerde değildi.

Bir üniversitede çalışıyordu.
Yoğun olmasına rağmen delikanlıyı hiç ihmal etmiyor, her an sanki yanındaymış gibi onun varlığına şükrediyordu.
Delikanlı, hayatında ilk kez mutlu olmuştu.
Yüzü gülüyor, içi kıpır kıpır oluyordu.
Tüm gelecek planlarına kızı ekliyor, onsuz bir hayat düşünmüyordu.

Kızın ay parçası gibi yüzü, baldan tatlı dili, uzun ve sarı saçları vardı.
Delikanlı ise onu hiç görmeden sevmişti...

Bir gün delikanlı, iş yerinde mesaiye kalmıştı.
Kız da internette gezinirken bir ilan gördü.
Bu bir güzellik salonunun ilanıydı.
Türkiye'ye yeni getirilmiş bir iğneden bahsediliyordu ve bu iğnenin kişiyi on yaş gençleştireceği vaat ediliyordu.

Kız, hiç yaşlanmak istemiyordu.
Çünkü bir platformda yaşlı halini görmüş ve bu görüntü onu çok etkilemişti.
Delikanlıya hiçbir şey söylemeden iğneyi yaptırmaya başladı.
Bir, iki, üç derken...

Kız yavaş yavaş sararıp solmaya başladı.
Delikanlı çok korkuyordu.
Kızın bu ani rahatsızlığı kafasını fena karıştırmıştı.

Bir gece, kızı hastaneye kaldırdılar.
Delikanlı, ondan haber alamıyordu.
Çıldırmak üzereydi.

Bir gün sonra sevdiğinin sesini duydu.
Gözleri doldu, kendini zor tuttu.
Ağlamamalıydı; çünkü ağlarsa kız daha çok üzülecekti.
Biliyordu; onu üzmemeliydi…

Bir sabah kız erkenden kalkıp hastane odasının camından dışarı bakarken cama kocaman bir kalp çizdi ve delikanlıya gönderdi.
Delikanlı çok mutlu olmuştu.
Bu jeste hemen karşılık vermek istedi.
Trene atladı ve hastanenin önüne gitti.
Kız, üzgün üzgün camdan dışarı bakarken, delikanlı onun çizdiği kalbin üzerine bir kalp daha çizdi.
Kız titriyordu...
O gelmişti...
Ona gelmişti...

Ve kız iyileşti.
Çünkü bazen bir ilaçtan daha etkilidir yürekten kopup gelen bir sevgi…
Seviyorsanız, asla kaybetmeyin.
Çünkü sevgi, bulunması en zor şeydir…
25.06.2025 16:05

Deniz Gece Mavisi

Kalbım

O sana hiç gelmedi
O hiç senin olmadı
Gördüğün bir rüyaydı
Bir kurgu… uyandın ve bitti
Yorma yüreğini
Ay ışığında arama kaybettiğin günlerini
Unut onu kalbim, sevmedi de… sabret

Yokluğuna akıttığın yaşları görmedi
Her gece kanarken dilin, dudağın
Acı çığlıklarını duymadı
Sen severken…
Bir de başkasına gitti
Bitti kalbim, bitti.
"Yaşanmadı" de... devam et.

Şimdi…
Yağmursuz bir buluttan
Aşksız bir yürekten
Lebsiz bir dilden
Ve boş bir bedenden
Ne farkın var söyle
Parçala, kes at kalbim
Acımadı de ... şükret.

Anlatamaz aşkı ne diller ne de eller
Öpücüğün yakıcı tadını bilmez sahte yüzler
"Bitti," de.
"Ağlamadım," de.
"Kırılmadım," de.
"Hiç sevmedin kalbim, yalandı," de.
"Sevmedim," de… inkar et.

Ah…
Unut deyince unutulmuyor
Aşk yüreğe her gün misafir oluyor
Boğaz kırk boğum… kırkının da hesabı soruluyor
Diline mühür, dudağına kilit vur kalbim
Hayırsızmış de… töbe et.

Dünya bir han, bizler yolcu
Vuslata ermek, tek beden borcu
Yürek yangın yeri, yokluk… hazan
Sil at kalbim
O şiir hiç yazılmadı de… yok et.

Ona sorsan:
"Bir şey yaşamadık" der
Haklı…
Çünkü sen yaşadın
O sadece geçti

Sen sustun, o unuttu
Sen sevdin, o rol yaptı
Şimdi kalk da anlat kendine:
Bu acı sevap değil, günahtı.
Kandırma artık kendini…
Sevmedi seni.
Sevmedi kalbim, sevmedi de ... kahret

Anılar mı?
Yansın gitsin hepsi
Bir fotoğraf bile fazla artık
Adını taşıyan o şiiri yırt at bir hırsızdı o
Kalbim, üzülme… ihbar et..!

Unut onu kalbim, unut.
Sevmedi.
Sevmeyecek.
Kendimi kandırdım de… itiraf et.
28.07.2025 03:07

Deniz Gece Mavisi

Kalbim

Merhaba kalbim
Biliyorum sana gelmeye
Yüzüne bakmaya yüzüm yok
Çok üzdüm çok kırdım çok incittim seni
Hiç bir sözcüğün beni afettiremeyecegini de biliyorum
Ama bir büyüklük yapıp afetsen ya beni
Bir cahillik ti desen
Sevdi inandı desen
Olmaz mı affedemezmisin beni

Öyle öyle pişmanım ki
Yolları tersinden yürüsem
Okuduğum tüm kitapları yeniden okusam
Yüzüme gülen sevgiden bahseden hiç kimseye inanmasam
Beni affedermisin

Biliyorum yorgunsun
Biliyorum üzgünsün
Biliyorum takatin kalmadı yeniden bir yüreği sevmeye
Ona canım demeye
Ama bir şans daha versen olmaz mı
Belki bu defa vururum hedefi onikiden
Olmaz mı

Hadi bir gayret uzan ve tut elini
Senin için atan o yüreğin
Haykır kulaklarına
Yalanmış yanarmışım demeden
Haykır tüm gücünle
Sen bulutları pembeye ayı maviye
Ve gökyüzünü beyaza boyayan kız degilmisin
Boya hadi sevdayı maviye
Aşkı kırmızıya
Ve umudu beyaza hadi yapabilirsin
İnanıyorum sana
Durma lütfen Şimdi değil

Daha anne olacaksın
Gözleri sana benzeyen minicik bir bedeni kucaklayacaksın
Heyecanla atacaksın o minik ellerine dokununca
Teninin kokusu başını döndürecek
Öyle hemen pes etmek yok
Hadi kalbim kalk ayağa
Tut elimi yolumuz uzun
Gidiyoruz 18.03.2024 13:20

Deniz Gece Mavisi

Kalbim Yüreğim Olsun

Öyle bir aşk ki bu
Benim sana beslediğim,
Gözlerimden süzülen bir damla yaşta,
Bir umutta, bir hayalde gizli;
Ne karanlık geceler söndürebilir seni,
Ne de kasvetli günler unutturabilir.
Ben tıklım tıklım doluyum sana;
Kalbimde senin adın yankılanırken,
Her nefesimde sen varsın,
Sonsuz bir özlemin peşinde savrulurum,
Dudaklarımdan dökülen her hecede,
Yüreğimin her köşesinde sen varsın,

Bir çiçek gibi büyüyen,
Kök salan en derinlere;
Her nefeste adını andığım sessizce,
Her adımda içime dolan varlığın,
Sonsuz bir denizin ortasında kaybolur gibi,
Kayboluyorum kirpiklerinin her oynayışında.
Yüzün yüreğimin tuvali,
Gözlerin gecemin tek ışığı,
Kalp atışlarım bile senin adın;
Öyle bir aşk ki bu,
Tarifi yok kelimelerde,
Aşkımın her zerresiyle yazılı adın göğsümde.

Ne zaman baksan gözlerime,
Nefesim kesiliyor,
Mevsimler bahara dönüşüyor,
Avuç içlerim çiçek açıyor;
Aşkın yollarında yalın ayak sana koşmak istiyor bedenim,
Sen sevdası, yüreğime çakılı kilit,
Sen adı dudağıma mihlanmış aşk,
Sen, ömrümü avuçlarına bırakıp,
Zerre pişmanlık duymayacağım adam.
Öyle çok seviyorum ki seni,
Adını anmak bile ömrüme ömür katıyor.

Senin adınla günaydın diyorum güneşe,
Senin aşkınla karşılıyorum yeni günü;
Bardağıma huzur doldurup umut yudumluyorum,
Gözlerim kirpik uçlarında,
Tek tek sayıyorum;
Saçının yüzüne değişi bile aklımı başımdan alıyor.
Bir gülüş, bir adama bu kadar mı yakışır,
Seninle her an, bir mucizenin içinden geçiyorum.

Ellerim sen,
Gözlerim sen,
Yüreğim sen,
Ben tepeden tırnağa sen oluyorum.
Hadi değdir yüreğini kalbime,

Kalbim yüreğim olsun adam.
09.09.2024 09:46

Deniz Gece Mavisi

Kalbimden Dökülen Kelimeler

İnsan neden hep başkalarının isteklerini yapar da kendine hep geç kalır?
Neden mutlu olmak varken acıyı seçer?
Ve neden etrafı onlarca insanla doluyken sadece bir kişinin yanında olmasını ister?
Nedenler içinde cevapsız kalmak da sevgiye dair mi?

Peki, sevgi bu kadar acı mı?
Neden bumerang misali atıp atıp tutuyorum içimdeki cenazeyi?
Oysa ellerimle toprağa verişim daha dün gibi.
Dilin öldürdüğünü yürek yaşatabilir mi?
Balık sudan çıksa yaşayabilir mi?
Balık ölünce su mu suçlu?
Bir suçlu arayışında olmak da sevgiye dair mi?

İnsan kendi yırtığının üzerine örtü örtüp,
Neden canla başla başkalarının sökük lerini diker?
Ve neden hep delikler büyük, yamalar küçük kalır?
Hayat ne bilinmez bir bilmece...
Senden gidemeyişim de sevgiye dair mi?

Gökkuşağı görmek için illa yağmurun dinmesini neden beklemek zorundayım?
Her gece gözlerime şimşekler çakarken,
Yağmurun gözlerime damla damla yağışı sevgiye dair mi?

İnsan herkesle savaşır da bir sevgiye yenilirmiş...
Yenildiğim sen misin yoksa duygularım mı?
Galibiyetin içindeki mutluluğu bile yaşayamayan ben,
Neden çift kale maçların kalesi oluyorum?
Dar alanda köşe kapmaca oynamalarım,
Çocukluğumda çalınan misketlerim kadar neden canımı yakmıyor?
Hayat adına olgunlaşmak sevgiye dair mi?

Elime kalemi her aldığımda boğazıma düğümlenen sözlerin hiç mi suçu yok?
Konuşmayı unutmuş dilim mi suçlu yoksa sevmeye and içmiş yüreğim mi?
İki yüz elli gramlık et parçası neden kanatır bir insanın vicdanını?
İnsan vücudunda yüzlerce kemik varken
Sadece kalp kırılması bir tezat değil mi?
Anlamsız hayatın anlamsız yaşayan insanlarıyız.

Eksiğiz...
Kimimizin insanlığı yok, kimimizin vicdanı.
Hep yanlışlar yapıyoruz ama en çok da kendimize.
Beni affetmemesini istediğim tek varlık yine benim.
Ben de olsam beni affetmezdim.
İsot kokulu burnuma baldıran zehiri koklatan ben değil miydim?

Bazen ben bile beni affetmiyorum.
Üzdüm, kırdım, ağlattım.
Peki ne kazandım?
Kocaman bir hiç.
Hayata inan; çıkar yolun bir gün mutluluğa değil de hiçliğe çıkar.
Hiçbir şey olduğunu bilip ona göre yaşamaktır.
Şimdi tekerleği vidalarından atıp, somunları kaldırımlara saçılmış bir arabayım;

Hangi parçam nerede bilmiyorum.
Bu kadar acının içinde yaşamaya çalışmak da sevgiye dair mi?
Sahi, adam bana yüreğini kiralar mısın?
Yüreğinin fiyatı ne?
14.08.2024 20:18

Deniz Gece Mavisi

Kalbimin Öldüğü Yer

Bugün neredeyim bilmiyorum;
Cennet ile cehennem arasında,
Ölüme yüz tutmuş
Kırık bir aynanın yansımasında,
Annemin öldüğü yerdeyim.

Ceplerimde umutlar yok;
Dilime yapışmış sitemler,
Bir yolun tam da ortasındayım;
Bir adım gerim pişmanlık,
Bir adım ilerim vuslat.

Benzim sarı;
Dudaklarım lebsiz,
Toprağına hasret tohum gibiyim;
Köklerim sancılı,
Dilimin kayganlığında sözcüklerim kaygılı.

Ürkek ayak parmak uçlarım;
Ayazındayım yokluğun,
Varlığına hasret bir kalbi taşıyorum;
Hani sevginin yükü olmazdı;
Güçsüz kollarıma inat,
Seni omuzlarımda taşıyorum.
Yine batıyor yokluğun sol kaburgamın
altına;
Biliyorum artık neredeyim:
Kalbimin öldüğü yerdeyim.
07.06.2024 09:45

Deniz Gece Mavisi

Kalemi Kırıyorum

Bana istediğin şekilde davranabilirsin,
İstediğin şekilde konuşabilirsin,
İstediğin şekilde anlayabilirsin.
Ama lütfen, senden bir tanrı yaratmamı bekleme.
Ben iki ayaklı putlara tapmayı reddedeli yıllar oldu.

Şimdi iyi niyetlerimin kırkını veriyorum,
Ne ara öldü diye hayıflanmayı bile ar sayıyorum.

İçimde ölen duyguların yeşereceğini düşünmek aptallıktı diyemiyorum.
Her şey zamanını beklermiş,
Benim gelmeyen mutluluğumun zamanı ne zaman, bilmeden yaşıyorum.

Usturupsuz artık içimdeki tüm "sen"ler.
Etin kemiğe olan kini,
Nefret bebeklerinin rahmi parçalayışı,
Bu hiçlik hissi...

Kapatmak istiyorum herkesin ve her şeyin sesini.
Susturmak...
Ellerimi,
Gözlerimi,
Yüreğimi.

Kaderin yüreğimle oynadığı bu kaçıncı Ali Cengiz oyunu?
Yine bir ayrılığın ayazındayım.
Bu defa acıtmıyor acılar,
Hissiz ve takatsizim.
Oysa mavi bir aşk diye çıkmıştım yola,
Griler dolanmasaydı avuç içlerime,
Mutlu bile olabilirdim belki de.

Dörtnala koşan atlar gibiyim,
Dizginlenemeyen duygularımın altında kalıyorum.
Öfkem rüzgâra değil, kendime.
Saçlarıma hazan,
Yüzüme vuran yağmura inat ağlıyorum.

Acziyet değil bu,
Gidişinin ayak izlerini yıkıyorum.
Bulutlu gözbebeklerim kimden miras bedenime, bilmiyorum.
Kırdığım aynalar bakmıyor yüzüme,
Yumrukladığım duvarlar küs,
Koynuma giren umutsuzluklar
Piç bir ayrılık doğurtuyor.
Oysa anası babası vardı sevdamın.

Beynimdeki hapishaneden çıkamıyorum,
Susturamıyorum sürekli konuşan dilleri.
Acının bedenimi parçalayışı,
Yaranın kabuğunu kanatışı...

Gözlerime jilet atan acılar,
"Gidin, gelmeyin!" diye haykırsam da,
Çok geç.
Artık umutlarımın kefenini ellerimle dikiyorum,
Her dikişte biraz daha eksiliyor yüreğimden bir şeyler.
Zamanın öğüttüğü hayallerim
Toz olup uçuyor rüzgârlarla.

İçimde yankılanan boşluk,
Bir çığlık gibi büyüyor her gün.
Ne kendime ne de hayata tutunabiliyorum.
Sadece düşüyorum...
Dipten daha derin bir yer var mı.

Yalnızlığın kollarında çırpınıyor umut,
Gözlerimde kaybolan ışığın
İzini sürmeye mecalim yok.

Hayallerimin cenazesinde sessizce duruyorum,
Bir ağıt bile yakamadan.
Artık içimde ne sevgi ne nefret,
Sadece küllenmiş duygular kalıyor.
Kendi karanlığımda kaybolurken
Son bir ışık arıyor gözlerim,
Belki de bir şiir,
Beni o karanlıktan çıkarabilir
Ama ben kalemi kırıyorum.
04.02.2025 09:53

Deniz Gece Mavisi

Kalk Ayağa

Dudaklarımdan dökülen sözler dilimi yakıyor,
Bu nasıl bir acı, kanım bedenimde donup kalıyor.
Nereye gidiyor insanlık?
Bu canilik, bu barbarlık ne?

Biz, annelerimizin babalarımızın öpüp koklamaya bile kıyamadığı çocuklar değil miydik?
Ne ara birer katile dönüştük?
Ey Müslümanlık,
Ey insan oğlu, çok değil,
Üç dakika ayır kendine ve de ki:
"Ben ne yapıyorum? Nereye koşuyorum?"
Bir nefes al, dur ve düşün.

Bak çiçekler binbir renk,
Bak gökyüzü hâlâ mavi,
Bak deniz hâlâ dalgalı;
Ve belki de güneş senin için yeniden doğacak.
Ay gibi gizlenme bir buluta,
Ağla, dök içini, rahatla.
Hayat yordu, incitti, örseletdi değil mi seni?

Belki küçüktün,
Belki güçsüzdün,
Belki de
Yoktu saçını okşayacak bir el,
Başını koyacağın bir diz.
Ama bak geçti.
Düşünsene, sen neleri atlatmadın ki?
Şimdi sil gözlük camlarını,
Aç acıyla bağladığın saçlarını,
Dön yüzünü güneşe.
Menzilin huzur,
Menzilin mutluluk,
Menzilin aşk olsun.

İzin ver dolansın saçlarına huzurun parmakları,
İzin ver yatırsın başını dizlerine mutluluk.
Unutma, gökkuşağını görmek istiyorsan,
Yağmurun dinmesini beklemek zorundasın.
O yağmurun toprağı ıslatıp nasıl da güzel koktuğunu hatırla;
Toprak kokusunu çek ciğerlerine.
Çıkart çoraplarını, bas toprağa;
Her şey akıp gitsin ayak parmaklarından toprağa.
Bedeninde dolaşan enerjiyi hisset.
Kapat gözlerini ve hayal et.
Unutma, ilik en sert kemikten çıkar.

Şimdi tara saçını, çık sokağa,
At bu hayatın kulaklarına en arsız kahkahalarını.
Ve bil, sen değerlisin;
Sen istemezsen kimse seni üzemez.
Düşün bakalım, onlara neden izin verdin?

Neden avuçlarında ihanet kokulu insanlara değer verdin?
Senin sadakan, onların imtihanı olsun.

Yol uzun, hayat kısa,
Basit yaşa.
Ya sev ya da terk et.
Ama asla ağlama.
Sil şimdi o yaşları, diren hayata.
Kardelen çiçeğini hatırla;
Ve kardelen kadar cesareti olmayan hiç kimseyi sevme.
Sevmek yüklem değil, öznedir.
Unutma.
Haydi, kalk ayağa,
Ve anlat hikâyeni...
11.09.2024 10:11

Deniz Gece Mavisi

Kalkamıyorum

Anlatmak istediklerim
Anlatamadiklarim
Ertelediklerim
Vazgectiklerim
Avuclarimda solanlar
Yüreğimde ölenler
Ne çok şey biriktirmişim
Yüreğimle dilim arasında
Şimdi avuçlarımdan kayıp düşen yıllara engel olamıyorum

Yuzumdeki çizgiler kanıtı sanki
Ansızın zifiriye dönen hayatımın
Demini almamış mutluluklar
Ona bile razı bir bedeni sürüyorum
Ölüyor içimde umutlar
Karadan da kara düşlerim
Durdurun dünyayı inicem demek var ama
Ne dünya durur nede acılar biter

Saclarim bulutlara dolanmış
Yanağımda kimliksiz acılar
Oynamıyorum oynamıyorum da diyemiyorum ki
Sahi varmı bir hırsız çalsın acılarımı
Söz polise vermiycem
Of of umutlarla yaşarmış inan oğlu
Umutlarım bile küflü kokuyor

Ne çok aldanmışım
Ne çok canımı yakmışım
Ne çok düşmüşüm
Şimdi düştüğüm yerden kalkma vakti
Ama bu defa kalkamıyorum
Ne gücüm var
Nede isteğim

Uçurumun kenarındaki o tek gül gibiyim
Ne kopartmaya cesareti var ellerin
Nede koklamaya yüreği
Gelin acılar demek gelse de içimden
Bu defa kötü düştüm be hayat Kalkamıyorum
19.04.2024 15:21

Deniz Gece Mavisi

Kalpsiz

Dilimin küflü ve çürümüş yanından yazıyorum.
Yüreğimin balta girmemiş ormanlarında kaybolan çocukluğum,
kapı eşiğinde salçalı ekmeğin hasretiyle yanarken
ben, gözyaşının yanağımı nasıl yaktığını öğrendim.
Tüm çocuk yanım ısrarla büyümeyi reddederken büyüdüm
ve kirlendim.

Ellerime sıvanıp çıkmayan esaret boylarının
yüreğimi nasıl karaya çevirdiğine şahit oldum.
Beşiğim, zıbınım, emziğim bile tanımadı beni.
Yüzüme bulaşan kimsesizlikle geçti yıllarım.

Bir damla yaşın kaç acıyı doğurabileceğini
ve kaç acının toplamının bir hezeyan olduğunu,
hezeyanların altındaki feryatları kulaklarımla duydum.
Gitmek istediğim her an ayaklarımı sıkıp
kanatan prangalarla tanıştım.
Boğazımda kaldı mutluluğum,
mideme çöktü umutsuzluk.
Duvarlara vura vura parçaladım hayallerimi.
Kan kustuğum gecelerin birinde anladım:
Yaşamak esaretmiş.

Seni seviyorum diyen sevgilimin
üvey bakışları devrilirken üzerime,
koynuma giren ihanetin yakıcı tadı kaldı genzimde.
Ne yutabildim ne de tükürebildim.
Roller aynı olsa da isimler farklılaştı sonra.
Ahmet gitti, Mehmet geldi.

Hep o bilindik hikaye,
hep o aynı masal:
"Seviyorum, aşığım" yalanları.
Kimi süsledi kelimeleri,
kimi fiyonk taktı.
Acılar hep aynı,
tıpkı bin defa okusam da sonu değişmeyen kitaplar gibi.
Bilindik finaller ve hep el sallamalar.
Sonra alıştım.

Aldım çayımı, oturdum sallanan sandalyeme ve izledim insanları,
bana yalanlarını kabul ettirme çabalarını.
Onlar beni kandırdığını düşünürken,
ben onların deli cesaretine hayran kaldım
ve içimdeki sadistin zevk almasına izin verdim.

Hiç gitmesin, beni terk etmesin dediğim biri olmadı.
Gitmek isteyene kapıyı sonuna kadar açıp
gideceği yere kadar eşlik ettim.
Ve açtım acı ile bağladığım saçlarımı,
sürdüm en güzel rujumu
ve yürüdüm.

Etrafımda dönen dolaplara inat,
ben değil, beni siz yarattınız.
Şimdi gurur duyun eserinizle.
İşte yeni ben:
Eyvallahsız,
vurdumduymaz,
asi
ve kalpsiz.
11.06.2024 16:21

Deniz Gece Mavisi

Kan Ter İçinde

Dün gece bir rüya gördüm
Kan ter içinde uyandım
Yüreğimden karıncalar sevgini götürüyorlardı
Her yer kan içindeydi
Zorlukla nefes alıyordum çok korktum
Uyandım fırladım yatağımdan
Sol göğsümü açtım ve döndüm aynaya
Kırmızı bir sıvı akıyordu uçlarından
Hayır dedim hayır sen ölmüş olamazsın

Hemen bir rüya tabircisine gittim
Ben anlattım o dinledi sonra başını öne eğdi
Dedi başın sağ olsun dedim nasıl yani
Bir rüya göreceksin ondada yüreğinden bir tabut çıkacak
Çok korktum sen kafayı yemişsin dedim
Ağlaya ağlaya eve gittim

Tavan arasına kaldırdığım şiir defterimi aldım elime
Her yeri toz içindeydi üfledim tüm gücümle
Ve anne şefkati ile açtım tek tek yapraklarını
Ve senin bana yazdığın şiirler döküldü sanki önüme
Sonra o şiirleri yazdığımız o anlar
İçinde sen olan her bir anım canlandı
Ve açtım ellerimi dua ettim ne olur bana seni unutturma diye
Gururun alnına sıkıp acıları ipe dizip
Dua ettim sen duymadın rabbim duysun diye

O gece erken yattım gözlerim uykuya yenik düştü
Oysa uyumak istemiyordum ve uyudum
Sonra rüyamda tavan arasındaki defterimi gördüm
İçindeki şiirler kaybolmuştu nasıl ağladım
Hıçkırıklar içinde uyandım elim istemsiz kalbime gitti
Sordum sessizce orada mısın hala yaşıyor musun
Ve cevap geldi evet
Bir damla yaş eşlik etti duygularıma
Bir daha sakın benden gitme olur mu dedim ince yorgun bir sesle
Ve keskin bir ses duyuldu geceyi yırtarcasına
Ben senden hiç gitmedim ki
Ne olur bana seni unutturma temmuz gülüşlüm ne olur

Deniz Gece Mavisi

Kanadı Kırık Kuşlar

Biz hep kanadı kırık kuşları sevdik
sevgimizle aşkımızla iyileştirdik
sonra uçup gittiler
el sallamak düştü payımıza

şimdi uzaktan izlemek acıtıyor gözlerimi
bir bilsen içimdeki kimliksiz senler'i
bir düşürsem dilimden beli kırılacak kelimelerin
konuşamıyorum
dillerime prangalar vuruyorum
gözlerime miller çekiyorum
saçlarımda hazan karası

dikiş tutmaz acılarımın
kabuk atma serenatlarıydı
sana gel demeyi düşündüğüm anlar
yalnız sendin tek gerçeğim
ve yine yalnız sendin gözlerime aşk ile bakan
kulaklarımda sesin şahlanıyor
gözlerim istemsiz yokluğuna ağlıyor
teninin kokusu yok
dudaklarının izi silinmiş
sırlı aynalarda kaybolmuş suretin
bir tek gamzelerin kalmış aklımda
ölünce gömülmek istediğim o vaha
kefensiz
tabutsuz gömsünler oraya beni

geceler demini alırken
yokluğun doluyor ince belli bardağıma
yudumluyorum hüzünleri
koynuma giren yalnızlığa inat
mavi bebeklerimi saklıyorum güneşin göz kapaklarına
umut hep olsun sevdam
umutsuz insan yaşamaz
ağlamak vakti
sessiz
çıtırtısız
dertli dertli

Deniz Gece Mavisi

Kanatlarım Var Benim

Ne islandigim ilk yağmursun nede son
Sen kalbime gelip mola veren bir serçesin yorgun bitkin ve kimsesiz
Tıpkı yokluğunda ben gibi

Şimdi yokluğunun ayazında buz tutan ellerimi ısıtmaya çalisiyorum
Bir bir koparıyorum saçlarımdaki sen beyazlarını
Yüzüme gelip yerleşen çizgileri görmüyorum bile

Yine sensizliğin giz düşümlerindeyim
Yine alabora oluyor umut gemilerim
Naftalin kokulu hasretine inat
Betimsiz bir şiirim

Kıraç topraklara dönen yüreğimle basbasayim
Oksijeni bitmiş bir umuttan uyanma yüzüp kurtulma çabası veriyorum
Attigim kulaçlarım beni dahada dibe çekiyor
Herşeyin başladığı yerdeyim
Beni terkettigin o an
O kara gün
Biliyormusun sevgilim hala cüzdanımda duruyor o takvim yaprağı
Gidişinin ertesi senden önce ve senden sonra diye ikiye ayrıldı yüreğim

Sahi
Senin yüreğin nasıl hala atiyormu
Ben yaşamla ölüm arasında sıkışıp kalmış kelebek
Ya özgürluge kanat cirpicam
Yada kaderime mağlup olucam
Ve ben birkere daha kanat çırpıyorum tüm gücümle aska sevgiye ve umuda
Kanat çırpıyorum

Deniz Gece Mavisi

Kanatlarımı Geri Ver Adam(kadın)

Ben Orhan Veli değilim,
Mizahi üslupla anlatamam seni,
İstanbul'un sokaklarında kaybolsam bile,
Bir şiirde adını geçiremem.

Nazım Hikmet de değilim,
Serbest nazımla seni yazamam,
Devrimci duygularla haykıramam aşkı,
Ellerimde coşkun nehirler taşıyamam.

Ahmet Haşim de değilim,
Romantik bir akşamda bulamam seni,
Gün batarken şiirime düşen yaprağın
Gölgesine seni sığdıramam.

Yahya Kemal de değilim,
Bir sessiz gemide ölümsüzlüğe
Yazamam aşkımızın destanını.
Ne eski İstanbul, ne de boğazın şarkıları,
Hecelerime dökemez seni.

Edip Cansever de değilim,
Soyut imgelerle anlatamam,
Bir mendilde kan sesi bulamam.
Turgut Uyar'ın göğe baktırdığı durakta,
"Bir seni sevdim," diye duramam.

Can Yücel de değilim,
Kendimden özür dileyemem.
Gurur kapılarına vurur yüzüm,
Ar ederim, susarım belki.

Necip Fazıl kadar derin değilim,
Tasavvufun ilhamıyla yazamam aşkı.
Ama yine de ben benim işte,
Kendi kelimelerimle anlatırım seni.

Attilâ İlhan da değilim,
"Ben sana mecburum," diye haykıramam.
Ama ben sana mecburum, be adam(Kadın)!
Sezai Karakoç'unda dediği gibi:
Kanadı kırık kuş uçamaz,
Kanatlarımı geri ver, adam(Kadın)!
Geri ver!
22.12.2024 12:45

Deniz Gece Mavisi

Kangren Sevdam

KANGREN SEVDAM

İçimde ucu açık sözcükler
Kelimesiz şiirler
Ellerim bana yabancı
Dillerim suskun
Yine yandı ciğerim
Kırk parçaya ayrıldı bedenim
Hangi parçam nerede bilmiyorum

Gözlerim gözlerinde kalmış
Ellerim sancıyor
Kan kaybediyor damarlarım
Dilim dudağımı yeniden keşfediyor
Başıma dolanıyor bulutlar
Siyahi bir gece bir tek acılar çıplak

Tenin tene değişi
Derinin kabuğunu terk edişi
Süretsiz yüzler
Kimliksiz acılar
Stabil bir hayat
Durağan her şey
Ben yarınsız kelebek

Gitmek gerek diyor içimdeki ses
Nereye
Neden
Niçin
Sorular içinde cevapsızım
Oysa avuçlarımda hala umutların kokusu var
Bir gurbet türküsü dolanmış dilime
Nereye baksam hasret
Ustum basım ayrılık kokuyor
Sigaram yarıdan yanıyor
Elimde valiz yine yolculuk var diyor ayaklarım
Beni benden ediyor yokluğun
Bana gitmek sana beklemek düşüyor
Ah bu kangren sevdam
Kurşun sıkıyor her nefeste yüreğime
Ölmüyorum ama yasamak da istemiyorum
Doldur silahını gurbet iki kaşımın arasından vur beni
Bak hasret bebeklerim ağlıyor
Onlara inat gözlerim de

Deniz Gece Mavisi

Kanlı Kefenin Hesap Sormaz mı

Bak yine ben geldim sevgili
Ellerimde kasımpatılar ile
Sen hep bana kasımpatı çiçeği alırdın
Yine alsana
Alamazsın değil mi
Doğruya
Sen benden gitmiştin değil mi
Bir Pazar akşamı ellerini ellerimden
Ansızın alıp gitmiştin

Sahi mutlumusun
Aklına ben geliyormuyum
Yada bizi hatırlıyormusun
Ben hiç unutmuyorum sevgili
Hiç unutmuyorum

Gelişini
Bakışını
Gülüşünü
Hele o çenendeki gamzeni
Vasiyetimdir öldüğümde oraya gömsünler beni
Kavuşamayan bedenlerimize inat

Sen benim yaralı sevdam
Sen benim ilk kanayışım
İlk kan kususum
Sen benim ilk günahım
Ve ilk acım

Yokluğun yaktı sinemi
Doldurdu yine hasretle gözlerimi
Dile kolay sevgilim yüreğe zor
Gittiğini anlatmak
Gelmeyeceğine inandırmak
Çok zor

Gece sessiz
Gece sensiz
Bir tek ben varım sahipsiz
Hadi çıkıp gel
İnlet sesinle ortalığı
Kır bir kere daha hasretin kaburgalarını
Çiğne özlem denen Azraili ayaklarının altında

Öyle çok özledim ki seni
Yokluğun adı sen
Acının adı sen
Umudun adı sen
Adımın yanına en çok yakışan soyadınla
Bırakıp gittin beni
Hiç düşünmedin mi
Ya beni özlerse

Ya beni isterse
Sahi hiç aklına gelmedim mi

Sana git diye haykırmak istiyorum
Ama sen yine de kal
Kal benimle gitme benden
O öldü diyenlere inat
Sil beynimden o kefenle önümden geçişini
Toprağa ansızın girişini
Sil lütfen sil

Hayır hayır asla dilim sana öldü diyemez
Dedirtmem
Sen geleceksin bana
Tutacaksın yeniden ellerimi
Kadınım diyeceksin sultanım
Sahi geleceksin değil mi

O toprağa giren beden senin değil
Değil mi
Ölmedim de yalvarırım
Ölmedim de
Ben seni bırakamam de
Ölmedim de
Ölmedim

Bugün gözyaşlarımla suladım
Mezarındaki çiçekleri
Sen koktu her biri
Öptüm hasretle özlemle
Toprakların dili yok ki sevgilim konuşsun benimle
Oysa sesini bir kere daha duymak için neler vermezdim ki
Kanıyorum
Bantlarda fayda etmiyor
Gel henüz yaram kabuk bağlamışken gel

Sen ölemezsin
Daha aldığımız damatlığı giymedin
Gelinliğim sandıkta boynu bükük kaldı sevgilim
Ellerimde kına tozu
Ayaklarımda acının dikenleri
Daha ayağına basacaktım evet derken sen
Basamadım

Şimdi bana unut onu diyorlar
Nasıl unutayım söyle sevgili
Seni nasıl unutayım
Kanlı kefenin hesap sormaz mı
Sormaz mı

Deniz Gece Mavisi

Kapama Gözlerini Bensiz

Seninle ben,
Biz olmayı beceremeyen iki aptal aşık.
Ne zaman sen gelsen yanıma ben kaçtım ,
Ne zaman ben gelsem yanına sen hep mesguldun,
Gece ile gündüz gibiydik.
Sen varken ben yoktum,
Ben varken de sen.
Aslında bilir hissederdik varlığımızı.

Benim seni görmem imkansız,
Senin bana dokunman yasaktı.
Doğuştan yazan yanlış yazmıştı kaderimizi.
Biz asla yolu birbirine düşmeyen iki deli yürekken,
Ansızın düştün avuçlarıma.
Dua bildim varlığını,
Ve açtım ellerimi Rabbime.
Seni dedim bana dedim sevdiren, Rabbime şükürler olsun tam amin diyecektim ki!
Bir şey takıldı boğazıma,
Ne yutabildim nede çıkarta bildim.
Hani filmlerin jenerigi olurya,
o şekilde geçti gözlerimin önünden
önce gelişin,
Sonra sevişin,
sonrada gidişin.

Pamuk prensesin camdan ayakkabısı, prensin elinde kalmış gibi seninde yüreğin avuçlarımda kaldı.
Öyle güzel atıyordu ki,
tiktak seslerin kulağıma en güzel melodiyi fisildiyordu.
Bu aşk diyordu duygularımın en yaşlısı.
Avuçlarımda sıcaklığın ile yaşıyordum geceyi,
Hayran hayran,
Seni izlemek bile ne kadar guzel di,
Sonra alıştım sana.
Her mesai bitişinde heyecanla eve koşuyor ozledim diyirdum.
Seni özledim özlemim oluyordun,
ılık ılıktı varlığın.
Saatlerce gözümü kırpmadan izliyordum seni.

Bir gün yine hızlı hızlı atmaya basladın, çok korkmuştum birşey oluyordu sanki ölüyordun yavaş yavaş,
birden durdun.
O an kalbimin göğüs kafesime ağır geldiğini hissettim.
Sanki milyonlarca azgın köpek deşip parçalıyordu içimi,
bildiğim bütün koca karı ilaçlarını, kullandım taktikleri denedim olmuyordu. Sanki derin bir uykuya dalmıştın,
bir taraftan ağlıyor bir taraftanda ölme diye masaj yapıyordum ki,
gözüm den akan yaş senin dudaklarına düştü,
kaldırdın başını baktın gözlerime ve tekrar atmaya başladı kalbin.

İşte ben o gün anladım, ben sensiz yaşayamam.
Olurda bir gün durmaya karar verirsen, beni ara bul ve gel de.

Çünkü kalbim kalbinde atmayacaksa, dursun diyecek kadar çok sevdim seni. Biz olamasakta ben hep çok sevicem seni.
Çünkü sen benim imkansizim,
yasaklım, adı bende saklımsın.
Kapama olur mu gözlerini bensiz.

Deniz Gece Mavisi

Kapatın Işıkları

Eski bir melodiyim, dudaklarda unutulmaya yüz tutmuş.
Aynalarla konuşuyorum;
boşlukta asılı duran zaman avuçlarımdan kayıyor.
Tuzla buz oluyor mazi,
küller içinde büyüyen çiçeğin kokusu burnumda,
koynumda siyahi acılar...

Paslı bir saat,
yırtık resimler,
kırık kadeh parçaları,
titrek bir mum alevi,
geceyi bölen yalnızlık uğultusu...
Ve yine sensizim.
Sessizliğin içindeki "sen"ler kulağımı kanatıyor;
gözümden düşüyor yıldızlar.
Hıncahınç bir acının başrol oyuncusuyum.

Kirli, pis...
Çocukluğuma inat,
gülücükler yerleştirmeye çalışıyorum yanaklarıma.
Kalbe kazınmış acıların gölgesi, karabasan gibi basıyor geceye.
Ve ben dikiyorum dilimle dudağımı,
konuşmasın diye; bu kaçıncı yalvarışım?
Oysa konuşmak, hatta gülmek en çok çocuklara yakışırdı...

Dudak kenarlarımda ihanetin parmakları,
gözlerim rayından çıkmış tren,
ve dilimi yutuyorum.
Sahi, konuşsam ne değişecek?
Kapatın ışıkları; uyumak istiyorum...
Kapatın; ben daha çocuğum.
18.09.2024 09:25

Deniz Gece Mavisi

Kara Toprak

Çocukluğumun en kara günüydü,
Annemin beni bırakıp gidişi…
Henüz ölümü idrak edememiş bir çocuğun,
annesinin dönmesini beklemesi kadar yandı canım.

Hep bir mahkûmun kirpik arasından baktım hayata,
Zincirlenmiş dilimin kenarından geçen kelimeleri
kâğıda kusan bir şair oldu yüreğim.

Şimdi, tamamlanmamış bir şiir,
Adresi kayıp bir mektup gibiyim.
Dilimin kaygan uçurumunda
öldürüyorum en üryan hayallerimi.

Çocukluğum her gece annesizliğine ağlarken
ben büyüyorum…
Ve büyüdükçe kirleniyorum,
Azalıyorum.
Azaldıkça bıçak gibi keskinleşiyorum.

Hani kırıldıkça keskinleşirmiş ya cam kırıkları,
Cam kırıkları gibiyim.
Ama kimseyi değil,
yalnızca yüreğimi kesiyorum.

Cam kırıkları boğazımda,
Heveslerim kursağımda kalıyor.
Koyunlar kuzularından,
Anneler bebeklerinden ayrılamaz ya…
Senin gidişinin adını ben koyamıyorum?

Anasızlık, en büyük yaraymış…
Minicik avuçlarımla
"Annem dönsün." diye dua ettiğim günü anladım.

İnsan hıçkıra hıçkıra ağlarken
sesi çıkmaz mı?
Benim sesim hep içime kaçtı,
Konuşamadım…

"Öksüz" kelimesi ne kadar soğuk…
Ne kadar donuksa,
dudaklarımda o kadar buz tuttu kelimeler.
"Annem!" diyemedim.

Şimdi eksiklerimi tamamlamaya çalışan hayat,
Annemin yerini kimle tamamlayacaksın, merak ediyorum.
Hangi şiir,
Hangi şarkı,
Hangi türkü dindirir yanan sinemi, bilmiyorum.

İnsan her nefeste kemikleri kırılır mı?

Kırılırmış…
Annesiz kalınca,
bütün kemiklerim kırıldı.

Biliyor musun,
Anne kokusu diye bir parfüm varmış…
Ve hiç gitmiyor burnumdan.
Annemin kokusu gelince burnuma,
burnumun direği sızlıyor…
Tıpkı yüreğimin tellerinin titrediği gibi.
Geçer mi?
Diner mi?
Söner mi bu yürek yangınım?
Geceyi yırtan çığlıklar benim.
Bana annemi geri ver hayat diyemesemde
Yamalı dudaklarımla,
Annemi geri versen olmaz mı kara toprak
Özledim
Özledim çok özledim.
20.02.2025 11:16

Deniz Gece Mavisi

Karabasan Geceler

Geçmişin dikenli yollarında, bir ayakkabı olmak da varmış kaderimde.
Sereserpe gittiğim yollar, şahitlik etse de kaçınılmaz sona,
Seni yazıyorum her kilometre taşına;
Hasreti kolundan,
Özlemi alnının tam ortasından vurarak yaşıyorum.

Ay ışığında yankılanan bir adın var içimde,
Ne zaman unutsam, rüzgâr getiriyor küllerinden seni.
Bir hatırada değil, bir suskunlukta büyüyorsun.
Gözlerimin kenarında ince bir çizgi gibi,
Her gülüşümde biraz daha derinleşiyorsun.

Temize çektiğim vicdanım kaygılı,
Dilime pelsenk olan adın sancılı.
Saçaklarından hasret akan evimizin duvarları kapkara;
Hani umut vardı, hani pembe olacaktı yarınlar?
Dudağınla, dilin arasında kayıp bir cümle adım...
Ben diyorum, sen diyorum; bizi hâlâ bulamıyorum.

Kendimden geçiyorum her seni düşündüğümde,
Bir resimde kalmış gülüşünü okşuyorum geceyle.
Zaman ellerimde kırık bir saat gibi duruyor;
Ne ileri gidiyor ne geri, sadece senli anlarda donuyor.

Bir dua gibi başlıyorsun her geceme,
Bir yemin gibi takılıyorsun sabahlarıma.
Sesin, sustuğum yerlerde yankılanıyor;
Yokluğun, en çok içime batıyor.

Karabasan geceler rüyalarımda,
Ya sen gel... ya da yolla Azrail'i.
Yokluğun artık çekilmiyor;
Ya sen tut elimi… ya da Azrail.
Dayanamıyorum artık seni sensiz yaşamaya,
Dayanamıyorum.
12.05.2025 16:21

Deniz Gece Mavisi

Karala

Dilimin dudağımı kanattığı anlardayım.
Susuyorum.
Sustukça büyüyor içimdeki cehennem.
Bu cendereden çıkamıyorum.
Yusuf'un atıldığı kuyu kadar dipsizim.
Acının başladığı yeri arıyorum.

Ağır geliyor
Kirpiğimin gözlerime ihaneti,
Dilimin zamansız isyanı.
"Bazen susmak en güzel cevaptır" demişti hocam,
Ama sağır kulaklara susulur mu, hâlâ anlayabilmiş değilim.

Artık umutlarımın "G" noktasını arıyorum.
Hazlar yitik,
İstekler acımasız.
Dilimin en kaygan yollarında
Taklalar atıyor sözcükler.
"Susma!" diyor içimdeki mücadeleci ben.
Devrimci yanım zafer işareti yapıyor.
Masallar yalan, gerçekler hüzünlü.

Gecenin en demli saatlerindeyim.
Yıldızlar bile sırtını dönmüş.
Kendime bile yabancıyım artık.
Aynalar beni tanımıyor.
Bu saçlar,
Bu eller,
Bu beden bana ait değil sanki.

Bir çığlık var boğazımda,
Dilsizliğe mahkûm edilmiş.
Konuşsam paramparça olacağım,
Sussam içimde yankılanıyor acı.

İsyanım, sustuklarıma...
Gözyaşım, söyleyemediklerime...
Dudaklarımın kenarına yuva yapmış "keşke"lerime...
Bir yangın var içimde — sessiz ve derin.
Küllerinden doğmuyor hiçbir kelime.

Zaman avuçlarımda ufalanıyor.
Dilim dudağımda,
Geçip gidiyor üzerimden mutluluklar — yetişemiyorum.
Göz kapaklarımda taş gibi bir hüzün,
Ve ben hâlâ çıkış noktasını arıyorum,
Tüm özgür yanlarıma inat.

Kalemin kâğıda kustuğu gibi,
Mızrabın tele dokunduğu gibi,
Dudaklarıma değen buzun damla damla eridiği gibi tükeniyorum.
Tükene tükene,

Parçalara ayrılarak seviyorum.
Ve biliyorum, bazen sevmek de yetmiyor.

Yokların içinden varları çıkarmak — ne saçma!
Sen varsın, ben yokum.
Ben varım, sen yoksun.
Yoksun işte, yok.
Yokların içindeki varları arayacak gücüm kalmadı artık.

Bana pişmiş bir aşk,
Demini almış bir çay,
Ve acılardan beslenmeyen bir sevgi gerek.
Yok mu?

Karala gitsin hayat...
Tıpkı üzerimde bıraktığın kurşun kalem izi gibi...
Karala.
01.08.2025 01:57

Deniz Gece Mavisi

Karanlığın Elleri

Ben yoruldum hayat
Maskeli yüzlerden
Her gün saçıma dolan aklardan
Yüzüme gelip yerleşen derin çizgilerden
Ben yoruldum hayat

Dostluk dedim acı kaldı
Umut dedim dilim yandı
Sevgi dedim yüreğim kanadı
Bir tek ben miydim sevgiye aç
Sevgiye susamış
Her düştüğümde kanayan dizlerim bir yabancı oldu
Ben yoruldum hayat

Şimdi ne yürümeye mecalim var
Nede gülmeye
Her dem kararan umutlarımla baş başayım
Saçımda acının rüzgârları
Dilimde kelimesiz yetimliğim
Uçurumun kenarında
Hayatın tam da bittiği yerdeyim
Yaralarımdan kanlar fışkırıyor
Yara kabuğuna
Dilim dudağıma
Elim yüreğime küsüyor
Gelinlik giyiyor acılar
Koynuma giriyor ansızın
Karaya çalıyor kar beyaz yarınlarımı
Karanlığın elleri
Karanlığın gözleri bedenimde cirit atıyor
Buralar artık benim der gibi
Oysa maviydi umutlarım
Pembeydi hayallerim
Gri ye ne ara döndü çocuk gülüşlerim
Annemin saçımı ördüğü günler dünlerde kaldı
Şimdi beliğlerimi tam ortadan kesip parçalıyor
Karanlığın elleri
Şefkati bilmeyen yürekte merhamet aranmaz diye bir ses çınlıyor kulaklarımda
Hayat acıdı mı ki bana kullar acısın diyemiyorum
Kaderime adım adım sürüyorum örselenmiş parçalanmış bedenimi
Durun yapmayın kıymayın o çok küçük diyen sesler arıyorum
Nafile
Acının çıbanları tek tek patlarken bedenimde
Kimse duymuyor çığlıklarımı
İçime içime ağlıyorum
Tıpkı içime içime haykırdığım gibi

Kara bir tren gibi gözlerimden geçiyor basiretsiz umutlarım
Hayatın arka sokağında kaldırımda bırakıyorum
Tüm çocuk yanımı
Ve bir gecede büyüyorum
Önce saçlarımın beliklerini açıyor karanlığın elleri

Sonra üzerimdeki önlüğü yırtıyor
Ve yanağımda ansızın hissediyorum beş parmağın o yakıcı tadını
Düştüğüm yerden bu defa bir kadın olarak kalkıyorum
Tüm çocukluğuma inat
İnsan bir gece de
Bir damla gözyaşında büyür mü
Büyürmüş
Gelin acılar her şeyini kaybetmiş bir kadının kaybedeceği tek şey canıdır
Canım Azrail'e senetli
Benden alacağınız kalmadı
Vurun acılar vurun
Titrerse bedenim namerdim
Vurun be
vurun

Deniz Gece Mavisi

Kardan Adam

Ben senin üstüne kürek kürek toprak attığım günü anladım.
Bazı insanlar gömülmeyi, bir mezar taşını bile hak etmiyor.
İçimden gelmeyerek okuduğum duayı bile hak etmiyor.
Dile kolay, yüreğe zor geliyor sevdiğini üstündeki bir dal çarşafla bırakmak.

Seni diri diri yüreğime gömdüğüm günü, hayatımın en kötü günüydü.
Bir yanım, "Kaz toprakları, çıkar onu oradan" derken; bir yanım, "Bırak ölsün" diyordu.
Öleni gömmek kolaydı, peki ya yaşayanı gömmek?
İşte bu en zoruydu ve ben başardım.

Ne bir ağıt, ne de bir damla yaş...
Tam dua ederken, dudaklarımı sıkıp küfretmemek için kendimi zor tuttum. Defalarca sol göğsümü yumruklayıp, "Dur" diye haykırdım.
Sanma ki çok kolay oldu. Sen ölmeyi seçtin, ben de gömmeyi. Helal ile haram arasındaki kıldan ince, kılıçtan keskin o köprüde can verdi içimdeki tüm samimi hisler.
Oysa bıçak ucunda çıplak ayak yürüyebilirdim senin için.

Ekmek, su, hava sendin bana.
Sensiz aldığım her nefesi haram kılarken bedenime, sen bir gece yarısı çekip gitmeyi seçtin.
İçimde bir şeyler paramparça oldu.
Sanki dünyam yıkıldı, tüm hayallerim, umutlarım bir anda yerle bir oldu.
Senin yokluğunda her şey anlamsızlaştı, nefes almak bile ağır bir yük haline geldi.

Geceler boyunca seni düşünerek uykusuz kaldım.
Her sabah uyandığımda, senin yokluğunu yeniden fark ettim; her seferinde aynı acıyı yaşadım.
Ne kadar zor oldu anlatamam.
Seninle birlikte yaşadığım her anı, her mutluluğu ve her hüznü hatırlamak, içimde derin bir yara açtı.

Seni unutmaya çalışmak, yüreğime gömdüğüm duygularla başa çıkmak, kendi içimde bir savaş vermek demekti. Her gün, seninle yaşadığım güzel anıları hatırlamak ve sonra bu anıları unutmaya çalışmak, yaşadığım en büyük işkence oldu.
Senin yokluğunda yaşamayı öğrenmek, kendi kendime yetmeyi başarmak için mücadele verdim durdum.

Sonunda, zamanla, bu acım hafiflemeye başladı.
Belki de hayatımın en büyük sınavını verdim ve bu sınavdan güçlenerek çıktım. Açtım yokluğunla bağladığım saçlarımı, döndüm yüzümü rüzgara.
Belki parmakların değildi yanaklarımı okşayan, saçlarıma dolanan.
Ama her yatağa girdiğimde, seni unutacağım diye söz verdim kendime ve başardım.

Şimdi yokluğunun yaralarını sarıyor kimsesiz ellerim.
Gözlerimin mavisi biraz griye dönse de, hala güzel bakıyorum dünyaya.
Yani sevgili, ölenler unutulmasa da, hayat bir şekilde devam ediyor ve yürekte ölenlerin mezarı hiç olmuyor.
Yüreğim avaz avaz bağırırken, dilimin sustuğu gün anladım,
Ben kardan bir adam sevmişim.
25.06.2024 18:07

Deniz Gece Mavisi

Karın Sessizliginde Sen

Camın ötesinde beyaz bir dünya,
Her şey susmuş.
Sadece kalbimin sesi var,
Bir de karın yavaş düşen hüznü.

Elimde bir kadeh,
Kızıl bir yankı gibi,
Soğuğa karşı duran bir sıcaklık.
Belki sevdayı,
Belki vedayı ısıtıyor içinde.
Yavaşça düşüyor karlar,
Ve onlara inat gözyaşlarım.

Gözlerim ufuklara dalmış,
Sanki orada bir anı gizli;
Gülüşünle başlayan,
Sessizlikle biten bir hikâyenin izi
Dudaklarımı kanatıyor.

Kar taneleri dökülürken
Birer birer kelimeler siliniyor dudaklarımdan.
Ama bazı duygular —
Camın buğusunda kalıyor bana.

Mesela sen...
Mesela gidişin...
Her yağan kar seni hatırlatsa da,
Seni getirmiyor bana.
Kar mı yağmayı bilmiyor,
Yoksa sen mi gelmeyi?..
09.11.2025 12:53

Deniz Gece Mavisi

Kasımda Aşk Başkadır

Ağaçlar soyunur,
şehirler susar,
caddeler, sokaklar sonbaharı uğurlar.
Bir ben kalırım ay ışığı altında,
bir de seni düşününce dilime dolanan şarkılar,
yağmuru kıskanan gözyaşlarım...

Hâlâ dün gibi geldiğin o gün;
ıslak saçlarını tarayıp örüşüm...
Sanki hâlâ solumda bir yerdesin,
bir nefes kadar yakın,
ama bir mevsim kadar uzaksın.
Beni altüst ediyorsun.

"Kasımda aşk başkadır," diyor beynim,
gözlerim hâlâ camda;
sanki yağmurlar getirecek seni bana.
Cam buğusuna çizdiğimiz o kalp,
sanki hâlâ duruyor orada —
sanki hâlâ elin elimde.

Duvarlara kazıdığımız isimlerimiz...
"İzmir hiç bu kadar güzel olmamıştı," deyişin...
Hâlâ aklımda sen kokan her bir anı,
teninin kokusunu burnuma ezberlettiğim o gün gibi.
Söyle, hangi çiçek tenin kadar güzel kokar ki?

Gelişin de gidişin gibi bir kasımdı.
Yorgun bedenime fer oldu varlığın,
ama elimi bırakıp gittiğin o gün
nefessiz kaldı tüm sözcüklerim.

Şimdi sokaklar sarıya, şehir griye bürünüyor.
"Kasımın rüzgârı sert olur," derdin, "sıkı giyin."
Keşke kasım rüzgârları saçlarıma esseydi;
yüreğime esti.
Ve yüreğimin duvarlarını sarıya boyadı.
Sarı... ayrılığın rengiydi.
Belki de bu yüzdendi ayrılığımız.

Bizi buluşturan kaderdi;
ayıransa kasımın rüzgârları.
Rüzgâr perdeleri titretti, yüreğimdi üşüyen.
Doktorlar "kansızlık" dedi,
ben "sensizlik" diyemedim.

Aralanmıştı kapı, bakıyordu ayrılık.
Veda ederken kasım,
dilimde tek bir söz kaldı:

Kasımda aşk başkadır.
Kasımlar benim,

aşklar senin olsun...
08.11.2025 19:29

Deniz Gece Mavisi

Katil

Ah, yürek yangın yeri
Kelimeler lal...
Yine acının sokaklarını arşınlıyor
Titrek ayak parmak uçlarım.
Sevgi diye yudumladığım kaçıncı ağu,
Kaçıncı ölümlü gece?

Gülen gözlerim, ağlamayı hani unutacaktı?
Şimdi dağlarına kar yağmış umutlar gibiyim.
Saçlarımı rüzgâra verdim,
Dilimde yarım yamalak bir şarkı.
Ellerimi acıya verdim...

Hep aynı son, hep aynı tablo:
Roller farklı, ama senaryo hep aynı.
Sen seviyorsun...
O gidiyor.
Bu döngü hep böyle devam ediyor,
Ahmet gidiyor, Mehmet geliyor.
Ama yine hüzün, yine ayrılık.

Biri kapatsın artık gözlerimin bozuk vanasını,
Ağlamaktan yoruldu gözlerim.
Daha kaç acıyı vurmam gerek?
Daha kaç ayrılığı asmam gerek?
Daha kaç hasreti kör etmem gerek?
Bitmiyor sensizliğin acısı, sancısı...
Bitmiyor.

Bir sigara içimlik bile dolsaydın ciğerlerime, razıydım.
Oysa sen, daha gelirken aklına koymuşsun gitmeyi.

Ben gözlerine aşk ile bakarken,
Senin bedenimi arşın arşın gezmen
Sadece hançerine müsait bir yer bulmakmış meğer.
Ne körmüşüm, görmemişim
Arkana sakladığın nefreti.
Sevgisizliğini görememişim.

Oysa "destur" deyip sevmiştim,
"Bismillah" deyip tutmuştum elini.
Şimdi "tövbe estağfurullah" deyip gidiyorum.
Yüreğin,
Sevdan,
Gözlerin senin olsun.

Yıkılmış bir şehir gibiyim.
Herkes ve her şey bana yabancı.
Şiirlerin senin olsun,
Şarkıların senin...
Sen, yüreğimdeki umut gemilerimi yaktın.
Bir katilsin artık yüreğim de,

Bir katil..!
22.06.2025 15:05

Deniz Gece Mavisi

Katilime Aşığım

Yüreğimin duvarları siyaha boyandı.
Bilemedim...
Göremedim...
Sensizlik boynuma dolandı.
"Dur!" diyemedim...
Gidemedim...

Ben bu aşka çok kurşun sıktım da,
Öldüremedim...
Ölemedim...

Git dediğin gün anladım;
Gitmek, fiil değil, eylemmiş.
Gidemedim...

Şimdi yarısı yanmış bir sigara gibiyim.
İstesem de, istemesem de bitiyorum.
Ya dudakların öldürüyor beni,
Ya da rüzgar...

Kaçınılmaz sona canla başla koşan kelebek gibiyim.
Bile isteye dökülüyorum küllüğe.
Tükene tükene seviyorum seni...

Her şey, hızla süzülen bir damla gibi kayıp gidiyor avuçlarımdan.
Tutamıyorum...
"Yaşamak" denilen bu algıyı bir ben anlayamıyorum.

Yabancıyım dilime,
Yabancıyım ellerime...
Aynadaki ben bile yabancı gözlerime.
Kirpik uçlarından bağlıyım hayata;
Bir kırpıştırsan, düşüp öleceğimi bile bile yaşıyorum.

Meğer evim sandığım yer,
İki dudağının arasıymış...

Bazen gözlerimden değil, içimden ağlıyorum.
Gülüşlerim, sana dair bir masalın maskesi oluyor.
Bir yanım hâlâ sana “gel” diye haykırıyor,
Bir yanım, o haykırışı bile sessizce saklıyor kendisinden.

Zaman bile yavaşlıyor adını anınca.
Dakikalar suskun, saatler yorgun...
Bir tek kalbim direniyor sana,
Bir tek ben, seninle her gün yeniden yanıyorum.

Geceler, senden kalan en derin hatıra.
Yastığım, sensizliğin ta kendisi artık.
Her kâbusumda senin sesin yankılanıyor odamın duvarlarında,
Ve her uyanışımda senden biraz daha eksiliyorum.

Ben seni...
Bir dua kadar gizli,
Bir yemin kadar derin,
Bir mezar taşı kadar suskun,
Ve bir sonsuzluk kadar sahiplenerek seviyorum...

Ama hâlâ ihbar edemiyorum
Beni öldüren
Ellerini...
Gözlerini...
Yüreğini...

Katilim sensin.
Ve ben katilime hâlâ aşığım.
Aşık.
15.05.2025 10:40

Deniz Gece Mavisi

Katli Vacip

Yavaş yavaş terkediyorum koca şehri,
Her kaldırım taşına bin gözyaşı döktüğüm o şehir
Istanbul,
Birkere daha sıyrılıyor sıtkından,
ve içimde yarı alev almış korlar.

Yine bir otobüs camının garantisindeyim,
Yağmurlu gece tıpkı gözlerim gibi,
Bebek adımlarıyla her nefesde biraz daha vazgeçiyorum senden,
Beni ağlatan o sözüm ona aşıklar şehrinden,
Istanbul duy beni.

Bin çileyle yogursanda,
Ölmediğim sürece karşındayım,
Yıkılmadım yıkamadın beni istanbul.

Ne denizin,
Nede o uzun devasa köprün umrumda değil,
Martılar sevdiği denizden vazgeçer ya,
Bende senden,
Mutluluktan vaz geçiyorum.
Halicinde balık olamadım ya,
Köprüne ayak vuramadım ya,
Göğün göggöğsüne adımı yazdıramadımya,
Köprülerin yıkılsın,
Denizlerin köpürsün,
Canın canım kadar yansin istanbul.

Akan her damla kan helaldir bedenime,
Hem seni yakarım,
Hemde tüm senleri,
Istanbul..!
Aşk kazandı,
Sen kaybettin,
Katlin vaciptir.

Deniz Gece Mavisi

Katlivacip Saatler

Sen adam
Varlık ile yok arasındaki
O derin
O naif o buğulu sesin tek sahibi
Yürek hanemdeki soru işareti
Kim bilir kaç geceyi şahit ettin yalnızlığına
Kaç gece konuştun avucunda kalan siyah beyaz resmimle
Belki de yoktu cesaretin
Belki de kanıyordu ellerin
Korktun
Kaçtın
Belki de yalnızlıktı seni korkutan
Sonra bir ses git dedi buralardan
Aldın valizini çıktın yola
Gittiğin her yol bana çıktı sen görmedin
Baktırdığın bütün fallarda adım geçti sen duymadın
Geceye anlattın içindeki benleri
Bulutlarla dertleştin
Ve güneşin kirpiklerine taktın umutları
Yağmurlar bile ıslatamadı bedenini
Sen aşkın narında yandın yandın be adam

Uzansan tutacak kadar yakın
Haykırsan duyuramayacak kadar uzaktım sana
Kelimelerin aciziyeti yoruyordu yüreğini
Sustun
Sustukların kanattı en çok yüreğini
Her sabah baktığın aynalar yabancı oldu sana
Özledim demeye varmadı dilin
Demli bir çay kokusu
Yazılmamış bir şiir
Edilmemiş dua
Ve söylenmemiş söz oldu varlığım
Ne zaman kalemi yüreğine batırsan beni yazdın
Ne zaman bulutlara takılsa gözlerin gözlerimi aradın
Hasret kaldı kulakların sesime nefesime
En çok yüreğin yandı
Kırık ellerinde umutlar eriyip aktı
Ve sevmemeye yeminler etti dilin

Sen adam
Ellerin mi yoktu
İsteseydin ellerimi keser verirdim sana
Ayakların mı yoktu
İsteseydin kırar sererdim yollarına
Dilin mi yoktu dilin
İsteseydin lal ederdim bütün sözcükleri
Secdeye vardırırdım önünde
Ama sen ne duydun
Ne gördün
Nede bir saniye yaşattın beni
Yine görme olur mu

Yine bilme
Ben bu gece özgür bırakıyorum içimdeki senleri
Tıpkı özgürlüğe kanat çırpan martılar gibi
Ama sen unutma sevdiğim
Unutma olur mu
Ben deniz
Sen ise martı
Ve martılar sevdiği denizden asla gitmezler
Şimdi kapat adımı bir kere bile yazmadığın gönül defterini
Katli vacip saatlerin son demlerindeyiz
Ve ben yüreğimi asıyorum
Sevgili
Asıyorum

Deniz Gece Mavisi

Kayıp Düşler

Mayın tarlasına döndü yüreğim
Çekildim bir köşeye izledim sessizce
Benim canımı yakma çabalarını insanların
Ağızlarından çıkan nefret sözlerini dinledim
Ve öğrendim aynadaki yansımadan başkası düşünmezmiş seni

Oysa hep güzel baktım hayata
Biraz umut
Biraz mutluluk
Birazda saygıydı beklediğim
Heybeme doldurdum bolca vicdan
Şimdi ise vicdanımın kırkını veriyorum
Ne ara oldu ben ne ara böyle biri oldum
Avuçlarımda kanayan umutlarımdan özür dilemek istesem de
Dilim dudağıma mühürlü

Şimdi içimdeki o kız çocuğunun basını okşuyorum
Ve geçecek diyorum
Söylediğim yalana kendim bile inanmıyorum
Sahi geçer mi acılarım
Unutulur mu avuçlarımda kanayan mazim

Benden duygusuz vicdansız merhametsiz bir ben yarattınız
Önce duygularımı aştınız
Sonra umutlarımı kör ettiniz
Şimdide vicdanımın ayaklarına sıkıyorsunuz
Kör topal nereye kadar diyen iç sesimin
İnadına
Ayakta kalma çabası veriyor bedenim
Tek ayağı kırık sandalyeye bağladığım umutlarım
Kör sağır ve dilsiz aşkım yastık altında kanıyor

Ağır geliyor omuzlarıma hayatın ağır yükleri
Hayır taşımıyorum da diyemiyorum
Hayatın tozlu pis kaldırımlarında hamal olmak da varmış
Ah kaderimi yazan kalem
Niye bu kadar kara

Tuvallerinden kan sızan gözler yine benim
Tebessümü yüzüme çok görüyor matemim
Başımda acının bin bir renk yemenisi
Mavi düşlerimi çalmışlar
Kaybolmuş gülüşlerim
Arasam da nafile
Bulamıyorum

Deniz Gece Mavisi

Kefaret

Yoluna adaklar adarım sanma,
Uğruna yılları harcarım sanma.
Gidişini bir kalemde unuturum sanma,
Ben seni affetmem; yıllar affetsin.
Seni beklerken arkandan bakıp
Aglayan gözlerim affetsin.
İntikam ateşini yakan senken,
Seni bir özürle bağışlarım sanma.

Sen baharımı kışa çevirdin,
Yüzümü yere devirdin.
Acılar bir merhemle geçer mi sandın?
Sen, tatlı aşımı zehire çevirdin.
Affetmem, affedemem...
Sen, bir daha kimseye güvenmeme sebebim oldun.

Sen kalbimi taş ettin,
Sen baharımı kış ettin,
Sen saçımı ak ettin.
Sen, adam sen!
Gencecik bedenimi hiç ettin.

Neye dokunduysan çürüttün,
Her tebessümde bin acı büyüttün.
Sen, adam sen...
Hangi cehennemden geldin?
Gül bahçeme kurşun gibi düştün.
Artık dönsen de bulamazsın beni,
Ben yokum artık; unut o bendeki seni.
Unut geçmişi,
Unut dünü...
Ben seni affetmem; yollar affetsin.

Şimdi kabuk bağlamayan bir yarasın,
Dilimin dudağıma ihanetisin.
Kalbimin ritmini bozan tek melodisin.
Dünyaları önüme sersen artık istemem,
Sen, ömrüme yazılmış en büyük kefaretsin.
Ben seni affetmem; yüreğim affetsin!
10.04.2025 11:01

Deniz Gece Mavisi

Kel oglan

ağır ağır yol alırken geceye yarasalar
yırtıyormuş gizemini kargalar
bir uyku aralığı uzanıyormuş baş ucuna saksağanlar
bir çığlık kadar yakınmış dününe
ve yine bir çığlık kadar keskin
kemanın tezenesine her değişinde çekirgeler ilan etmiş krallıklarını

sonra köşede duran baykuş
kaç demiş kaç seni öldürecekler
atından inmiş taylar
ve nal sesleri duyulmuş karıncaların
bir kılıç darbesi almış soluna çekirge
öldüm demiş
ölen çekirge değil
camdan kalbiymiş
ve o günden sonra kimse çekirgeyi hatırlamamış bir masal çınlamış ormanın bağrında
Maymunlar gülmüş
Yılanlar ağlamış timsahlar göz yaşı dökmüş
Boynunu bükmüş kel oğlan terketmiş tüm kitapları çocuklar isyan etmiş

Görev verilmiş kaplumbağalara gidin kel oğlanı alıp gelin çocuklar hikaye kitabı okumuyor denmiş
Kaplumbağalar binmiş motorlarına bir arpa boyu yol gitmiş
Bulmuşlar kel oğlanı bir dağın ucunda
Gözünde bir damla yaş
Ağlama çocuklar seni istiyor yoksa uyumuyorlar demişler kel oğlan bir atlamış kitaba
gülmüş çocukların yüzü
Ve mutlu olmuş tüm dünya

Deniz Gece Mavisi

Kelebeğe Can Veren Gülüşün

Bir gülüşü var dı
kelebek görse ömrü uzar dı
bir bakışı var dı
sanki çağlayan volkan
derinden ve içten dizeleri var dı

bazen küçücük bir çocuk
bazen vurdum duymaz asi
hayatın bam telinde yalın ayak yürüyüşü var dı
rüzgara kafa tutuşu
yüreğindeki gizleri saklayışı
ama bir can deyişi var dı
canım kırk yerinden yırtıldı

Yine bana canim desene
Uzansana hayallerime
Mesafelerin inadına yakın çok yakın olsana bana
Hadi temmuz gulussum
Yeniden gulsene bana

Gülüşün diyorum
Içimdeki deli tayları dort nala koşturuyor
Bakışın yüreğimi eritiyor
Hele kulağıma fisildayisin
Içime ılık ılık doluyor
Hadi gül yuzlu adam
Gulusunle açsın gamzelerimde çiçeklerim
Gelmeyen bahara inat

Deniz Gece Mavisi

Kelebek

Bu ne bilinmez bir karmaşa,
Düşüncelerim arap saçı,
Ne yana baksam ayrılık sancısı.
Kanamalı tüm düşlerim,
jilet kesiği şimdi kimliğim.

Beni arayan ellerim naçar,
Dizlerim takatsiz,
Dudaklarımda kabir azabı dünler,
Bir ucu alev almış umutların gizindeyim.
Dedemden kalma hasret,
Nenemden kalma öğütler fayda etmiyor.
Odanın dört yanına sinmiş acının terli kokusu,
Genzimde naftalin tadı,
Kekremsi şimdi tüm sen ler,
Başımda renkli yemeni solgun,
Bir bilinmeze yol alıyorum çaresiz.

Çareler tılsımını kaybetmiş sevişmeler.
Bir damla yaşta boğulan beden,
Artık dirilme vakti,
Kabuğunu yırtıp kozadan çıkma vakti.
Doğma vakti aşk ile yeniden.
Tüm çirkinliğine inat kaderin,
Topuklarına sıkma vakti hüzünlerin
Hadi doldur gözlerini ve sık yüreğine hayatın.
Uçma vakti kelebek,
Uçma vakti.

Deniz Gece Mavisi

Kelimesiz Şiirler

Dille dudak arasında yaşanırmış her şey.
Dilim konuşup senin gittiğin gün anladım. Oysa yüreğine bakmıştım senin, sen ise dudaklarıma. Dudaklarım avaz avaz haykırırken yüreğim konuşamazdı.
Peki duyulmayanı duymak değil miydi aşk?
Peki gitmek neydi?

Şimdi destursuz bir yüreğin, fütursuz diliyim.
Çığlık çığlığa bir acının içinde, gözyaşlarında yüz dürdüğüm umut şileplerimi yara alıyor hayallerim.
Bir ayağı kırık tahta masalarda kaybediyorum kendimi. Ben bana yabancı, sen bana vurdumduymaz.

Dilim fırtınanın ayazında, uçurumlarda kaldı çocuk gülüşlerim.
İniltili gece, bekaretsiz suretler.
Keşmekeş yokluğun, bir sigaranın dumanına bulanıyor gözlerim.
Bedenimi tavaf etmiş senler.
Sonra unut diye ikrar ediyorum.
Kalbim dilime söz geçiremiyor.

İnsan kaldırım taşlarından medet umar mı?
Yağmurlara yakınır mı?
Parklardaki çiçeklerle konuşur mu?
Seni şikayet ettiğim aynalar bile bana yabancı.
Yüzüm çizgileri kabul etmese de, dudağımda kıvranan ve çıkmayan sözcükler kimsesiz yüreğimin katili oluyor.

Oysa vatanım bilmiştim yüreğini.
Kıyama kalkmıştım kirpiklerinle, at koşturmuştum gamzelerinde.
Dört nala koşan kısraklar gibi, tel tel dalgalanıyor saçlarım.
Toprağa girmeyi bekleyen ceset gibiyim, yavaş yavaş çürüyorum.
Soyadımın yanına yazamadığın adın hesap soruyor benden.
Yine cevapsızım.
Sahi, dudaklarımdan kelimelerimi kim çaldı?
Kelimesizim, tıpkı dilsiz olduğum gibi.
Kelimesiz şiirlerde yazılmaz ki.
25.04.2024 08:58

Deniz Gece Mavisi

Kes Biletimi

Yine gözyaşlarımın tuzu yanaklarımı yakıyor
Yine elimde kıvranıyor son dem yanlizliklar
Yine karadan da kara umutlarım
Pembelerim siyaha
Siyahlarim ise zifiri ye dönüşüyor
Yaşamak zul oldu bedenime

Özür dilerim affet beni allahim
Bana verdiğin bedeni koruyamadım
Ellerimi incittim
Gözlerimi yaşlarla doldurdum
Yüreğimi kanatıp durdum

Bir benim mi karaydi umudum
Bir ben mi çektim acı
Ama bir benim yandı yüreğim
Şimdi gözyaşlarıyla yaziyorum
Hayatimin iz dusumunu
Doğrularım kayıp
Yanlışlarım sağda solda
Hiç kimsem yok diye haykırmak isterken
Sol kaburgamın altında hissediyorum seni

Lütfen yalvarıyorum al acılarımı
Sil gözyaşlarımı
Ağlamaktan yoruldum
Birine inanıp hayallerimin üzerime yıkılmasından
Dost sandığım ellerin sırtıma amansızca sağladığı hancerleri saymaktan
Bana hesap soran yuzumdeki çizgilerden
Yoruldum allahim

Gücüm yok
Umudum yok
Ben yokum
Ölü bir bedeni sürüyorum
Ellerimde geçmişin cibanlari tek tek patlıyor
Kan kokusu umut kokusuna karışıyor
İçimdeki kız çığlık çığlığa
Ben yoruldum yüreğim dur artık
Atma istemiyorum

İnsan kaç kere düşer
İnsan kaç gece ağlar
Ben kırık parmaklarla gözyaşımı silemiyorum
Dönüp acılara acımadıki acımadıki diyemiyorum
Acı di be hemde çok acı di

Ben güçlü kadın falan değilim
Hala karanlıktan korkuyorum
Hala çok üşüyorum
Senin karşında aciz bir kulum
Yüreğim sana ayan

Bedenim emrine amade
Bu defa kötü düştüm be allahim
Kalkamıyorum
Oysa dünyayı parmağında çevirecek bir insanım
Ama istemiyorum
Kes biletimi Azrail
Yaşamak buysa ben istemiyorum
Kes biletimi
Sadece gidiş olsun 06.04.2024 17:11

Deniz Gece Mavisi

Kestane Kokusu

Bazen gözünün dalıp gittiği yerlere bedenin gitmez.
Bazen de bedenin gider, yüreğin gitmez.
İşte sen; bedenimin değil, yüreğimin gittiği yersin.
Mesafeleri yakınlaştırmak elimde olsa,
Seni yanıma, sevgini soluma çizerdim.
Ama ben acemi bir ressamım...
Yüreğimin içine yalnızca baş harfini çizebiliyorum.

Eskiden hep merak ederdim:
"Uzaklıklar aşkı bitirir mi?"
Seni tanıdığım gün anladım,
Gerçekse sevgi, düğümlermiş.
Düğüm düğüm yüreğimdesin;
Adını nakış nakış işlediğim adam...

Şimdi desen ki "Kalk, gidiyoruz",
Uça uça gelirim.
Ama ben kuş değilim ki uçup geleyim...
Emin ol, kuş olsam
İlk sana uçar, yüreğine konardım.
Artık duvarlarla dertleşiyorum.
Onlar da maviden griye döndü;
Hasret onlara da ağır gelmiş olmalı.

Parklarda kuşlara anlatıyorum seni.
Bir gün gelirsen,
İlk onlar karşılayacak,
Ve gelişini öte öte müjdeleyecek bana.
"Delirdin mi kızım sen?" diyor parkta karşılaştığım karıncalar.
Hani onların yönü hep kuzeymiş ya,
Benim de yönüm hep sensin.
Doğum, batım yok benim; sadece sen...

Sıcak kuzine sobasında pişen kestane kokusu gibi
Buram buram geliyor hasretinin kokusu burnuma.
İnsanın hiç burnunun direği sızlar mı?
Sızlarmış...
"Burnum acıyor." dediğimde verdiğin cevapla anladım:
"Beni mi özledin?"
Evet… Çok özledim.

İnsan nasıl özler hiç görmediği gözleri,
Tutmadığı elleri,
Dokunmadığı teni?
Hâlâ bilmiyorum…
Ama özlüyorum.
Picasso'nun yaptığı tabloyu izler gibi
Saatlerce yüzünü izlemek,
Kirpiklerini tek tek saymak,
Ve yüzünün her bir kıvrımına şiir yazmak istiyorum.

Harflerim yeter mi seni anlatmaya, bilmiyorum.

Gözlerinden başlasam ellerin küser,
Ellerinden başlasam kirpiklerin…
Ya devasa gülüşün?
Kâğıt kalemden bile kıskanırken seni,
Ben nasıl şiir yazarım sana?
Yazamam ki…
Sen, dilimin tek sus pus olduğu kelimesin.
Sen derim, susarım.
Sen… Aşksın adam.
13.05.2025 14:46

Deniz Gece Mavisi

Kestik

Ait olduğum yeri ararken
Ait olmadığım yerlerde azala azala geçti yıllarım.
Hep avuçlarımdan kayıp düşen güllere,
Uçup giden kelebeklere üzüldüm.
Ama yine de şanslı saydım kendimi:
Ya bir kalpte çürüseydim?
Kötünün de kötüsü vardır diye
Heba edilen günlerime hiç hesap veremedim.

Yastıklarım ıslandı,
Umutlarım kırıldı,
Ama yine de eğmedim başımı.
Ben, annesinin babasının nazlı prensesiydim,
Ama hayat acımamıştı.
Kırıklarımı toplayıp çıktım en zor yollara.

Zor diye bir kavram olmadı hiç hayatımda;
"İmkânsız zaman alır, zor diye bir şey yoktur,"
Diye zorladığım kapılar bazen açıldı,
Bazen de kilitlere mahkûm kaldı.

Hayat bir mücadeleydi
Ve ben de kolay gelmemiştim bulunduğum yere.
Biraz yorulmuş,
Çokça yıpranmış,
Gözleri bulutlu…

Tuvalimden renklerimi çalsa da hayat,
Yıkılmadım.
Sonra aşk diye bir olgu takıldı sol kaburgamın altına.
İnanmazdım aşka, sevdaya…
Yavaş yavaş ruhumu sardı duygular.
Örümcek ağına düşmüş gibi düştüm yüreğine.
Her nefes alışında heyecanlanarak.

Bir gece kendi içime düştüm,
Sessizliğin yankılandığı bir boşlukta…
Kimdim ben?
O mücadeleci kadın mı,
Yoksa yorulmuş bir yolcu mu?
Sorular sardı ruhumu,
Cevapları kendimden saklanmış gibiydi.

Herkes benden bir şey bekliyordu;
Güçlü olmamı,
Dik durmamı,
Hiç ağlamamamı...
Ama içimde fırtınalar kopuyordu,
Kimse bilemezdi.

Bir yanım hâlâ o nazlı prenses,
Diğer yanım savaş meydanında bir askerdi.

Ne çocuk kalabildim tam anlamıyla,
Ne de tamamen büyüyebildim.

Aynaya baktığımda
Gözlerimdeki bulutları görürdüm,
Ama o bulutlar altında
İnadına parlayan bir güneş vardı.
Yaralarımı sevdim zamanla,
Her biri bir zafer nişanı oldu bedenimde.
Aşk, hayal kırıklıkları,
Yıkılan hayaller ve yenilenen umutlar…
Hepsi beni ben yaptı.

Ve şimdi,
İçimde yankılanan bir ses var:
"Devam et,
Çünkü sen kendi hikâyenin kahramanısın."
Ve ben devam ettim kestik diyen hayatın inadına.
11.02.2025 15:25

Deniz Gece Mavisi

Keşke

Keşke bir silgi olsa elimde,
ya da ben bir silgi olsam...
Silsem dünyadaki tüm acıları,
gözyaşlarını ve yüreği ağlatanları.
Keşke...

Bazen diyorum: "Çek git, arkana bile bakma."
Acılar, mutsuzluklar, hayal kırıklıkları benden önce dolduruyor valizi.
Yollar sanki bitmek bilmiyor.
Hasret, daha ilk adımda dolanıyor boynuma.
Gözlerimden kan damlıyor.
Kim yanlış yazdı, kim diyecek gücüm bile yok.

Bazen duyduğunu duymamak,
gördüğünü görmemek
ve bildiğini bilmemek kurtarırmış insanı.
Peki, benim silgim silmeyi bilmiyorsa?

İşte yine kâğıt, kalem ve hasretinle baş başayım.
Yine yazıyorum.
Ağlıyor kalemim, damla damla akıtıyorum.
Dilimin keskin virajlarında
pati yapan kelimelere inat
üç harf giriyor koynuma.
Gece uzadıkça uzuyor.
Dilim, bağcıklarının beşiğini sallıyor.
Zifiriye çalıyor mavi düşlerim.
Ben, maviyi neden bu kadar çok sevdim, hatırlamıyorum.

Keşke acıları,
ihanetleri,
umutsuzlukları unutsam...
Ama ben seni unutuyorum.
Hiç istemeye istemeye...
Kıpırtısız yüreğine dokunamıyorum.
Dokunsam kalırsın, biliyorum.
Kıyamazsın bana, gidemezsin benden.
Döndüm arkamı; sapla,
sapına hayran kaldığım en paslı
hançeri...
Kinim unutturur belki seni.
Yoksa seni asla unutamam sevgili.

Güneş doğmayı,
bebek ağlamayı,
kalbim atmayı unutur da...
Ben seni unutamam.
Unutamam...
Unutamam.
02.07.2025 – 14:44

Deniz Gece Mavisi

Kır Zincirlerini

Hadi, gitme desene!
Çek kolumdan, öyle sert, öyle kararlı!
“Nereye?” diye sormadan, “Benden gidemezsin!” diye haykırsana.
Söylesene, “Ben sensiz nefes bile alamam!”
Sarıl son kez, boğacak gibi,
Kokumu sür üzerine,
Öp, derin, sarsıcı, bırakma beni!

Ağlarken gözyaşların yanaklarımı dağlasın,
Diz çök önümde,
"Gitme!" desene,
Desene be adam!
Bak, gidiyorum,
Sessiz, yavaş, ama kesin adımlarla,
Bir daha geri dönmeyecekmiş gibi…
Sürüyorum ölü bedenimi,
Evet, sen ittin beni uçuruma,
Şimdi de pişman ol, sürün ayaklarıma!
Kapansana, yalvarsana!
Haykırsana son bir kez!
"Gitme, kadın, gitme!" desene, hıçkırarak…

Gözlerim yaşlı,
Yüreğim paramparça!
Kollarım, artık seni değil, soğuk bir boşluğu kucaklıyor…
Yavaşça süzülüyor gözyaşlarım, kan gibi,
Dudaklarımda kaybolan bu yaşlar gibi silinme benden!
Hadi, bak, gidiyorum,
Saçlarımda ağır hüzün,
Dilimde bitmek bilmeyen sitemler…
Gidiyorum adam!
Çeksene beni, zorla esir et kendine!
Dikil karşıma, dağ gibi dur önümde!
Yık şu lanet gurur duvarlarını!
Gece giymiş gelinliğini,
Sen de giydir bana,
Hadi, adam, tut ellerimi,
Bir tek sözün yeter!
Bir "kal" de, dondur bu bedeni yerinde!

Haykır be adam, bağır!
Yol saçlarını, kanat dizlerini,
"Ben ölürüm!" diye titret ortalığı!
Hadi, adam, yolcu etme beni!
Dur demek bu kadar mı zor?
Hani, aşk cesurların işiydi?
Bir kez cesur ol, kır zincirlerini!
"Gitme, kadın!" desene, tüm korkaklığına rağmen!
Hadi, dudaklarından köprüler kursana,
Hayatla ölüm arasında, bana geçit olsun!
İnanıyorum bu aşka,
Değer her anına, değer!

Desene, be adam!
Hadi desene!
17.10.2024 17:53

Deniz Gece Mavisi

Kıralık Mutluluk

Bazı insanlar doğuştan şanslıdır.
Bazılarının ise kapısını çalsan da şans yüzüne bakmaz.
Ben, işte o zorlayan ama şansı yaver gitmeyen insanlardan biriyim.

Çocukluğum yoklukla geçti.
Bir yanım hep eksikti.
Bazı geceler aç girdim yatağa.
Bazı geceler sadece bir battaniye ve mum ışığıyla ısınmaya çalıştım.
Fakir bir aileydik. Kıt kanaat geçinirdik.
Et soframıza uğramazdı.
Sucuk, salam, sosis bizim için lükstü.
Peynirse sadece tadımlıktı.

Yokluk bedenimizi sarsardı belki ama,
Ruhumuzu karartamazdı.
Sanki birileri umutlarımızı siyaha boyarken,
Başka birileri gizliden silgi gibi o siyahı siler, yerine mavi çizerdi.
Sefaletle, yoklukla ama delikanlılıkla geçti yıllarım.

Hayaller kurardım…
En büyük hayalim, o küçücük, dar düşünceli insanların yaşadığı köyden çıkmaktı.
Sanki bir adım uzaklaşmak bile bana nefes aldıracaktı.
Sanayide çalışırdım; ellerim yağ, kollarım pas içinde kalırdı.
Ama yüreğim hep temizdi.

Bir gün Bahar'la tanıştım.
Adı gibi güzeldi.
Fiziği dikkat çekiciydi ama beni en çok etkileyen,
Onun kırmızı arabasıydı.
Zengindi Bahar ama çok mütevazıydı.
Sessiz, sakin bir kızdı.
Upuzun kirpikleri, kıvırcık saçları vardı.
O zamanlar farkında değildim;
Meğer o saçlar kalbimin tellerine dolanmış.

Arabayı her getirdiğinde anahtarını bana verirdi.
"Bir iki tur at istersen," derdi.
Direksiyonun başında hayallere dalardım.

Bir gün Bahar'ı telaş içinde gördüm.
"Arabam bozuldu, kahretsin!" diye bağırıyordu.
Arabasına baktım, hiçbir arıza yoktu.
Anladım ki konuşmaya ihtiyacı vardı.
Hemen bir tabure uzatıp çay demledim.

"Anlat kanka," dedim.
Ve anlatmaya başladı...
Sözcükleri hıçkırıklara karışıyordu.
Babası iflasın eşiğindeymiş.
Tek kurtuluşları, Bahar'ın zengin biriyle evlenmesiymiş.
Evet, zorla da olsa evlenmek zorundaymış.
Çok üzülmüştüm.

Ama elimden bir şey gelmiyordu.
Beni yoklukla sınayan kader,
Ona da istemediği bir evliliği yazmıştı.

Sonra bir gün, Bahar'ı bir adamla gördüm.
O an, içimde camdan duvarlar kırıldı.
Ve ben ilk kez anladım...
Onu seviyordum.
Adam, Bahar'a kötü davranıyordu.
Omzundan iterek ön koltuğa oturttu.
Meğer nişanlanmış.
Ama Bahar'ın yüzü gülmüyordu.
Demek ki evlilik de çare olamamıştı.

İçim paramparça oldu.
Ama sonra, tuhaf bir huzur çöktü üzerime.
Dedim ki kendi kendime:

Benim ekmeğim yok belki doya doya yemeye,
Arabam yok belki rüzgârla yarışmaya…
Ama huzurum var.
Ve huzur, lüks arabalarda değil;
İçine sinen bir hayatın gölgesindedir.

Hayatımda beni iten, hor gören, ağlatan bir insan yoktu.
Ve o an,
Yırtık ayakkabılarıma,
Yamalı gömleğime sarılıp dedim ki:
"Ben ne kadar da mutluymuşum meğer..."

Çünkü bazen mutluluk,
Elindekinde ve seninle olanda saklıdır.
Kiralık mutluluklar çabuk biter.
Tıpkı çocukluğu lüks içinde geçmiş ama ruhu hep yalnız kalmış Bahar gibi...
25.06.2025 14:16

Deniz Gece Mavisi

Kırılsın Ellerin

Seninle yelken açmıştım mutluluğa
Sen bilmiştim ayın güneşin adını
Şimdi kocaman bir boşlukta toz tanesiyim
Savruluyorum sensizliğin rüzgarına
Ya dolanacak kollarım son kez beline yada yalan olacak bu sevdamız
Yüreğime iyi bak sevgili

Unutma ocakta çayı
Kapıda kediyi
Unutma sevgili
Ilaclarini al
Uyurken üzerini ört
Iyi bak kendine

Bekleme gelipte üzerini örtecek bir ben
Yada ocaktan demliği al diyecek bir ses
Şen seni artık sevmiyorum dediğin gün
Öldürdün içimdeki tüm senleri

Şimdi faili meçhul degil faili asina bedenini al ve git
Şokağın kaldırım taşlarını arsinlaya arsinlaya git
Öyle bir git ki
Yüreğimden son kez bile düşecek yaprak kalmasın
Tıpkı ayaklarının altında ezilen gazeller gibi
Sevgimin üzerine basta git
Seni sevmeyen birini yüreğinde taşımak yüktür diyen anneme inat
Git

Gelmeyi beceremeyen
Sevmeyi beceremeyen
Ve ask-i yaşayamayan ben değil sen din
Bunu bile bile git
Demiyorum artık yüreğime iyi bak
Sen önce bir aynaya bak
Aynadaki adam kim sen kimsin

Kimliksiz yüreğini
Basiretsiz sevdana ulayip git
Bırak sabrimla beni başbaşa
Ben yirmi dokuz harfle bir Daha
Gelişine
Sevisine
Ve gidişine
Sövmek istemiyorum
Sen iyisimi git

Ukala okusun gelmisine geçmişine
Beddularimi
Şarkılar çalsin olmayan şerefine
Hadi vakit henüz ayrılığı vurmamışken
Ve ellerim hala gerçek sevginin hasretiyle
Yanarken git

Gözlerime sevdan yerine ayrılığı yazan ellerin kırılsın
Kırılsın ellerin sevgili

Deniz Gece Mavisi

Kıyamam Sana

Geldin mi sonunda lafıma?
Demiştim sana, gölgeler yağmurda kaybolur.
İnanmamış, hatta gülmüştün bana.
Şimdi saçların ıslak,
yüreğin yaralı.
Geldin mi lafıma gülüm?

Unutma, bu hayatta seni bir tek kişi sever, o da annen, gerisi yalan.
Ben mi?
Evet, sevdim seni bir zamanlar.
Ama görünce başkalarıyla attığın kahkahaları, çizdim yüreğimde adının altını.
Şimdi bir yüklem kadar gereksiz bir cümlesin; bende.
Yerini yenisine kaptırmış, bir yürekte tutunamamış, dilimle dudağım arasında çırpınan bir cümle.

Oysa bir zamanlar seni gözlerimden düşürmemek için kirpiklerime bağlardım.
Sen bile isteye atladın göz çukurlarımdan.
Ne oldu, terk mi edildin?
Sevilmedin mi?
Yalnız mısın?
Kıyamam sana be gülüm.

Şimdi, ağzını doldura doldura "Sensin sorumlusu" dediğini duyuyorum.
Suçlu mu arıyorsun? Hâlâ kalk gülüm, kalk aynaya bak.
Sen kimsin?
Bu adam kim?
Benim sevdiğim, uğruna dünyayı karşıma aldığım adam sen misin?

Ben seni seven yüreğimden azlettim kendimi.
Başkalarıyla kahkahaların kulaklarımı kanattı.
Başkalarının elini tutuşun beni derinden yaraladı.
Ama demiştim sana, benden sonra çok ten gezer ama bir yüreği mesken tutamazsın.
Ne oldu, mülteci mi oldun?
Hani at koşturuyor, bana da hava atıyordun?
Ne oldu, yine mi hep yek attı parmakların?
Haklısın, unutmuşum, onun da suçlusu benim değil mi?

Ah, senin nedenlerin benimse keşkelerim çekti bu aşkın ipini.
Sen gelirken yollara ekmek döke döke gelmişsin,gelmeden gitmeyi düşünmüşsün.
Yazık ki gitmeyi alışkanlık etmiş ayaklarını görememişim senin.

Şimdi başının döndüğü,
yüreğinin gömüldüğü
ve dilinin çürüdüğü aşkını al
ve git artık.
Bu saatten sonra herkese çiçek açar da yüreğim, senin için tek bir yaprak bile dökmez.
Sen düşün şimdi, umarsızca koparttığın "Seviyor sevmiyor" diye sorular sorduğun o papatyalara nasıl hesap vereceksin?
Papatyalar belki affeder seni ama yüreğim asla.

Sen içimdeki küçük kızı ağlattın.
Gözyaşlarımın her bir damlasında boğulacaksın.

Bizde zalime merhamet, mazluma ihanettir.
Şimdi çek gölgeni gözlerimden.
08.07.2024 13:24

Deniz Gece Mavisi

Kıyamıyorum

Hayatımda ilk kez bu kadar çaresiz,
Bu kadar güçsüzüm.
Geçmişim, yastık altımda kanarken,
Anılar, bir tokat gibi her umudumda yüzüme inerken,
Ben, yıkılmamak için çabaladım;
Hep bir mücadele verdim.

Bazen yandım,
Bazen de umutsuzluklarla boğuştuğum günler oldu.
Bu uğurda çok yara aldım,
Çok kanadım.
El salladım beni acıtan, sancıtan, ağlatan her şeye.
Bir kitap gibi kapatıp attım rafa en temiz duygularımı.
"Olmadı, olmadı," diye ağlamak bana göre değildi.

Şimdi bir savaşın tam ortasındayım.
Diyemem ki: "Ayağa kalk, koş!"
Ya da: "Ellerime tut ellerini!"
Gözlerim, gözlerine bakamaz ki.
Yaralı bir kuş ne kadar uçar?
Ben sana kırık umutlarımdan başka bir şey veremem.
Tek bir aşk yeter mi koca bir ömrü yaşamaya?
Bir çiçekle bahar gelir mi, sevgili?

Öyle, öyle doluyum ki...
İçimi çeke çeke ağlamak istiyorum.
Sanki içimdeki kızın oyuncakları kırıldı,
Saksımdaki tek gül soldu.
Ben ne ara düştüm bu sevdaya?
Üveyken bu derece bakışlar...
Ben ne ara kayboldum dilinle dudağın arasında?
Şimdi ölü bir bedeni sürüyorum,
Parçalanan dizlerime,
Kör olan gözlerime hâlâ hesap veremiyorum.

Ah aynalar...
Ben bile beni tanımazken,
Ben bile bana inanmazken, nasıl derim ona:
"Bana inan."
Yollarım, yılanlarla, çıyanlarla doluyken,
Her gece dişlerken karanlıkların kanlı dişleri boynumu,
"Acımadı ki," diyemem ki...
Acıdı be acıdı.

Ben engellere çarpa çarpa,
Bazen kanaya kanaya,
Bazen acıya acıya gidiyordum.
Neden çevirdin yolumu aşka?
Aşk değil miydi yüreğimi aç kurtlar gibi parçalayan?
Sevgi değil miydi kucağıma acının bebeğini bırakan?
Şimdi geçmişle geçmemiş arasındayım.
Geçmedi be, geçmedi!

Kendimi kandıramam.

Hâlâ doluyor gözlerim,
Hâlâ acıyor yüreğim,
Hâlâ yıkılıyor bir bir umut duvarlarım.
Geçmedi işte, geçmedi!
Hani geçecekti?
Şimdi sonların başladığı yerdeyim.
Her şey aynı...
Bir tek gözlerin... Onlar gerçeği haykırıyor yüzüme.
Sevgiyle bakıyor bana...
kıyamıyorum onlara.
Kıyamıyorum.
29.12.2024 19:03

Deniz Gece Mavisi

Kızıl Ve Alaca Gece

Bir sen Bir ben Bir aşk diye çıktığım zorlu yoldan
Yüreği yaralı dönüyorum
Kaderin kirli pis yüzene tükürememenin acısı yara gibi ciğerlerimde
Bir bilinmezliğin giz dönümlerindeyim
Ne yana bakacağımı bile bilmiyorum

Beynimde küflü anılar
Sevgiye dair yanılsamalar
Seviyorum sözcüğünün basiretsizliği
Ellerimde açan umutsuzluk dikenlerini yolmaya çalışıyorum
Derinden çok derinden bir ses haykırıyor unuttun mu o dikenleri sen ektin diyor
Başım yere parelel utanıyorum

Ustura ağzı bir hayatta
Jilet kesiği almadan yaşamak aptallık diyen mantığıma inat
Az sonra dağların ardından yine güneş doğacak
Yine koyunlar hasretle anasına koşacak
Yine benim için değişen bir şey olmuycak
Tek bir kişinin herşeyi olmaya çalışan ben
Yine herkesin hiç bir şeyi olucam

Kızıl ve alaca gece
Kurtlar kuşlar çoktan uyumuş bir tek ben uykusuzum
Beynimde ucu düğümlü bohçalar
Dilimde herşeye rağmen şükür sözcüğü
Bugüne şükür ve içimde sonsuz huzur
Takvime bakıyorum bir bayram sabahı
Ve anlıyorum yüreğime bayram gelmiş hoş gelmiş
İçimde şekerleri çalınan çocuğa inat

Deniz Gece Mavisi

Kızımız Olacaktı

Ben yarana kabuk olmam sevgili
Yolun olurum
Solun olurum
Soluğun olurum
Hatta sonun olurum
Ama yara olmam
Yaralar acıtır bilirim

Yüreğim yaralarla dolu benim
Ne çok
içimde kalmış özlemlerim
Kursağımda heveslerim
Ne çok yarım kalmışım
Sorsa biri kafamı kaldırıp ne dedin
Diyecek mecalim bile yok
Kırılıyor acılarımın fay hatları
Göçük içinde kalıyor hayallerim

Hani diyorum hani kızımız olacaktı
Gözleri sana burnu bana benzeyecekti
Yıldızlar takacaktık saçlarına
Al al olacaktı yanakları
Şimdi naftalinli ve küflü kokuyor umutlarım
Jilet kesiği bir ask
Ve boynumda onca basiretsizliğinin paslı dişleri

Bir durusu olmalı insanin
Dimdik elif gibi diyen iç sesime inat
Vav gibiyim hayatin karşısında
Yarım yamalak bölük pörçük
Sevda avuçlarımda
Ertelenmiş
Geç kalmışım
Hep bir o mağlup kaderim
İşte yine yanıyor sigaram kendiliğinden
Bedenimin ateşi yüzümden çıkıyor
Alev alıyor tüm sözcüklerim

Üslupsuz dilim
Kekremsi acılarım
Dudağımda sancıyan kelimelerim
Suçlu kim onu da bilmiyorum
Ben diyorum galiba tek suçlu benim
Sevdim
Ne büyük hata yapmışım
Vurup kırmalıydım hunharca dizlerini
Kör etmeliydim nankörce gözlerini
Çekip kopartmalıydım dilini
Ekmeliydim acının dikenlerini
Hata bende sadece sevdim
İncitmeden
Örseletmeden

Kırmadan sevdim

Sevmek suç ise
Kır kalemi hakim bey
Ben gördüğün göreceğin en büyük suçu
İşledim
Sevdim be sevdim
Hem de hiç hakketmediği kadar
Sevdim

Deniz Gece Mavisi

Kifayetsiz Cümle

Başkalarıyla attığın kahkahalar kanatırken yüreğimi,
Sen daha kaç yatak gezeceksin, kim bilir?
Kaç masada bırakacaksın masumiyetini,
Kaç kere satacaksın ruhunu Şeytana?

Gözlerimdeki yaşları görmezden gelirken,
Karanlık gecelerde kaybolduğun sokaklarda,
Kimlerle bölüştün o sahte sevgini,
Kimlerin kollarında buldun kendini?
Söyle mülteci yürek, kim küstürdü yüreğine yüreğimi?
Kim?

Sözlerin artık yalan, bakışların yabancı,
Beni tüketen ihanetten beslenirken sen,
Kaç kez öldürdün bizi, saydın mı hiç?
Kaç hayal paramparça oldu ellerinde?

Yüreğinde bir zamanlar bana yer vardı,
Şimdi başka bedenlerde eriyip giderken,
Beni aldatan sen, kendini kaybettin aslında,
Unutma, bir gün mutlaka çürüyen aşkımızın altında kalacaksın.

Yalanlara sarıldığın her gece,
Beni dipsiz bir uçuruma sürüklerken,
Kimlerin yatağında sabahladın,
Kimlerin kalbine karanlık ektin?
Her seferinde bir parçamı alıp götürdün,
Gözlerimdeki ışığı çaldın sinsice.
Kendini bulmak için başkalarında kayboldun ve bizi bitirdin
Ama bil ki, bu acının bedelini ödeyeceksin bir gün.

İhanetin kirli gölgesi altında ezileceksin,
Her dokunduğun bedende bir iz bırakacaksın.
Ama o izler seni tüketen bir ateşe dönüşecek,
Sonsuza kadar yanan bir ateş olacak varlığın.

Beni yıktığın yerden yıkılacak,
Kırdığın yerden kırılacaksın.
Ben güçlüyüm şimdi,
Küllerimden yeniden doğacağım.
Sen ise yalanlarınla boğulurken,
Gerçek sevginin ne demek olduğunu hiç bilemeyeceksin.

Ve bir gün geldiğinde anılar seni vuracak,
O hiç kanamayan vicdanından.
O gün, yüreğinde bir boşlukla uyanacaksın.
İhanetin izleri seni takip ederken,
Ben çoktan yeni bir hayat kurmuş olacağım.
Benim yanımda bir başkası,
Adımın yanında onun soyadı olacak.
Haykıracak ama duyuramayacaksın sesini,
Sana sağır,

Sana kör,
Sana dilsiz olacağım.

Geriye dönüp baktığında yalnızlığın çığlıkları yankılanacak her gece odanın duvarlarında.
Her sahte gülüş, her sahte dokunuş seni boğacak.
Kaybettiğin masumiyetin ağırlığı altında ezilirken,
Beni hatırlayacaksın, acı dolu bir pişmanlıkla.

Çaldığın her anı, sattığın her yemin,
Bir gün gelip seni bulacak, kaçışın olmayacak.
Aynalardaki karanlık yüzünle yüzleşeceksin,
Ve o zaman anlayacaksın, kaybettiklerinin değerini.

Ben ise yeniden doğmuş olacağım küllerimden,
Artık daha güçlü, daha sağlam adımlarla yürüyeceğim kaldırımları.
Ve seninle kaybettiğim her şey, beni daha da büyütecek.
Ben kendi yolumda, kendi ışığımda yürüyeceğim yılmadan, usanmadan, huzurla.
Sen ise kaybolduğun o karanlıkta,
Bir daha asla geri dönmeyecek olan beni özleyeceksin.
Düştüğün o çukurda boğulman dileğiyle, hoşça kal.
Kifayetsiz cümle,
Hoşçakal.
10.07.2024 11:43

Deniz Gece Mavisi

Kilit

Ey sevgisi yüreğime çakılı kilit
Ey yılların dem karası
Yürek narında hangimiz temiz
Hangimiz ak pak
Hangimizin elinde yok aşk karası
Hangimizin gözünde yok acının sen yaşları
Hangimizin yastık altı mutlu
Söyle bendini aşan dalga
Kıyıya vuran balıklar mı suçlu
Yoksa köpüren deniz mi
Ben miyim suçlu

Hayatın kaldırımlarında
Yalpaladığım geceler geliyor aklıma
İçtiğim zehirler
Parçalanan yüreğimin kan kusuşları
Adına sevgi dediğiniz gözlerimi kanırta kanırta çıkan o yaşlar
Ben kırıklarım
Fersiz dizlerim
Kırık ellerim
Oysa bir bebek masumluğun da bakıyordum hayata
Gelip de boyamasaydınız düşlerimi kana
Sıçratmasaydınız
Gecenin kara duvarlarına
Söyle kim suçlu
Gülü seven bülbül mü
Yoksa soluşumla kanamasın diyen gül mü

Yüzler ayrı yaşlar aynı
Sevgi yürekte yara
Dilde umut
Yarınlar bilinmezliklere gebe
İşte hayatın tam da burasında kopuyor film
Değişiyor roller
Sen aşık
Ben baştan aşağı şiir
Her gece kanayan şiirlerine seni de katmak istemeyen
Şair mi haklı
Yoksa
Onu sevdiğini söyleyip canını yakan sen mi
 Kim haklı kim

Herkesin haklı olduğu bu hayatta
Bir tek ben haksızım
Verin kalemi mi verin kağıdımı
Ben böyle bir hayatın alnına sıka sıka
bir bir aşkın ipini çeke çeke
dostunum deyip gözlerime acıları ekenlerin dostluğuna söve söve
Gidiyorum
Öksüz ve yetim şiirlerimin katili sensin

Sen yüreğimin katilisin

Deniz Gece Mavisi

Kim Bilir

Ben yaramı göstermem sarar, ağlarım.
İçim yanar, belli etmem, saklarım.
Söz geçmez ki kalbe, saçımı yüreğine bağlarım,
Benim neler çektiğimi kim bilir...

Her gülüşte bir kırık, bir hüzün saklarım,
Her bakışta geçmişin izlerini ararım.
Dert ortağım yok, en çok ona yanarım.
Ben yarama tuz basar, yaramı kendim sararım.
Benim neler çektiğimi kim bilir…

Geceler dost olur bana,
Yıldızlara bakarım, anlatırım içimi sana.
Dua olur gözyaşım, dökülür avuçlarına.
Ben yıkılır, ben düşer, ben yine kalkarım ayağa...
Benim neler çektiğimi kim bilir...

Yüzüm güler ama içim paramparça.
Bir tek ben bilirim ne kaldıysa ardımda.
Ne sevdalar tutundu, ne dostlar kaldı yanımda...
Benim neler çektiğimi kim bilir...

Bir omuz aramadım, alıştım yokluğa,
Kendi suskunluğumla tutundum hayata.
"Bir umut..." dedim her defasında,
Umut, küle döndü ardımda.
Benim neler çektiğimi kim bilir...

Kırıldım, döküldüm, yine de sustum.
Bir "Nasılsın?"a bin çığlık sığdırdım.
Kalbimden geçenleri sildim, susturdum.
Benim neler çektiğimi kim bilir...
14.07.2025 01:56

Deniz Gece Mavisi

Kim İçin

İçimde kocaman bir gençliği öldürdüm ben,
Kim için? Senin için.
Ne yeminler etmiştin, ne sözler vermiştin…
Gözlerime bakan gözlerin ayrılırken gözlerimden,
Kirpiklerin bile ıslak değildi senin.

Uğruna feda ettiğim her şeyin ardından,
Kendimden defalarca özür dilemek istesem de,
Yüzümün bile yüzüme bakacak yüzü yok artık.
Dinlediğimiz şarkılar, yıllar geçse de
Kanatıyor hâlâ dilimin ucunu,
Çünkü her nota, senden kalan bir sessizliği fısıldıyor bana.

Sustukça büyüyor adın içimde,
Bir zamanlar "biz" dediğimiz yerde
Şimdi sadece yankılanan kocaman bir boşluk var.
Ne kadar unuttum desem de,
Unutmak bile seni hatırlamakla başlıyor.

Kandırdım kendimi çogu kez,
"Geçer" dedim, "alışırım" dedim;
Ama meğer alışmak da bir tür kaybolmakmış.
Senin eksik yanını tamamlamaya çalışırken
Ben eksilip durmuşum,

Aynalarda yüzüm değil artık,
Yarım kalmış bir hikâyenin pişmanlığı duruyor.
Bir zamanlar kalbim seninle atardı,
Şimdi sadece sızlıyor...
Kocaman bir pişmanlık oldun içimde.
Oysa nimet bilmiştim seni,
Mutluluk sanmıştım acını,
Ve ardımda yaşanması imkânlı bir huzur bıraktım,bir damla gözyaşımla.

Koca bir ömre gözyaşlarımı gelin ettiğim güne
Ah vah etsem de biliyorum;
Hiçbir şey değişmeyecek.
Yine yağmurlar yağacak,
Yine güneş doğacak,
Yine sevecek bu yürek —
Ama ardımda bir leke gibi kalacak pişmanlığım.

Çünkü ben,
Koca bir ömre gömdüm seni artık biliyorum:
Bazı ölüler mezarda yatmaz ve asla bir daha dirilmez.
Sende öğreneceksin yaşarken ölmek ne demek.
Öğreneceksin...23.10.2025 10:26

Deniz Gece Mavisi

Kim Seviyor Kim Aşık

Günlerdir kapımı kimse çalmıyor
Göğsümden içeri yoklugun sızıyor
Bir ses bir nefes ariyorum
Soğuk duvarlardan kaldiriliyor resmin
Ansızın kırılıyor en masum düşlerim
İki bilinmeyenli bir denklemin bilinmeyen yerindeyim
Matematiğe karşı fiziğe aykırı
Yasiyorum işte

Yine bir şarkı ne başını nede sonunu hatırladığım nakaratina takılıp kalıyorum
Sonra geliyor aklıma bende bir nakaratim hayatın hızla giden melodisinde
Oysa sol anahtari olmak isterdim
Solunu mesken tutamayan yüreğime inat
Soluna yavaş yavaş dolmak isterdim

Ben ki sagi ile solunu karıştıran o kiz cocugu
Sağım kayıp
Solum sancılı
Soluğum lebsiz
Yutkunup yutkunup sustugum anlardayim
Dudak kenarlarima yuva yapan kelimeler kanatiyor dilimi

Dişlerimin arasında pati yapan cümleler takilmiyor dudağımın pervazlarina
Oysa gözünden düşmemek için tırnaklarımla tutunmuştum
Kirpik uçlarına
Sen düşeceğimi öleceğimi bile bile
Ağladın
Şimdi
Bana aşktan bahsetme
Ben sen sırf gözümden düşme diye günlerdir uykusuz kaldım
Soyle kim seviyor
Kim aşık
Sen mi ben mi
20.02.2024 11:05

Deniz Gece Mavisi

Kimsesizliğim

Karanlık bir sabaha uyandığımda anladim kimsesizliğimi
yalnızlıklarla sarili kollarım boştu
Kimsesizliğim çökmüştü üstüme,
İçimde esen fırtınalara inat avaz avaz susuyordum
Önce kanayan yaralarımı kendim sarmayı öğrendim
Sonra acılarla yoğrulmuş ruhumu avutmayi
Her geçen gün daha da sertleşti yüreğim

Yıldızlar gözlerime küstü
Gecenin sessiz çığlığına karıştı feryatlarim
Karanlık koridorlarda kayboldum İçimdeki kimliksiz bir ateş hızla söndü
Gökyüzüne haykıracak dilim lal oldu yankılandi kulaklarımda acının çığlık sesleri
Karanlık duvarlar arasında hapsoldu bedenim yok olmuşuma sahit oldum her nefes te

Kapılar bir bir kapandı yüzüme
Umutlarım havası inmiş balon gibi söndü
Yalnızlıklar tek durağım oldu
Karanlık bir odada kaybettim Çocuk gülüşlerimi
Gölgelerimle savaşsada yorgun bedenim çaresizlik içimde büyüdü büyüdü

Şimdi güneş bile yüzüme gülmeyi unuttu umutsuzluklarla boğuşuyorum
İsyanlarım gökyüzüne yükseliyor feryatlarımı duyan olmuyor
Ama yıkılmayacagim
Çünkü içimde bir yetim bir öksüz ağlasa da umutlarım hala mavi
Tüm Kimsesizliğime rağmen

Hayatın dar ve izbe sokaklarında kimsesiz olmak ta benim kaderimmiş
Anne ve baba mı toprağa kefensiz koyduğum gün anladım
Bazı kollara sarılmak
Bazı kalplere sevmek
Bazı yüzlere de gülmek harammış
Çocuk gülüşlerimin katili kim
Kim 19.02.2024 14:10

Deniz Gece Mavisi

Kimsin Sen

Sen kimsin?
En umutsuz anımda elimi tutan el mi,
Yoksa tutarmış gibi yapıp iten mi?
Başıma papatyalardan taç yapan adam mı,
Yoksa o papatyaları ezip geçen mi?
Yüreğimin deli gibi atma sebebi mi,
Yoksa onu durduran son mu?
Kimsin sen?
Ben seni tanımıyorum.

Sen benim sevdiğim adam olamazsın!
O bana kıyamazdı.
Ellerimi her tuttuğunda elleri terler,
Gözleri dolar, yutkunur,
Yine de konuşamazdı.
Sen kimsin, adam?
Zamansız saçımı yolan adam, kim?
Kim verdı sana bu hakkı,
Kimden aldın o cesareti?
Hadsiz! Kimsin sen?

Ellerin yabancı,
Gözlerin yabancı,
Dilin yabancı...
Her gün koynuma giren tenin bile yabancı.
Kimsin sen? Kim?
Anlat kendini bana!

Neden vurdun, kırdın her kalkmaya çalıştığımda dizlerimi?
Neden ağlattın sana sevgiyle bakan gözlerimi?
Neden duymadın hıçkıra hıçkıra ağlayan sesimi?
Neden, adam? Neden?
Kimsin sen?
Ben seni tanıyamamışım...
İki güzel kelimeyi sevgi sanmışım,
Ne aptalmışım!
Ellerini saçıma silişini bile sevgi bilmişim.

Sen beni en savunmasız yerimden,
Yaralarımdan vurdun!
Oysa ben seni her gece dualarıma koydum...
"O iyi olsun, bana ne olursa olsun," dedim.
Değmezmişsin!
Şimdi aynalardaki suretini bile tanıyamıyorum,
Kokun mıhlanmış avuç içlerime,
Yıkasam da çıkaramıyorum!
Bedenimdeki izler geçer belki,
Ama yüreğimde açtığın yaralar unutulmaz!
Bana bunu neden reva gördün, neden?

Seni tanımıyorum!
Tanımak da istemiyorum!

Çık artık aklımdan,
Sarmal bulmacalarımdan çık, adam!
Çık beynimin çaprazlarından,
Küfürlerimin miadı dolmadan,
Git en iyisi, kötü konuşturmadan!

Nüfustan adını,
Yüreğimden aşkını,
Ve bedenimden tenini sök at!
Git benden!
Tanımıyorum seni!
Lanet olsun!
Lanet!
Kimsin sen? Kim?
28.02.2025 14:20

Deniz Gece Mavisi

Kirpiginden Sevdiğim Adam

Seni hic tanımıyorum
Kokun gülüşün bakışın öyle yabanciydiki
Ama sesin ılık ılık akıyordu yüreğime
Anlamsız sorular içinde
Huzurun sesine bırakmıştım Kulaklarımı
Kulaklarim mutluluğunu ilan ediyordu
Neydi beni etkileyen
Bütün duygular sana koşa koşa gelirken
Aşk zorluyordu yüreğimin kapısını

Kimdin
Nasıl bakardın dünyaya
Gülünce yüzünde kaç çizgi belirirdi
Kirpiklerin nasıldı
Ya gözlerin yeşilin en koyusu mu
Yoksa mavinin en mavisi mi
Belkide bir kahve buğusu
Ben gözlerini hiç görmedim ki

Hissettim sadece
Gülünce kızaran yüzünü
Beni duyunca heyecanla atan kalbini
Terleyen avuçlarını
Saçlarının dalga dalga rüzgarda dalgalanisini
Yüzüne değen rüzgarın yüzünü oksayisini

Ben içinde sen olan herseyi
Hatta seni bile hissettim
Ve şimdi hissetmek değil yaşamak istiyorum
Ellerini ellerimde ısıtmak
Gözlerine hasretle bakmak
Neden daha önce gelmedin
Ben seni çok bekledim demek istiyorum

İster yağmurlarla gel
İster rüzgarlarla
Ama gel bana
Dön dolaş gel yine de
Kayboldum gözlerinde de
Huzuru buldum sesinde de

De iste bana birseyler de
Sesin yayılsın kulaklarima
Sevgin işlesin yüreğime
Bir gece adının yanına yazılsın adım
Yarası Yarama
Acısı acıma denk gelen adam
Yagmur yağmur gel
Rüzgar rüzgar gel
Yeterki gel
Bekliyorum hasretle yanan kalbimle
Bekliyorum

05.05.2025 00:30

Deniz Gece Mavisi

Kolaysa Gelde Sen Unuttur

Yine efkârın demini buluyor yüreğim,
Yine paramparça ellerim...
Koşamıyorum bu yorgun ayaklarla sevdanın peşinden.
Gözlerimde solgun anılar,
Dilimde ucu yanık şarkılar...
Nereye baksam, senden bir iz, bir anı.
Oysa unutacaktım seni,
Söz vermiştim kendime.
Of, of! Neden bitmiyorsun,
Neden bitiremiyorum seni?

Bak, yine seni yazıyorum.
Hadi, böbürlen, övün kendinle.
Yaktım, yıktım, parçaladım,
Ama unutamadı beni de, hadi!
Saçlarımdan damlayan sular kadar üşütüyor beni yokluğun.
Bazen diyorum, "Unut, o artık yok."
Ama anlatamıyorum...
Ellerim hep duada,
Dillerim suskun.
Gözlerim kapı eşiğine mıhlanmış,
Bir ses, bir nefes, bir soluk bekliyor.
Diyemiyorum ki; gidenler gelmiyor...

Unutmanın var mı bir ilacı, doktor?
Kalbimi söküp alsan olmaz mı?
Ya da beynimi...
Unutamıyorum işte!
Yine hasretin dolandı yürek tellerime,
En duygusal telime bastı tezenen.
Yangın yerine döndü yüreğim,
Döküldü dudaklarımdan acı bir ezgi,
Her notası sen, her sözü sen olan,
Sen kokan şarkılar, şiirler...

Şimdi nereye baksam, hangi köşeye saklansam,
Gölgen peşimde,
Adın yüreğimde saklı kalıyor.
Doktor, unutmanın bir ilacı varsa,
Ben tüm servetimi veririm ona.
Ama kalbimi sökseler ne fayda,
Sen yokken bu dünya zindan bana.
Geceler suskun, yıldızlar küskün,
Bir umut bekliyorum hâlâ, kapı eşiğinde.
Belki bir gün dönersin diye,
Gözlerim yollarında nöbette...

Ama hasretin ateşi hiç sönmüyor,
Küllerinden doğuyor her sabah yeniden varlığın.
Oysa unuttum sanıyordum seni,
Yokluğun varlığından ağır geliyor bedenime.
Hayat diyor boyuna, "Bırak gidenleri."

Ama yürek diyor, "O hâlâ senin kaderin."
Unut demek kolay, ey hayat.
Kolaysa gel de sen unuttur, diyemiyorum...

Yine seni yazıyorum,
Alev alev yanan hasretine inat.
Acım dinmiyor,
Yokluğunun uğultusu susmuyor.
Unutulmuyor,
Unutulmuyor...
29.12.2024 13:37

Deniz Gece Mavisi

Konuşamıyorum

Sustum.
Sustukça büyüdü içimde fırtına.
Artık kelimeler değil, bakışlar yaralı.
Ve ben... gülüşümü bile gömdüm mezara.
Yokluğunun adını kazıdım dilsiz duvarlara.
Şimdi tavan bile bakamıyor kan çanağı gözlerime.
Hep aynı son,
Hep aynı başlangıç...
Biri kapatsın yüreğimin acıtan, kanatan, sancıtan yanlarını.

Kadere suç bulduğum bu kaçıncı acı?
Şimdi dilimi zincire vurmak,
Dudaklarımı jiletlemek,
Ve dizlerimi vurup kırmak istiyorum.
Of... Bu neyin külü,
Bu neyin yağmuru?
Bedenim sırılsıklam,
Üşüyor hayallerim.
"Çay koy, geliyorum." diyecek dostum bile yok.

Güneş bile doğmaz oldu odama.
Ay, kıskandı gülüşlerimi; döndü arkasını.
Denizlerin dalgası kayboldu,
Sen gittin, gonca gülüm soldu.
Şimdi ne yaşıyor, ne ölüyorum.
Sadece suskunum.
Susuşlarımda saklıyorum içimdeki "sen"leri.
Susmanın bu kadar kanattığını yeni yeni öğreniyorum.
Geveze yüreğime inat sustum.

Ey yerle göğü yüreğime koyup giden yar,
Çatlamış toprakların suya hasreti gibi,
Hasret kalsa da avuç içlerim ellerine,
Atmam bir adım geri.
Sen umutlarımı, yarınlarımı, en çok da hayallerimi yıktın.
Yüzüme gelip yerleşen çizgiler kadar çaresizim.
İnsan sonuna adım adım gider mi?
Yürümeye ilk başladığım gün babam tutmuştu elimi.
Sonra o gidince, bir daha hiç yürüyemedim.
Sen geldin, kanat taktın.
Şimdi ise kırık kanatlarımı yapıştırıyorsun.
Hem kırıp hem yapıştırmanın adı ne?
İz kalmaz mı?
İz kalır be...
Tıpkı acıların dilime attığı neşter gibi.
Konuşamıyorum.
Konuşsam belki "Dur, gitme!" derim.
Ama konuşamıyorum.
Konuşamıyorum, yar...
Konuşamıyorum.
02.07.2025 13:44

Deniz Gece Mavisi

Kömürden Mi

Ben sevmiştim seni,
İstemiştim seninle dolu günleri.
Aşk bilmiştim seni,
Sen ise hiç bilmedin kıymetimi.
Bilme… bilme sevgili, bilme,
Ben yanarken sen bilme!

Ah, bu sensizliğe yaktığım
Kaçıncı sigara,
Kaçıncı vazgeçişim,
Kaçıncı bedenimi ateşe verişim...
Kaçıncı acı
Kaçıncı?

Sevmeseydim,
Ağlar mıydı gözlerim hiç?
Damla damla yaş döker miydim?
Sen giderken,
Yüreğime taşları basar mıydım hiç?

Yar, yüreğin demirden mi?
Yokluğun ölümden mi?
Ben yandım…
Gözlerin kömürden mi?

Bir kuş gibi uçtu ömrüm.
Oysa bir gülüşüne
Bin canımı feda ederdim.
Şimdi ucu alev almış mektuplar gibiyim.
Senden uzakta,
Senin için yanıyorum.

Küllerim savrulurken sevdanın rüzgârında,
Dilimin ucunda hep adın,
Hep seni anıyorum...
Yar, hiç mi kanamıyor vicdanın?
Hiç mi acımıyor yüreğin?
Seni seven bir aşığı kapı eşiğine koyup
Nasıl gidiyor ellerin?

Yar, ellerin kömürden mi?
Yoksa değdiği her şeyi
Yakacak kadar ateşten mi?..
Üfledigin küllerimden doğuyorum
Dudaklarının arasında boğuluyorum
Ya al beni yuregine
Yada ben ölüyorum
Yar yuregin ölümden mi
Yoksa kara bir gecenin dününden mi
Ben yandım
Ben yandım
Közümü küle çeviren korundan mı,

Yar yar yuregin demirden mi,
Demirden mi..?
23.08.2025 21:34

Deniz Gece Mavisi

Kör Topal

Ranzamın paslı, kirli yüzünden yazıyorum,
İçimdeki çocuk ölmek üzere.
Nefes almak değilmiş yaşamak,
Bunu öğrendiğim günden beri
Zaten yaşamıyorum ki.

Dilim dudaklarıma,
Kalem elime davacı.
Yüreğimde bir dar ağacı gıcırdıyor,
İpin ucunda umutlar.
Geçmişin paslı dişleri
Şah damarıma beş var korkuyorum.
Korkutan ölmek değil,
Ya gözlerine son bir kez bakamazsam...

Nedenler kayıp,
Sonuçlar sancılı.
Keşkeler tahtında
Ben araya sıkışmış bir kelebek
Üç günlük ömrüme inat yaşıyorum.
Her nefes eksiltiyor beni,
Her adım uzaklaştırıyor seni.

"Acımadı ki" desem de acıyor,
"Geçti" desem de kanıyor.
Kabuk tutmayan yaralar yine benim.
Gözlerimin parmaklıklarından bakıyorum hayata,
Dilimin zincirlerini yağlıyorum.
Acıya alışıyorum.

Suçlu acılar mı, kader mi
Yoksa o kaderi yazan mı?
Bahanelerin bacakları kırık
Zamanın geçmeyen saatlerindeyim.

Gözlerimin körlüğünü daha fazla saklayamıyorum,
Kör topal nereye kadar?
Demek bile lüks artık bana.

Bir acı,
Bir hayat,
Bir anı kanatıyor
Ağzımda yalpalayan dilimi.
Kelimeler donuyor,
Şarkılar susuyor,
Diller lal.

Nasıl konuşur dil,
Dudaklar mühürlüyken?
Ve nasıl yaşar kalp,
Atmayı çoktan unutmuşken?

Bir iki üç... ve sustum.
Çünkü her kelime
Yeni bir yara demekti bana.
Ve her yara biraz daha eksilmek.

Bir gölge gibi geziniyor içimde
Geçmişin ayak sesleri.
Uzaklaştıkça benliğimden,
Yavaş yavaş yok oluyorum kendimde.

Ben büyümedim,
Sadece unutuldum.
Bir çocuk gibi sessiz,
Bir mezar taşı gibi suskun.
22.05.2025 15:47

Deniz Gece Mavisi

Kördüğüm

Sen bana kör oldun,
Ben sana kördüğüm.
Sen giderken ben parçalandım,
Ben giderken sen sadece boşluğu izledin.
Yanlış zamanda, yanlış yazılmış bir kaderin iki figüranıydık.
Hepsi bu.

Ben sana bakarken kıyamazdım,
Sen bana bakmazdın bile.
Yıllarım, beni görmeni beklemekle geçti.
Bazen yanından geçerken sırtına vurmam,
Omzuna dokunmam,
"Ah, pardon!" deyip gülümsemem…
Hep beni görmen içindi.
Ama görmedin.

Bazı anlarda haykırdım,
Duy istedim sesimi.
Bir kere, sadece bir kere,
Sesim okşasın istedim kulaklarını.
Ama duymadın.

Kör ve sağır bir aşk,
Engelli bir sevda doğurmuyordu.
Doğurmamalıydı da.
Sonra razı oldum kaderime.
"Benim sevdam çok büyük, yeter ikimize," dedim.
Ama yetiremedim.

Yorgan hep kısa kaldı,
Ayaklarım hep üşüdü benim.
Saçıma dolan akların hesabını bile soramadım.
Çekildim kabuğuma, izledim.
İzledikçe küçüldün gözümde;
Küçüldükçe bittin.

Sonra bağladım botlarımı,
Sürdüm rujumu
Ve çıktım yola.
"Nereye ve neden?" demedim.
Bazen adı "sevda" olan duyguların kenarından döndüm,
Bazen de ihanetlerle sınandım.

Anladım ki,
Sevgi diye bir şey yok.
Ve her seven, bir hedef peşinde.

Sonra her düştüğümde yeniden kalkmayı öğrendim.
Kaybettiklerimi sırtıma yük etmedim.
Kazançlarımı doldurdum ceplerime.
Yüreğime ağırlık eden her sevdayı gömdüm maziye.
Döndüm arkamı acılara, gözyaşlarına,

Ve gülümsedim.
Benden alacağınız kalmadı acılar kalmadı.
22.01.2025 16:05

Deniz Gece Mavisi

Kulagıma Fısılda

Gökyüzünde parlayan yıldızlar kadar uzak olsan da,
Kalbimdeki özlem sana her an yakın.
Duygu dolu şiirler yazmak istiyorum sana
Aşkla yoğrulmuş, özlemle örülmüş bir sevda hikayesi bizimkisi
Bir gülüşüne şehirler kuruyorum
Gözlerinin engin denizlerinde kayboluyorum.
Sensiz geçen her an, yüreğimde bir yara,
Hasretinle yanıyorum, çaresizim sevgilim

Gel, artik bu ayriliga bir son verelim
Bitsin bu özlem bitsin bu hasret
Bir araya gelip aşkı tarihe yazalim
Sensiz geçen günler boynunu buksun
Yeniden birlestigimizde yok olun acilar
Sen gozlerimin içine taht kur
Ben Yüreğinin bulvarlarinda volta atayım.
Aşk alsin kalemi sevda dökülsün dile
Sen beni yaz kırık parmaklarinla sevda hanene
Ben seni çizeyim yuregimin tuvaline

Senin mavilerin
Benim siyahlarima kafa tutsun
Yer dök dile gelsin
Leyla mecnun yalan desin diller
Sen bana yarın gel
Yarınlar seninle olsun

Özlemin melodisi yankılansin icimizde
Gözlerimizde sevda izleri kalsin
Sensiz geçen zamanlarda büyüyen bir özlem çiçeği filizlensin yeniden

Hasretin içimi sararsin,
Özlemin saçlarımı yolsun
Varsın seni beklemek kaderim olsun
Sevdamızın izleri her yere sacilsin
Hadi gel bana sevdam bu ayrılık gayri bitsin
Sen kulağıma fisilda ben yüreğine
Hos geldin adam
Hos geldin 30.12.2023 18:24

Deniz Gece Mavisi

Kullan-at Mutluluklar

Şimdi ucu küflü bir mazinin
Geçmeyen yanlarından yazıyorum.
Bir yaranın kabuğuna isyanı bu;
Şiir değil, sen yine de oku ve geç.

Beni sevmeyen yanlarının isyanıyla
Duvarları yumrukladığım anlardayım.
Ceplerime doldurduğum umutlar sus pus,
Kendini ifade edemeyen bir ben...
Yine susturuyorum dilimi.
Her şey o bilindik sona koşuyor,
Ne bir düşünme, nede bir vazgeçiş.

Martılar kaygılı,
Denizler küskün.
Oysa böyle hayal etmemiştim ben.
Bir merhabadan öteye gidemeyen yanlarımı
Törpüledim yastık altlarımda,
Dilimi terbiye ettim sağa sola savrulmasın diye.

Şimdi bir ayrılığın ayazındayım.
Dona çeken hislerime kıyafetler giydiremiyorum.
Üvey bir mutluluk kapı eşiğinde bekliyor;
Gözleri bulutlu bir gece gibi...
Anadan üryan bir acı,
Üfleyip geçsinlik kullan-at mutluluklar.
Dibini gördüğüm şarap bardağım,
Her gece dilime dolanan o mahur beste...

Müjganlar kayıp,
Nalanlar umutsuz,
Aytenler yarınsız.
Böyle bitmiyordu bu gerzek dizi,
Kim yazdı bu sonu?
Türk filmlerinden sıçramış bir aşk,
Boynuma dolanan siyahi şal,
Dudak aramda yarısı yanmış sigara.
Dumanında sen...
Ah, bu şarkılar...
Ne başını ne de sonunu hatırladığım nakaratlar gibiyim.
Tekrar tekrar doluyorum aşkı dilime;
Umutlar ceplerimde paramparça,
Kirpik uçlarımda intihara meyilli damlalar.

Biri kapatsın gözlerimin bozuk vanasını!
Her gece ağlamak zorunda mıyım?
Ne zaman güleceğim, ne zaman?
Boz hayat, boz! Oynamak istemiyorum.
İçimdeki çocuk ağlıyor...
Ve sustukça büyüyor içimdeki yalnızlık.
05.01.2025 01:42

Deniz Gece Mavisi

Kurban Olurum Yar

KURBAN OLURUM YAR

Ben senin gülüşüne kurban olurum yar
Gözlerinde doğar,
Yanaklarında süzülür,
Dudaklarında ölürüm yar.

Ben senin bakışına kurban olurum yar
Kirpiklerine takılır,
Gözlerinde uykuya dalar,
Sevinç yaşların olurum yar.

Ben senin sesine kurban olurum yar
Rüzgâr gibi eser,
Kulaklarında yankılanır,
Kalbimin ritmini değiştiririm yar.

Ben senin dokunuşuna kurban olurum yar
Tenimde tenini demler,
Gecene ay olup doğar,
Gündüzüne güneş olurum yar.

Ben senin yürüyüşüne kurban olurum yar
Yere bastığın izin olur,
Yürüdüğün yolun olur,
Adımlarında kaybolurum yar.

Ben senin yüreğine söz olurum yar
Kalbine akar, sevdan olur,
Özlemine sığınır,
Nefesine nefes olurum yar.

Ben senin varlığına kurban olurum yar
Bir gülüşüne destanlar yazar,
Ömrümü ömrüne adar,
Bana çıkan yollarına kurban olurum yar.
20.05.2025 23:06

Deniz Gece Mavisi

Kursağımda Kaldı Heveslerim

Pusulası şaşmış bir yüreğin tek limaniydin
Gelgitler içinde alabora olurken hayallerim
Sen tutunduğum tek dal olacaktın
Ama sen kaçmayı seçtin
Kalıp savaşmak yazilmamisti kaderine
Ve kaçtın
Bilmem kaç nokta kaçtı yüreğimde yarattığın artçı depremler
Ve gözlerimin fay kırıkları
Su kaciriyordu umutlarım
Acı bu olsa gerek diyordu
Bedenimde durum tesbiti yapan parmaklarım

Bedenim göçük altında kalmıştı
Gittiğin gün
Tek tek ölmüştü varlığın
İlk ellerin öldü
Sonra gözlerin
En sonunda da vicdanın
Vicdansız insan yaşamaz derdi nenem
Ve de öyle oldu
Seni omuzlara aldılar beni ise yüreğine attılar sen Girerken kara toprağa affet diye açtın ellerini ben parmaklıklar ardına bağladım saçıma doladigin kara pusuyu

Oysa ne güzeldi gelişin
Icimde inşa ettiğim cin seddine inat
Domino taşları gibi bir bir dokulmustu umutsuzluklarim
Şimdi örümcek ağı gibi dört yanımı sarıyor yokluğun
Şah damarımda belirsizliklerin derin bıçak kesiği
Yarinsiz yarınlarım

İki ileri bir geri hayatın raylarinda
Öldürüyorum içimdeki çocuk yanlarimi
İnsan bir gecede buyur mu
Büyürmüş
Büyümeyi reddeden bedenime inat büyüdüm ve kursağımda kaldı tüm heveslerim
Kursağımda kaldı tüm heveslerim
5 temmuz 2023

Deniz Gece Mavisi

Kursağımda Kaldı Tüm Heveslerim

Pusulası şaşmış bir yüreğin tek limaniydin
Gelgitler içinde alabora olurken hayallerim
Sen tutunduğum tek dal olacaktın
Ama sen kaçmayı seçtin
Kalıp savaşmak yazilmamisti kaderine
Ve kaçtın
Bilmem kaç nokta kaçtı yüreğimde yarattığın artçı depremler
Ve gözlerimin fay kırıkları
Su kaciriyordu umutlarım
Acı bu olsa gerek diyordu
Bedenimde durum tesbiti yapan parmaklarım

Bedenim göçük altında kalmıştı
Gittiğin gün
Tek tek ölmüştü varlığın
İlk ellerin öldü
Sonra gözlerin
En sonunda da vicdanın
Vicdansız insan yaşamaz derdi nenem
Ve de öyle oldu
Seni omuzlara aldılar beni ise yüreğine attılar sen Girerken kara toprağa affet diye açtın ellerini ben parmaklıklar ardına bağladım saçıma doladigin kara pusuyu

Oysa ne güzeldi gelişin
Icimde inşa ettiğim cin seddine inat
Domino taşları gibi bir bir dokulmustu umutsuzluklarim
Şimdi örümcek ağı gibi dört yanımı sarıyor yokluğun
Şah damarımda belirsizliklerin derin bıçak kesiği
Yarinsiz yarınlarım

İki ileri bir geri hayatın raylarinda
Öldürüyorum içimdeki çocuk yanlarimi
İnsan bir gecede buyur mu
Büyürmüş
Büyümeyi reddeden bedenime inat büyüdüm ve kursağımda kaldı tüm heveslerim
Kursağımda kaldı tüm heveslerim
5 temmuz 2023

Deniz Gece Mavisi

Kurşun Kalem

Her şey tükenmez denilip, tükenen bir kalemle tanışmamla başladı.
O kadar sıradan bir karşılaşmaydı ki... Her zamanki gibi işe geç kaldığım için merdivenlerden koşarken, elinde kitapları olan bir kızla çarpıştım.
Kitaplar ve kalemler etrafa saçıldı. Hemen özür dileyip kalemleri toplayıp kıza verdim.
"Önemli değil," dedi, oradan ayrıldı.
Tam o sırada, köşede parlayan o kalemi gördüm.
Eğilip elime aldım ve ardından sokaklarda kızı aradım, ama ne kız ne de ondan bir iz vardı.
Kalemi yavaşça cebime koydum ve evin yolunu tuttum.

O kadar yorgundum ki, uyuyakalmışım. Bir sesle uyandım; tükenmez kalem cebimden halıya atlamış, halıyı çizmişti. Oradan duvara geçmiş, her yeri karalamıştı. İlk başta çok korktum, gözlerimi defalarca ovuşturdum. "Allah'ım, delirdim mi?" diye sordum kendi kendime.
Ama gerçekti; yaşanan her şey. Tükenmez kalem deli gibi dönüp duruyordu. Sonunda yoruldu ve yere düştü.
Hemen yakalayıp elime aldım.

_"Bırak beni!" diye bağırdı.

Allah'ım, bu kalem konuşuyordu! Ben de onunla konuşmaya başladım.
Kendime bir kahve, ona da bir damla mürekkep koydum. "Anlat," dedim.
Bana bakıp, zarar vermeyeceğimi anlayınca anlatmaya başladı.

Meğerse dünyaya geldiği gün kurşun kalem olarak gelmiş. Kurşun kalemlerin kırılıp yok olduğunu görünce, bir gece içine mürekkep doldurmuş ve "Artık tükenmez kalemim. Hiç bitmeyeceğim, hiç yok olmayacağım," demiş.

Ama günler geçtikçe mürekkebi kurumaya, kaleminin ucu dağılmaya başlamış, kafasına bir şapka geçirip üstüne de bir silgi takmış. "Ben artık silgiyim, hiç tükenmeyeceğim, hiç ölmeyeceğim," demiş.

Ama zamanla anlamış ki, bu hayatta tükenmeyen, ölmeyen hiçbir şey yokmuş. Sonra kaderine razı olup yaşamaya devam etmiş.
Ancak o gün, bile bile kalemlikten atlamış.
Hikayesini dinleyince çok üzüldüm. "Ah, tükenmez kalem, ah…" dedim içimden.

Ben de bir tükenmez kalemdim aslında, hayatın sayfalarında.
Şimdi her şeyin farkında olarak mı yaşamaya devam edeceğim, yoksa kaderime isyan edip bu hayatı terk mi edeceğim?
Bir kalem bile dayanamazken ben nasıl dayanmişim,
Galiba tükenmez kalemden öğreneceğim daha çok şeyler var benim.

Meğer ne kadar körmüş gözlerim dedim kendi kendime usulca.
İyi ki geldin hayatıma.
Tükensen de, bitsen de seni tanımak güzeldi.
Hoş geldin, kader arkadaşım.
Sen hoş geldin.
07.10.2024 14:42

Deniz Gece Mavisi

Kuzey Rüzgarı

Kuzey rüzgarlari esiyor yine yuregimde
bulutlar gökyüzünde dansa kalkıyor
Yavaş yavas yere damlayan yağmur, göğsümdeki hüzünü silip atıyor
Gökyüzü geceye bürünmüş, mavi siyah tonları içinde gülümsüyor
Gökgürültüsü kulağıma aşkın ritmini fisildiyor ve hüzün alip elimden kalemi aşkin şiirini yazıyor

Gönlümde fırtınalar koparken, sen kuzey rüzgarıyla birlikte geliyorsun
Yavaş yavaş yağan yağmurun
rüzgar rüzgar dudaklarımda izi kalıyor
Bulutlar, hislerime tercüman olamıyor gökyüzü sessizce aralaniyor
Mavi siyah dokunuşlar sararken her yeri
Gönlüme sen doluyorsun damla damla

Hasret rüzgarları kuzey ruzgarlarina savaş açıyor
Dilim sancılı
Yüreğim titrek
Yanağıma değen çiğ tanesi bile hüzünlü
Bu aşkın ayak izleri der gibi bakıyorum
Yuregimde volta atan ayakkabılarına
Kahreden sessizlik yerini sevinç nidalarina birakiyor
Dilim bir itirafın ayazında
Gözlerim kapinin üzerindeki rüzgar gülüne takılı
Ve yavaştan esen kuzey rüzgarı

Hosgeldin der gibi düğmelerini acıyorum
Gomlegimin
Bir iki üç düğme derken
Göğsümde kuzey rüzgarı
Yuregimde sen
Ve ben titriyorum
28.01.2024. 00:30

Deniz Gece Mavisi

Külün Külümün Tesellisi Olsun

Bazen bugulanicak gözlerin sessizce ağlayacaksın
Soranlar olacak yine agliyormusun
Ilk yalanına dolanacak dilin hayir gözüme bir şey kaçtı

Heryerde ondan bir iz bir anı
Vuracak yüzüne
Bazen pişmanlıklar içinde kafani sallayıp
Keşke diyeceksin keşke burda olsaydı

Anılar yağmur gibi yağacak üzerine
Sigarandan derin bir nefes çekip
Unuttum diye haykıracaksın
Soluduğun her nefeste özlem
Saçlarından çekecek
Hasret belini bükecek
Ve sen Bir kere daha anlayacaksın
Gidenler dönmeyecek

Dönmeyecek şairim dönmeyecek
Al gel
Hasretle özlemle yanan kalbini
Hasret le ve özlemle yanan kalbimde harlansin
Ve külün külüme teselli olsun

Deniz Gece Mavisi

Külünü Külüme Bulaştırma

İçimde ucu açık binlerce sözcük
Hepsi dökülmeyi bekliyor dilimden
Bir açılsa dilimin pervazi çok canlar yanacakta
Neyse deyip geçiyorum

Bazen düşünüyorum degermisin
Bu kadar sözlere bu kadar şiirlere
Değmezsin be
Daha iki gün önce bana diyordun seviyorum
Bugün bir başkasına
Delikanliliginin selasi verilmiş haberin bile yok
Biliyormusun çok şanslıyım ben
Bir yaz yağmurundan ıslanmadan çıktım
Oysa sen pasa kire çamura bulandın

Şimdi ellerine bulaşan ihanetle mutlu ol
Gözlerimde solan aynalar kessin dilini dudağını
Benden başka her ten yaksın yüreğini
Seviyorum sözlerini doladiğin dilin çürüyüp düşsün yerlere
Ben sustum
Suskunluklarim sustursun seni
Dilimi çözsem, yakar kül eder her zerreni.
Ama değmezsin be, ne sözlere ne de şiirlere,
Sen kendi cehenneminde yan.
Çıkma karşıma

Senin mertliğin daha doğmadan ölmüş meğer.

Sen ise bataklığa saplanıp kaldın.
Ellerine bulaşan ihanet, ellerini kelepçelesin,
Gözlerime bakamayan yüzün, aynalardan utansın.

Her el benden sonra ateş olup kavursun ellerini
Dilinde döndürdüğün o sahte "seviyorum"lar,
Bir bir çürütsün dudaklarını, kanatsın dilini
Ve unutma!
Benim sustuğum yerden başlar cezan,
Seni kendi yalanlarınla bırakıyorum başbaşa
Yan kendi kendine
Külünü külüme bulaştırma adam.

Deniz Gece Mavisi

Kün Fe Yekün

Ben de çocuğum
Benim de oynamak,
İp atlamak,
Uçurtma uçurmak hakkım.
Neden gözlerim yaşlı,
Neden yüreğim yaralı?
Neden çocukluğumu yaşayamıyorum, neden?

Siz hiç bir tenekenin içindeki suyla yıkandınız mı?
Aç kaldığınız günlerde su içerek midenizi doldurdunuz mu?
Bir yatağın hasretiyle soğuk taşlara sarıldınız mı?
Bakmayın, yüzüm kirlidir benim,
Ama yüreğim tertemiz;
Çoğunun vicdanından bile temiz.

Akça pakça bir çocuk değilim, biliyorum.
Kader be abla…
Benim de olaydı bir babam, bir anam, böyle mi olurdum?
En lüks eğlencem çöpten bulduğum oyuncaklar.
Kiminin gözü yok, kiminin kolu.
Arabalar desen, hep tekeri kırık.
Anlayacağın abla, zenginin malı bizim çenemizi yoruyor.

Hani Sadri Alışık diyordu ya:
"Hayat herkese adil değil."
Sokak çocuğu olmayı ben istemedim ki.
İğrenme abla, kaçma benden.
Var mı varlığının bir garantisi?
Belki de bir sabah sen de sokakta bulursun kendini.
Yaşanmadı mı? Bak insanlara, ne evleri var, ne yurtları.
Bir gecede, bir çığlıkta bitti her şey… bitti.

Kızma abla bana, benim ne suçum var?
Başımdaki çatı yıkılmışsa,
Enkazın altında kalmışsa umut,
Benim ne suçum var?
Biliyor musun abla,
Bazı geceler rüyamda kaz tüyü yataklar görüyorum.
Sahi, hiç mi acımıyorsunuz o kazların tüylerini canlı canlı yolarken?
Ben kıyamam be abla, hâlâ vicdanım var benim.

Koy abla, o paranı cüzdanına koy.
Senin paran yetmez bana mutluluğu almaya.
Benim mutluluğum ne parada, ne pırlantada.
Karnım toksa ve yatacak sıcak bir yer bulmuşsam yeter bana.
Biz fakiriz be abla,
Bizim hayallerimiz de fakir.

İnsan yemediği yemeğin tadını bilmez ki.
Ben hiç mutlu olmadım ki.
Hep sizin eskilerinizi giydim.
Bozup çöpe attığınız yiyecekleri yedim.

Bak, ayakkabım da kırk yama.
Onu da ayakkabıcı Rasim Amca'dan öğrendim.
Kalem tutmayan el, iğne tutar mı abla?
Neyse abla, bana müsaade.
Daha çok çöp var bakılacak.
Açım be abla…
Bir gün hasta olup yatsam, açım.

Geçen bir köpek yavrusu buldum.
O da ben gibi garip be abla.
Ekmeğimi ona da böldüm.
Çöpte kocaman bir kitap bulmuştum.
Ahmet öpüp başına koydu.
Okudum be abla, çat pat, kırık Türkçemle.
"Komşun açken sen tok yatamazsın." yazıyordu.
Biz açız be abla, siz nasıl yatabiliyorsunuz?

Sen hiç soğuktan moraran el,
Kızaran burun
Ve hep nemli göz gördün mü?
Ayağımıza batan çivileri saymıyorum bile.
Tutma abla beni lafa,
Ben sokak çocuğuyum; görmesinler yanımda.
Git abla, git…
Keser döner, sap döner, ama bu düzen böyle gitmez abla…
Gitmez.
Unutma, sokak çocuklarının da Allah'ı var.
Ahmet anlattı, o bizi görür, duyar ve hep yanımızda olurmuş.
Uçan kuşlara bile rızık veren Allah
Bizi mi unutacak?
Siz unutsanız da Rabbim unutmaz abla, unutmaz.
"kün fe yekün" Ol der ve olur.
19.06.2025 11:19

Deniz Gece Mavisi

Kürtçe Bak Gözlerime Türkçe Sev Beni

Hadi gel ciğeramın,
Sensiz her gecem yarım.

Min te dît, dilê min şewitî,
Seni sevdim, kalbim yandı ha yandı.

Li çavên te, rojên min ji nû hatin,
Gözlerinde güneşim yeniden doğdu.

Ez bê te — wek avê li rê da mayî,
Sensizim — şimdi yol kenarında kalmış gibiyim.

Her derdê min, tu carekê yekanî yî,
Bütün dertlerime tek çare sensin.

Gözlerin, gecelerimin sabahı gibi,
Bir dokunsan erir buzdan kalbim.
Tutuşur yüreğim,
Gel yürek sevdam,
Yürek yangınım.

Tu yî hewa min, tu yî jiyan im,
Sen benim havamsın, sen hayatımsın.

Sen benim yüreğime mıhlanmış sevdamsın.

Ez dixwazim, bê te nebin im,
Öyle çok istiyorum ki seni,

Sensizliği hayal bile edemiyorum.
Canıma can,
Kanıma kan,
Ruhuma eşsin.

Hadi gel ciğeramın,
Yaralarımın tek ilacı sensin.

Di nav şevê, dengê te dibihîzim,
Gecenin içinde sesini duyarım.

"Ez ji te hez dikim" — dibêjî bi dengê hêdî,
“Seni seviyorum” dersin sessizce.

Kulaklarım sesine amade.
Gel, ellerim üşür sensiz,
Dudaklarım titrer,
Yollar uzar, geceler ıssız.

Li ber Xwedê, tu yî evînê min,
Tanrı şahidimdir, sen benim aşkımsın.

Tu yî dengê dilê min, rojê nû ya jiyanê min,

Sen kalbimin sesi,

Sen hayatımın neşesisin.

Ez li şevê bi xatirê te rînim,
Geceleri senin hayalinle ağlarım.

Dema baran tê, bi navê te dibarim,
Yağmur yağdığında korkar adını anarım.

Tu yî stranê dilê min,
Sen kalbimin şarkısısın.

Li her hez û hewsa min, te yî bin,
Her sevdamda, her isteğimde sensin.

Min got: "Tu yî axaftina rojê min",
Sen gündüzümün tek sözüsün.

Tu bêyî min, ez li deriyên xemgîn dimînim,
Sensiz ben uçurumlardayım.

Ez dixwazim, ser navê te bimrim,
İsterim ki, adınla öleyim.

Ez ji te hez dikim — bi ronahî, bi şev, bi her dem,
Seni seviyorum — gündüzle, geceyle, her an.

Tu kêfa min, tu şeva min,
Sen sevincim, sen gecemsin.

Sen dilim,
Sen dudağım,
Sen yüreğimsin.

Li bê te, jiyan xemgîn e,
Sensiz hayat bomboş,

Eksik ve yarım.

Hadi gel ciğeramın,
Bırak sussun tüm acılar.
Sen Kürtçe bak gözlerime,
Ben Türkçe seveyim seni.

Bi destê te, ez jîyanê dibînim,
Elinle, yeniden yoğur beni.

Hadi gel ciğeramın,
Derdimin dermanı sensin,
İlacım senden ola yar,
Senden ola...

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

10.10.2025 15:43

Deniz Gece Mavisi

Lades

Hayatın bahçesinde bir gonca güldüm.
Güzelliğimi gören, gözlerini alamazdı benden.
Renklerim cezbederdi herkesi;
Şarkılar söyler, şiirler yazar, kahkahalar atardım.

Sonra sardı etrafımı dikenli çalılar,
Nefes almak bile imkânsızdı.
Hep kaçmak, kurtulmak istedim,
Beni kurtaracak bir elin hayaliyle geçti yıllarım.
Ama sonunda çırpınmamın, çabamın boş olduğunu öğrendim;
Küstüm kaderime.

Önce yüzüm soldu,
Sonra dillerim sustu.
Ağladım,
Sesimi duyuramadım.

Sonra bir gece, bir ses böldü uykumu.
Kulağıma ılık ılık aktı kelimelerin.
Her sözün, ruhumu okşuyordu sanki.
Başta korktum,
"Ya sen de bırakıp gidersen?" diye.
Yenilirsen korkaklığına,
Ama sen...
Ellerin kan içinde kala kala
Yoldun etrafımdaki çalıları.

Her yaprağıma şiirler yazdın.
Senin gelişin, benim mutluluğum olmuştu.
Tek tek açıyordum yapraklarımı aşka,
Aşk doluyordu hücrelerime.
Alıştım zamanla varlığına,
Her yerde seni görüyor, senle yaşıyordum.
Sen olmuştun tek gerçeğim.

Ama bir sabah...
Uyandığımda seni bulamadım yanımda.
Çok bekledim gelmeni, ama gelmedin.
Soldu yapraklarım,
Tek tek düştü yere.
"Neden? Neden? Neden?" diye
Ağladım.

Ne zordur bilir misin,
İnsanın kendi sorduğu sorunun cevabını
Yine kendisinin vermesi?
Cevapsız kaldım...
Son yaprağım da düşerken yere, biliyordum:
Sen benim ecelimdin.
Ama ben bile bile lades dedim sana.
Çünkü sevdim.
21.01.2025 10:32

Deniz Gece Mavisi

Lamıcimi Yok Hiç Özledim İşte

Yine hasretin kıyısındayım
Ceplerimde umutlar
Dudaklarımda söylenmemiş sözcükler
Susmayı bilmiyor ki yüreğim
Sensizliğin uçurumlarında
Senli hayallerin dünün deyim
Özledim diyorum sessizce

Hasretin saçlarımda dalgalanıyor
Özlemin belimi büküyor
Hani bir şarkımız vardı ya ansızın dilime dolanıyor
Hep geç kalıyorum senli hayallere
Gözlerim bulutlu
Saattin katranında çakılı kalıyor umutlarım
Harman yerine dönüyor yüreğim
Öyle olsun be sevdam diyemiyorum
Bazen kuş olup uçmak istiyorum
Umutsuzca gökyüzüne
Bazen yeniden yazmak istiyorum aşkın şiirini
Bazen de çekip gitmek istiyorum
Nereye ve neden demeden
Sadece gitmek istiyorum

Biliyorum yine gidemiycem senden
Her adım beni sana daha çok bağlıycak
Hasretin avuçlarımda ağlıycak
Belki gözlerim dolacak ama kirpik uçlarıma takılıcak yaşlar
Ağlamadım ki diyecem sessizce ağlamadım ki
Parmaklarım istemsizce silecek yokluğun yaşlarını
Kaburgalarıma batacak sensizlik
Ciğerlerimi dağlayacak yokluğun
Dilim dudaklarıma savaş açacak
Karaya çalacak tüm mavilerim
Unuttum diyecem onu unuttum
İçimde o diyen bülbülün inadına
İnkar edicem gelişini sevişini
Yüreğimde uğurluycam bedenini
Kimliksiz bir cesedi gömer gibi kimsesiz

Ellerim son kez bile dokunamayacak sana
Gözlerimde kan çanağı bir acı
Ve unutucam seni
Belki bugun değil ama bir gün
Unutucam seni
Özlemedim diycem hiç özlemedim
Hiç sevmedim yalandı diycem
Gözlerim kapıda kalan ayakkabılarına takılacak
Duvardan inmeyecek resimlerin
Yüreğimden silinmeyecek sevgin
Yine özledim diyemiycek dilim

Özledim be adam
Saçlarımda parmaklarını özledim
Yanaklarımda buselerini özledim
Ve ellerim de ellerinin sıcaklığını
Özledim işte özledim
Lamıcimi yok hiç özledim işte
24.10.2023 20:32

Deniz Gece Mavisi

Lanet Olsun

Yine sesini duya duya yazıyorum bu satırları.
Sesin değince kulağıma, yüreğimin kuytu köşelerinde kayboluyor sözcükler.
Dudaklarımda eriyor, "sen" deyip "seviyorum" diyememelerim.

Şimdi bir boşlukta kaldı içimdeki tüm senler.
Kimliksiz bir aşk değildi ki sana hissettiklerim.
Annesi ve babası olan bir aşktı benimkisi. Sen kör, ben ise sağırdım. Ve sen hiç duyuramadın sözcüklerini bana.
Ben ise hiç gösteremedim senin için yanan yüreğimi.
Sustukça sevdim seni.

Şimdi yokluğunun göçükleri altında nefes alma mücadelesi veriyorum.
Ölüm arşınlarken bedenimi, sana bir kere bile gösteremediğim sevgimin pişmanlığıyla yanıyorum.
Bilseydim bir kerecik bile görebileceksin beni, kalbime en paslı hançeri saplar, defalarca kez çevirirdim zerre pişmanlık duymadan.
Ama dedim ya, işte artık anlamsız içimdeki "sen" deyip demini alamayan cümleler.
Demli bir ayrılık, küflü bir yalnızlık senden bana hatıra.

Ellerimde öksüz çizgiler, dilimde zamansız ahlar, gözlerimde bir damla yaş ile gidiyorum senden.
Sakın yanlış anlama; yürek yangınımın tek kundakçısı adam.
Ne ihbar edebiliyorum, ne de affedebiliyorum seni.
Yine de gör isterdim senin sevginle çarpan yüreğimi.
Görmesen de bil istiyorum seni hala
ve susuyorum.
Sana seni seviyorum diyemeyen dilimede lanet olsun be sevdam,
Lanet olsun.
21.06.2024. 04:19

Deniz Gece Mavisi

Leyla Mecnun Yalan Düet

E:
Sevdanın en muazzamı sende
Hasretin en acısı sende
Nasıl bir sevdasın ki başıma gelebilen
Yanımdayken canımı yakıyor
Giderken paramparça ediyorsun
Ne olursun beni sensizliğe mahkum etme
Bakışlarına hapset
Gamzelerine göm
Gamzelerin ömürlük mezarım olsun
Her hüzünde öldür
Her tebessümünde tekrar tekrar dirilt razıyım
Yeter ki gitme
Gitme kadın

K:
Güneşi geceye mahkum edebilir misin
Yıldızları tek tek toplayabilir misin
Hüzünleri gözlerimden alıp
Nakış nakış mutluluğu işleyebilir misin
Söyle yürek hanemdeki tek mavi
Pusulasını şaşırmış gemi misali
Dönüp dursam hayatın girdabında
Alabora olan ümitlerime nefes olabilir misin
Yorulduğumda dizlerim
Umutsuzluğumda umudum
Hayallerim bir bir başıma yıkıldığında
Ağlayacağım tek omuz olabilir misin
Hani gitme diyorsun ya
Kalsam
Canını hiç düşünmeden canıma ilikleye bilir misin
Bir düğme misali
Söyle be adam

E:
Gözlerin güneşim
Saçların ise tek hasretim
Yıldızlar ne ki senin yanında
Ayı kulağından
Güneşi kolundan
Ve geceyi bacağından tutup sana getiririm
Sen yeter ki hüzünlenme gök gözlü kadın
Acıma
Kanama
Olur da bir gün acırsan
Gel ve omuzlarımda ağla
Seni misafir etmeyen omuzlarımı keser atarım
Seni görmeyen gözlerime miller çekerim
Sen yeter ki
Gel bana
Mutluluk aşk ve sevda adına
Bütün şarkılar adınla başlasın

Bütün şiirler güzelliğini yazsın
Seni görmeyen göz utansın
Seni duymayan kulak çınlasın
Yürek haneme damla damla düştüğün günden beri
Ben divane olmuşum
Duy beni kadın

K:
Kulaklarımı seslere kapatalı yıllar oldu
Gönlüm acının deminde nara düştü
Mutluluk dedikçe mutsuzluk yapıştı soluma
Umut sadece hayallerde kaldı
Hani diyorsun ya bana
Seni görmeyen gözüm
Seni duymayan kulağım
Peki ya ben konuşmayı bilmiyorum desem
Tıpkı sevmeyi bilmediğim gibi
Dilim yok ki haykırayım çığlık çığlık
Ellerim yok ki tutayım ellerini
Ve ayaklarım yok ki koşayım peşinden
Yorgun
Bitkin
Ve yalnızım
Her gece acıları misafir ediyorum gözlerime
Acının çıbanları patlıyor bir bir avuç içlerimde
Dilimde ucu sökük yamalı sevdalar
Bi konuşsam ne derdim onu çok merak ediyorum ,
Sahi ben konuşmayı unuttum be adam

E:
Bilsem ki bir ömür lal olacak dilim
Kesip atarım
Bilsem ki bir kere bile seni ağlatacak ellerim
Vurup kırarım
Bilsem ki sana aşkı yaşatamayacak yüreğim
Şöker atarım
İnan bana
Kelimelerin buz tuttuğu anlardayım
Dilim de naftalin kokusu tüm sözcükler
Yarınsız onlarca kelime
Dudaklarımda jilet kesiği mutluluk
Tek hayali sen olan bir divaneyim şimdi
Kalem elime
Ben ise şiirlere vuruyorum kendimi
Yine senler düşüyor
Parmak uçlarımda ellerinin hasreti
Yüreğim dayanmıyor sensizliğe
Ya gel bana hesapsız
Savunmasız
Yada çek silahı daya anlıma bitsin
Sensizliğin sen sancıları
Sen her sabah aynaya bakıp günaydın dedin mi

Yıldızlara bakıp ona selamımı söyle dedin mi
Uyurken sessizce iyi geceler sevdam dedin mi
Hani diyorsun ya konuşmayı bilmiyorum
Sen konuşamasan da yüreğim duyuyor seni
Hem de en derininden
Hadi uzat ellerini kadın

K:
Madem ki sevda var
Madem ki aşk var
Madem ki seviyorsun
O halde al yüreğim senin olsun
Ama incitme olur mu
Öyle yorgun
Öyle fersiz
Öyle yalnız ki
Dokunsan kanar tüm sözcüklerim
Yarım kalmış benim gibi
Kanatsız şimdi kardelenim
Zemheride ayazda kalmış
Yırtıyor bir kere daha dağların amansız karını
Kaldırıyor başını
Hani göğe aşıkmış ya kardelen çiçeği
Ben de kaldırıyorum başımı
Ve bakıyorum gözlerine adam

E:
gözlerini gözlerimden

K:
ellerini ellerimden

E:
nefesini nefesimden

K:
ayır ma

E:
ayır ma
bırak izi kalsın sevdanın yüreğimiz de
bırak bir kere daha adını yazsın ellerim
ve bir sevda boyu uzan yüreğime
Leyla mecnun yalan
Tek gerçek biz olalım
Hadi helalim de
Tüm haram sevdalara inat
Helalim

K:
Helalim

Deniz Gece Mavisi

Madde Madde

Madde madde yazdım seni yüreğime. İlmek ilmek işledim yürek kanefçeme.
Dilsiz dudaklarımın dili oldu varlığın.
Harf harf yazdım seni.

Öyle güzel bir şiir oldun ki, aktın damla damla avuçlarıma.
"Amin" deyip sürdüm yüzüme, Rabbimden istedim seni.
Dua bildim gelişini, huzur bildim gülüşünü.
Belki de prangalar takacaksın yüreğime, mıller çekeceksin gözlerime, ama razıyım rüzgarında yaprak misali savrulmaya.

Kimsin, nesin, neyin nesisisin, inan hiç bilmiyorum.
Sanki gizli bir el saçlarımı okşuyor, sanki yüreğime bir harf yapışıyor.
Nefes nefese kalıyor cümlelerim, ayağı kayıp düşecek diye korkuyorum umutlarım.
Gözlerim yaşlarını saklıyor, yutkunup yutkunup susuyorum.
Konuşsam yer yerinden oynayacakmış gibi o his, sahi konuşsam.
Ama konuşmam ki, bir şiir yazarım, her harfine seni katarım.

Saçlarını, bakışını, gülüşünü, uyurken ki mahur hallerini, uyanınca çocuk masumluğundaki bakışını, kaşığı tutuşunu, bana dokunan parmaklarını yazarım işte, a dan z ye seni.
Kıta kıta, mısra mısra, redif redif, uyak uyak yazarım seni.
Sen benim şiirim, ben senin şairin.

Aşk olur bizim evimiz, huzur olur bizim katığımız, sadakat olur yastığımız, umut olur yarınlarımız.
Sen düşersen yüreğime, tepetaklak düşüşünü seveyim senin.
Ne de güzel düştün yüreğime, bir yerine bir şey oldu mu, adam?
25.04.2024 09:54

Deniz Gece Mavisi

Mahkum

Ben anlatamadıklarımın mahkûmuyum,
Dilimin, dudağımın,
Ve yüreğimin katili,
Gecelerin karanlığı,
Düşlerin en kuytu köşesiyim.

Ben, varlıkların içindeki yokluk,
Yokluğun içinde minicik bir umudum.

Yüzüme doğan güneşle bakıyorum hayata,
Bazen kaydıraktan kaydırıyorum umutları,
Bazen salıncaklarda sallıyorum yarınları.
Kaybolup giden düşlerime inat,
Mavi gökyüzüne beyaz uçurtmalar uçuruyorum.

Çocukluğumun arka sokaklarında,
Parmaklarıma dolanıyor allı güllü şekerler,
Pabuçlarım hep delik,
Pijamalarım yamalı,
Pasa kire bulanmış ellerim kaygılı.

Kestane kokusunu özlüyorum,
Çocukluğumun o sıcaklığını,
Köşede yanan kuzine sobamızı...
Ben, beni özlüyorum.

Şimdi, her sabah yabancı bir yüz günaydın diyor bana,
Şakaklarımdaki çizgileri tanıyamıyorum,
Düşüp başımı çarpıyorum gamze çukurlarıma.
Yaramın kabuk atma serenatları,
Tekrar tekrar okuduğum romanlar gibi hayat;
Sonu hiç değişmiyor,
Önsözünden bakıyorum

Zamanın kamburu sırtımda yürürken,
Ayak izlerim silik, adımlarım ürkek,
Geçmişin yankıları vuruyor duvarlarıma,
Boğazıma düğümlenen cümlelerle susuyorum.

Bir yağmur damlasında bölünüyor yüzüm,
Gözbebeklerimde binlerce gökyüzü kırığı,
Her damla, sızımın yankısı gibi,
Toprağa düşüp kayboluyorum.

Geceler uzun, uykular kısa,
Düşlerim yetim, rüyalarım kırık dökük,
Yastığımın altında sakladığım hüznüm,
Saçlarıma düğümleniyor her gece.

Yarım kalmış cümleler gibi duruyorum,
Ne başlangıcı var ne sonu,
Bir hikâyenin kayıp sayfasıyım,

Yazılmayı bekleyen, unutulmuş...

Sokakta tanımadığım yüzlere bakıyorum,
Çizgiler hatıralar, kırışıklar yorgunluklar,
tanıdık bildik.
Gülümsemelerimde bile hüznün izi saklı.
Bir yabancıya günaydın diyor dudaklarım.

Oyunlar kuruyorum kendime,
Bir çocuk gibi saklanıyorum hatıralara,
Bulup çıkarsınlar diye değil,
Unutulmuşluğa sığınmak için.
Saklaniyorum.
Dedim ya mahkumuyum dilimle dudağım arasında kıvranan kelimelerin,
Mahkumuyum.
12.02.2025 11:32

Deniz Gece Mavisi

Mahkumum Yar

Yüreğinin karanlığına zincirle sevdamı.
Her nefesimde adını anacağım sessizce,
Gölgenin altında kaybolmak istiyorum.
Gözlerinde en güzel hayallere dalmak istiyorum.
Ya öldür beni ya da sevginle yaşat,
Ama sensizliği yaşatma bana.

Geceye sığınan yıldız gibi parlarım sana.
Gözlerinde yanan ateş olur, kavrulurum.
Bir damla suya hasret kalan çöl misali,
Hasretim gülüşüne, bakışına.
Sana mahkumum yar.

Esaret değil, özgürlüğümsün sen.
Kapkaranlık duvarlarda yankılanıyor adın.
Kalbimin her köşesi sevdanla dolu.
Müebbet ver bana; teslim olmaya hazırım sana.
Zindan değil, tek dileğimdir varlığınla var olmak.
Seninle bu aşkı yaşamak; boynumda zincir olsa razıyım, güzel gözlüm.

Yeter ki esaretim sen ol.
Sen, yüreğime kelepçe takan tek adamsın.
Ve ben, bile bile sevdim seni.
Hadi tak yüzük parmağıma esaret halkasını,
Ve helalim de hazırım.
19.08.2024 10:46

Deniz Gece Mavisi

Mahşere Nikahlı Bedenler

Bir hayaldi onun bana gelişi,
Dilinin dudağına çarparken damla damla dökülüşü.
Kulaklarımda dans eden sesi,
Bir hayaldi beni benden edişi.
Yokluğunun iki hece arasındaki nefes alıp verişi,
Beynimin aynasına ansızın yansıyan silueti...
Bir hayaldi.

Odamın dört köşesi ezberliyordu:
Duruşunu,
Gülüşünü.
Şarkılar adıyla başlıyor,
Her şiir ona yakışıyordu.
O diye kalkıyordu kadehler,
Onda anlam buluyordu sözcükler.
Saçının yüzüne değip geçişi bile
Titretiyordu yüreğimin tellerini.

O ise, gözlerimden kayıp giderken saçlarıma bakıyordu.
İki adım sonra mutluluk olduğunu bilse,
Tutup çeker miydi omzumdan?
Cesareti var mıydı ellerinin?
Ben onu dökerken harf harf, hece hece, kelime kelime
Beyaz kağıtlara,
Cesareti var mıydı yüreğinin ete kemiğe bürünmeye?
Ölümlü bir bedende ölümsüzlüğü iliklerine kadar tatmaya?

Oysa görmekti önemli olan tablodaki
Piksel boşluklarını.
Korkak eller ürkek dokunamazdı,
Sığınamazdı bir duble rakının arkasına.
Damla damla akarken yürek,
"Sen sus, beynim konuşsun" diyemezdi.

Beyni bir panayır olmamalıydı insanın.
Kaydıraktan kayarken başını çarpıp incinmemeliydi yürekler,
Salıncaktan düşmemeliydi diller.
Eller korkak olmamalıydı dokunurken hayatın çarpışan arabalarına.
Bir dünya kurmalıydı kendine, içimizdeki çocuklar.

Saf, temiz, kirlenmemiş olmalıydı aşk.
O gelmeliydi bana.
Bir şiire yazmalıydı beni
Ürkek parmak uçlarıyla.
Renkleri çalınan hayatın inadına,
Mavi demeliydi tüm kimliğinden soyunarak.
Bakmalıydı o aynaya
Ve yüzleşmeliydi.

Çünkü biliyordu:
Perdeleri açmazsa güneşi göremeyecekti.
O ise sustu,

Avaz avaz sustu.
Baktı son kez giderken.
"Bitti mi?" dedi kavgamız.
Ve yankılandı bir ses:
"Bizim seninle kavgamız bitmez.
Mahşere nikâhlı bedenlerin kavgası bitmezmiş."
Eyvallah.
25.01.2025 16:37

Deniz Gece Mavisi

Maktül

Ben seni seven yanlarımı
dün gece ateşe attım.
Tutuşurken içimde senler,
her bir anı çığlık çığlığa yanarken
bakıp küle dönmüş hatıralara ağladım.
Söyle sevgilim, neden el oldun bana neden?

Hayallerimiz vardı — mavi, yeşil, pembe.
Şimdi ise gri bir bulut
çöktü bütün düşlerimin üstüne.
Küllerini bile saklıyorum ben,
itiraf ediyorum:
unutamıyorum seni.

Gelişin geliyor aklıma,
dudaklarının titreyen sıcaklığı,
"sana kıyamam" deyişin…
Peki nasıl oldu da kıydın gitmeye?
Ben her gece, her nefeste hayaline sarılırken
nasıl oldu da sırtını dönüp gittin?

Oysa demiştim sana:
Gitmekle gitmiş olmazsın.
Nefesin kalır,
Hevesin kalır,
En önemlisi yüreğin kalır.
Sen bilmezsin;
Boş bir bedeni sürüklemek nasıl bir duygu
Koca bir mezar taşını omuzlamak gibi.
Omuzlarım çürüdü gel artık...

Dün gece yine özlemin doldu başucu bardağıma.
Kalbim deli gibi çarptı,
bir korku sardı içimi.
Abdest aldım, dua ettim:
"Rabbim," dedim,
"Onsuz doğan güneşi,
Onsuz açan çiçeği,
Onsuz gülmeyi bana haram et."
Gelirsin diye bir umut
Hasretini yorgan yapıp uyudum.

Ama sabah kalktığımda
yine yoktun.
Duymadın mı feryadımı?
Görmedin mi gecenin karanlığını aydınlatan yanmış kalbimi?
Söyle can parçam,
Yanmıyor mu yüreğin benim kadar?
Kanamıyor mu vicdanın?
Ben seni canım yapmışken
neden gittin?
Neden?

Bir dostum dedi ki:
"Bir kâğıt al, adını yaz, yanına 'unuttum' yaz."
Yapamadım.
'Unut madım unutamadım yazdım.
Çünkü bana hiç öğretemedin unutmayı.
Benim ne suçum var?
Yine suçlu sen çıktın.
Evet, belki hırsızlık yapmadın
ama umut çalmak da suç değil mi?

Davacıyım senden.
Sen umutlarımın katilisin.
Ben ise bile bile maktül.
03.09.2025 09:32

Deniz Gece Mavisi

Masal Boyu

Bir nehir edasında çağlasam aşk ile
sen yazsan ben silsem
sonra yeniden boyasak aşkı maviye en maviye
bir şarkı da yanyana gelsek
sen gözlerime baksan aşk ile
ben dilinden dinlesem en güzel masalları
kel oğlana üzülüp prensese ağlasak

hani olur ya bir rüya boyu gitsek
korkusuzca
cesurca
savunmasızca
düşler kursak
çocukken çatısı olmayan evler yaptığımız gibi
sen bir tuğla koysan
bir tuğla ben
bir tuğlada aşk koysa

pembe pancurlar alsak
sarı badanalı evimize
ocaktaki demlik şahitlik etse her fokurdayışında
ya tutarsa desek
kocaman bir yüreğe maya çalsak
tutmayacağını bile bile
bana aşkın bestesini söyler misin
hadi gözbebeklerim de kabir azabı acılar
ustura ağzı tüm yarınlar
şah damarımda neşter vur bitsin bu masal

Deniz Gece Mavisi

Masal Gibi

Agır geliyor artık konuşmak isteyip de konusamadigim kelimeler pek bir kanatiyor varliginin gölgesi ben artık gölgelerle değil seninle konuşmak istiyorum elimi tut artik, yolumuz uzun demek istiyorum

Biliyorum yolumuz uzun engellerle dolu
Ama ben gözlerinle konuşmak, sessizliğin derinliklerine seninle dalmak,
Kalbinin ritmitmini kalbimde hissetmek,
Sözcüklerin yetmediği anlarda sana gözlerimle konuşmak istiyorum.

Gölgelerden uzakta, seninle aydınlık yarınlara doğru,
Sevginin dokunduğu her yerde, yaşamın en güzel renklerini seninle izlemek
Sonsuzluğa uzanan bir aşkın içinde kaybolmak,
Seninle her anı, sonsuza kadar sürecek bir masal gibi yaşayamak istiyorum.

Seninle var olmanın, hayatın anlamını nefesinde bulmak,
Gözlerinde kaybolmak, ruhunda huzur bulmak istiyorum.
Elimi tut, yüreğimdeki çırpınışları hisset,
Seninle her dizeyi, sonsuza kadar sürecek bir masal gibi yaşamak istiyorum.

Gölgelerden uzak, seninle aydınlık yarınlara doğru,
Sevgimizin gücüyle, her zorluğun üstesinden gelmek,
Seninle var olmanın, hayatımın en büyük armağanı olduğunu iliklerime kadar hissetmek,
Seninle aşkı,
Seninle sevdayı,
Seninle yarınları,
Masal gibi yaşamak istiyorum. 17.03.2024 18:32

Deniz Gece Mavisi

Masal Olduk

Mutlu sonla biten bir roman olmak isterdim seninle
Ama sonu ayrilikla biten bir masal olduk
Neydi yanlış olan
Şerefini gururunu haysiyetini ayaklar altına alıp çiğnememem mi
Yoksa seni her yerde herkese karşı korumam mi
Yada sen yatağında horul horul uyurken sana şiirler yazip süprizler hazırlamam mi
Ben mi sevmeyi bilemedim
Yoksa sen mi çok şerefsiz çıktın

Şimdi başkalarına attığın yalanları dinliyorum
Arada gülüp geçiyorum
Bari diyorum şerefli olsaydı gidişi
Ben şeref kelimesini sende öğrenirken
Sen siz demeyi öğrettin bana
Şimdi öğrendiğim tüm sözcükleri sende tüketiyorum
Tıpkı yıllarımı senin için heba ettiğim gibi

Çok merak ediyorum bende geçmeyen zaman sende nasıl geçiyor
Ben her gece duvarları yumruklarken
Sen başını yastığa koyunca nasıl uyuyorsun
Hiç mi kanamiyor vicdanın
Ya o kız nerde diyenlere ne cevap veriyorsun
Gitti mi yol verdim mi Yada değmezmiş mi

Vücudumda binlerce kemik varken sen kalbimi neden seçtin
Demiştim sana bir gün beni üzecek olursan vur ve öldür yaralı bırakma
Şimdi yaralarını sarmaya çalışıyor yorgun ellerim
İntikam soğuk yenir diyen beynim
Nefes aldığı her an senden nefret ediyor
Bizim yolumuz çoktan ayrıldı
Sen bir başkasına iyiki varsin dedin
Ben ise yokluğuna sarıldım
Senin kolların başka bir beli sararken
Ben hüzünlerin gözlerine baktım
Ayrıldık ve bitti diyemesemde hala ayrıldık

Ama bitmedi
Bitmiyor
Her an her saniye aklımdasın
Herşey bıraktığın gibi
Bornozun,nargilen ve tesbihin
Tek tek saymistim kirpiklerini saydığım gibi
Resimlerin solgun biraz ama olsun
Yırtıp atamıyorum
Yani sevgilim unutamıyorum
Ne ihanetini nede seni
İki kaşının tam ortasından vurmak geliyor ama kıyamıyorum

Sana tek bedduam
Baktigin
Gördüğün
Dokunduğun

Ve kokladigin her tende beni ara
Attığın her kahkaha ciğerlerini parcalasin
Damla damla adımı kus
Sen beni unutamazsin zorlama kendini
Çünkü ben seni hiç haketmedigin
Kadar çok sevdim
Ve hala lanet olsun seviyorum
25.07.2024 01:03

Deniz Gece Mavisi

Maske

Gözlerinde gizem, dudaklarında maske,
Palyaço sahneye çıkar, başlar bu maskaralık.
Kadınları çeker, renkli boyayla oyalayıp,
Erkeğin aldatma oyunu, bir palyaço şakası.

Gösteri başlar, kadın güler çiçek açar gibi,
Dudağındaki boyayla renklenir dünya.
Ama palyaço içten içe oynar oyununu,
Aldatmanın gölgesi düşer, bir perde arka plana.

Pırıltılı giysilerle gizler duygularını,
Erkeğin maskesi düşer, sahne karanlıklaşır.
Dudaklarındaki boyanın ardında saklı gerçek,
Aldatma oyunu, sevgiyi yitiren bir palyaço.

Göz yaşları sahneyi sularken, maskeler düşer,
Kadın kalbinde acı, erkek gözlerinde pişmanlık.
Dudağındaki boyanın altında yatan hüzün,
Aldatma oyunu, bir palyaçonun son perdeleri.
DENEME

Deniz Gece Mavisi

Maskeler

Gözlerinde gizem, dudaklarında maske,
Palyaço sahneye çıkar, başlar bu maskaralık.
Kadınları çeker, renkli boyayla oyalayıp,
Erkeğin aldatma oyunu, bir palyaço şakası.

Gösteri başlar, kadın güler çiçek açar gibi,
Dudağındaki boyayla renklenir dünya.
Ama palyaço içten içe oynar oyununu,
Aldatmanın gölgesi düşer, bir perde arka plana.

Pırıltılı giysilerle gizler duygularını,
Erkeğin maskesi düşer, sahne karanlıklaşır.
Dudaklarındaki boyanın ardında saklı gerçek,
Aldatma oyunu, sevgiyi yitiren bir palyaço.

Göz yaşları sahneyi sularken, maskeler düşer,
Kadın kalbinde acı, erkek gözlerinde pişmanlık.
Dudağındaki boyanın altında yatan hüzün,
Aldatma oyunu, bir palyaçonun son perdeleri.

Deniz Gece Mavisi

Mavı Kız Kara Çocuk

Mavi gözlü kızın gülüşü geceye düştü
kara çocuğun sevdası yüreğe
Sevdanın tınısında buluştu,
aşkın parmaklari
Dolandi birbirine
Gece belini sardı kızın
Yıldızlar boynuna dolandı adamın
Ve aşk dansa kalktı
Bir öne iki geriye

Kalpte yazilmaya basladi bir serüven, mavi masalın başlangıcı,
Aşkın ilk adımları atıldı sessizce
Kız bakarken adamın gözlerine
Gökyüzündeki yıldızlar bile seyre durdu bu aşka.
Mavi rüyalar da kayboldu iki beden
kız, geceyi aydınlatan yıldız oldu
Adam ise onun için yazılmış bir masalın baş kahramanı.
aşkın melodisi çınladı kulaklar da
İki kalp bir araya geldi
Ve doğdu yeni bir aşk
Kalpler birbirine dokununca yandı gece yandı yıldızlar
Düştü cemreler dudaklara dillere
Haykırdı yer gök hosgeldiniz aşka

Gizem ve dansin o muhtesem uyumu
Damgasini vurdu geceye
mavinin ve karanlığın kucaklaşması,
Hiç bu kadar güzel olmamıştı dedi diller
Gökyüzünun mavisine sığmadi sevda
Yıldızlar tanıklık etti aşka
Herkes Haykırdı bu aşk bambaşka
22.12.2023 14:08

Deniz Gece Mavisi

Mavi Bir Aşk

Gökyüzünün en sessiz saatlerinde başladı,
Bir deniz kıyısında, rüzgârın kalbime fısıldadığı yerde devam etti,
Bakışlarınla çizilmiş bir yoldu bu,
Ucu mavilikte kaybolan, umutla boyanmış bir düş…
Denizlerin en derin mavisi gibi,
Saklı, gizemli ve sonsuz.

Seninle her şey mavi oldu:
Gözlerin bir sonsuzluk kadar derin,
Sözlerin dalga dalga ruhuma değen,
Ve tenin…
Bir sabah serinliği gibi taptaze, yıldızlar kadar ışıltılı.

Bir martının kanadında yazdım adını,
Göğe sevdalı bir kalemin ucundan damlattım aşkını…
Maviyle sevdim seni –
Ne karaya çıkar, ne de geceye yenilir bir sevda gibi,
Denizlerin en fırtınalı anlarında bile sakin kalan.

Ben maviye aşıktım,
Mavi ise gözlerime…
Ben maviyi sevdim,
Mavi ise yüreğimi…
Bir iç çekiş, bir hüzün, bir umut arasında.

Mavi bir düştü rüyalarıma gelişin;
Saçlarımda parlayan yıldızları bile kıskandıracak
Gülüşün takılınca beynimin duvarlarına,
Adını "Mavi mavi" yazdım yürek haneme,
Sessiz bir yemin gibi,
Kırılmaz, sökülmez bir bağ gibi.

O günden sonra
Sevdanın adı Mavi oldu,
Aşkın adı Mavi,
Hasretin adı Mavi,
Senin adın Mavi…
Bir renkten öte, bir varlık, bir nefes.

Maviyle boyadım düşlerimi,
Maviyle sardım gecelerimi,
Mavi bir şarkı besteledim sana,
Mavi bir düş,
Mavi bir rüya,
Mavi bir ömür…
İçinde sen olan,
Ve hep seninle kalan.

Masmavi bir masal,
İki kahramanı olan, mutlu sonla biten,
Sevdanın masalı,
Bizim masalımız,

Mavi bir aşk büyüttüm sana,
Mavi mavi sevdim seni.
16.05.2025 17:59

Deniz Gece Mavisi

Mavi Bir Düş

Mavi bir düşün iki ayrı yoluyuz
Ne yana baksak acının sensizlik yaşları
Üzerimde kabir azabı kifayetsiz kelimeler
Kemiyetsiz bir aşkın ete kemiğe bürünme seranatlari
Nerdesin sebastian neredesin yüreğime yağmur yağdı neredesin

Çıkıp gelsen diyorum
Hani sarilsak üstüm başım ask koksa
Yağmurun çorak topraklara yağdığı gibi islatsan yeniden bedenimi
Aşk gezse tüm hücrelerimde
Ve taht kursa göz bebeklerimize
Hadi sebastian

Kızıl şafağın kızıl bağrına umut güvercinleri uçurma vakti
Esme vakti mavi bir kelebeğin yüreğine
Es sebastian es
Savur saçlarını yüreğimin es deli tayım
Es dizginlenmeyen kisrağim
Es

Deniz Gece Mavisi

Mavi Gelinlik

Biliyor musun sevdam,
Alışmak sevmekten daha zor geliyor.
Her an özlüyorum
Bakışını,
Gülüşünü.

Dün gece bir ses böldü uykumu,
Yarı uykulu, yarı uyanık doğruldum yatağımdan.
Bir hışımla koşup yüzümü yıkadım,
Kan ter içinde kalmıştım.
Bir bardak su içip kendime geldiğimde
Sen çoktan gelmiştin odama.

Gül desem değil,
Yasemin desem az gelir;
Bir koku dolmuştu ki odama.
Sonra ellerinin sıcaklığını hissettim,
Ve yanağımda bir serinlik...
Sanki hiç gitmemişsin gibi.
Sahi dün gece sen mi geldin sevdam,
Dayanamadın geldin mi bana?

Biliyor musun, ben de seni hiç unutamadım.
Geçen gün kek yapayım dedim,
Hemen aklıma geldi bana yaptığın o yamuk yumuk ama harikulade kek.
Nasıl da saatlerce uğraşmıştın;
Ben "Bari şeklini güzel yapsaydın." dediğimde
Yüzüme bakıp "O benim kalbim." demiştin.
Kalbin avuçlarımda kaldı sevgilim,
Damatlığın sandıkta.

Beyaz mı,
Yoksa siyah mı olsun dediğinde takımın,
Benim kırmızı diye haykırmam...
Of, unutamıyorum.
Ve senin "O zaman sen de mavi gelinlik giyeceksin!" diye beni kızdırman.
Senden sonra bir kere giydim o mavi gelinliği,
Ve dans ettim resminle.
Merak etme, ağlamadım sevgilim.
Yokluğun kaçtı kirpik uçlarıma,
Tıpkı akıtamadığım yaşlar gibi.
İçimde kaldı heveslerim,
Kursama battı mutluluğum.
Evet, o gün bir kursağım olduğunu çok acı bir şekilde öğrendiğim gündü.

İnsan bir gecede yaşlanır mı?
İnsan bir acıda eli kolu bağlı kesilir mi?
Anlatamıyorum ki acını...
Mezarının çiçeklerini yolmuş çocuklar.
Ağlaya ağlaya diktim yeni çiçekleri.
"Sen krizantem çiçeğim." derdin,
Nerede var yok bulup dikiyorum şimdi.

Mezarın ben koksun,
Kefenin ben koksun diye sarılışım daha dün gibi.
"Az daha yatayım, yalnız uyuyamaz;
Korkar karanlıktan." deyişim...
Unutamıyorum sevdam.

Senden sonra tam yirmi kilo verdim,
Acın hiç geçmiyor.
Geçen gün pazarda birini yine sana benzettim, tam "Umut!" diyecektim ki,
Eşi koluna girip çekti.
Yine yoksun,
Yine sen değilsin.
Gidişinle herkes sen oldu sanki;
Kiminin gülüşü,
Kiminin bakışı sen.
Ama hiçbiri sen yapamaz.
Ben seni istiyorum,
Ben güzel gözlümü istiyorum.

Sürekli hastaneye getirip götürüyor annem beni zorla.
Neymiş, çok acı çekiyormuşum,
Seni unutamamışım.
Bir de duvarlarla konuşuyormuşum.
Her yerde senin hatıraların varken
Ben neden duvarlarla konuşayım sevgilim?

Doktorlar seni beynimden silme kararı verdi.
Ben senden gitsem bile sen benden gitme olur mu sevgilim?
İşte o mavi gelinliği yine giyiyorum.
Bu defa taç yerine kocaman çivili bir yuvarlak takılıyor başıma;
Alkışlayanlar yok.
Beyaz kıyafetli insanlar etrafımda...
"Durun yapmayın!" demek istiyorum;
"Almayın anılarımı,
Almayın aşkımı,
Almayın umutlarımı!"
Diyemiyorum; yavaşça kapanıyor gözlerim.
Hoşça kal sevgilim...

İçimde öldürüyorlar seni.
Beni unutma sevgilim.
Ben seni unutsam bile sen beni unutma,
Seni çok sevdiğimi unutma olur mu?
Unutma sevgilim,
Unutma beni...
03.09.2024 15:04

Deniz Gece Mavisi

Mavi Güneş

koskoca bir okyanusun ortasındayım ama bir yudum suya hasretim öyle çaresiz öyle mutsuzum ki dilim le dudağımın arasında eriyor kelimeler nezaman konuşmaya kalksam sus diyor içimdeki yorgun ben bıçağın kemiğe battığı anlardayim

bedenim ürkek dilim titrek hasretin kiyisindayim yine ceplerimde umutlar kırık dökük büyümenin acımak olduğunu bilsem bu kadar istermiydim bilmiyorum sonuma doğru sürüyorum ölü postumu

benler kaybolmuş senler sancılı
dilim dünlerin ayazında çıkmaz sokaklarda yolumu kaybediyorum yüzüme vuruyor rüzgarın keskin parmaklari tokat yemedim deme der gibi ilk tokadımı yiyorum ama yüzüm değil kalbim yanıyor insanin kalbi acır mı benim ki çok acıyor

geçecek demek gelsede içimden geçmeyecek biliyorum yine de bir umut ya gecerse yine yamalı yüreğimi güneşe doğru çeviriyorum sökük yüzümü ayazdan çekiyorum yine de umut hani insan umutsuz yasayamazmis ya yasiyorum ama bu defa umudum var ve güneş hala mavi 15.03.2024 14:03

Deniz Gece Mavisi

Mavi Kadınlar

Mavi kadınlar vardi
Gri erkeklerin gölgesinde yaşam mücadelesi veren
Ihanetin koynunda sabahlayan
Bir tatlı söze bir guler yüze muhtaç bırakılan

Zifiri bir gecede tanıdım onu
Tuvalindeki renkler grilesmisti
Tıpkı hayata bakan mavi gözleri gibi
Dişi bir kuş nasıl yuvası için kendini parçalar
Oda yavruları için kara yağmura ve fırtınaya bırakmıştı bedenini
Siper etmişti iki çocuğuna yüreğini

Sevgiden geçmiş
Serden geçmiş
Canindan geçmişti
Herkes gülüp oynarken onun gözleri bilinmezliklerde kayboluyordu
Sucu da yoktu
Sadece sevmişti

Hayat ona acının gavur yüzünü göstermişti
Küçücük bedenine inat
O pamuk elleri nasir tutmuştu
Yasamak degil di nefes almak
Yasamak mücadeleydi
Ve tek başına çırpınıp duruyordu
Mavi bir kadın tanımıştım
Ve onu hiç haketmeyen gri bir adam

Mavi kadınlar tıpkı şiirlere benzer
Nasıl ki şiirleri sadece şair yürekli insanlar okur
Mavi kadınları da lacivert adamlar sevmeli
Sevmeliki ziyan olmamalı mavinin hiç bir tonu
Sakin üzülme mavi kadın
Sen umutlarını
Sen yarınlarını
En önemlisi yüreğini hep mavi tut

Unutma yıldızlar gündüzde aynı gökyüzündedir sadece bulutlar gölgeler onları
Inan ve sabret kelebeğe can veren Rabbim.
Senin griye çalan renklerinide yeniden maviye çevirir
Ne diyordu kuran da rabbim.
Kunfe yekun
Ol der ve olur

Deniz Gece Mavisi

Mavi Yürek

Sen yüreğimle aklım arasında kaldığım bir anda
Gelip beynime yuva yapmış bir kirlangicsin
Ve ben hep korktum seni incitmekten
Huzur kelimesinin vücut bulmuş halisin
Sesin kulağıma her değdiğinde
Yüzümün kizarip dudaklarımın aralandıgi
Tek gercekliksin
Sen var ile yok arasındaki
Uçurumlar kadar derin
Ve yollar kadar uzak hayallerime inat
Tek sessizliğimsin

Bir ses bir insana bu kadar mi iyi gelir
Bir kalp bu kadar mi heyecanla atar
Oysa seni hic tanımıyorum.
Bardağı nasıl tutuyorsun
Çay mı seviyorsun yoksa kahve mi
Bunları hiç ama hiç bilmeden yaşıyorum

Gözlerin ne renk
Bakışın nasıl
Üzülünce ne yaparsın
Nasıl güler sin
Ya nasıl ağlarsın
İnan bunların hiç bir önemi yok
Ben seni sesini duyduğum her an yaşıyorum
Bakışını
Gülüşünü
Rüzgarlar da dimdik duruşunu
Hayal edip yinede düşünüyorum seni

Bu akşam cevirdigim fincanlarda çıkmanı okadar çok istiyorum ki
Niyet et dediklerinde niyet ettiğim sen misin bilmeden ceviriyorum fincanı
Her kahve telvesinde seni arıyorum
Zifiri geceye inat
Mavi mavi umutlar kuruyorum
Pembeye bulanan yarinlarima inat
Şimdi gördüğün her yerde ben varım

Bazen çayının kaşığı
Bazen avuçlarında bir papatya
Yada saçlarını dağıtan rüzgar
Ben olmak istiyorum
Bu nasıl bir duygu
Nasıl bir his
Gecenin en mavi saatlerinde
Seni kaleme almaya calisan yine ben
Ve şiir lere sığmayan da sen

Sen hangi şiirin saçanaklarina saklanabilirsin ki
Baştan aşağı şiir olmuşken yüreğime
Sen yüreğimin şiiri

Ben ise seni yazmaya geç kalmış bir şair
Beni affet
Çok geç geldim

Gece sözlüm
Şiir bakışlım
Huzur limanım
Affet geç geldim
Ama geldim
Hadi bir şiir ısmarla bana
Yuregin gibi mavi olsun
02.06.2024 23:20

Deniz Gece Mavisi

Mecalsiz Yürek

Sesimin duvarlara çarpa çarpa parçalandığı saatlerden yazıyorum.
Ayrılığın siyah gölgesi yakamda,
Cebimde yarısı yanmış bir sigara…
Umutlarım rüzgârlarda kaybolmuş,
Acının bedenimi lime lime doğradığı seanslar…

İstemsiz atan bir kalp,
Sesimin buğusu,
Dilimin ayazı,
Dudağımdaki kimliksiz aşk…

Senlerin ben olduğu,
Benlerinse kaybolduğu saatlerdeyim.
Kalbim göğüs kafesime,
Cam kırıklarım avuç içlerime,
Dilim dudağıma ağır geliyor…
Zincire vurduğum özgürlüğüm, esarete yeniliyor.

Kanamalı bir aşk,
Donmuş hayaller,
Kayıp bir mazi…
Gitarın en ürkek teli,
Senlerin damla damla kâğıda dökülüşü…
Yıldızlar kaçak,
Ay sabıkalı.
Kopyala-yapıştır bir acının
Tekrar tekrar kendini yenileyişi…

Hiç sevilmediğim bir yürekte misafirim.
Ağır geliyor sevgi hırkası,
Ceplerimde umut kırıntıları un ufak…
Dilin dudağa kini,
Kılıcın kınına nefreti,
Ve ben—mecalsiz bir yürek.

Şimdi söyle, hayat…
Hangi sokakta unuttum kendimi?
Hangi rüzgâr savurdu sesimi?
Hangi gece çaldı gözlerimin mavisini?
Ve hangi yarın, bu dünden daha az kanatacak beni?
04.03.2025 09:52

Deniz Gece Mavisi

Melankolik Haller

Zamanın dilime taktığı kelepçelerle yazıyorum,
Susan dilime inat, avaz avaz konuşturuyorum kalemimi.
Ben diyorum, ne ara yaşadım bu boş ve acılarla dolu hayatı?

Yaş almanın takvim yapraklarından ibaret olmadığını anladığım gün,
Devrildi üzerime gerçeklerin buzdan heykelleri,
Tuzla buz oldu yarınlar.
Şimdi çeketini kokmasın diye naftalinleyen eller benim.
Yüreğime bile itiraf edemezken geçmişin açtığı yaraların izlerini,
Kime, neyi anlatayım?
Sussam, insanlar beni anlar mı?
Gerçi konuştuklarımdan ne anladılar ki?

Araftayım,
Var ile yok arasında,
Cennet ile cehennemin birleştiği o yerdeyim.
Burada her şey o kadar şeffaf ki...
Camdan kalpler,
Camdan insanlar,
Yemyeşil bir dünya.
Tek kirli kalp galiba benim,
Desem de, kalbim yok yerinde,
Kalpsiz kalmışım meğer.
Rüya desem değil,
Gerçek desem değil...
Beni terk ettiğin o gündeyim.
Köşeye sinip ağlayan iki belikli kız,
Gözleri aynı ben,
Burnu aynı ben.

Nefes almalıyım.
Burada da yoksun ya, bari rüyalarıma gelseydin...
Uyumam gerek, melankolik hallerdeyim.
Uyanınca o salak saçma, anlamsız hayatıma yeniden döneceğim.
Hem belki uyandığımda sen de beni terk etmemiş olursun.
Bir, iki, üç...
Ve uyandım.
Hiçbir şey değişmedi.
Yoksa ben beni orada mı kaybettim?
Kendimi kaybettim.
Hükümsüzdür.
11.10.2024 12:54

Deniz Gece Mavisi

Menimo

Bakışlarından tutunuyorum hayata
Kirpik uçlarından bağlıyım ona
Bir gülse cennet olur dünya bana
Benim o yalnızca benim.
Menimo

Bakışı
Gülüşü
Yüreğimi fethedişi
İçimdeki yeri
Benim o sadece benim.
Menimo

Saçının yüzüne değişi
Sesinin beni benden edişi
Yüreğimde gezinen silueti
Benim o yalnızca benim
Menimo

Ellerim varlığıyla mutlu
Gozlerim duruşuyla umutlu
Sözlerim onunla sırlı
Benim o tüm varlığıyla benim
Menimo
06.02.2025 14:00

Deniz Gece Mavisi

Menzilim Yar

Sahi nasıl bir duygu
Her yazdığım şiiri, bana mı yazdı diye düşünüp, satır aralarında kendini aramak.
Bazen bir sözde duygulanmak, bazen bir kelimeye takılıp kalmak.
Nokta koyduğum yerlerde, nefesinin kesilmesi.
Nasıl bir duygu?
Ben hiç bilmem ki.
Benim hiç yarım bırakıp gittiğim bir sevdam olmadı.

Mesela hiç iliklerime kadar ıslanmadım.
Aman beni görmesin deyip, dudaklarımı sıkmadım.
Ya da beni yanlış anlar mı dediğim bir yerde olmadım.
Sen yokken de seni yaşattım ben hep içimde.
Hani demiştim ya, sen sevmeyi bilmiyorsun.
Bak işte ortada:
Ben yokken bile beni sevmeyi beceremedin.
Haklısın aslında, sen değilsin suçlu.
Sana anlamlar yükleyen ben.
Bir yüklem bile olamamış birine verdiğim özne değeri.
Bazı insanlar asla başrolü hak etmiyormuş;
Hep figüran olmakmış hak ettikleri.

Şimdi yirmi dokuz harfi birbirinin kuyruğuna bağlayıp, sana öyle güzel sözler kurarım ki,
Gidip tekrar aynaya bakarsın ben hâlâ yaşıyor muyum diye ama ne gerek var ki canım?
Hatırladın mı? Bu da senin sözün.
Vallahi haklısın, aman ne gerek var ki?
Seni hatırlamaya.
Düşünmeye.
Sevmeye.
Unut, çiz adının üstünü gitsin.
Değil mi?
Ama işte, yüreğim vefasız değil ki.
Bu yürek her şeyi öğrendi de, bir vefasız olmayı öğrenemedi.
Tam mutluluğu yazacakken kalemi kırılsa da
Vefasızlık nedir hiç bilmedi.

Şimdi yalancı dünyanda,
Sahte dostlarınla mutluluklar sana.
Ben gerçek dünyamda gerçek bir sevdaya kanat çırpmaya hazır kanatlarımla uçmaya hazırlanıyorum.
Sen başkalarıyla kahkahalar atmaya devam et.
Sanma ki tavşanın dağın ona küstüğünden haberi var.
Tavşanın çok mu umrundasın sanıyordun? Hahhaha, sen sanmaya devam et.
Ben de bir zamanlar beni sevdiğini sanmıştım.
Yani neymiş? Sanmakla sevmek arasında uçurumlar kadar mesafe varmış.
Ve bilir misin ki mesafeler sadece korkaklar için engelmiş.
Şimdi korkak dilini,
Ürkek ayaklarını çek yolumdan.
Menzili yar olanın yari Bağdat'tan gelir.
11.07.2024 09:57

Deniz Gece Mavisi

Merhaba ben kadin

Merhaba ben kadın!

Tanımadınız değil mi?
Yeri öküzünüzden bile sonra gelen, kız doğdu diye üzüldüğünüz, çeşitli hesaplar uğruna daha gencecik yaşta henüz memelerim yeni yeni çıkarken babam yaşımda adama verip aldığınız para ile oğlunuzu evlendirdiğiniz, yeri gelip ittiğiniz, yeri gelip namus diye başında keven çarptığınız canlı hatırladınız mı?
Yine mi hatırlamadınız?
Hani medyada daha fazla para kazanmak adına bacağını, kolunu, hatta dudaklarını kullandığınız yerine göre 'her kadın, pırlanta hakeder' deyip altın sektörünü tavan yaptırdığınız, işinize geldiği yerde övüp, gelmediği yerde kapı dışı yaptığınız o sağılı inek.
Hâlâ mı hatırlamadınız?
Dünyaya geldiği anda koruma duygusuyla yaklaşıp, daha sonra esaret kanatları takmaya çalıştığınız, hali hazırda olan kanatlarını kırmaya çalıştığınız, her fırsatta aşağıladığınız hatta kendi belinden inme çocuklarına bile 'namusumuzu düşünmedi' diye dövdürdüğünüz o zavallı.
Yine mi olmadı?
Ben çocuğunun gözleri önünde defalarca kere bıçaklayıp, sonrada üzerine benzin döküp yaktığınız, her tür ihtiyacınızı üzerinde tatmin ettiğiniz ağızsız, dilsiz o minik kız çocuğu!
Peki şimdi hatırladınız mı?

Artık lütfen hatırlamayın! Ben kendimi size ne gösterebilirim, ne de sesimi duyurabilirim. Milyonca kadından biriyim adım ne farkeder ki bazen bir Ayşe, bazen bir Fatma, bazen de Rüya.
Kadınım işte kadın!

Biliyor musunuz benim de yaptıklarınıza dur diyecek ağzım!
Önünüzde dimdik duracak cesaretim!
Yirmi dokuz harfle gelmişinize, geçmişinize sövecek kelimelerim var.
Ne körüm ne sağır ne de dilsiz!

Ben namusum!
Ben anayım!
Ben eşim!
Ben memleketim!
Ben vatanım!
Ben anlayana kocaman bir dünya!
Anlamayana ise iki dakikalık zevkim!
Beni tanımayanlar utansın...

Deniz Gece Mavisi

Mihriban'ım(abdürrahim'im) Diyalog

E:
Merhaba; gözlerinden dünyayı izlediğim,
Ruhunun derinlerinde hayallere daldığım, gamzelerinde uyuyup uyanmak istemediğim kadın: Mihriban'ım.

K:
Merhaba; dilinden damla damla bal akıtan, ruhundan huzur saçan, içimde fırtınalar koparan adam: Abdürrahim'im.
Bilmeni isterim ki o Mihriban'dan artık eser yok.
Sözleri kayıp, gözleri buğulu, dilleri lâl; sen öldü say beni.

E:
Neden çattın kaşlarını? Neden üzdün o güzel canânı? Niye dersin ki "Mihriban öldü"? Gözlerin gözümdeyken, ellerin elimdeyken nasıl dersin "öldü"? Bir gül mü ki soldu?

K:
Ben artık eski ben değilim.
O uğruna şarkılar yazdığın, besteler bestelediğin, bir bakışına yanıp kavrulduğun o kadın ben değilim.
Ama kendime engel olamıyorum; seni hâlâ sevsem de olmaz artık. Bizden git ve mutlu ol, Abdürrahim'im.

E:
Yapma Mihriban'ım; atma beni ateşlere. Ben sensiz yaşayamam.
Elim varmaz tezeneye, dilim varmaz türkü söylemeye. Yakma yüreğimi; seni bu kadar severken herkese ve her şeye rest çekerken "git" deme bana; gidemem, gidemem Mihriban'ım.

K:
"Kal" desem yanacaksın; belki de herkes yanacak.
Nasıl derim sana "gitme, kal"?
Bir sevda uğruna herkesi ateşe atamam ben. Kaderime boyun eğer, bağrıma taş basarım; diyemem "Abdürrahim'im", diyemem kal.

E:
İsterse dünya batsın, kim yanarsa yansın; izin vermem.
El olmana izin vermem; bu sevdaya kara çalmana, başına siyah yemeni bağlamana.
Ben yaşıyorum, ölmedim.
Öldüremezsin bizi; izin vermem, Mihriban'ım, izin vermem.

K:
Yani, kim yanarsa yansın, kim giderse gitsin, kim biterse bitsin—izin vermezsin öyle mi? Beni bu kadar çok seviyorsun öyle mi? Saçıma kıyamıyorsun öyle mi? Öyleyse razıyım; ateşinde yanmaya razıyım, uğrunda küle dönmeye. Kaçır beni, Abdürrahim'im, kaçır beni.

E:
Tut elimden, gidelim Mihriban'ım. Eğer öleceksek de beraber ölelim; hadi, tut elimi, kaçalım, gidelim buralardan. Sevdamız dillerden dillere, yüreklerden yüreklere dolansın; kaçalım Mihriban'ım.
Varsa kaderimizde ölmek, kefensiz gömülmek; saçınla sarıp, gülüşünle yıkasınlar beni.
Gidelim Mihriban'ım, hadi gidelim.

K:
Al yüreğim, senindir.
Al ellerim, senindir.
Al saçlarım, senindir.
Eğer ki kaderimizde yoksa kavuşmak, ölürsem sözlerinle sarıp, türkülerinle gömsünler beni; kaçalım, Abdürrahim'im.
Sevdalılar bizi söylesin; “sevda” denince Mihriban desin, dağlar, taşlar dile gelsin, Abdürrahim'im.

E:
Sana söz veriyorum, Mihriban'ım:
Yer, gök sevdamızla yankılanacak.
Her seven sevdiğine bizi anlatacak; aşkımız sonsuza kadar yaşayacak.
Aşk denildiğinde de, sevda denildiğinde de “Abdürrahim” ve “Mihriban” diyecek her dil.
Her göz sen gibi bakmak isteyecek, her yürek sen gibi yanma isteyecek. Hadi, tut elimi; yolumuz uzun, Mihriban'ım—tut elimi.
21.09.2025 17:35

Deniz Gece Mavisi

Mikrofondaki O Ses

Uykusuz gecelerin birinde tanıştım mikrofondaki o sesle
Gece hikayesini yazıyordu sessizce
Bir melodi yankilniyordu kulakları yirtarcasina
Gökyüzüne yansıyan yıldızlar, aşkın masalını anlatıyordu
Kalpte çarpan melodi, sevda dolu bir ritim olup dokuluyordu tezeneme
Mikrofonun ardında, duygular şarkı olup doluyordu geceye,
Sözler aşkın dokusunu örüyor
Her sözcük bir hece oluyordu
Ne güzel di o gece
Tıpkı renkler gibiydik ben alabildiğine mavi
O ise simsiyah
Ama bakışları yemyesildi
Sanki davet ediyordu umuda yarınlara aşka
Beynimin arka sokaklarında kaybolmuş
Çocukluğuma inat
Çocuklar gibi gülüp eğleniyordum

Yüzüm ilk kez tanisiyordu sevinclerle
Ansızın dudaklarım aralaniyordu
Gamzelerimde açan çiçekler
Yuregimin tiktak sesleriyle adeta dansa kalıyordu

Gece Gelinliği giyip
Bulutlar belini sariyordu saatlerin
Zemberegi bozulmuş saat gibi dönüyordu hep Sevdanın kelebekleri etrafımda
Avuclarimda Öksüz yetim yanlizliklar
Düşüp un ufak oluyordu
Birazdan kestik diyeceklermis gibi bir his yapisiyordu
Sol kaburgamın altına

Yinede seni an be an yaşamak çok güzel di
Şiirlerim sahibini
Yüreğim sultanını
Ve avuclarim terini buluyordu
Gece şairlige soyunurken
Yüreğim bırakıyordu ansızın kalemi

Gizemli bir gülüş, kahve kokulu bir ses takiliyordu seslere kapali kulaklarima
bir serüvene daha atıliyordu İstemsiz ayakkabılarım
Sevda, masumca başlayan bir serüvenin ilk melodisi oluyordu
Ve cinliyordu yüreğimde
Gece en güzel hikayesini
Ben ise seni yazıyordum
Yazıp yazıp silen kaderin inadına
24.01.2024 11:47

Deniz Gece Mavisi

Mine'l Aşk

Sen benim koca bebeğim
Gözümde umudum,
Kalbimde sevdam,
Dilimde duam...
Sevdasını üfleye üfleye
içtiğim süvari kahvemsin.

Sen benim yarınlarım,
En mutlu olduğum anım,
İyikim,
İyiki varım...
Ah sen, mine'l aşkım...
Canımsın.

Sen dilimde dualarım,
Gecemde yıldızlarım,
Ay ışında ruyalarım
Gülüşüne kurban olduğumsun...

Sen benim en içli ezgim,
Gönlümde yankılanan sesim,
Her mısrada gizli ismim,
Kalemime düşen ilhamımsın...

Sen benim alnıma yazılan yazım,
Kokunu ezberlemiş baharım,
Bir ömrü adadığım yarim...
Ah sen...
Sen benim hiç bitmeyecek masalımsın..

Sen benim varlığım,
Yokluğum,
Sonum,
Sonsuzluğum...
Koklamaya kıyamayıp
Kitap arasında değil,
Yürek arasında kuruttuğum gülümsün...

Sen İçimi titreten şarkım,
Gözlerimde bir ömre sığmayan akşamım,
Geceleri susarak andığım,
İçime sakladığım,
Gözümden sakındığımsın...

Sen adını anınca sarhoş olduğum,
Bir bakışıyla bin defa vurulduğum,
Ellerimi tutunca dirildiğim,
Küllerimden yeniden doğduğumsun...

Sen kalbimin atışı,
Ömrümün baharı,
Dualarımın beden bulmuş hâli...

İçime esen en sıcak rüzgâr
Adını tırnak içine alıp büyük harflerle yazdığım...
Sen, benim sonsuz aşkımsın.
15.05.2025 14:54

Deniz Gece Mavisi

Mor Salkımlı Sokaklar

MOR SALKIMLI SOKAKLAR

Dudaklarına değen sigara bile efkardan ağlarken
Gece seni yazarken hüzne sen Geceye şiirler yazan adam
Yüreğini kaç kursuna siper ettin
Kaç acı gömdün dilinle dudaklarin arasına
Umut çiçeklerin birer birer solarken
Mor salkımli sokaklarda kaldı çocuk gülüşlerin
Ve sen Sevdanın en mavisine boyadin ellerini

Gitmek bitmekmiydi yoksa yeniden başlamak mi
Her gidişe bir şarkı hediye eden sen
Bu defa bir gidişin hüznüyle yerlere attin kedini
Kalkmalı yikilmamalisin diyen iç sesine aldirmadan
Şimdi düştüğün yerden kalk ve çırp üzerini
Birak kire pasaga bulanan taş kalpler olsun
Sen hep mavi tut umutlarını
Mavi gagali pembe tüylü Kuşlar canlansin avuç içlerinde
Bir kere daha izin ver girsin Koynuna mutluluk

Hani en güzel masallar bile mutlu sonla bitmez ya sen al kalemi eline yaz kaderini
Kiminin üstünü kiminin altını çiz ama umutlarını asla çizme umutlardır insanı yaşatan ve insan umudu kadar yaşar
Unutma bir gün güneş sana yine merhaba diyecek
Kalbin heyecanla atacak bugün değil am a bir gün elini tutucak bir el sıcaklığı içini isiticak
Gözlerini gözlerinde demleyeceksin işte o zamana kadar uyut umutlarını günü gelince kabuğunu kırıp çıkacak bütün umutların inan ve bekle adam
Bir gün öyle mutlu olacaksın ki
Attığın her kahkaha ağlatanların feryadı olacak ve herkes ettiğini bulacak
Vakitsiz gül açılmaz bekle ve gör adam
Kimi nereye koydun ve kim nerede

Deniz Gece Mavisi

Muratsizligimdaki Muradım

öyle güzel bir yerdesin ki
dokunsam yakacak
unutsam kanatacaksin
Ne yapayım ben seninle güzel gözlüm
muratsizligimdaki tek muradım

yine hasret gırla
özlemin bir adı olsa sen olur du
bir kokusu olsa tenin olur du
Ben içinde senin olmadığın bir hayali bile haram kılarken yüreğime
Sen damla damla aktin ya avuç iclerime
amin amin sürdüm ellerimi
insan her dakika özler mi
özlüyorum seni adam

gecenin koynunda uyuturken acılarımı
Sana rengarenk umutlar yesertiyorum
hayallerimi dilimin bagciklarinda çocuk muscasina sallıyorum
tüm çocuk yanımla bile yine sana çıkıyor yollarım

yaz boz tahtası kadar anlamsız hayatimda tek anlam olmayı
başardığın o günden beri
mavi boyalı hayaller kuruyorum
pembe yanaklarıma dolanmış gülücüklerle merhaba diyorum umutlara yarınlara hayallere
biliyormusun Şah damarından hasretle öptüğüm adam
Sevginin
Aşkın
hasretin adını sen biliyorum
Hadi dokundur yüreğini yüreğime
herkes yerini bilsin adam
Herkes yerini bilsin
06.12.2023 11:00

Deniz Gece Mavisi

Mutlu Ol Yeter

Hiç kimsenin olmadığı bir yerde,
hıçkıra hıçkıra ağlayasım var, kader…
Ellerim, gözlerim, yüreğim yorgun.
İki kolun şefkati çok mu pahalı, alamaz mıyım?

Ah hayat, ah…
Ahımı aldın.
Ne istedim ben?
Sadece mutlu olmak…
Sen ise acının en derinine attın beni.

Huzur istedim, vurup kırdın dizlerimi.
Şimdi bana dünyaları versen ne?
Benim yürek bağımın gonca gülü solmuş.
Dikenli teller avuç içlerime saplanmış.
Boğazımda yarım bir nefes…
"İdareli kullan," diyor hayat.

Ah hayat, ah…
Kimine altın varaklı kahve fincanı,
kimine ise kötü emaye.
Biliyor musun, hayat…
Fincanın bile bir geçmişi var.

O hale nasıl geldi?
Önce çamurdu,
sonra usta ellerde şekillendi,
sonra attılar en sıcak fırınlara;
her güzel şey bir bedel ödetirdi.
Yandı, kavruldu, canı acıdı,
ama hayatı da anladı.

Şekil almak isteyen her şey bir bedel ödemeliydi,
tıpkı benim gibi.
Sen mutlu ol diye ben kendimden geçtim,
ve yine sen mutlu ol diye taş basıp
yüreğime zincirler vurup dillerime
"Sevmiyorum" dedim,
tüm seven yanlarıma inat.

Bazen vazgeçmek gerek.
Her vazgeçiş sevgisizlikten değil,
Bazen de çok sevgiden olur.
Ben vazgeçtim, adam (kadın)…
Git ve mutlu ol.

Bu aşkta sana gitmek,
bana ise gömülmek düştü.
Diri diri gömüldüm.
Yinede sen mutlu ol sevdiğim
Sen mutlu ol ödemek gerekse bedel
Ben öderim sen mutlu ol yeter...

21.08.2025 11:32

Deniz Gece Mavisi

Mutlulgun Kulaklari

MUTLULUGUN KULAKLARI

Gökyüzünden düşen yıldızlar gibiydi kurduğum tüm hayallerim,
Toprağa düşünce parçalandı un ufak oldu umutlarım.
Kalbimde bir hüzün türküsü yankilandi
Kırık dökük duvarlar arasında savruldu düşlerim

Gözlerim yaş ile doldu
yüreğimde onlarca yara izi
Sevdanla yoğrulmuş hayallerim paramparça.
Rüzgarın esintisiyle dağıldı umut güllerim,
Gökyüzünde kaybolan bir yıldız gibi soldu ansızın umutlarım.

Belki bir gün toplarım parçalanan düşlerimi,
Yeniden inşa edebilirim yıkılan hayallerimi
Gökyüzüne bakarım ask ile
umut dolu bakışlarimda yeniden
filizlenir belki yitirdiğim mutluluklar.
Kimbilir belki de bir gün yeniden guler gözlerim
Ve mutluluğun kulaklarına fısıldar yorgun sesim
Ben geldim diye
Hos geldin demeyen dillere inat
22.12.2023 21:16

Deniz Gece Mavisi

Mutlulugu anlat bana

Bir düşe düşer gibi düşsen Avuçlarıma
Yazsam seni en bakır düşlerime
Saclarimda hasretin sen kırıkları
Gözlerimde kimliksiz acilar mutluluklar yarinsiz
Yinede düşsen yüreğime
Ya bir damla göz yaşı
Yada bir damla mutluluk

İnsan tadını bilmediği yemeği anlatamazmis ya sen bana anlatsan mutluluğu harf harf
Ben dudaklarından dökülürken sen yüreğime dolansan
Kulaklarım en güzel melodiye şahitlik etse
Ansızın dolansa kolların belime
Ve aşkı yazsan ıslak dudaklarınla dudaklarıma
Yarinsiz kelebeklere inat

Tepetaklak düşsen avuç iclerime
Amin amin sürsem ellerimi yüzüme
Saklansa içimde dört nala atlar
Sen ben olsan bende sen
Gece şahitlik etse
Ay önümüzde iliklese ceketini
Ben baştan aşağı kırmızılara bürunsem sen bembeyaz gelsen
Mavi olsa umutlarımız

Köşede duran gramofon kiskansa bizi
Yine sezen çalsa sen ağlama ağlama göz bebeğim sana kıyamam dese
Sende kiyamasan bir damla göz yaşıma
Yaksan yiksan olmaz mı
Sonra alsan kolların ve hiç birakmasan Islak saçlarından sızan suların serinligiyle uyutsan beni
Hiç uyanmasam da olur diyen dilime aşkı yazdirsan gece dile gelse yıldızlar şahitlik etse
Ve bir sevda doğsa olmaz mı

Deniz Gece Mavisi

Mutluluğu Aşka Yama Yaptım

Titrek bir gecenin sabahında,
Üşümüş ellerini ısıtmaya çalışırken tanıştım
Dilimi yakıp kavuran o üç harfle...

Kelimeler kifayetsizdi,
Sözcüklerse usturupsuz.
Şarkılar vardı;
Detone olmuş tiktaklarda çırpınan...

Bir de sen vardın —
Yüreğimin sol anahtarına takılı.
Gözlerinin kıyısında
Nefes nefese kalan dakikalara inat,
Seni ezberliyordu yorgun parmaklarım.

Yüzünün her karesi pixelleşiyor,
Her pikseli gül kokuyordu.
Bu, teninin kokusuydu.
İnsan bir kokuya müptela olur mu?
Oldum işte...

Ve sen,
Susarak anlattın her şeyi.
Bir bakışta bin kitaplık cümle kurdun.
Ben her gece, aynı paragrafa takılı kaldım.
Gözlerin —
Uykularımı bozan bir dua gibiydi...
Okudukça içim titredi,
Unuttukça daha çok ezberledim.

Kulağıma değen her rüzgar,
Sesini taşıyordu.
Söylediğin son kelime hâlâ dudağımda:
"Git."
Ama sesin "kal" der gibiydi.
Ben de orada kaldım zaten.
Sesinin yankısında,
Bir cümlenin sonuna asılı virgül gibi...
Kalakaldım.

Sen gittin ya...
Ben hâlâ çayına şeker atar gibi seni anıyorum.
Biraz hüzün, biraz tebessüm...
Biraz sen, çokça özlem.
Unutmayı öğrenen yüreğime inat:
Unutmadım. Unutamadım.

Ayla gece şahit oldu sevdama,
Denizle yakamoz ördü saçlarımı.
Ve sen, bir duaymışçasına düştün
Yüreğimin balta girmemiş ormanlarına.

Çatlamış toprakların suya hasreti gibi,
Hasret kaldım bir tebessümüne.

Ar damarı yırtılmış insanlar tanıdım;
Nefretini damla damla kusan.
Bir uçurumda kaybettim içimdeki çocuğu,
Düzlükte tekrar buldum.

Hayat yazdı, ben sildim...
Ben yazdım, kader sildi.
Vazgeçmedim.

Üç harfle çıktım karşısına —
Tüm bekareti bozulmuş hayallerimle.
Silgisi kaleminden önce biten ben,
Silgi vuramadım
Adının tek bir harfine.

Geceliğini giyip
"İyi geceler" derken bana yarınlar,
Kuyruğundan yakaladım.
Ve fısıldadım kulağına:
"Bana borçlusun hayat."
Mutluluğu aşka yama yapmayı öğrendim ben.
Dikiş tutmayan yıllarıma inat.
11.07.2025 13:04

Deniz Gece Mavisi

Mutluluğum

Seni beklerken sensizliğin alnına sıktım sevda kurşunlarını
En savunmasız acıları allı morlu düşlerimin girdabın da boğdum
Asarken yokluğunu ellerim
Gözlerinin kahvesinde dem tuttum
Bir kahve kokusuydu varlığın
Çıplak ayakuçlarımda her dem hasretin

Yine yokluğunun göçükleri altındayım
Oysa gülüşün gülümseme sebebim di
Çorak iklimlere dönmüş yüreğime ab-ı hayat suyu oldu o buğulu sesin
Yürek dehlizlerimde fay hattı yarattığın günden beri
Berceste oldu adım
Şiirler kalemi elimden alıp yüreğime verdi apansızın
Ve yüreğim seni yazdı

Bazen satır aralarına bazen de nakarat başlarına
Her yer yakıştı adına tıpkı varlığının yüreğime yakıştığı gibi
Ansızın dolandı parmak uçlarıma hayalın
Siyah beyaz dünyama gökkuşağı oldu gelişin
Ve sevişin bir bebeğe titrer gibi
Bir çiçeği koklar gibiydi

Nefes almak hiç bu kadar güzel gelmemişti
İyikiler biriktirdim keşkelerimin yanlarına
Sen iyikim oldun
Ve ben ilk kez mutlu oldum
Evet sana sesleniyorum adam sana
Sen mutluluğum oldun

Kurumuş toprakların suya hasreti gibi hasretim
Sesine
Nefesine
Gülüşüne
Bir ömrüne
Bin ömrümü vermeye hazırım
Ben bu sevdana bin şiir yazsam az
Kalem sen ol şiir ben yaz beni adam
Yazıp yazıp silen kaderin inadına
Mutluluğu yaz dokundur sevgiyi yüreğime
Ve haykır bir kere gri şafağın eflatun kulaklarına
Seviyorum de be
Seviyorum
21.08.2022

Deniz Gece Mavisi

Mutluluk

Bir umutla yola çıktım,
Kayıp pazılın kayıp parçasını arıyorum.
Zihnimde bir bulmaca gibi,
Gizem dolu bir labirentteyim.

Her adım, her soluk,
Bir ipucu arayışında.
Kalbimdeki derin çukurda,
Kaybolmuş bir hazine gibiyim.

Gözlerim, yıldızları sayıyor,
Yıldızlar, bana yol gösteriyor.
Gecenin sessizliği içinde,
Kaybolan parçayı arıyorum.

Zamanın sırlı dokusunda,
Geçmişin izlerini takip ediyorum.
Belki de kayıp parça,
Bir anıda saklıdır diye gecmişimi koydum önüme,
Yarınlarınların gizinde yarınsızım.

Umudum, kaybolan parçayı bulmak,
Pazılın son parçasını tamamlamak.
Ve o gün geldiğinde,
Sevincim, gökyüzüne yükselecek bir balon gibi.

Gözlerimdeki umut , asla sönmeyecek,
Yüreğimdeki ateş, hiç tükenmeyecek.
Karanlık gecenin içinde yürürken,
Işığın izini sürüyorum her an.

Gizemin perdesini aralayarak ilerliyorum.
Her adımımda büyülenmiş bir masal gibi.
Kayıp parçanın izini sürerken,
Kalbimde umutla dolu bir melodi çalıyor.

Zorluklarla dolu bu labirentte,
Yılmadan, yorulmadan ilerliyorum.
Çünkü biliyorum ve inaniyorum ki sonunda,
Bulacağım o kayıp parçayı.

Umutsuzluğun karanlığında değilim,
Çünkü içimde bir ışık parlıyor.
Her bir adımda, her bir nefeste,
Pazılın son parçasını arıyorum.
Her adım geçmişime çıkıyor,
Her nefes diğerini anımsatıyor,
Yüzler sahte,gülüşler yalan,

Ve anlıyorum aradığım sadece mutluluk
Hiç gelmeyen ama aramaktan asla
Vazgeçmediğim o parça mutluluk,

Bir gün,elbet bir gün bulucam seni,
Azrail beni bulmadan söz veriyorum benliğim,
Söz veriyorum.17.03.2024 15:42

Deniz Gece Mavisi

Mutluluk Neydi

İnsan kaç kere acır?
İnsan kaç kere yanar?
İnsan kaç kere ağlar?
Ya acılar?
Bir yüreği ne kadar mesken tutar?
Biliyor musun?
Hiç sevmedim.matematigi
Hiç sevmedim.
Ama öğrendim.

Acılarımla acılarımı toplamayı, mutluluklarımdan mutsuzlukları çıkarmayı, en çok da acılarımı, acılarıma bölmeyi.
Hayat öğretti bana.
Okulda hiç sevmezdim matematik dersini.
Hiç beceremezdim.
Ne toplamayı ne de çıkarmayı.
Anladım.
Bu hayatta mutlu olmak için çaba sarf etmek gerekmiş.
Peki onca verdiğim çaba nereye gitti?
Neden mutlu olamadım ben?
Neden acıdı avuç içlerim?
Neden kanadı göz bebeklerim?
Ben mutlu olmayı neden beceremedim?

Mutluluk.
Anlık.
Saniyelik.
Bana mutluluğu anlatabilir misiniz?
Sizce mutluluk ne?
Dudaklarıma değen çikolatanın
Dudaklarına bıraktığı o mükemmel tadın adı mutluluk mu?
Tabağında ne varsa kaşığına o gelirmiş
Bedenime yağan yağmurun
Bedenime her değişinde çıkardığı o ses
Mutluluk mu?
Ben hiç mutlu olmadım ki.
Size mutluluğu anlatamam ki.

Acıyı anlatırım.
Gözyaşını anlatırım.
Mutsuzluğu anlatırım
Sormayın bana mutluluk ne
Yemedigim yemeği tarif edemem ben
Sahi mutluluk neydi
Ben unuttum
04.07.2024 19:05

Deniz Gece Mavisi

Mühür

Sabahın en mahur saatlerinden,
Merhaba, adam...
İçimdeki senlerle öyle mutluyum ki,
Sağımda sen,
Solumda sen,
Soluğumda sen,
Her şeyi güzelleştiren yine sen.

Söyle, senin elinin değip de güzelleşmeyen ne var?
Güle dokunsan, misk-i amber kokar,
Yüreğe dokunsan, şahlanır, coşar.
İçimde yıkılır bir bir esaret putları,
Ayrık otları özgürlüğünü ilan eder.
Dilime dolanır bir şarkının nakaratı,
Sen, adam, sen yüreğime dolarsın damla damla.

Bir şiir, bir şiir daha yazar ellerim,
Gözlerim gözlerinde demlenir.
Toplu güvercin göçü başlar yüreğimden yüreğine,
Buz damlayan kirpiklerinden aşkı yudumlarım katre katre.
Geceye sen düşer, yüreğime aşk.

Yollarımı basar eşkıyalar,
İntihar masaları kurulur dilimle dudağım arasına.
İdam edilir hüzünler, acılar ve mutsuzluklar,
Çarmıha gerilir umutsuzluk.
Ve sen doğarsın üzerime güneş misali.
Yokluğun, ölümün diğer ismi...
Ah, benim usturupsuz sevgilim,
Darmadağın edişini seveyim ortalığı.

Vay benim satır aralarına gizlediğim gizli özlem,
Asla bitiremediğim şiirim,
Dilime yuva yapan aşk bestem.
"İyikilerimin" beden bulmuş hali...
Hadi oradan, "Seviyorum, aşığım" diyen yüreksizler!
Çekilin önümden, çekilinde âlem adam görsün!
Sen, adam, sen;
Parmağımı yüreğimin dibine kadar sokup
Parmağıma bulaşan aşk'sın.
Ve ben razıyım adı sen olan bir romanı okumaya,
Dudak kivrimlarima dudaklarinla muhurle
Aşkı adam,
Seni misafir etmeyen yüreğim utansın.
11.01.2025 11:04

Deniz Gece Mavisi

Mühür Olsun

K....Ne zaman bir sen düşünsem Kalem kağıda dilim şiire küsüyor
Oysa sana mavi mavi şiirler yazmak isterdim dilim Ve dudağımda eze eze mutsuzlukları ama yapamadım elim tahtaya dilim dudağıma muhurlen di söylesene adam aşk neden bu kadar aci

E....Ya ben ya ben farklı mıyım sanıyorsun ne zaman seni düşünsem aklım başımdan gidiyor hırçın mavi denizlerden korkan ben şimdi senin mavi gözlerinde huzurun peşindeyim ve hayatımda hiç inanmadığım kadar aşka inanıyorum ve hissediyorum çok yakınım

K....İnsan korkar mı bir yüreğe merhaba ben geldim demeye
Yada saçlarını rüzgara açmaya
Avuclarim ihanetin çibanlariyla dolu bana aşk deme adam inanmam

E....Korkan insan temkinli yürür ve sağlam adımlar atar. Belki bu anlamda ben çok daha şanslıyım. Yaşanmışlıkların peşinden yaşanılması gereken yerdeyim aşktan korkulmayacağını ancak zaman sana gösterecek benim şu an hissettiklerimi sen de çok zaman geçmeden hissedeceksin bekle ve gör kadın

K....ben sana ellerimi versem ellerim donar
Ben sana yüreğimi versem yüreğim taş keser
Ben sana ömrümü versem ömrüm biter
Ben sana kırık umutlarımdan başka birşey veremem ısrar etme adam

E....Bana donan ellerini uzat parmaklarımın arasında kilitleyerek ısıtayım.
Bana yüreğini ver anne şefkatiyle seveyim
Bana ömrünü ver baban gibi koruyup kollayayım
Bana kırık olan o kalbini ver onu tekrar sevgimle Yeni baştan yaratayım
Ben o sahildeki Küçük ev için ne okyanuslar aştım ne günlerde kürek çek tim hırçın denizlerde sana gelmek için ben ne fırtınalardan dimdik yıkılmadan sana geldim

K....Diyorsun ki yani ben seni yağmura kara fırtınaya rağmen çok severim öyle mi peki adam
Bu hayatimda ilk değil ama son inanisim olsun peki al ellerim senin olsun
Yanliz kırma dökme dağıtma olur mu
Çok yorgun bedenim bir yıkımı daha kaldıramam lütfen adam

E....Ben seni soğuk bir kış günü sırf benimle konusabilmek için bahçede dakikalarca soğukta kalmanı sevdim.
Ben seni çayı sevmemene rağmen sonrasında içini ısıtmak için içtiğin çay gibi sevdim
Ama şu an ben senin içini ısıtacak bol tarçınlı sıcak bir salep olmak isterdim
Sen üşürsen ben donarim kadın inan bana

K....Sevgi dile degil yurege dusendir görüyorum ki yuregin yangin yeri inandim ve güveniyorum sana
E....Söz veriyorum seni uzersem kahrolayim kadın

K....Canını canıma
E....Nefesini nefesime
K....Gözlerini gözlerime
E....Tenini tenime
K....Muhurle Adam

E....Muhurle kadin

K....Yeminim dudağıma sevgin kalbime mühür olsun adam
E....Sevdan yüreğime Soyadım adına mühür olsun kadın
K....Mühür olsun
E....Mühür olsun
24.12.2023 Gece Mavisi & Bir Nefes Şiir

Deniz Gece Mavisi

Mühürlü Feryatlar

Sen gittin…
Ben, uçurtması gökyüzüne uçmuş çocuklar gibi kalakaldım.
Bilemedim, uçuyor diye sevineyim mi,
Yoksa benden gidiyor diye üzüleyim mi?

Hep arada derede bıraktı hayat beni.
Sen vardın, ben yoktum.
Şimdi ben varım, huzur yok!

Hayatın kaldırımlarında yalınayak geziyorum.
Saçlarımda yılların akları,
Avuçlarımda acının çıbanları…
İstemsiz titriyor dilim,
Yüreğim üşüyor.

İnsan nefes alamaz da
Kuşlar gibi çırpınır mı?

Gittin…
Sen bir kere öldün,
Ben bin kere!

Gözlerim, karanlığın eşiğinde kaldı,
Dilimde mühürlü feryatlar…
Hangi dua tutar elimden, bilmiyorum.
Hangi gece dindirir bu yangınımı?

Azrail bile seni benden alamazdı,
Sen nasıl aldın benden seni?
Ben seni her gün, her an, her nefeste…
Canıma göme göme yaşadım,
Ama yine de "öldü benim için" diyemedim.
Oysa beyin ölümün gerçekleşmişti avuç içlerimde,
Yine de öldürmedim seni!

Şimdi, "Acını anlat!" diyorsun?
Peki, anlatayım o zaman!
Dizlerime vurup sustuğum geceleri,
Gözbebeklerimden taşan yaşları,
İçimde büyüyen uçurumları…

Sen gittin…
Ben bir çocuk gibi kalakaldım.
Ama artık ne sevinebiliyorum,
Ne de üzülebiliyorum…
Sadece yaşıyorum,
Sanki yaşamak zorundaymışım gibi!

İnsan, nefes aldığı her an acır mı?
Acırmış…
Acıdığım kadar seviyorum,
Sevdiğim kadar acıyorum!

Dedim ya, gittin…
Sen bir kere öldün,
Ben bin kere!

Gittin işte, gittin…

Sana gitmek, bana beklemek yakışmadı!
Şimdi duyduğum her seste seni arıyorum,
Gördüğüm her gölgeyi senin sanıyorum.
Dudaklarımda kaybolan yaşların hesabını
Hâlâ veremiyorum gözlerime…

Ama yaşıyorum,
Kana kana yaşıyorum,
Yana yana yaşıyorum!

Gittin…
Bitirdin beni!
Bitirdin adam (kadın)…
Bitirdin!
18.03.2025 10:42

Deniz Gece Mavisi

Nakış Nakış

Şimdi sen orada uyuyorsun ya
Ben usulca gelsem
Yavaşça sokulsam yanına
Gelmeyen mutluluğun inadına
Sarar mısın

Ben sevgiyle sürsem
Çaydanlığı ocağa
Yüreğimden gelen ne varsa
Koysam sofraya
sen
Ekmek yerine umut
Peynir yerine mutluluk
Koyar mısın

Fokur fokur kaynayan çaydanlığın melodisi
Huzurun sesini fısıldasa kulaklarımıza
Tereyağı gibi akıp geçse zaman
Zeytin şahidi olsa sevdamızın
Bir dilim ekmeği bölüşüp
Gülücüklerimize bandırırken
Ömrünü ömrümle paylaşır mısın

Bu sabah yine sana hasret
kahvaltı sofram
İzmir düşünceli
Ellerinde umut çiçekleri
Gelgitler arasında
Koşup gelir misin

Ben şiir olsam sen kalem
Hece hece özlemlerini yazıp mısralarıma
Mavi mürekkebinle dünyama dokunup
Aşk benliğimden taşana kadar
Kalbimi aşkla doldurur musun

Söyle sevgiliden de sevgili
En sevgili
Mecalim yoksa elim
Sözüm yoksa dilim
Ve ferim yoksa
Gözüm olur musun

Söyle sevgili
Varlıkta ve yoklukta
Hastalıkta ve sağlıkta
Bir adım atıp ruhumu acılardan arındırır mısın
Ve
Beni hayatının her karesine nakış nakış işleyip
ilmek ilmek dokur musun

Deniz Gece Mavisi

Namert Olayım

Uzaktan izlerken sen beni
Ben cehaletinin şavkında üzülüyorum sana
Gözümden her saniye düşüşüne şahit oluyorum
İçimde aç kurt gibi bekleyen egom halaya kalkıyor
Kızmıyorum artık sana
Şiirlerde yazmıyoruz aciziyetin sinirlendiriyor beni

Hani aşk cesurların işiydi
Ne oldu bir anda korkak bir fareye büründü bedenin
Nefretimin kilidiyle oynama daha fazla
Aşkı daha fazla iki dudak arana alıp da kirletme

Ben o akan kanlara inat diktigim ağzımı acarsam
Ne sen kalırsın nede geçmişin
Ben geçmemiş olan her şeye bir anda bıçak sokup sahdamarini kesmeyide bilirim
Merak ediyorum vicdan muhakemesinde
Ellerin bulanmışken ihanete
Bana sitemli sözler yazmak ne haddine

Şimdi kızıl şafağın kızılı gibi yüreğim
Yangın yeri tüm düşüncelerim
Kufurlerimin miadı doldu artık bilesin
Kılıç kinini kesmez derdin
Öyle bir keser ki
Ben seni seven kalbimi ateşe verdim
Bu gece külleri arsa her değdiğinde
Için yansın
Tıpkı benim içimin yangını gibi
Yan gözümü kırparsam namert olayım

Deniz Gece Mavisi

Namuslu Namussuzlar

Köpeklerden sadakati,
kargalardan anneliği,
ve kedilerden merhameti öğrenecek insanlar var.
Şimdi bakıyorum da çok güzel oynuyorsunuz,
ama ben sizin kulisinizi biliyorum.
Yani, demem o ki umrumda değilsiniz.

İzliyorum uzaktan sizi;
yukardan yukardan konuşmalarınız,
iş namusa gelince mangalda kül bırakmamalarınız,
övgü dolu sırnaşık sözleriniz…
Kanmıyoruz!

Çoğunuz fişi çekince bitecek insanlarsınız;
sevginiz yalan,
dostluğunuz sahte.
Hemen bir "canım cicim aşkım"lar,
sesini kısıp şiir okumalar...
Sanki İstanbul'u tekrar fethedecek Sultan Süleyman,
binmiş atına, sürmüş TikTok'a.
Çok komiksiniz ya haha!
Bir de cam açıp göz süzenler var; kocana süzsen o gözü, şimdiye prenses olmuştun.
Ama bak, paçavradan farkın yok!
Namuslu namussuzlar sizi!
Sözlerim size!

Çocuğunuz yaşında kadınlara duygu beslersiniz;
hayır cevabı alınca çirkefleşirsiniz.
Lafa gelince hepiniz kral, hepiniz aslan kesilirsiniz; icraat deyince sıfırsınız.

Sözlerim ağırdır, hak edene!
Kimi şiir derdinde,
kimi rekor,
kimi sanki ilah.
Siz nesiniz?
Dokuz ay on günlük veletler silsilesi!
Ne ara adam oldunuz?

Şiirlerimi okur, adımı anmazsınız;
tanıdığınız halde tanımazdan gelirsiniz.
İpliğiniz ayyuka çıktı çıkacak, neyin derdindesiniz?
Biraz fazla oldu, seneye de giyersiniz!
Ben sizde ne kadarsam, siz de bende o kadarsınız.
Kırdığınız yerden kırar,
dağıttığınız yerden dağıtır toplarım sizi.
Adam olun!

Her lafa verecek cevabım var benim;
adam olan yanımda, olmayan kimin umurunda?
Siz kimsiniz? Haddini aşan herkese tek cevabım var benim:
Hadi hadi, anca gidersiniz!
10.09.2024 19:08

Deniz Gece Mavisi

Nankör

Bu gece yokluğun dolandı
Zehirli yılan misali boynuma.
Ayrılık usul usul girdi soluma,
Oysa çok mücadele ettim gitme diye,
bitme diye.

Şimdi yakarken avuç içlerimi mazi,
zor tutuyorum kalemimi.
Ucundan damla damla sen akıyorsun.

Yine seni yazıyorum;
dikiş tutmayan sevdamı.
Kalemin kâğıda her değdiğinde gıcırdayan
dişlerime inat.
Yoksun… ve yokluğun sönmeyen bir yangın içimde.
Hâlâ hesap veremiyorum yüreğime,
anlatamıyorum neden gittiğini,
bizi neden bitirdiğini.

"Dil nankör" derdi nenem.
Doğru; dilim unutmuş seni,
ama yüreğim hep cam kenarında.
Ne zaman bir araba geçse kapının önünden,
hâlâ sen geldin sanıyor.
Geçen gece, "gelirsen kapıyı açamazsın" diye
kapıyı açık bırakmış.
Hâlâ söz dinlemiyor,
diline dolamış bir şarkı söyleyip duruyor.
Duymuyor beni, duymuyor…

Saçlarım da iyice uzadı.
Hani sen çok severdin ya oynamayı,
gelirsen bir daha dokunma diye
kestirmeyi bile düşünüyorum.
Senden sonra duvarlarla dertleşiyorum,
neden gittiğini onlar da hâlâ anlamadı.
Hani hep derdin ya,
"Aç müziğin sesini, beni sen anlamazsın, Sezen anlar."
Şimdi Sezen de anlamıyor seni.

Hâlâ gidişine bir isim bulmaya çalışıyorum.
Etrafımdakiler "mal kaybı" diyor,
ben "can kaybı" diyemiyorum.
Canımı alıp gittin Azrail misali.
O yine vurdu mu öldürüyor;
sen süründürüyorsun.

Ah be sevdam…
Hangi mevsimin yağmuruydun da
beni iliklerime kadar ıslattın?
Vücudumda onca kemik varken
sen kalbimi seçtin.

Ama kör bir nişancıydın;
vicdanımdan vurdun.

Ben kör sanıyordum seni,
meğer ben körmüşüm de
sen nankör çıktın be sevgili.

Git, git…
Kör gözlerinden öpüyorum seni.
Güle güle…
31.08.2025 14:25

Deniz Gece Mavisi

Nankör Sevgili

Yine kaldın mı bir başına
Yine yara aldı mı umutların
Yine kanadı mı avuç içlerin
En afillisinden hissettin mi feleğin parmaklarını yüzünde

Hani düşmeyecektin
Hani gitmeyecektin
Hani seviyordun be
Yalanmıydı
Madem sevmiyordun neden ya neden seviyorum dedin
Beni elealeme madara ettin neden

Kaç bilinmeyenli denklem di
Kişiliğindeki o boşluklar
Seni adam sanmıştım ulan
Gitmez beni terketmez sanmıştım
Yanılmışım adam değil grammissin
Görememişim
Duyamamışım

Ben her gece yokluğuna ağlarken
Sen yatağında kaç bedeni ağırladın
Kaç göze aşla baktın
Kaç eli sevgiyle okşadın
Sen masanın üzerindeki o parayı hakettin
Belki bedenin erkek
Ama ruhun neyse

Kufurlerimin miadı doldu bu gece
Sana artık ne git derim ne de kal
Ama yağmurlu havada bir yudum su için kapıma gelirsen o suyu
döker o kapıyı suratının tam da ortasına
kapatırım
Ben seni seven yüreğimi bir tefeciye
Üç kuruşa sattım dün gece
Artık üç kuruşluk değerin var gözümde
Git ve gelme geri

Gözlerimden süzülen her damla kan,
Kahrından çatlayan yüreğimin bedduası olsun
Yıkık dökük kalbimin taşları, sana her nefeste lanet okusun
Geri dönme,
Yüzüme bakma,
Yalanlarında boğul
Bedduam her iki cihanda gelip seni bulsun
Adın nüfusa nankör
Soyadın vefasız diye geçsin
Ahımı aldın ciğerin yansın
Nankör sevgili
Ciğerin yansın 24.03.2024 20:02

Deniz Gece Mavisi

Narkozlu Nefesin

Narkoz kokulu nefsinle uyuştur tenimi,
Soluksuz, nefessiz bırak yüreğimi.
Damla damla ak hücrelerime,
Seni misafir etmeyen kulaklarım utansın.
Seni görmeyen gözüm,
Seni duymayan kulağım,
Aşkını haykıramayan dilim utansın.

Sen öyle güzel bir bestesin ki dilime dolanan,
Seni okumayan dilim utansın.
Her hücresine şiir yazdığım,
Sevgisini yüreğime nakşettiğim adam,
Seni yazmayan kalem utansın.
Kır kalemi, sevdiğim, sevdiceğim!
Yıkılsın utanmanın kalesi,
Yüzümü tanımayan sevinç utansın.

Ay ile Güneş'i bir araya getirebilir misin?
Geceye umut olup doğabilir misin?
Dudaklarımdan damla damla içerken aşkı gözlerin,
Yakamoz misali yüreğime doğabilir misin?
Yürek manzaralı avuç içlerimde,
Gül kokusu olabilir misin?

Ey yüzümü sürdüğüm toprak,
Alnımdan öpen yâr!
Utanmadan unutmayı,
Unuturken hatırlamayı öğretebilir misin?

Ah, benim yüreğime çakılı kilit,
Sevdası dilime dolanan bestem!
İlmek ilmek,
Nakış nakış,
Motif motif yüreğimi,
Yürek ipliğinle tehelliyebilirmisin?
Sen aşk, ben kör,
Körükörüne âşık olabilir misin?

Ey aşkın rengiyle bezeli sevda!
Her dokunuşunda kalbimi saran,
Her nefesimde ruhumu kavrayan,
Beni bir ömür boyu kendine esir edebilir misin?

Bir bakışınla ateş düşer yüreğime,
Bir gülüşünle bahar gelir ömrüme.
Gözlerimde umut, ellerimde cesaret olabilirmisin.
Sonsuzluğa birlikte yürüyebilir misin?

Kalbimin en karanlık köşesine ışık olabilirmisin.
Yüreğimdeki tüm yaralara merhem olup,
Bir ömür boyu benimle kalabilir misin?
Yar desem yarım desem,

Yüreğini hesapsızca masaya koyabilirmisin?
Seni sevmeyen kalbim utansın.
03.01.2025 11:49

Deniz Gece Mavisi

Nazar Boncuğum

Sen benim nazar boncugumsun
Sen benim gülen yüzümsün
Sen benim tek dostumsun
Sen benim canımsın

Yılları silemem
Yolları geçemem
Sana gel diyemem
Sen benim umudumsun

Uzanıp tutamam
Haykırıp duyuramam
Ben seni unutamam
Sen benim tek vatanımsın

Yılları silemem
Yolları geçemem
Sana gel diyemem
Sen benim yurdumsun
30.10.2025 22:20

Deniz Gece Mavisi

Ne Acı Değil Mi

Ne acı değil mi?
Özlüyor sarılamıyorsun,
Seviyor söyleyemiyorsun.

Uzaktan uzağa, bir şarkıda
Yada bir şiirde seviyorsun.
Her şiirin başında adını anıyor,
Her şarkıyı ona armağan ediyorsun.

Değil sarılmak
Elini bile tutamıyorsun.
Gözlerine bakmak,
İçinde kaybolmak isteyip yapamamak,
Uzaktan uzağa kimse duymadan,
Kimse bilmeden sevmek ne acı değil mi?

Sesini duyunca her şeyi unutuyorsun,
Yokluğunun verdiği bütün acıları sesi ile sarıyorsun, Sesine sarılıyor,
Sesini öpüyor,
Sesini kokluyorsun.

Geceler boyu ona seslenıyorsun,
Ona onu nasıl sevdiğini haykırıyorsun yıldızların altında,
O hiç birini duymuyor belki ama
Sen her şeyi söylüyorsun.

Hayallerinde o,
Kalbinde o,
Aklında o,
Çayında o,
Sigaran da o.
Buruk bir sevinç kaplıyor yüreğini,
O yok ve sen yine onunlasın.

Uzun uzun sevdiğini söylemek yerine,
Sadece naşılsın demek
Ne acı değil mi?

Deniz Gece Mavisi

Neden

Bazen öyle bir an olur ki
Hiç tanımadığın birine tutuluverirsin.
Bir gülüş yeter, bir ses dokunur
Yüreğine iz bırakır bilmeden.

İnsan tanımadan da sever mi?
Sever…
Sorar durur akıl: "Neden?"
Ama kalp, cevabı çoktan vermiştir.

Elini tutanlar geçemezken içine,
Hiç tanımadığın biri
Çepeçevre sarar tüm duvarlarını.
Ne tanımak istersin onu
Ne de çözmek…
Sadece anı yaşamak istersin.

Saatler durur,
Günler bitsin istemezsin.
Bir frekanstır tutan seni,
Uyumdur en derin bağ.

Aynı duyguyu ayrı bedenlerde yaşayıp,
Ortak bir noktada buluşmak…
En zorudur ama en güzeli.
Bir şey istemeden gelen sevgidir gerçek olan,
İşte o hiç tanımadığın biri,
Tam da bunu yapar.

Maskesiz, filtresiz,
Olduğu gibi gelir.
Çünkü sevgi;
Zorlama değil, varoluştur.

Ruh eşi, ruh öküzü derler adına
Ama ben ne ararım ne ad koyarım.
Yüreğime dokunan her insan,
Beynimin sunduğu, kalbimin seçtiği
Bir mucizedir bana.

Kimsin, nerdesin,
Nasıl seversin bilmem.
Ama dokunduğun anda başlar masal…
Ve o masalda,
Benim yüreğim sen olursun.

Ne adın,
Ne gözlerin,
Yüreğimi sarışın kadar önemlidir.

Çünkü bazen…
Tanımadan da çok sevilir.

Benim seni çok sevdiğim gibi.
28.05.2025 15:45

Deniz Gece Mavisi

Neden Geç Kaldın

Gerçekten gülmemiş solmuş yüzüm de
Hüzünden örülmüş yollar var geri de
Mutluluk ekmekten derman yok dizim de
Yüreğim soğudu sitem var dilim de

Yalandan sevinci borç bildim kendime
Gerçek sandım sevdayı içine girince
Yoktu bir dengem oysaki benimde
Her şeyi anladım şimdi sen gelince

Sen geldin de çözüldü tüm düğümler,
Kül olan kalbime düştü alevler.
Gecikmiş baharım, vuslatım, kaderim,
Söylesene be kadın (adam),
Neden geç kaldın

Bir anda çıktın sen karşıma
Doğdun güneş gibi yarınıma
Kaybolan ne varsa düştü bahtıma
Bir tebessüm oldun tutuldum sana

Soğuk bir şubatta ayazda yüzerken
Gönlümde kar kokan rüzgarlar eserken
sıcak bir ateşsin yüzüme gülerken
Neden geç geldin söylesene be kadın (adam).
Deniz Gece Mavisi & Selcuk Levet

Deniz Gece Mavisi

Neden Sevmedin Beni

Neden yetemedim sana…
Neydi bende arayıp da bulamadığın?
Neydi sırtında taşıyıp da atamadığın?
Diline dolanıp boğazında kalan kelimeler kime ait?
Neden be, yürek yaram,
Neden sevmedin beni?

Ben gözlerine aşk ile bakarken,
Bir Mecnun, bir Ferhat daha doğarken,
Sesinle uyuyup sesinle uyanırken,
Neydi bende eksik kalan?

Yar olmadın, yarım kaldım,
Sana yetemedim, ben kendimden taştım.
Suskunluğun bir hançer gibi,
Bakışlarınla bile kırıldım…
Neden sevmedin beni, neden?

Benden başka kimler sevdi seni?
Kim açtı yüreğini savunmasızca?
Kim öptü, kokladı saçlarını?
Kim sildi yanağıyla gözyaşlarını?

İki ileri bir geri yaşanır mı aşk?
Şöyle faili meçhul bir sevda mı bu?
Yürek hanemin fay hattı gibiydi gelişin…
Bu zelzele neden?
Neden sevmedin beni, neden?

Yar olmadın, yarım kaldım,
Sana yetemedim, ben kendimden taştım.
Suskunluğun bir hançer gibi,
Bakışlarınla bile kırıldım…
Neden sevmedin beni, neden?

Solmuş güller açar mı?
Bu yürek başka bir yâre bakar mı?
Dönüp dolaşıp sana gelmem tesadüf mü?
Vicdanın böyle temiz mi?
Söyle be adam, neden sevmedin beni, neden?

İki ile iki dört etse banane…
Sözlerin de hep bir bahane…
Ateş söner izinden, kimene?
Ben yandım, ellerden sanane…
Neden sevmedin beni,
neden?

Yar olmadın, yarım kaldım
Sana yetemedim, ben kendimden taştım.
Suskunluğun bir hançer gibi,
Bakışlarınla bile kırıldım…

Neden sevmedin beni, neden?
24.04.2025 20:08

Deniz Gece Mavisi

Nefes Al

Şöyle bir düşün,
Yaslan arkana,
Al en sevdiğin kahveni,
Gramofonda Sezen...

Ve hatırla,
En son ne zaman titreye titreye öptün bir kadını?
Nefes nefese kaldı kelimelerin,
Kalbin, göğüs kafesine ne zaman sığmadı?
Ne zaman kulağına fısıldandı güzel sözcükler?

Sen, sevilmeyi hak etmedin mi?
Senin de hakkın değil miydi bir tene dokunmak,
Bir saçı koklamak?

Ne oldu, neden bu haldesin?

Gitmek isteyen gider,
Sen daha kaç gece bekleyeceksin,
Vefasızların, kıymet bilmeyenlerin kapısında?

Sen bu değilsin,
Ha gayret...

Hadi, gel kendine!
At sırtındaki o matem atkısını.
Bak, yollar yürümeni,
Şarkılar dinlemeni,
Ve aşk yaşamanı bekliyor.

Derin bir nefes al,
Sen kaybetmedin, o kaybetti.
Kendini suçlamayı bırak.

Geçmişin gölgelerini sıyır omuzlarından,
Dün, çoktan geçti,
Yarınsa senin ellerinde.

Artık kendin için yürü,
Kendin için gül,
Kendin için eğlen,
Kendin için sev.

Çünkü hak ettiğin hayat,
Seni bekliyor.

Sen, mutlu olmayı hak ediyorsun.
Mutluluk, belki bir dağın ardında,
Belki bir kuyunun dibinde,
Ama gelecek.

Yusuf Peygamber'i düşün,

O, kuyunun dibinden çıkıp Mısır'a sultan olmadı mı?
Sen, bir kalbe mi giremeyeceksin?

Göğüs dışarı,
Omuzlar geriye,
Çene yukarı,
Kafa dik!

Yürü, kim tutar seni?
Hadi,
Sen, erkeğin en halisin,
Seni kaybeden utansın!
Nefes al geçti...
14.02.2025 13:54

Deniz Gece Mavisi

Nefes Al Geçti

Çaresizlik nedir,bilir misin sen?
Hayatında hiç çaresiz oldun mu?
Sol kaburganın altına bir hançer saplanıp
"Allah'ım, şimdi değil, daha çok gencim…" diye yalvardın mı?

Elini tutan insanların acımasızca itişine şahit oldun mu sen?
Ya "dostunum" diyen insanların mis gibi avuç içlerinin kokusu kaldı mı sırtında?
Düşmanının merhametine muhtaç kaldın mı?
Hâlâ dur demeyecek misin bu gidişe?
Hadi, nefes al ve "geçti" de.

Şimdi aç saçlarını.
Dön aynaya, sana bahşedilen o güzelliğin tadını çıkar.
Bırak, kim giderse gitsin.
Bir şarkı aç; şarkı bitince uğurla gitsin.
Dünya bir günmüş gibi yaşa.
Kimsenin umrunda değilsin, anla.
Yak sigaranı ve söv hayata.

"Beni sevdin, öyle mi?
Bana aşıksın, öyle mi?"
Boş ver sözleri.
Kimse anlattığı kadar delikanlı değil.
Yüreğini çıkarıp koysan teraziye gram gelmez.
Sana der "korkak."

At en güzel kahkahanı,
inlet ortalığı.
O kaybetti, sen değil.
Safsatalarını bırak.
Kimse yalnız kalmaz;
eninde sonunda layığına çıkar yolu.
Bekle ve sabret.

Tiktok olmuş hayat okulu.
Dersini al, otur kenara ve izle.
Kim sende ne kadar var,
sen kimde ne kadar hesabı yapma.

Gül, geç olanlara.
Bir nazar boncuğu at seni unutanlara.
Tiktok yalan,
sen gerçeksin.
Unutma.
18.09.2025 17:59

Deniz Gece Mavisi

Nefes Almak Yaşamak Değilmiş

Gönlümdeki derin yaranın kabuk atma serenatlariydi senin yüreğimi ansizin terkedisin
Aşkın son tangosunu yapıyordu yüreğim.
Perdeler çekilmiş sahne boşaltılmış ti
Ve sen yüreğime ince ince estin bir rüzgar edasıyla

Solgundu m3vsimler sessiz di hüzün
Kalbim tuzaklar içinde kırık dökük duvarlara vuruyordu
Parça parça oluyordu varlığın
Ölme Ölme diye yalvarmak gelsede içimden
İmgeli bir ayrılık yasiyordu gözlerimdeki kimliksiz acilar
Kumdan kalelerim yıkılıyor
Gülüşlerim kiriliyordu

Oysa bir sevda haritası cizmistim
Yüreğimin tuvaline
Kayıp gokyuzume inat
Çığlık çığlığa kana bulandı tüm hayallerim.
Resimler ağladı
Şarkılar sustu
Yüreğimden sessizce ugurladim seni
Siyahi bir matem dolaniyordu basima
Anahtarı kırılmış kapı gibi çaresiz kalıyordu avuç iclerim
Bu nasıl bir duygu
Ete kemiğe burunuyordu acı
Aşkın sayfası kapaniyordu
kanata kanata zincirler

Esaret yağlı urgan olup sariliyordu
Ayak bileklerime
Özgürlük istiyorum diyen icsesime
Kulaklarımı kapatırcasına
Koşuyordum
Ve gece sapliyordu en amansız
Hançerini
İnsan kaç kere ölür bile demeden
Ölümün soğuk nefesini ensemde hissediyordum
Tüm nefes alan hücrelerime inat
Ne yaşıyor ne de ölüyordum
Sadece nefes alıyordum
Ve öğrendim nefes almak yaşamak değilmiş
10.12.2023 Gece Mavisi

Deniz Gece Mavisi

Nefes Nefes

İkimiz de farklı limanlarda,
Farklı yollara çıkmış iki yürektik.
Bizi birleştiren tek şey ise yaralarımızdı;
Daha önce hiçbir yara bu kadar tanıdık gelmemişti bana.
Sen bir kalpte,
Ben ise saksıda çürüyordum.

Her şey, hayatın bana giydirmek istediği
O beyaz gömlekle başlamıştı.
İnsanların kollarımı arkadan bağlama çabaları takdire şayandı.
"Ben deli değilim!" diye haykırsam da,
İçime kaçan hep sesim oluyordu.
Sonra çekildim bir kenara ve izledim.

Yatağın hep sağında uyuyup,
Şolumu hep boş bırakmamı anlatamasam da,
İnsanlara solum hep yalnızdı.
Saçlarımı kestiğim günü
"Çok yakışmış." deyip geçenler bilselerdi umutlarımı,
Bilselerdi yarınlarımı,
Bilselerdi hayallerimi kestim,
Acaba ne derlerdi? Bilmeden yaşadım.

Şimdi aynanın yansıyan yerinde,
Yüzüme yerleşen çizgileri saklamaya çalışıyorum.
Ellerim, ayazda kalmış kedi yavrusu gibi titrek.
Unutmayı bilmeyen yüreğimle uyuyup,
Acıyan yaralarımla uyanıyorum.

Sen, ben gibisin;
Gülüşün, bakışın,
Dimdik duruşun...
Ama bir şey var, çözüp anlamlandıramadığım;
Yaranın kabuğu,
Gözünün yaşı o kadar tanıdık ki...
Çürüyoruz,
Her nefeste,
Her solukta biraz daha.

İnsan adım adım sonuna yürür mü?
Yürüdüğüm yollar bile yabancı geliyor bana.
Bu yabancılık, bu içe sığmayan sızı.
Belki de yolun sonunda bulacağım kendimi,
Belki de kaybolacağım büsbütün,
Ama yürümek zorundayım,
Çünkü durmak, çürümekle aynı benim için.

Her adımda bir şeyler kopuyor içimden,
Geçmişin yükü ağır,
Geleceğin belirsizliği ürkütücü.
Bir tek şu an var elimde,
O da avuçlarımın arasından akıp gidiyor,

Su misali, tutamıyorum.

Bazen düşünüyorum,
Acaba başka bir limanda,
Başka bir yolda karşılaşır mıydık?
Yaralarımız yine bu kadar tanıdık gelir miydi?
Yoksa yabancı mı kalırdık birbirimize?
Bilmiyorum,
Belki de bilmek istemiyorum.

Her solukta eksiliyorum biraz daha,
Her adımda geçmişe gömüyorum bir parçamı.
Ama yine de devam ediyorum,
Çünkü durmak yok bana,
Durmak, tükenmek demek.

Öyleyse yürümeli,
Her acıya, her yaraya rağmen,
Yolun sonu nereye çıkar bilmeden,
Yürümeli…
Ve belki de son nefeste anlamalı,
Bu yürüyüşün aslında kendime olduğunu.
İnsan her nefeste eksilir mi
Eksilirmiş
Nefes nefes eksildiğim gün anladım.
12.02.2025 10:22

Deniz Gece Mavisi

Nefesim

Gözlerimde sabahın ilk soluğu,
şafağın kirpiklerime fısıldadığı sır,
ellerimde gizli bir dua gibi titreyen tek gerçek,
zamanın büküldüğü en güzel anımsın…

Saçlarımda rüzgâr gibi esen adın,
bir bulut gölgesi gibi dokunuyor içime.
Dudağımda yarım kalmış bir beste gibi,
yorgun dudaklarım seni mırıldanıyor,
mecalsiz dilim özlem koyuyor adına…

Miski amber kokan düşlerimde,
sana varan yollar benden uzak, sana yakın.
Bir mevsim, bir iklim, bir ömür…
Ama hep senin adınla başlayan bir masal…

Sen, cennet çiçeğim,
sen, baharım,
sen, avuçlarımda titreyen dileğim,
benliğime mühürlü tek gerçeğim,
hiç sönmeyen gün ışığım…
Özlem kokan kelimelerimsin.

Sesin, içime işleyen bir yankı sanki,
göğsümde çarpan narin bir şafak yüreğin,
uçurumun kenarında açan bir gül varlığın,
rüzgârla kavrulan ahşap bir kapı,
sana gıcırdıyor ruhum…

Yokluğun, alnıma düşen sessiz bir ayaz,
bıçak sırtı gibi keskin gece.
Gölgesi düşmeyen kandiller gibi,
karanlıkta kayboluyor nefesim…

Sen, varlığınla anlam bulan yol,
benim tek doğru yönüm,
kâğıda damlayan hasretim,
yüreğimin mürekkebi,
göğe savrulan en güzel dileğim…

Gözlerimde çağlayan umut,
avuçlarımda nasipli bir dua,
sen benim solum,
yolum,
soluğum,
son durağım,
ilkbahara dönen sonbaharım…

Sen, her şeye anlam katanımsın.
Benimsin,
bendesin,
ben de hep var olacaksın.

Çünkü sen benim nefesimsin…
Nefesim.
18.03.2025 15:34

Deniz Gece Mavisi

Nefesimde Filizlenen İlkbahar

Kalbime Açılan Bir Pencere Gibisin
Geceyi izlerken buluyorum gözlerimi.
Nefesimde filizleniyor ilkbahar,
Ruhuma işliyor sevdan.
Çiçek gibi serpiliyor yüreğime sevdanın kokusu.

Gözlerim, ay ışığını arayan bir nehir;
Uçurum kenarına usulca yeşiyor umut.
Bir solukta içtiğim şarap gibi sarhoş ediyor tenin tenimi.
Hüznün gölgesinde yankılanan bir melodiyim;
Duyman için kulak değil, yürek gerek.

Dudaklarımda unutulmuş bir şarkı varlığın,
Gizlice çalınan zamanın kıyısında.
Yüreğime vuruyor senler,
Uykulu gözlerimde yitik bir rüyasın.
Düşlerin peşinden koşan çocuk gibi koşuyorum sana.

Aşk, göğsümde büyüyor.
Sessizce izliyorum içimdeki sahneyi,
Fısıldıyor kulağıma aşk.
Her sözde takılıp kalıyor dilimle dudaklarım arasına.
Bir şiir karalıyor elim,
Tepeden tırnağa sen olan.
Bir aşk doğuruyor yüreğim.

Bir gülüşünle yıkıyorum camdan duvarlarımı.
Yüreğimde dalgalanıyor deniz;
Köpük köpük vuruyor yüreğimin sahiline,
Adı sen olan, sen kokan şiirler.
Şiir kokulu adam,
Adın ne senin?
Aşk mı,
Sevda mı,
Huzur mu?
Dudaklarımı kanata kanata adını anmaya razıyım.
Yeter ki sev beni,
Çok değil, benim seni sevdiğim kadar
Sev beni.
21.08.2024, 10:31

Deniz Gece Mavisi

Nefsi Müdafaa

Bazen yarıda bırakmak lazım,
Mutlulukları,
Acıları,
Ve bir türlü törpüleyemediğimiz odunları.

Geppetto değiliz ki odunlara şekil verelim,
Olmuyorsa olmuyor, zorlamamak lazım.
Başka bahara açmak lazım çiçeklerimizi...
Ama yapamıyoruz işte,
Ne kalbimiz izin veriyor,
Ne de alışkanlıklarımız.

Matruşka bebekleri gibi olsa insanlar,
Açtıkça daha iyisi çıksa.
Dünya ne güzel olurdu, değil mi?
Keşke her seven mutlu olsa...
Olmuyor işte, olmuyor.
Bazen ne yaparsan yap, olmuyor.

Yama hep küçük, delik hep büyük kalıyor,
Üfleyince geçmiyor bazı acılar.
Yara kabuğuna kusuyor,
Dilim dudağıma dolanıyor.

Bir gecede değişmez mi mazimiz?
Çok mu zor silip tekrar yazmak?
Gerçekten seven bir yüreği bulmak çok mu zor?
Neden iyi erkekler kötü kadınların balkonunun altında bekler?
Neden iyi kadınlar, iyi erkeklere hiç denk gelmez?

Bozarım hayat, ben bu oyunu,
Seni yanıma, dünyayı karşıma alır bozarım.
Seni benim yanıma yazmayan kader utansın!

Zabıtlara geçsin, hâkim bey:
Acıyorum,
Kanıyorum,
İlaçlar da fayda etmiyor be...
Ölüyorum.

Ben karşında vav gibi dizlerimin üstüne çöküyorum da,
Sen elif gibi dimdik duramıyorsun yüreğimde.

Zabıtlara geçsin hakim bey:
Ben sevmenin hakkını verdim,
Ama sevilmenin kıyısına bile varamadım.
Kalbimde ne bir liman bulabildim,
Ne de sığınacak bir yer.

Soruyorum şimdi hayata:
Neden seven hep kaybeder?
Neden içten gülen yüzler,

Hep sahte maskelerin gerisinde saklanır?
Neden doğru olan hep geç gelir?

Ama bilirim, hayat da adaletsizdir,
Ve bu mahkemede
Kendi davama savcı oldum,
Kendi içimde yargılanan sanık da benim, hâkim de...

Şimdi kalkıyorum yerimden,
Tüm alışkanlıkları, tüm zincirleri,
Yıkarak geçiyorum hayatın önüne.
Ne savaşları bırakırım yarıda,
Ne de düşlerimi başka baharlara ertelerim.
Çiçeklerimi kışın ortasında da açarim,
Ve gerekirse kardan bir bahar yaratırım.

Artık:
Üzeni üzerim,
Kıranı kırarım,
Gideni unuturum!
Zabıtlara geçsin, hâkim bey:
Bundan sonrası nefsi müdafaa.
05.01.2025 02:17

Deniz Gece Mavisi

Nemli Gözler

Kaldı içimde vefa, dilsiz bir yangın gibi.
Sustu her şey, hatıra; bir yaman uçup gitti.
Savruldu gönlüm yana, kırık bir ayna dibi.
Sessizce, habersizce bir yaman göçüp gitti.

Bir resim kaldı elde, silinmiş yüzler gibi.
Adını andım sessiz, çökmüş sözler gibi.
Gelip geçecek sandım, nemlenmiş gözler gibi.
Acele, sabırsızca bir yaman göçüp gitti.

Bir bahar yok içimde, açmadan soldu erken.
Gönlümde cefâların sönmez alevi derken,
Kayboldu, gitti dili; kırmadan veda varken,
Onurla, kibirsizce bir yaman göçüp gitti.

Geceye düştü izi, bir yıldız gibi söndü.
Geçmişi sildi sözü, sustu yüreğim, yandı.
Ne ses kaldı geriden, sevdası henüz dündü.
Ukbayı tâbirsizce bir yaman göçüp gitti.
12.06.2025 13:59
7+7 : 14 lü Hece Ölçüsü ile yazılmıştır.

Deniz Gece Mavisi

Neyleyim

Adını anmadan günlerim geçmiyor,
Saatler durmuş, yokluğun aman vermiyor.
Geleyim desem yollar uzak, gönül nara düştü, kimse bilmiyor.
Neyleyim sevgilim, sensiz baharı
Vuslat bize yasaksa eğer...

Elimde bir resmin var, biraz solgun;
Dilimde bir yemin var, biraz kırgın.
Ayaklarım ta ezelden yorgun.
Neyleyim, bir tanem, yazımızı yazan kalem vurgunsa eğer...

Ey, dilime sevdasını mühür bildiğim adam,
Yüreğimin tek sahibi,
Gözlerimdeki ışığın nedeni...
Neyleyim hasretim, sonumuz yoksa eğer...

Yine özlemin doldu yürek sürahime,
Yine hasretin yoldu saçlarımı.
Senden başka kimsem yok;
Ayım, günüm, güneşim sen oldun...
Neyleyim bahtımın güneşi, kaderimizi yazan kalem siyahsa eğer...

Ben seni dilime yemin, dudağıma söz bilmek isterim;
Seninle yaşayıp seninle yaşlanmak isterim.
Aldığım her nefeste adını anmak isterim.
Neyleyim umudum, yarınlar soluksuzsa eğer...

Sensizliğin ortasında savrulur dualarım,
Bir umutla tutunur gecelere yaralı yüreğim.
Kalbimden taşar adın,dua olur varlığın.
Neyleyim sevgilim, dua kabul değilse eğer...

Kalbimde her an seninle bir cümle başlar,
Geceler susar, adını fısıldar yıldızlar.
Bir tek sana saklıdır en derin yaralar,
Neyleyim ömrüm, dermanım yoksa eğer...

Ölümse seni sevmek,
Yasak sa ömrümü vermek,
Tuzaksa hasret,
Neyleyim gülen yüzüm, şakıyan dilim,
Azrail aşkı bilmiyorsa eğer...
25.06.2025 09:26

Deniz Gece Mavisi

Neyse

Sen beni unutamazsın,
Zorlama kendini.
Bazen durakta bir kadın,
Bazen radyoda bir şarkı,
Bazen de bir şiir hatırlatır beni sana.

Dolar gözlerin,
Hıçkırıklara boğulur sesin.
Ne yapsan, sen beni unutamazsın.

Ama ben seni unuturum.
Bir büyük açarım, büyük büyük unuturum seni.
Uyuturum tüm "sen"lerimi,
Silip atarım yazdığın şiirleri.
İzmir'i ateşe verir, İstanbul'u kurşuna dizer, unuturum seni.

Yapamam mı sandın?
Gidemem mi sandın?
Şimdi mutlu musun,
Bana uzanıp dokunamamaktan?
Mutlu musun, her gece "ben" diye yastığına sarılmaktan?
Mutlu musun, bana yazdığın şiirleri bensiz dinlemekten?

Oysa her harfinde avuç içlerimin kokusu var,
Saç tellerim hâlâ parmaklarında.

"Bana gitmekle unutturamazsın." demiştin.
"Ben senden kolay vazgeçmem."
Şimdi ise sessiz, sakin, çıtırtısızca gidiyorsun.

Sahi, nasıl bir duygu uzaktan izlemek?
Dokunamamak?
Öpememek?
Sesimi duyamamak?
Nasıl bir duygu —
Nasıl bir cehennemde yanıyorsun, anlatsana.

Artık umurumda değilsin.
Bakmıyorum profiline,
Yazmıyorum seni şiirlere.

Bir kitapta okumuştum:

> "Beni sevmeyen birinin yüreğinde çoraplarımı bile bırakmam."diyordu.
Çorapların kalmış yüreğimde,
Onları da çöpe attım.

Yani demem o ki sevgili,
Susamıştım aşka, sevgiye.
İhanetini yudumladım kana kana.

Şimdi her gece,

Bir kere tükürmeden resmine uyumuyorum.
Sen tükürüğüme bile değmezsin de —
Neyse...
12.10.2025 18:09

Deniz Gece Mavisi

O Son Bakışın

O Son Bakışını Unutamıyorum
Hani kuzular anasından,
Et kemikten,
Yara deriden ayrılır ya...
Öyle soğuk,
Öyle acı,
Öyle çaresiz...

Sen öğretmiştin bana,
Bazen gidişlerin mecburiyetten olduğunu.
Ama senin gidişin, benim bitişimdi.
Görmedin,
Ve sen gittin.

Avuçlarımda soldu çiçekler,
Ceplerime doldurup hasreti,
Dudaklarıma dolayıp seni,
Sustum.
Ve sen çarpıp kapıyı çıktın yüreğimden.
Sanma ki çok kolay oldu;
Önce ellerim dondu, "Dur gitme!" deyip tutamadım.
Sonra ayaklarım koptu, peşinden koşamadım.
Dilim çürüyüp düştü yerlere,
"Gitme, sevgilim!" diyemedim.
Ve sen gittin.

İçimde can verdi kelebekler,
Kan gölüne döndü umutlarım.
Sigaramdan derin bir nefes çekip ağladım;
Ağladı yer, gök, yıldızlar...
Geceye düştü feryatlarım.
Gitme desem, kal desem, kalır mıydın sevgilim?

Şimdi yokluğunla açılan yaralara ilaçlar arıyorum;
Hiçbir bant, hiçbir sargı bezi saramıyor açtığın derin yaraları.
Kan damlıyor bileğimden, kan...
Gözkapaklarımda jilet izleri,
Dudağımda neşter yarası.
Yüreğim bin bir parça...
Söyleyin, var mı bir hal çaresi?
Bu aşk yarası...
Ne kesip atabiliyorum
Ne de sarabiliyorum.

Dermansız dertlere düştüm,
Çırpındıkça batıyorum.
Saçlarımda ayrılık,
Ellerimde yalnızlık... Gidiyorum.
Senin olmadığın yerlere,
Sen kokmayan çiçeklere...
Gidiyorum.
Sokağın kaldırım taşlarına emanet edip gözyaşlarımı,

Usulca, ağır, yorgun gidiyorum.

Hadi, dur desene!
Çeksene beni kendine, sarılsana!
"Sen benimsin, gidemezsin!" desene...
Bak, avuçlarım boş,
Ellerimde parmak uçlarının izi.
Gözümde o son bakışın,
O son gülüşün...
Gidiyorum.

Kalbimi bir konteynere,
Aklımı bir akıl hastanesine,
Ve seni Allah'a emanet edip gidiyorum.
Gitmeler birikmiş avuç içlerimle,
Gidiyorum.

Hadi, kır kalemi, hâkim bey!
Ben sonuma adım adım gidiyorum.
Ağlama sakın sevdiğim,
Duyarsam ki ağlamışsın,
Mezarımı deler gelirim.
Gidiyorum.
Madem sensiz dünya haram bana,
Ben helalime gidiyorum.
Aç kollarını kara toprak,
Ben geliyorum, aç kollarını...
29.12.2024 14:18

Deniz Gece Mavisi

Olmadı olduramadim

Bu gece iki duble içip seni unutucaktim
İki duble oldu beş duble ve ben bugünde seni unutamadım
Soluma en paslı hançerleri sapladım
Yüreğimi söküp attim
Gözlerime miller çektim
Olmadı olduramadim
Seni unutamadım

Konu sen olunca pek bir isyankar çıktı yüreğim
Gözlerimi ellerimi avuttum da
Bir yüreğimi avutamadim
Şimdi bir sigaranın üzerine adını yazıyorum
Nefes nefes uçup gider diyorum
Nefes nefes doluyorsun ciğerlerime
İnsan her nefeste özler mi
Özlermiş
Özlemin bir adı var mı bilmem ama
Bir kokusu var teninin kokusu burnumdan hiç gitmiyor
Bazen rüzgarlardan bazen ise yağmurdan medet umuyorum kokunu getirir diye
Olmuyor sensiz olmuyor

Yıldızlara bakıyorum
Birine takılıp kalıyor gözlerim
Acaba diyorum o da bu yıldıza bakıyor mu
Sahi hala göğünde dilek tutacak bir yıldızın var mı
Gözlerimin içindeki yıldızları bile söndürdün sen
Hiç gökyüzünde yıldız birakirmisin
Gittiğin günü griye çaldı mavi gözlerim
Şimdi grinin her tonu mevcut bakışlarımda
Oysa karadan da karaydı bakışlarım

Uzanıyorum sahile
Koyuyorum başımı dizlerin niyetine kumlara
Ve şarkılar söylüyor dalgalar senin yerine
Sen şarkı söyleye söyleye arada saçlarımı oksaya oksaya uyuturdun beni
Şimdi her gece yüreğimi yumrukluyorum
Dur atma diye dur dur atma
Oda dinlemiyor beni
Neymiş birgün bir yerde senle karsilacakmis
Senin asi prensesindim ben
Şimdi ise asi şair oldum
Yani içimde sana ait hiç bir ek kalmadı
Aitlik eklerimi bile alıp gittin
İçmiş deli deli konuşuyor dersin
Ulan ben seni ayıkken kaybettim
Söylesene içki mi haram
Yoksa sen mi
25.07.2024 01:47

Deniz Gece Mavisi

Olmasaydı Sonumuz Böyle

Damla damla aksaydın
Çiçek çiçek açsaydın
Yağmur yağmur yağsaydın
Olmasaydı sonumuz böyle

Gözlerime baksaydın
Ellerimi tutsaydın
Aşkını haykırsaydın
Olmasaydı sonumuz böyle

Seni canımdan çok sevmiştim
Canını canım bilmiştim
Ömrümü yoluna sermiştim
Olmasaydı sonumuz böyle

Gözlerime baksaydın
Ellerimi tutsaydın
Aşkını haykırsaydın
Olmasaydı sonumuz böyle
Seni canımdan çok sevmiştim
Canını canım bilmiştim
Olmasaydı sonumuz böyle…
04.11.2025 17:36

Deniz Gece Mavisi

Ona Git

Sen yüreğimin dilime ihanetisin.
Sen, her gece koynuma giren günahsın.
Sen, bile bile yaptığım en büyük aptallığımsın.
Sen, Oscar'a tek adayımsın.

Nasıl da güzel oynadın âşık rolünü.
İnandı aptal yüreğim.
Sen gitmeyi bildin,
Sen üzmeyi bildin,
Sevgiyi hep teğet geçtin.
Şimdi sağ eline ayı, sol eline güneşi alsan da bitti; dönmem geri.
U dönüşü bilmem ben, sevgili.

Sen gittin, ben kaldım.
Ama artık eskisi gibi değilim;
Yıkıldım, sarsıldım,
Ayağa kalkmayı öğrendim.

Sen, her gözlerime bakışında, yüzüme gülüşünde oyun oynadın.
Bense, gerçeğin ta kendisi oldum.
Küstüm, ağladım, isyan ettim.
Ayakta uyuttun beni;
Ama artık uyanıyorum.
Senin sahnen bitti, benim ışığım başlıyor.

Artık seni beklemeyeceğim.
Ardından, yaşlı gözlerle bakmayacağım.
Sen kendi yolunu çizdin;
Ben de kendi yolumu çizeceğim.
Bir gün sokakta görsem bile önünden hızla geçeceğim.
Gitsen, affederdim;
Ama sen bittin, affetmeyeceğim.

Sen kolay olanı seçtin,
Yakıp yıktın, gittin.
Ben ise küllerimden dirildim.
Avuçlarımda un ufak oldu bedenin,
Ve ben üfledim.
Sen benim için öldün;
Kimin için yaşıyorsan, ona git.
18.08.2025 – 15:43

Deniz Gece Mavisi

Ortak Nokta

Delikanlı, sözlerine gülerek başladı:
_____Ne kadar çok ortak noktamız var, değil mi?”

Kız, biraz kendini beğenmiş, biraz da meraklı bir sesle sordu:
_____Neymiş ortak noktamız?”

Delikanlı gülümsedi.
Kız daha da heyecanlandı.
Ve delikanlının dudaklarından inci gibi kelimeler döküldü:
_____Seninle aynı ülkede güne merhaba dedik.”

Kız şaşkın bir halde gülümsedi,
Ama bu gülümsemeyi delikanlıya göstermek istemedi.
Bir an kararsız kaldı; gülse mi, kızsa mı?
Sonunda susmayı seçti.

Delikanlının gülen yüzü ansızın soldu.
Kız, neler olduğunu anlamaya çalışıyordu.
İçindeki narsist yan umursamazken,
Yumuşak kalbi delikanlının solan yüzüne üzüldü.
Sanki hayalleri yıkılmış gibiydi.
Gözlerinde anlamsız, boş bir bakışla kıza bakıyordu,
Sanki bir cevap bekler gibi.

Kız, kapıyı çarpıp giderken
Delikanlı ardından bakakaldı.
İçinden bir ses haykırdı adeta:
"Neden gülmedi?"

Bir an düşündü:
"Belki de çok kötü bir espri yeteneğim var..."
Ve kızdı kendisine.

Tam o sırada kapı açıldı,
Kız içeri girdi — çantasını unutmuştu.
Alıp çıkarken delikanlıya baktı,
Ama delikanlı da az önceki cevap bekleyen bakışlar yoktu artık.

Ve kızın dudaklarından döküldü o cümle:
_____Bir ortak yan daha seninle...”

Delikanlı şaşırmıştı.
Az önceki karın ağrıları yerini heyecana bırakmıştı.
Bu kez o merakla bekliyordu gelecek kelimeyi.

Kız devam etti:
_____İkimiz de balık hafızalıyız.”

İkisi de kahkahalarla gülmeye başladılar.
Bu sefer de bir mahcubiyet kapladı delikanlının minik yüreğini.
Ne düşünmüştü oysa bu kız hakkında...
Onun duygusuz bir narsist olduğunu bile…

Allahım kendinden utanıyordu.

Kendisiyle konuşurken
Kız delikanlının gözlerinin içine baktı ve sordu:
____Senin de mi gözlerin maviydi?”

Belki de hiç yüzüne bakmamıştı kız.
Ve delikanlı, yavaşça kalbine doğru fısıldadı:
____Doğru yoldasın sakın vazgeçme...”
03.06.2025 13:31

Deniz Gece Mavisi

Otuz Dokuz Numara

Yine kendimle başbaşayım,
Çocukluğumu özlüyorum,
Salçalı ekmeğimi,
Güğümde fokur fokur kaynayan suyu,
Elma şekerimi,
Ama en çok da kaybettiğim masumiyetimi.

Hâlâ masum muyum, bilmiyorum.
Bunca dolaplar dönerken etrafımda,
Ben masum kalmayı başarabildim mi?
Üç kere yutkunuyorum, "insanlar" derken,
Neden bu kadar acımasız?
Neden bu kadar bencil, bu kadar vurdumduymaz?
Soruların ağırlığı çökmüş omuzlarıma,
Ama cevaplar yok,
Yine cevapsızlıklarımda boğuluyorum.

Her yanım yara bere içinde,
Gözlerim ayna gibi yansıtıyor bu savaşı,
Ben hangi cephedeyim?
Bir savaş veriyorum, hem de kendimle,
Ama gözlerimdeki yaşın adı sevgi olamaz,
Hani sevmek güzeldi?
Bir kere sevdim, bin kere pişmanlık biçtim.
"Seven gitmez" diyorlardı,
Peki, bu yüreğimin kapısındaki ayakkabılar kimin?
Kim terk etti beni böylesine?
Saçıma dolanan akların sebebi ne?

Benim de pembe, mavi, yeşil hayallerim vardı,
Kim boyadı onları griye, ne zaman?
Ben ne ara büyüdüm?
Oysa bir kuşun kalbi kadar hızlı çarpmıştı,
Değdiğinde ellerime yarin elleri.
Sonra hissettim itişini,
Sevgiyle tutan el, neden nefretle iter ki?
Suçum neydi, bir defa olsun sormadan,
Kovuldum yüreğinden.

Bir çöp poşeti miydim ki,
Kızınca kapıya koyup, sonra geri alınacak?
Gurur denilen o ince ip,
Dolandıkça boynuma, boğuldum her kelimede.
Bu aşkta bana gitmek düştü,
Bende gittim,
Ama gitmenin de suç olduğunu öğrendim.

İnsan severken nasıl gider ki?
Yoksa nasıl gitmeli?
Her şeyi kırıp dökerek mi?
Yoksa sessizce, iz bırakmadan mı?
Yüreğimden kalkarken sevgilinin naaşı,

Siyah bir tülbent dolayamadım başıma,
Adını koyamıyorum hâlâ:
Gitmek mi yanlıştı?
Yoksa esaretten kaçmak mı suçtu?
Beynimde bitmeyen git-geller,
Bir yanım "Helal olsun sana kadın," diyor,
Nasıl vurduysan masaya yumruğunu.
Diğer yanım fısıldıyor:
"Ya üzüldüyse? Ya ağladıysa?"
Ama benim gözyaşlarım bu kadar değersiz olamaz!

Şimdi var ile yok arasında bir sevginin
Kırkını veriyorum.
Sen öldün sevgili,
Ama asıl sorun şu:
Ben bunu hâlâ kabullenemiyorum.
Oysa ellerimle gömmüştüm seni yüreğime,
Üzerine iki gül dikmiştim;
Biri sarı, ayrılığı,
Diğeri ise siyah,
İçimdeki ölüyü temsil eden.
Hiç ölü bir bedeni sürükleyen ayaklar gördünüz mü siz?
Ben gördüm, hemde otuz dokuz numara.
17.09.2024 11:03

Deniz Gece Mavisi

Ödeşicez

Şimdi Değil
Bir gün özlediğinde,
"Özledim." diyemeyeceksin ya,
Sarılıp öpemeyeceksin ya,
"Sen benimsin." diyemeyeceksin ya,
İşte o zaman ödeşeceğiz seninle.

Benim yanımda bir başkası,
Gözlerimde aşk olunca,
Senin kolların boşluğa sarılınca,
Her gece rüyalarını zebaniler sarınca,
Yaşamak zül,
Gözlerin yaşla dolunca,
Ödeşeceğiz seninle.

İntikam soğuk yenen bir yemektir.
Ben ise yemeği soğuk yemeyi sevmem.
Her an gözlerinde perde,
Kulağında ses,
Dilinde af olacak.
Anlayacaksın, gidenler dönmeyecek geri.
Ve sen özleyeceksin.
Koparınca etinden et acının kerpetenleri,
Dolanınca diline dikenli yılanlar,
Yutkununca gelmeyen kelimeler...
Merak etme, ödeşeceğiz seninle.

Benim yüreğini yüreğime,
Senin yüreğimi masaya bırakıp gidişin,
Beni bir hiç gibi görüşün,
Ben "Gitme!" diye haykırırken,
Senin tekmeleyip itişin...
Hesap yakın.
Sırat uzun,
Şurat ince.
Ödeşeceğiz seninle.

Her nefeste kan kusa kusa itiraf edeceksin
Beni nasıl üzdüğünü.
Sinene dolarken gözyaşlarım,
Tırnaklarıma bulaşan ihaneti silmeye çalışırken ellerin,
Hesap veremeyeceksin kullan-at selpaklara.

Hiç üzülme,
Bir gün benden çaldığını almak için dikileceğim karşına.
Bakacağım gözlerine,
Ve haykıracağım,
İhanetin bana verdiği yetkiye dayanarak:
"Değmezmişsin!"

Şimdi git ve ödeşeceğimiz günü bekle.
Az kaldı.

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Ö de şi cez
18.01.2025 15:49

Deniz Gece Mavisi

Ödeyemeyeceksiniz

Ödeyemeyeceksiniz
Bir annenin gözündeki yaşın vebalini
Bekleyin cehennem sizin gibiler için var
Oda bir anne
Rabbim onu dört ayaklı yarattı diye
İşkence etmeye
Ağlatmaya
Aç bırakmaya hakkınız yok

Aldığınız her nefes yılan kemiği olacak
Azrail her nefes de boğazınıza basacak
Bir damla göz yaşının tövbesi olmayacak
Siz rabbimin ağızsız dilsiz kullarına
İşkence ederken
Cehennem de en ön sırada yeriniz ayrılacak
Etleriniz kemiklerinizden lime lime ayrılacak
Yaralarınıza kurtlar düşecek
Yandım anam deyip uzattığınız eliniz
Bir kürekle ateşin içine sokulacak

Ey insanım diye gezip
Hayvanlara işkence yapan insancık
Sana sesleniyorum
Yatağın mezar
Yastığın yılan olsun
Her gece uykularına zebaniler dolsun
Pişmanlığın o taş kalbini parçalayıp durdursun
Ellerimiz dua da alnımız secdede
Bütün beddualar seni bulsun
Ya kahhar adının hürmetine
Rabbim sana her iki dünyada da hesap sorsun
Bekle ve gör

Rabbim buyurma dımı
Onlar benim dilsiz kullarım bu hayatta sizler konuşacak onlar susacak
Ama ahrette siz susup onlar konuşacak
Ne diyeceksin o zaman
Nereye kaçacaksın
Kime sığınacaksın
Kim tutacak elini
Rabbim affet diye çığlıklar atarken
Açtığın ellerine neler dolacak biliyor musun
Hunharca kafasına kürekle vurduğun
Hayvanların kanları ve sen o kanda boğulacaksın
Unutma yaşattığını yaşamadan ölmez insan oğlu
Sende yaşayacaksın
Sabret ve bekle insancık
Bekle acı neymiş
Ölmek ne demekmiş anlayacaksın

Deniz Gece Mavisi

Ödüm Kopuyor

Bir gün benden gideceksin diye,
bu aşkı maziye gömeceksin diye,
adımı sessizce sileceksin diye ödüm kopuyor.

Yürüdüğüm yolları geçemiyorum,
yüreğimde adın var, gidemiyorum.
Herkes "unut" diyor, bilemiyorum;
seni unutmaya gücüm yetmiyor.

Şarkılar susmuş,
şiirler küsmüş,
masallar anlamsız.
Bir sen varsın, bir de bıraktığın iz;
ne yapsam, "bitti" diyemiyorum.

Kadehi kadehe vurup,
tabakları üst üste kırıp,
seni yüreğime kefensiz gömüp,
"İstanbul senin, İzmir benim, git artık, git!"
diye sövemiyorum.

Ne ara düştüm ben bu derde?
Dermanım, yarim, nerede?
Sen beni unuttun çoktan belki de,
ben de seni unuttum diyemiyorum.

Dışarıda yağmur var,
dilimde ahın.
Beddua oldu ansızın varlığın;
yokluğun hazana yenik düştü, kalmadı hatrın.
Adımı bir daha anma, sakın diyemiyorum.
08.11.2025 18:09

Deniz Gece Mavisi

Öğüre Öğüre

Yağmur yağıyor, gözyaşlarım bulutlarla dolu, kirpiklerime hapsolmuş vedalar.
Vefasızlığın yüklediği yıkık yüreğimde ayrılık yoktu, hani seviyordun, gitmeyecektin.
Bulutlar gözlerimde ağlıyor, her hücrem ayrı ayrı yanıyor.
Dejavu yaşayan yüreğim ipliksiz bir makara gibi, zembereği bozuk bir saat,
Anahtarına küsmüş kapı ve dilsiz bir alfabeyim.

Dudaklarımda eritiyorum kelimeleri, sen deyip vuruyorum efkara.
Yine hıçkırık tuttu soluğumu, parmağımı yüreğimin dibine kadar sokup seni öğüre öğüre kusmak istiyorum.
Sahi, kussam acım biter mi, gözyaşlarım diner mi,
Seni unutur muyum?

Söyleyin, yalancı aynalar, söyleyin; yüzümdeki yaraların hiç mi suçu yok, ya papatyalar hep mi yalancı?
Suç kimde, gidende mi, gönderende mi?
Suçlu kim?
Elvedasız kadınım (adamım) ben, ayrılıkların ayazında üşüsem de, eğmem başımı ne yalana ne de nâmerde.
Silsem de geçmeyen acılar taşıyorum, ne dilimi ihbar edebiliyorum ne de gözlerimi.
Yutkunup yutkunup susuyorum, susmanın kalesi yıkılıyor.
Kelimeler ayaklarımın altında eziliyor, basa basa geçiyorum.

Gözlerimde solgun umut çiçekleri, dilimde henüz tamamlanmamış kırlangıç hevesi.
Ayrık otlarım saçlarıma dolanıyor, umut beyazlarımda.
Katli vacip bir aşkta, katili meçhul bir cenazeyim.
Toprağa hasret bedenim, ruhum sevgine tutsak.
Bu sana yazdığım bilmem kaçıncı mektup, yine şiirlerim ve ben başbaşa.
Ufleyip geçsinlik acılarım, yakamoz misali yüreğime batiyor, ve ben uyanıyorum.
14.05.2024 23:59

Deniz Gece Mavisi

Öldü Sansınlar Seni

Her şey bir bakışla başladı.
Önce gözlerimiz buluştu,
Sonra ellerimiz.
Yüreğimiz zaten nikahlıydı birbirine.
Ben baştan aşağı şiir,
Sen tepeden tırnağa aşktın.
Gece alabildiğine zifiri...

Oysa maviye boyamıştık düş duvarlarımızı,
Derme çatma umutlarımıza inat.
Her şey birbirini kovalıyordu sanki,
Bumerang gibi dönüp dolaşıp değiyordu gözlerin gözlerime.
Kalem kâğıda aşkını nakış nakış işlerken
Yüzüm kızarıyor,
Ter boşalıyordu her bir hücrem...

Aşk bu olsa gerek, diyordu duygularımın en bilgesi.
Oysa hiç âşık olmamıştım ben.
Hep masallarda, hikâyelerde okurdum.
Kalbimin hızlı hızlı atması bile imkânsız gibiydi.
Sonra adı "aşk" olan, yani "sen" olan
Bir masalın içinde buldum kendimi.
Uyanmak istemediğim bir rüya gibiydi yaşadıklarım.
Sözler, vaatler...
Sanki masallar ülkesinin prensesiydim (prensiydim).

O kara gün...
Etimin kemikten ayrıldığı o gün...
Önce bir karga gelip kondu camımın önüne,
Sonra acı acı öttü.
Nereden bilirdim ki
O gün seni son kez gördüğümü?
Öyle bir sarılmıştık ki...
Hani insan ecelini hisseder ya,
O sarılışımızı hâlâ unutamıyorum.

Şimdi toprağına sarılıyorum,
Damla damla gözyaşımla suluyorum
Mezarındaki çiçekleri.
Ansızın bana el oluşunu hâlâ hazmedemiyorum.
Sanki kapı çalacak, gelecekmişsin… o his!
Unutamıyorum kapının önünde o son gülüşünü.
Ben o gülüşe kaç şiir yazmıştım.
Of, of... Şiirlerim öksüz kaldı,
Yüreğim yetim...

Ve şimdi…
Adını anarken titreyen dudaklarımla
Usulca dua ediyorum her gece:
"Allah'ım," diyorum,
"Onu cennetinde ağırlarken
Kalbimi de yanına koy, eksik kalmasın..."

Bir gün kavuşacağımız o vakte dek
Sensizliğe sabretmeyi öğretiyorum kendime.
Ama bil ki,
Her nefesimde sen varsın.
Her gözyaşımda ismin gizli...

Ruhun gibi temiz çiçekler ekiyorum toprağına.
Her biri seni anlatıyor bana,
Sen kokuyor çiçekler.

"Öldü o, unut artık!" diyorlar bana.
Oysa ben hayalinle bile mutluyum, bilmiyorlar.
Ah, yarım! Sana "öldü" nasıl derim?
Her gece misafir olurken sen yüreğime…
Sus, sessiz ol; kimse duymasın seni.
"Öldü" sansınlar seni.
Öldü...
15.04.2025 10:40

Deniz Gece Mavisi

Öldü Say

Arama, sorma, yazma artık.
Ben seni seven yanlarımı uyuttum.
Bir poşete koyup fırlatıp attım camdan.

Artık kime şarkı yazarsan yaz,
Kime şiir okursan oku,
Kimle uyursan uyu…
Ben yokum artık ne rüyalarında, ne de solunda.

Bundan böyle, adının geçtiği bir cümle bile
Kanatır dilimi, dudağımı.
Anmaz dilim adını.

Bir sigara yak; içerken dumanla beraber üfle beni.
Bir şiir yaz, tam ortasında kır kalemi.
Bir şarkı söyle, unut nakaratını
Tıpkı beni unuttuğun gibi.

Yaşarken öldürdün ya beni,
Ben değil… Allah affetsin seni.

Şimdi gözlerinin gördüğü her yer vatanın olsun.
Mavi gözlerimde senin gemilerin battı.
Sarı saçlarım dolanmaz artık parmaklarına.
Tenimin yumuşaklığı cezbetmez yüzünü
Ben unuttum seni.

Sildim sana ait şiirleri,
Dün gece verdim ateşe:
Önce yüreğimdeki seni,
Sonra da izlerini.

Artık hiçbir sabah seninle başlamıyor.
Ne kahvemin kokusu, ne aynadaki yüzüm seni soruyor bana.
Kırdığın kalbin yankısı bile sustu içimde;
Sessizlik bile senden daha sadık şimdi bana.

Bir zamanlar cümlelerim senle doluydu,
Şimdi dudaklarımdaki harfler bile senden kaçıyor.
Seni yazmak istesem, kalem elimde ağlıyor;
Her kelimede isyan, her kelimede nefret var.

Sana ait ne varsa,
Birer birer gömdüm gecelerime.
Adını bile anmadan ağlamayı öğrendim ben
Ve inan, bu bile senin sevdan kadar yakmadı canımı.

Artık ne "dön" derim,
Ne de "özür" beklerim.
Bu hikâye çoktan bitti.

Bu aşkı belki bir Rahşan affı kurtarırdı,

O da öldüğüne göre…

Artık şarkılar senin,
Şiirler benim olsun.
Sen Öldü say beni,
Öldü...
12.10.2025 17:10

Deniz Gece Mavisi

Öldü Say Beni

Özledim be adam Özledim seni
Beni görünce kızaran yüzünü
Çakmak çakmak bakan gözlerini
Sen benim kaderimsin deyişini
Gülünce yüzünde oluşan o vahayı
Özledim be Özledim işte

Kim sevebilir seni benim kadar
Kim diyebilir dünya bir yana sen bir yana
Kim sarabilir bütün yaralarını
Söyle kim unutturabilir beni sana kim
Saçlarımda hala parmaklarının izi saklı
Gözlerim gözlerinin kahvesinde
Öyle bir şarkısın ki dilimde
Ne söyleyebiliyorum nede unutabiliyorum
Sahi bana unutmayı kim öğretecek

Her gece girerken özlemin rüyalarıma
Kulaklarim hasretken sesine nefesine
Gittiğim her yol sana çıkarken istemsiz
Kim unutturabilir seni bana

Alsınlar aklımı
Alsınlar kalbimi
Alsınlar ellerimi
Ben unutmak istiyorum yalan sözlerini
Bir yüreğin kıyısında
Alabora olan gemi misali hesapsizca birakmak istiyorum bedeni mi
Bir denizin tam da ortasına
Ama olmuyor kıyamıyorum sana
Kıyamıyorum
Ama sen kıy bana ve git benden
Daha önce gittiğin gibi git benden
Hiç düşünme acirmiyim
Kanarmiyim
Sadece git benden

Merak etme
Ben sağ elimle solumu tutmayı
Düşünce yaralarımı sarmayı
Ve gözyaşlarımı kazagimin koluyla silmeyi öğrendim
Sen git şimdi
Git ki senden sonra ile başlayan bütün kelimeler büyük harfle yazılsın yürek haneme

Git ki aşk öksüz ve yetim kalmasın
Git ki yeniden güvenmeyi öğrensin içimdeki yaralı ben
Git benden
Bırak yaralarımı kendim sararım ben
Yırtarım en güzel elbisemi
Sararım yaralarımı alıştım artık ben
Acılarına
Yokluğuna

Birde her gece ıslanan kurumayan yastigima alıştım ben

Biliyormusun sevgili
Yokluguna alışmak seni sevmekten daha zormuş
Onada alıştıran yüreğine lanet olsun
Git ve öldü say beni
25.07.2024 10:00

Deniz Gece Mavisi

Öldüm

Yutkunup yutkunup sustuğum gecelerin birinde kaybettim
Çocuk gülüşlerimi
Mülteci yüzüme ağır geldi sevinç nidaları
Öksüz ve yetim acılarım parçalarken yüreğimi
Uzanıp okşayamadım içimdeki çocuğun yanaklarını
Hep sustum
İnandım bir yalana
Ve bağladım umutlarımı gelmeyecek günlere
Avuçlarımda kaldı dualar
Dilimde pas tuttu adın

Her sabah kapıma gelen kediler
Gelmez oldu
Kargalar hayatımdan endişe etmeye başladı
Göz bebeklerime jilet attı acılar
Aynada ki suretim den utandım
Yüzümdeki çizgiler hesap sordu bana
Neden bu kadar acıdın
Neden bu kadar kanadın
Neden izin verdin insanlara seni bu kadar üzmelerine
Yine cevapsız kaldım
Oysa iyi kiler saklamıştım çeyiz sandığımda
Keşke lerle tanıştım kendime geldiğimde

Yorgun bitkin umutsuz bir ben buldum
Şimdi ne kanayan yaralarımı sarmaya mecalim var nede eksik yanlarımı tamamlamaya
Yatağımın sağ yani hep boş
Doldurmuyor yerini kimseler
Ceketin Recai yede büyük geldi diyor ya şair ah yüreğime sığmıyor hiç bir yürek
Yüreğim kanıyor
Yüreğim acıyor
Adı ne bu acının
Azrail damarlarımda volta atıyor
Ölmek nasıl bir şey anlıyorum

Siz hiç aldığınız her nefes de öldünüz mu
Ben öldüm
Yerken
İçerken
Uyurken
Gezerken
Hatta
Nefes alırken bile öldüm

Deniz Gece Mavisi

Öldüm Be Şair

Bir zamanlar yanyanaydık sevgili Dudaklarimizdan dökülen her sözcük bir melodi olup takiliyordu yuregimize
Gökyüzüne bakardık umutla ozamanlar hala maviydi bulutlar
Yıldızları bir bir saçlarına takisim masal gibiydi
Şonra geldi ayrılık, sessizce girdi aramıza,git gelme de diyemedik
Önce bir rüzgar esti
Aldı kopardı seni benden
Sonra bir yağmur yağdı ıslandı gözbebeklerim
Acı ile tanıştı yorgun yüreğim
Kalbimde yankılandi vefasızlık, sol yanımı yaktı gidişin

Bir nester kesigiydi sözlerin düştü dilinden, ve kana bulandi tum umutlarim
Gözlerimdeki yaslari gore gore gittin
Anlatamadım içimdeki acıyı
Anlatamadım seni ne kadar sevdigimi lanet olasi bir ayrilik hikayesi yazdı ellerim
Susmak dilimin ucunu kanatti
Soluma yapisti yoklugun derin bir acıydı, içimdeki agaclarin fırtınaya yenik dususune sahit oldum
Ayrılık yüreğime bir hançer gibi saplandı
Sevdama kan damladı
Sustum bastirdim ağladım
Geçmedi

Gökyüzü griye boyandı yıldızlar kayboldu gözlerimden.
Sonsuz bir boşluga düştüm
Vefasızlığının soğuk rüzgarları, yüreğimi sarhoş etti.
Oysa bir zamanlar sen sarardin ben hoş olurdum
Şimdi senin gözünde bir sarhoş oldum
Tüm ayık hücrelerime inat
Ne güzelde söylemiş şair ben herseyimi ayıkken kaybettim
Şimdi yapayanlizim sözcüklerim sancılı
Dilim titrek
Ayriligin siirini yaziyor kirpiklerime ansizin takilan ve dusmeme cabasi veren yaşlar
Icimde ölüyor tüm senler
Nefes alsan ne ben seni yüreğimde öldürdüm sevgili

Hani bana kapıyı gösterdiğin o gün varya
İşte o gün öldürdüm Oysa gitme diye ayakkabilarina kumlar doldurmuştum
Yine de gittin
Yüreğime çıplak ayaklarinla basa basa gittin
Sana gitmek bana beklemek yakismadi
Doldurdum özlemle silahımı her gece parmaklarının izlerine hasret olan bedenime sıktım
Bedenim öldü ama ruhum asla
Sevenler ölmez diyen şairi getirin bana
Hani sevenler ölmez di
Ben öldüm be şair öldüm
02.02.2024 11:30

Deniz Gece Mavisi

Öldür Bizi

Dur gitme desene
Bak gidiyorum işte
Çeksene beni kendine
Alsana kollarına
Gitme desene
Duysana içimdeki kal demeni bekleyen beni
Ama ben kalamam ki

Son bir adım
Son bir adım daha
Sonra dayanılması çok zor bir acı
Takatim yok öpsene beni
Hadi uzan tut ellerimi
Gidemezsin desene gidemezsin

Kal dersen kalırım
Bırak gideyim
Bu aşkı buraya gömeyim
Kal deme bana
Uzanma birkere daha ellerime
Bakma gözlerime
Gözlerin gözlerime de7 gidemem
Lütfen azad et beni

Şakın sakın seviyorum deme
Öpme koklama saçlarımı
Koyma elini soluma
Git de gideyim
Seni sevmiyorum de
Istemiyorum de
Ağlama lütfen
O en değerli mucevherlere değişmeyeceğim gözyaşlarını damla damla dökme
Yıkama artık gidişimin ayak izlerini

Zorlaştırma
Bırak gideyim
Bırak biteyim
Al misketlerini
Ver bebeklerimi
Düşünme sensiz ne yaparım
Acırmıyım kanarmıyım
Işte döndüm arkamı
Ve gözlerime yağdırdım yağmurları
Hadi ayrılığa sür o keskin dilini
Ve ikiye ayır yüreğimi
Hadi öldür bizi

Deniz Gece Mavisi

Öldürdüm Seni

Senin başkalarıyla attığın kahkahaları gördüğüm bu gece, seni sevmekten vazgeçtim.
Paslı bir hançeri saplayıp yüreğime, kanırta kanırta söktüm seni içimden
Şimdi o dudakların herkese gülebilir,
O gözlerin herkese bakabilir,
O dilin herkese dönebilir.
Bir çöp gibi yüreğimden attım seni

Sokağa bıraktım içimdeki tüm senleri.
Ayağı bağlı esaret güvercinlerimi bir bir azat ettim.
Özgürsün artık, kanatların yorulana kadar uçabilirsin.
Ama şunu unutma:
Dolarsa bir şarkıda gözlerin,
Titrerse adımı anarken dudakların,
Ve istemsizce koşup gelirse bana ayakların,
Seni seven biri yok artık.
Ben seni başkalarına gülen yüzünle,
Şakıyan dilinle,
Ve koşan ayaklarınla hatırlayacağım.

Benden başka dokunduğun her tende beni ara,
Her gözde beni gör.
Kimse benim gibi sevemeyecek,
Benim gibi dokunamayacak sana.
Çünkü benim parmak izlerim farklı.

Sokağın kaldırım taşlarına gözyaşlarını döke döke git benden.
Dal rüzgarı,
Toprak yağmuru affeder belki ama
Ben gözlerime çizdiğin ihanetini asla unutmayacağım, asla.

Bu gece öldürdüm seni içimde.
Ve bilir misin ki zamansız ölenlerin mezarı bile olmaz yürekte.
Kim için benden gittiysen onunla ol ve beni asla düşünme.
İhanetin affı, yalanın tövbesi olmaz bende.
Git ve dönme geri.
23.06.2024 02:54

Deniz Gece Mavisi

Ölemem Sevgilim

Kan kustuğum gecelerin birinde, vazgeçtim seni sevmekten. Ve yokluğuna alışmaya çalışıyorum.
Kokun işlemiş sanki hücrelerime, Isot kokulu yokluğun.

Sana sevdalı, sana hasret bir bedeni taşıyorum.
Varlığını an be an yaşamak varken, yokluğunun derin boşluklarında kayboluyorum.
Dolunaya tutuldu yüreğim.

Karabasan misali her gece, acılar beni yokluyor.
Uyku ile aramda mesafeler var.
Dilimin keskin virajlı yollarında, lebsizim.

Boğazımda kaldı yokluğun, helal de geçsin acım.
Yoksa nasıl yaşar bu deli yüreğim, sensizliğe bir saniye dayanamayan ben.
Yokluğunun göçükleri altında can veriyorum.
Ölmek değil de zoruma giden, kefenim; "Sen kokmazsa, ölemem sevgilim."
15.05.2024 10:43

Deniz Gece Mavisi

Ölmeye Yüz Tutmuş Aşk

Benim için ne yaparsın sevdam
Yüreğinde bir ömür tutabilirmisin
Ağladığım gecelerde yüreğimi oksayabilirmisin
Fırtınadan yağmurdan korksam yatagimin bas ucunda sabahliyabilirmisin

Bazen babamı ozledigimde babam gibi saçlarımı koklayabilirmisin
Annem gibi göğsünü tüm acılara siper edebilirmisin
Kardeşim gibi elini masaya vurup bu kızı uzenin eceli olurum diyebilirmisin

Ben beni bıraktığımda bana beni yeniden sevdirebilirmisin
Aynaları bir bir kirdigimda elin kanlar içinde kaldığı halde bile o aynada bana beni gostebilirmisin
Kendime iyi bakmadığım ilaclarimi almadigim zamanlarda
Benim sevdiğim kadına zarar veremezsin ona iyi bakmak zorundasın diyebilirmisin

Yağmurlar bedenimi islattiginda üzerindeki tek dal gömleği çıkarıp bana verebilirmisin
Ask-i sevgi bilmeyenlere inat ask bu dur diyebilirmisin
Benim için sevgin için her şeyi ve herkesi silebilirmisin

Gözlerim görmüyor desem Gözlerini
Dilim dönmüyor desem dilini
Dizlerim tutmuyor desem dizlerini
Nefes alamıyorum desem ciğerlerini
Verebilirmisin

Ben ask yolunda yaralı bir kelebek
Yaralarımı sevginle sarıp
Aşkınla iyilestirebilirmisin
Sevgi vazgeçmek se benim için
Kendinden vazgecebilirmisin
Oluyorum desem azrailin karşısına dikilip onu degil beni al diyebilirmisin

Bana hayati
Bana sevmeyi
Ve bana özlemeyi
Yeniden ogretebilirmisin
Tüm ezberlerimi bozup
Yüreğimde olmeye yüz tutmuş ask i yeniden yasatabilirmisin

Deniz Gece Mavisi

Ölsen Bile

Ölüm bile seni benden alamaz,
Bu can sensiz olamaz.
Dağları delip geçerim,
Gitsen bile benden kurtulamazsın.

Rüzgar olup yüreğine eserim,
Yağmur olup bedenine yağarım,
Şimşek olup gözlerine çakarım,
Unutsan bile benden kurtulamazsın.

Tufan olup yerle bir ederim,
Gölgen olup ardından gelirim,
Yüreğimi ellerimle söker, eline veririm,
Saklansan bile benden kurtulamazsın.

Kefen olur bedenini sararım,
Mezar olur koynuma yatırırım,
Musalla olur bedenini yıkarım,
Ölsen bile benden kurtulamazsın.
Ölsen bile
Benden kurtulamazsın
03.08.2024 18:41

Deniz Gece Mavisi

Ölüler Dirilmez

Yine kaldın mı hayatın ortasında,
yapayalnız.

Yine acıdı mı avuç içlerin?
Kanadı mı vicdanın?

O yoksa —
ben de yokum,
dedi mi dillerin?

Bir çığlık gibi düştü mü acısı soluna?
Demiştim sana,
sevme.

Hani bu sondu.
Bundan gayrısı yoktu.

Ne oldu?
Söylesene.
Konuş benimle konuşsana,

Bak gözlerime.
Neden?
Neden izin verdin neden?

Biliyordun gideceğini.
Kapından ayakkabısını,
evinden gölgesini,
yüreğinden sevgisini alıp gideceğini…
Biliyordun.

Kaçırma gözlerini.
Söyle.
Cevap ver,

Sevmemiş beni de.
De lanet olası de!
De ki suçluyum!

Nerede o adam?
Uğruna dünyayı yaktığın,
nerede?

Susma.
Cevap ver.

Gitti.
De.

Yine olmadı, değil mi?
İplik elinde kaldı,
yama yüreğinde.

Ağlama.
Yıkılma hemen.
Sen güçlü bir kadınsın.
Unutma.

Sür rujunu.
Giy elbiseni.
Topla saçını.
Çek karnını içeri.
Kaldır başını.

O kaybetti.
Sen değil.

Al kırmızı defteri.
Yaz son sözünü:

"Bu saatten sonra
ne benden sana rükû,
ne de senden bana kıyam.
Selamünaleyküm.
Aleykümselam."

Kapat şimdi defteri.
Bir daha da açma.

Ölüler dirilmez, yüreğim.
Ölüler dirilmez uğraşma.
12.11.2025 01:42

Deniz Gece Mavisi

Ölüler Konuşamaz

Sevgilerin kirletildiği, dostluğun üç kuruşa satıldığı bir dünyada
Ben seni çocuk saflığında sevdim.
Dudaklarım kan olsa da yutmayı öğrendim.
Sen gittin; ben ise sadece sustum.

Şimdi kötü günlerimde arayıp sormayanları,
Beni yok sayanları,
Her ihtiyacım olduğunda kaçanları
Ait oldukları yerlere gömüp gidiyorum.

Yıkılmaz başımı,
Usturupsuz dilimi
Ve sevgiye aç yüreğimi yanıma alıp
Sevginin hâlâ var olduğu yerlere gidiyorum.

Alın sahte aşkınızı,
Alın yalan sözlerinizi,
Alın vurdumduymaz yüreğinizi — sizin olsun.
Bana samimi insanlar yeter.

Ben artık kimseye eyvallah etmem.
Düşmanım da bellidir, dostum da.
Arkamdan konuşan yüzüme bakmasın.
Benim soframa hain oturamaz.

Kırıldım, düştüm, sustum belki…
Ama yıkılmadım!
Her darbede daha da sertleştim,
Her ihanette daha da güçlendim.
Ve hep bildim: ilik, en sert kemiğin içinden çıkar.

Beni yok sayanları gömdüm,
Sahte dostları sildim.
Sevgiyi bilmeyenleri unuttum.
Yalancı sözlerinize yer yok artık.
Ben kendi yolumda,
Kimseye eyvallah etmeden göğsüm dik yürüdüm.

Bundan sonra kimseye acımam.
Hak edene hak ettiğini yaşatırım.
Açık ve net:
Üzeni üzer,
Kıranı kırar,
Gideni unuturum.
Benim sevgim de, zamanım da değerli.
Yüreğimi kirletmeye çalışan herkesle
Hesaplaşmam yakındır.

Öldünüz ve gömüldünüz siz,
Ölüler konuşamaz; sizi duymuyorum, baylar,bayanlar,
Duymuyorum sizi...
22.09.2025 16:17

Deniz Gece Mavisi

Ölüme Beş Kala

Seni ilk gördüğüm anda
Çocuksu rüyalarım geldi aklıma
Gözlerim yokluğunun ayazında
Dilimde ucu sökük kelimeler
Gecenin karanlığında o buğulu gözlerin
Gözyaşının tuzu dudaklarımda
Issız sokaklarda kaybolmuş çocukluğuma inat
Misketlerim yine camdan
Bebeklerini saklayan ellerin nasırlı
Masumca bakışlarının karşısında eriyip giderken
Dokunabilmeyi sarılabilmeyi koklayabilmeyi hayal ettim yıllarca
İstemsiz aldığım her nefeste rüyalardaymışçasına yaşadım seni
Yaşadım

Sen benden habersiz nefes alıp verirken
Ben bütün aldığım nefeslerin adını sen koydum
Gözyaşı bile olmaya razıydım yüzünün kıvrımlarında
Yada dudağının kenarına yuva yapmış bir gülücük
Ama sen karanlıklar içinde bırakıp gittin
Güneşim demiştim sana
Ve ben güneşimi kaybettim
Şancılı bir kaybedişti
İşte o gün indi yüreğimin bayrakları yarıya
Kimliksiz bir cenaze
Kefensiz
Tabutsuz
Sala okuyanı bile olmayan
Gömdüm seni yüreğime hala nefes alıp verişlerine inat
Hani hep sorardın ya cam kenarımı
Can kenarı mı
Ben seni can kenarına gömdüm
İpi kopmuş gökyüzüne aşık uçurtma gibi

Her adımda seni unutacağına yemin etmiş ben
Her adımda biraz daha sen oldum
Kokun burnumda
Hayalin gözlerimde
Ve öpücüğünün ateşi dudaklarımda kaldı
Sen ise kimliksiz bir ölü
Kan kustuğum geceler hesap sorarken bana
Sensizliğin deminde demleniyorum
Demini almış çay misali
Biraz acı biraz koyu birazda demli
Nefesimin en son yolcuğunda gözlerinin mercan mavisine dalıyorum
Sözlerinin kıyısında dalgalanıyor yüreğim bir gemi misali
Yorgun
Hissiz
Ucsuz
Bucaksız
Denizin de martıyım şimdi

Hani martılar sevdiği denizden hiç gitmezler ya
Ölüme beş kala yine kanat çırpıyorum engin maviliklerine
Gözlerimde ölüm kol geziyor
Azrail nefes kadar yakınımda
Bir iki üç derken
Solumda yokluğun sağımda Azrail
Ellerim iki yana açılmış
Hissiz bedenim
Dudaklarımda adın

Hoşça kal sevgilim
Ölüme beş var ve ben gidiyorum
Gidiyorum sevgilim
Gidiyorum

Deniz Gece Mavisi

Ömrüm Feda Olsun Sana

Sen cemrem olup düş yüreğime,
Ben nefesin olur, dolarım ciğerlerine.
Sen seccadem ol, seril önüme,
Ben duan olur, dolanırım diline.
Sen aşk ile bak gözlerimin ta içine,
Ben seve seve boğulurum derinliklerinde.

Sen yıldızım ol, ışığınla yol göster bana,
Ben karanlık gecelerde kaybolmadan aşk ile koşarım sana.
Sen bahar yağmuru ol, serpil umutla toprağıma,
Ben filizlenirim, yüreğinde bulduğum ilk kara parçasında.
Sen yeter ki sar, sarmala beni,
Ben aşk derim, alırım kollarıma seni.

Sen gökkuşağım olup pembe pembe bak bana,
Ben mavi mavi severim seni.
Sen hep gülümse, cennetten bir esinti gibi bana,
Ben gülüşün olup takılırım dudak kıvrımlarına.
Sen sır ol, kimse bilmesin, kimse duymasın seni,
Ben sırrın bekçisi olur, gizlerim seni.

Sen rüzgar ol, dokun saçlarıma nazikçe,
Ben her estiğinde açarım saçlarımı rüzgarına.
Sen sonsuz bir mavilik, umut dolu bir hayat yaşat bana,
Ben kaybolmaya hazırım mavi dalgalarında.

Sen hayat ol, ruhuma işleyen anlam kat bana,
Ben her nefeste adını anıp ruhumu adayım sana.
Sen hep benimle kal,
Ömrüm feda olsun sana.
13.12.2024 - 14:13

Deniz Gece Mavisi

Ömrüm Hayatın Olsun Diyalog

K:
Saçlarımı sıkı sıkı bağlayıp dilimi dudağıma yapıştırdığım günü anladım. Bana sevmek harammış ve ben hiç sevilmemişim.
Oysa ne kadar çok isterdim mertçe, dürüstçe sevilmek.
Şimdi yarınları sancılı bir bedeni sürüyorum.

E:
Ya ben farksız mıyım?
Seni tanıdığım gün içimde bir şeyler canlandı, işte dedim, işte o.
Yüreğime saçlarını dağıtacak, gülüşünde ölüp ölüp diriltecek kadın o.
Sonra izledim seni an be an.
Aktın yüreğime, engel olamadım içimdeki senlere. Şimdi senden sadece bir şans diliyorum.
Hazırım ellerimi avuçlarının içine bırakmaya.
İnan bana kadın, lütfen bir şans ver.

K:
Hayatımın her alanı bir yarı beklemekle geçti.
Bazen mutlu olacağım dediğim anda, kurduğum hayallerin enkazlarında kaldım.
Oysa yüzmeyi çok iyi biliyordum.
Şimdi bana sevginin varlığını yeniden öğretmeye çalışıyorsun.
Bu sefer mutlu olacaksın desem ellerim acımaz mı?
Hiç ağlamayacaksın desem gözlerim kanamaz mı?
Ve o seni terk edip gitmeyecek desem yüreğim hıçkırıklara boğulmaz mı?
Bu kadar yanmışken aşkın narında, bu kadar düşmüşken hataya nasıl derim yüreğime sev gitsin?
Diyemem ki.

E:
Söz veriyorum seni dünyanın en mutlu kadını yapacağım.
Söz veriyorum adını altın harflerle yüreğime kazıyacağım.
Söz veriyorum en umutsuz anında yanında olacağım.
Ve yine söz veriyorum eğer sözümde durmazsam,
Karşında gözlerinin içine baka baka kafama sıkacağım.
Seni o kadar çok seviyorum ki, uzat ellerini bana, yelken açalım mutluluğa.

K:
Ya ellerim kırılırsa?

E:
Ellerin kırılırsa ellerim senindir.

K:
Peki gözlerimde boğulursan, korkmuyor musun beni sevmekten?

E:
İnsan sevmekten korkar mı?Ya boğulmaktan boğulduğum tek deniz gözlerin olsun, mevzubahis sensen. Canımı bile veririm, yeter ki sev beni kadın.

K:
Madem öyle, bu kadar çok seviyorsun.
O halde canım canına emanet, adam. Canını canımdan hiç ayırma.

E:
Canın canımın emaneti kadın.
Canını canımdan ayırırsam, canım çıksın.

K:
Ömrüm hayatın olsun, adam.

E:
Hayatım ömrün olsun, kadın.
Deniz Gece Mavisi

Deniz Gece Mavisi

Ömrümsün

Öyle bir yerdeyim ki
Sağ yanım uçurum,
Sol yanım cehennem,
Ben ise yangınlar ortasında kalmış küçük bir çocuk bedeni,
Tüm büyümüşlüğüme inat.

Yağmurlar yağıyor, ürküyorum,
Şimşekler çakıyor, korkuyorum,
Hızla giden bir trene kafa atacak kadar umarsız yaşarken hayatı,
Dengemi bozan bir şey oldu:
Sen geldin.
Sevsem yapamıyorum,
Kovsam kıyamıyorum,
İçim dışım senlerle dolu,
Bozuk bir saat gibi hep sende buluyorum kendimi.
Zembereginden boşalmış yay gibiyim,
Boşluğa düşen bir yıldız gibi, yönümü kaybetmişim, her şey kayıp...
Ne yönüm belli nede hedefim,
Şimdi yönümde hedefimde sensin.

Hayatımda ilk kez sana seslenen her sesi susturmak,
Seni gören her gözü kör etmek,
Ve sana çıkmayan her yolu ateşe verip yakmak istiyorum.
Sen içimdeki deli tayın başını okşadın,
Artık hükümsüz içimdeki sen diye kurduğum cümleler,
Satır aralarına saklanmış senlerle o kadar mutluyum ki.

Çocukken resimler çizerdik,
Önce bir yuvarlak, sonra da iki yana açılan kollar,
Şimdi ise adı sen olunca istemsizce açılıyor kollarım,
İçimdeki çocuk haykırıyor,
İki kolunu kocaman kocaman açıp seviyorum diye.

Ah, bir görsen bir mutlu, bir mutlu,
Gözlerimden kayıp,
Dilimde sallanıyor,
Yüreğimde huzurla uyuyor.
Onu hiç bu kadar mutlu görmemiştim,
Sen adam, sensin sebep.

Varlığın değdi yüreğimin derme çatma kulubesine,
Güneş olup doğdun pencereme,
Tadilat nedeniyle kapalıyız yazısına aldırış etmeden,
Nereden bilebilirdim ki okuma yazma bilmediğini?

Şimdi tüm fallarımı sana çeviriyorum,
Tüm dileklerimi sana tutuyorum,
Tüm dualarımda sen varsın,
Sağım,
Solum,
Arkam,
Önüm hep sensin.

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Bir mevsim olsan, bana hep bahar olurdun,
Çiçek çiçek açardım sana aşk ile
Sen adam sen
Hayat kaynağım
Memba suyum olurdun

Şimdi sen söyle ben seni bana verene nasıl şükretmeyim?
Sen dualarımın gökyüzünde kabul olan cevaplarısın.
Sen adam,
Sen elim,
Sen ayağım,
Sen gözüm,
Ama en çok ta yüreğimsin,
Herşeye anlam katanimsin,
Sen benim Ömrümsün.
Ömrüm...
29.01.2025 11:07

Deniz Gece Mavisi

Öp Beni

Gecenin karanlığında,
Aşkına tutuşan yanan,
İnleyen bir nağmeydim.
Gitarın o demli sesinde can veriyordu
Dudaklarıma öbeklenen acilar.
Umut cicekleri deriyor du kimsesiz yorgun ellerim.

Parmaklarımın arasından kayan melodiler,
Düşüyor sonra tuzla buz oluyor du,
Tıpkı umutlarım gibi.
Oysa maviydi umutlarım masmavi,
Siyahi acıların gölgesinde kalmasaydı.
Öpte geçsinlik acılarım vardı, çocukluğumdan kalan.

Şimdi ise tüm çocuk yanımdan sıyrılmış bir ben var bana bile yabancı.
Sokağın kaldırım taşlarına gelin ettiğim gözyaşlarım sancılı.
Damla damla yağan yağmurun serinliğinde,
Geceyi yırtan bir çığlıktı hatıralar.

Ben ne ara büyüdüm,
Ne ara büyüdü acılarım bile demeden,
Derme çatma bir dünyanın içinde,
Civi olmaya çalışıyordum,
Güçsüz kanatlarima inat.
Hıncahınç bir acının faili meçhul kadavrasi değilmişim gibi.
Şimdi toza toprağa bulanan ellerimi,
Bir yarabantının garantisine bile bırakmanın çok lüks olduğu bir hayatı yaşıyorum,
Ve yine yama tutmuyor yüreğim.
Çocukken annem öperdi geçer di acılarım.
Şimdi öpsende geçmiyor annem!
Şen öp Azrail belki geçer acılarım...
Öp beni!!!
16.04.2024 09:03

Deniz Gece Mavisi

Öpte Geçsın Anne

Erkeğin ilk neresine bakarsın deme hayat
Kırık cam parçalarım yüreğime batiyor
Bakmam bakamam
Agir geliyor yaşamak denilen sarmal bulmaca
Pek bir acıtıyor imkanli imkansızlıklar
İnsan tadını bilmediği yemeği anlatamazmis ya
Bana mutluluğu kim tarif edebilir
Kim öğretebilir

Ben mutluyum desem gözlerim darılır bana
Ben mutluyum desem alır valizini çıkar ayaklarim yola
Ben mutluyum desem dudaklarımı terkeder sözcükler
Ben mutlu değilim be hayat

Böyle dümdüz yatıp
Soluksuz kalasım var
O kadar yorgun bir bedeni sürüyorum ki
Tuvalimden çalinan renkler bile ilgilendirmiyor artık beni
Biliyorum hayat yine kuşanıp silahlarını cikicak karşıma
Utanmadan bir de bakacak gözlerime
Suç hep atılacak kadere
Ve ben bir arpa boyu bile yol alamiycam yine

Suçlu kim
Suç ne
Ben neden burdayim derken
En üryan yerlerim acının cibanlariyla tanışacak
Göz bebeklerimde kan çanağı bir acı
Dilim titrek elim sancılı
Acımadı ki de diyemiyorum
Keşke gerçekten acımasa
Ama acıdı be hayat hemde çok acıdı
Öpte geçsin anne
Senin öpüpte iyilestiremeyecegin
yara utansın
Utansin anne utansin
16.01.2024 11:04

Deniz Gece Mavisi

Örselenmiş Kıyılarımın Kumları

İçimi içimden söküp, içime içimden bir yara bıraktım, adı aşk olan,
Ve ben en çok sende dinlendirdim örselenmiş kıyılarımın kumlarını.
Naftalin kokulu geçmişimin buğulu camlarında avuttum çocuk suretimi,
Ben en çok senli hayallerin bıçak arası dünlerinde kaldım.
Gitmek isteyip gidemediğim, bitirmek isteyip bitiremediğim bir anı oldu varlığın,
Kaçtım, kaçtıkça yakalandım sana.

Oysa çocukken ne de güzel saklanırdım,
Kimse bulamazdı beni, şimdi acılar hemen buluyor beni.
Ben mi saklanmayı unuttum, yoksa zaman içinde acılar mı kendini eğitti bilmeden,
Geçiyor yıllarım, bir yanım yıkık dökük, bir yanım hâlâ umutlu.
Tuvalimde kalan son renk pembeye inat, mavi bir şafak çiziyorum gözlerimin içine,
Solgun aynalardan suretimi alıp, gülüşlerimi yerleştiriyorum dudak kıvrımlarıma,
Sereserpe geçiriyorum adı sen olan bütün kelimeleri,
Sen dediğim acılar kanarken avuç içlerimde,
Benleri arıyor yorgun yüreğim.

Bir mum, bir umut, bir sen, bir ben,
Bir aşk daha doğuruyor çaresizliğim.
Unutmaya yüz tutmuş benliğimle hesaplaşmaya hazırlanıyor,
Üslupsuz sözlerim, dilimin öldürdüğünü yüreğimde yaşatamayacağımı biliyorum.
Sus diyorum, sus konuşma, susturuyorum adı sen olan her bir acıyı.
Erteliyorum imkânlı imkânsızlıklarımı,
Ve inkâr ediyorum içimdeki kabuk tutmayan yaralarımı.
Hani üç kere söyleyince biterdi acılar,
Üç bin kere de söylesem bitmiyor acılar,
Dinmiyor feryadım, kalbimin yankısı susmuyor.

Oysa ben istemedim ki ellerimdeki üvey bakışlarını,
Tüm samimiyetimle gelmiştim sana,
Şimdi arkası yarın bir acının tam da dünündeyim.
Az sonra kapım çalacak,
Ve takacaklar esaret halkalarını bileklerime.
Titrek ve yavaş olacak gidişim,
Ben son kez bile adını anamayacağım.
Hiç boğazında ekmek kaldı mı senin?
İşte sen, boğazımda kalan sözsün;
Ne tükürebiliyorum seni, ne de yutabiliyorum.

Dilimle dudağım arasında kuruyorum idam sehpanı,
Ve ben vuruyorum o sallanan sandalyeye son tekmeyi.
Ama merak ediyorum sevgili,
Değdi mi?
Bizi öldürdüğüne değdi mi?
08.09.2024 19:24

Deniz Gece Mavisi

Öyle Bir Kadınım Ki

Sen yüzümü unlu görünce değirmenci mi sandın?
Önce yüz verip, sonra ellisini isteyeceğini biliyordum ben.
Sadece yüreğinin kapısını tıklattım,
İçeride olup olmaman umrumda bile değildi.
Geldin, geçtin, ardında iz bile bırakamadın,
Yağmurlara alışık saçlarımdan.
Yani demem o ki, kendini özel ve değerli sanma.

Bir gecede, bir hecede,
Ya da bir cümlede yücelttiysem seni,
Noktayı koymasını da bilirim ben.
Kalem elimde, şimdi suya düşen kelebek gibi çırpınışını izliyorum,
Oysa güllerden yatak, tüylerden yastık yapabilirdim sana.
Ama sen, sıradan ve basit olmayı seçtin,
Belki de korktun benden.
Haklısın.
Ben de olsam, bu kadar güçlü ve gücünün farkında olan bir kadından korkardım.

Biliyor musun, sen ne ilksin ne de son olacaksın,
Adamlığı kadınlardan öğrenecek çok erkekler var bu dünyada.
Benim dilim üslupsuz,
Kelimelerim fütursuz,
İçimde zincire vurulmuş küfürlerim,
Aç kurt gibi dudaklarıma deşerken,
Bence şansını fazla zorlama, adam.

Sağım solum belli olmaz benim,
Sağından girer, solundan çıkar,
Ve sana her şeyi izletirim.
Kalemi elimin ucuyla tutar,
Sözlerimle, seni yerle yeksan ederim.
Senin zayıflıklarını, korkaklıklarını
Sözlerimde boğar,
Bir noktada yok ederim.

Bir bakarsın gülerim,
Sana kollarımı açarım sanırsın,
Oysa zehir damlar her kelimemden,
Sana ne vaadim ne de yalanım var.
Sözlerimde saklı bıçaklar,
Düşersin bir gün onların ucuna.
Korkma, ben vurmadım seni,
Kendi yalanlarında kaybolup gittin.

Ben öyle bir kadınım ki,
Gözyaşlarım bile ateşten,
Yüreğime dokunmayı denedin,
Ama ellerin yandı, fark etmedin.
Sen kendini küçülttün gözümde,
Oysa küçülmeye bile değmezsin.
Bir balon gibi şişirip bıraktım seni,
Nereye savrulacağın umrumda değil artık.

Ben ne kadar fütursuzsam,
Şen de o kadar zayıfsın.
Öyle bir yerdeyim ki,
Kalbim özgür, ruhum zincirsiz,
Ve sen git kendine sarıl şimdi.
24.09.2024 14:55

Deniz Gece Mavisi

Özel Harekat

Özel harekatlar geliyor korkun çakallar
Hilal bıyıklı
Kurt bakışlı yiğitlerim geliyor
Anadan ayrı yardan ayrı yüreklerim geliyor
Geliyor geliyor
Özel harekat geliyor
Şırnaktan hakkariye muştan vana
Şehir şehir sokak sokak destanlar yazanlarım geliyor

İte çakala aman vermeyen
Yüreğinde vatan aşkıyla yanan
Vatanı için gözünü kırpmadan can veren
Bu namus davası geri dönülmez diyen
Yiğitlerim geliyor
Geliyor geliyor
Ellerinde al kırmızı bayrağı
Yüreğinde imanlarıyla bozkurt yürekli canlarım geliyor
Hainlerin korkulu rüyası
Adını dağa taşa yazdıran
Yıkılmak durmak susmak nedir bilmeyen
Hainleri diri diri yakan askerlerim geliyor
Özel harekat geliyor
Bozkurt bakışı çakalları ürküten yiğitlerim geliyor
Dağlar taşlar selama durun
Hain kalleş kaçısın
Cepheden cepheye koşan yiğitlerim geliyor
Alnından öpülesi yüzleri
Yüreklerinde yanık vatan türküsü
Sıladan yuvadan ayrı bedenleri
Bozkurtlarım geliyor

Nefes nefes
Dua dua ilmek ilmek nakış nakış
Vatan sana canım feda diyen Atamın orduları geliyor
Geliyor
Korkun çakallar
Kaçışın itler
Dağları size cehennem edecek
Soluğunuzu nefesinizi kesecek
Yiğitlerim geliyor

Her biri özel
Her biri güzel
Kurt bakışlı
Aslan yürüyüşlü
Hilal kaşlı
Yiğitlerim geliyor
Durmak bilmeyen
Bir karış vatan toprağına düşman postalı bastırmayan
Ay yıldıza can vermiş
Yüreklerim geliyor
Geliyor geliyor

Özel harekatlar geliyor

Ezan dinmesin bayrak inmesin
Vatan bölünmesin diyen
Canlarım geliyor
Geliyor
Kanım canım vatanım geliyor
Özel harekatlar geliyor

Deniz Gece Mavisi

Özlemedin Mi

Özlemedin mi
Senin de soluna saplanmadı mı bir acı
Dolmadı mı gözlerin
Adımı anmadı mı istemsiz dillerin
Ya gecenin yarısı, sinmedi mi kokum odanın duvarlarına
Kalbinde hissetmedin mi beni
Sahi, özlemedin mi beni

Ben çok özledim seni
Gülüşünü,
Bakışını,
Deli gibi aşkını haykırışını...
Ben çok özledim seni
Ya sen, gece gözlüm,
Şiir sözlüm,
Söyle, özlemedin mi?

Saplanmadı mı bıçaklar en üryan yerlerine
Kanatmadı mı yokluğum dilinle dudaklarını
Yanaklarından akarken sevdanın yaşları,
Dudakların anmadı mı adımı
Yastık altında hıçkıra hıçkıra ağlamadın mı
Eline aldığın bir eşyada dolmadı mı gözlerin
Duvarlar, tavan, o sevdiğin kedi bile sormadı mı beni, "Nerede?" diye
Ya simitçi çocuk, "Ablam nerede, artık sıcak simit almıyor," demedi mi
Sahi, özlemedin mi beni

Özlemedin mi
Her köşe başında aramadı mı beni gözlerin
Geçtiğimiz sokaklarda yankılanmadı mı sesim
Gözlerin dalıp gitmedi mi yürürken
Aklına düşüp durmadı mı ellerini tutuşum,
Gözlerine aşkla bakışım, sıcacık avuçlarımı aramadı mı ellerin
Onu bunu bırak beni özlemedin mi?

Rüzgar yüzüne her vurduğunda,
Saçların uçuşurken hissetmedin mi parmaklarımı
Yağmur yağarken usulca camına vurduğunda,
Islanmak geçmedi mi aklından, birlikte kahkahalarla sokaklarda koşmayı istemedin mi

Özlemedin mi gerçekten
Sokağın köşesinde sarılışımızı
Gözlerindeki ışığın içime işleyişini
Öylece bakışını, bakarken dünyayı unutup sadece bizi yaşadığın anları
Gözlerimin buğusunu,
Yastığa sinen kokumu,
Sana sımsıkı sarılan kollarımı...
Sahi...
Hiç mi özlemedin beni,
Hiç mi gelmedim aklina,
Hiç mi adam hiç mi?
Özlemedin mi,

18.02.2025 10:22

Deniz Gece Mavisi

Özür Dılerım Yüreğım

Bilmiyorum bir gün olurda bunları okurmuyum sana ama
Sadece bil istiyorum
Seni çok özlüyorum
Gidişinin gocukleri altında kaldi bedenim
O kadar kirildim ki sana
Her kirigim yine yüreğimi parçaladı
Her an aramanı beklemek ne kadar acı biliyormusun
Telefona saatlerce bakıp kalmak
Sana yazdığı şiirleri saatlerce tekrar tekrar okumak

Sen hiç şafağa yalvardın mi
O iyi olsun bana ne olursa olsun diye
Ben yokluğunda her gece yalvardım
Tek tesellim şiirlerim di
Sadece onlar yüreğimi sıcak tuttu
Uçurumun kenarına bırakıp gittin
Ve ben bir saniye bile düşünmeden atladım
Ölüm korkutmadı beni sensizlik zaten ölüm du
Azrail bile senin suretinle gelmişti bana

Şimdi acımı tarif edecek sözcük bulamıyorum
Kendimi suçluyorum da seni yine suclayamiyorum
Ne zaman sana kızacak olsam yüreğim tokat gibi çarpıyor yüzüme seni sevdiğimi

Yine sen düştü dilimle duraklarım arasına
Ama bu defa yutkundum
Yasaklanmıştı adin dilime
Ve bıraktım kalemi ansızın
Artık şiirlerimi gomdum maziye
Bugün değil ama yarın unutucam seni
Özür dilerim yüreğim
Özür dilerim sevdiğim
18.01.2023 17:00

Deniz Gece Mavisi

Paletimdeki Son Renk

Bu akşam yine sana hasret
Sana sevdalı yüreğim
Gidişinin ayak sesleri yüreğimi arşınlıyor
Seni çok özlüyorum
Hani diyorum şimdi burada olsa
Başını dizlerime yatırıp okşasam tel tel saçlarını
Koklasam içime çeksem kokusunu
Ciğerlerim kokusuyla dolsa
Gece şahitlik etse aşkımıza
Gelsen bana

Yerde iki mum olsa
Bir aşk biri hasret olsa
Aşkım sen olduktan sonra hasreti de çekerim içime
Zerre pişmanlık duymadan
Gelsen bana
Ya bir gece yarısı yada gün ortası
Kanayan yüreğime derman olsan
Boş kalan avuçlarımı ellerinle doldursan
Göz bebeklerimde raks etse mutluluk
Ve sen yine bana aşık olsan

Gece demlenirken günün koynunda
Gözlerini kapatsan kollarımda
Haram bilsem başka teni
Başka nefesi
Nefesim sen olsan
Yer gök ortadan ikiye ayrılsa
Yarısına umut desek
Yarısına sevda
Yeşerse tam ortasından aşk
Ve yeniden doğsam dilinle dudakların arasında
Sesin en güzel şarkıyı kulaklarıma fısıldasa
Dile gelse duvarlar bu kadın seviyor seni dese
Çatlasa sabır taşı düşlerimde belirse sülietin
Yarınlarıma yazılsa adın
Gözlerimden damla damla aşk aksa
İçsem kana kana kıyılarından
Gönlümün sol yarısı olsan

Göğüs kafesinde uyutsam tüm acılarımı
Belesem mutlulukla dudaklarımı
Kundaklara sarsam yalnızlıkları
Çeyiz sandıklarına kilitlesem pişmanlıklarımı
Boyasam geceyi eflatuna
Deniz mavisini gözlerinden alsa
Pembe yanaklarında çiçek açsa
Paletimdeki son renk beyaz olsa
Kanat çırpsa bir güvercin gibi gökyüzüne
Allı morlu yeşilli şekerler gibi rengarenk olsa tüm dünya
Sen adımı yazsan kırmızı tükenmez kalemle
Ben sevdanı çizsem yürek tuvalime

Kasıklarımda sancıyan umutsuzluklarıma inat
Mavi yüzlü bebekler dünyaya getirsek
Anasız babasız
Tıpkı hayallerimiz gibi
Dokunsak bir sihirbaz çubuğuyla
Tüm acıyan kanayan yüreklere
Gelsen bana

Deniz Gece Mavisi

Papatya

Papatyalar arasında yürürken,
Kalbim seni düşünmekten usanmazken,
Bir yaprak daha kopar, seviyor musun diye,
Ve içimdeki ateşi sorgular gözlerin.
Bir yumru takılır bogazima,
Dilimde hep aynı şarkı,
Yuregimde sen.

Papatyaların masumiyetiyle dolu,
Aşkın sırrını çözmeye çalışırken,
Her kopan yaprakla daha da yaklaşırız birbirimize,
Nefesin karışır nefesime.
Ve sonsuz bir sevginin müjdesini taşır papatya.

Bir yaprak daha, bir umut daha,
Gözlerinin derinliklerinde kaybolurum,
Papatyaların dilindeki cevabı beklerken,
Aşkın büyüsüne kapılırım bir kez daha.
Sen benim papatyamsin
Ve ben her yaprağını ayrı ayrı sevdim
27.02.2024 11:32

Deniz Gece Mavisi

Papatyaları Bana Sevdiren Adam

Hazana dönmüş yüreğimi,
Bahara döndürensin sen.
Gülmeye müebbet yemiş yüzümü,
Gülüşüyle muaf edensin sen.

Aşka olan inancımı yitirdiğimde,
Aşka olan inancımın sebebisin sen.
Karanlık dünyama, gözleri ile doğan,
Dünyamın aydınlığına sebepsin sen.
Üşüdüğünde yüreğimi,
Soğuduğunda kalbimi,
Özlediğinde tenimi,
Hayali ile ısıtansin sen.
Yalnızlığıma yalnızlığı ile gelen,
Yalnızlığımı unutturan sebepsin sen.

Param parça etten kalbimi,
Sözleriyle saran, gülüşüyle iyileştirensin sen.
Nemli gözlerimin durulmasını,
Ağrıyan kalbimin acısını,
Aşkı ile,sevdası ile dindirensin sen.
Söz olup dilime düşen,
Şiir olup dilime dolaşan ,
Şair olmamın sebebisin sen.

Kederden dolmuş yüreğimi,
Sesi ile dağıtan,
Gülüşü ile unutturansin sen.
Solduğunda kırlarda papatyalar,
Bahar esintisi kokunla,
Papatyaya olan sevdamın sebebisin sen.

Deniz Gece Mavisi

Paslı Hançer

Kalbim göğüs kafesime sığmıyor yine
Yokluğunun paslı hançerleri ciğerimi parçalıyor
Ağır geliyor sensiz bir hayatı yaşamak
Seni soranlara o gitti diyememek
Acıyor sol yanım yara alıyor en güzel umutlarım
Beni bana bırakıp gitseydin bari

Şimdi yokluğunun hezeyanları altında
can vermeme çabası veriyorum
Dilim inkar etse de sevgisini
yüreğim hala deli gibi atıyor adını her duyduğunda

Bugün sokak ta birini yine sana benzettim
uzandım tam dokunacaktım omuz başına
sen misin o deyip sarılacaktım ama dokunamadım
Ellerim buz tuttu parmaklarım dondu
Hala tenine dokunamazken ben
sen nasıl kıyıp gittin
O mavi gözlerime yaşları nasıl reva gördün
hani seven gitmez di
Hani sevgi bitmez di

Ben senden sonra
parmaklarının aşk ile dolandığı
o saçlarımı kestim
Ellerime prangalar taktım
Gözlerime miller çektim
Hani bir şarkımız var dı
her şey seninle güzel
o şarkıyı bir daha hiç dinlemedim
Sen yoksun ya sen gittin ya
Kendime bile itiraf edemedim
İçimdeki geveze kuşu susturamadım
Ateşi söndüremedim

Oysa ne yeminler etmiştim
Seni görünce bakacaktım gözlerine
Tükürecektim tam suratının ortasına
Kaldırıp elimi
o öpmelere doyamadın avuç içlerimle
 en afilisinden patlatacaktım tokatı yapamadım
Gölgeni bile görsem
sarılacak kadar çok sevmiştim lan ben seni

Neden gittin neden bizi bitirdin bile diyemeden gidişin yakıştı mı
o öve öve anlattığın kişiliğine
Elinde salladığın tesbihten de mi utanmadın
Ben sakallarına kadar sevmiştim ulan seni
Bir daha böyle sevilir misin sandın
Ah saçıma akları dolduran
Yürek yangınlarımın tek faili adam
Şimdi hangi gözyaşı söndürür

yaktığın yürek yangınımı
Hangi dil siler gidişinin kelimelerini
Hangi kulak duyar
geceyi yırtan çığlıklarımı
Söyle hangi yürek affeder seni
Sen umutlarımı kestin
bende saçlarımı
Hepsi bu

Yatağın yılan
Yastığın çayan
Ve Koynuna aldığın yarın akrep çıksın
en mutlu olduğun anda
Azrail Şah damarından öpsün
Bana yaşattığını yaşamadan ölme
Ölme Sevgili
Ölme
04.12.2023 23:55

Deniz Gece Mavisi

Peki Ozaman Git

Bir gece ansızın gelsen bana
Desen kovsanda gitmiyorum
Saçlarımı parmaklarınla buluştursan
Sonra uzun uzun baksan göz bebeklerime
Sen çok severdin ya onları mavi mavi

Sonra acmısın desem kuşun sütüne kadar getirsem ayaklarına
Sen anlatsan ben dinlesem
Ben anlatsam sen dinlesen
Bıraksak bedenlerimizi radyoda çalan müziğe

Ansızın dolansa ellerin belime
Çeksen beni kendine
O an nefesim kesilse
Donup kalsak oracıkta öylece
Cama vuran yağmur damlacıklarıyla silkinsek

Sonra uzansak boylu boyunca yerde duran o ayı postuna
Hani nasıl avladığını övüne övüne anlattığın o posta
Sohbetimize eşlik etse bir bardak kırmızı şarap
Hani sen beyazı güzel derdin ben kırmızısı
Çok severdin benimle iddalaşmayı
Sonra yine senin dediğin olsun derdin
Hiç kıyamazdın bana

Yine kıyamasana
Biliyorum gitmek zorundasın
Bu rüya bitmek zorunda
Az daha kalsan olmaz mı
Az daha çeksem kokunu ciğerlerime
Dile kolay değil mi tam 20 sene özlemle hasretle beklemişim seni

Hayır gidemezsin
Gitme lütfen
Sana daha mısır patlatıcam
En sevdiğin şarkıyı mırıldanıcam
Gitmesen olmaz mı
Peki o zaman git
Ve söyle gittiğin yerlere çok şanslılar çok şanslı

Deniz Gece Mavisi

Pişmanlığım

Her şeyi, her şeyi unuturum ama
Allah'ım, ya canımı al ya da sevgimi diye ağladığım,
"Öl, öl!" diye kalbimi yumrukladığım anları asla...
Ben hâlâ hesap veremiyorum yumrukladığım duvarlara.
Hâlâ... Hâlâ...

Senin için döktüğüm gözyaşlarında yıkasınlar bedenini.
Beni üzdüğün kadar üzül.
Beni ağlattığın kadar ağla.
Benim kadar hiçe sayıl.
Hasret kal kokuma, sesime, gülüşüme...
Beni yaktığın kadar yan.

Oysa seni o yangından kurtarmak için
Sabahlara kadar ağlamaya razıydım.
"Bitti" derken hiç mi sesin titremedi?
"Kendine iyi bak" derken dilin?
Vedalar soğuk olurmuş,
Buram buram ter döküşün neden di?
Şimdi, çöpe attığım bir poşet kadar bile değerin kalmadı senin.

Sen başkalarına güldün ya,
Sen başkalarına şiirler okudun ya,
Şarkılar yazdın ya...
Artık ben de yokum sende.

Şimdi gidebilirsin.
İster elinin körüne, ister cehennemin dibine...
Git! Git! Git!
Küfürlerim zincirini kopartmadan git!
Öyle bir git ki:
Bütün güller avucunda,
Bütün sözler dudağında
Ve bütün aşkların yatağında solsun.
Git!
Kötü söyletme.
Mezar taşında adam yazsın,
Adam...
Artık ne duamsın,
Nede bedduam,
Sadece pişmanlığımsın,
Pişmanlığım...
03.07.2025 01:12

Deniz Gece Mavisi

Prematüre Umut

Ağlama sevdasında bin nefes alıp amin dediğim yürek
ağlama yalnız gecelerin yalnızlığı
bir şarkı gibi bir şiir gibi
bazen de acı gibi
ağlama

mavi badanalı evinde mavi yastıklar düşün
içinde koşan umut çocukları
allı morlu bin bir renk çiçek
fesleğenler begonyalar
tak gözlerine yıldızların en parlağını fer niyetine
iç kana kana sevda ırmaklarının memba sularını

dol geceye
yırt acının kanlı gömleğini
çiz yüzüne kocaman bir gülüşü
dön yüzünü rüzgara
az sonra okşayacak unutma

unutma
hadi yeniden doğur
prematüre bir umudu
yaşamaz diyenlere inat
yüreğinde besle
dualar sür her bir yanına
tut Rabbinin ellerini sür gözlerine
ve yudumla
en son acı göz yaşını

bir yerlerde bir damla göz yaşına can verecek insanlar var
bil ve dökme boşa
sen ağlama
yağmur ağlasın
bulut ağlasın
sen hep gül şiir yürekli adam
bak güneş senin için doğuyor

Deniz Gece Mavisi

Rabbım

Rahmetinle yoğrulmuş gönül tahtımda,
Varlık aşkıyla dolu, yaradanima şükurler olsun .
Kulun oldugum her anın kıymetini bilir,
Dualarimda sana kavusmayi umut ederim
Efendimiz'in nur yüzlü hatırı için,
Gözlerimizden süzülen bir sevda var
Icimizde senin kulun olmanın haklı sevinci var
Kulluk şuuruyla her namaz da sana yöneliriz,
Secdeye kapanır, tevhit ederiz

Şükürler olsun Rabbım deriz her halimize
Yaratılmışlık şuurumuzla dolar kalbimiz.
Affet ey Rabbim bizi, hidayetle doldur,
Yüreklerimizi
Dualarla açılan ellerimizi boş çevirme.
RABBIM

Mevlam adını anarken dilim,
Pek yüce, pek kudret dolar içim
Gönlümde hissettigim nurun için
Yıldızlar dizilir gökyüzüne rahmet rahmet
Tesbih taneleri gibi dizilirim.
Sana olan aşkım sonsuz, ey Rabbim.

Sen nursun
Sen yolsun
Sen içime doğan huzursun
Sen yüreğimi duyan
Sen yürek yanginlarimin tek sebebisin
Ellerim duada
Gözlerim semada
Sen yüreğimi ıslatan tek yağmursun
En umutsuz anımda beni bulan el
Başımı okşayan yüreksin
RABBIM.sen benim bu dünyada yaşama ve ahirette mutlu olma sebebimsin
Duy beni Rabbbim

Hiç bir dilin hiç bir sözcükleri
İçimdeki gizli yerini anlatmaya yetmez
Sen anlatılmayan Sen anlatilamayansin
Ellerim gözlerim yüreğim benimken Sen beni ben edensin
RABBIM
Gözümden akan yasa yemin olsun ki
Aldığım her nefestesin
Ve adını anmadan son bir kez olmeyecegim.
Söz veriyorum 29.12.2023 Gece Mavisi

Deniz Gece Mavisi

Ruh-u Revanım

Ey ruh-u ömrüm, ey dili-rubam,
Hançer-i yokluğun deldi bağrımı her an.

Bir işgal-i vatan oldu ser-i bedbah yüreğim,
Zemher-i ayaz sardı her köşeyi sancım her ha zan

Dilim har, yüreğim ayan, gözlerim kan ile yaş,
Bedenim naçar, yokluğun hazanında savrulur taş.

Ben ki hiç gülmedim bir an, ey dili-rubam,
Gönlümde server-i saltanat yaratan sevdam.

Bir dem ki ol ırmaklar sükut-u naçar akmakta,
Ey ruh-u revanım, gözlerimde ömür sarkmakta.

Her zerrem senin aşkınla yoğruldu, ey gönlümde pür-i pak,
Toprağım oldun, gözyaşım sulandı, her dem sana ayan.

Zemher-i ayazda bile kalbim seni anar,
Her nefesim feryat-ı aşka dönüşür, yanar.

Ellerim, yüreğim senin adınla sızlar,
Ser-i nâlân yüreğimde aşkınla tutuşan, yangınlar var.

Ey medar-ı iftarı kalbim, ey can-ı yârim,
Sensizliğin harabesinde bile sen varsın, ey yar.
14.09.2025 10:59

.

Deniz Gece Mavisi

Ruhum

Ruhum, deli bir rüzgar gibi,
Gezer durur.
Gökyüzüne baktıkça,
Bir yıldız gibi parlar içimde.
Gönlümde gizli hazine,
Sonsuzlukta arar kendini.
Her an, her nefeste,
Bir damla huzur beklerim.

Ruhum, dalgalı bir deniz gibi,
Çalkalanır, durulmaz.
İçimde bir fırtına,
Sükuneti arar her an.
Zaman akıp giderken,
Ruhum dinginleşir yavaşça.
Hayatın ince dokusunda,
Kendi yolunu bulur, dururum.

Karanlık gecelerde bile,
Bir umut ışığı yanar içimde.
Ruhum, sonsuz bir yolculukta,
Huzuru bulmak için bekler.
Bazen bir anı bazen bir gölge
Bozar yalnızlığımı.
Gitarın o demli sesine bırakırım bedenimi.

Ayak parmak uçlarım kendiliğinden kalkar dansa,
Deli eden bir uğultu alır götürür beni uzaklara.
Sigaramdan derin bir nefes çekmişcesine
Ciğerlerime dolar sensizlik.
Ruhun ruhuma kilitli,
Ruhunu ruhuma değdir,
Bitsin bu hasret.
Hadi fısılda kulaklarıma
Aşkın melodisini,
Nota bilmeyen yüreğine inat.
12.06.2024 11:13

Deniz Gece Mavisi

Rüya Prensim

Seni seviyorum
Dilimle dudaklarım arasında ihtihar etsede kelimelerim
Seni düşünüyorum gülüşünü bakışını
Sen benimsin deyişini
Saçının yüzüne düşüşündeki o gölgeyi
Biliyormusun aşkim yine heybemde hasret gırla
Yine sokağın kaldırımlarını arşınlıyor ıslak parmaklarım
Geceye hasret yüreğime sen düşüyor

Sokağın en ücra köşesinde anılar takılıyor göz bebeklerime
Buradan ta oraya yol oluyor sözlerim
Bir sigaranın dumanında hasretim
Üç kere çekiyorum seni içime
Her dumanda birazdaha sen kaplıyor ciğerlerimi
Ağır geliyor battaniye altı yalnızlığım
Güzel gözlü sevgilim
Seni özlüyorum

Sana kuruyorum tüm saatleri
Akrep yelkovana kafa tutarken
Ben sessizliğin canına okuyorum
Dün gece yine yağmur yağdı arkasından gök gürledi nasıl korktum
Sen yanımda olsan hiç korkmazdım sevgilim
Masallar geliyor aklıma
Uyuyamadığim gecelerde bana anlattığın o masallar
Hani beni pamuk prenses yapıp kendinide prens yaptığın
Yeniden öpsene beni
Uyandırsana hasret uykusundan
Söz veriyorum bu defa boş kalmayacak yanakların
Çünkü ben içimdeki senlerin adını koydum
Aşk
Aşığım sana rüya prensim aşık

Deniz Gece Mavisi

Rüzgar Fısıltısı

Biliyormusun geceler büyüdü içimde,
sensizliğin ağırlığında ezildi baharlar.
Her sokak başı, her gökyüzü parçası
senin adını fısıldadı usulca.
Ellerim boşluğa uzandı,
sanki dokunsam dökülecekti
gözlerinde saklı kalan son bakış.
Dudaklarımda yarım kalmış bir cümle,
içimde yankılanan sessiz çığlıklar oldu

Ve şimdi,
sensiz geçen her an,
kalbimde paslı bir bıçak gibi iz bırakıyor,
zamanın durduğu o yerde,
yalnızlık kaderime mühürleniyor…

Geceye sığmaz oldu adın,
her yıldız, her gölge seni hatırlatıyor.
Ay ışığına dokunuyorum usulca,
belki parmak uçlarımda
senin sıcaklığını bulurum diye.

Rüzgâr fısıldıyor kulağıma,
unutulmuş bir şarkının kırık notalarını,
her melodi, her hece
seninle tamamlanmayı bekliyor.

Ve ben,
zamanın küskün kıyılarında,
sensizliğin derin sularında
bir avuç hatıra ile savruluyorum...

Geceler büyüdü içimde,
ama sen hâlâ o ilkbaharda,
gözlerimin en derininde saklısın.
Ve ben ısrarla adını anıyorum
Aşk.
09.03.2025 18:30

Deniz Gece Mavisi

Saat 23:00

Aylardan mart günlerden pazar
Saatim 23:00
ve ben yarı uykulu yarı uyanık
Hafif bir rüzgar esip
Okşadı Kulaklarımı
Gece bir başka güzeldi

Şarkılar şiirlere meydan okuyor
Şiirler şarkıların İpini çekiyor du
Gökyüzü ilk kez pembeye boyanıyor du
İçimde dansa kalkan damarlarıma inat
Hücrelerim dilime hükmediyor du
Sus diyor du sus

Gecenin ahenginde
Kahverengi bakışların
Siyahi Saçların
Ve yanik buğday tenin ay gibi doğuyor du
Yıldızsız gece olmaz diyen iç sesime inat
Duruşun
Bakisin
Ve gülüşün farklıydı herşey
Farklıydık biz
Sanki seni yıllardır taniyormuscasina o tanıdık his

Sesinin tinisinda can bulan sözcükler eşliğinde
Devam ediyordu gece
Yelkovan akrebe çelme atıyor
Akrep ise kollarını bağlayıp ayaklarını yere vurarak küstüm diyor du adeta

Sesin sıcak bir ney tinisi
Kulağımdan yüreğime akıyordu damla damla
İnsan her dakika bir sesi duymak ister mi
Bir sesi özler mi
Gece geceliğini giyip iyi uykular derken bana
Kulaklarimda kalan sesin
Ve yüreğimde duran varlığın göz kırpıyor du bana
Ne güzel bir geceydi
Ve iyi ki tanıdım seni
Gecenin ürkek bakışlı şairi
Iyiki tanıdım seni 18.03.2024 01:37

Deniz Gece Mavisi

Saat Dört

SAAT DÖRT

Özlemin barometresi var mı, bilmem ama dinle:
Seni özlemek… çölde donmak,
Kutuplarda yanmak gibi.
Bir serap görmek gibi —
Orda olduğunu bilmek,
ama ulaştığım anda
yok olman gibi.

Seni özlemek,
bir masalın önsüzü gibi.
Sayfa sayfa çevirip
tekrar tekrar okuduğum
yıpranmış bir kitap gibi.

Kırık dökük harfler
boğazıma dizilirken,
En mutlu anda
dibe vuruşum…
Zihnimin bana oynadığı
bir oyun gibi.

Bu kaçıncı duvara çarpıp
yosun tutuşum?
Kaçıncı hayal kırıklığı
seni özlemek?

Bir bataklıktayım sanki,
Çırpındıkça batıyorum.
Bir dal ne zaman uzanır,
bilmiyorum…
Ama bekliyorum.

Özlemek denilen şey,
belki de tam budur:
Kelimeler dudaklarımda
buz tutar,
anlatamam seni.
İki dakika tutarım nefesimi,
Dünya film şeridi olur
gözlerimin önünde.
Ölüm korkusu sarar bedenimi.
Oysa…
"Yarimdir hayat hikayesi."

İşte,
özlemek böyle bir şey:
Yarısı ateş,
yarısı kor.

Seni özlediğim günü anladım.

Ciğerlerim,
göğüs kafesimi parçalayarak
şarkılar söyledi.
Boğazımda bir yumru,
yutkunamadım.

Her gece
ölsün diye yumrukladığım
kalbim,
sessizce isyan etti.

Bir ara düşündüm:
Bir yara kabuğunu bu kadar mı özler?
Bir bebek annesine
bu kadar mı hasret kalır?

Sen hiç
dilinin çatlayarak
suyu beklediği anı yaşadın mı?
İşte…
Kurak topraklarıma
bir damla yağmurdur özlemin.

Ve ben,
bugün de seni özledim.
Saat dört.
Ve ben…
seni çok özledim.

Gel diye değil,
bil diye söylüyorum:
Özledim.
Adam (kadın)…
Özledim.
02.05.2025 16:38

Deniz Gece Mavisi

Sabıkalı Düşler

Bu akşam sessizce gel.
Yüreğimi aç, pervasızca gir içeri.
Gölgelerin ağaçlarını devirme artık üzerime.
Deniz kabukları topla, her birinin içine umut yerleştir özenle.
Yıldızlar taç olsun saçlarıma.

Perdeler çek acıların üzerine.
Boya mutlulukları maviye ve aşkı pembeye.
Bir şarkının makasla kesilmiş kıtasıyım.
Ne tanımlanabiliyorum,
ne de tam olabiliyorum.
Biz kulelerden öğrenmedik mi dik durmayı, yıkılmamayı?

Göz kapaklarımda camdan levhalar.
Bir ağaç olsa belki sana,
tahtadan bir kalp bile yapabilirim.
Yüreğimi aydınlatmaya yetmiyor sokak lambaları.
Köpekler pek bir sessiz, dişlerinde kabir azabı acılar.
Bekaretini kaybetmiş kimliksiz ölü,
ve içimde bir bir yıkılan putlar.

Topal çingene, fısıldama artık kulağıma.
Ben hem sağır hem de dilsizim.
Sokakların iki kaldırım arası boşluğunda,
ört üzerimi gece; sabıkalı düşlerim var benim.
Sabıkalı.

Deniz Gece Mavisi

Sabret

Ağlama güzel gözlüm,
Ağlama tatlı dillim.
Bu hallerimiz ar değil,
Yanlış yazmış kader bizi,
Sabret diyorum, sabret.

Biliyorum, biz seçmedik bu yolu,
Biliyorum, hak etmedik bunca acıyı.
Ama geçecek hepsi,
Neler geçmedi ki?
Bir gün gelecek, "Ne günlerdi be!" diyeceğiz.
Belki gözlerimiz dolacak,
Belki içimiz yanacak ama
O günler de geçti diyeceğiz.

Hayat bir sınav,
Bir imtihan değil mi?
Kağıdı boş vermek yakışmaz adam olana.
Kimliğim pembe belki ama
Yüreğim mavi!
Yeri gelir masaya vururum yumruğu,
Yeri gelir tam suratının ortasına hayatın!
Kimse yenemez beni!

Ben izin vermem, kimse üzemez seni.
Ben üzülürüm ama seni üzdürmem!

Hadi, kalk ayağa!
Yorulmak yok,
Pes etmek yok,
Umutsuzluk yok!
Tut elimi, güzel gözlüm,
Yürüyelim beraber!

Yolumuz uzun, daha bitmedi,
Kırık hayallerimizi biz tamamlarız.
Gök griden maviye dönecek,
İnan buna, yeter ki inan!
Yeniden yazacağız kaderimizi,
Mutluluk bir adım ötede.

Şans ver kendine, dene,
Düşersen ben tutarım seni!

Hadi güzel gözlüm, yılmak yok,
Sevdadan, hayattan kaçmak yok!
Bizim hikâyemiz yeni başlıyor,
Güçlüyüz biz seninle!
Aşarız tüm engelleri,
Hadi, devam ediyoruz…
26.03.2025 15:16

Deniz Gece Mavisi

Sadaka Verir Gibi Sevme Beni

Dilenir gibi istemedim ki ben seni,
Sadaka verir gibi sevdin beni.
Şimdi adının yanına koyacak bir sıfat bulamıyorum.
Ceplerimde umutlar suskun;
Dilimde ahlar sancılı;
Gözlerim bilinmezliklerin uçurumlarında.
Her an,
Her saniye,
Her salise aklımdasın,
Seni unutamıyorum.

Sana gelmek isteyen ayaklarıma prangalar takıyorum;
Seni görmek isteyen gözlerime miller çekiyorum;
Adını deli gibi anmak isteyen dilimi çekip koparıyorum.
Hayır diyorum, hayır;
O seni hiç sevmedi.
Sen sadece kandırdın kendini.

Yağmurlu bir gündü,
Ve sen şemsiyesizdin.
Biraz ihtiyaç, biraz da hastalık korkusu, hepsi bu.
Adına aşk diyemezsin;
Dürüst ol kendine.

Sevse aramaz mıydı;
Sormaz mıydı;
Ve ayrılığı hiç düşünür müydü?
Şimdi odana dön ve kaldır
Pencerendeki kara perdeleri;
Yırt ona ait her bir resmi;
Ve çiz dudaklarına mutluluğun buselerini.
Sevseydi yanında olurdu;
Gitmezdi bir adım geri.

Unutma, sevilenler yürekte bir ömür yaşar.
Ten tene,
Can cana,
Kan kana değmese de.
Yalnız mezarı olmaz yüreğe gömülenlerin,
Seni yüreğime kefensiz gömdüğüm günü anladım.

Bana gitmek haramdı,
Sana sevmek.
Ben gitmeyi beceremedim,
Sen de sevmeyi.
Hepsi bu, hadi git şimdi.

Tükürüğüm daha yüzünde kurumadan
Git!
Öyle bir git ki,
Gel dediğim her an dilim çürüsün,
Dudağım kopsun,

Ve bedenim solsun,
Hadi git...
29.05.2024 21:05

Deniz Gece Mavisi

Sadakam Olsun

Hadi, ben beceriksiz bir şairim de
Sen neden bulmadın beni?
Her şiirde,
Her şarkıda, her sözde sana seslendim.
Kulakların sağır mıydı, kalbin mi kapalıydı?
Neden duymadın beni?
Her gece dualar ettim,
Avuçlarıma kokunu resmettim.
Neden görmedin beni?
Gözlerini açıp içine giremezdim ki,
Bir adım atsan, gelirdim sana,
Neden bilmedin beni?

Şimdi nedenlerin ipini "neyse"ler çekiyor.
Koca bir "neyse" oldun hayatımda;
Ve bu, benim "neyse" dediğim kaçıncı bitişim?
Artık takvim yapraklarını saymıyorum,
Gittiğim yolların uzunluğu beni ilgilendirmiyor.
Daha basit yaşıyorum hayatı;
Mesela anlamlar katmıyorum
Kapımdaki kediye,
Çalan telefona,
Gelen mesajlara...
Basit yaşıyorum, çünkü karmaşa içimde.
Sadeleştiriyorum herşeyi;
Beni yoran, üzen, kıran, inciten ne varsa bırakıyorum.

Gelişi güzel bir hayatın
Gidişinin tam da son basamağındayım.
Ceplerimde umutlar yok,
Dilimde keşkeler...
İyikileri bulma ümidimi kaybetmiş yanlarımı
Koyuyorum siyah deri bir valize;
Alıp başımı gidiyorum
Huzurun,
Mutluluğun,
Ve sessizliğin olduğu yerlere.
Valizimde acılar,
Valizimde umutsuzluklar,
Valizimde pişmanlıklar yok.
Bir yük daha taşımam;
Her şeyi ait olduğu yere bırakmayı öğrendiğim günden beri:
Kediyi kapıya,
Seni çöpe,
Ve yarınları rafa koyuyorum.
Dedim ya, basit yaşıyorum.
Ya seviyorum
Ya da gidiyorum; ortası yok.

Ahmet gelmiş, Mehmet gitmiş,
Hiç umrumda değil.
Ahmet'i güler yüzle karşılayıp,

Mehmet’i saygıyla uğurluyorum.
Çünkü ben, değerliyim biliyorum.
Galiba hayatın şifresini yavaş yavaş çözüyorum.
Çözüyorum, çözmesine de;
Şu soluma saplanan bıçak değilse ne bilmiyorum hâlâ.

Diyafram nefesi alıp, hayatın gelmişine geçmişine sövmek gelse de içimden,
Siliyorum gözlüğümün camlarını ve devam ediyorum yoluma.
Ve bir ses yankılanıyor,
Beynimle kalbim arasında:
"Eşyaları aldığın yere,
İnsanları layık olduğu yere bırak."
Yavaş yavaş terk ediyorum bendeki seni.
Artık biliyorum, yel kayadan;
Sen de benden bir şey alamazsın.
Üstü sadakam olsun, adam.
Sadakam olsun!!!
03.09.2024 13:16

Deniz Gece Mavisi

Sagır Ve Dilsiz Gece

Parçalanmış bir aynadan farksızdı, umutlarım.
Rüzgarsız bir dal,
Passız bir bir dildim.
Yıkılan hayallerimin altında can veriyor du geceler.
Birbir siliniyordu nüfusuma kayıtlı mutluluklar.
Kanlı mühürlerin izleri vardı, dudaklarımda.
Aşk in ambargosunu yıkıyordu,
gözlerimi kanirta kanirta çıkan yaşlar.
Ölümün filizleri yüreğim de kök salıyordu
Bir iki üç hükümsüzdüm.

Yüzüm yama tutmuyordu artık.
Güneşsiz bir gölge,
Kabuksuz bir yaraydım.
Ayak altlarımda ezilen gençliğime inat,
Biraz daha koyulaşıyordu gecenin kara gelinliği.
Misli geçmiş sözcükler öbekleniyordu
Dilimle dudaklarim arasına.
Ve ansızın dökülüyordu içimdeki derme çatma aşklar.
Senler her yere saçılmış, teşbih tanesi gibi.
Benler ise sabıkalı.

Göçebe bir panayırı anımsatıyordu ellerin,
Soğuk ve donuk.
Benzin ise sarımtırak tenimde ,ateş yanığı.
Yılkı at yeleleri saçların,
Ve nal sesleri yüreğimde dört nala,
İçimde bir bozlak ağıdı,
Ve yüreğimde hüzün makamı,
Hiç bir el sözlerin kadar acımasız kullanmıyordu neşteri.
Çığlıklarım arşı arşınlasada,
Sagır ve dilsiz di gece.
Tıpkı sen gibi.

Deniz Gece Mavisi

Sahne Senın

SAHNE SENIN

geçmez dediğin kaçıncı acidan ceketini alıp ciktin sen
üzülme buda geçecek
Bir sabah uyandığında ne acı kalicak
nede acidan eser
hersey saate bağlıdır derdi nenem
vakitsiz gül açmaz

Bir sabah pencerene konan bir guvercinin açım doyur beni diye gaga sesleriyle uyanacaksın
simitçi çocuk yine şarkılar söyleyecek
postacı adem amca yine gizli gizli sana gelen mektupları okuyacak gecenin kulağına fisildayacak mavi
ve umut kelebekleri canlanacak avuç içlerinde
öldü sandığın tüm duygularinida alıp yanına oturacaklar yastığının ucuna güneş şarkılar söyleyecek
böbürlenecek bulutlar
bir kedinin bacaklarına nasıl sarıldığını görünce anlayacaksın yaşamak nefes almak güzel

pencerenden girecek mutluluk rüzgarları yanağını öpecek umutlar
bir makas alıp kaçacak Aşk
bir sabah senin için hayat yeniden yazılacak eline verilecek bir boya tenekesi boya denecek sana ayı maviye güneşi kırmızıya ve bulutları pembeye boyayacaksin pembe bulut olmaz diyenlere inat koşar adım yürüyecek merdivenleri tersinden çıkacaksın

yolda gördüğün ilk teyzenin koluna girip mutluyum ben mutluyum yeniden doğdum diyeceksin
bir sabah gamzelerinde açacak binbir renk çiçekler fesleğen kokusu yüreğini kaplayacak inan ve bekle şair

bir sabah ben gelicem yanına çayı demleyip tostlari fırına atip hadi uyan diycem tereyağ mutlu zeytinler umutlu ve domates şaşkın bakarken bana günaydın diyecek kulağına yarınlar şimdi sahne senin

Deniz Gece Mavisi

Sahtekarlara Veda

Müjde, müjde!
Artık maske takmanıza gerek yok.
Çünkü herkes kim olduğunuzu biliyor.
Sobelendiniz.

Sahte gülüşleriniz, yalan dostluklarınız, uyduruk sevginiz,
Arkadan çevirdiğiniz oyunlar, planlar…
Hepsini gördüm ve sustum.
Ama siz, sustuğum her anı zayıflık sandınız.
Halbuki ben, sizi seviyenize bile inmeye değmez buldum.

Benim sessizliğim sabrımdı — ama o sabır da bitti.
Artık oyun bitti, sahne kapandı.
Ben bu defteri kapattım;
Siz, sayfalarda silik bir leke olarak kaldınız.

İnandım, sevdim,destek verdim, sırtımdan bıçakladınız.
Şimdi o bıçağı çıkarıyorum ve size iade ediyorum.
Hatıra olarak saklayın… çünkü bir daha bu kadar yakınıma asla gelemeyeceksiniz.

Ben emekle geldim, siz numarayla.
Ben kalbimi koydum, siz çıkarınızı.
Aramızdaki fark net:
Ben sustuğumda bile dik durdum,
Siz konuşurken bile eğildiniz.

Artık sizinle aynı ortamda olacak kadar
seviyesiz değilim.
Adınızı bile anmak gereksiz,
Çünkü siz, geçmişte kalmış birer izsiniz.

Maskeleriniz düştü, rolleriniz bitti.
Bu sahne artık bana ait.
Gerçekler konuştu, sahtekârlar sustu.
Yani… maymun gözünü açtı.

Ben şimdi gidiyorum.
Siz sahte gülücüklere, "canım cicim" oyunlarınıza devam edin.
TikTok'u da sizi de bırakıyorum —
Tıpkı bir çöp poşetini konteynere bırakır gibi.

Çünkü siz çöptünüz,
Ve ben çöpe attım sizi.

Yine de adettendir…
Hoşça kalın.
Ben artık yokum.
Ve bu kez, dönmemek üzere gidiyorum.
15.10.2025 18:35

Deniz Gece Mavisi

Sakın Dönme

Kırdığın kalbi yoklamaya gelme.
İçeride sana ait bir "ben" yok artık.
Ben her gece hayaline sarılıp avunmaya çalışırken,
Sen her an beni unutmanın yollarını aradın.
Buldun mu sevgili?

Etrafındaki üç beş yalakayı adam mı sandın?
Herkes benim gibi sever mi sandın?
"Ahımı aldın." diyemiyorum… Ciğerin yansın!
Şimdi ne telefonunda, ne cüzdanında,
En önemlisi de sol yanında bir "ben" yok.
Ben, senin sevmediğin sevdanın diyetini sensizlikle ödüyorum.
Kimse demeye kalkmasın, "O haklıydı" diye!

Ne haklı ne haksız, umurumda değil artık.
Beni kırdığın yerden kırıl sen de.
Umutsuzluğa düştüğün yerde paramparça olsun umutların.
Beni an, beni ara…
Adımı söylerken bile içini sızlatsın sessiz harfler.
Bir zamanlar "ömrüm" dediklerin,
Şimdi sırtında taşıdığın bir yüke dönüştüyse,
İşte en çok da buna yanar için. En çok buna ağlar geceler.

Ben seni affetmenin eşiğinde beklerken,
Sen yokluğumu kutladın başkalarının gözlerinde.
Sandın ki ben de senin gibi kolay silerim geçmişi,
Oysa ben, seni içime gömüp sustum – sen konuş diye.

Kendini kandır! "İyi ki bitti." de dost meclislerinde.
Ama bir gün sessiz bir şarkının orta yerinde yakalar seni adım.
Ve işte o an…
Geç kaldığını anlarsın.
Ama ben de sana dönecek tek bir yol bile kalmadı artık sevgili.

Sakın dönme!
Dönüp de ne anlatacaksın?
Aldığın ahı mı, sattığın sevgiyi mi?
Gideceksen, git ama tam git!
Çünkü ben artık kapattım sana dair ne varsa.
Gönlümde değil, dualarımda bile yerin yok artık.

Sen git, hava at herkese:
"Ben terk ettim." diye…
Ama unutma:
Ne unuturum,
Ne affederim, Nede geri dönerim!
Gittiğin an silerim.
Hadi git bırak sessiz harfler senin sesli harfler benim olsun
Kelimelerin günahı yok sevgili yok!!!
07.08.2025 01:12

Deniz Gece Mavisi

Saklı Huzur

Bulutlu bir geceydi.
Gökyüzü suskundu ama onun içinde kelimelere dökülemeyen bir fırtına vardı. Gözleri ıslaktı genç kızın…
Sanki her damla, yüreğindeki kırıkların sessiz çığlığıydı.
Bedeninde derman kalmamıştı, dili konuşmayı çoktan unutmuş gibiydi.

Sadece susuyordu.
Sadece… yorulmuştu.

Alışkanlıkla eline aldığı telefonun ekranında, hiçbir amacı olmadan keşfette gezinirken karşısına bir canlı yayın çıktı. Parmakları durdu.
Ekrandan yükselen bir ses doldu odasına. Ama bu ses... kulağına değil, doğrudan ruhuna dokunuyordu.

Sanki kelimeler onun için söylenmişti.
Sanki bir yabancı, ruhunun derinliklerini okuyordu.

İçindeki sessizlik ilk kez anlam buldu. Yaralı kalbi bir anlığına sustu... sadece dinledi.

Ve sonra, belki de hayatında ilk defa, içinden bir ses onu o yayına girmeye itti.
“Kötü ne olabilir ki?” dedi kendi kendine. “Hem... biraz dinler, sonra çıkarım.”

Ama öyle olmadı.
O yayın, onun ruhunun derinliklerine indiği o son noktaydı.

Bir anda gelen "Sese gelir misin?" davetiyle yüreği hızla çarpmaya başladı.
Kararsızdı…
Korkuyordu…
Ama içinde çoktan uyanmış bir cesaret vardı.
Bastı katıl butonuna.

Karşısına çıkan insanlar öyle içtendi, öyle sıcak karşıladılar ki onu…
Sanki yıllardır aradığı ama hiç bulamadığı o “aitlik” duygusu bir anda orada vücut buldu.
Tedirginliği usulca eridi, yerini tarifsiz bir huzura bıraktı.

Ve o an...
İçinde biriken tüm duygularla, sesi titreyerek ama yüreğiyle okudu şiirini.

Sözleri beğenildi.
Ama ondan da öte…
Anlaşıldı.
Duyuldu.

Yüzünde bir tebessüm belirdi.
Gözyaşları bu kez acıdan değil, içten gelen bir sevinçten süzüldü yanaklarına.
Ama gitmesi gerekiyordu.

"Tekrar gelirim...
Hoşçakalın," dedi sessizce.
Yayından çıkarken, orada tanıdığı o insanlar…
Sadece birkaç dakika içinde kalbine dokunmuşlardı.

Ve işte o an, fark etti genç kız...
Yıllardır aradığı huzur, belki de sadece birkaç kelimede, bir şiirde, bir sesin sıcaklığında saklıydı.

Sanki artık aramak zorunda değildi.
Sanki yıllardır eksik olan parçayı bulmuştu.

Bazen huzur, sadece kelimelerde gizlenir.
Bazen bir şiirin kıyısında oturur,
Bazen bir yabancının sesinde saklanır.

Kanayan kalplerin fısıltısını…
Yalnızca başka kanayan kalpler duyabilir.

Ve o gece…
O kız, o sesi duydu.
Yüreği ilk kez bu kadar sessiz ama bu kadar doluydu.

Çünkü bazen en büyük çığlıklar, sadece bir fısıltıyla başlar ve geceye kazınır.
Genç kızda beynine kazımıştı,
Saatin tiktak seslerine inat yaşadığı o kısa ama en uzun anları.
07.07.2025 10:36

Deniz Gece Mavisi

Saklı Resim

Ben gözümü sildim de, ağladım diyemedim.
Acıttın da kalbimi, kimseye göstermedim.
Gecelere umutlar bağladım, diyemedim.
Resmin olan albümü, kimseye göstermedim.

Hasretini içime, her nefeste gizledim.
Gönlümün ıssızlığı, hep yolunu gözledim.
Şu kalbimi ben sana, vazgeçilmez sözledim.
Resmin olan albümü, kimseye göstermedim.

Bir adın kaldı bana, yara gibi gizledim.
Giderken adım adım, gözyaşımla izledim.
Yüreğim hazan doldu, ciğerimi közledim.
Resmin olan albümü, kimseye göstermedim.

Sevda dedikleri bir masalmış, bilemedim.
Adını silemedim, bir yere ulamadım.
Yârim diyecek kimse, inan ki bulamadım.
Resmin olan albümü, kimseye göstermedim.

Yüreğim karalıdır, denizlerim hep suskun.
Mavilerim çalınmış, dillerim sustu, küskün.
Durulmaz ki denizim, bitmez fırtına, eskin.
Resmin olan albümü, kimseye göstermedim.

Yüce yüce dağları, geçer sana koşarım.
Sensizliği içime koymam, nasıl yaşarım.
Beni bende arama, varlığınla coşarım.
Resmin olan albümü, kimseye göstermedim.

7+7 : 14 lü Hece Ölçüsü ile yazılmıştır.
29.05.2025 14:25

Deniz Gece Mavisi

Saklımsın

Gecenin en ıssız anında düşer adın dudağıma,
Kimseler bilmez ben büyürüm susarak hep sana.
Azalırken artar içimde, yakar içten içe bir yara,
Beni benden alır, sen yapar sonunda.

Dilimle dudağım arasında tek gerçeğimsin,
Gitmek istediğim yol, varmak istediğim limansın.
Diyemem ellere, gönlümde gizli fermansın,
O benim diyemem…
İçimde saklı sevdamsın.

Konuşsam yıkılır içim dışıma,
Susarım, sen kalırsın yalnız başına.
Kaderin yazdığı yerde adın var unutma,
Saklımsın, saklı kal sonsuza…

Dilimle dudağım arasında tek gerçeğimsin
Gitmek istediğim yol, varmak istediğim limansın.
Diyemem ellere, gönlümde gizli fermansın,
O benim diyemem…
İçimde saklı günahımsın.

Deniz Gece Mavisi

Salçalı Ekmek

Canımı yakıyorlar!
Kalbimi kırıyorlar!
Senin emek emek uzattığın saçlarımı,
Zalimce yoluyorlar!
ANNE!

Dizlerine ihtiyacım var!
Biraz uyumaya…
Uyanınca daha güçlü kalkmaya!

Anne…
Yoruldum!
Anne… acıyorum!

Ben senin küçük meleğin,
Prensesin değil miyim?!
Anne, kız onlara!
Ben hâlâ kıyamıyorum!
Canımı yakanlar hep canım anne,
Canım!

Şimdi ben kime kızayım, anne?!
Saçıma yağan yağmura mı?!
Gözüme dolan yaşama mı?!
Kime kızayım anne, kimeee?!

Sevgi denen Azrail… çok acımasız anne!
Vurdu! Vurdu! Vurdu dizlerime!
Senin taktığın kanatları kırdı anne,
Kırdı...

Oysa sen öğretmiştin uçmayı,
Ama öğretmemişsin anne, kötü olmayı!
Bunlar iyilikten anlamıyor, anne!
Anlamıyor...

Anne!
Canım yanıyor!
Anne! Acıktım, doymuyorum!
Salçalı ekmek yapsana!

Hatırlıyor musun anne…
Elini omzuma koyup sormuştun:
"Sen mi güçlüsün, ben mi?"

"Ben!" demiştim…

Sonra elini çekip yine sormuştun:
"Sen mi güçlüsün, ben mi?"

"Sen!" demiştim…

“Neden?” dediğinde…
“Elin omuzumdayken, dünyanın en güçlüsü benim annem!” demiştim…

Evet anne!
Senin elin omuzumda olduğu sürece,
Dünyanın en güçlüsü benim!

Sakın elini omzumdan çekme anne!
Anne… annem…
Beni yüreğinde uyut…
Çok yoruldum anne…
Çok… yoruldum anne annem…
08.09.2025 11:46

Deniz Gece Mavisi

Samimiyetsiz Suretler

Bugün bir şeyi fark ettim hayatımda…
Etrafım insanlarla dolu; seven, değer veren, özleyen, bekleyen…
Ama ben yalnızım.
Ve yalnızlığın en zoru da bu olsa gerek: kalabalıkta yalnızlık.

Bazen sıkıyor beni samimiyetsiz suretler, yap-boz aşklar, basma kalıp iltifatlar…
Ona buna şuna hep aynı yalanlar…
"Allah'ım boğuluyorum, yardım et," dediğim anlarım çoğaldı.
Hiç kimse kimseyi anlamıyor.

Derdi olan anlatıp seni dinlemeden yol alıyor,
Oysa sen de bir insansın.
Artık hayatımda yaz yağmurları değil, huzur istiyorum:
Bir çiçeği koklamak, kırlarda koşmak, umarsızca kahkahalar atmak,
İçim çıkana kadar ağlamak…
Hiç tanımadığım birine derdimi anlatıp
Dertlerimi kucağına bırakıp kaçmak istiyorum.

Ama hayat bazen o kadar gürültülü ki
Kalbimin fısıltısını bile duyamıyorum.
Sanki herkes kendi filminde başrol oyuncusu ben ise kendi filmime figuran bile olamıyorum.

Bazen bir bankta oturup
Hiçbir şey düşünmeden gökyüzüne bakmak istiyorum.
Belki bir bulut geçer içimden,
Belki bir rüzgâr saçlarımı okşar
Ve "yalnız değilsin" der hafifçe.

Sonra yine kalabalıklar başlıyor
İçi boş kalabalıklar…
Yine koşuşturan yüzler, yarım kalmış cümleler,
Bir türlü tutulmayan sözler…
Kalbimin içine sığmayan bir sessizlik var
Ve kimse bu sessizliği duymuyor.

Gülüşlerim sahte geliyor bazen,
Mutluluğum ödünç alınmış gibi…
O yüzden kaçmak istiyorum
Kalabalıktan, beklentilerden,
Üzerime yapışan tüm rollerden uzaklara…

Küçücük bir kulübede
Sadece sobanın çıtırtısını dinleyerek yaşamak,
Bir fincan çayın buharına umutlarımı bırakmak…
Kendi nefesimin bile bana arkadaşlık ettiği
O sade yerde huzuru bulmak istiyorum.

Belki bir gün
Kalbimin kapısını çalan biri olur
Gerçek bir tebessümle,
Yalandan uzak, samimiyetle dokunan…

Belki o zaman anlarım
Kalabalıkta bile bir insanın
Bir başka insana nasıl “ev” olabileceğini
Benim evimin hala bir çatısı yok bunu farketmek bile çok acı…

Ama şimdilik tek istediğim:
Biraz dinginlik,
Biraz nefes,
Biraz gerçeklik…
Ve içimde dinmeyen fırtınalara
Küçük bir mola.
Küçük bir mola istiyorum hayat inan çok yoruldum.

Yorgun ellerim
Yorgun ayaklarım
Yorgun yüreğim
Ben yoruldum hayat yoruldum.
16.11.2025 10:53

Deniz Gece Mavisi

Sana Birdaha Dönmeyecem

SANA BİR DAHA DÖNMİYCEM

Gidişini seyrediyorum
Sessiz sakin ve kıpırtısız
Sevenler gitmez diyen şairin gözlerinin içine son kez bakıyorum
Dilimin ucunda yaralar gözümde yaşlar
Gitme demiyorum sana
diyemiyorum

Sen gitmeyi seçtin
Sana gitmek bana beklemek hiç yakışmadı
Sen hiç gelmemiş gibi gittin
Ardında bir ben bırakıp da gittin
Dilimin ucu sızladı
Ellerim ansızın bileklerimden koptu
Hani seven gitmez di
Şimdi ben gitmedim ki deme sakın
Gidişinin ayak izleri henüz sıcakken
Gittin hiç gelmemiş gibi

Şıkı giyin sevgili
Üşütür hasta olursun
Şairinde dediği gibi
Yokluğum soğuk olur
Hadi ört omuz başlarını
Ve sokağın en ücra köşesinde öldür
Tüm sevda sözcüklerini
Gitmen gerekliydi gittin
Bitmen gerekliydi bittin
Ölünün ardından yas tutulamaz ki
Başıma siyah yemeniyi sen
Bağlayıp da gittin

Bir yalandı
Bir rüya
Yada yaşanmamış an di
Ve sen gittin
Gitmeye alışmış ayakkabılarınla
Gittin
Yüreğimde hala ayak izlerin var
Sana kal deme mi bekleme
Unutma ben ilkokulda silgisini kaybeden o kız çocuğuyum
Ve işte o gün öğrendim kaybetmeyi
Hiç gitmiycem seni hep sevicem diyenlerle tanıştım
Onlarda sözlerini yiye yiye gitti
Tıpkı senin gibi

Yüreğimde kimliksiz cenazeler
Yeter demeyi bilmiyor yüreğim
Hep inanmayı seçiyor

Ah bu vicdanım merhametim
Yumuşak kalbim yok mu
Kal desem bir kere kalacakmıydın
Artik aklıma her geldiğinde dilime sus
Yüreğime kanama demeyeceğim
Bil istiyorum
Akan her damla kanda şenli hayalleri ellerimle boğacağım
Üzerine betonlar atıp seni unutacağım

Belki bugün değil ama
Bir sabah kalktığımda sen olmayacaksın
Beynimde
Kalbimde
Ve yüreğimde
Olmayacaksın
Her gece bunun hayaliyle yatıp
Umuduyla uyanıcam
Hadi al paltonu
Ve git yüreğimden
Sana bir daha dönmiycem
Bu aşkın selası okundu sevgili
Başımız sağ olsun

Deniz Gece Mavisi

Sana Kırmızı Çok Yakışıyor

Sana kırmızı çok yakışıyor,
Bir gül yaprağısın nazik teninde,
Gizlice açan bir aşk çiçeğisin,
Kalbinin kapılarına dökülüyor hislerin.

Kırmızı, senin rengin;
Kadehte dönüp duran şarap misali,
Ateşin ve tutkunun diliyle konuşuyor dilin,
Gözlerin, yanıp sönen yıldızlar gibi.

Gecenin en karanlık köşesinde bile
Senin adımların aşkın izini sürüyor;
Bir öpücüğün sıcaklığında saklı,
Sonsuz bir masalın o tatlı melodisi.

Sana kırmızı çok yakışıyor,
Dudaklarından dökülen sözler
Birer aşk mektubu gibi usulca
Dokunuyor ruhuma, ince ince, nazikçe.

Sen, bir yangının ortasında dans eden,
Kırmızı giyinmiş bir rüya gibisin;
Her adımında fısıldıyor kalbime aşk,
"Aşka inan, çünkü ben seninle varım."

Kırmızılı kadın,
Kırmızının her tonunda bir öykü gizli;
Senler gizli, gecenin kulağına fısıldayan
Bir melodi gibisin, aşk dolu dokunuşların izi.

Sana kırmızı çok yakışıyor,
Çünkü sen, aşkın kendisisin;
Kırmızının en sıcak hali,
Bir sevgiliye duyulan özlemin sureti.

Sana bakmak, aşkı hatırlamak,
Kırmızının kalbinde saklı bir sır gibi;
Sen, gözlerimden dökülen her şiirde,
Aşkın en güzel tanımı olarak var oluyorsun.
Sen, kırmızının ete kemiğe bürünmüş halisin
Ve sana kırmızı çok yakışıyor kadın.
02.09.2024 08:17

Deniz Gece Mavisi

Sana Ne

Sanane,
Uyuyamadığım gecelerden,
Sanane yaşlı gözlerimden,
Sanane bitip tükenmeyen nefretimden.
Sanane!
Geçermiş yaralarım,
Dinermiş acılarım,
Geri gelirmiş giden yarim,
Sanane!

Gözlerimden süzülen yaşlardan,
Saçıma dolan aklardan,
Karanlıkların arkasında kaybolan umutlarımdan sanane.
Sana,
Her bir yaram, her bir sızım, içimde hâlâ kanamakta; bundan sanane.
Son bir kez fısıldar, susarım,
Hıçkırıklarımda teselli ararım.
Senin anlamadığın bir hikayenin
Sonundan sanane.
Sanane be adam, sanane!
Sen gittin mi gittin,
Bittin mi bittin,
Sen kurşundan hızlı koşamazsın,
Benden sanane.
18.09.2024 13:27

Deniz Gece Mavisi

Sana Öyle Hasretim Ki

Ah Adam(Kadın)Ah
Sessiz kıyılarıma vuran tek dalga,
Beni benden alan tek fırtına,
Varlığınla bedenimi çepeçevre saran tek sevda.
Damla damla akıyorum sana,
Katre katre doluyorsun içime.
Seni düşünmediğim bir anım yok.

Ellerim ellerinin hasretinde,
Gözlerim gözlerinin limanında,
Ve yüreğim, yüreğinin yakamozunda.
Sen, benim sessiz yaşamımın tek melodisi.
Kirpiklerin, yüreğime saplanmış sanki bir ok...

O kadar çok bendesin ki,
O kadar çok sendeyim ki,
Baktığım, gördüğüm, dokunduğum her şey sen.
Gitmek istediğim yol,
Dokunmak istediğim tek ten,
Dilime dolanan tek dua.
Her şeye biraz sen katıyorum.

Çayıma,
Hayatıma,
Gülücüklerime...
Adın her yere yakışıyor.
Sevdan, yüreğime çakılı kilit.
Saçlarım, hasretinin ayazında üşüyor.
Gözlerim, gözlerini özlüyor.
Hani bir şarkımız vardı ya,
Hep dilime dolanıyor;
Sana öyle hasretim ki,
Hasret sözcüğü bile az geliyor.

Şu an, şu dakika, şu saniye "Gel!" desen,
Koşa koşa gelirim sana.
Yollar, mesafeler, engeller umrumda değil.
Gözlerindeki bir damla yaşa yaktığım şehirler,
Şiirler şahittir.
Sensiz aldığı nefesi haram sayan ben,
Sensiz olamıyorum, sevdam.

Yine silemedim resmini telefonumdan.
"Neden?" der gibi bakıyor bana yumrukladığım duvarlar.
Kırdığım aynalarda hâlâ ellerimin kan lekesi duruyor;
Silmiyorum bile.
Bakmıyorum kendime,
İstemiyorum kimse beğensin beni.
Benim yüreğim sana mühürlü, yar.
Yıllar geçse de silemiyorum.

Her sabah "Seni unutacağım." diye kalkıp,

Yine seninle giriyorum yatağa.
Acziyet değil sevda bu.
Sevdan aldı benden beni.
Gördüğüm her ağaca adını kazıyorum,
Yan yana yazmayan kadere inat.
Oysa ne kadar da yakışırdı adın, adımın yanına.
Uyuyamıyorum;
Uykular da terk etti beni.
Şiirlerim öksüz,
Şiirlerim yetim kaldı sevgili.
Hadi çık da gel,
Yeniden yazalım bu aşkın şiirini.
Hadi, yüreğime hazan uğramadan gel.

Öyle bir gel ki, "O gitti." diyenler utansın.
"Ondan adam olmaz." diyenler boyunlarını büksün.
Gel sevdam, ocakta çayı,
Yüreğimde sevdayı soğutmadan gel.
Ben açtım avuçlarımı, dua olup dökül.
Benim yüreğine damla damla döküldüğüm gibi...

Sen, benim ilk günahımsın.
Ve ben yanmaya razıyım.
Yak beni, adam(kadın); külün külüme karışsın.
Yak beni.
29.12.2024 11:33

Deniz Gece Mavisi

Sana Yazılmış Şiir

Gözlerin diyorum, gözlerin...
İçinde kaybolduğum tek umman.
Sözlerin diyorum, sözlerin...
Yüreğime damla damla akan.
Yüreğin diyorum, yüreğin...
Sığındığım en güvenli liman.
Tepeden tırnağa benimsin, adam(kadın).

Saçların,
Gözlerin,
Ellerin,
Ve o kocaman yüreğin—benim.
Sadece benim.
Sensin tek hedefim,
Sensin geceme doğan güneşim,
Gözümdeki parıltı,
Kalbimdeki sevinçsin.
Sensin benim elim, ayağım,
İki gözüm.

Kader yazılabilir olsaydı eğer,
Adını alnıma,
Sevgini kalbime,
Ruhumu ruhuna yazardım birer birer.
Ama ben bir şairim: seni şiire döküyorum.
Bir bestekârım: adını notalara dokuyorum.
Ve aşk yolunda, yalın ayak
Sana yürüyorum.

Ey aşkından başka lisan bilmediğim adam (kadın),
Vatanım, toprağım, damarlarımda akan kanımsın.
Canıma can bildiğim,
Derdime tek devamsın.
Rabbimden her gece dilediğim,
Dualarımın karşılığı tek dileğimsin.
Ömrümün baharında açan
Tek gülümsün.

Sen benim,
Dibini parmaklaya parmaklaya yediğim,
Bazen yüzüme, bazen dudağıma bulaştırdığım
O çocukça, o masum aşk pastamsın.
Sen benim içimde kalan
Çocuk kalmış tek yanımsın.

Kocaman...
Kocaman...
Kocaman seviyorum seni.
15.07.2025 13:58

Deniz Gece Mavisi

Sandıklar

Ne çok sandık biriktirmişim
Hayatim boyunca
Adam sandık larım
Dost sandık larım
Gitmez sandık larım
Bitmez sandık larım
Seviyor sandik larim

Oysa hayat sandık lardan ibaret değil mis unutmuşum
Şimdi
Sessiz harfler biriktiriyorum
Dilimle yuregim arasinda
Arada bir umutlarimi çıkarıp hava aldırıyorum
Naftalin kokusu gelmesin diye

Hep çatı katı defter arası mazime gömülüp kalıyorum
Çocukluğum bir yerde boynu bükük ağlarken
Geberik şiirler yazıyorum
Ağır geliyor yirmidokuz harf
Yutkunup susmayi öğrendiğim günden beri
Yutkunup Yutkunup susuyorum
Dilim at koşturmuyor dudaklarımda
Yüreğim sahlanmiyor göğüs kafesimde
Gelip yerleşmiyor gülücük nidaları gamzelerime
Ah bu sandıklar
Nereden nasıl gelip buldu beni
Ve neden bu kadar yaktı canimi
Altı bilinmeyenli denklem gibi hayat
Çözdükçe yenileri geliyor
Durup nefes almak gerek Ama nasıl

Şimdi avuçlarımda yine bir sandık
Açıp açmamak arasındayım
Bu defa neremden vuracak hayat bilmiyorum
Ne ciğer kaldi
Nede yürek
Yaralarını sarmaya çalışan eller yine benim

Yavaşça açılıyor acılarımın sandığı
Ve yine bir sandık
Bu defa acımıyorum
Adını soruyorum fısıldıyor
Ben mutlu edecek sandık larınim
Kırıp parçalamak gelsede içimden
Sandiklarla yaşamaya alıştım ben

Nefes almanın yasamak olmadığını öğrendiğim günden beri
Ölmez sandıklarım
Bir bir öldü
Önce umutlarım
Sonra hayallerim
Şimdi ise vicdanım

Insan eksile eksile yaşamayı ogrenirmi
Eksildigim kadar suçluyum
Ve suçlu olduğum kadar eksiliyorum

Deniz Gece Mavisi

Sarılmak Eylem Mi İhtiyaç Mı

Bazen sadece sarılmak ister insan. Kime ve neden demeden, kendini güvende hissetmek ister. Oysa kollar sadece araçtır; önemli olan yüreğin yürekle buluşmasıdır. Yüreğin değmediyse bir yüreğe, kollar sadece yüktür omuzlara. Oysa amaç yüklerinden kurtulmak değil miydi?

İnsan, yükleri kadar vardır bu hayatta. Her yük, daha da güçlü kılar bizi. Yükler ağırlaştıkça hayat şekillenir. Olgunluğun ilk adımları yüklerle başlar; yükler omuzların küçük ya da büyük, güçlü ya da güçsüz olduğuna bakmaz.

Her yük, diğer bir yükün zeminini hazırlar; tırtılın kozasından çıkıp kelebeğe dönüşme evresi gibidir yüklerle mücadele etme yetimiz.

Bebek düşmeden yürüyemez; insan da acımadan, kanamadan ya da yorulmadan olgunlaşamaz. Her aşama sancılı ve ağrılıdır, özünde bir kararlılık barındırır.
"Ben başarabilirim" dediğimiz gün, başarının anahtarı bizim olmuş demektir, çünkü inanmak başarmanın yarısıdır.
O yüzden önce kendimize, sonra da gücümüze inanmalıyız ve sarılmak için fırsat değil, gerekçeler yaratmalıyız. Sarılmak, psikolojik olarak güven duygusunu aktif eder, sarılmak eylem değil ihtiyaç tir,

Deniz Gece Mavisi

Sen

Garip gönlüm günden güne eriyor
Feryadı yok duyanı yok devası yok
Şimdi sensizliğin en saatlerindeyim
Dilimde sökük adın
Dudağımda bir yara aşkın
Onulmaz dertlere düştüm
İçimde yangınlar
Bir su verenim bile yok
Garibim garip

Yok mu figanımı sesimi duyan
Ağır geliyor yaşamak denilen sarmal bulmaca
Ne soldan sağa ne sağdan sola yazsam da değişmiyor
Değişmiyor kaderim
Hazanı yaşıyor gencecik bedenim
Bilmediği bir lehçeyle konuşmaya çalışan çocuk gibiyim
Biraz korkak biraz utangaç
Dudaklarımın içinde yalpalıyor dilim
Yine sensizlik çalıyor kapımı
Çekip tabureyi oturuyor karşıma
Kendinden emin mağrur
Mutluluk nerede neden gelmedi diyemiyorum
Bulutlar kuruyor gözlerimde
Sayısız hayal kırıklıklarım yüreğime batıyor
Kırışığı açılmamış mutluluklarım

Hep geç kalıyorum
Bazen bir otobüsün arkasından koşuyor ayaklarım
Bazen giden bir sevginin
Hasretin kıyısında
Sensizliğin deminde demleniyor bedenim
Köpük köpük vuruyor gözlerime hicran dalgaları
Çalkantılı yüreğim
Alabora oluyor ansızın umutlarım
Neden bu kadar kanatır ki yürekleri sevda
İçimdeki kara delikten çıkamıyorum
Meftunum gözlerinin mercan maviliğine
Yüzünün kenarına yuva yapmış gamzene
Meftunum

Anlat desen
Uzanırım bir sevda boyu yüreğine
Damarlarımda dolaşan kanın adı sen
Ömrüme nakşolmuş sevda bestesi
Yüzün yüreğimin tuvali
Gözlerin gecemin ışığı
Esrarın gizinde esrarlı gözlerin
Kışın yüreğim de sıcaklık
Yazın üzerime doğan güneş
Tenimin tuzlu coğrafyası

Sensin be adam

Deniz Gece Mavisi

Sen

Sen, dudaklarım ve dilim arasında kıvranan en güzel kelimesin.
Ne yutabiliyorum ne de tükürebiliyorum.
Dilimin ucunu titretiyor varlığın,
Bedenimi yakıp kavuruyor teninin o isli ateşi.
Bile bile atıyorum kendimi yüreğinin kollarına.
Islak dudaklarımda dudaklarının hasreti,

Dilim sevdaya hasret.
Saçlarımda kırlangıç özgürlüğü,
Tüm bedenimde çırpınan kanatlar.
Yine özlemin doldu yürek oyuklarıma,
Yine tenim terinin tuzunu özlüyor.

Yine gitmekle kalmak arasındayım.
Çekip omuzlarından öpesim geliyor.
Ama ne zaman dokunsa tenine parmak uçlarım, titriyorum.
Sen, yüreğimi titreten adam.
Saç teli kadar boşluk bırakmaksızın her bir pikseline adımı yazmak istiyorum.
Dudaklarından kalbine akmak,
Yüreğinde bir ömür uyuya kalmak istiyorum.
Alıp elime kalemi, saç tellerinden tırnak uçlarına kadar seni yazmak istiyorum.

Teninin kokusunu ciğerlerime çeke çeke,
Herkesin duyabileceği keskin ve narkozlu sesimle haykırmak istiyorum:
Ya benimsin ya da benim.
23.10.2025 17:12

Deniz Gece Mavisi

Sen Aşksın

Gözlerin ki birer ateş parçası
Şuursuzca sana savruluyorum
Dilim titrek
Yüreğim ürkek
Fütursuzca kendimi hep sende buluyorum

Dilimin bağcıklarını çözdüğüm o günden beri ilk kez ifadesizim
Çaresizlik damarlarımda kol geziyor
Savaştan yeni çıkmış galip bir askerim
Biraz yorgun biraz yarali
İnsanın kendiyle savaşı hiç bitmezmiş
Benim yüreğimle savaşım hiç bitmiyor

Bu son diyorum
Ama her seferinde yeni bir seruvenin içinde buluyorum kendimi
İnsan kendini nasıl dökebilir ki beyaz kağıtlara
Şiir kokuyor ellerim
Yanik sevda kokusu ruhuma nakşolmuş
Bu nasıl bir karanlık
Tek sen ve ben varız sanki
Ay kirpiklerinde sallanıyor
Yıldızlar saçlarından kayıyor
Dudaklarının kenarına yuva yapıyor yakamozlar
Ve gece dokunduruyor kalemi yüreğime
Seviyorum diyemiyor dilim

Usulca eğiliyorum gecenin kulağına
Ve titreye titreye haykırıyorum aşkı
Dilim inkar etsede
Nefesim şahitlik ediyor
Ve sen düşüyorsun yüreğime tepetaklak
Hangi şiir den düştün be adam
Elin ayağın aşka bulanmış
Sen aşkın ta kendisisin
Sen aşk sın adam
Sen aşk sın
16.01.2024 12:29

Deniz Gece Mavisi

Sen Aşksın (kadın -adam) Diyalog

K: Seni seviyorum adam
Sen bana sevginin en saf halini
Dünyada bir kadının nasıl sevilecegini
Bir kalbin nasıl aşk la dolabilecegini
Gösteren tek adamsın

A: Seni seviyorum kadın
Yüreğime ilmik ilmik işledim seni
Gözlerimde senin gözlerinin izi
Gidemem senden bir adım geri
Sevdim seni kadın hemde her saniye
Aldığım her nefesin adını sen yaparak sevdim
Seni çok sevdim kadin

K: Yüreğime gelip konan tek sevda guvercinim
Varlığınla yeniden mutlu oldu gözlerim
Bana gülmeyi yeniden öğreten adam
İyi ki varsın
İyi ki benimlesin
İyi ki sevdin beni
Ve iyi ki sevdim seni
Ömrümsün adam

A: Seni seviyorum kadın
Saçların gönlümün notalarina dokunduğu günden beri
Bütün aşk şarkılarının adını sen koydum
Yuregimin en derinlerinde taht kurdu varlığın
Gülerken de sevdim
Ağlarken de sevdim
Uyurken de sevdim
Dudaginin kenarındaki gamzeyi bile
sırf senin dudaklarında diye sevdim
Ben seni çok sevdim kadın

K: Bilmiyorum adam
Ben nasıl bir sevap işledim ki
Sen gelip buldun beni varlığına her nefeste sukrettigimsin
Eğer var ise cennet ile cehennem
Seninle cehennemde yanmaya bile razıyım
Sen benim aşk tezenemin tek sazısın
Her bir zerreni ayrı ayrı sevdim adam

A: Bazen dilinin söylediğini kalbin
Bazende kalbinin istediğini dilin onaylamaz sen benim dilimle dudağım arasındaki tek gerçeksin
Kirpik uçlarını bile tek tek saydığım
Elleri pamuk
Yüreği çocuk
Ruhu melek kadinimsin
Seni sen olduğun için seviyorum kadın
Umrumda değil kaşın gözün
Boyun bosun

Ben saçlarının yüreğimde dalgalanşını
Karşımda kendinden emin dimdik duruşunu
Ve bana bakarken gözlerinin içinde gördüğüm sevgiyi seviyorum
Ben seni Allah için seviyorum kadın

K: Kirpiklerinin yüzüne düşüşünü
O kendinden emin burnunu
O öpmelere doyamadığım boynunu
Ve koklamaya kıyamadım tenini
Ben a dan tut z ye kadar en ufacık hücreni bile seviyorum
Sen benim yüreğime damla damla düşen aşk yagmurusun adam
İster al yüreğine bas bağrına
İstersen bırak o yağmurda
İliklerime kadar ıslatan sen ol adam

A: Ruhunu canıma
K: Kalbini bedenime
A: Ömrünü ömrüme
K: Sevdani yüreğime işle adam
A Yüreğime sevdanı işle kadın
K: aşk sensin bana
A: Sen aşksın bana 01.04.2024 13:29

Deniz Gece Mavisi

Sen Aşk'sın Düet

K:
Ay ışığında saklıdır kalbim,
Gölgelere sor, seviyormuyum seni,
Suskun bir rüzgâr taşır adını,
Her hecesinde gizlerim aşkını.

E:
Ben de yıldızlara anlatırım seni,
Gökyüzü bilir, yüreğimin derdini.
Bir bakışınla düşerim yangına,
Sensiz geceler düşler karanlıktır bana.

K:
Adımların yankı olur düşer sokak taşına,
Her köşede rastlarım saçlarının kokusuna,
Dudaklarım susar, kalbim konuşur,
Aşkın gölgesinde zaman durur sen ve ben kalırız yanlız.

E:
Ellerin uzansa ellerime dünya susar,
Yalnızlık dediğin çoktan kaybolur.
Sonsuzluğa giden yol yüreklerimiz olur,
Sevda dediğin yazılır tüm cihana, her yürek aşık olur cananına.

K:
Olsaydı aşkın dili dudakların olur du.

E:
Yazılsaydı aşın şiiri gözlerin olurdu.

K:
Aşkın bir kokusu olsa tenin olur du.

E:
Ama aşkın ne kokusu ne gözü nede dudakları var sen varsın ve ben varım
Sen aşksın Kadın.

K:
Sen yüreğimin en mahremi helal sevdam
Bırak olmasın aşkın gözü, dudagı ve kokusu bana sen yetersin aşk sensin Adam.
27.09.2025 20:22

Deniz Gece Mavisi

Sen Bana Borçlusun

Merhaba adam sandığım kişi,
Terbiye edemediğim kişiliğini,
Bir kere bile sevgiyi dolayamadığın dilini,
Taşlaşmış yüreğini,
Bakmayı bilmeyen gözlerini,
Haykırışlarımı duymayan kulaklarını al ve git.
Git ki aşk bir kere daha meze olmasın çilingir sofralarına,
Git ki yağmurlar yıkasın gidişinin ayak izlerini.
Sokağın en ücra köşesinde kalsın umutların,
Kaldırımlara düşsün gözyaşların.
Beni kırdığın yerden kırılsın yüreğin.

Ben seni çatıların saçaklarından damlayan sular kadar temiz,
Bir serçenin gözyaşları kadar asil,
Bir deniz kadar uçsuz bucaksız,
Ben seni sokak çocuklarının dudaklarındaki "anne" kelimesi kadar kutsal sevdim.

Sen sevginin anlamını bile bilmezken,
Umarsızca bir hayat sürerken,
Beni sevgimle bir başıma bırakırken,
Ben gördüğüm her şeyi sen bildim.
Sen bana bir hayat borçlusun,
Sen bana bir ömür borçlusun,
Sen bana annemle tanışmayı borçlusun.

Deniz Gece Mavisi & Erhan sa
21.06.2024 00:23

Deniz Gece Mavisi

Sen Benimsin

Uzakta olsan da, yanımdasın.
Damarımda, kanımdasın.
Her nefesimde, her bakışımda sen varsın.
Dilimde duam, kalbimde yaramsın.
Sen benimsin, bana özelsin.

Gidemezsin hiçbir yere;
Bir kere sevdi bu yürek,
Sensiz kalan bir gün, eksik bir ömür demek.
Ellerin…
Yüzün…
Tenin… hepsi benim.
Kokun bile saklı içimde.
Sen benimsin, bana özelsin.

Bu aşkın sonu olmasa da kavuşmak,
Razıyım seninle rüyalarda bile buluşmak.
Adın, adımın yanına yazılmasa da
Vuslata seninle koşmak…
Sensizlik, bana ölmekten beter yaşamak.
Saçların…
Şiirlerin…
Şarkıların…
O güzel kalbin…
O naif ruhun…
O eşsiz sevdan benim.
Sen benimsin, bana özelsin.

Sensiz günler, yarım kalan bahar;
Sensiz an, eksilen hayat.
Nefesim…
Umudum…
Yarınım…
Ömrüm bile senin.
Sen benimsin, bana özelsin.
15.08.2025 11:24

Deniz Gece Mavisi

Sen Diye Seviyorum

Hangi cümleyle terk ettim eski beni?
Hangi gece, ağlayamadığım gözyaşlarıyla kırıldı?
Yeniden doğduğumda ilk neye sarıldım?
Aynaya baktığımda artık ne görüyorum?
İnan, bunların hiçbir önemi yok.
Sen varsın ve bende.

Bazen insan sevilmek istiyor sadece…
Hani dünyaları versen mutlu edemezsin de
Bir sarılsan biter, demiş ya şair…
Ben memleketimi hiç görmedim,
Dağları nasıl,
Suları serin mi bilmem ama
Gözlerini gördüm ya,
İşte dedim, işte benim memleketim.
Hele o tertemiz kalbin yok mu,
Tek vatanım…
Şimdi korka korka seviyorum seni,
Ya bir gün vatansız bırakırsan beni?

Kirpiklerimin uçlarına nakış nakış işlediğim adam,
Gider misin benden?
Bırakır mısın beni bir başıma?
Nefesini "nefesim" deyip içime çekerken ben,
Şifadır ellerin ellerime derken,
Ellerini ellerimden ansızın çekip gider misin?

Beni hiç susturma,
Yüreğim aşk ile konuşsun sana.
Ben susarsam, hangi kelime anlatır seni?
Hangi harf taşır yükünü özlemin?
Hasretin boşluğuna çığlık gibi düşerken adın,
Kim tutar seni, kim toplar kalbinin dağınıklığını?

Aşk yoktu senden önce,
İçimdeki dualaların cevabı oldu varlığın.
"Amin" deyip sustum,
Adınla başladı yarınlarım.
Bir seni sevdim ölesiye,
Bir de seni seven yüreğimi.
Bir seni bildim,
Bir de senden vazgeçmeyen ellerimi.
Gerçek gibi, rüya gibi, dua gibi…
Seni bildim, dudağıma yemin gibi.

Şimdi yüreğim ürkek, ellerim titrek,
Bir sevdanın ucunda asılı umut gibi…
Bilsen, seni düşünmek bile yetiyor mutlu olmama.
Her bir hücrem seninle tıklım tıklım dolu.
Sen varsın, umut var.
Sen varsın, yarınlar var.
Sen varsın, mutluluk var.

Yokluğunu yaşatma sevdam…

Eski ve yırtık bir mazinin
Kırık dallarıydım senden önce.
Şimdi çiçek açıyor gamzelerim.
Aynaya bakmayı unutan ben,
Ayna aramıyorum; gözlerinde raks ediyor umutlarım.
Gözlerinden gözlerime yansıyor mutluluk.
Aşkın narkozlu nefesi,
Ete kemiğe bürünüyor ve ben
Sadece dalıyorum gözlerinin kahvesine…

Sen diye çeviriyorum falları,
Sen diye kuruyorum saati,
Ve sen diye yudumluyorum demli çayı.
Kahve kokusunda gelişini sevdiğim adam…
Kavur hasretinle dağlanmış yüreğimi,
Ben bu vatanı sen diye seviyorum...
Sen diye.
09.04.2025 15:25

Deniz Gece Mavisi

Sen Gitme

Bu akşam pek bir farkli gece
Içimde kelebekler uçuşuyor
Kalbim belirsiz tiktaklarda
Yüreğim huzura koşuyor yalin ayak
Ve ben ilk defa bu kadar mutluyum

Yine gülüyor deniz gözlerim
Saçlarımda umudun kelebekleri raks ediyor
Dansa kalkıyor umutlarım
Ve mutluluk doluyor tüm hücrelerim
Bir mucizesin yüreğimde
Adini henuz koyamadığım

Bu gece ayı gökyüzünden alıp
Göz çukurlarına koymak
Güneşi dudaklarina mühürlemek
Ve dağ ateşlerini mutluluk gozyaslarimla söndürmek istiyorum
Yol alırken divitin o ince ve sivri ucu
Ben adını yazmak istiyorum
Çatlamış yürek oyuklarima
Teşekkürler gölge prensim
Güneş batsada gitme
Buralar gitsin
sen gitme

Sen gidersen üşür ansızın yüreğim
Istanbul o kadar güzel olmaz
Sen gidersen gözlerime yapışır yaşlar
Yüreğim bir daha adını anmaz
Şen gidersen ben kaybolurum
Öksüz ve yetim kalirim
Ama sen gitme

Bırak kim giderse gitsin
Kim biterse bitsin
Yağmurlar gitsin
Topraklar gitsin
Ay gitsin
Sen gitme

Bilirim gidemezsin
Bilirim beni üzemezsin
Giden git sin kal benimle
Kal ve bu ask i beraber yazalım.
Birkere daha altın harflerle

Deniz Gece Mavisi

Sen Gittin Ben Bittim

İçimde o kadar çok sen var ki, benleri arkasına saklamış, her an seni düşünüyorum.
İlaçlarını içti mi?
Terli terli uyudu mu?
Duşunu aldı mı?
İşe gitti mi?
Uyudu mu?
İnsan her an birini düşünür mü?
Bazen gülümsüyorum seni düşünürken. Ah diyorum ah, sen, kendi ilacını unutan, terli terli su içen, uykuyu geride bırakan o kızsın.
Nasıl başkası için bunları hatırlıyorsun?

O kadar çoksun ki bende,
Bazen bir şeyler karalayayım diyorum, yine seni yazıyorum.
O kadar temiz ki yüreğin, ne paran ne de fiziğin umurumda değil.
Ben yüreğinin güzelliğine tutuldum be adam.
Derler ki gece güneş doğmaz, gözlerime yansıyan aşk değil de ne?
Ruhumu çepeçevre saran,
Beni benden alan bir çift göz değil de ne?

Ne zaman yola çıksam, ayaklarım istemsizce sokağına dönüyor.
Ne zaman bir parfümeriye girsem, burnum kokunu arıyor.
Ne zaman bir çiçek görsem, bana aldığın o çiçekler geliyor aklıma.
Koca şehir dikilmiş karşıma,
Sanki git, git ona der gibi haykırıp duruyor.
Ama gurur duvarlarına vuruyor her düşüncem.
Bazen diyorum çık git ona, 1000 adım ilerinde, hadi, çok zor değil ama yapamıyorum.
Seni içimden affettim de dışımdan bunu tasdikleyemiyorum.
Ah be sevdam...

Bebeklerimi avucuma koyup gidişin daha dün gibi.
Hatırladın mı?
Ne zaman kavga etsek, "Al bebeklerini, ver misketlerimi" derdin.
Misketlerin avuçlarımda kırıldı.
Sen gittin ya, koca dünya sus pus oldu.
Limanları çöktü gemilerin,
Martıları öldü denizlerin.
Kulağıma fısıldamaz oldu rüzgarlar.
Ve sen gittin...

Şimdi ne yaşıyor ne de ölüyorum.
Sadece bedenimi sürüyorum.
Biliyor musun sevdam, makyaj bile yakışmıyor artık bana.
Aynalarla da aram açıldı.
Saçım hiç tarak yüzü görmüyor.
İyice bıraktım kendimi.
Galiba böyle giderse, beş sene ya yaşarım ya yaşamam; gerçi beş sene de çok, zaten ölmüş birine.
Neyse, kara kaplı defterim,
Yine konuşuruz.
Biz de işlerim var benim.

Daha abdest alıp namaz kılacağım.

O mutlu olsun diye dualar edeceğim.
Belki aptallık, belki de aşk, bilmiyorum.
Onu koru Rabbim,
O benden gitse de, arayıp sormasa da, onu koru.
Hayat öğretti, bazen gidişler sevgisizlikten değil,
Mecburiyetten olurmuş.
Ve seven gözü yaşlı da olsa kabullenirmiş.
Gidişini ağlaya ağlaya, hıçkıra hıçkıra kabullendiğim gün anladım.
Ama sana gitmek, bana da beklemek hiç yakışmadı be sevdam.
Sen gittin, ben bittim.
14.10.2024 09:22

Deniz Gece Mavisi

Sen Mısın Adam

Sen misin yıllarca yolunu beklediğim
bazen yandığım
bazen yakildigim
uğruna kan gözyaşları döktüğüm
Sen misin

yuregimin bulvarlarinda gezinen
hucrelerimdeki anason tadı
ruhumu ilmek ilmek saran
dilime ansızın dolanan
Sen misin yüreğimin aşk bestesi

şimdi gördüğün ve göreceğin
herseyi sana feda ediyorum
gözlerini gözlerime
yüreğini yüreğime
ve sözlerini kulağıma istiyorum
duyduğum ve duyacağım bütün sesleri
kapattim sadece seni dinliyorum
Sen misin yanıp yanıp kül olduğum
sen misin
saclarimda hazan yağmuru

lütfen yanıltma beni
bırakıp gitme ellerimi
yillar sonra yeniden atmissa bu kalp
senin eserin be sevgili
kapat tüm seslere kulaklarini
sadece duy beni
Sen misin sol yanimin tek sahibi
Sen misin adam

Deniz Gece Mavisi

Sen Miydin

Sen miydin yüreğimin sahiline vuran dalga,
Sen miydin beni benden alan gölge?
Sen miydin kıyılarımın sahilinde beyaz bir gül,
Sen miydin beni benden alan?

Sen miydin gözlerime düşen yıldız,
Her gece dile gelip beni fısıldayan?
Sen miydin ellerimde titreyen rüzgâr,
Adını kalbime kazıyan?

Sen miydin gecemi gündüze bağlayan ışık,
Hasretimi gözbebeklerinde saklayan?
Sen miydin içime işleyen yangın,
Beni küle çevirip aşkla var eden?

Sen miydin, gözlerimde çıplak ayaklarıyla gezinen?
Bir dokunuşunla bahar getiren,
Sen miydin, uzak ufuklarda yankılanan ses?
Her hecemde, her nefesimde yankı bulan nefes.

Sen miydin içimde kabaran deniz,
Hırçın dalgalarla beni kendine çeken?
Sen miydin suskunluğuma anlam yükleyen,
Gözlerime düşen en derin özlem?

Sen miydin, ellerimden kayan yıldız,
Dileklerimi göğe fısıldayan?
Sen miydin, içimdeki en güzel yarım,
Sensiz eksik kalan yanım?
Ömrüme yazılan kaderim?
Sen miydin, aşkın ta kendisi,

Sen miydin, yoksa ben mi düş gördüm?
Yüreğimi avuçlarına sererken…
Sen miydin adam sen miydin
Bedenime aşkı mühürleyen.
Sen miydin.
02.03.2025 15:15

Deniz Gece Mavisi

Sen Nasıl Bir Aşk'sın

Öyle bir hecesin ki bende,
Ne zaman söze başlasam,
Derin bir nefes alıp adınla başlıyorum.
Gözlerini düşündüğüm her an,
İçimde bir mutluluk çağlıyor,
Sözlerin, kulağımdan kalbime yol alıyor.

Sana çeviriyorum tüm fallarımı,
Sana adıyorum tüm dileklerimi,
Ve sende buluyorum kendimi.

Seninle içilen çayın bile tadı başka,
Damla damla doluyorsun yüreğime.
Katre katre bendesin,
Dua dua dilimde…
Sen, adam, sen nasıl bir aşksın!

Ellerim, ellerine dokunmadığı her an özlüyor,
Gözlerim, gözlerini her an arıyor.
Ve yüreğim...
Benden bağımsız, deli gibi “Sen!” diye atıyor.
Aşkımı dağa, taşa, kurda, kuşa haykırasım geliyor.
Sen de haykırsana, gri şafağın mavi kulaklarına:
“Onu seviyorum!” diye...

Seni seviyorum, adam,
Çok seviyorum...
15.11.2024 15:18

Deniz Gece Mavisi

Sen Nasıl Bir Sevdasın

Seni Türk Dil Kurumu'na inat bir aşkla
Hece hece, redif redif,
Uyak uyak seviyorum.
Bahanelere gerek yok sevgilim;
Ben bahanesiz, ben yalın,
Ben sadece seviyorum.
Rabbim emretti, yüreğim itaat etti,
Sevdim.

Kaşlarını, gözlerini,
Hele de yüreğini çok sevdim.
Ayı aşkıma, güneşi sevdama şahit ettim.
Şimdi gördüğün ve göreceğin her şeyi sana feda ediyorum;
Sen benim tek sevdam.
Yüzünü gözlerine çizip,
Her bir kıvrımına şiir yazdığım.
Bitmiyorsun, bitiremiyorum seni.

Sen nasıl bir sevdasın ki,
Azıcık uzaklaşsam senden, hemen özlüyorum.
Hani anneler bebeklerini koklar ya,
Ben de teninin kokusunu ezberlettim burnuma;
Her an kokunu özlüyorum,
Her an seviyorum.
Yıkıla yıkıla, dura dura,
Ve yenile yenile seviyorum.

Bazen bir şiir de,
Bazen bir şarkıda,
Bazende dilimle dudaklarım arasında,
Kelimeleri eze eze seviyorum.
Seni sevmeye hüküm giymiş yüreğimle,
Seviyorum.

İnkâr edemiyorum bendeki yerini,
İnkâr edemiyorum içimdeki seni.
Sen diyorum, yırtılıyor gecenin kara bağrı.
İçimden içimi çıkarıp,
İçime içimden acılar dikiyorum.
Gelmeyen bahara inat,
Heves değil, nefessin sen sevgilim.
Şimdi,
Nefes alamıyorum;
Göğüs kafesim senlerle dolu.
Saçlarımı yüreğine dolayışın daha dün gibi,
Yanağıma kondurduğun buse hâlâ sıcak.
Ve hâlâ senin için atan kalbim var,
Kefaretini ödediğim bir aşkın tek figüranı,
Ben miyim?
Sen ittin, ben gittim,
Hepsi bu.

Çığlıklarım geceye,
Dilim dudaklarıma;
Sen yüreğime ağır geldin.
Hoşça kal sevgili,
Gitmeyi alışkanlık etmiş ayaklarını çek yüreğimden,
Ve git sevgili.
28.09.2024 03:06

Deniz Gece Mavisi

Sen Sen Sen

Sesin, dalgasız deniz gibi,
kıyılarına vuruyorum savunmasız.
Kalbin sanki içi dolu bir bavul;
yaşaması zor ama unutması imkânsız.
Gülüşün, yüreğime düşen cemre,
hem ısıtan hem baharları getiren.
Gözlerin, mürekkebi dağılan bir mektup,
herkesin bakıp sadece benim okuduğum.
Sen aşk mısın be adam(kadın)?

Ellerin, zamanı unutturan bir saat,
ne ileri ne geri, sadece sende duran.
Tenin, rüzgârın fısıltısı,
kulaklarımı okşayan.
Gidişin, yüreğime düşen bir kor,
yakan ama avutmayan.
Sözlerin birer beste,
başını unuttuğum halde dilime dolanan.
Sen sevda mısın be adam(kadın)?

Adın, yüreğime kazınmış bir mühür,
ne silebildiğim ne çözebildiğim.
Bakışların, ufkuma düşen gece,
aydınlatmayan ama göz kırpan uzaklardan.
Kalbin, sayfaları eksik bir roman,
okudukça daha çok merak ettiren.
Sen umut musun be adam(kadın)?

Ah be adam(kadın),
nefesin, bahara düşen ilk yağmur,
ıslandıkça dirilten,
ama her damlasında titreten...
Bakışın, içime işleyen bir efsun mu?
Her dokunduğunda varlığını hissettiren,
ama dokunamadığımda bile eksilmeyen...
Sen mutluluk musun be adam(kadın)?

Gülüşün, içime serpilen bir yangın;
dokundukça daha çok tutuşan,
sustukça içimde kanatan.
Kalbin, kilidi kırık bir kapı,
girmek kolay ama çıkmak imkânsız.
Ben sende kayboldukça buluyorum kendimi,
sen bende sessiz bir fırtına gibi esiyorsun.
Sen huzur musun be adam(kadın)?

Ah be adam(kadın),
aşk mısın, sevda mısın,
yoksa unutulmayacak bir anı mı?
Her halin bende iz,
her sözün bende mutluluk.
Seni anlatmaya yetmez kelimelerim...

Ben susayım, sen anla adam(kadın).
Sen hasret misin be adam(kadın)?
Hasretim misin?
17.03.2025 15:55

Deniz Gece Mavisi

Sen Uyurken Gidicem Ben

Sen uyurken gidicem ben
Gözlerin uykuya dalmadan
Kalbinde hala yangınlar varken
içinde özlemim alev alev yanarken
Sessiz sedasız gidicem

Her gece bir çile olup örtülecek üstüne
Hasretimin ateşi yakıp kavuracak sevgiyi bilmeyen yüreğini
Her kıvrımında inleyecek varlığın
Sancılarına karışacak ağrıların

Gökyüzünde dilek tutacak yıldız bulamayacaksın
Her gece tavanlarla konuşup
Yastığınla avutucaksın kimsesiz kollarını
Gözlerini her kapattığında hayalim gelicek önüne

Önce sevişim
Sonra sarılışım
Nefes nefese kalacasın seni öptüğüm anları düşünürken
Boğazına takılacak kelimeler
İstemsizce saatin kaç olduguna aldırış etmeden beni arayacaksın
Ama ben olmayacam telefonun diğer ucunda
Düşlerin karaya çalacak
Umutların bir bir yanacak
Küllerinden yeniden bile dogamıycaksın
Rüzgarlar sana hasretimi taşıyamayacak
Göz yaşların sevdamı sana anlatsada artık çok geç sevgilim
Sen uyurken gidicem ben

Gecenin sessizliğine karışacak varlığım
Neredesin diye soracak yuzun bile olmayacak
Geceden de karaya dönecek yüreğin perdeleri inicek mutluluklarının
Yarıya çekilecek gülen yüzünde at koşturan sevinc nidaların
Sokağın kaldırım taşlarına gelin edeceksin gözyaşlarını
Bu gidişin bir dönüşü olmayacak

Soguk duvarlarda yankılanacak sesim
Kulağına değil yüreğine çarpacak
Kırık bir sazın ağlayan tezenesinin sesinde teselli arayacak yorgun kulakların
Başına dolanacak hasretin siyahi şalı
Çöllerde susuz bir kervan gibi yol alacak acılar bedeninde santim santim
Gecenin karanlığında kaybolan umutlarına yakacak tek mum bile bulamayacaksın
Bana olan özlemin seni paramparça edecek
Özledim diyemeyeceksin
Sen uykudayken gidicem ben

Uyanırsan gidemem sevdiğim
Uykularıma musallat olur hasretin
Rüyalarımı terk eder varlığın
Gecenin sessizliğinde yıldızlarda bulamam gözlerini
Hadi uyan ve gitme de sevdiğim
Bir kal sözüne koca şehri yaktırma bana

Hadi uyan sevdiğim
Sen uyurken gitmek istemiyorum
Uyan ve gitme de
Gitme sen gidersen ben ölürüm de
Hadi sevdiğim uyan 10.02.2024 11:48

Deniz Gece Mavisi

Sen Varsın

Otur, sevgilim, anlatayım sana aşkı,
Gözlerimdeki parıltıyı, kalbimdeki fırtınayı.
Her nefeste seni hissedişimi,
Gözlerine baktığımda kayboluşumu.
Anlatayım sana

Aşk, sensin bana
Gülüşünle çiçek açar
dokunuşunla huzur bulurum
Her anında, her dakikanda seninle huzura yol bulurum
Kalbimle bir ömür sever
bir nefes kadar derine saklarım seni

Sevda, seninle başlar, seninle devam eder,
Her bakışında kalbimde ateşler yanar.
Geceye yayılan kokunda huzur bulur kelimeler
Her öpücüğünde ruhum yeniden doğar.

Hayat, seninle başka bir renk olur,
Her gün bir mucize, her an bir sır.
Yanımda olduğunda her şey güzelleşir,
Seninle her anı yaşamak, bir ömre bedel sevgilim

Gözlerimdeki parıltı, senin yansıman,
Kalbimdeki sıcaklık, aşkının izdüşümü.
Her gülüşünde bir dünya saklı,
Her dokunuşunda kalbim yankılanır.
Sevgilim,

seninle hayatın anlamı,her gün yeniden doğmak, her an sevdanla yanmak.
Seninle birlikte her şey mümkün imkansız diye birsey yok bana
Sagimda solumda kalbimde sen varsın

Deniz Gece Mavisi

Sen Yoktun

Sen yoktun, ben yalnız kalmayı öğrendim.
Acıya duvar gibi durmayı öğrendim.
Gelme sevgili,
Benim yüreğim bir daha liman olmaz sana.
Gittiğin gün anladım,
Her gelen gidermiş
Ve herkes eninde sonunda el olurmuş.
Bana el oluşunun hesabını
Her gece duvarları yumruklaya yumruklaya ver kendine, verebilirsen.

Ben seni seven kangren yanlarımı
Kesip attım sevgili.
Şimdi "seni seviyorum"larla gelme.
Sana inanan o saf, temiz kız öldü sevgili.
Benim yüreğim her gemiye liman olur da
Senin gemilerin alabora oldu.
Git şimdi,

Rabbim bile seni affeder
Ama ben asla.
Kulakların değil, kalbin her yandığında benden bil sevgili.
Git ve gittiğin yerleri mutlu et,
Seni seven bir ben yok artık.
Nefretimin dibine kadar yolun var sevgili.
Git ve gelme geri!!!

Deniz Gece Mavisi

Sende Bulduğum Birşey Var

Sende bulduğum bir şey var
Benim yüzümde
senin yüreğinde parlıyor.
Bazen seni izlerken buluyorum
yorgun gözlerimi.
Bazen adını söylerken
yakalıyorum dilimi.
Bazen tam sana koşacakken
suçüstü yapıyorum ayaklarıma.

Gidemiyorum...
Bir adım geri.
İnsan, sonunu bilmediği yerde
bile isteye kalır mı?

Gökyüzünün tüm renkleri
yüreğinde saklanmış.
Ay gülüşünü,
yıldızlar bakışını kıskanmış sanki.
Senden kaçıp
yine sende buluyorum kendimi.
Tezatların içinde
kayboluyorum.

Sende bulduğum bir şey var.

Bir yanın ateş,
bir yanın kor.
Parmak uçlarımdan
yüreğime akıyor sevgi.
Adı "sen" olan bir şarkı
dolanıyor dilime.
Başını unuttuğum,
nakaratını söylediğim şarkılar
beynimde yankılanıyor.

"Huzur" kelimesinin
beden bulmuş halisin.
Saçlarında yıllara meydan okuyan
ben kırıkları.
Dudaklarında yarım bir sigara,
parmak uçlarında aptal cesareti.

Sende bulduğum bir şey var.

Ben gibisin.
Bakışın, gülüşün, duruşun
aynı ben.
Aynaya bakar gibi
bakıyorum sana.
Gittiğim yollar,
yüzüme kapanan kapılar...

Hayallerim, umutlarım, yarınlarım
senlerle dolu.

Ama biliyorum...
Ne kadar uzansam,
dokunmak istesem,
hissetmek istesem seni,
o kadar uzaklaşıyorsun.
Dokunsam bitecekmiş gibi
bu masal.
Çok korkuyorum.
"Korkma" diyor içimdeki ben,
ama korkuyorum.

Sende bulduğum bir şey var.
Ve ben hâlâ anlamlandıramıyorum.

Neden bu kadar güneş?
Neden bu kadar buz?
Neden bu kadar yağmur,
Neden bu kadar rüzgâr?

Belki de hepsi sensin.
Belki de ben sende kendimi görüyorum.
Belki de ben sen olmuşum.
Ama bildiğim bir şey var
dilimin ucunda.
Ve ben sadece izliyorum...
Sende bulduğum o şeyi
dudak kıvrımlarıma saklayıp gidiyorum.

Güldürme beni hayat,
ona kıyamıyorum.
01.09.2025 11:05

Deniz Gece Mavisi

Senden Başkasına Yar Demem

Ey ömrümün varı, gözümün nuru,
Sensin bu gönlümün tek güzergahı.
Sönmez içimde aşkının yangını,
Senden başkasına yar demem, demem.

İster kurşuna diz, ister tarumar et beni,
Seninle ölüm bile ödüldür bana.
Ya kalbine çiz, ya diline zincirle,
Senden başkasına yar demem, demem.
Vallahi demem, billahi demem, tillahi demem.

Senden başkasına yar demem, demem.
Vallahi demem, billahi demem, tillahi demem.

Her anın bedeldir bin ömre,
Seni görmedikçe atmaz yüreğim biçare.
Gözü ahu, dili bal, yanağı kiraz,
Senden başkasına yar demem, demem.
Vallahi demem, billahi demem, tillahi demem.

Seni seviyorken uzak eyleme,
Gönlümü talan eyleme,
Bahaneler kurup yasak eyleme,
Senden başkasına yar demem, demem.
Vallahi demem, billahi demem, tillahi demem.

Senden başkasına yar demem, demem.
Vallahi demem, billahi demem, tillahi demem.

Yüreğime dar gelir sensizlik,
Bülbülün feryadıyla solar güller.
Kadir kıymet bilmez eller,
Senden başkasına yar demem, demem.

Ey yer, gök, cihan duy sesimi,
Soluduğum hava, dokunduğum ten...
Yüreğim yanıyor benim yüreğim,
Silsen de yolları, eksende ayrılık tohumlarını..
Senden başkasına yar demem, demem.
Vallahi demem, billahi demem, tillahi demem.
30.06.2025. 13:39

Deniz Gece Mavisi

Senden Korkmuyorum

Ben en büyük ihaneti,
Sana kıyamam diyenlerden gördüm.
En güzel günlerim, zeki olup aptalı oynadığım anlardı.
Ve şimdi, yıkık bir kalp var elimde,
Tutup da onarabileceğim bir şey kalmadı.
Beni avutan sözler,
Bir zamanlar güzelken, şimdi yara oldu bedenime.
İhanet, kanlı bir el gibi içimi sıyırdı,
Ve her "Sana kıyamam" dendiğinde,
Bir parçam daha öldü.
Ne kadar sevsem de,
Sadece yıkık dökük bir gövde kaldı geriye,
Ve seni her düşündüğümde,
Biraz daha kayboldum.

Gölgeler ihaneti bilmez diyen şairi çok aradım,
Kimse söylediği sözler kadar delikanlı çıkmadı.
Avuçlarımda ölen kelebeklere üzülmekle geçti yıllarım,
Sevgiye aç yanlarımdan vurdu hayat.
Her düştüğümde daha güçlü kalksam da,
Kırıklarım hep yüreğime battı.
Vicdan mahkemesinde ellerim,
Gözlerim, yüreğim suçlu bulunmasa da,
Hep müebbet yiyen dilim oldu.
Sustu kelimelerim,
Sustu dilim.

Şehrin en ücra köşesinde öksüz yetim kaldı umutlarım,
Göbek bağından bağlandığım hayat bile acımadı bana.
Şimdi zembereginden boşalmış bir saat gibiyim,
Vidalarım doğuştan kayıp.
Ayak uçlarımda ihanetin paslı çivileri,
Dilimde usturupsuz bir acı,
Kopyala yapıştır aşklar,
Üfle geçsinlik mazi.
Artık susturamaz beni kimse,
Dünyanın kulagina fısıldıyorum
"Zaman, en acımasız şair olsa da,
onun bile şiirini ben yazıyorum"
Beni yenemezsin hayat,
Senden korkmuyorum.
03.02.2025 14:15

Deniz Gece Mavisi

Senden Önce Senden Sonra

Senden önce...

Çorak toprakların
Suya hasreti gibi hasrettim bir sese, bir nefese,
Güzel bir yüreğe…
Sen bir geldin, derler ya, pir geldin;
Yüreğim ılık ılık oldu,
Gözlerimin grisi maviye döndü.
Siyahı tüm acılarım,
Yüreğinin yeşiliyle rengârenk oldu.

Hayata karşı duruşuna,
Mert hallerine,
Yazdığın şiirlere
Hayranım be adam, her bir zerrene.
Sanırdım ki masallar sadece kitaplarda var
Ve hep yalan…
Masallarda bile yaşanamayacak bir mutluluğu yaşıyorum seninle.

Her an seninle olmak,
Güne seninle başlamak,
Seninle bir şeyler yapmak...
Bazen çılgın iki deli olmak,
Bazen duygusallığın dibine kaşık çalmak,
Bazen çocuk gibi haykırmak...
Saati görmemek,
Takvime bakmamak,
Her şeye bir anlam katıp "O var." demek
Çok güzelmiş…

Ben unutmuşum çikolatanın tadını,
Ben unutmuşum gülünce yüzümde oluşan o vahayı,
Ben unutmuşum gözlerimin ne kadar güzel olduğunu
Ve ben unutmuşum var olduğumu.

Senden sonra...

Şimdi yokluğun içinden varlığımı çıkarıyorum,
"Ben buradayım!" diyorum.
Evet, yorgun dizlerim,
Evet, bulutlu gözlerim,
Evet, kırık ellerim…
Ama biliyorum ki
Benim kırıklarımı saran ve saracak olan sensin.
Ne masalsın,
Ne yalan...
Gerçeğin en gerçek hâlisin.

Şimdi, ilaçlarımı unuttuğum hâlde
Seninkileri hatırlıyorum.
Geç yattığım hâlde
Sana "Hadi uyu, dinlen." diyebiliyorum.

Kendimi ihmal ettiğim hâlde
Her an seninle ilgilenebiliyorum.
Bazen yanında olan dokunamaz sana,
Ama uzaktan bir el sarıp sarmalar,
Kaldırır düştüğün yerden,
Bağlar seni hayata...
Sen, hayata yeniden bağlanma nedenimsin.

Evet, haklısın… Bunları sana hiç söyleyemedim.
Ama içimde damla damla büyüttüm seni.
Anlam yükledim dudaklarından dökülen her kelimeye,
Seninle güzelleşti her şey.
Şimdi kapat tüm şarkıların sesini,
Yüreğim haykırıyor kulaklarına gizli gizli:

İyi ki tanıdım seni,
Gecenin en koyu mavisi adam (kadın).
İyi ki tanıdım seni…
13.03.2025 15:02

Deniz Gece Mavisi

Senden sonra

her vazgeçişim biraz daha kanattı yüreğimi
bazen acıdı sol yanım
kanadı bütün senli düşlerim
dün gece gelip yerleşti göz bebeklerime hasretin
sen en çok derin derin bakmayı severdin
şimdi ellerim sahibini kaybetmiş bir balon gibi
belki özgür ama sensiz
dizlerimin feri yok mecalsiz dudaklarım
gidişinle lebsiz kaldı tüm sözcüklerim
kelimesizliğim en afilisinden patlatırken tokadı
beynime inat yüreğim haykırıyor unutamam seni

senden sonra ne mi yaptığımı merak ediyorsun

erkenden yatıyorum
simitçi çocukla bol bol sohbet ediyorum
o kızdığın rujumu sürüp kızdığın eteğimle kaldırımları arşınlıyorum
hani bana derdin ya sokak ta sakız çiğneme onu bile çiğniyorum
yok yok yok sensiz hiçbir şeyin tadı yok
solumda acın sağımda yokluğun
senden sonrasını hayal bile edemeyen ben şimdi sensizim
sensizlik değil de beni korkutan
ya gecenin bir yarısında çığlık çığlığa uyanır seni yanımda bulamazsam
ya ansızın bir gölge pencereme yansır da ağlamaya başlarsam
ya senin adını anarsa dilim istemsiz
dudaklarımı büzmem fayda eder mi sanıyorsun sevgilim

üç nefes bir soluk bir nefes sonra
bak işte yine sonra dedim
senden sonra
ne kadar çok sonra varsa ben sende tükettim sevgili
şimdi tüm yarınsızlıklarını al ve gel bana
ben bütün umut çiçeklerimi ayaklarının altına sermeye hazırım
yeter ki senden sonrasını yaşatma bana

senden sonrası yok
yok sevgilim yok
senden sonrası yok

Deniz Gece Mavisi

Senden Sonra Ben

Bin parçayım hasretinden
Yine özlemin vuruyor yüreğimin kıyılarına,
Hasretin köpük köpük...
Adını anıyorum istemsizce,
Yokluğun dolanıyor sol kaburgamın en altına.
Dilimde sözcükler sancılı, suskun.

Başıma yağan yağmurların hesabını soramıyorum,
Kelimesizim.
Ürkek ayak parmak uçlarım,
Yokluğunun derin iç çekişlerinde saklanıyor.
Üzerimde ihanetin o siyah şalı,
Dilimde ucu sökük bir acı.
Zembereğinden boşalmış bir saat gibiyim,
Anlamsız ve yorgun.

Şavkı vuruyor hasretin gözlerime;
Yağmurlu gözbebeklerim...
Yüzümdeki çizgiler benden bihaber.
Uçurtmasını rüzgâra bırakmış çocuk yanım,
Hüzünlü bir köşe başında bekliyor.
Acının dön gel serenatları,
Ay ışığında yankılanıyor.
Kalem elime;
Yüzüm aynaya yabancı...

Nefessizim.
Sonuçsuz, nedensiz.
Oysa insanın bir nedeni olmalı yaşamak için,
Benim nedenim ise sana olan hasretim.
İlmek ilmek örülen yokluğun,
Bahtımın kar beyaz yarınlarını,
Siyahın bile ötesine taşıyor.
Saçlarımdan damlayan sulara,
Hâlâ hesap veremiyorum.
Sonra hep sonra dediğim mutluluklarım,
Kapı eşiğinde kırılgan,
Dedim ya sana bu şehir özler seni gitme
Senden sonra ben
Hiç yaşamadım ki..!
20.11.2024 10:56

Deniz Gece Mavisi

Senden Sonrası Yok

Ve her vazgeçişim biraz daha kanattı yüreğimi
bazen acıdı sol yanım
kanadı bütün senli düşlerim
dün gece gelip yerleşti göz bebeklerime hasretin
sen en çok derin derin bakmayı severdin
şimdi ellerim sahibini kaybetmiş bir balon gibi
belki özgür ama sensiz
dizlerimin feri yok mecalsiz dudaklarım
gidişinle lebsiz kaldı tüm sözcüklerim
kelimesizliğim en afilisinden patlatırken tokadı
beynime inat yüreğim haykırıyor unutamam seni

senden sonra ne mi yaptığımı merak ediyorsun

erkenden yatıyorum
simitçi çocukla bol bol sohbet ediyorum
o kızdığın rujumu sürüp kızdığın eteğimle kaldırımları arşınlıyorum
hani bana derdin ya sokak ta sakız çiğneme onu bile çiğniyorum
yok yok yok sensiz hiçbir şeyin tadı yok
solumda acın sağımda yokluğun
senden sonrasını hayal bile edemeyen ben şimdi sensizim
sensizlik değil de beni korkutan
ya gecenin bir yarısında çığlık çığlığa uyanır seni yanımda bulamazsam
ya ansızın bir gölge pencereme yansır da ağlamaya başlarsam
ya senin adını anarsa dilim istemsiz
dudaklarımı büzmem fayda eder mi sanıyorsun sevgilim

üç nefes bir soluk bir nefes sonra
bak işte yine sonra dedim
senden sonra
ne kadar çok sonra varsa ben sende tükettim sevgili
şimdi tüm yarınsızlıklarını al ve gel bana
ben bütün umut çiçeklerimi ayaklarının altına sermeye hazırım
yeter ki senden sonrasını yaşatma bana

senden sonrası yok
yok sevgilim yok
senden sonrası yok

Deniz Gece Mavisi

Senden Sonrası Yok Sevgilim

Bu akşam odam pek bir sessiz,
Duvarlar ve tavan soruyor seni bana.
"o gitti, gelmeyecek." diyemiyorum,
Gidemezsin biliyorum,
Ama kabullenemiyorum gidişini.

Güneş doğmaktan vazgeçer mi,
Ay batmaktan?
Yakamoza "Denize düşme." diyebilir misin?
Yüreğime "Atma, dur." demek gibi
Seni unutmak.
Özlüyorsan, çık gel.

Terliklerin hala bıraktığın yerde,
Bornozun portmantoda,
Parmak izlerin dudağımda.
Dil der ki: "Unuttum."
Gel yüreğime sor,
Unutabilmiş mi seni?

İnsan her an özler mi bir sesi,bir nefesi?
Özlüyorum işte.
Gittiğinden beri
Her şeyi tersinden yapıyorum.
Yumurtayı demleyip
Çaya kırıyorum.
Tereyağının üstüne ekmek koyuyorum.
Tersim düzüm karıştı benim.

Geçen gece tost yapayım dedim,
Aklıma geldi senin ellerin:
"İnce ince doğra kaşarları."derdin.
Şimdi ister ince, ister kalın doğra hiç fark etmiyor.
Günden güne tükeniyorum.

Aynayla küstüm çoktan,
Göz göze geldik bu sabah,
Çirkinleşmişim dedim.
Senden sonra…
Pardon ya, sen sevmezdin bu sözü.
"Benden sonrası yok." derdin.
Ve yoktu gerçekten.

Uyutmuyor beni artık
Antidepresanlar.
Seni dinliyorum,
Dinlerken sızıyorum.
Merak ediyorum,
Hâlâ nasıl sarhoş ediyorsun beni?

Sen bir hırsızsın, biliyorsun değil mi?
Umutlarımı, yarınlarımı,

En çok da yüreğimi çaldın.
Boş bir bedeni sürüklemek nedir
Bilemezsin.
Sen gitmeyi bilirsin,
Bir de çok güzel üzmeyi.

İnsan nefes aldıkça pişman olur mu?
Oluyorum işte.
Sensiz aldığım her nefes
Haram geliyor bana.
Harap bedenim,
Solmuş yüzüm…
Ne keçi sütü,
Nede pahalı kremler toparlar yüzümü,
Ben paramparçayım.

"Gel, topla." demiyorum.
Ama gel, gör eserini.
Her katil dönermiş cinayet mahalline.
Gel sen de,
Bir kere olsun bak:
Yerde yatan bedenime,
Parçalanmış yüreğime,
Kör olmuş gözlerime.

Artık istemiyorum senden hiçbir şey.
Gelmenle gelmemen arasında
Sıkışıp kalmıyorum.
"Güneş girmeyen eve doktor girer." derler.
Güneşimdin benim.
Sen girmezsen bu kapıdan,
Biliyorum, Azrail girecek.

"Senden sonra" diye başlayan
Her cümle kanatıyor dudaklarımı.
Senden sonra çok ağladı,
Çok isyan etti,
Yemeğini yemedi,
İlaçlarını içmedi,
"Yorgun bedeni daha fazla dayanamadı, öldü."diyecekler.
Henüz nefes alıyorken gel,
Çünkü senden sonrası yok sevgilim,
Yok!
16.08.2025 09:41

Deniz Gece Mavisi

Senı Dusunmek Bıle Guzel

Ah adam ne zaman bir sen düşünsem
Sesin nefesin ve o mükemmel
gülüşün gelip takılıyor beynimin derinliklerine
Ucu açık onlarca kelime ısırıyor dilimin ucunu
tarifsiz hisler kapliyor tüm bedenimi
yüzüm istemsizce gülümsüyor
göz bebeklerimde anlamsız bir sevgi
dilim dudaklarıma savaş açmış
yutkunup yutkunup susuyorum

icimde avaz avaz konusan benligime inat
demli bir çay kokusu gibi gelişin
insan her dakika özler mi bir çayın kokusunu
uzaktan bile harika tavşan kanı
aşka davet eden o koku

Ne zaman bir sen düşünsem
annem geliyor aklıma
sıcak ve yumuşak dokunuyor her kelimen yürek kesiği me
bu defa kuşku yok
umutsuzluk hiç yok
ağır yaralı çıksa da bir harpten yüreğim kanamiyorum insan sevdigini üzer mi diye
yankılanıyor bir ses kulaklarımın ta içinde
Sahi insan sevdiğini üzer mi
o halde neden gözlerim yağmurlu

neyse sorulardan sıkıldım
birazda mutluluğu yaşamak istiyorum
bir iki üç ve uyanıyorum
ah sen adam arafta kalıpta seni düşünmek bile güzel

Deniz Gece Mavisi

Senın Adın Mavi

Senin adın mavi ufuklarda süzülür,
Gönlümde bir masal, her kelime hüzünle örülür.
Denizin mavisi, gökyüzünün sevdası,
Senin adın mavi, ruhumun en derin kıvrımlarında yaşar sonsuz aşk.
Hangi yöne dönsem gözlerin.
Gülüşün.

Gözlerin mavi, bakışlarında sonsuzluk var,
Rüzgarın sırrı, saçlarında saklı, yıldızlarla dolu karanlık var.
Mavi bir gemi gibi, yelkenler açar giderim,
Senin adın mavi, yolumu aydınlatan tek ışık, tek liman.

Senin adın mavi ,
Sessizce fısıldar rüzgar,
Kalbimde bir ezgi,
En güzel şarkılar senin adına yazılır.
Mavi bir huzur,
Mavi bir renk
Mavi bir aşk
Mavi sensin
Şen mavisin
İçimde uyanan bir umut,
Hayatın anlamı, sonsuzluğa açılan bir kapı.

Mavi senin adın, her harfi bir hazine,
Suların sırrı ellerinde gizli,
Aşkla dolu bir deniz var gözlerinde,
Mavi bir düş, en güzel masalların başlangıcı,
Senin adın mavi, yaşamın anlamı,
Aşkın en saf hali
Senin adın mavi
26.02.2024 18:38

Deniz Gece Mavisi

Senın Uğruna

SENİN UĞRUNA

Ah, bu sensizliğe döktüğüm kaçıncı gözyaşı,
Kaçıncı acı,
Kaçıncı vefasız,
Kaçıncı?..

Oysa senin uğruna ben canımdan geçtim,
Ruhumu yoluna halı diye serdim.
Sen ne gördün,
Ne de duydun beni.
Senin gözünde arsız bir sevgiliden ileriye gidemedim.
Kapıyı açıp kolumdan çekiştire çekiştire itmen bile
Söndüremedi içimdeki yangını.
Şimdi dokunduğun her yerim ellerini arıyor.
Fedakârlık mı, aşk mı hâlâ bilmiyorum.

Gözlerim sensiz uzaklara dalıyor.
Duvarda resimlerimiz,
Yüreğimde sevgimiz.
Senin uğruna yaktım koca bir ömrü,
Senin uğruna unuttum kendimi.
Hıçkırıklara boğulan bedenimi
Senin uğruna attım ateşe.
"Bir seviyorum" sözüne vurup kıracak kadar dizlerimi,
Çok sevdim seni.

Mevsimler geçti, sen gelmedin.
Postacı geldi,
Simitçi geldi,
Hatta kırlangıçlar bile geldi...
Sen gelmedin.
Eğilip ayağının izini öptüm ben.
Bana geleceksin diye günleri haftalara,
Aylara, yıllara değiştim.
Bir âna bile razıydım.

Bir avuç umutla bekledim gelişini.
Her gece, her sabah, her gün batımında
Senin adını yazdım buğulu camlara,
Gel de sil diye.
Rüzgârla haber yolladım,
Göklerde aradım seni.
Bir gülüşün yeterdi,
Ama sen susmayı seçtin.

İçimde senle büyüyen bir boşluk var ve çok acıyor.
Sesini özledim.
Hani bir kere olsun
"Ben de seni" deseydin,
Dünya yerinden oynardı.
Ama sen sustun,

Ben yokluğuna sarıldım.

Kendi gölgemden kaçtım,
Seninle dolu her anıya sığındım.
Şakladım herkesten, gülüşünü kıskandım.
İçimde paramparça bir "ben" var,
Sessizce adını haykırıyor.

Bir gün döner misin bilmem,
Belki de hiç gelmeyeceksin.
Ama şunu bil ki:
Ben seni hep orada,
İlk beni bıraktığın yerde,
Kalbimin tam ortasında bekliyorum.
Bir adımınla yeniden doğmak için...
Ya sen gel,
Ya da yolla Azrail'i.

Vur, ağlasın gökyüzü,
Yıldızlar dökülsün üzerime.
Karanlık sarhoş olsun adını andığım her gecede.
Ben zaten çoktan kayboldum,
Adını sayıklarken bulduğum yalnızlıkta.

Sana dair ne varsa sakladım:
İlk gülüşünü bir mektubun arasına,
Son bakışını kalbimin en kırık yerine.
Ve şimdi ne zaman aynaya baksam
Senin yokluğunla göz göze geliyorum.

Belki unuttun,
Belki çoktan başka kollarda huzur buldun.
Ama bil ki ben
Senin gittiğin gün başladım tükenmeye.
Ve her sabah bir nefes daha eksiliyor içimden.
Senin yüzünden değil,
Senin uğruna.
Sustum...
Dilimin ucuna gelen "neden?"leri bile susturdum.
Cevap beklemeden, sadece bekledim.
Ayak seslerinle uyanacağım bir sabahı.

Gel,
Gel ki bu kalp biraz dinlensin.
Ya da söyle, gideyim,
Mezarıma adını yazıp da öleyim.
Yeter ki
Resimlerimiz solmasın.
Solmasın…
24.07.2025 14:14

Deniz Gece Mavisi

Seni Kalbimden Kovdum

Önemi yok sözlerin;
önemi yok kelimelerin.
Sen, nefes aldığın her anı yaşamaktan say.
Yıkıldı gönlümde senin saltanatın;
sen, gördüğün her sureti benden say.

Kalır mı sandın ahım yerde?
Sen, rüyalarda bile suretimi ara.
Gördüğün, göreceğin her yerde yalanlar bulacak seni, hatırla.
Sen gittin; yanına kâr kalır sanma.
Zincirli dilin, parçalarken dudağını,
damla damla kustuğun kanda adımı ara.

Göğüs kafesin parçalanacak, seni kalbimden kovdum unutma.
Sen bakarken çaresizce elinden kayıp giden zamana,
son sözlerim nazar boncuğu olsun; takılsın boynuna.

Kabuk bağlayınca geçti sanma;
her yara içten kanar.
Delikli boncuk değil ki yürek,
her sinede parlama.
Her ten haz verse de, dokunduğun her tende kokumu ara.
Yanacak bir gün dilin, dudağın;
sözcükler kör, sağır kalınca.

Demedim mi;
bulamayacaksın bir ben daha.
Güneş her gün doğsa da,
senin güneşin battı; doğmayacak bir daha.
Şimdi git;
at kahkahanı dilinin dudağına her isyanında.
Adımı anacaksın; son bedduam sana.
Ölürken göğüs kafesine oturan, ben olucam unutma..!
08.11.2025 16:17

Deniz Gece Mavisi

Seni Sensiz Sevdigim Gün

Bir zaman deli gibi severdik,
hani bir bakışına, bir gülüşüne kanarcasına.
Bir zamanlar hayaller kurardık yarınlara,
ucu yanık, kokmazdı şiirler.
Masallar dinler, kendimizi o masalın içinde buluverirdik.

Ben en çok Pamuk Prenses olurdum, sen de beni öpecek olan
o yakışıklı prens. Tam öperken, bir yerden "Durun, öpemezsin!" denmezdi.
Doya doya öperdik,
öpüşmeyi bilmeyen dudaklarımıza inat.
Bir zamanlar umutlarımız vardı yastık altı.
En büyük eğlencemiz bir kase mısır, bir şişe kola.
Ah, bir zamanlar... Keşke o zamanlar yine gelse...

Bir zamanlar ellerin dokunurdu ıslak ıslak.
Bakışın donup kalırdı gözlerimde.
Diline çöreklenirdi aşk, sözlerin mutluluk ve huzur kokardı her bir anımız.

Bir zamanlar seninle çok mutluyduk.
Herkes gidermiş,
her masal bitermiş.
Sevmek bazen de
onu onsuz yaşamakmış.
Seni sensiz sevdiğim gün anladım bunu.

Deniz Gece Mavisi

Seni Seven Öldü

Ardında yıkık bir kent,
Darmadağın bir yürek
Ve ıslak gözler bıraktın.
Şimdi istediğin yere gidebilirsin,
Adakların varsa kesebilirsin.
Seni seven öldü, başın sağ olsun.

Bir daha böyle sevilmeyecek yüreğin,
Sevinçle dolmayacak gözlerin,
Heyecanla atmayacak kalbin.
Seni seven öldü, haberin olsun.

Gözlerinin gördüğü her yer senin olsun.
Git, yolun yolumdan uzak olsun.
Unutur, tekrar severim sanma seni.
Seni seven öldü, başın sağ olsun.

Açıyorum acıyla saçlarımı rüzgâra,
Bırakıyorum kendimi mutluluğa.
Artık yoksun, ne dilimde ne de duamda.
Seni seven öldü, haberin olsun.

Gittiğin yollar dikenlerle dolsun,
Gözünle gördüğün her şey hasretin olsun.
Bensiz gecelerde yokluğum yağlı urgan olsun.
Seni seven öldü, başın sağ olsun.

Artık ne bir umut var ne de bir bekleyiş,
Sana dair ne bir hatıra ne de bir dileyiş.
Çürüsün dilim, adını andığım her an.
Seni seven öldü, haberin olsun.

Her adımın taş, her nefesin dar gelsin.
Açtığın yaralar hiç kapanmasın.
Gecenin kör saatlerinde acılar yoldaşın olsun.
Seni seven öldü, başın sağ olsun.

Ne dostun ne yâr'in el uzatsın,
Gözlerinde her bakışın lanet atsın.
Senden geriye bir pişmanlık kalsın.
Seni seven öldü, haberin olsun.

Yalnızlıkla yoğrulan günlerini,
Issız sokaklar yutsun izlerini.
Anılar zehir olsun ıslatsın gözlerini.
Seni seven öldü, başın sağ olsun.

Yüzüne her bakan göz utansın,
Adını her anan dil kurusun.
Kapanmayan yara gibi adın hep kanasın.
Seni seven öldü, haberin olsun.
Seni seven öldü, başın sağ olsun.

23.06.2025 09:55

Deniz Gece Mavisi

Seni Seven Öldü Başın Sağolsun

Sana olan nefretim hiç geçmiyor,
Karanlık düşüncelerim bedenimi sarıyor.
İnancım yok oldu,
Nefretimin ateşi köz gibi yanıyor,
Öfkem bendini aşıyor.
Seni seven öldü, haberin olsun,
Seni seven öldü, başın sağolsun.

Gözlerimde acının derinliği var,
Kalbimde bir yara,
Dilimde ahlar var.
Sözlerin yalan,
Gözlerin yalan,
Sen yalansın, yalan.
Seni seven öldü, başın sağolsun,
Seni seven öldü, haberin olsun.

Nefretim bir volkan gibi patlıyor,
Senin sesini her duyduğumda içim kanıyor.
Beni terk edip gittin ya,
Dudaklarım artık adını anmıyor.
Uçurumun kenarına bırakıp gittin sen beni,
Şimdi başkasını sevebilirsin.
Adakların varsa, kesebilirsin.
Seni seven öldü, başın sağolsun,
Seni seven öldü, haberin olsun.

Duygularım artık seni tanımıyor,
Sana karşı hissettiğim öfke, gün geçtikçe büyüyor.
Sevgim bir gölge gibi soldu, bir daha açmıyor.
Nefretim ruhumu sardı,
Prangalı artık içimdeki tüm duygularım.
Seninle yaşadıklarım derin bir yara oldu,
Sonsuza dek ruhumu kanatan.
Seni seven öldü, başın sağolsun,
Seni seven öldü, haberin olsun.

Kalbim seni isterse söker atarım,
Elim seni isterse keser, koparırım.
Dilim seni isterse yutarım,
Gözlerim seni isterse kör ederim.
Seni seven öldü, başın sağolsun,
Seni seven öldü, haberin olsun.
05.08.2024 21:48

Deniz Gece Mavisi

Seni Seviyorum

Seni sevmeyi seviyorum
Seni özlemeyi
Bazen hayal etmeyi
Ben içinde sen olan herşeyi seviyorum

Bardağı tutuşunu sigarayı dudaklarına goturusunu
Bana baygın baygın bakisini ben seni seviyorum
hani diyorum mümkün olsa Kaderi yeniden yazmak
Ellerime milyonlarca sen ekip
Yüreğimde saklayacak kadar seni seviyorum

ben seni çocukça masumca seviyorum
beklentisiz
Yarınsiz
Amaçsız
Seviyorum
Seni sevmek rabbimin bana bir emri
Sev dedi kulum sev o an seni çıkardı karşıma
Ve Seni sevdim

Belki kavusuruz belkide kavuşmaya hasret kalırız
Kader ne yazar bilinmez ama
Ben seni yazmayan o kalemi kıracak kadar seni seviyorum
Varsın cezam yüreğinde bir ömür olsun
ben seni Sen olduğun için yalansız
Sahtekarlıktan uzak
çıkardan uzak
Seviyorum
deniz 06.11.2018

Deniz Gece Mavisi

Sen-i Seviyorum

Bugün senden gidiyorum.
Anladım ki aramızda hep bir gölge olacak,
Ve ben, bir gölgenin kaybettiği mutluluğu yaşayacağım.
Sen hiç benim olmayacaksın,
Ben ise hiç sana ait...
Anladım,
Sen hiç bana gelmemişsin ki.

Ben hep gölgene sarılmışım,
Hep kendimi avutmuşum.
Ellerimi tutarken sen hep onu düşünmüşsün...
Yeni yeni anlıyorum;
Sen ayrıldığın günde kalmışsın.
Şu an kelimeler dudaklarımı yakıyor,
Sözcükler düğüm düğüm boğazımda.
Neden sevmedin beni, neden?

Bunları düşündüğüm her an çıldıracak gibi oluyorum.
Oysa ben seni çok sevdim...
Yaralarını bile yaram bildim,
Acını göğsüme mühürledim,
Adını dua bildim.
"Güneşimsin!" dedim.
Şimdi karanlıkta kaldı umutlarım...
İkinci kadın olmayı ben hak etmedim!

Olmasaydı evimiz, yaşardım seninle bir kulübede.
Olmasaydı yiyecek ekmeğimiz, soğana da razıydım.
Ama kabul edemem, başka birini sevdiğini...
İçimde, hazana yenik düştü duygularım.
Kar yağıyor sevdama
Ve üşüyorum.

Sensiz bırakma beni...
Gölgeler, güneş doğunca kaybolur.
Bir gölgeye kurban etme bizi.
Seni seviyorum, adam (kadın).
21.03.2025 09:02

Deniz Gece Mavisi

Seni Sevmek İstiyorum

Ben artık mutluluğu,
Ben artık huzuru,
Ben artık aşkı yazmak değil, yaşamak istiyorum.
Bazen bir şiirin satırlarında bulmak istiyorum kendimi,
Bazen kıtalarında kaybolmak,
Gözlerinin denizinde gemilerimi yüzdürmek,
Duyduğun en güzel sesle sana seslenmek,
Kulaklarına aşkı fısıldamak,
Ben seni yaşamak istiyorum, adam.

Küçücük bir dağ kulübesinde,
Kırmızı şarabımı yudumlarken gözlerinin içine bakmak,
O kırmızı abiyemi senin için giymek,
Gramofondan çalan müziğin ritmine kendimi bırakmak,
Bir şarkının melodisinde kendimizi bulmak,
Yağmurun sesini birlikte dinlemek,
En güzel şarkıyı birlikte söylemek,
Şöminenin ateşinde kestane pişirmek istiyorum.
Ben artık masallar yazmak değil, o masalları seninle yaşamak istiyorum.

Bir çocuğun ilk adımları gibi adım adım sana yürümek,
İlk adını anmak,
İliklerime kadar aşkı yaşayıp yaşatmak,
Gözlerinin gördüğü her yere şatolar inşa etmek,

Ayı,
yıldızları,
geceyi aşkıma şahit etmek,
Ve onların gözünün önünde
Sesim kısılana kadar "Ben kazandım, beni yenemedin hayat" demek istiyorum.
Kaderi yeniden yazmak,
Adımın yanına soyadını artık koymak istiyorum.
Gel adam, artık hazırım, seni sevmek istiyorum.
14.10.2024 10:45

Deniz Gece Mavisi

Seni Tanıdığım Güne Lanet Olsun

Benim seninle savaşım bitti.
Şimdi istediğin yere gidebilirsin,
İstediğine yüreğini verebilirsin.
Ben seni unuttum, "eyvallah" diyebilirsin.

Dün gördüm dil kıvırışını,
Uzaktan göz süzüşünü.
Gömdüm yüreğime kefensiz.
Şimdi denize atılan bir taş parçası kadar anlamsızsın;
O bile dalga yaratır,
Sen ise koca bir hatasın.

Nasıl örttün ceketini başka bir kalbin üzerine?
Nasıl döndü dilin o yılışık sözlere?
Ben seni farklı sanmıştım,
Yanılmışım.
Masken düştü, yalancı yüzün göründü.
Şimdi dünyanın en çirkin adamısın;
Hem kalbimde hem ruhumda.
Seni tanıdığım güne lanet olsun.

Git, ardından kötü söz söyletme.
Küfürlerimi dudaklarıma düşürmeden, sus; tek kelime etme.
Gitmeyi bilen ayaklarınla git.
Bana gelişine, gidişine şiirler dizdirme.
Ben seni başkalarına gülerken gördüm.

Nefretimin ateşi hâlâ sıcak.
Beynime kazınmış yürüyüşün.
Unutma; çok ten gezsen de
"Bonservisin kim?" dediklerinde beni anacaksın.
Anarken dilin parçalanacak,
Yüreğin acıyacak.
Yine de anacaksın.
Çünkü ben seni hiç aldatmadım;
Sen ise koşa koşa düşmanıma gittin.

Dönme.
Dönersen, döndüğün yollarla birlikte senide yakarım.
Sakın!
Sus sus sus!
Konuşma!
20.08.2025 10:23

Deniz Gece Mavisi

Seninle Ben

Seninle ben
Biz olmayı beceremeyen iki aptal aşık
Ne zaman sen gelsen yanıma ben kaçtım
Ne zaman ben gelsem yanıma sen hep mesguldun
Gece ile gündüz gibiydik
Sen varken ben yoktum ben varken de sen
Aslında bilir hissederdik varlığımızı

Benim seni görmem imkansız
Senin bana dokunman yasaktı
Doğuştan yazan yanlış yazmıştı kaderimizi
Biz asla yolu birbirine düşmeyen iki deli yürekken
Ansızın dustun avuçlarıma
Dua bildim varlığını
Ve açtım ellerimi Rabbime
Seni dedim bana dedim sevdiren rabbime şükürler olsun tam amin diyecektim ki
Bir şey takıldı boğazıma
Ne yutabildim nede çıkarta bildim
Hani filmlerin jenerigi olurya
o şekilde geçti gözlerimin önünden
önce gelişin
Sonra sevişin
sonrada gidişin
Pamuk prensesin camdan ayakkabısı prensin elinde kalmış gibi seninde yüreğin avuçlarımda kaldi
Öyle güzel atıyordu ki
tiktak seslerin kulağıma en güzel melodiyi fisildiyordu
 bu ask diyordu duygularımın en yaşlısı
Avuçlarımda sıcaklığın ile yaşıyordum geceyi
Hayran hayran
Seni izlemek bile ne kadar guzel di
Sonra alıştım sana

Her mesai bitişinde heyecanla eve koşuyor ozledim diyirdum
seni özledim özlemim oluyordun
ılık ılıktı varlığın
Saatlerce gözümü kirpmadan izliyordum seni
bir gun yine hızlı hızlı atmaya basladin çok korkmuştum birşey oluyordu sanki
ölüyordun yavaş yavaş
birden durdun
o an kalbimin göğüs kafesime ağır geldiğini hissettim
sanki milyonlarca azgın köpek deşip parçalıyordu içimi
bildiğim bütün koca karı ilaçlarını kullandım taktikleri denedim olmuyordu sanki derin bir uykuya dalmıştın
bir taraftan ağlıyor bir taraftanda ölme diye masaj yapıyordum ki
gözüm den akan yaş
senin dudaklarına düştü
kaldırdın basını baktin gözlerime ve tekrar atmaya başladı kalbin

işte ben o gün anladım ben sensiz yaşayamam
olurda bir gün durmaya karar verirsen beni ara bul ve gel de
çünkü kalbim kalbinde atmayacaksa dursun diyecek kadar çok sevdim seni biz

olamasakta ben hep çok sevicem seni
çünkü sen benim imkansizim
yasaklim adı bende saklımsın
Kapama olur mu
Gözlerini bensiz

Deniz Gece Mavisi

Senle Ben

Mem ve Zîn'in aşkı gibiyiz senle ben.
Kaçak çay ile tütün gibiyiz senle ben.
Bir yanımız aşk,
Bir yanımız hasret,
Bir yanımız sevda,
İlmek ilmek, nakış nakış, nağme nağme türküyüz senle ben.

Aşk deyince tek adres,
Yürek deyince tek sevda.
Dağları taşları aşkına şahit eden
İki deli yüreğiz senle ben.
İllegal bir aşk bizimkisi.
Sen baştan aşağı roman,
Ben tepeden tırnağa aşk.
Çok güzeliz senle ben.

Gözlerin umudum,
Ellerin yarınım.
Senle ben bu koca dünyada
Küçücük bir anıyız belki de.
Ama içimizde dağlar kadar sevda,
Dalgalar kadar coşku,
Geceler kadar sır doluyuz senle ben.

Zaman durur senle ben olunca,
Yürek çarpar, gözler parlar.
Gözlerin gözlerimde kaybolunca
Dünyayı unuturuz senle ben.
Birlikte olduğumuz her an
Hayat olur bize bayram.
Aşkımızın destanı yazılır kalbimize
Harf harf, kelime kelime.

Bir ömrü paylaşmak,
Bir düşü gerçekleştirmek,
Senle ben, imkansızı başaran,
Yürekleriyle dünyayı değiştiren,
Sonsuz bir masalın kahramanlarıyız,
Sonsuz bir aşkın hikayesinde senle ben.

Eğer kelimeler yetersiz kalırsa
Bakışlarımız konuşur.
Her şeyin ötesinde, zamanın ilerisinde
Sadece biz kalırız.
Ben gözlerinde masal,
Sen dilimde dua,
Bir efsane yazarız senle ben.
03.06.2024 14:21

Deniz Gece Mavisi

Sensizlik

Aynaya yansıyan gülüşlerimin altında
Saklıyorum ağlayan gözlerimi.
Yine yama tutmuyor yüreğim,
Yaralı tüm senlerim.
Ellerim ürkek,
Dilim titrek,
Bebek adımlarım stabil.
Ben beni tanıyamıyorum,
Mevsimler geçiyor gözlerimden,
Yapraklar döküyor umutlarım.

Oysa her şeye biraz sen katmıştım,
Sen hep bir fazlasın demiştim.
On üçüncü haftam,
Sekizinci günüm,
Yirmi beşinci saatim,
Üç yüz atmış altıncı günüm.

Zamanı aşka bölmüştüm,
Günleri sana eklemiştim.
Ama şimdi saatler sensiz,
Dakikalar eksik,
Ve her saniye biraz daha suskun…
Yokluğunda onların da dili boğazına kaçtı.

Şimdi gözlerimde ağır bir sonbahar,
Dudaklarımda suskun bir hüzün.
Rüzgâr bile adını fısıldamıyor artık,
Yağmurlar bile seni getirmiyor.
Kokun silinmiş saçlarımdan,
Yanağımda öpücüğünün izi yok.

Oysa her şeye biraz "sen" katmıştım,
Her anı seninle yoğurmuştum.
Şimdi zamana sığmayan
Bu eksik cümleleri
Kim tamamlayacak, bilmeden yaşıyorum.
Mevsimin suçu yok, yokluğu soğuk diyorum.

Arttıkça eksilen,
Eksildikçe artan bir yokluğun hazin sonundayım.
Gözlerime yuva yapan izdirap yaşlarına engel olamıyorum.
Ağır ağır yol alırken acının damlaları,
Dudaklarımda ölmesini bile umursamıyorum.
Adını koyamıyorum bu acının;
Mevsimlerden hazan,
Aylardan acı.
Takvime bakıyorum gidişinin ertesi,
Ve ben üşüyorum.
Herkes kansızlık diyor,
Ben sensizlik diyemiyorum.
Kan kaybı değil bu, sensizlik sensizlik.

Yavaşça çöken gece, içimdeki soğukluğu daha da derinleştiriyor,
Ama bir zamanlar seninle dolu olan o sıcak dünya,
Şimdi içimde kaybolan bir hayal gibi.
Dudaklarımda, sana ait bir kelime bile kalmadı,
Sadece seni hissetmek, her an seni duymak istiyorum.

Ellerim, seni tutmanın hayalini kurarken,
Yüreğim, her çırpınışında seni arıyor.
Bir zamanlar seninle gülen gözlerim,
Şimdi birer yıldızsız gökyüzü gibi,
Ama yine de, her sabah uyanınca
Senin adını fısıldıyorum rüzgarın kulağına, sen duymasanda ben seni sevmeye devam ediyorum, gidişine inat.

Bir zamanlar sıcak olan her şey,
Şimdi sadece soğuk ve uzak.
Ama içimde, bir umut kırıntısı kalmış,
Bir şeyler hala seni bekliyor.
Sonsuz bir sevda rüzgarı gibi,
Sana doğru savruluyor her düşüncem.
Ve ben sadece gelişini hayal ediyorum.

Islak saçlarını,
Uzun kirpiklerini,
Kalkık kaşlarını,
Yüzünün kenarına yerleşen gülüşünü,
Tepeden tırnağa seni hayal ediyorum.
Dedim ya mevsimin suçu yok,
Ve ben üşüyorum.
İnsan hiç Ağustos'ta üşür mü?
Üşüyorum.
21.02.2025 16:23

Deniz Gece Mavisi

Sessiz Çığlıklar

Tamamı hakikat olan bir sadakat istemiştim senden, tüm sadakatsizlere inat.
Sen ise ihanetten yoğrulmuş bir aşkı, taşı diye koydun önüme.
Yüklerim ağırdı, gerçeklerimse acınasıydı.
"N'olur bakmaz hayat," derdi nenem,
"Küçük omuzlarına, yorgun ayaklarına verdiğin mücadeleye.
Yükler sırtına, dertler götürdüğün yere kadar gider;
Götüremediğin yerdeyse bitersin..."
Aynen öyle oldu;
Yama hep küçük, delik hep büyük kaldı.

Düşünüyorum da… Çok mu zordu,
Seni seven birine bağlanıp kalmak?
Sadece onun gözlerinde kendini görmek?
Çok mu zordu?
Ya da bir silgi olsaydı keşke,
Silebilseydik bize acı ve hüzün veren her şeyi.
Hayat bir mücadeleyse madem,
Neden hep ben çabalıyordum?

Soruların cevapsız kaldığı yerdeyim.
Aklım, beynime; beynim, duygularıma küsmüş.
Sökülmesin diye ucundan zorla tuttuğum o kazak,
Daha da çok söküldü...
Namert bir yürekten mertlik beklemek gibiydi bu.

Sözler boğazımda düğümlendi — yutkundum.
Gözlerimde uykusuz geceler,
Ne bir hayalin kaldı avucumda,
Ne de hatıralara dayanacak gücüm…

Kırılmış bir aynanın parçalarında aradım seni.
Her bir cam kesiği, seninle geçen bir anıydı.
Kanadıkça anladım:
Sevgi, bazen sadece bir tarafın çilesiymiş.

Ben, sende kendimi büyütmek isterken
Sen beni en çok kendimde küçülttün.
Kalakaldım…
Yalnızlığın orta yerinde,
Gözlerim duvara yaslanmış bir çift kırgın çiçek gibiydi.
Dalımda solup kaldım.
Belki açabilirdim rengârenk yapraklar,
Ama tuvalimden renklerim çalındı.
Bana kalan yalnızca eflatun bir hüzün oldu.

Şimdi baktığım her yeri mavi ve pembe görüyorum,
Mavilere tutunup huzuru buldum sanarak yaşıyorum.
Ama her gece, eflatun acılar buluyor beni:
Göbeğinden kan damlayan,
Ve ben yalnızca izliyorum…

Ritmik dokunuşlarla

Hayatın bam telinden düşmemeye çalışıyorum.
Detone olmuş sesler,
Çatlamış notalar,
Ve kırık ezgiler…
Sessiz çığlıklar biriktiriyorum.

"Bu da mı değil?" dediğim kaçıncı
Hayal kırıklığı?
Yüreğime batıyor…
Kaybettiğim umutlarımı arıyorum
Ama çoktan verilmiş toprağa.
Sela sesi hâlâ kulağımda çınlıyor.
Güvenmek mi?
Bir daha?
Asla.
01.08.2025 14:32

Deniz Gece Mavisi

Sessiz Gece

Yine gece sessiz,
Kalbim kırıklarla dolu.
Saatin tiktak sesine bırakıyorum kulaklarımı.
Yokluğun düğüm düğüm,
Sensizliğin en sancılı saatlerindeyim.
Dudaklarımda kelimeler, çaresiz.

Yukarıdan aşağıya,
Sağdan sola, ya da soldan sağa dönsem de,
Geçmiyor yokluğun.
Hasretin, isotlu kokusu genzimi yakıyor.
Çığlıklarım geceye savruluyor,
Gözyaşlarım gözbebeklerime düşüyor.
Islak kaldırımlar,
Tırnak uçlarımda acı.

Söylenmemiş sözcükler dilime öbekleniyor.
Gözleri bağlı bir kuş gibiyim,
Ne önümü görebiliyorum,
Ne de yönümü.
Ayaklarımda yılların taşları;
Her adım ağır geliyor.
Kanatlarım var ama uçamamak,
İşte o daha ağır geliyor.

Bıraksam, kim alır acımı?
Omuzlarım yüklere kızgın,
Dilim hasretin ayazında.
"Off," dediğim kaçıncı acı bu?
Hani geçecekti?
Diyemiyorum…
Geçmiş ama geçmeyen bir geçmiş;
Avuçlarımda öksüzlük,
Dilimde yetim sözcükler.

"Nereye?" demek geliyor içimden,
Ama hayallerimin uçup gitmesine engel olamıyorum.
Savrulan bir yaprak gibi,
Yine geceye karışıyorum.
Tıpkı gökyüzünde birbirine göz kırpan yıldızlar gibi.
28.11.2024 16:09

Deniz Gece Mavisi

Sessiz Harfler

Sessiz harfler biriktiriyorum,
Şen manzaralı yüreğimin en ücra köşelerinde.
İnadına sesli harflere bürünmeye çalışıyor hayat,
Ama ben ısrarla saklıyorum avuç içlerimde örseletilmemiş senleri.
Bazen bir şarkıda, bazen bir şiirde gelip dokunuyor parmaklarının sen izleri,
Anımsatıyor geçmişi dudaklarıma değen her kadeh.
Damla damla içime senler akıyor, her kadehte sarhoş olup sende kayboluyorum.

Gecenin karasından sıyırıp ayın yakamozuna bırakıyorum gözlerimi,
Maviye bürünüyor yer gök.
Her kapı sesinde yüreğimin balkonuna koşuyor sana sevdalı benlerim.
Hasretin ilmek ilmek takılıyor yüreğimin tellerine,
Ram oluyor dilim ansızın.
Yine bir şiir yazıyorum gözlerimden gözlerine,
Dudaklarımda damıtıyorum senleri en saf haliyle, yazıyorum aşkı.

Tövbesiz bir dilin sessiz harfleriyle sesleniyorum geceye,
Gecenin en mavisine.
Duy beni, adam.
Yirmi dokuz harfin aciz kaldığı anlarda,
Sana yüreğimin işgale uğramamış yanından çıkıp geliyorum.
Biraz yorgun, biraz mücadeleci,
Üstüm başım perişan,
Ceplerim sen dolu.
Yine hıçkırık tutuyor soluğumu,
Üç kere "sen" diyorum, geçiyor.
Ne çok sen olmuşum,
Ne çok senin olmuşum.

Ellerim,
Yüzüm,
Ve yüreğim sensin.
Saçları biraz daha kısa olsa,
Bir de yanağında o devasa çukur,
Aynı sen olacak insanlar.
Herkesi sana benzetip yine kimseyi senin yerine koyamıyorum.
Sahi, kaç aşkı yan yana toplasam bir "sen" eder?
Tepeden tırnağa aşka bulanmışken ben,
Ah sevgili, keşke ayna olmadan sende görsen sende ki seni.
İnan, benden bile çok seversin kendini.
Ama yorma kendini, kimse benden çok sevemez seni,
Sen bile.
01.08.2024 02:25
GECE MAVİSİ DENİZ & GECE MAVİSİ SİNAN

Deniz Gece Mavisi

Sessiz Harflerle Vedalaşıyorum

Belki bir gassal değildim ama
Çok cenaze yıkadım yüreğimde.
Kimini dualarla gömdüm kara topraklara,
Kimini ise ölmesin diye
Pamuklara sarıp sarmaladım.

Hep bildim, hiçbir ölü dirilmez.
Çok mücadele verdiğim insanlar da oldu;
Ama gördüm ki zamanla değmiyor kimse,
Ne sevdiğine ne de sövdüğüne.

Sonra devam ettim yaşamaya.
İşi iş olarak gördüm,
İnsanları ise birer yolcu...
Gidecekleri yere kadar eşlik edip uğurladım.

Fırtınalar, yağmurlar korkutmadı beni;
Ellerime dayan dedim, kalbime bu son.
Ama yine de uslandıramadım
İçimdeki hırçın çocuğu.
Oysa bir kere okşansaydı saçım,
Böyle olmayacaktı.

Acılar sarınca bedenimi,
Yaslanıp bir ağaca sessiz sessiz ağladım.
Yaralarımı yüreğime saklayıp yürüdüm.
Her adımımda biraz daha ağırlaştım;
Ama hiç kimseye eğmedim başımı.

Anladım ki insan,
Kendi yükünü kendi taşırmış omuzlarında.
Kimse kimsenin yüküne hamal olamazmış,
Kendi ateşinde yanar da küllerinden doğarmış.

Sessiz bir direniştir bazen yaşamak.
Kendi içimdeki çocukla barışarak
yaşamak zorunda kaldığım gün anladım.

Özümde kötü biri olmasam da,
İyi olmayı da beceremedim.
İnsanlar iyi olsun dedikçe ben kötü oldum.
Hep kaybettim.
Tabii, kazandıklarım da oldu:
Onurum, gururum ve şerefim.

"Onur tabağa konup yenmez" diyen insanların
İnadına yaşadım.
Çok şilep kalktı yüreğimden;
Sessiz, sakin, çıtırtısız.
El sallamayı bile ar bildim.

Şimdi sessiz harflerle vedalaşıyorum:

Vicdanımla ve içimdeki iyi niyetli benle.
Toprağın bol olsun...
Ben yıkadım, imam gömdü.
Ruhum şad olsun.
08.01.2025 11:33

Deniz Gece Mavisi

Sessiz Kutlayın Bayramınızı

İnsanın canı acır mı;
Yüreği yanar mı;
Ya burnunun direği sızlar mı?
Sızlıyor işte.
Bugün bayram ve ben yine mutsuzum.

Saçlarımdaki akları sayamıyorum artık;
Belimi büküyor gidişinin hüznü.
Önceden bir umudum vardı;
Uzakta da olsa bir babam.
Şimdi toprağına sarılıp toprağını kokluyorum.
Siz hiç soğuk bir mezar taşı ile bayramlaştınız mı?

Yüreğimin aklı yok;
Fikri yok;
Kolları yok hasretimin.
Dilimde dondu kaldı kelimelerim;
Babam dedim, mezar taşını gösterdi kader.
"Al sana baba," dedi hayat.

Bugün bayram;
Yârimim babam.
Uğramaz evime ne neşe ne de sevinç;
Kefenle gözlerimin önünden geçişini
Hangi silgi siler?
Hangi dil diyebilir "unut"?
Unutulmuyor babam;
Unutulmuyor.

Geçenlerde iş yerinde makyaj yaparken
Kızlar dedi, "Ne güzel kirpiklerin var."
Babam, ok gibi kirpiklerini;
Gülünce yüzünde oluşan o çukuru;
İpek saçlarını;
Hele cennet kokunu unutamıyorum.
Bal rengi gözlerin her gece geliyor rüyalarıma;
"Unuttum," deyip kendimi kandırıyorum.
Unutamıyorum babam.
Sen benim ilk aciziyetim;
İlk eğilişim;
İlk acım.

Ben güçlü falan değilim.
Ellerini uzanıp öpemedigim gün anladım.
Sessiz kutlayın bayramınızı;
Sessiz olun, yeni uyuttum hasret bebeklerimi.
Uyanmasınlar.
Sessiz kutlayın bayramınızı;
Size helal, bize haram.
16.06.2024 11:11

Deniz Gece Mavisi

Sessiz Ol

Bu gün benden gidişinin yıl dönümü
Öyle soguk ki bedenim,
Öyle acıyor ki yüreğim,
Sevme demişti eller,
Oysa ben seni, "ondan adam olmaz" diyenlere inat sevdim.
Çok ağladım…
Çok emek verdim.
Bazı geceler sen mutlu ol diye dualar ettim.

Senin dudaklarından dökülen her söz yüreğimi kanatırken,
ben "gözleri çok güzel" deyip avuttum kendimi.

Güzel şiir okuyordun,
güzel şarkılar söylüyordun,
"Güzel de sever" dedim.
Bilemedim nankörlüğün bedenine yuva kurduğunu.
Bilemedim gitmeye programlı bir android olduğunu.
Bilemedim…
Kalbin var sandım, yanıldım.

Kapıyı çarpıp giderken
bir kere olsun ardına bakmadın.
Solan yüzümde yarım bir tebessüm,
bir damla gözyaşıyla yolcu ettim seni.
Çok haykırdım,
kendimi taştan taşa vurdum.
Duymadın sessiz çığlıklarımı.

Senin beni görmezden geldiğin her an,
sen silindin yüreğimden.
Bir gün baktım ki, parmak izi kadar kalmışsın.
Gitmeyi isteyen bendim,
ama gönderen hep sen oldun.

Siyah bir mendilin hüznüyle,
bir vedanın elvedaya dönüşüyle terk ettim seni.
Sen bahaneler sıralarken ardı ardına,
ben arkama baka baka gittim.
Telefonumu hiç kapatmadım,
kapım hep aralıktı.
"Olur da bir gün gelirsin" diye bekledim.

Dağıtmak kolaydı, toplamak zor.
Kalmak kolaydı, gitmek zor.
Unutmak kolaydı, yaşarken öldürmek zor.
Sen hep kolay olanı seçtin,
ben ise yarım kaldım…
Yarsız kaldım.

Herkes sen olmak için çabaladı:
Kiminin bakışı sen, kiminin gülüşü sen…
Kimi güzel şiir okudu,

kimi güzel şarkılar yaptı.
Ama hiçbiri bir sen edemedi.
Dokunamadı yüreğimin tellerine.

Şimdi hasretin adını sen koyup gidiyorum.
Olur da bir gün özlersen, ararsan beni,
pişman olursan gel.

Gel ki, yokluğunu yudum yudum içime çekişime,
her gece yumrukladığım duvarlardan özür dileyişi-me,
ve adımın yanına yakıştırıp takamadığın soyadının unutuluşuna
şahit ol.

"Gidersen unuturum" demiştim.
Unutmakla uyutmak arasında bir harf değişirmiş; öğrendim.
Şimdi uyutuyorum nefretimi.

Sessiz ol…
Uyanırsa, Allah yarattı demez,
yine deli gibi sever
ateşe atar kendini.
Sessiz ol.
17.08.2025 09:15

Deniz Gece Mavisi

Sessizce

Zordur uzaktan sevmek...
Bazen bir şarkıda dolar gözlerin,
Bazen bir söz alır götürür seni,
Bazen de bir bakış,
Tokat gibi vurur gerçeği yüzüne.

Ayakların gitmek ister, gidemez.
Kalbin sızlar.
"Nasılsın?" diyenler olur etrafında,
"İyiyim" dersin —
Tüm iyi olmayan yanlarına inat:
İyiyim.

Bazen bir kelime
Kanatır dilini, dudağını,
Boğazına takılan bir lokma gibi...

Sonra hasretle tanışırsın,
Özlem girer koynuna
Ve dolaşır tüm bedenini.
Sanki için yanar.
Onu görünce
Biter bütün hasretin.

Eli eline değmese de seversin,
Yüzü yüzüne dönmese de...
Seversin
Bakışını,
Gülüşünü,
Yüreğinde dimdik duruşunu.

Sevmek için bahaneler aranmaz,
Zaten bahane varsa, sevgi yoktur.
"Sevgi, bahanesiz sevmektir"
Demişti bir hocam,
Unutmam.

Sevmek…
Herkesin dilinde,
Ama kimsenin gerçekte bilmediği o kırılgan duygu.
Lafta herkes seviyor,
Ama ne sevmeyi bilen var,
Ne de beklemeyi...

Eğer bir gün,
Yanınızda elinizi tutanlar sevmezken
Uzaklarda bir yerlerde
Sizi yürekten seven biri varsa,
Onu hiç kaybetmeyin.

Dedim ya...
Zordur sevmek,

En zoru da
Uzaktan sevmek.

Ben mi seviyorum?
Yanında olup elini tutanlara inat,
Uzaktan,
Sessizce,
Derinden seviyorum...
Rabbimin emri yüreğimin iteatiyle seviyorum
Seviyorum.
28.05.2025 15:13

Deniz Gece Mavisi

Sessizce Seviyorum

Senden sonra pek bir şey değişmedi bende.
Anahtar yine aynı yerde,
Pardesün portmantoda,
Ve ayakkabıların hâlâ ayakkabılıkta.
Her şey aynı, bir tek şey dışında:

Artık sana "İlacını iç," diyen bir ses yok,
"Uyu, yarın erken kalkacaksın," diyen bir nefes yok,
Hastalanınca yatağına çorba getirecek bir el,
Ve her ihtiyacın olduğunda sana koşacak bir ayak yok.

Yokların yok olduğu,
Varların ise hiç olduğu yerlerdeyim.
Ben, beni tanıyamıyorum;
Ben, bana yabancıyım.
Gidişinle her şey sıradanlaştı;
Mesela simitçi çocuk,
Ayşe Teyze,
Ve her gün üç beş tane yazdığım şiirler...

Bir zamanlar ne iyi gelirdi sesin kulağıma,
İçim heyecanla dolardı.
Şimdi ise hiçbir şey ifade etmiyor
Ne varlığın ne de yokluğun.
Ben, gittiğin günde kaldım.

Unuttum desem de kendime,
Unutamıyorum.
Hep gözlerim kapıda,
Sanki gelecekmişsin gibi o his...
Bir yalana kendimi inandırmaya çalışıyorum.
Kalbim buz kesti sen gidince,
Ellerim donup kaldı,
Dizlerim parçalandı.
Ama yine de dönmedi dilim,
"Gitme," diyemedim.

Eskiden, sabahlar sen kokardı;
Şimdi sabahlar soğuk ve kupkuru,
Anlamsız artık her şey.
Akşamlar daha acımasız,
Çünkü karanlıklar, senin yokluğunu daha da büyütüyor içimde.

Bazen içimden bir çığlık kopuyor:
"Gel," diyor sesim sana,
"Gel, ne olur!"
Sonra susuyorum,
Çünkü biliyorum, duyamazsın artık beni.

Kırılmış bir ayna gibi dağıldım,
Her parçamda sen varsın,
Her parçamda gözlerin...

Ama yine de sana ait her şeyi seviyorum;
Gidişini bile sevdim.

Ve şimdi,
Bir hayalin kaldı bende,
Bir de hatırladıkça sızlayan anılar...
Bir boşluğu kucaklıyor yetim kollarım.
Hâlâ sana dair ne kaldıysa onlara sarılıp uyuyorum her gece.
Beni en çok da bu üzüyor:
Avutmuyor koynuma aldığım oyuncak ayım,
Her gün yaptığım orta şekerli kahvem...
Odam artık sen kokmuyor.

Üzülüyorum,
Gidişine değil,
Yüreğimin hâlâ seni isteyişine üzülüyorum.
Adı sen olan ama hasret kokan çiçeklere üzülüyorum...

Ve ben, hâlâ seni seviyorum...
Sadece yokluğunda biraz daha sessizce.
29.04.2025 01:29

Deniz Gece Mavisi

Sessizlik

Yine gözlerimde bir damla yaş ile yazıyorum bu satırları.
Hayatın bana oynadığı oyunlar bir bir ayyuka çıkarken, ben yüreğimdeki beyaz kağıtları saklıyorum siyah boyalı ellerden.

Sol yanımda acının sancılı çıbanları, sağ yanımda bilinmezlikler.
Çarkın dişlerinden akıyor hüznün yağları. Korkuyorum! Ya ellerime akıp kirletirse?
Anamın sözleri gelip çakılıyor aklıma: "Altın çamur tutmaz ki."

İçimi ısıtıyor.
Kafamı kaldırınca gökyüzünde göremediğim o güç "yaşa" diyor bana, "yaşa."
Her zorluğa karşı bir bir koparıyorum parçalarcasına, gömlek diye bedenime giydirilen ızdırap düğmelerini.
Ellerim güçsüz, bedenim takatsiz. Sıradan her şey, birbiri ardına takılmış fil yavruları gibi.
Neden mutluluklar tek tek, acılar ise sürü ile gelir diye beynimi yakan sorular.

Köşede gözüme ilişen bir seyyar satıcı, elinde o çok sevdiğim kokoreç.
"Abla, sarayım mı?" diyor. Konuşamıyorum, şaşkın ve bitkin.
Dilim, "Sar," diyorum başımla.
Sarıp veriyor elime yarım ekmek.
"Ben yarım ekmek yiyemem ki," demeye hazırlanırken, haykırıyor içimdeki çocuk:
"Sakın verme, yarısı da benim." Bakıyorum, ıslak gözleri.

"Neden ağlıyorsun çocuk?" diyorum. "Gözlerime sabahtan beri yağmur yağıyor," diyor.
"Nasıl yani, hiç bedenin içine yağmur yağar mı?" diyorum hayretle.
Başını önüne eğip,
"Sen her ağladığında benim gözlerime yağmur yağar.
O yüzden kanlı hep gözlerim," diyor. Utanıyorum, ekmek elimden düşüyor yere.
"Ne yaptın teyze?" diyor hayretle içimdeki kız ve ansızın bir sokak köpeği beliriyor, yere düşen ekmeği keyifle yiyor. Dönüp bakıyor gözlerime, içimdeki çocuk göz bebeklerinde oynuyor adeta.

İşte o zaman anlıyorum bu hayatta herkesin kısmeti bir yerde.
Belki dağın ardında, belki taşın altında, belki de denizin ta ortasında ama kısmetimiz var yarınlarda.
Bize düşen, gözleri ıslatmadan, içimizdeki çocuğu ağlatmadan, başımıza karalar bağlamadan beklemek.
Biliyorum, bir gün bana geleceksin ve ben o güne kadar uyutuyorum acılarımı.
Sessizlik!
Bir, iki, üç... tıp...

Deniz Gece Mavisi

Sessizlik lütfen

Sana savruluyorum sanki,
Bir şeyler itiyor beni sana doğru.
Engel olamıyorum…
Varlığın tebessüm yüzümde,
Yokluğun hüzün gözlerimde.

Sigaramdan derin bir nefes çekip
Sorguluyorum:
"Ne yapıyorsun sen?"
Onu düşünmek bile yasak!
Susturuyorum dudaklarımı…
Ama yüreğim dinlemiyor beni.

Asi bu aralar,
Hep bir isyan, hep bir yangın.
Üç gün önce dünya yıkılmıştı sanki,
Şimdi gülüyor,
Köşe bucak top oynuyor sevinçle.

Korkuyorum…
Ya düşerse hayallerine?
Ya kafasını çarparsa karamsarlığa?
Dur diyorum durmuyor,
Sus diyorum susmuyor…

Bir durgunluk var üstünde,
Bir şeyleri çözmeye çalışıyor gibi.
İnsan bir gecede büyür mü?
Büyüdü valla…
Bir bilmiş oldu,
Bir olgun,
Sanki küçük bir filozof.

Ama konu aşksa,
Tık yok!
Yine iş bana kaldı…
Ben mi?
Ben kaderim!

Bu çocuk çok toy,
Bu "son" dediğim kaçıncı yanılgı…
Ama bu defa olmaz!
Dümene geçiyorum,
İzin veremem olmaz.

Evet, gelin üstüme…
Sağdan soldan…
Korkmuyorum artık!
Sevmekse,
Ben de severim!
Ama gitmekse…
Külümü bile bulamazsınız!

Şimdi,
Uyutuyorum yüreğimi ,
Uyanırsa sever acı çeker,
Sessizlik lütfen bayım…
Sizi henüz tanımıyorum.
Sessizlik…
Lütfen.
28.05.2025 16:00

Deniz Gece Mavisi

Sev Beni

Sev beni
Sana tarhana çorbası yaparım annen kokusunda annen gelir aklına
Ahmet kaya acar gözlerini memleketim yaparım
En sevdiğin şarkıyı beraber mırıldanırım
Sana 99 dilde sevgi sözcükleri haykırırım
Seni dünyanın en mutlu erkeği yaparım
Sev beni

Basını dizlerime yatırır saatlerce saçlarınla oynarım
Gözlerine şiirler yazar
Gülüşüne şarkılar bestelerim
En umutsuz anında umudun olup karanlıklarına doğarım
Gözündeki yaşları yanağımla silip kurban olurum Adam sana deyip
Sıkı sıkı tutarım elini
Aldığım her nefes de ayağına taş değmesin
Yüzün hep gülsün diye dualar ederim
Sev beni

Bir kere bile beni sevmeyen kaderin inadına sev beni
Bir kere gülsün o mavi gözlerim
Uyut kollarında huzurla uyanmasam da olur
Yeter ki sev beni
Bu gözler
Bu yürek
Bu kadın sevilmeye değmez mi
O halde sev beni adam

Annem gibi sev üzerime titreye titreye
Babam gibi sev herkesten her şeyden koruya koruya
Ve kardeşim gibi sev ortalığın anasını ağlata ağlata
Sev beni

Kırılsın bir kere sevgisizliğimin tüm kemikleri
Yüreğimdeki yaraları sara sara sev beni
Hadi sev ve göster herkese bir kadın nasıl sevilir
Sen sadece sev beni
Altını üstünü bırak ben doldururum
Sev beni adam
Sev beni

Deniz Gece Mavisi

Sevda Sokağı

Ben sevdanın sokağından taşındım.
Yollarıma yağmurlar yağdı.
Islandı hayallerim,
Dona çekti tüm düşlerim.
Bir bir düştü toprağa camdan bebeklerim.
Kaldırım taşlarına saklandı hüzün,
Her adımımda, her nefeste.
Kulaklarımda yankılandı basiretsizliğim.
Çalındı gülüşlerim.
Bölündü geceleri uykularım, kaçtım.
Kaçtığım her acı, bir acı daha doğurdu.
Koynuma girdi korkular,
Ve yarınsız kalmış sabahlara açtım gözlerimi.
Yüreğimdeki kor hiç sönmedi.
Korktum.
Ağladım.
İnkar ettim.
Yandıkça yandı yüreğim.

Kelimeler düğüm düğüm boğazımda kaldı.
Suskunluğum dudaklarımı kanattı,
Çığlıklarım duvarlara vura vura parçalandı.
"Sevme," dedim yüreğime, "sevme."
Sen az sevmeyi bilmiyorsun, kadın.
Ama kendime bile geçmedi sözüm.
"Zaman acıyı dindirmez, küllendirir," dediler.
Zaman sürdüm yaralarıma,
Ama ne acım geçti ne de zaman.

Bir ayağı kırık tahta sandalyeye tüneyip kaldı yarınlarım.
Dünlerim kanadı.
Bir ses, bir nefes, bir çıt çıkmadı yüreğimden.
Çok sökmek istedim kalp diye atan o et parçasını,
Ama yapamadım.
"Geçecek," dedim,
"Bitti," dedim,
Ama ne yaptıysam durduramadım.

Bakışlarının kıyısında,
Bir umut kırıntısı bulup yaşattım gizli gizli seni içimde.
Her gece düşlerime sakladım.
Yarınlarımda, umutlarımda,
Bir kez olsun ağlatmadım,
Hiç öpmene izin vermedim yarınlarımı.
Çünkü biliyordum,
Her öpüşün bir veda olacaktı,
Çatlamış yüreğime.
Ve her veda, bir daha dönmemek üzere yüreğimi alıp götürecekti.
İnkar ettim.
Erteledim.
Yok saydım.
Ama ne yaptıysam seni unutamadım.

Şimdi karşımda elleri kolları bağlı bir sen var.
Söyle, yürek yangınımın tek faili adam,
Hangi ilaç,
Hangi şiir,
Hangi şarkı,
Yarama derman olur?
Sen tepeden tırnağa yara olmuşken vicdanıma,
Yara mı suçlu ,
Yoksa kabuk mu?
Ya da sevmeyi bilmeyen yüreklerin bıraktığı enkazlar mı?
Suçlu kim?
Ben miyim, beni yarım bırakan sen mi?
Suçlu kim?
22.08.2024 14:39

Deniz Gece Mavisi

Sevdalıyım

Ben miyim karanlıkta yankılanan,
Yoksa senmisin
Sessizliğin orta yerinde hıçkırıklarla bölünen,
Gözlerimde gezinen o mavi düş mü,
Yoksa içime çöken bu kara sessizlik mi?

Kambur cüce dönüp dolaşıp gülme halime,
Bu sevda yüküyle ben zaten eğilmişim,
Topal çingene söyleme şarkını, sus artık,
Bu gönül en kırık yerinden bağlanmış ona,
Hemde en derinden, en tarifsiz yerden.

Mavi bir düşte ona dokundum,
Zaman durmuş, mekan kaybolmuş,
Nefesi nefesime karışmış,
Uyanmak istemediğim o masalda,
Gerçekten daha gerçekti varlığı.

Ey feriştahsız dil, sus!
Ne söylesen nafile, kelimeler yetim,
Usulca titrerken uslupsuz dudaklar,
Yarım kalan cümleler dolanır zihnimde,
Söylesene, ben miyim geceye seni çizen,
Yoksa gece mi beni sana mühürleyen?

Girme koynuma harabe göçebe,
Bu yürek zaten virane, darmadağın,
Sevdanla yıkılmış, adınla yanmış,
Ne yapsam külü havaya savrulmaz,
Ne desem, ne yazsam, gitmiyor izlerin.

Kambur cüce dönüp dolaşıp karıştırma aklımı,
Çünkü ben ona sevdalıyım,
Hem de en derinden, en umutsuz yerden,
Bir ömürlük yükle,
Sessizce, kimseye söylemeden.
Sevdalıyım
Gizliden gizliye sessizce.
12.02.2025 11:48

Deniz Gece Mavisi

Sevdamsın

Bitmeyen sevdamsın sen, birtanem.
Gülüşü,
Bakışı,
Duruşu ben olan bir mucizesin.
Sen benim en kıymetlimsin.

Seni düşünmediğim bir anım yok,
İsmin geçerken dilimin kıyılarından
Selama durduğumsun.
Sen elim,
Sen ayağım,
Sen yüreğimsin.
Sen, mesafelere inat sevdiğim,
Sen, yürek haneme adını nakış nakış işlediğim,
En güzel aşk motifimsin.

Sen, dualarımın şükrü,
Aminlerimin karşılığı,
Yüzümü güldüren tek güneşsin.
Sen, gitmek istediğim yol,
Dilime dolanan şarkı
Ve her mısrası sen olan şiirimsin.

Sen, kaderimin en güzel yazgısı,
Ruhumun en derin duası,
Yüzyıllar öncesinden kalbime mühürlenmiş,
Silinmez bir yazısın.

Sensiz eksik, sensiz yarımım,
Sensiz dünya kuru bir daldan ibaret.
Seninle bahar olurum, çiçek açarım,
Seninle nefes, seninle hayat bulurum.

Ellerimde yankılanan özlem,
Dilimde en içten ah,
Adını her andığımda titreyen sesimle,
Sana varmayı dileyen dileğimsin.
Sen, aşkın en derin, en saf hâli,
Sen, sonsuza kadar sürecek bitmeyen sevdamsın.
23.02.2025 - 08:43

Deniz Gece Mavisi

Sevdan Yaktı Yüreğimi

Sevdan yaktı yüreğimi
Sevdan yıktı dileğimi
Alev alev yanar her bir zerrem
Aşkın ateşiyle dolup taşarım
Adını andığım her an
Gözlerinle tutuşturduğun gizli sevdam alev alır
Kalbimde fırtınalar kopar
aşkınla deli bir rüzgara dönüşürüm.

Rüyalarımda bile adını anarım
Gecelerime renk katar varlığın
Kalbimde rengârenk çiçekler açar, sevginle yeşerir bahar olurum
Bir bakışınla ısınır her yanım
Sevdanın tınısıyla dolup taşar yüreğim, aşkınla coşar dilim.

Ellerim ellerinin, izini arar
Sensiz hüzne bulanır sözlerim.
Sevdanla yanar her bir hücrem ,
Tutuşur aşkın narında ateş olurum
Sar beni sarhoş olurum,
Başım döner düşerim yüreğine aşk olurum.

Sevdan yaktı yüreğimi
Sevdan büktü bileğimi
Ama ben yanmaktan korkmam
Aşkınla tutuşur çıra olurum
Gel, sarıl bana,
Gökyüzün olurum tak saçlarıma yıldızları
Yüreğin olurum
31.12.2023 15:40

Deniz Gece Mavisi

Sevdanın Kıblesi

Gölgem geçerken gecenin koynundan
Gerdanından bir buse almayı aşk bildim
Ben en çok gölgeni özledim
Tarumar olduğum gecelerde şafakla dertleşip
Aşk mürekkebi diye kanımla adını yazdım
Issız ve sessiz sokaklarda
Islanmış kirpiklerde seni aradım
Duvarlardan kayarken suretin
Hasret ektim avuç içlerime

Ey benim deli fırtınam
Ey kabristanım
Aşk uğruna başımı yoluna serdiğim günden beri
Nimetim
Ziynetim
Ve servetim bildim yüreğini
Sevdanın kıblesi soluma kazındı
Ne yana baksam şükre eğildi başım
Dua sıcaklığında gelişini sevdigim adam

Niyet ettiriyorum dilime senle bir ömrü
Abdest aldırıyorum ellerimle yüreğini
Ve sevginin önünde eğiliyorum
Hadi şükür namazımın sebebi ol
Öyle bir gel ki
Bütün eller Rabbime açılıp amin desin
Gel ve dua niyetine sür yüreğini yüreğime
Yüreğim kıyama kalksın

Ve eğdir başımı
Son içtiğim su senin avuçlarından olsun
Hadi gel kefenim kolların
Azrailim sen ol al canımı
Bu hasretlik artık son bulsun

Deniz Gece Mavisi

Sevdaya Hürriyet Kalbe Umut

Aşkın gölgesinde yürüyen adımlarım
Zamanla dans etmeyi unuttu
İzi kaldı tüm hüzünlerin yuregimde
Ayrılık busesi rüzgar gibi esiyor deli basimda
Kalbimde bir ömür boyu saklı kalsa da sevda
Korkuyorum bir kere daha saçlarımı dolamaya aşkın parmaklarına
İnsan nefes almaktan yorulur mu

Gecenin karanlığında yankılaniyor bir şarkı,
Aşkın derin sularında kaybolan bir gemi gibi alabora oluyor umutlarım
Dilimde dolaşiyor bir kelime bir dua adin gokyuzu bulanık yıldızlar kayıp
Bulutlu göz bebeklerim
Hasretin tel tel örülüyor dusuyor dilime nağme nağme
Kalbim çırpınan bir kuş gibi kafeste

Kanatların da ayrılık titreyen güvercinler
Gözyaşımin ateşiyle yaniyor
Hüzünler sariyor etrafı duygular dunyasinda hapsedilmiş gölgeler çoğalıyor
Beynimdeki zindanlarin kapilarini açmiyor sihirli sözcükler,
Sevdaya hürriyet kalbe umut istiyorum.
Diyemiyorum
Lebsizim 22.01.2024 15:45

Deniz Gece Mavisi

Sevdim Senı

Sevdim seni

Bazı geceler hayalin takıldı gözlerime
Bazı geceler sen nöbetleri tuttur du dilim
Bazı gecelerde adını istemsizce yazdım
Ben seni elinde sefer tasıyla bekleyen oruçlu çocuk gibi sevdim
Salçalı ekmek ti varlığın buram buram çocukluk kokan
Bana her dokunuşunda canlandı içimde ölü duygular
Dudaklarima ağır gelen sözler kanatsada dilimi sustum
Sustugum kadar sevdim seni

Yastigim yorganim görmeden sevdi seni
Her gece hayaline sarılıp yattım
Benim için bir bedenden ibaret değildin
Kocaman bir yurektin
Yüreğimi kanirta kanirta taht kurdun
Git diyemedim
Sevdim

Giderken gözümde bir damla yaş oldun
Dilimde sanci
Gitmeyi demeyi çok istedim
Şeni seviyorum diye haykirmayi ama beceremedim
Öksüz yetim dilim donmedi
Uzattım elimi tutamadım seni
Parmaklarım kendiliğinden yumruk olup döndü geri
O an anladım sen benden çoktan gitmiştim
Arkamı döndüm gidişine şahit olamazdım
Ve sen sirtamdan hancerleyipte gittin
Oysa ben tek suçu sevmek olan bir yurektim
Görmedin duymadın

Yine duyma sessiz cigliklarimi
Yine bilme
Her gece özlemine sarılıp uyudugumu
Ve asla düşünme beni
Nerede kimle nasıl diye
Sen gittin
Ve ben bittim
Ölüye sorulmazmiş ya kefen gomdunde gittin
Gittin
Ama ben hala biraktiğin mezarliktayim
Olurya bir gun yolun düşerse mezarima affet diye dua etme sakın ağlama
Düşmesin göz yaşların toprağıma
Allah affeder ama ben asla
Çünkü ben seni adam gibi sevdim ulan adam gibi

Deniz Gece Mavisi

Sevebilirmisin Beni

Sahi, sevebilir misin beni?
Kör olsam,
Yatalak olsam,
Dilim dönmese konuşmaya,
Gözlerim gülmese,
Sevebilir misin beni?

Ellerim sana uzanıp tutamasa,
Ayaklarım sana koşamasa,
Fırtınalar yoluma engeller koysa,
Ben haykırsam, sen sağır olsan,
Kimsenin bilmediği bir dille konuşsam…
Sevebilir misin beni?

Özlemi çengelli iğne misali
Yüreğine iğneleyebilir misin?
Gökyüzünden ayı ayaklarıma indirebilir misin?
Güneşi geceme doğdurabilir misin?
Bir gülüşüme şarkılar,
Bir bakışıma şiirler yazabilir misin?
Sevebilir misin beni?

Benim kalemim kırılsa,
Adımı göklere yazabilir misin?
Benim ışığım sönse,
Karanlıkta bana yıldız olabilir misin?
Yüreğimdeki yaralara
Merhem değil, umut sürebilir misin?
Her suskunluğumda
Beni yeniden var edebilir misin?
Sevebilir misin beni?

Benimle düşüp, benimle kalkabilir misin?
Bir çocuğun hayali gibi saf,
Bir annenin duası gibi temiz
Sevebilir misin beni?

Tüm çiçekler solsa bile
Baharı gözlerimde bulabilir misin?
Ve ben yok olsam dahi
Kalbinde yaşamama izin verebilir misin?
Ellerim yorulsa ellerim,
Dilim yorulsa dilim,
Ayaklarım yorulsa ayaklarım olabilir misin?
Sevebilir misin beni?

Gözlerimi gözlerine,
Sevgimi yüreğine,
Adımı soyadına ekleyebilir misin?
Ben aşk olsam,
Aşkım olup mutluluğu iliklerime kadar yaşatabilir misin?
Umutsuzluğa düştüğüm anlarda

Umudum olabilir misin?
Başıma yağmurlar yağdığında
Üzerindeki tek dal gömleği çıkarıp kendin ıslanma pahasına bana giydirebilir misin?
Sevebilir misin beni?
25.08.2025 10:32

Deniz Gece Mavisi

Sevemem Adam

Didaktik mi, lirik mi, epik mi, satirik mi, dramatik mi olsun derken,
Benim duygu durum bozukluğum satırlara yansıyor işte tam da bu anlarda.
Ensemde bir nefesle uyanıyorum,
Yine yokluğun batıyor sol kaburgamın iki santim altına,
Dilime getirmeye cesaret edemediğim o etten organ,
Hani geceleri, gündüzleri bana işkence eden,
Hayatımın en kötü anlarının altında imzası olan minicik et parçası…

Keşke her şey bu kadar sıradan ve basit olsa.
Oysa "Basit yaşayın!" diyordu haber bültenleri, gazete köşe yazıları.
Ama nasıl?
Mesela, basit sevemem ben.
Az sevmeyi hiç öğrenemedim.
Bir de unutmayı...
Galiba ben, hayatın dikenli yollarında yalın ayak yürüyüp
Yüzü gözü kana bulanan o kızım.

Oysa, annemden kalma sevinçlerim,
Babamdan kalma umutlarım vardı.
Her gün beslenmeme koyduğum,
Belki biri gelir, kahvaltıma eşlik eder diye yaptığım tostlar.
Tostlar çöpte, umutlar kursağımda büyüdüm.
Daha ilk düğmeyi iliklerken yanlış yapmışım,
Şimdi nasıl suç bulabilirim ki en son iliklediğim düğmeye?
Yağmurlu havada camların buğusuna yazılan isimler kadar anlamsız,
Bir varlığın beden bulmuş haline dönüşüyorum.
Öznesiz, yüklemsiz, uyaksız bir cümleyim.
Türk Dil Kurumu'na aykırı.
Aykırılıkların içinde olumlu bir cümle arıyor ellerim.

Hayat mı olumsuz,
Düşüncelerim mi, bilmeden yaşıyorum.
Bas geri bir aşkın ilerisinin karanlık sokaklarındayım.
Görmediğim bir sona canla başla koşuyorum; adına da aşk diyorum.
Aşk bu kadar aciz olamaz!
Suç kimde? Aşkta mı,
Yoksa onu yaşamayı bile beceremediğim yüreğimde mi?
Suç nerede?
Sende mi,
Bende mi,
Yoksa... Neyse.
Bir "neyse"ye sığacak kadar basit aşkını al ve git, adam!
Ben basit sevemem.
Sevemem, adam, sevemem.
16.10.2024 15:42

Deniz Gece Mavisi

Severken Öldürmek

Severken Öldürmek

Ben seninle hayaller kurarken
Sen bahanelerin maskesine bürünmüşsün.
Ben gözlerine aşk ile bakarken
Sen diline ayrılığı dolamışsın.
O kadar, o kadar canım yanıyor ki...
Tarifi imkânsız.

Acı nasıl tarif edilir ki?
Etimden et kopuyor,
Canımdan can gidiyor desem, inanır mısın?
Gerçi sen...
Sen bana ne zaman inandın ki?
Şimdi kocaman bir boşluğu kucaklıyor kırık kollarım,
Takatsiz dizim naçar,
Dilim ayrılığın ayazında,
Dona çekiyor kanım.

Kaderim mi,
Ecelim mi sensizlik?
Oysa ne hayaller biriktirmiştim
Beynimin fotoğraf albümünde.
Seni yanıma, dünyayı karşıma alıp
Yine de içimde tek bir isyan, tek bir sitem yok.
Seni hâlâ çok seviyorum.
Bazen ayrılıklar sevgileri dinlendirir,
Demini almış çay misali...

Dilime hâlâ getiremesem de,
Kiralık bir evmiş başıma çatı diye çizilen.
Ne de güzel demiş şair:
"Üşümüş bir kalbi hiçbir söz ısıtamaz."
Sen üşüme diye kendini cayır cayır yakacak olan ben,
Nasıl da üşütmüşüm seni…
Severken öldürmek bu olsa gerek.

Bir zamanlar umutla ördüğüm geleceğim,
Şimdi tel tel sökülüyor avuçlarımda
Ve ben, engel olamıyorum.
Oysa ben seni sevmekle suç işlememiştim.
Cezamı sensizlikle çekiyorum.

Şimdi ben, gölgemle dertleşiyorum.
İçimde sen, dışımda yokluk…
Ne bir veda, ne bir açıklama...
Sen susuyorsun; ben her gün yanıyorum.
Ah, bu ayrılık canıma okuyor…
Canıma…
11.04.2025 09:52

Deniz Gece Mavisi

Sevgı Nerede

Bir kitapta okumuştum.
Diyordu ki sevginin dili, dini, ırkı, mezhebi olmazmış.
Peki yüreğimi mesken tutuşunun adı ne sevginin?
Yüreğimde mülteci bile olmayı kabul etmesinin adı ne?
Sevgi mi yoksa bağlılık mı?
Hep deriz dil tespihi seviyorum seni.
Ne kadar seviyorsun?
Ölecek kadar mı?
Öldürecek kadar mı?
Ne kadar seviyorsun?

Sevginin bir barometresi var mı?
Ya da sevginin en son sınırı ne?
Hiç düşündün mü?
Etrafına bak, herkes seviyor, herkes âşık. Peki kaç tanesinin aşkı gerçek?
Sordun mu kendine?
Sevgi kalpte mi?
Yoksa dille dudak arasında mı?
Sevgi nerede?

Sen sevgiyi hiç gördün mü?
Sevgi nasıl bir şey?
Yenir mi?
Yutulur mu?
Nasıl bir şey?
Bana sevgiyi tarif edebilir misin?
Hadi bana sevgiyi tarif et.
Ya da tarif edin.
Dur dur, vazgeçtim, siz bana tarif etmeyin, gösterin hadi.
Şimdi alıp elinize bıçağı kalbinizi çıkarıp sevgiyi göstereceksiniz değil mi?
Sevgi bu değil ki.
Sevgi dilinden dökülen "seni seviyorum" sözü de değil ki.
Sevgi bunlar değil.
Sen sevgiyi bilmiyorsun.
Sen sevgiyi yaşamamışsın bayım.

Sevgi, Leyla'nın Mecnun'a olan aşkı. Sevgi, Ferhat'ın Şirin'e olan bağlılığı. Sevgi, Kerem'in Aslı'ya olan sadakati.
Sen sevgiyi bilmiyorsun.
Bilmediğin bir şeyi neden doluyorsun diline?
Neden?

Neden insanların hayatlarını, yarınlarını, umutlarını mahvediyorsun?
Sevgi oyuncak mı?
Sevgi bir yılda biter mi?
Bitmez, bitemez.
Eğer bitiyorsa sevgi değildir.
Sadece alışkanlıktır o.
İhtirasın adını aşk yaptınız.
Sonra da geçtiniz karşımıza.
"Sen kalpsizsin, sen sevgiden anlamazsın" dediniz.
Peki ben kalpsizsem sizin kalbiniz nerede?

Nerede bıraktınız çocuk gülüşlerinizi? Hangi kadehlerde kirlettiniz aşkı?
Hangi yataklarda kaybettiniz masumiyetinizi?
İçinizdeki çocuğu en son ne zaman sevdiniz?

Hatırlamıyorsunuz değil mi? Hatırlamayın lütfen.
Siz aşkı yeterince hatırlayıp kirlettiniz.
Bırakında yeni filizler bulanmasin pasa çamura, kana.
Bırakın bayım bırakın.
Çekin o pis ellerinizi.
04.07.2024 18:32

Deniz Gece Mavisi

Sevgi Neydi

Sevgi neydi? Bir rüya mı,
Yoksa yalanın ta kendisi mi?
Gözlerimdeki ateşi söndüren,
Yüreğimdeki boşluğu derinleştiren neydi?
Bir umut muydu,
Yoksa bir kandırmaca mı?
Neydi her gece yokluğuna ağlamalarım,
İsyanlarım,
Feryatlarım?
Dönüp dolaşıp yine sende bulmam kendimi neden di?

Sevgi neydi? Bir yara mı,
Yoksa o yarayı açan bir hançer mi?
Kalbime en paslı hançeri saplayan el miydi sevilen?
Her nefeste biraz daha canımı acıtan,
Unutmamı günden güne zorlaştıran neydi?
Bir iz mi, yoksa bir dua mı?

İsyan dolu gecelerde,
Hayallerimle baş başa geçirdiğim saatlerde,
Hayallerimi esir alan neydi?
İntikam ateşiyle yanması gereken ben,
Neden hâlâ sende kalmıştım?
Bir zamanlar sevgiyle tutuşan yüreğimi görmeyen sen değilmiydin?
Küle dönüşen anıları üfleyen dudaklar kimin di?

Sevgi neydi? Bir yanılgı mı?
Yoksa kocaman bir yenilgi mi?
Gözlerime çakılı kalıp çıkmayan yaşlar neyi anlatıyor du bana?
Silinmeyen her hatırada kanatsa da yüreğimi,
Yüreğimde kefen giyen sevgi değil miydi?
Diri diri toprağa kendi ellerimle gömdüğüm,
Seven gider miydi?
Sevginin çıtası neydi?
Sorular içinde cevapsız kaldım.

Belki de hiç var olmayan bir hayale tutunup kalmaktı,
Bir hayal, bir yanılsama.
Belki de ucu yanmış bir sigara,
Dudaklarımda ki nikotin tadı kadar genzimi yakan bir his.
Bir zamanlar var olan ama şimdi yok olan duygular mı?
Onları öldüren sen miydin?
Sahi, sevgi neydi?
Ve sevenler neden giderdi?
Peki ya sen neden gittin?
Hani seviyordun ya,
Neden gittin?
11.08.2024 15:55

Deniz Gece Mavisi

Sevgilinin Dilinden

Otur, sevgilim, anlatayım sana aşkı,
Gözlerimdeki parıltıyı, kalbimdeki fırtınayı.
Her nefeste seni hissedişimi,
Gözlerine baktığımda kayboluşumu.
Anlatayım sana

Aşk, sensin bana
Gülüşünle çiçek açar
dokunuşunla huzur bulurum
Her anında, her dakikanda seninle huzura yol bulurum
Kalbimle bir ömür sever
bir nefes kadar derine saklarım seni

Sevda, seninle başlar, seninle devam eder,
Her bakışında kalbimde ateşler yanar.
Geceye yayılan kokunda huzur bulur kelimeler
Her öpücüğünde ruhum yeniden doğar.

Hayat, seninle başka bir renk olur,
Her gün bir mucize, her an bir sır.
Yanımda olduğunda her şey güzelleşir,
Seninle her anı yaşamak, bir ömre bedel sevgilim

Gözlerimdeki parıltı, senin yansıman,
Kalbimdeki sıcaklık, aşkının izdüşümü.
Her gülüşünde bir dünya saklı,
Her dokunuşunda kalbim yankılanır.
Sevgilim,

seninle hayatın anlamı,her gün yeniden doğmak, her an sevdanla yanmak.
Seninle birlikte her şey mümkün imkansız diye birsey yok bana
Sagimda solumda kalbimde sen varsın

Deniz Gece Mavisi

Sevgin Helal Mi Yar

Ey aşk
Günahlarımdan sıyrılıp sana geldim
Sende kalmaya
Canın olmaya
Canımı yoluna koymaya geldim

*** DENİZ ***

Ey yar
Günahların bende kalsın
İyiliklerin sende kalsın
Sen hep yüreğimde kal
Ben senden önce çıkmaz yollardaydım
Gündüzlerim bile karanlıktı
Sen bir geldin aydınlandı tüm karanlıklarım
Gelişin bir devrin bitişiydi
Ve ben ilk kez bir bitişe şükre eydim başımı
İzin ver bir kere sevgine mazhar olsun bu naçar yüreğim
Ben bir çoban kavalı olayım
Sen sıcacık tarhana çorbası
Annem kokusunda gel bana

*** DENİZ ***

Ey canım da can
Günahlarına talibim
Dertlerine devayım
Acılarına çareyim
Görmen için bakman gerek ve ben baktığın her yerdeyim
Duy beni
Gör beni sevgili
Aşk yağmurlarının rahmet rahmet üzerime yağdığı anlardayım
Sırılsıklam suya hasret topraklar gibi susadım sana
Toprağın yağmura olan sevdası düştü dilime
Yüreğimde kırmızı toynaklı atlar şahlandı
Düştü sevda yoluna
Nal sesleri kulaklarımda
Ve sen bir şiir oldun
Döküldün damla damla dudaklarımdan beyaz kagıtlara
Ellerim seni yazdı
Yüreğim aşkını
Amin amin dilimden
Şükre açıldı ellerim

Ey ibadetimin şükrü yar
Gökkuşağım oldun ansızın
Renkler saçıldı gözlerimin önüne bir bir
Tılsımı bozuldu tüm gizlerin
Ve aralandı perdesi gerçeklerin
Sen bana beyaz oldun gelinliğini giymiş kız gibi
Ben sana mavi oldum deniz gibi
Ve Aşk kırmızı oldu

Tüm renksizliğime inat
Denizlerin en mavisi gözlerin oldu
Ve bir sevda doğdu
Henüz göbek bağı üzerinde
Ak pak tertemiz
Hadi helal et aşkını yüreğime
Tüm haram kılınan sevdalara inat
Helali haramı öğrensin yüreğim
Söyle şimdi
Sevgin helal mi yar
Helal mi

Deniz Gece Mavisi

Sevginin Gbt Si

Güzel kadını her adam sever.
Ama kadını güzel sevmek, yürek ister.
Dökmeden, kırmadan, parçalamadan
Ezmeden, tüketmeden, adam gibi.

Lafla yürüyen peynir gemisi,
Aşkta batar kardeşim.
Sonra da çıkar "ama"lar,
"Neden"ler,
"Ben öyle demek istemedim"ler.
Ama geçmiş olsun...
Kalp bir kere kırıldımı, güven bir daha gelmez.

Etrafınızda hâlâ sizi seven,
Değer veren,
Aldatmayı rüyasında bile görmeyen bir kadın varsa…
Onu kaybetmeyin...

Hatırlayın…
Bir gecede sizi göklere çıkaranlar,
Ertesi sabah hiç düşünmeden yere çalmadı mı?
Kırıldınız ya hani?
İşte o kırıkları bir başkasına saplamayın.

Başkaları uğruna, sizi seven kadını üzmeyin.
Ağlatmayın.
Her gözyaşı, boğazınıza düğümlenir bir gün.
Bu ahı taşıyamaz,ezilirsiniz.

Her şey mükemmel başlar:
Masum cümleler, büyük vaatler, şatafatlı yeminler…
Sonra ne mi olur?
Yüzsüzce gelen "ama"lar.
Ardından suçlamalar,
En sonunda hakaretler…

Hani sevgi?
Ne oldu?
Kar mıy dı?
Yağmur muydu, yoksa sel mi?

Siz bırakın sevgiyi, sevmeyi…
Bir çay koyun.
Çünkü artık sövülecek insanlar var.
Yüzüne gülen, arkandan vuran.
Seviyorum deyip içten içe çürüten.
Enerjinizi, mutluluğunuzu emen,
Açın yüreğinizin camlarını uçup gitsinler
Bakmayın hangi dala takılır,
Hangi çatıya düşer,
Sizi üzeni silin gitsin acımayın.

Gece uzun, mevzu derin.
Yalnızlık soğuk.
Buyurun…
Neden geldiniz karşıma?
Neden?
Ne yüzle?
Hangi vicdanla?
Hadi utanmayın bir yalanın daha girin günahına
Ha bir eksik ha bir fazla,
Ya seveceksiniz paşa paşa,
Ya gideceksiniz, koşa koşa.
Karar sizin...
01.07.2025 14:11

Deniz Gece Mavisi

Sevgiye Aç Yanlarım

Hayallerle hayaletler, ilkinin sıcaklığı, diğerinin soğukluğu...
İlki umut, ikincisi korku.
Ama sen, ne hayal oldun ne de hayalet; tam da arada bir yerdeydin.
Göremediğin bir aynaydı gözlerim;
Bakmadığın her an, kırıklar ekledin o cama.

Bir defa bakabilseydin gözlerime,
Ruhumun derinliklerinde bir ev bulurdun kendine.
Bir kere kirpiklerime takılsaydın,
Hayatın dikenlerini unutup gül bahçelerinde uyurdun.
Ama sen bakmadın, görmedin, anlamadın.

Dokunsaydın ellerime,
Sadece ten değil, zaman da duracaktı.
Belki titrerdi avuç içlerim,
Ama o titreme bir ömrün şarkısı olurdu.
Parmak aralarına dolan hasretin isyanı,
Bir dokunuşla eriyip giderdi.
Ama sen, ellerimi boş bıraktın;
Uzansaydın bile yeterdi.

Sevginin sabrı dolunayı görene kadardır derler,
Benim sabrımsa, bir karanlık gecede,
Ne dolunayı gördü ne yıldızları.
Sen hep başka aynalara baktın,
Kendi yansımanda kayboldun.

Oysa...
Bir kez dönüp baksaydın bana,
Hayallerin hayaletlere yenilmeyecekti.
Sen de bilecektin:
Ayna hep oradaydı, hep sana dönüktü.
Sen yine görmedin.

Gölgeler geceye hesap sorarken,
El değmemiş şiirler yazmamı bekledin,
Kirlenmemiş bir mazinin yarınında.
Oysa ben hep elleri cebinde gezen,
Ayağını yere vura vura ağlayan bir çocuktum.
Parmağımı ağzıma götürüp mırıldanmak bile çok lükstü bana.
Çocukluğum kapı eşiğinde ağlarken,
Kirlenen ellerini saçıma sürmen bile sevgi gibi geldi bana.
Sevgiye aç yanlarımdan vuruldum ben.

İnsan yaralarından kanarmış,
Kabuk sevemezmiş hiçbir yarayı.
Kabuk muyum, yara mı derken,
Benden oluk oluk boşalan acılar,
Göz kapaklarımda yılların paslı kirli izlerini silebilir miydi?
Bir dolunaydı gelişin,
Ve iyi niyetlerimin bitişi de bir dolunaydı.
Aşkın yüreğime dokunuşuydu her şeyin başlangıcı.

Yani ben bile bile lades dedim,
Aptallığımdan değil, yalnızlığımdan.

Sen yalnızlığıma dokunmak yerine,
Onu daha da kanatmayı seçtin.
Şimdi, dolunayın altındaki karanlıkta,
Kendi gölgemle yüzleşiyorum.
Yalnızlığımla dans ediyor,
Acılarımı bir kez daha kalemime sarıyorum.

Ama bil ki…
Her yazdığım satırda,
Senin görmediğin aynayı,
Bir kez daha yüzüne tutuyorum.
Şimdi sen söyle,
Sen hayal mi olacaksın yüreğime
hayalet mi?
23.01.2025 10:31

Deniz Gece Mavisi

Seviyorum

K:
Sen, sevginin en saf hâlisin,
Beni ben edensin.
Yokluğunda, beni acılara mahkûm edensin.
O kadar çok bendesin ki
Yeni doğan güneşin adını bile sen koyuyorum.

A:
Senin kelimelerin geldi dokundu
Yüreğimin ta içindeki en eski sızıya.
Sanki sen, çocukluğuma bile dokunmuş gibisin
O kadar derinimdesin.

K:
Hiç bitmiyorsun bende;
Bazen çayımın kaşığı,
Bazen telefonumun şarjı,
Bazen de saçımı taradığım tarağım oluyorsun.
Bir insan her yere mi yakışır?
En çok da yüreğime yakışıyorsun.

A:
Sen çayına kaşık dedin,
Ben de demine düştüm.
Bardağın kenarında, dudağının bıraktığı sıcaklıkta
Kaynadım usulca.
Bir tarak mı oldum ellerinde?
Ben de senin saçlarına dolandım.
Her teli bir dua oldu içimde,
"Allah'ım, bu kadını bana sakla," dedim.

K:
İlk günaydınımı sana etmeden evden çıkmıyorum.
Her an özlüyorum.
Ya aklımdasın ya kalbimde,
İçim dışım seninle dolu.
Takvime bakıyorum: sen...
Gözlerime bakıyorum: aşk...
Yine aşkı sen geçiyorsun.
Tarifsiz bir dilin, meâlsiz bir lehçesiyim.
Varlığım seninle anlam buluyor.

A:
Sen bana günaydın demeden
Uyanmıyor içimdeki sabah.
Gözlerim uykuda bile seni arıyor
Bilmediğim ama Sana benzeyen rüyalarla.
Takvimi açıyorum ,Senin günün.
Geceyi dinliyorum, Senin sesin.
Ben artık zamanla değil,
Seninle ölçüyorum her şeyi.

K:
İlk defa gittiğim bir seyahat gibisin;
Her bir santimini ayrı ayrı anlamlandırıyorum.
Büyüdükçe büyüyor varlığın.
Bir buluta yazıyorum adını,
Göğün yedi kat üstüne.
Sonra bir güle fısıldıyorum:
"Onun kadar güzel kokamazsın," diye.

A:
Bir çiçeğin gölgesinde dinleniyorsam,
Senin adını fısıldıyor yapraklar.
Göğe baksam, yıldızlar seni yazıyor
Benim adıma dilek tutuyorlar.

K:
Cennet kokulum,
Misk-i amberim,
Gözlerinde kendimi bulduğum adam...
Yine seni yazarken yakalıyorum ellerimi.
Kaleme suç bulsam da
Seni harf harf yazmak,
Zihnime kazımak çok güzel.

A:
Bana adam deyişin var ya,
Sanki kâinat, o an içime doluyor.
Sana kadınım derken,
Dünyanın en güzel duasını ediyorum aslında.

K:
Bir otobüs camının gerisinde yüzüm,
Ve yüreğim sana mühürlü.
Aylardan temmuz, günlerden çarşamba
Ve ben bugün de seni özlüyorum.
Savaş çocuklarının attığı idam çığlığı kadar sessiz,
Bir o kadar da derin bir yürekle özlüyorum.

A:
Şimdi de otobüs camında yansımam,
Senin hayalinle örtüşüyor.
Ben de mühürledim kalbimi
Sadece sana açılan bir kapıya.
Temmuz'un çarşambasında,
Ayın dokuzunda
Doğan Güneşin ilk ışığında seni düşünüyorum.
Ve içimdeki sevda
Bir savaş sessizliğinde büyüyor.

K:
Seviyorum seni yüreğimin en nadide parçası...
Seni seviyorum.

A:
Ben seni
Bir çınarın gövdesine kazır gibi seviyorum.
Bir dervişin sabrıyla,
Bir şairin kalbiyle,
Bir çocuğun içtenliğiyle.
Ve son sözüm de senin gibi olsun
Seviyorum seni yaşama sevincim...
Seni seviyorum.
Gücüm yetene,
Nefesim durana,
Bu beden solana dek,
Seni seviyorum.
Gece Mavisi & Selçuk Levent
09.07.2025 09:04

Deniz Gece Mavisi

Seviyorum Uleyn

Sen, sevginin en saf hâlisin,
Beni ben edensin.
Yokluğunda, beni acılara mahkûm edensin.
O kadar çok bendesin ki
Yeni doğan güneşin adını bile sen koyuyorum.

Hiç bitmiyorsun bende;
Bazen çayımın kaşığı,
Bazen telefonumun şarjı,
Bazen de saçımı taradığım tarağım oluyorsun.
Bir insan her yere mi yakışır?
En çok da yüreğime yakışıyorsun.

İlk günaydınımı sana etmeden evden çıkmıyorum.
Her an özlüyorum.
Ya aklımdasın ya kalbimde,
İçim dışım seninle dolu.
Takvime bakıyorum: sen...
Gözlerime bakıyorum: aşk...
Yine aşkı sen geçiyorsun.
Tarifsiz bir dilin, meâlsiz bir lehçesiyim.
Varlığım seninle anlam buluyor.

İlk defa gittiğim bir seyahat gibisin;
Her bir santimini ayrı ayrı anlamlandırıyorum.
Büyüdükçe büyüyor varlığın.
Bir buluta yazıyorum adını,
Göğün yedi kat üstüne.
Sonra bir güle fısıldıyorum:
"Onun kadar güzel kokamazsın," diye.

Cennet kokulum,
Misk-i amberim,
Gözlerinde kendimi bulduğum adam (kadın)...
Yine seni yazarken yakalıyorum ellerimi.
Kaleme suç bulsam da
Seni harf harf yazmak,
Zihnime kazımak çok güzel.

Bir otobüs camının gerisinde yüzüm,
Ve yüreğim sana mühürlü.
Aylardan temmuz, günlerden çarşamba
Ve ben bugün de seni özlüyorum.

Savaş çocuklarının attığı idam çığlığı kadar sessiz,
Bir o kadar da derin bir yürekle özlüyorum.

Seviyorum uleyn...
Seviyorum seni.
09.07.2025 07:54

Deniz Gece Mavisi

Sevme Dostum Sevme

Doğduğuna üzülürsün,
sebep yokken sürünürsün,
emekleyerek dövünürsün.
Aşık olma, sevme dostum,
sevme.

Yüreğin kırılır dal gibi,
gözlerin dolar sel gibi,
koynuna aldığın yılan çıkar el gibi.
Kimseye yüreğini açma, sevme dostum,
sevme.

Renklerin içinde renksiz kalırsın,
sevabın içinde günaha dalarsın,
şelan okunur, helvanı bile sen kararsın.
İnanma yalan sözlere, sevme dostum,
sevme.

Yağlı urganlar sarar kelimelerini,
zincirli kuyulara mahkum gecelerini,
anlatamaz dilin, ağlar gizli gizli.
Sırtındaki kambur olur yarin gözleri,
yastıkların hiç kurumaz, sevme dostum,
sevme.

Sevmeyi bilmeyenlerin oyuncağı olursun,
nefretin kalesi kurulur, mahkum olursun,
yüzündeki çizgiler solar, aynalarla boğuşursun,
inim inim inler, bir de ihanetle tanışırsın.
Yorganlar saramaz seni, sevme dostum,
sevme.

Denizim der ki: İster tutun, ister tutmayın sözlerimi,
değince yüreğinize feleğin paslı hançerleri,
umudunuzun solunca fenerleri,
anlarsınız kim haklı, kim haksız, kim gerçekten seviyor sizi.
Uykusuz kalmak istemiyorsan geceleri sevme dostum,
sevme.
04.08.2024 13:18

Deniz Gece Mavisi

Sevmek İstiyorum

Ben seni duymak
Ben seni bilmek
Ben seni görmek istiyorum
Dudaginin kenarında bir gülücük
Gozlerinin pınarın da bir damla yaş olmak istiyorum
Sana dokunmak değil
Seni benim bilmek istiyorum
Aynı güneşe merhaba
Aynı aya iyi geceler demek istiyorum
Damla damla yol alırken içime
Aşkın kokusu
Ben kokunla yüreğimi mest etmek istiyorum
Bir şarkının nakaratında adını anmak istiyorum
Ben seninle gülmek
Ben seninle yeniden yeniden doğmak istiyorum
Hadi uzat ellerini
Seni döke saça
Sere serpe
Yana yakıla
Öle gebere sevmek istiyorum
Gece Mavisi 11.12.2023

Deniz Gece Mavisi

Sevmek Neymiş

İmkânsızlık nedir bilir misin sen?
Soluna saplanır acısı,
Yatak, yorgan, yastık bile halden anlamaz.
"Geçsin, bitsin" dersin bu sancı,
Ama nafile…
Girince yüreğe aşk,
Dolunca gözlere yaş,
İstesen de ağlayamazsın.

Boğazında koca bir yumru,
Dilinde yarım kalmış bir şarkı.
Aşkın ne demek olduğunu,
İşte o an anlarsın.

Bazı geceler dualar edersin,
O mutlu olsun diye…
Gözlerini düşündüğün anlarda
İçini sarar bir huzur,
Ama dudaklarından dökülmez tek bir söz.
Dost olur sana bir paket sigara,
Üst üste yakarsın,
Sevişirken dudaklarınla izmarit,
Yine de onu ararsın.

Eline aldığın bir eşya,
Hatırlatır maziyi.
Dalıp gidersin çok uzaklara…
Gecenin kör vakti uykun bölündüğünde,
Severken unutamamak neymiş
O zaman anlarsın.

Ayaklarında prangalar,
Dilinde kelepçe,
Nereye dönsen kanar.
Başına çektiğin yorgan bile
Anlamaz seni.
O zaman fark edersin
Boş beleş gezdiğini…

Ve gözlerini kapatsan da kurtulamazsın.
Her köşede bir hatırası,
Her şarkıda onun izi…
Susarsın, ama suskunluğun bile bağırır içinden.

Sokak lambalarının altında yürürsün,
Gölgenden bile kaçar senden
İçindeki yangını ne su söndürür,
Ne de zamanın paslı elleri.
Yakıldıkça anlarsın
Aşk sadece mutluluk değil,
En derin acının adıymış.

Yutkunursun, taş olur boğazında.
Gecenin köründe dumanlara sarılırsın,
Her nefeste onun hayalini ararsın.
Ve işte o zaman öğrenirsin,
İmkânsızlık denen şeyin aslında hayatın ta kendisi olduğunu bir gün anlarsın

Ellerinin neden acıdığını,
Gözlerinin neden dolduğunu,
Yüreğindeki o sancıyı,
Yüzüne tokat gibi vurur hayat,
Ve anlarsın;
Sevmek neymiş...
10.09.2025 11:13

Deniz Gece Mavisi

Sevmekten Korkma

Sen aklıma düşersin ben kendime gelemem
— bir yüregimi sen anlarsın
Elini tutsam ellerinle dünyam ısınır.
O güzel gözlerine baksam dünyayı unuturum,
Bir bahaneyle özlemini içime içime saklarım.

Sevmek farzıdır doğamın; bir kaşık sevgiyle boğarım,
Ölsem de seninle her nefesde yeniden doğarım.
Seninle görür, mis kokunla yol bulurum,
Her yıl dönümünde unutmadan adını anar dururum.

Bana dokun ellerinden olsun ölümüm — yeter ki senden gelsin razıyım
Ben seni bilir seni söylerim
Senden gelen ölüm olsa varım;
Seninle aynı hayallerde belkide mutlu oluruz,
Bir yanardağa akan sular gibi, tutkularımızı yuttururuz.

Aşkı unutmuş olsan da bil ki seninleyim,
Kapkarayım çünkü aşkın beni yaktı — külümle de gülümsemeyi ögrendim.
Sev beni; elini korkak alıştırma, sakın beni yatıştırma
Sen sadece sev, beni ötesini berisini gerisini karıştırma.

Bu kalbimin son serzenişi
Başimin ilk egilişi
Güvenim hislerimde; dümeni hislerim tutuyor,bil istiyorum
Ne kadar uzak olsan da adım adım yaklaşıyorsun
Bir bulut , bir yağmur oluyorsun belki — ama bu hayal değil, sevdigim
Gel, ortak ol bizim cesaretimize; korkma, sev — yeter ki yanımda kal, yarım bırakma beni.
16.09.2025 11:09

Deniz Gece Mavisi

Sezen Şarkısı

Şimdi sen gittin ya benden...
Meğer odam ne kadar güzelmiş, yeni fark ettim.
Aynada gözlerime baktım, utandım...
Onları senin için ağlattım diye çok kızdım kendime.

Duydum, hâlâ hava atıyormuşsun "onu ben terk ettim" diye.
Unutma, ayakkabılarını kapıya ben koydum giderken.
Tüm çeşmeleri de ben kapattım —
hani gidenin arkasından su dökülürmüş ya, dönme diye.

Yani sen bende bittin…
Neden döneceksin ki?
Ve soruyorum sana: hangi yüzle?
Bir eskicinin bile almadığı o yüreğinle mi?

Yüreğin beş para etmezmiş be...
Eskici söyledi, "abla bu yürek para etmez" dedi.
Hiç şaşırmadım.

Ama neye şaşırıyorum biliyor musun?
"Onu sevmedim hiç" derken dilin titremedi mi,
ya kalbin daha hızlı atmıyor mu
benimle kurduğun hayalleri şimdi bir başkasıyla yaşadığını düşününce?

Ah be yalancı yarim...
Adımı yaptırdığın dövmeyi kapatabildi mi yeni sevgilinin adı?
Ben öğrendim ki bu hayatta her şey kapanırmış...
Bir ben kapatamadım seninle olan defterleri.

Çünkü her "ah" sahibini bulur.
Geldiğin gün söylemiştim ya,
her köpek eninde sonunda sahibine döner diye...
Söyle, tasmanı elinde tutan sıkı tutsun;
çünkü benim evimde köpeklere yer yok!

Şimdi, bir Sezen şarkısıyla seni uğurlamak isterdim ama...
Sezen bile affedemezken senin kalleşliğini,
ben nasıl uğurlarım seni bir şarkıyla?

Yok, sen en iyisi sessizce— çıtırtısızca git.
Yoksa tükürdüğüm yüzünü herkes görür.
Hadi, vakit geç olmadan,
al pılını pırtını da terk et artık sana ait olmayan avuç içlerimi.

Ellerime kadar düştün...
Ama ayağıma düşme sakın, hiç acımam, ezer geçerim.
Hatırladın mı?
Söylemiştim sana:
Benim başımın üstü de müsait, ayağımın altı da.
Yerini sen kendin belirle.

Sen ayağımın altını seçtin,

ve ben de hiç acımadan eziyorum seni.
Ne sevgi, ne aşk... sadece midemi bulandırıyorsun.

Adam olanlar yanımda,sen değilsen tekrar düşün,
senin yanımda olman zaten mümkün değil.
Yerini sen seçtin —
ve ben seni o seçtiğin yerde bırakıyorum.

Hadi şimdi elveda...
Attığın her kahkahada adımı an, unutma:
Giden benim ama kaybeden sensin.
17.10.2025 18:21

Deniz Gece Mavisi

Sıcak Çok Sıcak

Elimde poşet var martı peşimde
Terlik kaydı kapaklandim denize
Gözlük yok kafamda millet selfi peşinde
Sıcak sıcak çok sıcak
Adana İzmir gidiyoz denize bu yaz

Güneş yaktı içimi yanaklarım kiraz
Limonata içeyim dedim eridi biraz
Çok sıcak sahil bu yaz
Sıcak sıcak çok sıcak
Adana İzmir gidiyoz denize bu yaz

Şapka uçmuş, kumlar sıcak,
Limon buzsuz, bardak ıslak.
Rüzgar esse harika biraz,
Adana İzmir gidiyoz denize bu yaz!

Dayı çekmiş salvari av da
Damat desen gözü sağda solda
Bikinim ıslak kekolar çok burda
Sıcak sıcak çok sıcak
Adana İzmir gidiyoz denize bu yaz

Ter akıyor damla damla
Tansiyonum tavan ölüyom burda
Şöyle ufak bir rüzgar olsa
Şezlong uçacak bağla
Sıcak sıcak çok sıcak
Adana İzmir gidiyoz denize bu yaz

Şapka uçmuş, kumlar sıcak,
Limon buzsuz, bardak ıslak.
Rüzgar esse harika biraz,
Adana İzmir gidiyoz denize bu yaz!
23.06.2025. 13:58

Deniz Gece Mavisi

Sıcak Ve Yumuşak

Kirpik uçlarımda bir damla yaş düştü düşecek, düşmeden gel.
Gök gürültülü yüreğim
ayaza çekmeden gel.
Henüz kestaneler sıcakken, mis gibi kokuyorken gel.
Hadi gel,
kuzine sobasındaki patateslerin tereyağına hasreti gibi
gel,
sıcak ve yumuşak.

Öyle bir gel ki, mevsim hazan yüreğim yaz olsun.
Gelişinle yeniden açsın bütün saksıda kuruyan çiçekler.
Ve gelişin yüreğime mühür vursun, tıpkı sevdan gibi.
Ey yüreğimi mühürleyen sevda, tılsımım.
Öyle bir gel ki, unutmak mümkün olmasın bir daha seni.

Hazır uyutmuşken tüm acılarımı
uyanmadan gel.
Tutkunun bam tellerinde gezsin bir kere daha bedenlerimiz.
Sevdalı gönlüme küsmeden, yüreğim
gel.
Yıllarca yollarıma geçit vermeyen dağlara inat gel.
Aynalara bakmaya cesaretim hâlâ varken gel.
Senin için yanan yüreğime üfleye üfleye gel.
Gel sevgilim, bana zalim davranıyor eller.
Gözlerim yaşarmadan gel.

Deniz Gece Mavisi

Sıkı Tutun Adam (kadın)

Adını yüreğime sütle yazdığım adam(kadın),
Yangına çevirdiğin yüreğimde adını okudun mu?
Ben aşkınla yanıp kavrulurken,
Sen dumanını nefes nefes içine çektin mi?

Sen, benim bir avuç gözyaşına sığdırdığım imkânsızlığımı bilir misin?
Bu "son" dediğim feryatlarımı,
Duydun mu hiç sessiz çığlıklarımı?
Ben harf harf, kelime kelime seni yazarken beyaz kâğıtlara,
Senin hece hece okuyuşunda içimin nasıl titrediğini anlayabilir misin?

Anlatabilir miyim sana bendeki yerini?
Yüreğime yansıyan gözlerini,
Gösterebilir miyim içimdeki senleri?

Bir gülüşün, bin hasretin yükünü hafifletir mi dersin?
Ben düşlerimde sana uzanırken,
Sen rüyaların koynunda beni hisseder misin?
Bir sözün, geçmişin kanayan yaralarını sarmaya yeter mi?
Yoksa her hecen bende bir yangın mı başlatır?

Söyle, gözlerime baktığında beni mi görüyorsun,
Yoksa çoktan unuttuğun bir masalın silik satırlarını mı?
Ben hâlâ seni yüreğimde taşırken,
Sen hangi rüzgâra bırakıyorsun adımı?
Hangi mevsime savuruyorsun gözlerimin sıcaklığını?
Bir bahar dalı gibi kırılıp düşüyor mu üzerinden sevdam,
Yoksa kök salıp büyüyor mu fark etmeden içinde?

Söyle, dokunduğum teninde hâlâ izim var mı?
Sesimin gölgesi düşüyor mu gecelerine?
Adımı anmasan bile, her iç çekişinde beni buluyor musun?
Yoksa çoktan unuttun mu,
Beni ömrüne yazdığın o ilk günü?

Ben hâlâ seni eski bir şarkının nakaratında arıyorum,
Her ezgide sesini duymaya çalışıyorum.
Sen hangi notaya sakladın kalbimi,
Hangi melodide unuttun sevgimi?

Biliyorum,
Bazı yollar çıkmaz sokak
Bazı hikâyelerse hep yarım kalır.
Ama yarım kalmak, unutulmak değildir.
Sen beni hangi rüzgâra bırakırsan bırak,
Ben hep o rüzgârın yönündeyim…

Belki yarım,
Belki sensiz,
Belki de yarınsızım…
Ama hep kirpik uçlarının arasında bir yerlerdeyim.

Çünkü seni,
Bir serçenin tüyündeki çiğ tanesi kadar güzel,
Dağ ateşleri kadar sıcak,
Ve denizler kadar derin seviyorum.

Sen benim bahanesiz sevdiğim adamsın(kadınsın).
Ve ben yine bir bahaneyi siliyorum avuç içlerimle,
Tıpkı gözyaşlarımı yanağınla sildiğin gibi.

Seninle ağlamak bile güzel…
Yeter ki tutun sıkı sıkı kirpik uçlarıma.
Sıkı tutun, adam(kadın)…
Sıkı tutun.
13.03.2025 11:48

Deniz Gece Mavisi

Sıladan Gurbete Mektup

SILA DAN GURBETE MEKTUP

Babo demişin ki anoya;
Bağa mekdup yazsın, her bişeyi tek tek yazsın.
Nassen babo, bizleri özlimisen?
Vallah burnumda tütiin babo.
Buralar heç bıraktığın gibi deel, her şey bi moderenleşti.
Bi biz deeşmedik babo.
Tek tek yazsın demişin, yazam hele babo.

Gele bi göresen babo buraları,
Aşşaa tarlada filim mi ne çekiilermiş cıbıldak cıbıldak garılar, küpeli adamlar.
Bi gör görüyem, gülüyem babo.

Geçen ano dedi, güççüğü everek, bi gari bulak, başıyı bağlayak.
Oy babo, sen bizi nası evermişsen, isti de istiler
Yoh altın varahlı gayfe seti, yoh gümüş isteme sinisi, yoh aynalı körük, yoh altın kemer…
Vay babo, bitmişik biz, ölmüşük biz.

Zamansız gettin be babo…
Sülonun oğlu bi ecnebi gelin almış, hiç başı ağrımıymış babo.
Bi hava atıyo, sorma!
Bizimki her ağşam başım ağrıy diy.
Hay başığa s…
Sen burada olsaydın bi sağa bi bağa alırdık ecnebi gari, bu çoh yoruldu babo.
Geçen dedim, sen çoh yorulmuşsan cano, sağa bi guma alah, işi gücü ona yıgasın.
Yohhh dedi, ben istemem guma, al bağa dönen mekine.
Bi de bannaglarına sürüymiş gırmızı boya, çarşıdan gelirken onu da istedi.

Babo, herkesin elinde bi tilifon.
Çat çat yazıp duruylar, kimi arasam ulaşamıym.
Ne heçe yarıysa…
Bi de güççük ki sorma, avucumun ta ortasında galiy.

Guşgonmazların güççük oğlu, sidikli Cafer de dünya evine girdi babo.
Deyiler zengin olmuş, gısa donla şuralarda geziydi.
Babo, şehre giden değişiy, sen de değişmeyesen,
Garıyı boşuy, sen de boşamayasan.
Gırh yıllık nohut şehre gitmiş, leblebi olmuş babo.
Murra murra galmamış, sütlü nes çıkmış, ben deyemiim adını babo.

Köyde garılar isyanda babo.
İstedikleri olmayınca erlerini dövüyler.
Öyle bi laf ediyler ki heç sorma…
Nerden duyiiiz bunları dedik, meğer bi pencereden bakıylarmış.
Vallah akıl yoh babo, sankim gendi pencereleri yoh, yaseminin penceresinden bakıylar.

Ortanca oğluna hoca ödev vermiş, demiş turizim nedir.
Bizim hayta turistlerle gezip duruy, dersi bahane ediy.
Bi geriliy bi geriliy, sankim bi halt olacah.
Demedi deme babo, bu heç bize benzemiy.

Fırlamış bu, yarın böğün cıbıldak avrat getirirse deyim sağa.

Anam çoh yaşlandı, yorgun bitgin.
Geçen dedim sağa, ellemeli tilifon alacam.
Diyo; “Bağa, tarhana çorbası yapiiy?”
Oy babo oy…
Buralar beeyle.
Beni soracah olursan, garı diye gıvraniyim.
Babo, benim gari marazlı çıhmıştır, eli de peh ağırdır.
Dua edim her gün ölsün diye, ölmüy de namussuz.
Bi yandan gülümseyim bi yandan burnumun ucu sızlıy.

Oy babo oy, geçen köy gahvesine uğradım, çay istedim.
Garson çocuk latte mi olsun abi dedi.
Ula dedim, oğlum sen bizim köyde çobanlık etmedin mi?
Ne latte’si, ne süt köpüğü!
Bana gara demli çay ver, yanına da bi şeker at, boğazımdan gayıp gitsin.
O da güldü, dedi abi modası geçmişsen sen.
Sizin aklınız geçmiş dedim ben de.

Geçen gün tükâna vardım, dedim bana iki ekmek ver.
Adam bana poşet uzattı, içinde ekmek yoh, hep plastik şeyler.
Dedim bu ne lan?
Dedi abi bunlar gluten free.
Ula glutenin serbest olanını da yasah olanını da ne bilek?
Biz hamuru yoğurur, fırına atar, mis gibi gohusunu duyarıh.

Babo, geçiler bile değişti.
Eskiden tarlaya salardık, otlaya otlaya gelirlerdi.
Şimdi geçi de keyifçi olmuş, gomşunun Wi-Fi’sine bağlanıyo.
Telefonu elime alıyom,
Bluetooth cihazı bulundu yazıy bakıyam : Memmedin Geçisi.
Yandık babo! Yandık.

Bi de geçenelerde köy meydanında düğün oldu,
Halay çekerik diye sevinemeden DJ çıktı ortaya.
Ula bizim delilo nerde, bizim halay başı nerde?
Hepsi getmiş, yerini ışıklı mekineler almış.
Gaynana bile pistte dans edip story atıy.
Düşün babo düşün, gaynana story atıy!

Geçen anam dedi ki, oğlum bana da şu feysbohdan aç.
Dedim, ana sen ne yapacan feysbohu?
Dedi, gomşu Hatçe paylaşıyo, ben de bahacam.
Açtık, daha beşinci gün ana paylaştı:
"Allah’ım bana sabır ver."
Ula ana dedim ne sabrı, sen kime dert yanirsen?
Dedi babanı özledim.
Oy babo oy, bi içim burhuldu.
Bi burhuldu, heç sorma.
Dedi Babayn burnumda tütiy.

Mektubuma burada son verirken babo,
Sen de yazasan, tek tek anlatasan oraları nasıldır.
Babo, çahtırma da gözel garı var mı?
Ben işi bahane eder, gelirem babo.
Acele cevap yazasan, öpüm ellerinden babo.
Eyi bahasen gendine bay babo!
19.8.2025 11:37

Deniz Gece Mavisi

Sırtından Bıçaklayan Dost

Yaşlanıyorum
Artık genç değilim.
Saçımdaki akları,
Yüzümdeki çizgileri sayamıyorum.
Hayat geçiyor.
Yüzümde yılların yorgunluğu,
Ellerimde ölü kelebekler...

Sessizliğe emanet ettiğim düşlerim,
Bir zamanlar ışıl ışıl bakan gözlerim,
Şimdi uzaklara dalıyor sebepsiz.
Ne bir sitem var dilimde,
Ne de bir beklenti kalmış kalbimde.

Zaman usulca geçerken penceremden,
Her anı bir başka vedaya benziyor.
Gidenler dönmüyor, gelenler avutmuyor.
Eskiden gülüşlerle dolu sofram,
Şimdi sadece anılarla suskun...
Her şey yabancı.

Artık daha net görüyorum
Kim dost, kim düşman.
Şimdi ne sadakat kaldı bana sevgiden,
Ne de bir mutluluk.

Hayat dediğin, sırtından bıçaklayan bir dost;
Dönüp bakmaz bile, neler verdin, neler çektin.
Dün omuz omuza yürüdüklerim,
Bugün ardımdan konuşuyor sessizce.
Vefasız bir kalabalık içindeyim;
Gözleri var ama kalbi yok çoğunun.
Yoruldum
İnanmaktan, umut etmekten, sevmekten.

İçimde bir kuyu, adı "boşluk";
Düştükçe çırpınan hayallerle dolu.
Ve ben artık bilmiyorum
O çabanın, o sevdanın neye değdiğini.

Yaşlanıyorum.
Ama asıl beni eskiten zaman değil;
İçimde büyüyen kırgınlıklar
Ve yok sayılan var oluşum...
Bir çocuk gibi değil,
Bir ağaç gibi… Köklerim derinde ama dallarım yorgun.
Rüzgârda savrulan yapraklar gibiyim:
Hep bir pişmanlık, hep bir hüzün.

İçimde bir kıvılcım,
Sönmemiş bir umut gibi titreşiyor.
Çünkü yaşlanmak sadece geçip giden zaman değil;

Bazen hayata başka bir gözle bakabilmek...
Ve ben hâlâ bakabiliyorum…
Ama yorgun,
Ama yaralı,
Ama umutsuz.

Artık kabulleniyorum her şeyi.
Kırıldım, evet… ama hâlâ ayaktayım.
Kendi içimde büyüttüğüm bir direnişle,
Her acıyı susarak sevmeyi öğrendim ben.
Ve her gidişi kendimde temize çektim.

Şimdi sessizlik en yakın yoldaşım.
Kalabalıklardan değil, kendi içimden geçiyorum.
Gözyaşlarımı kimseye göstermiyorum artık.
Çünkü öğrendim: Bazı acılar sadece bize ait,
Bazı yollar da tek başına yürünür.
Bir tebessüm, bir dost sesi, içten bir selam...
Zamanla fark edilenler,
Hayatın en kıymetlileri... Onlar da boş.

Artık ne kimseye kırgınım,
Ne de bir beklentim var insanlardan.
Ben kendi iç huzurumu arıyorum
Ve bulduğum her küçük huzurla
Biraz daha iyileşiyorum…
Yine de yaşlanıyorum.
21.04.2025 15:48

Deniz Gece Mavisi

Sıyah Beyaz Aşk

Siyah beyaz bir aşk ti bizimkisi
Sen baştan aşağı siyah
Ben tepeden tırnağı beyazdim
Griye çalan umutlara inat
Mavi kanatli martılar uçuruyorduk
Göğün gög göğsüne

Karamelizeydi hersey
Garnitur tadında
Benim gözlerim hep mavi
Seninkiler hep yeşil
Aşk eflatun du
Tuvalimde biten renklere inat
Allı morlu yeşilli bir dünya kuruyorduk
Yüzümüzde çocukluğumuzun çamurlu izleri daha kurumadan
Gelip yerleşiyor du siyahı acilar

O gün ilk kez tanisiyordu
gözbebeklerim yaşlar la
Islak ve renksiz di
Mavi ay yeşil deniz pembe gökyüzü olmalıydı
Tıpkı çocukken çizdiğimiz resimler gibi
Hep cin ali yapardık
Ne anlamlar yüklerdik iki üç çizgiye
Şimdi anlamsız bir hayatın içinde anlam bulmaya çalışıyoruz
Hep geç kalarak umuda mutluluğa yarınlara

Naftalin kokulu geçmişimiz küf tutarken eski anıların karanlığında
Çocuk masumlugunda bakıyorduk
Ayağımızın altından geçip giden zamana
Aşklar arkası yarın filim kuşağı gibi
Türkan soray nayir nolamaz nasla derken
Ediz hun ninanmiyorum diyordu
Şimdi neye nasıl inanacagimizi bilemez olduk fabrikatörun kızı Nalan
Fakir gence aşık olur du
Aşk tarhana çorbası gibi sıcacık kokardı
Ah o eski günler asklarida sevdaları da özel di
Aşk siyah beyaz olmalıydı
Eski mistik ve yürekte tad bırakan
Siyah beyaz sev beni adam
Siyah beyaz
16.10.2023
Gece Mavisi

Deniz Gece Mavisi

Sigara Ve Küllük Arası Aşk

Gidişinin üzerinden kaç gün geçti inan artık saymayı bıraktım
Galiba yavaş yavaş bitiyorsun bende
Ara Ara aklıma gelsen de unutuyorum seni

Dün gece canım mısır patlatması istedi hemen yaglayip tuzlayıp patlatmaya başladım bir hasret koktuki burnuma hic sorma ne kadar çok severdin yağlı ve tuzlu mısırı
Yok yok hemen unutamadin beni yada sen unutamazsın beni diye böbürlenme
Belki bugün unutamadım ama yarın unutucam seni

Hem artık uykularım olur olmadık şekilde bolunmuyor başımı yastığa koyar koymaz uyuyorum
Postacilarla da kavga etmiyorum mektupları yere attı diye
Hayatımdan siliniyor gölgen
Biliyorum bir sabah uyandığımda sen olmayacaksın ruhumda ve yüreğimde olmayacaksın

Bornozunu yıkayıp dolaba kaldırdım
Terliklerinle biraz köşe kapmaca oynasak da ben galip gelip onlarida temizleyip kutusuna koydum elim bir ara gitti kutuya kapıciya vermeye kıyamadım
Nede olsa yasanilmis onca anı var
Bir çırpıda silinip atılmıyor ki

Koltuğun hep sağında oturur telefonu hep sarz da tutardin bir de kumanda hep sende kalır di sen gittin ya ne koltuk süngeri çöküyor nede batarya patlama korkusu yasiyorum
Kumanda elimde nereyi istersem orayı açıp saatlerce bakıyorum
Hem koltuk ta uyuya kalma diyen de yok

Ama biliyormusun dün gece seni çok andım
Hasta oldum ve bir çorbanın hasretiyle yandım sen olsan önce tüm vücudumu sirkeyle siler bir de sıcacık tarhana çorbası yapar yatağıma getirirdin
Ah be sevdam neden gittin bile diyemeden gidişinin adı ne olabilirdi ki
gittin
Kendime bile itiraf edemiyorum ama çok mutsuzum
Ne kadar kızardım yemek yerken ağzını sapirdatmana keşke yanımda olsan da kulağımın dibinde ağzını sapirdatsan
Bazı şeylerin değeri kaybedilmeden anlasilmazmis ya ben senin değerini gidince anladım
Ama zamanla tecrübe ettim ki hiç bir seven gitmez giden de gelmez

Sahi hiç mi sevmedin beni
Biliyorum bunları sana hiç soramiycam ama yinede bilmek isterdim
Neden gittin ve hiç mi sevmedin
Seni gözleriyle bile aldatmayan bir kadını
Sorular çok cevaplar kayıp
Yaşıyoruz işte gelişi güzel

Ama yinede unutucam seni
Aynalar hesap sorsada
Ellerim ellerini özleyip her gece duvarları yumruklasa da
Unutucam seni
Yoksa yaşayamam sevgili

Gerçi nefes almak yasamak mi onuda bilmiyorum

İlk defa dilim seni soranlara o gitti dedi nasılda kolay söyledi
demekki unutmaya başladım seni
Ben ki sigarayı iki günde bıraktım
Seni mi unutamiycam
Sigara ve küllük arasında sıkışmış bir aşktı bizimkisi
Ben sigara içtim sanırken
Seni nefes nefes çekmişim içime

Birde gidişinle nur topu gibi bir hastalığım oldu
Artık en ufacık birseye üzülsem kızsam hemen fırlıyor tansiyonum
Yani senden bana hatıra bir de o kaldı
Belki seni unutucam birakicam sevmeyi ama tansiyon beni hiç birakmiycak
Görüyorsun değil mi hayatta senden yana seni unutmamam için yirtinip duruyor

Ama ben kararlıyım unutucam seni
Ya seni unutucam yada yaşamayı
Gerçi ölü bir insan ne kadar ölebilir ki
Neyse
Bir neyse ye sığdırttin ya yere göğe sığdıramadığım aşkımı
Sanada yazıklar olsun
Yazıklar olsun sevgilim 15.02.2024 11:02

Deniz Gece Mavisi

Sigaram Ve Sen

Sigaramdan derin bir nefes çekip önüme koyuyorum seni,
Tıpkı küllüğe bıraktığım sigara gibi…
O küllükte bitiyor,
Sen ise yüreğimde.

Sigaramı ben, beni sen yak istedim.
Şimdi sigaram kendiliğinden yanıyor;
Unutmayı öğretmemiş hayat bana.
Ciğerlerimde bir "sen" boşluğu,
Yokluğunu dumanla doldurmaya çalışan bir ben…
Şimdilerde kaygılıyım.

Arada yokluyorum kalbimi,
Hâlâ nefes alıp veriyor musun diye…
Evet, itiraf ediyorum; seni unutacağım diye ödüm kopuyor.
Belki de en çok bu yüzden,
Sigaramı yakıp seni soluyorum.
Doktorlar "sigarayı bırak" diyorlar;
Bilmiyorlar ki her bir nefeste seni öpüp seni kokluyorum.

Geçen gece yokluğunu sordu
Çay kaşığım bana.
Dedim ki: "Gece gece seni demleyip,
Gelişine, sevişine, gidişine sövdüren…"
Sustu; kelimesiz kaldı.
Evet sevgili, küfretmeyi bilmeyen ben
Yine küfür ediyorum
Hayatın olmayan omurgasına.

Ah… ah…
Ciğerlerim onu istiyor,
Yüreğim seni.
Anladım, Azrail'i sensin yüreğimin.
Keşke beyin ölümü gerçekleşse içimdeki senlerin, desem de
Dilim "sus" diyor, "sus, sen ona kıyamazsın, tövbe et…"
Tövbe be sevdam…

İnsan bir ömür bir yarayla yaşar mı?
Ben yaşadım, yaşıyorum.
Yaram senden olsun yar,
Razıyım, razı.
Sigaram ve sen yetersin bana.
29.09.2025 07:07

Deniz Gece Mavisi

Sil

İstemiyorum bu elleri,
Bu eller kırık.
İstemiyorum bu gözleri,
Bu gözler yaşlı.
İstemiyorum bu kaderi,
Bu kader acı.
Yeniden yaz Rabbim,
Yeniden yaz.

Ölümü yakasında taşıyan bir şairim şimdi,
Saçlarımda hazan,
Dilimde hüzün,
Avuçlarıma yabancı yüzün.
Aynalar hesap soruyor bana,
Küskün dilim.

Neden kelimesi kadar anlamsızım,
Niçinler sancılı.
Ayaklarımda ateşten prangalar,
Yürümek isterim ama yollar diken.
Geceler beni boğar, sabahlar hiç gelmez.

Ruhumun derinliklerinde bir çığlık,
Sessizce yankılanır boşlukta.
Gökyüzü küs bana, yıldızlar sönmüş,
Ay dargın, güneş karanlıkta kaybolmuş.
Yüreğim yangın yeri,
Yokluğun cehennem.

Bir şairim ben, acının kaleminde,
Yazdıkça kanar yaralarım.
İlhamım keder, cümlelerim yorgunluk,
Bir umut beklerken, gözlerim solgun.

Rabbim, yeniden yaz bu hayatı.
Ellerimle sevebileyim, kırık değil.
Gözlerimle görebileyim, yaşlı değil.
Ve kaderim, acı yerine huzur dolsun.
Yüreğimde sussun artık isyanın sesi.

Bir kere, ya bir kere mutlu olayım,
Ne olur?
Kıyamet mi kopar?
Sil, yeniden yaz Rabbim!
Ben bu kaderi,
Ben bu hayatı,
Ben bu bedeni istemiyorum.
İs-te-mi-yo-rum.
24.01.2025 10:22

Deniz Gece Mavisi

Siyah Adam

SIYAH ADAM

Ben siyah bir adamım dedi genç adam
Karanlığın içinden geliyorum
Baktı kadının gözlerine kadın bir yandan ağlıyor bir yandan da gözyaşlarini siliyordu ve uzandı fısıldadı genç adamın kulağına beyazı herkes sever ben siyahına talibim
Genç adam şaşırmıştı ne demek istemişti kadın
Ve sözlerine devam etti kadın biliyormusun ben hiç beyaz kadın olamadım haklıydı kadın çünkü çalınmıştı gökyüzünden tüm renkleri ona ise sadece siyah kalmıştı zamanla siyahi griye evrilmiş ama asla beyaz olamamıştı

Ama bu defa kararlıydi uzandı tuttu genç adamın ellerini sanki birer alev topuydu genç adamın elleri
Ve kısık ama kararlı bir sesle haykırdı
Ver siyahını al grimi genç adam bu teklif karşısında kızarıp bozariyordu
Dokunma dedi yaralarim var benim bir yara da sen acarsin dokunma kadın genç adamın titreyen ellerine solmuş tenine bakarak dedi ki her yaranın ilacı zamandır ama şunu bilki sen çölde bir çiçek olsan göz damarlarımin çatlayıp kuruyacaginida bilsem yine de gözyaşlarımla sulardim

Etkilenmisti genç adam ama yüreğindeki sevgiyi de atamıyordu başkasını seviyordu çünkü yürek kaç kişilik diye dusundugu bir anda farkinda olmadan kapılıp kaldı genç adam kadına
Ama kendine bile itiraf edemiyordu içindeki sevgiyi
Hep bir ışık bekledi kadından ama kadın biliyordu ki yasak ti aşk ona sustu
Genç adam ise asla öğrenemedi kadının onu ne kadar sevdiğini bir gün genç adam kadına donup dedi ki demekki buraya kadarmış bizim dostluğumuz
Kadının ağzını bıçak açmiyordu ve yavaşça kapıyı çarpıp gidecekti ki bir hıçkırık sesi duydu genç adam
Arkasına dönüp baktığında kadın ağlıyordu ve gozyaslarini parmaklarıyla sildi hayretler içinde sordu kadına neden ağladın kadından yine ses çıkmıyordu
Ve gecenin karanlığında kaybolup gitti genç adam

Bir aşk daha başlamadan bitiyordu peki kadın neden susuyordu
Sırları ile o günden sonra hiç konusmadi kadın olur da bir gün bir yerde bu kadına denk gelirseniz sadece bakın gözlerine
Çünkü o bana aşkın fedakarlık olduğunu öğreten tek kişi oldu evet aşk fedakarlıktı ve o sevdiği adamı kendi elleriyle başka bir kadına yolcu etmişti

Deniz Gece Mavisi

Siyah Beyaz Figüranlar

Renkli hayallerin siyah beyaz figüranlarıydık hayatın usturupsuz kıyılarında.
Dilime çarpa çarpa parçalandı umutlarım,
Renklerim önce evrildi, sonra siyaha döndü.
Oysa rengârenkti yarınlarım...

Şimdi, şekeri elinden alınmış çocuk gibiyim.
Arkama saklıyorum tuvalimde kalan tek renk maviyi.
Beynim yüreğime hükmedemezken, aşk denilen yara ansızın bırakıyor kendini kapımın eşiğine.
Atsam, kıyamıyorum
yüreğime alsam, korkuyorum.
Siz hiç piç bir yarayı sahiplendiniz mi,
Tüm acılarına rağmen?

Vicdan terazimde yalnızca benim ellerim biliyordu gerçekleri.
Kaçmak gerek diyordu içimdeki kanayan ben,
Kabuk yaraya kaynadıkça,
Ben hayattan koptum.
Sonra dönüp baktım ki kendime,
Benler fütursuzca yerlerde, mutluluklar dar ağacında
Ve umutlar ağır yaralı.

İnsan bile isteye hayatını mahveder mi?
Ben ettim...
Kaçtıkça girdaplara daha da battım,
Bir kum saati misali tükendikçe tükendim,
Her saniyesi elimde bir vebal gibi ağırlaştı.

Bazen diyorum ki,
Belki de bırakmalıydım, o aşkı kapımda yatmalıydı.
Ama içime işlemiş vicdan,
Dikildi hep karşıma yapamadım,
Kendi gölgemin altında ezildim.

Oysa maviyi saklamıştım avuç içlerimde.
Bir gün dönecek çocukluğum,
Şekerini geri alacak diye bekledim.
Bekledikçe içimdeki yaralar kökleşti,
Renklerim silindi, siyah oldu,
Ve en acısı, o siyahı da ben seçtim.

Şimdi dönüp bakıyorumda hayatın kıyısında,
Geriye kalan ben,
Gözlerimdeki son ışıkta dahi hüzün var.
Ama devam diyorum,
Belki de acı çekmenin de bir sonu vardır.
Bir umudu diri tutmaya yeter mi bir yaranın iyileşmesi?
Belki de,
Belki o gün,
Yeniden renklere boyar hayat beni…
Kimbilir yine de umutlarım mavi benim.
Siyah beyaz gerçeklerime inat.

24.09.2024 08:23

Deniz Gece Mavisi

Siyah Beyaz Yokluğun

Siyah beyaz bir hayatın,
En siyah yanı oldum.
Siyahı acılarla tanıştım,
Hep gidenlerim oldu.
Gözyaşlarım sulara, sellere karışıp kayboldu.
Yaşamak zül,
Yaşamak ızdırap oldu.

Oysa maviydi gözlerim,
Pembeydi yanaklarım,
Sapsarıydı saçlarım.
Şimdi gözlerim gri,
Yanaklarım sarı,
Ve saçlarım beyaz.

Titrek parmak uçlarım,
Sokağın kaldırım taşlarını arşınlarken
Mutluluk şiirleri yazmayı isterdim.
Ellerim naçar,
Yüreğim yaralı,
Umutlarım kırık.
Kanatlarımı kim kırdı, onu bile hatırlamadan yaşıyorum.
Eksildikçe çoğalıyor,
Çoğaldıkça eksiliyorum.
Dikiş tutmayan yamalı sevdaların figüran oyuncusuyum.
Hep tepe üstü düşüyor hayallerim.
Avuç içlerimde dostlarımın sivri dil yaraları,
Gözümde bilinmeyen bir mazi.

Yarınlarım kayıp,
Düşlerim sabıkalı,
Vesikalı tüm mutluluklar...
Satır aralarına hapsolmuş bir cümle gibiyim;
Kalırsam anlamlı,
Gidersem anlamsız bir hayat.

Ne ara çalındı elma şekerim?
Salçalı ekmeğim nerede?
Ya saatlerce körebe oynadığım arkadaşlarım...
Nerede kayboldu çocukluğum?
Keşke dediğim bu kaçıncı iç çekiş,
Kaçıncı ayrılık,
Kaçıncı vazgeçiş?

Gözlerimdeki feri kim söndürdü?
Gülüşlerimi kim çaldı da
Bu kadar eksik kaldım hayata?
Hangi sokak başında unutuldum,
Hangi hatırada terk edildim?

Bir mektup bekliyorum mühürsüz zarfta,
Gelmeyecek, biliyorum.

Ama yine de bekliyorum.
Belki diyorum,
Belki çocukluğum döner,
Elma şekeriyle birlikte.

Keşkeler çoğalıyor içimde,
Her biri bir düğüm boğazımda.
Çözülmüyor,
Çözüldükçe düğümleniyor.
Sanki hayat,
Eksildikçe büyüyen bir yara gibiyim.

"Devam et," diyorlar.
Nasıl devam edilir ki?
Gidenlerin ardından,
Eksik kalan bir hayatla...
Nereden başlanır yeniden?
Bilmiyorum.
Ama yine de devam ediyorum.
Yaşamaya,
Nefes almaya,
Devam ediyorum.
17.02.2025 11:04

Deniz Gece Mavisi

Siyah Kadınım Ben

Senin beni görmezden geldiğin her an, yüreğimden bir yaprak düşüyor.
Bazen hak veriyorum sana, bazen de kızıp kusuyorum.
Ama şunu bil ki, ben senin yazmadığın her an seni düşünüyorum.

Bilmiyorum neden bu kadar kırıldım,
Neden bu kadar canımı yaktı.
Ama bildiğim bir şey var:
Canım çok yanıyor.
Görünmez olmadığın halde görülmemek,
Çok can yakıcı biliyor musun?
Sana bunu anlatacak kelime yok lügatimde,
Çünkü ben hiç seni bensiz bırakmadım.

Hayatımda ilk kez güçsüz olduğumu hissettim.
Ve bu hiç hoşuma gitmedi.
Dalgalara, yağmura, kara göğsünü siper etmiş ben,
İlk kez bir yenilginin eşiğindeyim.
Savaştığım aynadaki ben.
Ben, beni tanıyamıyorum artık.

Ne istiyorum, ne yapıyorum?
Tezatlar içinde çözümsüzüm.
Yine kocaman bir "neden" içiyorum,
Ama cevap yok.

Sus pus dilim, dudaklarıma savaş açmış.
Hak etmediğim bir acının başrol oyuncusu olmak,
Kaderim olamaz!
Reddiyorum böyle bir kaderi.
Sonuçlar, nedenler, niçinler arasında gelgitlerdeyim.
Siyaha evriliyor tüm mavilerim.
Önceden gri, sonra siyah olurdu;
Şimdi ise simsiyah.

"Siyah kadınım ben," dediğimde,
"Saçmalama, sen mavisin," diyenler,
Yüreğimdeki karayı görmüyor mu?
Of! Alıp başımı gitmek istiyorum,
Kimsenin beni bulamayacağı bir yere.
Adımı, soyadımı, saçımı, kıyafetimi...
Ben, beni değiştirmek istiyorum.

Bu eller kırık, istemiyorum.
Bu kalp yaralı, istemiyorum.
Bu gözler buğulu, istemiyorum.
Ben sadece mutlu olmak istemiştim.

Bana mutluluğu çok gören kim?
Sen mi, yoksa kaderim mi?
Artık "O gelecek, bu gidecek," diye düşünmüyorum.
Gelene "Hoş geldin" deyip ağırlıyor,
Gidene "Güle güle" deyip gönderiyorum.

Basit düşünmeyi öğrenmem gerek.
Ve artık çok iyi anlıyorum:
Seni bu kadar değerli kılan benmişim.
Suç sende değil,
Sana bu kadar anlam yükleyen bende.

Galiba iyi niyetlerimin raf ömrü bitti.
Stabil acılarımın gölgesi vururken,
Yüreğimin camlarına,
Annemin sözü takılıyor beynimin raylarına:
"Feylini bozma."
Ama ben bozmasam,
Hayat bozuyor, anne diyemiyorum.
18.11.2024 16:00

Deniz Gece Mavisi

Siyahi Acılar

İçimde ucu açık o kadar çok kelime var ki,
Ben diyorum: "Nerede hata yaptım?"
Geçmişim bir yanda bürünüyor yasa, geleceğim kaygılı, umutlarımın gözleri kanlı.
Çıkmak istiyor, çıkamıyorum; gitmek istiyor, gidemiyorum.
Bir uçurumun en havadar yerindeyim; tam atlayacakken ya ayağım kayarsa diye düşünecek kadar isteğim yok hayata.
Düşün ki, bir adımım uçurumun boşluğuna, diğeri yerin derinliklerine saplanmış;
Yürümek istiyorum ama adımlarım yorgun,
Nefesim tükenmekte, sesimse içimde yankılanmakta.

Her şey kendini tamir edip, her şey kendinden bağımsız ilerliyor.
Bir adım gerim esaret, bir adım ilerim ise varlıkla yokluk arasındaki o kıldan ince, kılıçtan keskin boşluk.
Nedenlerin ipini çekiyor neyseler.
Makas ağzı yokluk, umut çiçekleri kaygılı.
Az sonra güneş doğacak ve ben metaforlarımın içinde, aforizmalarımla boğuşuyorum.
Geceyle gündüz arasındaki o ince çizgide kaybolmuş gibiyim;
Sanki hayat, bana bir kelime oyunu oynuyor ve ben hep kaybediyorum.

Hataların hata,
Yanlışın ise kişiye bağlı olduğu bir hayatta doğruyu arayan avuç içlerime inat, kendi ütopyamın tuğlalarını diziyorum.
Biraz umut, biraz huzur, e biraz da mutluluk koymak isterken
Sırtımdaki heybeme, kamburlarla tanışıyorum.
İçimde topal bir çingene,
Dışımda berduş,
Gözlerim bir sokak çocuğunun bakışları kadar buğulu,
Gözlerimde gölgeler, sesimde yankılar var.
Perdeler inmiş yüreğimde, dona çekmiş kanım.
Üfleyince geçmeyen acılarıma bir yenisini ekliyor basiretsiz duruşum.

Oysa kılıcın kinini kesemediği zamanların insanıyım.
Yüreğime batan ayrık otlarını yolamıyorum;
Her şey öyle sıradan ki,
Sen, ben, ve bana beslediğin o egzantrik sevgi,
Megalomanlığın dibini bulduruyor bana.
Ölü bedenlerin diriliş serenatları,
Beynime yuva yapan kuşlar o kadar tanıdık ki,
Dilimin kayganlığında kelimelerin patinajı.
Ah, "sus" demek gelse de hayatın yüzüne yüzüne,
Yine diyemiyorum, sesim içime kaçıyor.
Duygularım geceye.

Şimdi bekle ki sabah olsun diyen bir teselli solumda,
Ama ben yine beynimi susturamıyorum;
Sahi, gözce bilmeyen ben sessiz çığlıklarımı nasıl susturacağım, nasıl?
"Öl" demeyle ölmeyen, "bit" demeyle bitmeyen, "git" demeyle gitmeyen acılarım var benim.
Selam sana ey siyahi acılar, ben geldim.
Kanatlarım kırık, rüyalarım yarım;
Göğsümde ağırlığını hissettiğim o geçmişin hayaletleriyle,
Bir kez daha yüzleşmeye hazırım.

06.09.2024 16:10

Deniz Gece Mavisi

Sizsiniz

Bazen ne yaparsan yap, yaranamıyorsun.
Kendinle mücadele ediyor,
Ama yine kendine yeniliyorsun.
İnsan, en büyük cezayı kendine kesermiş,
Ve affedemezmiş kendini.
En acımasız anlar ise,
Kendine verdiği cezaların yüküymüş.
Dilimle dudağım arasındaki sessiz harfleri
Yutamadığımda anladım:
Kendine susmayı öğretmek,
En zor sınavmış.

Şimdi, dilime "sus,"
Dudaklarıma "konuş" diyemeyen vicdanımla baş başayım.
Herkesi adam yerine koyan ben,
Anasının babasının yetiştiremediği,
Eğitemediği insanları
Hayatımda bir yere koyamıyorum artık.

Dostum desem, değiller.
Arkadaşım desem, asla.
Düşmanım mı? Zaten olamazlar.
Hayat, kocaman bir yapboz derdi nenem.
Eksik parçayı hâlâ arıyorum.
Yokluğu varlıktan çıkarıyorum,
Sonuç hep: "hiç."
Hiçlerin sonuna gidiyorum.

O kadar boş ve gereksiz insan var ki...
Özelini ifşa eden karaktersizler,
Herkese yürüyen sefiller,
Kendini dev aynasında gören zavallı kediler,
Ve anlattıklarına inandığımızı sanan akıl fukaraları.

Şöyle bir bakıyorum da,
Ayna hiç görüyor mu yüzünüz?
Vicdanınızla baş başa kaldığınız gecelerde,
Hiç kanamıyor mu içiniz?
Basit ve sıradansınız.

Artık "o olsun, bu olsun" noktasında değilim.
Basit düşünüyor,
Basit yaşıyorum.
Herkes, düştüğü bok çukurunda boğulsun deyip geçiyorum.
Adam sandıklarınızın gram bile etmediğini anladığınız gün,
Her şey farklı olacak.

Sözüm ona "kişilik, karakter" abideleri...
İki kadın görünce dilleri tutulan Kazanovalar,
Her lafa atlayan usturupsuzlar,
Geçmişini sayfa sayfa yayan dalkavuklar...
Umurumda değilsiniz.

Adam olsaydınız, yanımda olurdunuz.
Selam bile veremiyorsunuz!
Ah, keşke karakter satılsa.

"Neyse, yine bize giydirdi" dediğinizi duyar gibiyim.
Silin önce ağzınızdan akan salyaları,
Öyle çıkın karşıma.
Demiş ya şair:
"Lafa bakarım, laf mı?
Söyleyene bakarım, adam mı?"

Olmayan adamlığınızın elinden öpüyorum!
Sizsiniz:
Şerefsiz,
Karaktersiz,
Yalaka...
Evet, evet sizsiniz!
15.01.2025 10:05

Deniz Gece Mavisi

Sobe

Merhaba,
Gözlerini görmeden yüreğine vurulduğum yar,
Sen benim diğer yarım mısın?
Bakışın ben,
Gülüşün ben,
Sözlerin ben,
Dalıp dalıp kaybolan sesin bile ben.
Kelimelerin satır aralarına saklanıp "sobe" diyen çocukluğun o kadar tanıdık ki...

Hayatım boyunca
"Ben"leri aradım.
Bazılarının gülüşü benken,bakışı hep ötekiydi.
Şimdi artılarımın üzerine seni koyup,
Sana bölüyorum ve sonuç yine sen çıkıyor.
Avuçlarımda ansızın canlanan kelebekler
Merak uyandırırken
Dün gece rüyama gelişin...
İnsan hiç tanımadığı birini düşünür mü
Ya da neden düşünür?

Beynimin arka sokaklarında
Almam gereken ders ne?
Yine sorular içinde cevapsız kaldım.
Bilmediğim bir yol,
Tatmadığım bir mutluluk...
Elma şekerini elime tutturma hayat, desem de, sapı aklıma gelince yine acı tat veriyor.
Hayat...

Hayat seninle devam ederken,
Her adımımda sana biraz daha yaklaşıyorum.
Gözlerimde senin izlerin,
Kalbimde senin fısıltıların yankılanıyor.
Birlikte yürüdüğümüz bu yolda,
Bazen tökezliyorum,
Ama elin hep uzanıyor bana.
Kaldırıyorsun beni düştüğüm yerden,
Ve yeniden başlıyoruz birlikte.
Sen huzurun ete kemiğe bürünmüş halisin.

Seninle geçen her an,
Zamanın ötesinde bir yerlerde saklı.
Dünya dönmeye devam ederken
Sanki zaman durmuş gibi,
O anların içine hapsolmuş gibiyim.
Seninle dolan her nefesimde
Bir parça daha kopuyor benden
Ve sana katılıyor her şey.
Seninle bütünleşiyor sanki yarım kalmışlıklarım...

Gece olduğunda yıldızlara bakıyorum,
Birbirine en uzak ama bir o kadar da yakın iki yıldız gibiyiz.
Aynı gökyüzünü paylaşsak da bazen milyonlarca yıl mesafedesin.

Sen ve ben, pazılın eksik parçası...
Tüm uzaklıklar siliniyor beynimde,
Tüm sınırlar kayboluyor yanımda sen olunca.

Sana dokunuyor titrek parmak uçlarım, kalbim varlığını inkâr etse de,
Sende mola veriyor bedenim.
Sanki her sabah sensin uyandıran beni,
Ve seninle uyanıyorum.
Biliyor musun, dün gece sana sarılıp uyudu kollarım.
Sen hissettin mi?
Sen, kollarımın iki yana açılma sebebisin.
İşte, kocaman kocaman açtım kollarımı...
Gel, adam.
Tüm çocuk yanlarıma inat,
Sarıl bana.
22.08.2024 09:35

Deniz Gece Mavisi

Sobe Sobe

Bir rüzgâr di,
Senin saçlarımda raks edişin.
Bebeklerimi arkama nasıl sakladım,
Hâlâ bilmiyorum...
Büyümenin acımak olduğunu
Ta o zamanlarda anlamışım demekki.

Yıllar geçti,
Hâlâ saklıyorum gözyaşlarımı,
Dilime aşkımı,
Bir de kulaklarına sesimi...

Saklambaç oynayarak büyüyen bir nesiliz biz.
Saklanmayla daha ilkokul yıllarında tanıştık.
Şimdi ise mutluluklarımızı saklıyoruz,
Korkuyoruz biri zarar verir diye.

Sakınmayla tanışıyoruz —
Gözümüzden,
Gönlümüzden,
Dilimizden sakınıyoruz sevdiklerimizi.

Aşk, zor zanaat derdi hocam.
Aşkımızı yürek aramızda saklayıp
Usul usul susuyoruz.
İnsan korka korka yaşar mı?
Yaşıyoruz işte…
Yalnızlıktan,
Mutsuzluktan,
Ve terk edilmekten
Korka korka…

Ve yine de,
Bir çocuğun teninde kalan oyun izi gibi,
Saklambaç hiç bitmedi bizde.
Kimi kendini,
Kimi kalbini sakladı.
Ama en çok da
Sevmeyi sakladık dilimizle dudağımız arasında.

Çünkü öğrendik:
Kırılmak kolay,
Tamir olmak zordu…
Bir bakışta paramparça olabiliyor insan,
Bir kelimede sus pus kalabiliyor.

Şimdi suskunuz,
Kendimize bile anlatamadığımız şeylerle doluyuz.
İçimizde çocuklar hâlâ saklambaç oynuyor,
Ama artık
Saklandığımız yerden çıkamıyoruz.

Ne zaman "e" harfiyle başlayan bir "ev" kursak düşlerde,
"H" harfiyle "hüsran" gelir arkasından,
Ve biz yine saklarız hayal kırıklarımızı,
Tavan arasına kaldırılmış oyuncaklar gibi.

Bir gün…
Bir gün belki çıkarız saklandığımız yerden,
"Olur ya",herşey düzeldiyse deriz,
Belki biri bizi arar,
Gerçekten görmek için,
Gerçekten bulmak için,
Gerçekten sevmek için.

Ve işte o zaman,
Rüzgâr yeniden dans eder saçlarımızda,
Ve biz
Çıkmadan yakalanan çocuklar gibi,
Gülümseyerek teslim oluruz hayata.
Ve koşa koşa sobe deriz sobe.

Sobe acılar,
Sobe gözyaşları,
Sobe umutsuzluklar,
Ve yine sobe görüyorum sizi,
Tüm çocukluğuma inat.
02.06.2025 16:06

Deniz Gece Mavisi

Son Defa

Söner diye üfleyip durma hayat; ben daha da çok alev alıyorum.
İnsan, her bir hücresinde hisseder mi acıyı?
Acının, bedenimde gezinen çıplak parmak uçlarını hissediyorum.
Bu defa "son" dediğim kaçıncı yanılgı?
Oysa hayatı çok iyi tanımıştım ben;
Hayat, kocaman bir kuyuydu; ne dibini bulabildim ne de içini görebildim.
İnsan, eksile eksile öğrenirmiş hayatı, eksik yanlarımdan yazıyorum.
İçimde, salçalı ekmeğin dilimde bıraktığı salça tadı kalmışçasına, çocukluğumu özlüyorum.

Yine ilmek ilmek yokluğun;
Dikiş tutmaz mutluluklarım bana yabancı,
Oysa eflatun sevinçlerim vardı benim.
Karaya vuran hasretim, yıkmasaydı yüreğimin derme çatma kulübesini,
Titrek bir hayatın zelzele korkusu içindeyim;
Siyah beyaz yokluğun...

Dudaklarımdan çalınmış mutluluk,
Üfleyip geçsinlik, tek kullanımlık aşklarım...
Küçük parmağıma batıyor, adı "sen" olan kıymıklarım.
Derin derin iç çekmenin adını "aşk" bilen ben;
Aldığım her nefeste biraz daha acıyorum.
Yüreğimin balta girmemiş ormanlarını ateşe veren ben değilmişim gibi bakıyorum.

Peki sen devam edebilir misin bu yarım kalmış cümlelerime
Hayat bir cümle değil miydi, sonunu getiremediğim...
Kelime kelime eksilen,
Ve her hecesinde bir parçamı koparıp götüren.
Yüreğimde yankılanan boşluk, hiç dolmayan bir çukur gibi durmuyor muydu arkamda.
Sırtımdaki kamburun adı neydi?

Ben, hiç yazılmamış bir şiirin şairiyim.
Ne yazacağını bilmeyen acemi şair, adresini bilmeden yola çıkmış bir postacı;
Sonsuzluğa uzanan yolların, bilinmezliğine saplanmış bir yolcuyum,
Ayak izlerim silinirken, geride bıraktıklarımda bile seni arıyorum.

Küçük bir kıymık gibi batan hatıraların,
Her nefeste biraz daha içime işliyor.
Ben, kendi ateşimde yanarken,
Senin nefesinle yine alev alıyorum...

Devam mı etmeliyim seni hunharca, içimdeki sadistin başını okşarcasına sevmeye?
Yoksa bu yangında, küle dönüp kaybolmalı mıyım?
Bilmiyorum.
Ama bildiğim bir şey var: Her acı,
Bir gün kendi küllerinden doğar.
Ve ben, yeniden doğmak için yanmaya hazırım...
Hadi çak kibriti sevdiğim;
Mezarda böceklere bile seni anlatacak kadar büyük yüreğim,
ve yandığım kadar küllerimde saklıyorum seni.
23.08.2024 09:40

Deniz Gece Mavisi

Son Haykırış

Benim başımı koyacak dizlere ihtiyacım vardı,
Soğuk ve donuk taşlara değil.
Ben kollarımı açа açа gelmiştim sana,
Kır da elime ver diye değil.
Uçup yüreğine konmaktı amacım,
Sen sapanla vurdun beni yüreğimden.

Şimdi kan revan içinde sevdam,
Düştüğü yerden kalkamıyor.
Bir çocuğun düşü gibi masumdu oysa,
Ama sen,
En acı yerinden yaraladın beni.

Bir çığlık gibi sustum içimde,
Bir mezar gibi soğudu içim.
Ben aşkı yastık yapıp uyumak isterken,
Sen bana uykusuz geceler bıraktın.
Gözlerimden değil,
Artık kalbimden ağlıyorum.

Dilim sussa da kalbim âh ediyor.
Bu nasıl bir acı,
Nasıl bir yokluk?
Acının kerpetenleri bedenimi arşınlıyor,
Etimden et,
Canımdan can kopuyor.
Ah, bu usturupsuz dilim kopsaydı da
Sana "Seni seviyorum," demeseydim…

Şimdi pişmanlığın arka sokaklarındayım.
Ne geri dönecek mecalim var,
Ne de "Gitme!" diyecek yüreğim.
Anlatamıyorum…
Gidenler dönmüyor.

Bir kez bak yüzüme.
Bir kez de "Seviyorum," diye…
Belki de bu son bakışım,
Bu son gelişim.
Düşünsene, bir sabah uyanıyorsun; ben yokum.
Kokum yok,
Tenim yok,
Ben yokum… Yok!

Hadi, kirpik uçlarından aşkı yudumladığım
Adam (Kadın),
Bir kere "Seviyorum," de…
Yalan da olsa,
Bir kere…
14.05.2025 11:22

Deniz Gece Mavisi

Son Kurşun

Zor mu geldi kalbinde bana sevgi saklamak
Yakıp gittiğin yeri dönüp bir kez yoklamak
Değil sabaha kadar seni öpüp koklamak
Seni sarmam imkansız
Düşlerimde incitsem günlerce uyuyamam
Sana değil, saçının bir teline kıyamam
Yıllar sonra dönsen de 'nerde kaldın' diyemem
Seni kırmam imkansız

Gittin
Sen ardında koca bir ben bırakıp gittin
Elimi yüreğime dili dudağıma mıhlayıp da gittin
Gittin
Şarkılarda gitti seninle
Şiirlerde
Oysa
Beni sevdiğine inanmıştım
Hayatımda ilk defa birine güvenmiştim
Şen güvenimi hiçe saydırıp da gittin
İhanetin yapıştı dudaklarıma

Susturdun tüm kelimelerimi
Şimdi yataklara attığın bedenler kadar kirlisin
Gittin
Gözümde bir damla yaşı düşürüp de gittin
Sana gitmek bana beklemek hiç yakışmadı
Beni benden alıp da gittin

Oysa dilimle dudaklarım arasında milyonlarca aşk şiiri doğurtmuştum
Tüm kelimesizliğime inat
İlk okula giden çocuk gibi harf harf hecelemiştim aşkını
Onlar ali topu at derken ben yar demeyi öğrenmiştim
Sahi yar neredesin
Hiç mi aklına gelmiyorum
Hiç mi kanamıyor vicdanın
Ben sana yar derken sen bunu ne anladın da gittin
Oysa gitmek için bahanelere gerek yoktu
Bahanesiz de gidebilirdi insan

Şimdi avuçlarımda ihanetinin izleri
Beynimde belli belirsiz çığlıklar
Odama evime hatta yaşadığım şehre sığamıyorum
Ağır geliyor yaşamak hırkası
Doldurdun ihanetle yürek silahımı
Ve çevirdim o kirlenmiş bedenine
Şimdi söyle sana mı sıkayım son bir kurşunu
Yoksa kirlettin aşkıma mı
Hanginiz daha çok hak ediyor ölümü
Hanginizin vicdanı daha kara

Senin gidişin mi daha çok yaralar beni

Yoksa benim bu aşka sıkmak istediğim o son kurşun mu
Var sen ver kararını
Sen öldürdün beni
Bende sıktım son kurşunumu
Hadi sana uğurlar olsun sevgili

Deniz Gece Mavisi

Son Mektup

Bu sana son gelişim,
son bakışım gözlerine,
son gülüşüm.
Seni unutucam, sevgili.
Belki acıycam,
belki kanıycam,
ama unutucam seni.

Mesela kokun olmayacak burnumda,
boynumda öpücüğünün serinliğiyle uyanmayacam.
Günde 10 defa telefonum çalmayacak,
her kapı zilinde koşup bakmiycam.
Unutacam seni,
senli anlarda sensizliği yaşattığın için seni asla affetmeyen bir yüreğim şimdi.
Git sevgili.

Bu sana son mektubum
ve ben ayrılmaya mecburum.
Arama,
sorma,
hatırlama beni.
İnan, başka bir çare yok bana,
seni unutmaktan başka.
Beni unutamazsın, deme bana,
ikimiz de anladık bu aşkın sonu yok.

Senin ellerini,
benimse yüreğimi yaktı bu aşk.
Oysa mavi badanalı hayallerimiz vardı,
şimdi eflatun bir geçmişi avuçluyor avuçlarımız.
Sen gitmelisin
ve ben unutmalıyım,
ama korkuyorum.
Ne olur, anla beni,
bu aşktan korkuyorum,
korkuyorum sevgili,
çok korkuyorum.
02.05.2024 Gece Mavisi

Deniz Gece Mavisi

Son Şiir

Eşkıya yüreğime çığ düştü nerdesin be sevgili
Acının bedenim de volta attığı anlardayım
Dilimde yarım yamalak bir sevda
Stabil acılarımın derin iç döküşü
Kemiyetsiz bir acının ete kemiğe bürünme serenatları
Bir mum yerde kendinden geçmiş
Yırtık pırtık bir halı al götür eskici der gibi
Ve ben yalnızlığımın deminde
Bir ayyaş

Umut diye vurduğum bu kaçıncı bardak birbirine
Hani cancana deyip yudumladığım
Kaçıncı kadeh
Aklıma takılan sensizliğin varlığı
Hani gitmeyecektin
Düğüm düğüm yokluğun
Tıpkı ilmek ilmek sevdan gibi
Demini almış bir aşkın kokusu yok burnuma gelen
Senler her bir yana saçılmış
Benler sancılı
Ah yürek hanemdeki betimsiz cümle

Tarifsiz bir aşktı hayalim
Sen baştan aşa şiir ben baştan aşağı aşk olacaktım
Sen acı oldun ben ise hasret
Kim yanlış yazdı bu hikayeyi
Dokundururken üzülmedi mi kalemi yüreklerimize
Silgisi kaleminden önce biten ben
Susmalı mıydım yoksa keskin ve sert kelimeler mi kurmalıydım
Yutkunup yutkunup seviyorum dediğim günler dünlerde kaldı

Ne güzeldi gözlerine aşk ile bakarken titremek
Dudaklarımda kıvranan doğmayan kelimeler ve benim düşmesinler çabam
Ne güzeldi adı sen olan sen kokan her bir hikayem
Şimdi anlat diyorum kalemime
Dolan gözlerle bakıyor göz bebeklerimin ta içine
Aşk diyorum bu olsa gerek
Peki neden acıyorum
Neden bulutlu göz bebeklerim
İhaneti bilmez ki yüreğim
Şatafatlı hayatların arka sokaklarındayım
Kolumda jilet kesiği senler
Ergenlik yıllarım geliyor aklıma
Sahi ben hiç çocuk olmadım ki ergen olayım der gibi
Kaşlarım çatılıyor
Bir iki üç nefes almak bile acı geliyor
Yaşamak ise ızdırab

Birine ihtiyacı var aklımın
Yalan bile olsa geçecek diyen birine
Geçmeyeceğini bildiğim bu kaçıncı acı

Yine kendim sarıyorum düşünce kanayan dizlerimi
Tıpkı üzülünce ağlayan gözlerimi kolumla sildiğim gibi
Hayal di ve bitti diyorum
Aynada gülen yüzüme
Gitmesi gerekti gitti
Bitmesi gerekti bitti

Yok hayır ağlamıyorum
Gözlerime sensizlik kaçıyor
Ve açık kalmış yine acılarımın demirden kapısı
Gözlerimi sular basıyor
Bir daha açmamak üzere kapatıyorum gözlerimi
Mecalsiz bedenim Azrail le son kez oturuyor
O umutlarımı yasladığım bir ayağı kırık tahta masaya
ve bu defa kaybediyorum
ölüm santim santim nefes nefes ilerlerken bedenim de
Bir bebek doğuruyorum
Göbek bağı hala kanlı
Tıpkı göz bebeklerim gibi

Bekliyorum bu bir rüya yada film olmalı
Bir yerlerden ansızın birileri çıkacak diye
Ne gelen var nede giden
Kuş uçmaz kervan geçmez yüreğime kar yağıyor
Ve buz tutuyor sevinçlerim
Sahi güldüğü gösteren resimler nerede
Yorgunum uzanıyorum boylu boyunca hayatın son yolculuğuna
Kapatıyorum yavaşça gözlerimi
Düşüyor kollarım iki yana
Ayak parmak ucumda acının çıbanları patlıyor
Ve dilimde ucu sökük sevdan
Tek bir söz takılıyor dilime
Hoşça kal sevgili ben ölüyorum
Hoşça kal
Bu son veda
Son şiir
Benden buraya kadar

Deniz Gece Mavisi

Son Tango

Yine sensiz bir sabaha günaydın dedim,
Yine acıdı sol yanım,
Yara aldı umutlarım,
Yine yokluğun çöktü üzerime,
Oysa seni unuttum sanmıştım,
Şimdi yokluğunla başa çıkmaya çalışıyorum.
An be an seni özlesemde bir gün unutacağımı biliyorum.

Geçen gün yine mutfakta seni düşünürken buldum kendimi.
Herşey sanki seni unutmamam için beni zorluyor.
Gerçi unuttuğum da söylenemez,
Günlerdir kimseyle konuşmuyorum.
Her gün kapıma gelen kediler bile bana, hesap sorar gibi sinirli sinirli miyavlıyor.
Uyku ile aramda acayip bir dostluk başladı.
Heran bir uyku hali sanki uyusam, uyanınca tüm dertlerim bitecekmiş gibi.

Artık arkası yarın kuşakları diziler ve hergün içtiğim kahveler de pek ilgilendirmiyor beni,
Yavaş yavaş kendimden gidiyorum.
İnsan en büyük ayrılığı aklı ile yüreği arasında yaşarmış,
Aklım hep bir firar da bir gün kapıyı çarpıp gidecek diye çok korkuyorum.

Keşke diyorum çocuk kalabilseydim,
Büyümek çok acıttı.
Gözlerim saatin kadranına takılıp duruyor,
Sanki her an kapı çalacakmış ve sen gelecekmişsin gibi bir his.
Oysa ellerimle vermiştim seni toprağa,
Üzerine iki gül dikmiştim,
Biri beyaz saf ve temiz,
Diğeri ise kırmızı.
Hep derdin ya siyah beyaz sev beni
Şimdi griye boyandı ellerim.

Radyoda yine sezen gitme, gitme, gitme kal bu şehirde deyip duruyor,
Sahi gitmesen olmazmıydı?
O kadar da uyarmıştım seni uykusuz araba kullanma diye, bak işte seni benden ansızın aldı azrail.
Yoklugun değil zoruma giden,
Birileri bana seni soracak korkusu,
İnan ne cevap vereceğimi bilmiyorum.
Öldüğünü kendime bile itiraf edemezken ben nasıl derim öldü.

Bayadır aynaları gördüğüm yok,
Perdelerim hep kapalı,
İçeride bir küf kokusu,
İnan umrumda bile değil.
Ölüme adım adım yürüyen ayak parmak uçlarımın bu son tangosu.
Güçlü olmalıyım,
bu ben değilim desem de, yapamıyorum.

Hadi gurur duy kendinle unutamadım seni,
Lanet olsun adam unutamadım seni.

Bak kabul ettim yenildiğimi, tamam sen kazandın.
Gel artık bir oyun oynadım de, sobe de, lades de,
Yeterki gel bana.
Topraklar selamımı iletmez ki sana!
Gel sevdam gel...
Özledim özledim.
Çok özledim seni!!! 22.04.2024 15:59

Deniz Gece Mavisi

Sonsuz Aşk

Daha çocukluk yıllarımda tanıştım. Sonlarla annem bu çikolata son daha yok yoksa dişin çürür demişti.
Demek ki sonlar hep kötü ve hep acıydı. Çocuk aklımla sevmedim sonları ve hiç kabullenemedim bitişleri.
Sonra karar verdim sonların içindeki sonsuzlukları bulmaya.

Hep sonsuzluk istedim ve büyüdüm. İstediğim ki hiçbir şey bitmesin ve hiçbir şeyin bir sonu olmasın.
Sonra aşkla tanıştım.
Hayatima kalbime aldigim adamin tokat gibi yüzüme vurup gerçekleri bu son bakışım, son gelişim deyip pervasizca gittiği gün anladım
Oysa istediğim sadece sonsuz bir aşktı.

Ölürken bile ellerimi sıkı sıkı tutacak, gözlerimin içine her baktığında kalbimi deli gibi attıracak, sesiyle bile bana her an huzur verecek bir adam.
Olmadı, sonsuz aşkın hasretiyle yandım durdum.

Sonsuz bir aşk nasıl di kim bilir?
Gerçek sevgi, gerçek aşk, her şeyin yalan ve sahte olduğu bir dünyada gerçekleri bulmak çok zor olmalıydı.
Ama ben de kolay biri değildim.

Sonra bir gün buluştu gözlerimiz, sonra deli gibi attı yüreğimiz.
Çok karlar yağdı yürek çukurlarıma, bazen ıslandı göz pınarlarım, karaya çaldı yarınlarım.
Ama elimi hiç bırakmadın.
Bugün evliliğimizin yıldönümü bir ömür daha seninle yaşayabilirim, çünkü sen bana gerçek sonsuz sevgiyi öğreten tek adamsın.

Yüreğime gelişini, beni benden edişini, sonsuz ve gerçek sevgini seveyim senin adam.
Sen benim tek gerçeğimsin, sonsuz sevdam.
İyi ki varsın, ömrümü ömrüme ilikle, hadi hazırım kara fırtınaya borana karşı dimdik durmaya, çünkü sen benim sonsuzluğumsun.
Sonsuzluğum." 07.05.2024 15:02

Deniz Gece Mavisi

Sonsuz Sevda

Ey aşkını yüreğime mühürlediğim adam,
Damla damla ak yüreğime,
Islansın her bir hücrem,
Aşk dolsun bedenime.
Ve çak kibriti;
Senin için yanmayan beden zaten ölüdür.
Kibritin biterse,
Al gözlerim senindir.

Sesinle başlasın her sabahım,
Adını anarken titresin dudaklarım.
Şahit olsun içimdeki yangına,
Dilsiz dudaklarım...
Gözlerin ufkum olsun,
Bakışında kaybolayım.
Kalbim seninle atsın,
Al yüreğim senindir.

Dokunuşunla hayat bulsun bedenim,
Bir tebessümünle baharı karşılasın ellerim.
Yalnızlığı sar, sarmala bitsin kederim.
Kokunla ört üzerimi,
Al ellerim senindir.

Eğer düşersen dara,
Yolun çıkarsa karanlığa,
Ayın olur doğarım,
Yıldızın olur parlarım.
Işığın olur geceni aydınlatırım.
Sevginle sar,
Al ömrüm senindir.

Sorarlarsa: "Sevdiğin nerede?"
"Yüreğimde," de.
Baktığın her yerde.
Bazen çayına şeker,
Diline dua,
Ben olurum sonsuz sevda...
Al sevdam senindir.
15.07.2025 01:47

Deniz Gece Mavisi

Sonuçlarına Katlan Adam (kadın)

Ne zaman unutursun biliyormusun
Nerde
Kimle
Nasıl diye düşünmediğinde
Onu başkasıyla görüp yüregin sızlamadiğinda
Sana yaptığı göndermeler umrumda olmadığında

Ne zaman unutursun biliyor musun?
Bir şarkı çaldığında aklına gelmediğinde,
Her köşe başında gözlerini aramadığında,
Adını duyup yüreğin titremediğinde...

Ne zaman unutursun biliyor musun?
Hayallerini onunla değil, kendinle kurduğunda,
Yıldızlara bakıp bir dilek tutmadığında,
Kendini onun yerine koyup cezalandırmadığında...

Ne zaman unutursun biliyor musun?
O başkasına koşarken arkanı dönüp gittiğinde
Adını yazarken elin titremediğinde,
Bir daha asla diye içinden geçirdiğinde,
Ve o "son kez" dediğin, gerçekten son olduğunda...

Ne zaman unutursun biliyor musun?
Geçmişte kalan anıların yük olmaktan çıktığında,
Ansızın gözlerin dolmadiğinda
Ve en önemlisi, kendini yeniden sevdiğinde...

Ne zaman unutursun biliyor musun?
Her gece tavanları sahne yapıp hayallerini oynatmadigin da
Duvarlarla konuşmadığın da
Bir şarkı açıp ağlamadiginda

Unutursun beni
Şimdi söyle cesaretin var mı
Beni unutmaya
O halde sonuçlarına katlan adam (kadin)
20.01.2025 15:31

Deniz Gece Mavisi

Sonunu Bile Bile Sevdik

Gülüşünle öldür beni,
Gözlerinle yeniden dirilt.
Razıyım senden gelen her şeye,
Yeter ki değsin bir kere elin elime.
Günler geçmek bilmiyor,
Saatler suskun.
Yokluğun aman vermiyor,
Kelimelerim sus pus.

Ucu yanık sigara gibiyim.
Yol var hep beynimde,
Ayaklarım ise hep kırık.
Yokluğunu anlatmaya dilim yetmiyor,
Acı bedenimi günden güne eritiyor.
Duyunca sesini bütün acılarım geçiyor,
Senden sonrası yok,
Kalbim hep seni istiyor.
Dilime mühür, dudağıma and sın adam(kadın).

Yolları tersinden gitsem,
Şarkıların sonunu okusam,
Amin demeden dua etsem,
Yazar mı kader seni alnıma?
Bu işte bir terslik var:
Sen varsın, ben yokum.
Ben varım, aşk yok.
Biz ayrı bedenlerde aynı aşka kanat çırpan iki serçeyiz.
Minicik bedenimize aldırış etmeden sevdik,
Düşünmedik sonunu.
Yetti sevgi yüreğimize.

Yokluğun acısını kollarınla,
Hasretin sancısını dilinle,
Ve yolların acımasızlığını ayaklarınla yendik.
Sen, iki ucunu bir araya getiremediğim,
Kesmeye ise kıyamadığım bir düğüm oldun yüreğime.
Her dokunduğumda kanatsan da, sevdim.
Eksik bir yapbozun eksik parçası tamamlandı seninle.
Gözlerime gözlerini umut diye sürdüm,
Dilime sözcüklerini.
Ben seni, tüm çığlıkların sustuğu yerde,
Avazım çıktığı kadar bağıra bağıra sevdim.

Saklamadım ellerimi arkama,
Yüzüm sana dönük,
Yüreğim senle dolu.
Literatürlere ağır gelen bir aşkla sevdim.
Sevdim be, sevdim...
Sonunu bile bile sevdim.
22.06.2025 01:51

Deniz Gece Mavisi

Söyle Ferdi Baba

Gelemem sevdiğim, kader bağlıyor,
Gurur duvarlarına vuruyor yüreğim.
Paramparça ellerim, hissiz bir bedenim şimdi,
Ne yana dönsem hasret, nereye baksam özlem.

Ayaklarımda prangalar, dilimde acı,
Unutmak kolay mı? Söyle söyle, yalancı.
Gözlerimde yok artık bir umut ışığı,
Kalbim esir, içimde kapanmaz bir sızı.

Yüreğim kördüğüm, çözülmez sancı,
Her nefesimde anılar, her adımda pişmanlık.
Sürükler beni dipsiz karanlık,
Bir yanım sana koşar, bir yanım pusuda.
Söyleyin, unutmanın var mı bir ilacı?

Gözlerimde yaş kalmadı, kurudu,
İçimde rüzgar, yüreğimde fırtına.
Unutmak kolay mı, yar?
Yüreğimden sor bunu.

Sevdanın yüküyle geçiyor günlerim,
Dilimde tanımlanamayan hislerim.
Aynalar küs, şarkılar sessiz,
Susar dillerim.

Sen söyle Ferdi Baba,
Kimde soldu benim düşlerim?
Ahımı aldın, yar,
Sende yanasın, kader çizsin, sen de oynayasın.
Azrail'e eş, şeytana yoldaş olasın.
Ahımı aldın, yar,
Ateşlerde yanasın.

Şimdi söyle, sen rahat mısın?
Ben burada yanarken,
Sen orada mutlu musun?
Sırat uzun, sırat ince,
Yüreğimde kanayan bir yarasın.

Allah affeder kulusun,
Ben affetmem, aklında bulunsun.
Hoşça kal, yalancı yar,
Topraklar seni koynunda uyutsun.
Hoşça kal.
05.01.2025 17:01

Deniz Gece Mavisi

Söyle Yağmur

Söyle yağmur, söyle…
Onun da gözleri ıslak mı?
Yüreği yaralı mı, o da beni özlüyor mu?
Her yüzde, her sözde, her gözde beni arıyor mu?
Boşuna uğraşma yağmur, beni ıslatamazsın;
Ben zaten onun aşkıyla sırılsıklamım.

Ellerim ona dokunduğu için bu kadar sıcak,
Gözlerim onu gördüğü için bu kadar güzel,
Ve yüreğim onun aşkıyla dolup taştığı için böyle heyecanlı…
Bırak artık uğraşmayı,
Ben zaten iliklerime kadar ıslanmışım.

Bir gözleri var yağmur,
Kalk gidelim der gibi, sıcacık bakıyor...
Bir dili var, her konuştuğunda sanki bal damlıyor;
Ve bir sesi var, kulaklarımdan kalbime iniyor.
Ben onsuz yapamıyorum yağmur;
Onu değil, beni ıslat…
Ben ona kıyamıyorum.

Ah, şu an yanımda olsa…
Tarasa saçlarımı,
Baksa gözlerime, tutsa ellerimi…
Deli gibi atan kalbimi susturamıyorum yağmur.
Bu aşk değil, sevgi değil, alışkanlık hiç değil…
Yanıyorum be yağmur,
Her gece onun adını anarak avuçluyorum yüreğimi.
"Sakın," diyorum, "sakın durup beni yarı yolda bırakma…"
Hayatımda ilk kez seviyorum.

Durma kalbim,
Onun gözlerine bakıp,
Kulaklarına aşk sözcükleri haykırmadan durma.
Sen güçlüsün, neleri yenmedin ki!
Hadi kalk, söz veriyorum bu son olacak,
Şimdi durup beni yarı yolda bırakamazsın.

Ah kalbim, ah…
Oturdu bir kere bu adam kalbimin taburesine,
Kaldıramıyorum onu yağmur,
Onu çok seviyorum…
26.10.2024 16:56

Deniz Gece Mavisi

Söylesene Gece

Ben saramadığım yaralarımın olduğunu öğrendiğim gün büyüdüm.
Şimdi çocukluğumun dar sokakları ağlıyor.
Büyümek mutluluk sanıyordum, değilmiş.
Oysa büyümek acımakmış.
Kanamakmış ve hep bir mücadeleymiş.

Yüzümü mesken tutmuş,
Gölgeli bir sevincin dolunayındayım.
Yıldızların sessizliği geceyi yırtıyor.
Mavi sisten duvarlar üzerime yıkılıyor.
Ellerim ellerini sayıklasa da, anne,
"Büyüdün sen" diyor içimdeki küçük kız.
"Kendine gel,
Ölüm sessizliği ruhumu arşınlıyor."

Bitkin ve yorgunum.
Kandan elbiseler giyiyorum.
Gözyaşı desenli.
Sükutu ilmek ilmek saran avuclarım naçar.
Dudaklarım kan kırmızısı.

Su paslanıyor gözlerimin demirden kapılarında.
Rüzgar esiyor, şemsiyesizim.
Yüreğimin eli kolu bağlı.
Etrafımda dönüyor kambur cüceler.
Geceyi süzüyor lebsiz dudaklarım.
Bir ateş denizi yakıyor yüreğimi.
Defter arası sıkışıp kalmış nağmeler.
Yarama tuz basan ihtiyar ve dalgın eller, kimin?
"Söylesene, gece katilim kim?
Kimin bu eller,
Kimin bu gözler,
Kimin bu yürek,
Kimin?
Kim öldürdü beni kim?

24.04.2024 14:13

Deniz Gece Mavisi

Söz Veriyorum

Gelsen uzansan yanıma
Şarılsan bana
Öyle ihtiyacım var ki sana
Bu hayatta güçlü olmaktan yoruldum

Hani pamuk prensesi prensin öptüğü gibi
Kararlı öpsen beni
Uyansa yüreğim uyansa yedi uyurlar uykusundan
Bir gece yeter bana sadece bir gece
Izmir sokaklarını arşınlasak
Ben pamuk şekeri istesem
Sen elma şekeri alsan
Yerken burnuna bulaştırsam
Sende burnundan alıp gamzelerime sürsen aşk ile
Gece şahitlik etse aşkımıza
Ay kıskansa arkasını dönse
Güneş köşede alkışlasa bizi
Sokak lambasının altında
Sen ben ve yıldızlar
Dans etsek

Bu gece sana çok ihtiyacım var
Özlemin saçlarımı tarıyor
Oysa sen tarardın saçlarımı
Yine tarasana
Biliyormusun sana hasret yerlerim kanıyor
Acı bedenimi arşınlıyor
Artık dayanamıyorum
Bu sensiz gecirdiğim onikinci gün
Biliyorum yine bana geleceksin
Ama ben çok özledim seni

Dudaklarımı buzup
İki ayağımı yere vurup özledim diye ağlamak istiyorum
Akan burnumu koluma silmek
Çocuklaşmak istiyorum

Çok özledim desem
Bekliyorum desem
Gelmezsen ağlayacağım desem
Gelir misin hadi gel
Ben iki elimi gözlerime bastırır
Ve parmak aralarımdan görmemiş gibi yaparım seni
Yeter ki gel

Söz veriyorum
Gelirsen bu sabah kahvaltıyı ben hazırlıycam
Kalpli tostlar yapımcam
Krem peynirini bazlamanın üzerine eritip
Tereyağında yumurta yapıcam
Tek tek kesicem çeri domateslerini

En demlisinden çay yapıcam
Hani şu güneşte demleyip yüreğimden süzdüğümden
Tahin ile pekmezi aşk ile karıştıracam
Ve kırmızı bir gül koyucam
Kahvaltı soframıza

Sen çayını yudumlarken
Ben Rabbime birkere daha dualar edicem seni bana verdi diye
Tereyağı gibi dudaklarında çağlayıp yüreğine akıcam
Söz veriyorum gelirsen
Birdaha aglamıycam

Bak ağlıyorum
Hem burnumu sileceğim gömleğinde yok
Of teninin kokusunu bile özledim
Hadi gel
Kahvaltı ve ben seni bekliyoruz
Hatta kapıdaki kedi bile
Gel lütfen
Çayını daha fazla soğutma

Deniz Gece Mavisi

Sözler Sustu Kalem Dindi

Ben onun sakallarını sevemedim avuç içlerimle,
O benim yüreğimi sevemedi yüreğiyle.
Bende onu sevecek yürek vardı da,
Onda beni sevecek cesaret yoktu.

Ben arkama saklasam da bebeklerimi,
O hep kafama fırlattı misketlerini.
Benim çocukluğum ağlarken yastık yorgan altında,
O hep güldü başka kollarda, başka yollarda.

Yazan yanlış yazmıştı kaderimi,
Çizen ise baştan savmıştı.
Ne kalem sağlamdı, ne de mürekkep,
Yarattıkları, yalnızlık defteriydi hep.

Ben dizlerimde yara kabukları taşırken,
Onda yalnızca kaçış planları vardı.
Birlikte düşeceğimiz bir yer yoktu;
Biri uçurumun başıydı, biri kuyunun dibi.

Ben geceyi sarıp sarmaladım yıldızlarla,
O, sabahları terk etti karanlık odalarda.
Benim gözyaşlarım suya yazılmış,
Onun kahkahası taşa kazılmış.

Sonu böyle mi olacaktı?
Bir masal yerine ağıt mı kalacaktı?
Ben rüyalarımı döktüm kâğıtlara,
O, hikâyelerimizi susturdu dudağında.

Helali haramı bilmeyen o yüreğine,
"Haram olsun," demek geldi içimden.
Ama sustum...
Sustum, çünkü sessizliğim haykırıştan daha ağırdı.

Şimdi suçu kimde arayayım?
Ellerinde mi,gözlerinde mi,
Yoksa hiç ısınmayan o yüreğinde mi?
Benim gözyaşlarımı bile acizlik sanan sen,
Gidişinin ayak izlerini yıkadığımı nasıl anlatayım?

Sözler sustu, kalem dindi,
Ama içimde bir yangın, hâlâ dinmedi.
Hakkını helal et deseler,
O da eksik kalsın derdim…
Ama yine de sustum.
Avaz avaz konuşan nefretime inat,
Sustum.
03.12.2024 14:41

Deniz Gece Mavisi

Sözün Üstün Dilin Keskin Ola

EY ADAM

Dilimin tuzlu coğrafyasında
Bir tek seni bulayım yarınsız yarınlarıma inat"

Ey adam

sana kucak dolusu denizler getirdim
sırf kıyısızlığımdan kırmızı dudaklı ülkeler yarat diye...

Ey adam

Kırmızı dudaklı ülkelerde
mavi gagalı kuşlar uçuruyorum
göğün yedi kat üzerine
umut nidaları kulaklarımda
ve aks ediyor dilime
bir şiir
ilk mısrası aşk

Ey adam

Sen en üryan düşlerimin bakiriyeti
Saflığın en masum hali
Bilmem yokluğunda kaç sen Ictim hasret kokan sigarama inat

Ey adam

Şimdi pusulası sen olan düşler saklıyorum giz perdeleri ardında
Sarı yeşil mor her bir çiçek adınla açıyor yine
Ve kızıl şafağa düşüyor bir tek sözcük
Al eline sevgini çık yola yolda senin zafer de
Haydi sözün üstün dilin kesin ola adam

Deniz Gece Mavisi

Stabil Acılar

Sokakta sana benzeyen herkesi sen sanıyorum.
Doluyor gözlerim —
bulutlu göz bebeklerimden taşan bir sonbahar gibi
yaprak döküyor gözlerim.

Avuç içlerimde kırlangıç hüznü,
kanat çırpıyor ama uçamıyor.
Yine sen değilsin.
Yine yalnızım.

Ağır ağır dolarken bedenime hüzün,
gecenin en mahrem yanlarını
kapatamıyor kirpiklerim.
Her şey sen kokuyor,
her şey sen gibi eksik.

Yine sevdan vuruyor
derme çatma yüreğimin ahşap tavanlarına.
Siyaha çalıyor gözlerim,
lacivert hüzünler giriyor koynuma.
Kanamalı bir sen,
dilimde titrek,
nefesimin ucunda gri bir yalnızlık.
Stabil acılarla çıkıyorum yeni sabaha.

Ayak tırnak uçlarımda umutsuzluk,
ucundan sökülmüş bir mazi gibi
sökülüyor geçmişim.
"Sen" diye yudumladığım kaçıncı şarap bu...
Siyah mı, beyaz mı — fark etmiyor artık.

Gidişinden sonra hiçbir şey sızlatmıyor yüreğimi.
Ne adın,
ne gölgen,
ne de bende kalan o eksik sesin.
Acımamayı öğrettim kendime.

Şimdi her şey yerli yerinde —
acı,
yerinde.
sessizlik,
yerinde.
ben, yerimdeyim.
Sen yoksun.

Aynalar yüzümü göstermiyor artık.
Senden arta kalan bir boşluk var.
Tanımadığım bir ben bakıyor bana sanki,
gözlerinde ölüm soğuğu.

Bir ses dönüyor içimde hâlâ:
"Yine sen değilsin."

Ama artık,
ben de ben değilim.

Sadece nefes alıyorum.
İyi miyim, bilmiyorum.

Dizlerime kadar batmış bir sessizlik bu.
Yürümeye kalksam, çamurlanıyor ayaklarım.
Adımlarımda senin gölgenin kalıntısı var,
sokak lambaları bile yüzüme bakmıyor artık.

Kaldırımlarda sigara izmariti gibi yanıyorum,
üzerime basıp geçiyor anılar.
Sana benziyor biraz,
ama kimse sen kadar gitmeyi beceremiyor.
Sen kadar yakmayı.

Kelimeler ağzımda pas tutmuş.
Konuşsam, kırılır gece.
Susuyorum.
Susmak bile senin sesine benziyor.
Yorgunum ve hiç geçmiyor.
Yoğunum hayat yorgun...
16.10.2025 10:07

Deniz Gece Mavisi

Suçlu Kim

Suçlu
gül mü
yoksa diken mi
yoksa gülü dikeniyle seven bülbül mü

Suçlu kim

yoksa hayat mı
bu kadar suçlu varken kimse sizin katil olduğunuza inanmaz şair
bence siz yine mavi boyaları çıkarın sandıktan
umut çiçekleri ekin allı yeşilli morlu
umut olmazsa yaşayamaz insan oğlu

Doluya koydum almadı
Boşa koydum dolmadı
Hayat ben seni ne yaşayabildim nede senden gidebildim
İnsanlar dedim
Acıdım
Dostlar dedim
Kanadım
Dilim yalana elim harama gitmesin dedim
Küfürlerim haddini aştı
Yürek doldu patladı patlayacak
Kırmak istemediklerim beni hep tarumar edecek

Artık bıktım
Öksüz yetim acılar kundaklamaktan
Ayrılık avusunu tıka basa yutmaktan
Artık bıktım
Dost dediğim yüzlerin bir bir ters dönüşünden
Artık bıktım
Varsa sizin bildiğiniz bir dünya
Kes biletimi kondüktör bu hayat fazla bana

Sırat uzun
Sırat ince
Sırat kıldan
Korkmuyorum düşmekten
Korkmuyorum yanmaktan
Korkum Rabbime veremeyeceğim hesaplardan
Şimdi ne koymalıyım bu u dönüşünün adını
Sana dost mu demeliyim
Yoksa dostcuk mu
Sen yerini kendin belirle
Benim başımın üzeride müsait
Ayağımın altıda
Unutmadan küçük bir not
Ayaklarımın altına düşeni bir daha başıma taç yapmam

Şimdi sil salyalarını
At üstündeki kurt postunu
Ya gel adam gibi

Yada git hiç gelmemiş gibi
Ben dostumu da düşmanımı da
Er meydanında tanırım
Şimdi topla tasını tarağını pılını pırtını
Ve git
Yirmi dokuz harfle gelmişine geçmişine şiirler yazdırma bana
Şiirlerin günahı ne

Deniz Gece Mavisi

Suçluyum

Bu gece sen diye öptüm şiirleri,
Sen diye sarıp sarmaladım gülleri.
Sen koktu toprak,
Sen koktu yastığım, yorganım.
Saatin kadranına mihlandı gözlerim;
Akrep yelkovana aşkını itiraf ederken,
Kızardı yüzüm,
Doldu gözlerim.
Nerdesin be sevgilim?

Hiç mi özlemedin,
Hiç mi merak etmiyorsun beni?
Ya hiç mi dolmuyor gözlerin?
Avuç içlerinden nasıl çıktı kokum,
Ya gözlerinden nasıl silindi gözlerim?
Söylesene, sahi iyi mi yüreğin?

Sana hasret, sen manzaralı yüreğimin
Derme çatma kulübesindeyim.
Senler her yana saçılmış,
Saçlarımda özlem,
Dudaklarımda hasret; kalemimin ucundan dökülüyor harf harf sensizlik.
Yokluğunun derin iç çekişlerindeyim,
Göz kapaklarım sancılı,
Kirpik uçlarımda adın.
Nerdesin be güneşim?

Hatırlıyor musun
Sana ilk "güneşim" dediğim günü?
Hıç gece güneş doğar mı deyip gülmüştün,
Ben de tüm masumluğumla, "Sen benim gecemi aydınlatan ışığımsın" demiştim.
Nasılda utanmıştın, al al olmuştu yanakların.
İşte ben o gün vurulmuştum yanaklarındaki o çukurlara.
Gülmek nasılda yakışırdı sana,
Yine gelsene,
Yine güldürene.
Gülüşünü bile özledim be adam.

Bazen ellerimi gizli bir şeyler karalarken buluyorum,
Bazen de gözlerimi sessiz sessiz ağlarken.
Hiçbir şey zoruma gitmiyor da,
Giderken çekip kolundan bir kere sarılamadım ya,
Kokunu içime nefes nefes çekemedim ya.
Şimdi hasret ne deseler,
Ya da o ne?
O kokusu ciğerlerimde kalan sevdamdır derim,
Gece doğan güneşim,
O benim vatanım, derim,
Ve ben vatansız kaldım derim.
Biliyorum be güzel gözlüm, suçluyum;
Ve suçum sadece seni sevmek.
03.09.2024 02:33

Deniz Gece Mavisi

Sus Gönlüm

Sus gönlüm sus
Bende biliyorum özlediğini
Bende biliyorum beklediğini
Bende biliyorum onsuz yaşamak istemediğini
Ama sus lütfen
Kanatma yaralarımı
Sadece sus

Seven gidermiydi
Sevgi bitermiydi
Peki aşk üç güne unutulurmuydu
Söylesene
Şimdi seviyorum demek için kendini parcaliyorsun
Söylesene seni bırakıp gitmedi mi
Gözlerini yaşlarla doldurmadı mi
Ya ihaneti alnına kara leke gibi çalmadı mı
Hangi sevgiden bahsediyorsun

Seni seviyorum ama gitmem gerek dediği sevgiden mi
Seni seviyorum ama yapamam dediği sevgiden mi
Sus gönlüm sus konuşma artık
Konuşacak ne kelime kaldı
Nede bir söz
Bak ellerindeki ayrık otlarina
Onları avuçlarına kim bıraktı kim
Sus
Sus artık sus

O seni hiç sevmedi
O seni hiç beklemedi
Aşkı da sevgisi de Yalan di
Aglama çocuk gibi karşımda
Yıkılma en ufacık bir darbede
Kalk ayağa savaş sevginle

Sevmedi de
Bekleme di de
Hiç gelmemiş ki de
Avut ellerini gözlerini
Ve unut onu
Sus gönlüm sus bana ondan bahset me

Ama biliyormusun
Dilim inkar etsede
Gözlerim gözlerimden kacirsada gözlerini
Bende hala seviyorum
Ama unutucam
Sus gönlüm sus unutucam onu
Unutucam gönlüm unutucam onu

Bir sigaraya adını verip
Her nefeste nefes nefes unutucam

Bir kuşun kanadına bağlayıp hasretini
Sonsuzluğa yolluyucam
Sus be gönlüm ben mi istedim el olmayı
Ben mi istedim terkedilmeyi
Ansızın umutlarimi karaya çalmayı
Ben mi istedim
Sus artık sus
Kilit vur diline
Miller çek gözlerine
Ve unut yüreğim unut onu
Sus gönlüm sus artık
Sus 23.03.2024. 22:33

Deniz Gece Mavisi

Susadım Sana

Kadın:
Bunca yıl, bunca zaman nasıl sustun?
Hiç mi vicdanın kanamadı?
Hiç mi acımadı sol yanın?
Her gece adını andım; hiç mi duymadın sessiz çığlıklarımı?
Söylesene, dudaklarının arasında çırpınan o sözleri nasıl yuttun?

Adam:
Sustuğumu mu sanıyorsun?
Susarken bile aklımdaydın.
Su içerken, yemek yerken hatta uyurken bile aklımdaydın hiç aklımdan çıkmadın ki,
Her şeyi unuttuğumumu mu sanıyorsun?
Aslında ben seni dilimde, ece ece; kalbimde beste beste , sevdim.
Oruçlu bir çocuk gibi susadım sana...
Sen bilmedin,
Sen duymadın,
Sen görmedin,
Kolaydı değil mi suçlamak beni,
Ya bir kere sordun mu neden?

Kadın:
Peki, tamam soruyorum şimdi neden gittin?
Gözlerine aşk ile bakarken ben, nasıl dedin"bitti" diye?
Hani hiç gitmeyecektin?
Hani hep sevecektin?
Eğer sen değilsen, kimdi ayaklarıyla yüreğimi parçalayan?
Eğer sen değilsen, kimdi "bitti" diyen? Söylesene, hazana uğramış yüreğimin sonbaharı, başıma yağan yağmur değilse neydi?

Adam:
Bir sonbahardım, evet.
Bitmesini istemediğin o sonbahardım ben...
Ama başıma yağan kar bile senin sevgin kadar temiz değildi.
Evet, gittim.
Evet, bittim. Seninle sonu olmayan bir yoldu bu.
Başımı yastığa koyduğumda, sabah uyandığımda bile aklımdaydın.
Nefes alıp verirken bile aklımdan çıkmıyordun.
Ama ne sana ne de kendime bunu yapamazdım.
Ya bu sevgi bir gün bizi bitirecekti, ya da biz onu bitirecektik.
Ve ben gitmeyi seçtim.
Şimdi yağmurdan sonra açan güneşin gölgesindeyim artık.

Kadın:
Ayaza kesen sevda yeşerir mi?
Öksüz çocuklar güler mi?
Ya ben... seni unutabilir miyim sence?
Unutamam...
Çünkü sen içimdeki çocuğu öksüz bıraktın.
Oysa gök gürültüsünden bile korkar, sana koşardım.
Şimdi şimşek çaksa, umurumda bile değilsin artık.
Yalan aşkını, sahte sözlerini, taşlaşmış kalbini al ve git.
Belki yüreğim bir kere adını anar, belki gözlerim bir kere gözlerine bakar...

ama şunu bil:
Senin gemilerin benim denizimde battı artık, adam.

Adam:
Sen böyle konuştukça içimde bir şeyler yanıyor...
Peki ya başka bir şans, başka bir yol?
Hiç mi yok?

Kadın:
Şans mı?
Sen gittiğin gün öldün adam,
Yüreğimdeki limanı ateşe verip gittin terk ettin beni.
Artık kendine başka bir liman bul.
İnan, o limanı bile yakarım, yine de geçiş vermem sana.
Benim denizimde boğulan gemileri unut; bundan sonra, sularımda boğulan her hikayenin altında senin gölgen kalacak, ama kendini birdaha bende bulamayacaksın.

Adam:
Beni böyle kalbinde bir iz olarak mı bırakacaksın?

Kadın:
Kalbimde bile değilsin artık, izim sensiz yeni ufuklarda.
Gökyüzünde bir yıldız gibisin; uzak, soğuk, erişilmez…
Sana veda bile etmiyorum, çünkü giden sen oldun, unutamayan ben.
Şimdi ardında yanan bir şehir bırak ve git ardına bile bakma,
Benim yüreğim artık yaktı gemileri
Senin gemilerin yandı adam yandı.
12.11.2024 15:22
Deniz Gece Mavisi & Efsane_Solist_54

Deniz Gece Mavisi

Suskunluğumdaki Sesler

Suskunluğumdaki sesleri duymayacaksın,
Bilmeyeceksin seni ne kadar sevdiğimi,
Görmeyeceksin içimdeki senleri,
Ben yine suskunluğuma devam edeceğim.
Bazen geceye düşecek feryatların,
Bazen diline dolacak adım,
Sen hissetmeyeceksin sevgimi,
Ama gizli gizli sevicem seni.

Ellerin, ellerimi özleyecek,
Gözlerin, gözlerimi;
Koynuma girecek acının siyahi renkleri,
Sen duymayacaksın
Benim her hücremle sen olduğumu,
Sesimi, soluğumu duymayacaksın.
Affetmeyecek vicdanım seni,
Çok bekleyeceksin duman tütmeyen yüreğimde bir kıvılcım görmeyi,
"Seni affettim" kelimesini çok bekleyeceksin.

Azrail oturunca göğüs kafesime,
Sorunca son isteğin nedir diye,
Dolacak gözlerin,
Onu son kez görmek diyecek istemsiz dilim.
Yavaşça uzanacağım kulağına,
Eğilip fısıldayacağım gecenin kulaklarını yırtarcasına:
"Seni seviyorum, adam.
Seni çok seviyorum."

Ama bu sözlerim ne bir umut taşıyacak ne de bir başlangıç,
Sessiz, saklı ve derin bir kuyu gibi içimizde kalacak.
Dipsiz bir karanlıkta yankılanan tek bir çığlık olacak,
Sözlerim kulağında...

Sen bilmesen de ömrümün yitik baharısın,
Ne filizlenir senden sonra bu toprak, ne de çiçek açar gamzelerim.
Ama yine de adını kazıdım yüreğimin her köşesine,
Her nefeste, her bakışta yeniden doğdun bende.

Bir gün gözlerinle göreceksin,
Baktığın gökyüzünde bıraktığım izleri.
Bir meltem esintisinde duyacaksın,
Dudaklarımdan dökülen son sözleri.
Ama çok geç olacak...
Benim varlığım, gölgelerde kaybolmuş olacak.
Gözlerin ardımdan yaşlarla dolacak,
Ellerin boşluğa uzanacak,
Ama ben olmayacağım.
Sadece rüzgar getirecek sana sesimi:

"Seni seviyorum, adam.
Seni hep sevdim."
Hep de seveceğim, hoşça kal,

Yasak sevdam,
Hoşça kal, gizli duam,
Hoşça kal,
Bu aşk mahşere kaldı, mahşere.
14.12.2024 18:25

Deniz Gece Mavisi

Suskunluğun Manşetleri

Özlemek, ölmekten iki harf fazla diyordu haber bültenleri,
Manşet manşet basılıyordu yokluğun iç yakan sessizliği.
Yalnızlık sayfalara sığmıyordu, Gözyaşıyla siliniyordu mürekkep lekeleri.

Adını anmak bile suç sayılıyordu,
Sesini duymak ise mahkûmiyet. Kalbimde yankılanan her hece,
Bir ömürlük delildi sevmeye dair.

Geceler, boynu bükük cümleler gibiydi, Uyku bir türlü razı olmadı vedaya.
Ve sen…
Sen her zamanki gibi yoktun.

Elim yüreğimde, dilim dudağımda kalıyor, Sözcükler adeta kıvranıyordu dudaklarımda.
Medceziri yaşıyordu istemsiz kalp atışlarım,
Titrek bir mum alevi çıplaklığında.

Utanıyordu, utanmayı hâlâ bilen vicdanım.
Yılanın deri değiştirişiydi,
Yerini başkalarıyla doldurma çabam.

Oysa… En çok sana yakışıyordu aşk.
Bir gülüşünle yeşerirdi baharlar içimde, Şimdi kuraklıkla sürüyor bütün mevsimler.

Kapımı çalan her hatıra,
Senin adını fısıldıyor usulca.
Ne zaman bir kalbe dokunsam,
Ellerim seni arıyor gizlice.

Bir adım atsam, yol seninle kesişiyor,
Bir nefes alsam, kokunla doluyor hava. Sensizlik, üzerime giydiğim en ağır yük,
Taşıdıkça eziliyorum…
Yine de çıkarmaya kıyamıyorum.

Kendimi çoktan unuttum ben,
Senli zamanlarda kaldım bir başıma.
Bir fotoğraf karesinde durmuş gibiyim,

Her şey geçiyor…
Zaman bile kendinden bağımsız
Bir sen geçemedin yüreğimden
Bir sen silinmedin dilimden.

Bir seni unutamadım ben,
Birde gözlerini.
08.05.2025 18:22

Deniz Gece Mavisi

Suspus

Sahi gerçekten gidiyor musun adam?
Beni böyle yalnız,
Beni böyle bir çare,
Beni böyle gözü yaşlı bırakıp
Gidiyor musun?

Daha damatlığını giymedin,
Gelinliğim sandıkta kaldı.
Hayallerimiz yarıda,
Avuç içlerimde saç tellerin...
Sahi gidiyor musun adam?

Giderken
Kalbimi,
Ruhumu
Ve sevgimi bırakıp da git.
Bari onlar bana kalsın.
Bir gecede,
Bir hecede,
Bir şiirde,
Sessizce,
Çıtırtısızca,
Sahipsizce git...
Sahi gidiyor musun adam?

Bu kadar kolay mıydı?
Bir bakışla "elveda" deyip gitmek,
Bir sessizlikle yaşananları gömmek,
Bir ömürlük hayali bırakmak...
Kolay mıydı beni böyle terk etmek?
Sahi gidiyor musun adam?

Oysa ben sana sığınmıştım,
Yağmurdan kaçan serçe misali.
Kalbimi avuçlarına bırakmıştım hesapsızca;
Kır diye değil, koru diye.
Seversin, gitmezsin sanmıştım.

Bu gidişinin adı ne?
Aklın bendeyken,
Ruhun bendeyken,
Avuç içlerinin kokusu hâlâ saçlarımdayken...
Sahi gidiyor musun adam?

Şimdi rüzgârlar bile suspus,
Adını anmaya utanır oldu dudaklarım.
Yastığımda kokun yok,
Aynalarda hayalin buğulu.
Hâlâ gidemeyeceğine inancımı yitirmeden bekliyorum.

İyi düşün; bu gidişin bir dönüşü yok, sevgili.
Yatağın çok ten görse de,

Beni sadece rüyalarda görecek gözlerin...
Şimdi susuyorum.

Kolaysa bırakıp gitmek,
Basitse aşkı silmek,
Yalansa sevdan...
Git ve geri dönme adam!
Bari şerefin sende,
Sevdan bende temiz kalsın.
05.09.2025 – 12:21

Deniz Gece Mavisi

Sustu Gece

Hatırlıyor musun, bir pazar akşamıydı.
Ellerim soğuk, yüreğim buruk...
Deli gibi çalan telefona eşlik ediyordu istemsiz kalp atışlarım.
Korkmuştum, açamamıştım.
Uzun uzun çalınca, bir cesaretle açmıştım. Keşke o telefon hiç çalmasaydı, ben de hiç duymasaydım.

Kısa bir hâl hatırdan sonra başlamıştın söze.
Sözcükler dudaklarında adeta kıvranıyordu; ağlıyordun.
Dudaklarını sıktığını anlamıştım.

"Canım," dedin.
Nereden bilebilirdim ki bu, bana son kez "canım" dediğin andı?
Sonra, hıçkırıklar içinde devam ettin: "Seni özledim."

O an, milyonlarca kurşun kaburgalarımın altından hızla geçmiş gibi yığılıp kalmıştım.
Oysa ne kadar kararlıydın "bitti" derken.
Sonra kendimi daha fazla tutamamış, ağlamaya başlamıştım.

Sustuk.
Sustu gece.
Sustu dilim.
Biz sustuk...
Sadece derin derin nefes alış verişlerimiz duyuluyordu.

O an, "Ben de seni çok özledim," dememek için dilimi ısırıyor, dudaklarımı sıkıyordum.
Ve sen, zorla da olsa devam ettin sözlerine:
"Pişmanım."
Ne? Pişman mı?
"Sen benim hayatımı mahvettin," diyemedim.

Boğazıma doldu kelimeler.
Nefesim kesildi.

Telefonun diğer ucunda, sen ağlamaya devam ediyordun.
Her bir hıçkırığında içimde yeni bir yara açılıyordu.
Sanki hayat damarlarımın suları çekiliyordu, seninle birlikte yavaş yavaş boğuluyordum.

"Ben sensiz olamıyorum," dedin sonunda, titrek bir sesle.
Her kelimen bir tokat gibi yüzüme çarpıyordu.
Ama ben hâlâ susuyordum.

Ne söylesen, hangi kelime seni haklı çıkarabilirdi ki?
Hangi cümle o "bitti" dediğin günü unutturabilirdi bana?
Sessizlik yine boynuma dolandı.
Düşüncelerim karmakarışıktı; kalbim bir yandan "Affet," diye çırpınıyor, beynim ise "Hayır, dur, yapma," diyordu.
O an fark ettim; en büyük savaşlar hep insanın içinde olurmuş.

Bir süre sonra, "Söyleyecek başka bir şeyin yoksa kapatıyorum," dedim.
Sesim buz gibiydi. Sanki o acıyı hisseden ben değildim, bir başkası konuşuyordu benim

yerime.
Ama sen...
Yalvaran bir tonla, "Lütfen! Bir şans daha," dedin.

Gözlerimden yaşlar süzülüyordu ama sen görmüyordun.
"Bir daha bu hataya düşmeyeceğim," dedin,
"Ne olur, beni affet."

Derin bir nefes aldım.
Kalbimin bütün ağırlığıyla, dudaklarımdan şu kelimeler döküldü:
"Sen gittiğinde, beni de götürmüştün. Şimdi döndüğünü söylüyorsun ama,
benim geri dönecek bir kalbim kaldı mı, emin değilim."

Sessizlik...
Bu kez daha uzun, daha ağır bir sessizlik çöktü aramıza.
Sonunda, hıçkırıklarının arasında, "Haklısın," dedin.
Ve o an, her şey bitti.

Telefon kapandı.
Ama içimde, sonsuza dek çalmaya devam eden bir sessizlik başladı.
Tıpkı bana bir gün, "Ben ölürsem ne yaparsın?" dediğin gün gibi.

Şimşekler çaktı beynimde, fay hatları kırıldı yüreğimde.
Ama bir tek benim başıma yıkıldı sevdam.
Ben, seni sevmenin diyetini çok ağır ödedim.
Ve senin ruhun bile duymadı.

Affet beni sevgilim...
Ne zamanki İzmir’e kırmızı kar yağar, seni affederim.
Aç avuçlarını, dua et...
Ya kar yağsın ya da yüreğim atmayı unutsun.
Yoksa seni affedemem, sevgili.
20.11.2024 15:24

Deniz Gece Mavisi

Sustu Sükut

İçimde avaz avaz öten bülbülün inadına
Erteledim tüm hayallerimi,
Yarınlarım yarinsiz kaldı.
Sustu benimle sarı sabır,
Sustu dilim,
Sustum.

Susmanın bu kadar kanattığını bana öğreten adam,
Çığlık çığlık sustum.
Her kelimen kanatırken yüreğimi,
Sadece sustum.
Sustum, içimde sustu dilsiz umudum,
Sustum.

Sensizliğin dar sokaklarında,
Yağmura inat ıslanan saçlarımla
Yine bir maceranın tam ortasındayım.
Tam konuşacakken susuyor dilim,
Sustum.
Sustu eflatun gece,
Sustu mor sümbüllü sokaklar,
Sustum,
Haykıra haykıra sustum.

Bazen karaya çaldı umutlarım,
Bazen yeşile boyandı avuç içlerim,
Bazen de silip silip tekrar yazdı kaderimi ellerim.
Sustum,
Dilim yokmuşçasına sustum.
Sustu benimle yeşil yapraklar,
Pembe gökyüzü,
Beyaz bulutlar,
Sustum.
Sustu dilim,
Sustum.

Sustum,
Gözlerimde sessiz bir yağmur gibi ağırlaştı bulutlar.
Her damlada bir kırgınlık, her damlada senden bir parça aradı yorgun ellerim.
İçimde susmayan rüzgarların fırtınasıyla,
Sustum.

Kırık cam parçaları gibi sesin yankılanırken içimde,
Toplasam da dökülüyor sabrım, parçalanıyor her köşede umutlarım.
Kırıldıkça sustum,
Parçalandıkça sustum.
Sanki tüm dünya suskunluğumun arkasında saklı kaldı.
Haykıramadım, sustum.
Sustum.

Her şey sustu; günün ilk ışıkları,
Gecenin son umudu,

Yıldızlar bile dönerken kendi yollarında,
Sustu benimle gökyüzü.
Ve şimdi,
İçimde bir kor gibi parlayan suskunluğumla,
O en derin yangının sessizliğinde,
Yine bir cümleye başlamak üzereyken,
Susuyorum.
Çünkü yalnızca sustukça duyabiliyorum seni.
Sustum.
Ne kadar susulacaksa sustum,
Sustu benimle dünya,
Sustu benimle sükût.
Sustum.

Deniz Gece Mavisi

Sustum

Sorarsanız bana bu hayatta ne öğrendin?
Haddimi bilmeyi öğrendim.
Beni anlamayacak insanların yanında konuşmamayı öğrendim.
Bir de ne olursa olsun insanların beyinlerindekini değiştiremeyeceğimi öğrendim.
O yüzden ben hep sustum.
Susmanın insanı kanattığını öğrendim.

Susmanın bu kadar acı olduğunu bilseydim susar mıydım? Bilmeden sustum.
Sustukça parçalandım.
Parçalandıkça daha da suskunlaştım.
Sonra da konuşmaya başladım.
Avaz avaz bağırdım.
Yeri geldi haykırdım.
Boğazıma yuva yapan bütün kelimeleri tek tek tükürdüm.

Bazı kelimeler ayaklarıma takıldı,
Bazı kelimeler ellerime dolandı,
Bazı kelimeler dudaklarımı kanattı.
Ama vazgeçmedim konuşmaktan.
Dilimin damağıma vura vura parçalanışına şahit oldum.
Virajlı yollardan geçer gibi kıvrılışına şahit oldum.
"İnsan söylediklerinin esiridir" sözü yankılanıp durdu hep kulaklarımda.

Dilimin konuşup kalbimin sustuğu gün,
Sanki küstü bana yüreğim
Ve bir daha hiç konuşmadı.
Oysa sadece bir kere konuşmasını isterdim
Ya da haykırmasını.
Olmadı, olduramadım.

"Konuşursam dilim yanar" dedim,
"Ya susarsam yüreğim yanar mı?" diyemedim.
Diyemedim.
Dilim yoktu.
Ellerim kırıktı.
"Beni siz bu hale getirdiniz" diyemedim.
Diyemedim hayat,
Beni doğurtan ebenin deyip sustum.
Sustum işte.
Sustum.
04.07.2024 15:48

Deniz Gece Mavisi

Sustur Gözlerini

Sustur gözlerini, konuşmasınlar,
Değerse gözlerin gözlerime, kalırım yar.
Sineme çekip hasretini, gidemem yar.
Oysa ne güzel başlamıştı hikayemiz,
Bir düş gibi, sıcak bir gülüş gibi.
Damla damla dolmuştu sevdan hücrelerime.

Ellerin ellerime değdiğinde dünya dururdu,
Sanki zaman sadece bize yazılmıştı.
Gülüşün bir sır gibiydi kalbimde saklı,
Nefes alışın, bahar rüzgarı gibi tatlı.
Uyurken izlemeye bayılırdım seni,
Çocuk gibi masumdu yüzün.

Şimdi ne oldu, nerede kaybolduk?
Hangi rüyadan ansızın uyandık?
Hangi umutlarımız soldu ellerimizde?
Birbirimize anlatacak onca şey varken,
Bu derin sessizliğe nasıl mahkum olduk?

Sustur gözlerini, değmesin kirpik uçların kirpik uçlarıma,
Sussun içimdeki yangın.
Ama bil ki, adını her anışımda titrer kalbim.
Unutamam seni, unutamam bizi,
Hikayemiz yarım kalsa da, unutamam.

Bana aşk ile bakışını,
Gözlerinin mahurluğunu,
O hoş, büyülü sesini
Unutamam seni.

Sustur dilini, aşktan bahsetmesinler.
Gitmek zorundayım,
Bitmek zorundayız.
Çekip omuzundan sarılmak isterken ben,
Kal deme bana, gidemem sonra.
Çekersem kokunu içime gidemem.

Yine de bil ki, ne zaman bir yıldız kayıp düşse gökyüzünden,
Senin adın yankılanacak dualarımda.
Bu hikaye yarım kalsa da, her zerresi benimle.
Ve her vedada bir kalış saklıdır aslında;
Vedam kaderime
İçimdeki sen ise daima yaşayacak hoşçakal yar
Çek gözlerini gölgemden gidemem
Gidemem yar gidemem.
13.01.2025 14:27

Deniz Gece Mavisi

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Susun Artık

Kafamın içi bir silah, bir sela sesi,
Yüreğimde kimliksiz bir cenaze.
Yüzümü astığım aynalar kırgın,
Dilim ayrılığın ayazında.

Suretsiz yüzler her bir yanda,
Kalleş bir acı,
Usturupsuz gece,
Zifiri karanlık.
Ben, yarınsız bir kelebek.

Şimdi sol elimle sağ elimi tutuyorum,
Jilet kesiği yokluğun,
Hissiz umutlar,
Ağır kanamalı mazi.
Kurşunsuz dil,
Ne yapacağını bilemeyen ben.

Tam da ortasındayım bir savaşın,
Yukarı tükürsem felaket,
Aşağı tükürsem pişmanlık.
Zincire vurulmuş ayaklarım,
Soruyorum: Ne bu yaşadığım?
Gırtlağıma dolan cam kırıkları, neyin diyeti?
Anadan üryan çığlıklarım.

Dudaklarım dilimi parçalıyor,
Dişlerim damağımı koparıyor.
Konuşmamak adına sıkıyorum ağzımı,
İçimden fışkırıyor isyan.
Ya üstünü ya altını çiz Rabbim!
Dayanamıyorum.
Ya al canımı,
Ya da bırak kefenim pişmanlık koksun.
Ellerime bulaşan bu ihanet kime ait,
Sorular içinde çirpinmamin adı ne

Bedenim ölüme ram olmuş,
Ruhum cehenneme yangın.
Her nefesim, her adımım,
Bir kefaretin ağır yüküyle sarılı.

Bir kurşun misali dolanıyor içimde geçmiş,
Varlığından bihaber, yokluğunda delirmiş.
Her hatıra bir yağlı urgan boynumda,
Her günahım ayrı bir çukur kazıyor ruhuma.

Kalbimin atışları çığlık,
Damarlarımda isyan taşıyorum.
Beni benle vuruşturan kader,
Hangi zebani bu içimdeki?

Gözlerim görmüyor sabahı,
Kulaklarım duymuyor sela sesini.
Bir savaş meydanı olmuş yüreğim,
Zaferi olmayan bu kavga kimin?

Sana soruyorum Rabbim,
Bu nasipsiz dualarım kime değiyor?
Almazsan canımı,
Göm beni karanlığın göğsüne.

Kefensiz bırak,
Ama ellerimdeki zinciri çöz.
Bu ağırlık kaderimse,
Bana sabrı öğret, başka bir şey istemem.

Yoruldum yaşamaktan,
Ama ölmeye cesaretim yok.
Bir yol göster,
Bir de ses gönder yüreğime.
Çünkü artık ben kendimi duymuyorum.

Sessizlik.
Susun artık, susun aynalar!
Ben de biliyorum: Özledin, özledin...
24.01.2025 09:37

Deniz Gece Mavisi

Şakaklarımda Zonklayan Ölüm

Yıllarca Pinokyo'ya kızdık
yalan söyledi diye…
Hiç sormadık:
Neden bu kadar yalan söyledi?
Belki de kimse inanmadı ona.
Belki de yalnızlığıydı
uzayan burnunun asıl sebebi…

Şimdi suçu mevsime atmak kolay;
yüreğime kar yağdıran
mevsim mi, sen misin?
Onu bile düşünmüyorum artık,
Titrek bir mum alevinde eriyor mutluluklar.

Domino taşları gibi hayat;
Bir taşı devrildi mi
diğerleri de yıkılıyor ardından.
Ve ben hâlâ bilmiyorum:
Ben o devrilen taş mıyım,
yoksa onu alıp kenara koyan el mi?
Neresindeyim bu oyunun?

"Suç, gariptir; kimse üstüne almaz."
derdi nenem.
O günden beri
bütün cevaplar kayboldu içimde,
doğrular sancılı…
Soruların ortasında duruyorum:
Suçlu kim?
Aynaya bakınca
utanacak yüz kimin?

İnsan, kendine küs olunca
bütün şehirler susarmış sessizce,
Ya ağlayınca,
Hala bulutlu gözbebeklerim.
Ne çok büyüdüm
yaralarımın içinde…
Keşke çocuk kalsaydım;
bir çikolataya kanan
minik bir kalp olsaydım…

Maskeler dar geliyor yüzlere,
yüzler kırgın duygulara…
Duygular ise
usulca sızıyor yüreğime.

Ben artık
kime kızıp
kimi seveceğimi bilmiyorum.
Bir mum kadar çaresiz,

bir ateş kadar özgürüm;
Bile isteye yanıyorum
kendi ateşimin alevinde.

Hâlâ Geppetto’ya kızamıyorum.
Onun tek suçu
bir parça sevgi istemekti.
Benim suçum ise sevilmediğim bir kalpte
dinlenmek…

Ölüm sessizliğine inat
şatafatlı bir kefen bu dünya.
Azrail şakaklarımda zonkluyor:
Ben ise sadece gülüyorum...
06.11.2025 14:52

Deniz Gece Mavisi

Şehidim Rahat Uyu

Bir ana ağlıyor yüreği yanik
Evlat acısiyla sarılı her bir yani
Toprağa düşen yavrusu sehit oldu diye gururlu yüzü
Şehit oldu, yankısı kalbimizde ince sizi

Gözyaşlari sel olup akiyor
Vatan için göğsünü siper eden evladı
Kara topraklarda yatıyor
Şehadetle örülüp destanlar yaziliyor
Rüzgarlar getiriyor haberini dağlardan
Şehit anaları, yüreğinde hissediyor acıyı
Kahır dolu gecelerde dualar yükseliyor arsa
Sehit anasının soluyor narin gülü
Vatanına kurban ettiği o güzel canı
Cennet ile mukafatlandiriliyor şehidimin nası

Göğsünde vatan, yüreğinde iman aşkıyla yanan bedeni
Şehit oluyor düşüyor kanlı toprağa
Vatan için sevdalanan, yurekler şanlı destanlar yazıyor
Şehitler kervanında yer buluyor elleri kınalı yiğitler
Gözlerinde son bakış, gülüşleri hüzünlü,
Bayrağa sarılı cesetleri yatıyor toprak altında.
Dualarla yükseliyor vatan sagolsun sozleri

Kulaklarımızda ezan sesleri
Unutulmuyor kahamanliklarin
Şehidim rahat uyu
Biz bekleriz senin uğruna bu yurdu
Fedakarlıkların unutulmaz
Kalplerimizde İman
Yüreğimizde inanç
Dilimizde dua
Sen rahat uyu
Bitmez bu yurdun
Vatan aşkıyla dolu sevda yolu
Şehidim rahat uyu 13.01.2024 20:41

Deniz Gece Mavisi

Şehrime Gel Sevgili

Şehrime gel sevgili bir gece ansızın gel
Herkes uykudayken citirtisizca gel
Öyle bir gelki
Sensizliğin kemikleri kırılsın
Hasret ansızın boynunu buksun
Yarıda kalsin acilarinin bayrağı
Yasa burunsun koca dünya

Tenimi yakan her yağmur damlası
Seni hatırlarsın
Sokağın en izbe köşesinde oynat hayallerini
Mavi yüzlü çocuklar ciz yüreğinin tuvaline
Ateşin yaksın bir kere daha sinemi
Doldur ask ile ellerimi
Yalarken parmak uçlarım kaldırımları
Bir sevda boyu uzan yüreğime

Hadi
sevdasında tutsak yarim
Bulut bulut dökül yağmur yağmur yağ gözlerime
Arsi birkere daha arşınlasin umutlarım
Yokluğunun acılarını sile sile gel
Yüreğime bir kere daha bassın ciplak ayakların
En üryan düşlerime gir
Nefes nefese kalsin tüm kelimelerim

Sen kelimelerin aciz kaldığı tek çaresizliğim
Tutuklu kaldığım tek günahım
Gönlüme eş umuduma kardeş
Bırak birkere daha affına mazhar olsun şu nacar bedenim
Nefesini sur nefesime
Gotur beni gittiğin yere
Elveda demekle bitmez bu türkü
Ort üzerimi yüreğinin derinliklerine göm beni
Hadi siyril sitkindan seviyorum de
Başkasına boldurmem sevgi ekmeğimi

Deniz Gece Mavisi

Şerefsiz

Şimdi dilsiz bir alfabenin dili ile yazıyorum bu satırları.
İçimdeki yıkık, viran duyguları dile getirmeye çalışsam da hiçbir alfabede yokluğunun acısına bir ad bulamıyorum. Demiştim sana; bir gün olur da aldatırsan beni, benden güzeli, benden zekisi ve benden kat kat iyisi ile aldat.
Bari, gidişin onurluca olsun.
Ama unutmuşum, kargalar çöplükten vazgeçmezmiş.

Sakın acıyorum sanma ya da seni unutamadım zannetme.
Ben emeklerime, seni koyduğum yerlere, adının yanına hiç yakışmayan 'adam' sözcüğüne takılıyorum.
Hatırlıyor musun ilk tanıştığımız günü? Ben "filanca" dediğimde sen "Google'a adam yaz, ben çıkarım" demiştin.
Şimdi Google'a 'şerefsiz' yazsam, sen çıkar mısın, söylesene?

Temiz aşkımı hangi kadehlerin dudak izlerinde bıraktın, hangi yataklarda kirlettin, hangi rüzgarlarda savurdun parmaklarıma aşk ile doladığım saçlarını?
Kirpiklerini bile tek tek saymıştım ulan, bir daha böyle sevilir misin sandın?
Seni her şeyden ve herkesten üstün görüp inanmıştım, bu muydu sevdamın bedeli?
Şimdi yıkasan da çıkar mı sanıyorsun sırtındaki tırnak izleri, şerefindeki yara geçer mi?

Oysa senden sadece huzur istemiştim. Olmasaydı kat kat evimiz, ben bir kulübeye de razıydım.
Her gün kuaföre gitmesem de olurdu, ben saçlarımı bağlamaya da razıydım yeter ki yakışsaydı adımın yanına soyadın.
Gittiğin gün kırıldı parmak uçlarım, kör oldu gözlerim, ihanetle tanıştı yüreğim. Ben martıyım, sen deniz derdin; martılar denizleri asla bırakmaz.

Benim denizlerimde sayısız kuş uçuyor şimdi.
Merak ediyorum, hiç birinin kanatları yüreğine batmıyor mu?
Karşında bir zamanlar seni gökyüzü bilmiş bir kadın ağlıyor, senin hiç mi vicdanın kanamıyor?
Bana kalpsiz demiştin kapıyı çarpıp son kez giderken.
Hadi, ben kalbimi masaya bırakıp da çıktım bu aşktan.
Sen onurunu, sen şerefini, sen haysiyetini nereye bırakıp gittin?

Sakın bana 'seni seviyorum'larla gelme. Sen o masanın üstündeki parayı hak ettiğin gün bittin.
Bu şerefsizliğine taktığım son nazar boncuğu olsun.
Çık git yüreğimden, senin alfaben artık 28 harf paşam.
Senin yüreğinden kendimi azlediyorum. Git, git, git ve dönme geri.
19.05.2024 10:00
Deniz Gece Mavisi

Deniz Gece Mavisi

Şerefsiz Hayat

Kayıp bir şehir gibiyim,
Hangi parçam nerede kalmış, inan bilmiyorum.
Gözlerimin maviliklerinde öldürdüğüm bu kaçıncı pembe?
Oysa mavi, pembe, yeşildi hayallerim.
Şimdi kınına küsmüş bir bıçak gibiyim;
Kesip atmak var dilimi bir hışımla, ama kıyamıyorum.

Ben, bana bile acımazken,
Senin bana acımanı nasıl beklerim? Nasıl?
Mütemadiyen yaptığım en iyi şey kendime yüklenmek,
Kimse suçunu kabul etmezken,
Tek suçlu benmişim gibi vuruyor yüreğimin sahiline
Sensizliğin dalga dalga gözleri.
Deniz kabukları denizi özler,
Ben ise kendimi...

Ne ara griye evrildi mavilerim?
Ben ne ara kaybettim kendimi?
Tanıyamıyorum ne ellerimi ne gözlerimi.
Öfke nöbetlerimin muhatabı yine yüreğim;
Ya bir gün duracak,
Ya da isyan edecek artık yeter diye.
Peki, ben kime haykıracağım içimdeki acılarımı?
Kime kusacağım yokluğunun dayanılmazlığını?

Ben, bu kadar sen olmuşken,
Nasıl yaşayacağım sensiz?
Şimdi yüreğimden sessizce uğurluyorum seni.
Sessiz harfler dilimi parçalıyor,
Zincire vurulmuş tüm duygularım,
Gözlerime tutunamayan yaşlar gibisin.

Bir yanım acı, bir yanım pişmanlık...
Bu "son" dediğim kaçıncı kadeh?
Şerefe diyecek mecalim bile yok.
Şerefine, hayat...
Bir büyük sen bitirdim,
Şerefine, şerefsiz hayat!

Bir beni mi buldun demek gelse de içimden,
Yuttum camdan sevgini
Ve kustum her damla kanla seni.
26.11.2024. 16:42

Deniz Gece Mavisi

Şiir Çeketli Adam

İki yabancıydık seninle ben
Bir durakta, bir köşede karşılaşabilirdik.
Ne aklımızda bir isim vardı,
Ne de kulağımızda bir ses.
Sadece gözlerin şahitlik edeceği kadar özel bir aşktı beklentimiz.
Sonra karşılaştı yollarımız.

O an, belki saniyeler durdu.
Gözlerin gözlerime değdi,
Ne dünya döndü ne rüzgâr esti,
Sadece içimizde fırtınalar esti.

Bir bakıştan fazlasıydı her şey.
Dilin söyleyemediklerini,
Kalp susarak anlatıyordu.
Ama konuşmadık, konuşamazdık.
Sen sus,
Ben pus olmuştum.

Bir yabancının teninde bulduğum,
Tanıdık bir yalnızlık boynunu büküyordu.
Sen gitmeden önce
Zamanı durdurmak istedim.
Ama gittiğin o an,
Büyü bozuldu.
Düştü atından prens.
Bir şiir daha yazıldı kalbimde o an,
Sözsüz, sessiz, koca bir boşlukla beraber.
İki yabancıydık artık, sen hiç bakmamıştın sanki gözlerime.
Ben hiç tanışmamıştım seninle.
Acı bir hikâyenin sonunu yazıyordu
Yanaklarımdan damla damla süzülen yaşlar.
Her sözün beynimin duvarlarına vurup geri dönüyordu.

Uzanıp sıktın elimi, hoşça kal derken.
Hani gitmeyecektin, diyemedim.
Sokağın kaldırım taşlarını yalarken
O siyahtan da siyah pardösün
Aklımda sadece gözlerin kalmıştı.
İnsan bir bakışı,
Bir gülüşü,
Bir pardösüyü özler mi?
Özlermiş.

Üşümüş omuz başlarımı bir daha hiçbir pardösünün ısıtamayacağını bilmeden,
Islatıyordu sokağın kaldırım taşlarını gözyaşlarım.
Yine gel, siyah pardösülü,
Şiir çeketli adam.
Şiirlerim yetim kalmasın diyemesem de,
Şiirlerim yetim,
Yüreğim ise öksüz kalmıştı.
Nasıl mıyım?

Öksüz ve yetim.
Yaşıyorum işte...
07.10.2024 16:30

Deniz Gece Mavisi

Şiir Gibi Bir Başlangıç

Genç adam, hayatı şiirlerde yaşayan, sevgiyi dizelerde bulmaya çalışan biriydi.
Mutluluğu kendi kurduğu küçücük dünyasında arıyordu.
Çünkü ne zaman gerçek dünyaya adım atsa,
Canı yanmış, defalarca kez yara almıştı.
Yıllarını o yaraları sarmaya harcamış, artık yorgun düşmüştü.
Ve sonunda kendi göğünde kendi yıldızlarını yakarak,
küçük ama güvenli bir dünya kurmuştu kendine.

Hep kaçmıştı.
Kendini bir hayal dünyasına kapatmıştı.
Gerçeklerle başa çıkamıyordu artık.
Savaşmak istemiyordu.
Ama bir gün,
Hayat kendisi gibi bir kadınla karşılaştırdı.

Genç kadının sesi buğulu, yüreği bulutluydu.
O kadar çok benziyordu ki kendisine…
Sanki içindeki fırtınaları da birlikte yaşamışlardı.
İçinde bir şeyler o kadına doğru savrulmaya başladı.
Ama korktu.
— "Yapamam," dedi.
Ve uzaklaştı.

Fakat kader oyununu oynuyordu.
Genç kadın, ne yaparsa yapsın karşısına çıkıyordu.
Duyguları, her geçen gün daha da yoğunlaştı.
Sonunda kararını verdi.
Açılacaktı.
Tüm cesaretini topladı.

Gece boyunca onu düşündü.
Saçları bahar gibi kokuyordu.
Teni kar beyazıydı.
Dili… baldan tatlıydı.
O düşüncelerle uyuyakaldı.

Ama sabaha karşı
Sanki biri onu yataktan fırlatmış gibi
Kan ter içinde uyandı.
Mutfağa gidip bir bardak su içti.
Yüzünü yıkadı, aynaya baktı.
Korkardı aslında geceleri aynaya bakmaktan.

Tam o sırada…
Aynada bir siluet belirdi.
Ve derin bir sesle fısıldadı:

— "Hadi... doğru zaman."

Sonra kayboldu.

Genç adam korkuyla gözlerini ovuşturdu.

Bildigi tüm duaları mırıldandı.
Ama içinde bir şey değişmişti artık.
O gece, bir kararın sabahına dönüşmüştü.

Sabah olduğunda,
Kalktı.
Özenle giyindi.
Saçını tarayıp jöleledi.
En sevdiği parfümü sıktı.
Ve yola çıktı.

Yol sanki bitmek bilmiyordu.
Ama okula vardığında,
Genç kız kapının önünde bekliyordu.
Göz göze geldiler.

— Günaydın, dedi genç adam.

— Günaydın, dedi genç kız.

Derin bir nefes aldı.
Kalbi, göğsünü delip çıkacak gibiydi.

— Sana bir şey itiraf etmek istiyorum, dedi genç adam;
— Ben... bir hırsızım.

Genç kızın gözleri büyüdü, yüzünde şaşkın bir ifade belirdi.
Genç adam devam etti:

— Bu gece herkesin uykularına girip, tek tek mutlulukları toplayacağım.
— Sonra gelip… senin kalbine bırakacağım hepsini.

Genç kız, ne demek istediğini tam olarak anlayamasa da
bu heyecan, hoşuna gitmişti.
Sadece gülümsedi.

Kapı açıldı, içeri girdiler.
Genç kız, belki de güzel bir aşka adım attığını hissetti.
Ama genç adam, o beklediği sözü duyamamıştı.
İçinde bir burukluk vardı.

— İnsan... iki kelime eder, diye söylendi kendi kendine.
Arkasını dönüp uzaklaşmak üzereydi ki…

Genç kız birden koştu,
Ve onu kollarıyla sardı.

O an, zaman durdu.
Bir şeyler çözülmeye başladı içlerinde.
İki kalbin atışı birbirine karıştı.

O gün,

İkisinin de yüreğinde
Uzun sonu dualarla, iyiliklerle bitmesi istenen
Yepyeni bir hikâye başladı.

Ama bu kez,
Genç adam ne düşmekten,
Ne yanmaktan,
Ne de unutulmaktan korkuyordu.

Çünkü artık biliyordu:

Adres doğruysa, çekilen acılar görünmez olurmuş
Öylede oldu genç adam bütün acılarını umutsuzluklarını genç kadının ayaklarının altına gömdü ve genç kızın gözlerine bakarak haykırdı sen benim en güzel şiirimsin..!
25.07.2025 11:26

Deniz Gece Mavisi

Şiir Kokulu Adamlar

Şiir kokar bizim kelimelerimiz,
Biz dostluk içip, huzur yudumlarız,
Dizelerimizde rüzgârın fısıltısı,
Kalbimizde, bir ömrün ağır yükü.

Bir yanımız karanlık, bir yanımız aydınlık,
Gözlerimizde yarım kalmış hikâyeler,
Biliriz, her gülüşte saklıdır biraz hüzün,
Her vedada biraz daha yalnızlık.

Gecenin sessizliğinde büyütürüz dostluğu,
Bazen bir kahve kokusunda,
Bazen bir dokunuşta,
Bazense dudaklarımızdan dökülmeden, şarkılara konu olur hikâyelerimiz,
Her sözcük yaraya merhem,
Her harf bir dua,
Her cümle bir umut olur yorgun yüreğimize.

Şiir kokar bizim aldığımız her nefes,
Gözlerimizde yanıp söner yıldızlar,
Her şarkıda duygulanır,
Her şiirde yeniden doğarız.
Bazen geceye düşer yaşanmışlıklar,
Bazen gözlerden yaş olup akar acılar,
Uykusuz kalır tüm umutlar,
Tiktak sesi kadar anlamsız gelir hayat,
Bir el,
Gülen bir yüz,
Samimi insanlar arar gözlerimiz.

Bir liman arar yorgun yüreğimiz,
Bazen tutunur bir sese,
Bazen bir gülüşe,
Fırtınadan yeni çıkmış gemi misali,
Hep bir liman arar yorgun bedenlerimiz,
İki liralık çikolatanın verdiği huzuru bile veremeyen insanlara inat,
Geceye huzur dolar,

Kulağına fısıldar, "Yalnız değilsin," diye,
Bir ses düşer geceye umut,
Rüzgâr sarar bizi, sarar en sıcak rüyaları,
Gecenin kollarında, huzur bulan kalplere,
Taş plaklarda yankilanir eski zamanlardan kalma bir ezgi.

Belki de bilmediğimiz bir dünyada,
Bir yerlerde bizi bekler gerçek dostluk,
Her nefeste yeniden yeşerir umut,
Ve biz, her sabaha doğar gibi,
Bir kez daha başlarız yaşamaya,
Bir kez daha sarılırız o şarkılara,
Bir kez daha buluruz kendimizi,
Şiir kokan kelimelerimizde,

Şiir kokulu adamlar hep olsun,
Hayatımız da...
28.08.2024 11:06

Deniz Gece Mavisi

Şiir Sözlüm

Neden uzaksın şiir sözlüm,
Yüreğime damla damla akan sevdam?
Senin bana yazmadığın her an, öyle özlüyorum ki seni,
İnsafı yok yokluğunun.
Dilsizim,
Dilsiz aşk olur mu diyen iç sesime cevap veremiyorum.
Oysa konuşsam neler dökülecek önüme,
Tane tane dökeceğim seni o beyaz kağıtlara da işte konuşamıyorum.

Konuşursam dilim,
Susarsam yüreğim yanacak.
Ne yapayım güzel gözlüm,
Kartal bakışlım,
Ne yapayım sen söyle?
Seni yüreğime yazamayan ellerim mi kırılsın,
Yoksa seni görüp görmezden gelen gözlerim mi kör olsun?
Sevgiyi içinde yaşayıp susmak,
Ne kadar zor bilir misin sevdam?

Dokunmak istiyorum tenine,
Bakmak istiyorum gözlerine,
Ve iliklerime kadar çekmek istiyorum kokunu.
Ben teninin kokusunu bile bilmiyorum daha,
Ama seviyorum.

Sevginin dili dini mezhebi olmaz derlerdi, inanmazdım,
Olmazmış.
Ben seni, sağır bir ressamın,
Suya düşen gülün sesini resmettiği gibi,
Duymadan sevdim,
Taşlaşmış kalbime inat,
Sevdim
16.05.2024 10:17

Deniz Gece Mavisi

Şiirler Yarım Kalmamalı

Yitirdiğim zamanları düşünüyorum
Geçmişteki dokunuşlarını hatırlayarak geçiyor günlerim eskiden okşarken bakışların
Şimdi sadece batıyormuş gibi hissediyorum.
Gözlerindeki ışıltı eskiden bana umut verirdi,
Şimdi sadece yorgunluk veriyor
Sanki mesafeler var aramızda
Oysa bir adım uzagimdasin
Dokunsam omuzuna degecekmis gibi parmak uçlarım

Sevginin izleri yok artık ellerinde,
Sadece sitem dolu şiirlerim kaldı geriye,
Sana olan özlemimi bile anlatamiyorum dönmüyor dilim an be an içimde ölüyorsun yürek yangınımi söndüremiyorum
Beni hala deli gibi sevdiğini biliyorum
Zaman diyorum sadece zaman
Elbet bu fırtına dinecek ve sen ait olduğun yüreğime döneceksin

Kalbimdeki aci her geçen gün daha da büyüyor,
Sana olan özlemim zamanla çığ gibi üzerime devriliyor
Gözlerimdeki ışıltıyı geri getiremiyorum Sitem dolu şiirler yaziyorum
Anlatamiyorum gittiğini dönmeyeceğini yanliz ellerime
Belki bir gün, yeniden elini tutarim diye hayaller kuruyorum

Inaniyorum bir gun sitem dolu şiirlerim yerini mutlu şiirlere birakacak vazgeçmeyecek dilim adını anmaktan
Gözlerindeki parıltıyı görmek, senin dokunuşunu yeniden hissetmek artık bir hayal gibi gelmeyecek
Eski gunlerimizdeki gibi bakacaksın gozlerime
Kadınım diyeceksin ağzını doldura doldura
Geleceksin biliyorum

Yollarımız ayrılsada farklı yönler alsak da
Ben hala sevgimin yolunda yürümeye devam edicem
Bu ugurda belki yürürken bir parçam eksilecek
Ama sunu bilki sana olan sevgim, hiç bir zaman solmayacak
Aksine her geçen gün daha da büyüyecek

Uzun ve sitem dolu siirlerim
Yıpranmış bir kalbin çığlıkları gibi kalacak tozlu raflarda
Ama yine de umut ediyorum, belki bir gün bu kelimeler, yüreğimdeki sızıyı hafifletecek ve seninle yeniden buluşacağımız bir güne kadar bana umut olacak.

Bir gun sevdam bir gün yeniden adım adının yanına yazılacak
Ve o gün geldiğinde dünyanın en mutlu kadını ben olucam
İnanıyorum sevdam hiç bir aşk yarım kalmaz
Hiç bir şiirin yarım kalmayacağı gibi
Şen benim yüreğimde yazılan en güzel şiir sin
Ölümüm pahasına tamamlayacam seni
Şiirler yarım kalmamalı
04.03.2024 16:44

Deniz Gece Mavisi

Şikayetim Var

İçimde kalan hayallere, yaşayamadığım mutluluklara, fersiz dizlerime,
Yorgun ellerime her gün gelip yüzüme yerleşen çizgilere şikayetim var.

Bir kere bile sevgiyi yaşatamayan hayata, saçıma zamansız gelip dolan aklara, gülmeyi unutmuş dudaklarıma şikayetim var.

Nasır tutmuş yüreklere, sevgiyi diline dolayan vefasızlara, gidemediğim yollara,dönüp dolasip sana koşan ayaklarıma, kavuşamadığım yâre şikayetim var.

Yazımı kışa çeviren kadere, başıma dolanan siyahî pusuya, seviyorum, âşığım diyemeyen dilime şikayetim var.

İki ile ikinin toplamı dört etse ne olur, sen ile ben biz etmedikten sonra?
Eller âşık, eller seviyor dese ne olur? Senin yüreğin bana yurt olmadıktan sonra, beni sevmeyen yüreğine şikayetim var.

Gece ile gündüzü bir eden yazıma, boş kalan acıyan avuçlarıma,yokluğunla acılan yaralara, gözlerime gelip yerleşmeyen yıldızlara şikayetim var.

Var ile yok arasındaki senlere, âşığım deyip giden dillere, parmak uçlarına hasret parmaklarıma,tenini özleyen tenime,bükülen belime,dökülen dişlerime şikayetim var.

Yazımı yazan kalem neden kara? Mavilerim çalınmış, verin bir sigara. Yokluğun yaktırır, bir şiir, bir şiir daha. Seni yazamayan elime şikayetim var.

Denizim der ki yaralarım aman vermez, biçareyim. Yüreğim harman yeri, yokluğun hazan, yanağımı okşamayan rüzgâra şikayetim var.

Şikayetim var hayat, şikayetim var. Hadi yeniden doğur beni annem, beni yeniden doğuramayan anneme şikayetim var.
08.07.2024. 12:00

Deniz Gece Mavisi

Şimdi Uzaklardasın

Şimdi uzaklardasın
Ve ben gidişinin ayak seslerini hala duyuyorum
Sanciliydi her adımın
Sokağın kaldırım taşlarını parçalıyor du ayakuclarin
Burnun kendinden emin mağrur
Ama gözlerin bulutluydu
O gün ilk kez tanisiyordu gözlerin acılarla
Evet gözlerine yağmur yağmıştı
Ve sen gittin
Bedenini uzaklıklara feda edip gittin

Kalbim nefes alıp vermeyi unuttu
Ağır geldi yokluğun
Bir filim karesinde öldürdüm içimdeki tüm sesleri
Şimdi uzaklardasın
Benden km lerce uzakta
Sahi mutlumusun
Aklına ben geliyormuyum
Yine sıpa uyurken üzerini örttü mu diyormusun
Sen uzaklardasın ve uzaklar e kadar şanslı olduğunu bilmiyor

Hani giderken sana demiştim ya sevemez kimse seni benim kadar
Sevildin mi doğru söyle
Koynuna kaç gece girdi ihanet
Kaç gece ağladın beni düşünüp
Kalbine kac kere sus dedin
Ya ellerine anlatabildin mi yoklugumu
Sahi
O artik yok hic gelmeyecek diyebildin mi
Eylem miydi gitmek yoksa fiil mi
Edebiyatı bozuk yüreğin de ben sadece yuklemmiydim

Şimdi uzaklardasın
Hayallerdesin
Ve imkansizimsin
Gitmekle bitermi sandın bu hikaye
Unutma sevgili ben bitti demeden bitmez bu masal
Bitemez
Unutma

Deniz Gece Mavisi

Şirazesi Kaymış Yüreğim

Sahi sevebilir misin beni
Dokunabilir misin kırık parmak uçlarıma
Güldürebilir misin yeniden yeni den gözlerimi
Bana mutluluğun resmini çizdirebilir misin
Sahi sevebilir misin beni
Ben yaralı bir kuş
Kanatlarımdan vurulmuşum
Söyle kanadı kırık kuş uçabilir mi
Bana yeniden kanatlarımı verebilir misin

Sen hayaller ülkesinin Donkişot'u
Ben rüyalar ülkesinin perisi
Bir kılıcınla acıları ortadan ikiye bölüp
Göğün göğ göğsüne merdiven dayayabilirsin
Söyle boyaya bilir misin gecenin matemini maviye
Bilirsin maviyi çok severim ben

Umutsuzluklar yakamı bırakmadığında
Çıkarıp umut kelepçesini bileğime takabilir misin
Gözlerimden yaş yerine kanlar aktığında
İşlemeli mendilini şifa niyetine gözlerime sürebilir misin
Bana aşkın türküsünü söyletebilir misin
Söyle ürkek yürekli şair
Aşka ne gerek

yürek kırıkları arasında cam kesiği kadar keskin
bir saç teli kadar ince
ve bir tüy kadar hafif yüreğime derman olabilir misin
yazdırabilir misin altın harflerle yürek haneme adını
çivisi çıkmış aşklara inat
ey aşkı diline sevdayı yüreğine mühürlemiş adam
gömleğinin üç düğmesini açıp bağrına bir çivi çakabilir misin
adına aşk dedikleri
adına sevda dedikleri zehri dudaklarından dudaklarıma sürebilir misin
Şirazesi kaymış yüreğimi aşkınla bahtiyar edebilir misin
Sahi sevebilir misin beni

Aşkı diline sevdayı cebine koyanlara inat
Büyük büyük puntolarla aşkını dağa taşa kurda kuşa haykırabilir misin
Ey besmelesiz yüreğime taht kuran adam
Söyle bir ben miydim seni farklı gören
Yoksa sen miydin bana farklı gelen
Gök yarılsa
İkiye bölünse koca dünya bir sen varsın benim için diyebilir misin
Olurda bir gün ölümü seçersem
Çıplak parmak uçlarım sırat köprüsünü arşınlarken
Ellerimden ansızın tutabilir misin
Gözlerimin feri söndüğünde
Dizlerimin takati kalmadığında
Yaşamak bana azab olduğunda
Benim için her gün yeniden yeniden aşkı doğurtabilir misin

Yollar durağın
Yıllar otağın
Sevdan mabedim olsa
İliklerime kadar aşkı dokuyabilir misin
Bir ipek böceği edasında nakış nakış sevdayı işleyebilir misin yürek mendilime
Sahi
Sevebilir misin beni

Varsa yüreğin yüreğimin karşısına çıkmaya
Aşkı tarihe bir kez daha yazmaya
İlmek ilmek nakış nakış dokumaya
Gel adam
Seninim
Senin 30.07.2022.16:13

Deniz Gece Mavisi

Şizofren Sevdam

Bebek adımlarıyla ilerliyordum hayatın kaldırımlarında
Üzerimde annemden kalma umut
Babamdan kalma acılar
Hasret saçlarımda ağlıyordu
Dilimle dudaklarım arasında öldürdüğüm sözcükler
Bakıyordu griye çalan mavi gözlerimin içine
Güçsüz ve fersizdi ayak bileklerim
Sürüyordum ölü derimi tıpkı postunu sürüyen bir tilki gibi

Göç mevsimi gelmişti hazana yenik düşmüş yüreğime
Kan revan yarınların dününde giriyordu koynuma en namuzsuz sevişmeler
Bedenimde acının ayak izleri volta atıyordu
Korkmalımıydım
Yoksa sineme çekip tüm kadersizliğimi gitmelimi

Her gece umut diye doğurduğum ceninler
İçerken göğüslerimden yalnızlığı memelerim acı akıtıyordu
Tarifsiz bir acıda kimliksiz bir bedendim
Unutmaya çalıştıkça sana çıkıyordu bütün yollar
Beynime yuva kuran ihanetine inat
Dokunsan yada gelsen bir kere yanıma
Affetmekten korka korka yaşıyordum sensizliğin en demini
Öyle ya sen sen sevdirmiştin bir çift gözü
Sakallarını bile nasıl seviyordum
Kirpiklerini tek tek sayışım daha dün gibiydi
Yüzünün kenarındaki o vaha ölüpte gömülmek istediğim tek mezardı
Ellerim her gece sana hasretken gittin
Şizofren bir ben bırakarak ardında

Acının şah damarlarımda attığı anların birinde
Kaybettim en masum gülüşlerimi
Katiline son kez baktı yorgun gözlerim
Ve kulağımda sesinin ayrılık tınısı
Sana giden bütün yollar karanlık zindanlara çıkıyordu
Hadi diyordu içimde ağlayan kanayan ben
Gidelim
Gitmek neydi

Neden di bu kadar acıtması kanatması
Beynime çivi çakıyordu dudaklarından dökülmeyen sözler
Oysa her şeyini veda etmeye hazırdı yüreğim,
Bir denizim sözüne
Duyamadım
Ve kesip attım kulaklarımı
Tıpkı sana seviyorum diyemeyen dilimi kesip attığım gibi
Bırak kanasın bütün acılarım
Kangren olsun sevdam
Şizofren bir bedene mahkum ettim içimdeki tüm senleri

Sen alıp valizini giderken benden
Ben kurşunlar yağdırdım gözlerimin mercan mavilerine
Bebeklerinde yine sen

Ah sevdam neden gittin
Gitmek sana beklemek bana hiç yakışmadı
Şimdi saramıyorum kangren olmuş yanlarımı
Kurtlar kuşlar deşerken yaralarımı acımıyorum
Dedim ya kangren oldu şizofren sevdam
Ya kesip atıcam seni yada seninle ölücem dercesine
her nefesde bakıyordum gözlerine
yalvaran gözlerinin şavkında
astım mülteci yüreğimi
azap gecelerim şahit olsun ki
ben seni bileğinden kestim
sana ölmek bana ise yasını tutmak düştü
ben payıma düşeni aldım şimdi sıra sende
tekrar düşün o kapının tokmağını tutarken
sahi gidebilecekmisin
bizi bitirebilecekmisin
öyleyse
Git
Git ve gittiğin yerleri mutlu et adam
Git

Deniz Gece Mavisi

Şizofren Yanlızlık

Bir şarkının kayıp notası gibiyim bu günlerde,
Susuyorum,susturuluyorum.
çünkü söylesem bile eksik kalıyor sesim.
Ne tamamlanabiliyorum,
ne de birinin dilinde yankı bulabiliyorum.
Zamanın içinde yarım kalmış bir ezgiyim;
nakaratı unutulmuş bir şarkı gibi dilde ama unutulmuş.

Bir vakitler,
rüzgâr bile benimle mırıldanırdı melodimi.
Şimdi ise her esinti
bir ayrılığın tınısını getiriyor kulağıma.
Yorgun yüreğimde hazan kokusu var,
ve her damla yaş,
bir yaprağın vedası kadar sessiz düşüyor toprağa.

Bir insanda tamamlanma fikri —
evet, baş döndürücü bir yanılsama.
Ama gerçeği biliyorum:
Kimse kimsenin eksiğini tamamlamaz,
sadece eksikliğini hatırlatır.
Dilimin ucunda kanayan bir hakikat bu;
ve ben, sustukça daha çok duyar oldum duvarlarda parçalanan sesimi.

Hayat,
halının tozunu alan bir sopa gibi
vura vura şekillendiriyor beni.
Her darbe bir öğreti,
her yara bir biçim veriyor kalbime.
Nefes almak bile artık bir ayrıcalık,
çünkü her solukta biraz daha eksiliyorum.

Kırık bir çarkın tek sağlam vidasıyım,
ama dönerken hep aynı noktada sıkışıyorum.
Sanki teheli atmış bir kanefçeyim —
yırtık yerlerinden sızıyor geçmişin paslı izi.
Her dikiş, başka bir acının izinde unutuluyor.

Yanımdakine çarptıkça düşüyorum,
Domino taşları gibi…
Her çarpışma bir tekrar,
her tekrar bir kayboluş.
Ve ben soruyorum kendi kendime:
Bu mudur hayat?
Yoksa yönünü bilmeden yürüyen bir ruhun
beden arayışı mı sadece?

Evet… bu bir şizofren yalnızlık.
Kendimle konuşurken bile ikiye bölünüyorum.
Bir yanım seni arıyor,
diğer yanım senden kaçıyor.
Ve biz —

iki kahramanı olan,
ama sonu çoktan yazılmış bir masalız:
Biraz eksik biraz yarınsız.
13.11.2025 14:49

Deniz Gece Mavisi

Tabut Tek Kişilik düet

E:
HERŞEYİN FARKINDAYIM BİTEN ÖMRÜMLE
O TATLI SÖZLERİN BİTTİĞİ YERDE
GECELERİN SESSİZLİĞİNDE
BİRDE ESEN RÜZGARIN PEŞİNDE
YOKLUĞUNDA HÜZÜNLE
AĞLAYAN GÖZLERİMDE
ARIYORUM SEVGİNİ

K:
Hep geç kalıyorum bazen umuda Bazende mutluluğa
dilim ve dudağım arasındaki kelimeleri yaşatamıyorum
Oysa martıların kanatlarından mutluluk içiyordum bir zamanlar
şimdi ise saçıma dolan aklari bile yolamiyorum

E:
KURAMADIĞIM HAYALLERİMİN
SUSKUN KALDIĞIM SÖZLERİMİN
KÜL OLAN SEVDAMIN YASINI TUTUYORUM
KARA BULUTLARIN ALTINDA
SANKİ KALBİME YÜREĞİME SEVGİME
GÜNEŞ DOĞMAYACAK SANIYORUM

K:
İnsan nefes aldığı her an acır mı
acirmis
acıyorum
Bir bebeğin dünyaya merhaba dediği an gibi temiz ak pak ti ellerim
şimdi ise gözlerimin mavisi kayıp
yüreğimin pembesi dertli
başıma dolanan gri yemeni bile hesap soruyor bana

E:
DERTLER BİR YANA ÇİLEM ÖTE YANIMDA
DERMANIM BULUNMAZ SANIYORUM
SESSİZLİĞİM OLMUŞ BANA SIRDAŞ
SUSKUNLUĞUM OLMUŞ BANA YOLDAŞ
BEN CANDAN ÖTE DOST BULAMIYORUM

K:
Ben yanlışı nerede yaptım deme luksum bile yok
evet bir yanlışlık var bu işte dostum
Bir yanlışlık
Ben yanlışlık diyeyim sen anlaki
o bir yalnızlık
başka nasıl tarif edilir ki
ciğerlerimin nefes nefes ölüşü
belki ölü kelebekler canlanır avuclarimda yeniden ama tabut tek kişilik be dostum

E:
Tabut tek kişilik

GECE MAVISI & ŞİİR DÜNYASI

Deniz Gece Mavisi

Tamam Tamam Sen Terkettin

Hesap kitap bilmeyen yüreğime,
Aşkı sürüp ilaç niyetine…
Gitmenin adı neydi?
Zehirli dilinin ağusunu döküşünün adı neydi?

Sen sevgi diyorsun,
Sevda diyorsun…
Söylesene yalancı bahar:
Sevgide hesap olur mu?
Sevgide çıkar olur mu?

Kanatlarımı kırıp elime vermenin adı sevgi olamaz, değil mi?
Egonun, kibrin içinde aşk nefes alır mı sandın?
Büyük harflerle konuştuğun kelimeler,
Kanatırken yüreğimi…
Bana aşktan bahsetmenin adı ne?

Diyorsun ki: "Seni terk ediyorum."
Silindiğin yüreğimden, sen gitsen ne, ben göndersem ne?
Sen sevmeyi değil, suçlamayı bildin.
Sen beklemeyi değil, gitmeyi seçtin.
Ben her gece bu aşkı yaşatmak için çareler ararken,
Sen beni suçlayıp gittin.
Sonra da dönüp: "Sen ittin, ben gittim." dedin.

Git! Git, git!
Ama bir gidemedin…
Ayak izlerin hâlâ yüreğimdeyken,
Gitmeyi bilmeyen yüreğin "Ben terkettim" dese ne değişir?
Tamam tamam sen terkettin hadi mutlu ol ve mutlu mutlu git hadi git.
Arama,
Sorma,
Yazma,
Git...

Küçük hesapların kadını olmadım hiç.
Seni severken de büyük sevdim,
Seni silerken de…
Avut kendini "Ben gittim" diye.
Ama kapıdan giyip çıktığın ayakkabılar sıkınca ayağını,
Anlayacaksın kim kimi terk etmiş!

Demiştim sana:
Ağzımı açtırma, bu aşkı şiire konu etme.
Şimdi çıkarların çukurunda kıvranan aşkını,
Zehirli dilini, yalan sözlerini al ve git!

Her kursak kalite kaldırmaz.
Alışmışsınız sizi üzene, sizi itene…
Bak bakalım sevgi nasıl yaşanır, nasıl yaşatılır.
Uzaktan izleyince dank edecek yokluğum sana.

Şimdi sessiz harfleri susturuyorum.
Herkes layığını bulurmuş.
Benim sevgim sana iki beden fazla geldi, paşam.
Git ve yalanların içinde boğul.

Gelinliğimin tülü kirpik uçlarına takıldığı,
Başka bir yarın gözlerine baktığımı gördüğün gün anlayacaksın:
Bazı aşklar sadece zaman kaybı…
Sen vaktimi harcamaya bile değmezsin!

Git ve rolünü oyna.
Kaliten ayaklarımın altında.
Çiğneyip geçiyorum.

Bittin bittin
Bittin artık sen.
Bittin...
18.09.2025 10:30

Deniz Gece Mavisi

Tebeşir Kokulu Çocukluğum

Merhaba anne,
Çocukluğumun o tebeşir kokan anılarından yazıyorum sana bu yazıları.
Kara tahta başında geçen yıllarım bir an önce bitsin isterdim; şimdi tebeşir kokusunu bile özlüyorum.
Aslında özlediğim çocukluğum.
Yeniden çocuk olamaz mıyım?
Neden tahtam mavi?
Silgim, pembe.
Ve kalemim yeşil değil benim.

Tuvalinden renkleri çalınan çocuk olmayı ben istemedim ki.
Domino taşları gibi ardımı bırakmayan hayal kırıklıklarını ben istemedim ki.
Ne güzel güneş çizerdim, kocaman.
Sonra gürül gürül akan bir ırmak,
Bahçeli bir ev, kapısında kedi.
Tabii kedi şart; bir de uzun upuzun bir çit, üstüne de bir horoz kondururdum.
Renkli çiçekler ve oynayan çocuklar...
Ne ara hayallerim çalındı benim?

Her "Acıktım" dediğimde elime tutuşturduğun salçalı ekmek ne tatlı gelirdi bana.
Hele binbir emekle yapıp sakladığın elmalı pastalar ve benim onları kaçak yeme çabam...
Sabahları olmazsa olmazımız,
Tereyağının üzerine gül reçeli olurdu.
Parmaklarımızı da onlarla yerdik.
Şimdi büyüdük ve ne reçellerin tadı var ne de tereyağının.
Ekmeğin arkasını yemeye bayılırdım;
Dişlerim yok artık, yiyemiyorum, damağıma batıyor.
Ah annem, çok özlüyorum çocukluğumu.

Bir de ufak tefek kazalarımızı...
Yaramaz bir çocuk olmasam da her düştüğümde
Cart diye yırtıp bacağıma, koluma sardığın o bezler nasıl da geçirirdi acımı.
Şimdi ilaçlar bile fayda etmiyor annem.
Keşke çocuk kalsaydım da düşünce bacağım kanasaydı ama yüreğim kanıyor annem,
Yüreğim...
Çocukluğumu özlüyorum,
Seni özlüyorum,
Huzur kokan saçlarını özlüyorum.
Annem, ben seni çok özlüyorum.
Çocukluğum umrumda değil.

Bırak elma şekeri onların olsun,
Bırak uçurtmalar göklerde kaybolsun,
Bırak tüm elmalı pastalar sana kurban olsun.
Ben seni istiyorum anne.
Ben annemi istiyorum.
Anlatamıyorum ki tarhana çorbasının tadını,
Kafama yediğim tasları,
Arkamdan attığın terlikleri...
Yine gel, terlik fırlat bana.

Yine gel, tasla vur kafama.
Ben seni özlüyorum anne,
Ama gel annem,
Seni çok özlüyorum.
26.08.2024 13:41

Deniz Gece Mavisi

Tek Adresim

Ben en çok gülüşünü sevdim
Aşka sevdaya davet eden gülüşünü
Gozpinarlarina damla damla yer etmiş bir damla gozyasiyim şimdi
Dudaklarımın içinden dokulmeyen sözcükleri kaleme almaya calisan beceriksiz sair oldu yüreğim
Hala konuşamıyor
Hala anlatamıyor içindeki senleri

Şimdi senli günlerin hayaliyle yaşayan bir bedeni taşıyorum
Her yerde kokun heryer de sen varsın
Gülüşün var kulağımın derinliklerinde
Bazen bir şarkı
Bazen bir şiir varlığın
Gecenin en kör saatlerinde
Geceye düşen cemre misali düştün yüreğime
Renkleri kayıp bir tuvali tutan ellerim
Şimdi pembeler maviler topluyor gökyüzünden
Gözlerinle Kirpiklerin arasındayım
Korka korka seviyorum seni

Evet galibasiz ilk kez seviyorum
Evet evet seviyorum
Doğru kelime bu
Sevginin ayrımı olur mu
Sevda guvercinim
Kanatlarının ucabildigi son nokta da bile ben olmak istiyorum
Sensizliğin şafağına sıkarken
Kurşunlarımi yazıp yazıp siliyorum
Aşkın şiirini
Kelimeler kayıp
Sözcükler kaygılı

Ilistiremiyorum seni hiç bir yere
Adın yakışıyor sadece yüreğime
Sevgin bir çığlık
Hislerimin aynası kirlendi yine
Ah demlikte çayı
Yürekte sevdayı soğutma kadın
Diyor du ya sair
Yüreğimde sıcacık oluşunu sevdiğim adam
Aşk yolunda tek adresimsin
Tek adresim
12.05.2024 03.38

Deniz Gece Mavisi

Tek Kişilik Azap

Ben doğruydum, sen ise sahte.
Ben tek kişilik aşıktım, sen ise flörtte zirve.
Kim yanlış yazmıştı aşkın kitabını?
Ellerin mi?
Yoksa o taş yüreğin mi?
Ardımdan döktüğün yaşlar timsah gözyaşları mıydı?
Şimdi sorular içinde kıvranıyorum.
Cevaplar her yana saçılmış,
Saçımda gri bir yalnızlık,
Ellerim bana yabancı.
Üslupsuz dilim damağımı parçalıyor.

Zincire vurulu küfürlerim
İsyanlarda.
Az sonra açılacak acılarımın demirden kapısı,
Öldüreceğim seni beynimde kiralık bir katil gibi,
Gözlerinin içine bakarak.
Tüm sadist yanlarımla seni öldürüyorum yüreğimde.
Bakma gözlerime, aşk dolu.
Sen sevmeyi ne sandın ki gittin, adam?
Neydi bende arayıp da bulamadığın?
Sende haklısın;
Ağır geldi sevgim sana.

Devam et bakalım,
Bitmeyen oyunlarına,
Yalanlara batırılmış o sahte gülüşlerine.
Düşlerin arkasına sakladığın o yüzsüzlüğüne.
Kırık bir aynada, paramparça yüzüne bakarken utanmayacak mısın?
Kendinle yüzleşmekten kaçtığın her gün, ihanetin bir tokat gibi inmeyecek mi yüzüne?
Devam et sen.

Ben mi?
Ben ölmeyi öğrendim gözlerinde,
Her bakışında biraz daha eksilerek,
Her dokunuşunda soğuk bir taş gibi kesilerek.
Sana ne anlatsam boş,
Anlamazsın ki aşkın tek kişilik bir azap olduğunu,
Bu yolda yalnız yürüdüğümü,
Sana her adımda yenildiğimi.
Ama seni sevmekten de vazgeçemediğimi anlamazsın ki.

Şimdi,
İstediğin gibi harca hayatımı,
Ellerimden kayıp giden mutlulukları izleyerek,
Kendinden gurur duyarak.
Kır, dök, parçala, dağıt beni.
Gri saçlarıma karışan hayal kırıklıklarını,
Ellerime yabancılaşan dokunuşlarını,
Ve dilimde kalan o acı tadı hissederek,
Devam et!

Birlikte ördüğümüz hayallerin enkazında,
Kendi pişmanlıklarıma gömülerek yaşıyorum şimdi.
Küfürler zincirlerimi kırar mı, bilmiyorum,
Her an biraz daha ağırlaşıyor yüküm.
Gri kapılar açılıyor içimde,
Acılarım bir bir dökülüyor ayaklarıma,
Ve ben hâlâ,
Seni beynimde öldürmenin sancısıyla uyanıyorum.

Bakma gözlerime, aşk dolu değil artık,
Kırık, dökük, paramparça.
Yüreğimde sadistçe öldürdüğüm aşkın gölgesi var.
Kendini gördün mü göz bebeklerimde, adam?
Yoksa kendinden kaçarken,
Beni mi yitirdin, beni mi arıyorsun hâlâ?
Sen hevesim değildin ki "Geçti, gitti, bitti," diyeyim.

Senin oyunların bitmez,
Sen sevmeyi ne sandın ki?
Senin gözünde aşk,
Sadece bir maskeden ibaretmiş,
Anladım,
Ve şimdi,
Gözlerimdeki son ışığı da söndürerek,
Yavaşça uzaklaşıyorum.
Devam et…
Beni, seni, bizi yok et hadi.
Doldur dilini, sık yüreğime;
Titrersem namert olayım.
10.09.2024 17:57

Deniz Gece Mavisi

Telefonla Değıl Mumla Ara

Ahım elinde tesbih olsun her çektiğinde,
Beni düşün
sitem dolu isyan şiirlerinde
Nefretim acinin çığlığına dönüşsün

Yankılansin mısralarım karanlık gecelerde,
Yıldızlar titresin yürekler sızlasın
Gözyaşların sel olup aksin,

Yanı başında dururken umarsızca,
Kırılan dualaın sessiz feryadı
İçinde biriken hüzün, dudaklarından taşsin

Sözlerimde yankılanan isyanın sesi Kulaklarında çınlasın
Göğe yükselirken feryatlarim adim izdirap olup beyninde yankılansin
her yerde her yüzde beni ara
Tesbihinin telleri kırılsin
Umutların bir bir solsun

Gözlerinde biriktirdiğin hasret ateşi,
Savrulsun rüzgarlarla
Bir gün gelsin sen de tanis aci ile
Ahım zehirli yilan olup dolansin diline
Özür dilemeye dönmesin dilin
Nefretim geceye düşsün gece sen ol
Ben gecenin en karası

Gözyaşlarım tesbih taneleri gibi,
Yıldızlara dönüşsün, yıldızlar şahit olsun,
Sana olan nefretime
Sessizce aksin zaman, yaralarına sürecek merhem olmasın
Derinleşsin içindeki çatlaklar
Göz çukurların kanli yaş ile dolsun
Ve beni ara sevgili
Ama telefonla değil mumla ara
Mumla 16.02.2024 16:29

Deniz Gece Mavisi

Temiz Yıka

Genç kadın gözlerini kocaman açtı.
Elini havaya kaldırdı, parmakları aralandı.
Belli ki sinirliydi.
İnce ama keskin bir sesle eğildi, adamın kulağına fısıldadı:

– Senin için tüm erkeklerin cenaze namazını kılarım.
Ama annem için… senin cenaze namazını!

Genç adam bu sözden çok etkilenmişti.
Ama ne demek istediğini tam anlayamamıştı.
Seviyor muydu onu, yoksa sevmiyor muydu?
O gün sustu, hiçbir tepki vermedi.
Genç kadın da adamın bu suskunluğu karşısında yavaşça elini aşağı indirdi.

Günler geçti.
Haftalar birbirini kovaladı.
Bir gün, genç kadının telefonu çaldı.
Arayan annesiydi.
Sesi telaşlıydı, titriyordu.

Genç kadın hemen bir araç bulup annesine gitti.
Eve vardığında annesi yatakta kollarını birbirine bağlamış,
İleri geri sallanıyordu.
Göz bebekleri büyümüş, sesi titrek ve korku doluydu.
Sağa sola bakıyor, ürkekçe irkiliyordu.

Genç kadın o an anlamıştı…
Artık doktora gitme zamanı gelmişti.

Beraber hastaneye gittiler.
Doktor, annesine "duygu durum bozukluğu" teşhisi koydu.
Genç kadın yıkılmıştı.
Artık onu yalnız bırakamazdı.
Kendinden önce annesini düşünmeliydi.

Oysa bir ilişkisi vardı;
seviyeli, mutlu bir birliktelikti.
Ama uzun uzun düşündü.
Sonunda içinden geçenleri kendine itiraf etti:

– Hayır… Anneme bunu yapamam.
Şu an evlenemem.
Bu bencillik olur.
Hem... el adamı kaç gün izin verir anneme bakmama?
Evde kalmasına razı olur mu hiç?
Hayır… evet, evet... bitmeli!

Bu düşüncelerle indi merdivenlerden.
– Bir hava almalıyım, dedi.
Ve kendini sokağa attı.

Tam o sırada… genç adam aradı.

– Bir saat sonra aynı kafede buluşalım, dedi.

Genç kadın şaşırmıştı.
Ne diyecekti ona?
Merak etmiyor da değildi.
Ama annesi…
O daha ağır basıyordu.

İçinden geçirdi:
– Bakıcı mı tutsam?
Ama hemen ardından gelen düşünce yüreğine çöktü:
– Ya döverse… Televizyonda çok gördüm.
Hayır… hayır… ayrılacağım.

Kafeye gitti.
Tam masaya oturacakken genç adam diz çöktü.
Konfetiler patladı.
Kalabalık şaşkındı.
Genç adam gülümsedi, gözlerinin içine baktı:

– Benimle evlenir misin dedi.

Bir anda sessizlik oldu.
Genç kadın ağlamaya başladı.
Adam bunu heyecanına verdi.
Ama genç kadının dudaklarından dökülen tek kelimeyle
her şey sona erdi:

– Hayır.

Ağlayarak kafeyi terk etti.
İçeride herkes sus pus olmuştu.
Genç adam hâlâ diz çöküyordu.
Olduğu yerde kaldı, kalkamadı.
Yalnızca gözleri doldu...

O da ağlayarak eve döndü.
Annesine her şeyi anlattı.
Annesi sinirlendi:

– Boş ver, zaten deli annesi vardı.
Başınıza bela olurdu.
Bırak gitsin.
Sana kız mı yok evladım dedi.

Teselli etmeye çalıştı, ama nafile.
Hiçbir söz teselli edemedi…

– Bana bir açıklama yapacak, yapmak zorunda, dedi genç adam.
Ve genç kadının kapısına dikildi.
Hesap sorar gibi sordu:

– Neden?

Genç kadın derin bir nefes aldı.
Ve o gün, adamın anlayamadığı o tek cümleyi,
O fısıltıdaki gerçeği, nihayet açığa çıkardı:

– Kavga ettiğimiz, tartıştığımız o gün sana ne demiştim hatırlıyor musun?
"Senin için Tüm erkeklerin cenaze namazını kılarım."
Ama annem için…
Seninkini…

Genç adam, o an her şeyi anladı.
Ağlayarak merdivenlerden inerken
Son kez genç kadının gözlerine baktı.
O gözler…

"Gitme."
der gibiydi.

Koştu, sarıldı.
– Ben öldüm.
Sen bugün benim cenaze namazımı kıldın.
Hoşça kal, dedi.
Ve alnından öptü.

– Belki başka bir bahara...

Genç kadın hıçkırıklar arasında haykırdı:

– Gitme!

Ama adam çoktan gitmişti…

Bazen sorunların tek çözümü olduğunu sanırız,
O çözüm uğruna kendimizi yıpratırız.
Belki de bir şans verilmeliydi.
Ortak bir yol aranmalıydı.

O gün, genç kadın hayatının en ağır gerçeğiyle yüzleşti.

İçeri girdiğinde annesi dikkatle baktı yüzüne:

Titrek bir sesle
–Kızım… sen ağlamışsın dedi.

Genç kadın
–Ağlamadım anne.
Sadece…
O gitti.
Ben de ayak izlerini yıkadım dedi.

Annesi bir anda sesini yükseltti:

– Temiz yıka kızım!
Temiz yıka!
Geleceğinde tek leke olmasın…
Temiz yıka…
28.07.2025 11:09

Deniz Gece Mavisi

Temmuz Gülüşlüm

Bir gülüşü var dı
kelebek görse ömrü uzar dı
bir bakışı var dı
sanki çağlayan volkan
derinden ve içten dizeleri var dı
bazen küçücük bir çocuk
bazen vurdum duymaz asi
hayatın bam telinde yalın ayak yürüyüşü var dı
rüzgara kafa tutuşu
yüreğindeki gizleri saklayışı
ama bir can deyişi var dı
canım kırk yerinden yırtıldı

Yine bana canim desene
Uzansana hayallerime
Mesafelerin inadına yakın çok yakın olsana bana
Hadi temmuz gülüşlüm
Yeniden gülsene bana

Gülüşün diyorum
İçimdeki deli tayları dort nala koşturuyor
Bakışın yüreğimi eritiyor
Hele kulağıma fisildayisin
İçime ılık ılık doluyor
Hadi gül yuzlu adam
Gulusunle açsın gamzelerimde çiçeklerim
Gelmeyen bahara inat

Deniz Gece Mavisi

Tenimin Tuzlu Coğrafyası

Rüzgarın hafif dokunuşunda bulutlar dans ediyor
Aşkın melodisi gitarimin tellerine takili
Yakamozlar denizin kuytusunda gizleniyor
Hüzün yağiyor damla damla içime

Şarap kadehimde dudaklarının izi solmuş
kırmızıya boyanmış tüm hayallerim
Gitarın melodisi gecenin matemine karışıyor
Sonsuz boşluğa dalıyor bulutlu gözlerim
Yağmur damlaları düşüyor tenimin tuzlu cografyasina
Sessizce çatlıyor yuregimin fay hatları
Ayrılık acısına karışıyor cigliklarim içimdeki derin kuyulardan çıkamıyorum sessizlik sensizlik kulaklarimdaki melodi
Çıldırtıyor beni
Susun diye de bagiramiyorum

Icimde umutlar beliriyor güneşin dogusuyla
Şiir oluyor dilimden dökülen her hece kalbim sancıyor
Dilim aciyor
Rüzgarın sesinde duyuluyor ayrılığın hüznü,
Umudun ışığı gözbebeklerime kuruluyor

Bulutlar sevdayla dolup taşiyor gökyüzüne
Aşkın ritmiyle çarpıyor yeniden yüreğim
Kirmizi şarabın o sehvetli tadı dudaklarımda kalıyor
Gece sarıyor beni Yıldızlardan emanet alınmış kollarıyla
Ve ben hoş oluyorum
29.01.2024 11:42

Deniz Gece Mavisi

Tepetaklak

Bir umuttur senin adın
Bir düş
Bir hayal
Mavi badanalı yüreğimin tek pembesi
Sözleri ilmek ilmek kalbime akan yar

Yokluğunun ayazında
Varlığına hasret geçiyor saatlerim
Avuclarim semada
Dileklerim hep sen
Sanki bir filmin jenerigini yaşıyorum

Aklıma sen gelince
Bir söz kıvranıyor dilimle dudağım arasında
Tepetaklak
Tepetaklak düştün ya yüreğime
Palas pandiraz girdin ya hayatima
Çocuk ellerimi arkama saklamayı bile unuttum ben

Oysa izleyecektim seni uzaktan
Gülüşünü
Bakışını
Rüzgarda yüzüne değen saçını
Beni görünce kızaran yüzünü
Çocuksu hallerini
Merhametini
Ama en çok sende ki beni
İzleyemedim

Şimdi alfabede ki tüm harfleri tek tek toplayıp yıldız niyetine gözlerine koymak
Ellerini avuç içlerimde ısıtmak
Aciyan kanayan içinde yer etmiş
Tüm karanlıklarını siyahlarını maviye boyamak istiyorum

Sesinin kulagimla dansa başladığı gece başladı herşey
Ben bir şiir
Sen bir şair
Her kalem hareketinde irkildim
Sonra damla damla aktı sesin kulağıma
Bir çatlak bulup doldu yüreğime

Şimdi biliyorum ki
Duyduğum tüm seslere sagar
Tüm gözlere körüm
Seni duymak
Seni görmek
Ve seni benim bilmek istiyorum
Hadi kapat tüm ışıklarını şehrin
Yüreğim aydınlatsın önümüzü
26.04.2024 09:45

Deniz Gece Mavisi

Teslim Oluyorum

Demini almış bir aşkın
Demini alamamış yanlarından yazıyorum
Çiğ ve kekremsi kokuyor yokluğun
Canhıraş bir acının kozasını yırtma çabası veriyorum
Kana bulanıyor ellerim
Titrek ayakuçlarim
Dudaklarıma savaş açmış
Ayaklarım gitmek istiyor
Ellerim prangalar takıyor gitme diye
Kayıp bakışlarımı toplamaya çalışıyorum.

Bir taş gibi ağır suskunluk,
Yankısı vuruyor yüreğimin duvarlarına.
Her nefes bir inilti,
Her adım bir çöküş...

Yıldızlar göz kırpıyor,
Sanki biliyorlar yitik düşlerimi.
"Gel," diyor rüzgar,
"Gel de bırak yükünü bana."
Ama nasıl bırakılır yük?
Nasıl vedalaşılır umutla?

Aşkın deminde demlenmeyen yanlarım
Savrulurken geceye,
Bir adım atıyorum.
Ayaklarım tereddütte,
Ellerim hâlâ prangalı...
Ve bitiriyorum hayatla ölüm arasındaki mücadelemi,
Sen kazandın diyemese de dilim
Sen kazandın hayat,
Teslim oluyorum acılara
Sen kazandın.
10.02.2025 11:40

Deniz Gece Mavisi

Tıklım Tıklım Doluyum Sana

Henüz yokluğunu kabul edememiş yanlarımla yazıyorum, gönlüm hâlâ "sen" diyor.
Yine umut çiçeklerim solgun,
Sevinç nidalarım sancılı.
Tamamlanmamış, eksik kalmış yanlarım köşe başı manzaralı.
İçime doluyor umut,
"Ya," diyorum, "o da beni…"
Neyse, o kadar çok sorular yankılanıyor ki beynimde…
"Sen" deyip tamamlayamıyorum hiçbir şeyi.

Gecenin matemine düşüyor sensizlik,
Sancılı ve acı, dilimde prangalı sözcükler.
Anılar gelip çakılıyor göz kapaklarıma,
Kirpik uçlarımda hasret.
Bu ne bilinmez bir bilmece…
"Sen"ler kayıp,
"Ben"ler sancılı.
Adımın yanına en çok yakışan sevdam…

Ayın gülüşünde gördüğüm yüzün,
Çenendeki gamzen,
Dudağımın kenarındaki öpücük izin bana hatıra kaldı.
İnsan her nefeste sever mi,
Özler mi?
Yine akşam oluyor, sen manzaralı yüreğimde.
Yıldızlar bir bir kayboluyor gök gözlerimde.
Koca şehrin sokaklarında sensizlik kol geziyor.
Ellerim boş, avuçlarımda yalnızlık.
Kirpiklerimde hüzün, her damlası hasret dolu.

Gözlerim arıyor seni, her köşe başında,
Ama sen yoksun, sadece anılar var.
Çekiyorum içime nefes nefes özlemini.
Her solukta biraz daha eksiliyorum,
Her solukta biraz daha "sen" oluyorum.

Biliyorum, sevda bir kere düşer insanın yüreğine,
Her adımda, her bakışta yeniden canlanır,
Ve her solukta yeniden doğar.
Ama sensiz, hep yarım kalıyorum.
Eksik puzzle'ın eksik parçası sensin.

Belki bir gün, belki bir vakit,
Buluşuruz o eski yerlerde.
Ama şimdi, bu gece, bu an,
Sadece hasret, sadece özlem var içimde.
Sana tıklım tıklım doluyum.
Ellerim,
Yüzüm
Ve yüreğim "sen"lerle dolu.

Anlatamaz satırlar, kalbimdeki duyguları dile getirmek için "sen" gerek.
Belki de hiç bitmez hasretin şiiri,

Belki de hiç son bulmaz hasretim.
Mısra misra yankılanırım dilinde, dudağında, kulaklarında.
Hasretin bir adı var mı bilmem,
Ama bir kokusu var, teninin kokusu.
Ve sen güven kokuyorsun kadın.
Her santimin, güven veriyor bana.
18.08.2024 18:29

Deniz Gece Mavisi

Tik Tok

Tik tok kötü değil,
Sen kötüsün
Tik tok yalan değil,
Sen yalansın

Tik tok sahte değil,
Sen sahtesin
Tik tok bir araç değil,
Kullanan sensin

Tiktok tiktok
Yalancılara bahanen çok
Tiktok tiktok
Masal anlat, bitmez çok!

Tik tok karanlık değil,
Sen karanlıksın
Tik tok uzak değil,
Sen uzaktasın
Tik tok boş değil,
Sen boşsun
Tik tok değişmedi,
Değişen sensin!

Tiktok tiktok
Maskeli yüzlerin çok
Tiktok tiktok
Çoğunun vicdanı çoğunun kalbi yok

Tik tok yalan değil,
Sen yalansın
Tik tok kötü değil,
Sen kötüsün
Tiktok tiktok
Tek bir gerçeğin yok
23.04.2025 20:05

Deniz Gece Mavisi

Tiktok Sevgili Yapma Sanatı

Önce bir merhaba demelisin,
Parmak uçlarında saklı, sessiz bir cesaret,
Sonra ortak nokta bulmaya çalışmalısın,
Algoritmalar yollar, aşkı bulur belki de tam isabet.

Şiir okuyorsa şiirine, şarkı söylüyorsa şarkısına iltifatlar etmelisin,
Hediye yağmuruna tutmalısın, önce tek tek, ara ara.
Dikkatini çekmelisin, ilk teşekkürü ettikten sonra doğru yoldasın,
Devam, kazanova, kim tutar seni!

Herhangi bir şeyi bahane edip eklemelisin,
İlgi alanı ne ise hemen ona yönelmelisin.
Sonra bunu göstermeli, hatta onunla ortak noktalar bulup bunu ona söylemelisin.
Bir bahane daha, özelindesin.

Önce bir kahve yollamalısın,
Sonra esprili bir söz: "40 yıl hatrım var artık sende."
Ve sohbet koyulaşmalı,
Her gün sabah ihmal edilmeden günaydın,
Akşam da iyi geceler mesajı atmalısın.

Sonra, kendine iyice alıştırdığın anda
Çekmelisin kendini.
Ölü balık taklidi yapmalısın,
Sana hiçbir yerden ulaşamayıp endişelenmeli.
Bak, burası çok önemli.
Bir gün sonra yazmalısın,
Aynen şöyle: "Ya, kusura bakma, acil bir işim çıktı. Telefonun paketi bitmiş, ulaşamadım."
İşte telefonu da kaptın, kazanova,
Devam, devam!

Sonra yavaş yavaş, avına temkinli adımlarla yaklaşan kaplan gibi
Sohbet etmelisin, doğru zamanı yakalayıp
Ona sevgi sözcükleri sarf etmelisin.
Nabzını ölçüp, kızmıyorsa devam etmelisin.
Ve "Benimle çıkar mısın?" demelisin, ama öyle sıradan değil,
Çiçekli böcekli sözler, içine bir kalp ve teklif.
Harikasın,
Nihayet kaleyi fethettin!

İşte sevgili yapmak bu kadar kolay,
Ama kolay olmayan ne, biliyor musun, kazanova?
O sevgiye layık olmak.
Annesi gibi sevebilecek misin?
Babası gibi koruyabilecek misin?
Ya abisi gibi ortalığın anasını ağlatabilecek misin?

Mesela, üzüldüğünde saatlerce onu teselli edebilecek misin?
Ağladığında onunla ağlayıp, "Kurban olurum sana, ağlama" diyebilecek misin?
Onu herkese karşı savunabilecek misin?
Herkesi ve her şeyi onun mutluluğu için elinin tersiyle itebilecek misin?

Hastalandığında sabahlara kadar elini tutup başucunda bekleyebilecek misin?
Aşk, cesurların işidir.
Maçanın yemediği aşkın dublörü olma, adam.
23.09.2024 12:09

Deniz Gece Mavisi

Toprak Kokusu

Toprak, sevdiklerimizi aldığı için mi bu kadar güzel kokuyor,
Yoksa her dokunuşunda, hasretin izlerini mi taşıyor?
Bir rüzgar gibi sarıyor beni, içimdeki boşluk,
Ve her adımda yokluk doluyor nefes gibi yüreğime,
Damla damla akıyor özlemle gözyaşlarım.

İlk defa gittiğim yol,
Tattığım acı,
Tarifsiz bir dil gibiyim,
Dönüyor ama konuşamıyorum.
Özlemi anlat deseler bana,
Gözlerini,
Sözlerini,
Ellerini der susarım.

İnsan, kaç kere özler hayalindeki gözleri,
Kaç kere bekler bir sesi duymayı,
Kaç kere arar o tutup bıraktığı elleri?
Güllere kokusunu veren kim?
İşte yine hasret doluyor iliklerime.
Çığlık çığlığa yalnızlık.

Bu gece, her şeyin sayımını yapıyorum,
Kaybettiklerimi soluyorum,
Acıları soluma alıyorum,
İçimde hissediyorum kırılan camdan duvarları.
Her köşede, her sessizlikte arıyorum umutlarımı,
Hasretin bir adı olsa, babam olurdu diyorum sessizce.
Yağmurlar yağıyor yüreğime,
Hasret, babam kokuyor.
24.04.2025 16:00

Deniz Gece Mavisi

Topraklar İhaneti Affetmez

Bir gün sevgilim, bir gün
Ben olmayacağım yanında.
Öpücüğümün serinliğiyle uyanmayacaksın sabahlara,
Ben olmayacağım yatağına kahvaltını getiren.

Benim yanımda bir başkası,
Parmağımda onun saadet halkası olacak.
Oysa ne hayallerimiz vardı:
Uzun, upuzun olacaktı gelinliğimin tülü,
Merdivenleri süpüre süpüre inecektim.
Ne sıkan ayakkabım,
Ne de beğenmediğim makyajım umrumuzda olmayacaktı.
Nasıl da ezberlemiştik…
"Sana bu kadını eşin olarak kabul ediyor musun?" deyince
Nikâh memuru… önce susup sonra haykıracaktın!
Ben de o fırsattan istifade edip ayağına basacaktım.

Şimdi sensizim.

Hangi bulutun yağmuruydu bu ayrılık?
Hangi yüreğin karasıydı bizi ayıran dil?
Hangi kahrolası kurşundu soluma saplanan?
Sırtımdan ansızın hançerleyip giden el kime aitti?
Neden?
Neden yarim neden el oldun bana?

Hangi kollar açıldı sana?
Hangi yüreklerde demledin yüreğini?
Hangi çarşaflarda bıraktın
Sevgimizin bekâretini?

Söyle be!
Söyle, kim için bizden vazgeçtin?
Değdi mi?
Bir gecelik heves uğruna…
Değdi mi?

Zembereği bozuk bir saat gibiyim.
Tek doğru mu kaybettim?
"Bir gülle bahar gelmez," demişti annem.
Bilemedim...
Beni, ben bitirdim.

Ahım ayağına zincir olsun,
Sevgim diline kilit!
Öyle bir git ki...
Mevsim hazan olsun.
Ve üzerine dikecek tek gül de solsun!

Topraklar ihaneti affeder mi sanıyorsun?

Şimdi…

Mezar taşını ellerimle yazmak nasip olsun diye dualar ediyorum.
Ben o mezara;
Sevgimi,
Aşkımı,
Geleceğimi gömüyorum!

Ve yazıyorum titrek parmak uçlarımla mezar taşına:

"Ey yolcu!
Burada, bir beden, bir kalp değil…
İhanet yatıyor.
Bir kere tükürmeden geçme!"
24.07.2025 14:50

Deniz Gece Mavisi

Tövbe Et Af Dıle

Ben senin şiirin oldum da
Sen benim şairim olamadın
Ben sana aşk ile baktım da
Sen gözlerimde bir kere kaybolmadin
Ben seni ferhatin yandığı ateşlerde kor bildim de
Sen yüreğinden bir damla su vermedin
Ah be sevdam ben sana canım dedim de
Sen canıma cansın demedin

Yürek yangimin Ateşi adam
Soyle neydi bende arayıp da bulamadığın
Neydi her gece gözlerine bakarken
Bırakıp gitmelerin
Sana yazdığım onca şiire gülüp geçmelerin ney di be adam
Sen şairim değil şiirim bile olamazdın da
Yürek düştü bir kere aşkın narina
Yandı kül oldu
Yusufun atıldığı kuyularda kaldı hayallerim
Umutlarım yara aldı

Ben senin beni sevebilme ihtimalindeki
İhtimali bile seviyorken
Sen sevgi mi basit mi gördün
Gözyaşlarım da mi isitmadi o taş kalbini
Ben aşka çıkan bütün yollara adını yazarken
sen ayrılığa adımı nasil yazdın

Hiç mi elin titremedi
Hiç mi vicdanın kanamadı
Hiç mi canın yanmadı
Ben seni severken
Ben sen olmuşken
Gözlerime bakip da nasil dedin bana dost kalalım

Sen benim dostum değil
Düşmanım bile olamazsın adam
Bizim davamız mahşere kaldı
Şimdi tövbe et af dile
Allah affeder Ben asla
22.12.2023 14:28

Deniz Gece Mavisi

Tövbekar

Hayat ne tuhaf değil mi?
Kimi sevgiden boğulur, kimi sevgiye hasret kalır.
Dönüp bakınca giden yıllara, insan bazen kendiyle kavgaya tutulur.
Yanlışlarım doğrularımın ipini çekerken anladım, gerçeklik diye bir şey yokmuş. Sevgi denen şey kocaman bir yanılsamaymış.

Herkesin işine yaradığın kadar varmışsın. Misyonlar farklı olsa da roller hep aynıymış.
Gülmek anlık bir eylemmiş, mutluluk denen şey kocaman bir yalanmış.

Herkes bir gün gidermiş, gitmeyen tek yürek anneymiş.
Annemin beni koşulsuz şartsız sevdiğini anladığım gün öğrendim.
Zaman içinde yaşadım ve gördüm ki, elini tutan o eller bir gün oluyor.
Sana "yanındayım" diyen diller, arkanı dönünce başkasına sakıyor.
Seni mutsuz eden o insanlar, sen mutsuzken başkasını mutlu ediyor.

Bir kitapta okumuştum:
"Seni üzen birinin mutlaka mutlu ettiği birileri vardır.
" Peki madem birileri var, neden hala ısrarla o yürekteyiz?
Bizi koyduğu o yerde neden ısrarla duruyoruz?
Seni sevmeyen birinden sevgi dilenmek, gurursuzluk değil mi?

Şimdi "Aşkta gurur olmaz" dediğinizi duyar gibiyim.
Aşkta gurur olur, en çok aşkta gurur olur. Seni sevmeyen bir insanın hayatında var olmaya çalışmak gurur değil, yüzsüzlüktür.

Belki zaman içinde kırıldı yüzüm, kanadı vicdanım.
Belki yara aldı en güzel düşlerim. Ama asla yüzsüz olmadı yüreğim.
Şimdi siz aşkın adını yüzsüzlük, sevginin adını samimiyetsizlik ve acının adını mutluluk koyuyorsunuz ya, ben kendimi azlediyorum.
Buysa sevgi, buysa aşk ve buysa mutluluk, sevmeyin beni.
Ben aşka tövbekarım.
Tövbekar
02.05.2024 16:34

Deniz Gece Mavisi

Tövbeler Olsun

Bülbülü altın kafesede koysan
Vatanım dermiş ya sende benim Vatanımmıydın
Seni unutamıyor olmam kader mi yoksa aciziyet mi,
Adı ne içimdeki senlerin?
İhanetin dalga misali vururken yüreğimin sahillerine
Yüreğimin hala sen demesinin anlamı ne

Neden unutamıyorum seni
Neden hala bakıyorum resmine gizli gizli
Oysa nefretimin ateşi hala sıcak
Benimle kurduğun hayalleri başkalarıyla yaşamanı kaldıramıyorum
Şimdi gelmiş affet beni diyorsun
Pişmanım diyorsun
Kaldığımız yerden devam edelim diyorsun
Güle başka isim versen gül kokmaz mi yine

Ben ihanetini yok mu sayiyim
Her gece yumrukladigim duvarlara
Kırılan parmaklarıma
Saçıma dolan aklara nasıl hesap veriyim
Düşünmedin değil mi
Benim dogurmadigim senin bile olmayan kıza
Nasıl kızım dedin sen
Hadi sil gözlerimden ihanetini
Sil yüreğimden nefretini
Hadi al saçıma dolan aklari
Alamazsın sen
Düştüğün o çukurda gebermeye mahkumsun sen
Seni ve ihanetini hiç ama hiç unutmuycam

Bir gün bende evlenicem
Bir kızım olacak ve adını çağla koyucam
Kızımın adını her duyduğunda için yanacak
Geçmişin tokat gibi vuracak yüzüne
Hatırladın mı
Bir kızımız olsun burnu bana gözleri sana benzesin derdin
Annemin adını koyalım
Şimdi annenin adi kızımın kimliğinde olacak ama baba hanesinde senin adın olmayacak
Dal rüzgarı
Toprak yağmuru affeder belki bilemem ama
Ben bana yaşattıklarını asla affetmiycem

Bir sabah yatağında doğrulup adımı istemsizce anarken anlayacaksın
Bazı tenler mutluluk versede
Asla huzur ve sevgi veremez
Ona her sarıldiginda beni hatırlamak ne demek sende öğreneceksin
Ölmeden ölmek ne demek
Duvarları yumruklamak ne demek
Uykusuz gecelerin nasıl kanattigini sende öğreneceksin
Sakın kapıma bir daha gelip yalvarma
Affetmedim affetmiycem seni asla

Ama sen hesap veremiyceksin
Boş kalan ellerime
Ağlamaktan kör olan gözlerime
Ve ihaneti reva gördüğün yüreğime
Hesap veremiyceksin
Çünkü ben seni adam gibi sevdim
Ve sen kahpece gittin
Git şimdi

Ne ruzgarimda
Ne yağmurumda
Nede denizimde yoksun
Senin gemilerin çoktan alabora oldu
Bedenin toprak ruhun rüzgar olsun
Saçımı bir daha açarsam tövbeler olsun
Git benden
Git artık
Ben böyle kaderi
Ben böyle alın yazısını silip atarım
Git artık
Cehennemin dibine kadar yolun var
Git Git git benden
27.07.2024 16:10

Deniz Gece Mavisi

Tutarmısın Ellerimi

Gecenin bir vakti uyandığımda seni yanımda görmek istiyorum.
Dilimden dökülen her sözcüğün senin yüreğinde filizlenmesini istiyorum.
Ben seni an be an, her saniye, her salise sevmek istiyorum.

Küçücük kalbime inat,
Seni kocaman kocaman,
Tüm çocuk yanımla kucaklamak istiyorum.
Gözlerinden yaşlar süzülüp dudaklarına yol aldığında, yanağımla silmek istiyorum.

Tenimin tuzlu coğrafyasında parmak izlerinin at koşturmasını hissetmek istiyorum.
Damla damla yüreğine akmak, bir şarkının nakaratında seni bulmak ve gözlerinin içine gözlerimi mühürlemek istiyorum.

Gördüğün her yerde ben olmak istiyorum: saçını taradığın tarak, dudağına sürdüğün ruj ve yakana taktığın broş bile olmaya razıyım.
Yeter ki tenin değsin tenime, kokun sinsin bedenime.

Arşın arşın aşkınla dolsun bedenim, her hücrem varlığına şükretsin.
Ben seni bu kadar çok severken, senin de elimi sıkı sıkı tutmanı istiyorum.
Üşümüş ısıtıyorum bahanesiyle bile olsa, tutar mısın ellerimi
07.06.2024 10:12

Deniz Gece Mavisi

Türk Kızıyım

Ey uğruna can verip can alınan bayrağım,
Ey göklerin nazlı gelini,
Sana andım olsun ki,
Nefes aldığım her an sinemde yakut misali parlayacak varlığın.

Namusumuz uğruna toprağa düşen şehidim,
Sök bir kere daha toprağın kara bağrını,
Ruhu mücerret gibi fışkır, yak yüreğimi!
Haykır bir kez daha:
Şehitler ölmez, vatan bölünmez!

Ben Türk kızıyım,
Atamın umuduyum.
Bakışımda cesaret,
Göğsümde iman var.
Ecdadımın kınası, yiğidimin türküsü var,
Bir hilâl uğruna titrer her nefesim.
Dökülür gözümden kan ile yaşım.

Ben Türk kızıyım —
Anadolu'nun taşında izim,
Rüzgârın sesinde adım var.
Bir çocuk gülse huzur bulur,
Bir asker düşse yanarım.

Ben Türk kızıyım —
Siper olur yüreğim vatana,
Kefenim ay yıldızlı bayrağa emanet.
Anamın duası, babamın gururu,
Bir milletin dirilişinde ben varım.

Ve bilsin dünya,
Ne fırtına söker kökümü, ne ateş yakar özümü.
Ben Türk kızıyım —

Damarlarım da Atamın kanı,
Yüreğimde vatan aşkı
Eğilmez başım,
Çünkü ben Türk kızıyım,
Toprak anam, bayrak nişanem benim,
Vatan için doğdum, vatan ölürüm..
11.11.2025 03:41

Deniz Gece Mavisi

Uçun Kuşlar

Saçlarımın her telindeki hasreti söyleyin ona;
Kızaran yüzümü,
Üşüyen ellerimi,
Onun için atan kalbimi,
Onsuz nefes alamadığımı,
Söyleyin ona;
Gelsin görsün ne haldeyim.

Kırılsın bütün aynalar;
Yıkılsın bütün yollar;
Dolsun saçlarıma aklar;
Vursun dizlerimi hayat.
O gitti, gelmeyecek;
"Seni hiç sevmedi" demeyin bana.

Bıçağın iki yanında umut;
Bir yanım hep kanamalı;
Şirazesi kaymış ellerim;
Ferini kaybetmiş gözlerim.
Solgun şimdi tüm resimlerim;
Oysa binbir renk vardı tuvalimde.
Acılar siyah, hüzünler beyaz şimdi;
Kaybolmuş bütün renkler.

Adının üstünü kalın kalın boyuyorum;
Çatlıyor her bir harfin üzeri;
Ve damlıyor yüreğime.
Sen hiç kanayan harf gördün mü?
Ya kanayan bir şiir?
Ben gördüm.

Yandığı kadar cesur,
Kırıldığı kadar keskin,
Göz açıp kapayıncaya kadar
Yok olan bir şeydi senin varlığın;
Ve ben varlığında bile yokluğunu yaşadım.

Şimdi senler yamalıyorum yüreğime;
Yama tutmuyor adın.
Bir bir atarken teğeller,
Kırık parmak uçlarım kanıyor.
Bir damla kan ile yıkıyorum gidişini;
Gidemediğim gençliğim ile siliyorum
Acı izlerini.

Unutmaya meyil etmiş bir yüreğin
Sessiz diliyim;
Ama ben ne seni unutabiliyorum,
Ne de çekip gidebiliyorum.
Ben yokluğundaki varlığına hasreti bile sevmiştim;
Bana hasret deme sen derim;
Cevap veremezsin, adam.

Sorma bana hasreti;
Sorma işte.
Uçun kuşlar, uçun ve
Bana yarimi getirin;
Özledim.
Özledim.
Çok özledim onu.
30.05.2024 09:26

Deniz Gece Mavisi

Uçurtmalar Ölmez

Ben şiir yazmak için yaratılmışım
Dudaklarım
Gözlerim
Yüreğim şiir
Bazen umutlarimi dilimin bagciklarinda Çocukmuscasina sallıyorum
Bazen kaydıraktan kayıyor mutluluklarım
Elma şekerinin tadını bilmeyen Çocukluğuma inat başını okşuyorum zaman zaman içimdeki küçük kızın
Geçti diyemesem de geçeceğini biliyorum

Harf harf dökülüyor kelimeler
Her satır başında derin bir nefes alıyorum
Her mısra bambaşka diyarlara açılan bir kapıya dönüşüyor
Her kıtada üzerini örtüyorum acıların mutsuzlukların
Masallara inat hikayeler yaziyorum
Riya denizinden uzakta gerçeklikle başbaşa
Sofram da aş oluyor hayallerim
Ekmegime katik oluyor tecrübelerim
Sırtımdan çıkarttığım hançerler
Tecrübe haneme birer çentik olup takılıyor

Nefes nefese şiir olur mu
Diz dize göz göze el ele şiirler yaziyorum
Her şiir de yeniden doğup
Her şiir de yeniden keşfediyorum dilim le dudagimi
Gözlerimin maviliğinde bir martiyla dalıyorum sohbete
Sonra sözlerimin kıyısında buluyorum kendimi

Yakamoza inat
Yıldızları bir bir takıyorum
Şiirlerimin saçlarına
Yinede umut diyorum sessizce
Umutsuzluğun kulağına
Ve haykırıyorum
Yeşil deniz
Beyaz gökyüzü ve pembe bulutlara
İmgelerin kuyruğuna bağlayıp uçuruyorum gökyüzüne
Kuyruğuna umut bağladığım
Uçurtmami
Uçurtmalar ölmez değil mi
Uçurtmalar ölmez
04.03.2024 19:51

Deniz Gece Mavisi

Uğur Böceğim

Bir ekim akşamıydı gelişin
Beni böyle alt üst edişin
Unutmak mümkün olmadı seni
İki kelimemden biri oldun
Sen uğurum uğur böceğim oldun

Ansızın geldin kondun yüreğime
İçim varlığınla ılık ılık oldu
O tatlı o sempatik hallerin
Sormak gelmedi aklıma kimsin nesin
Kapıldım gittim sana
Geceler sabah olmayı bilmedi
Dilime dolandı bir şarkı maşallah
Maşallah uğurum maşallah

Çocukken de çok severdim uğur böceklerini
Hep inanırdım şans getirdiklerine
Renklerine bakmaya doyamazdım
Sen gecemin uğuru uğurlu gel hep bana
Eğer rüyaysa yaşadıklarım hiç uyandırma beni
Bırak seninle kalayım

Şimdi bütün kelimeleri önünde diz çöktürmek istiyorum
Ayı geceye mahkum etmek
Yıldızlara seni gösterip işte bu benim yıldızım demek istiyorum
Adını yüreğimin tamda ortasına sevgiyle yazmak istiyorum
Her ağaca yaşayan her canlıya seni anlatmak istiyorum

Aptallık belki de ahmaklık olsun

İçimdeki duamın amini ol istiyorum
Bir hasret sıcaklığında dol istiyorum ciğerlerime
Başımı rüzgarlar değil sen döndür istiyorum
Evet ben içimdeki seni sana anlatmayı istiyorum
Ya sen içindeki beni anlatabilir misin
Söyle uğur böceğim anlatabilir misin

Deniz Gece Mavisi

Umudum Hayalimsin

Nasıl anlatsam ki,
Ben deyip susuyorum
Söyleyemiyorum düşüncelerimi
Kelime hazinem yetersiz kalıyor
Ben susuyorum,
Sen üşüyorsun
Sen üşüdükçe yüreğimin başkenti yanıyor
Sen üşüdükçe, ben korkuyorum
Ben deyip susuyorum.
Bir bilsen, bir görsen içimdeki yerini
Sende kıskanırdın kendini
Kelimeler anlatmaya yetmediği için
Ben deyip susuyorum
Ben sustukça sen gidiyorsun
Sen gittikçe ben ölüyorum.

Ve sen öldükçe yüreğimden bir bir ölü kuşlar uçuşuyor
Aç kurtlar bedenimi parçalıyor
Agır geliyor kelimelerin kifayetsizliği
Avuç içlerimde sakladığım umut kelebeklerim çaresiz
Duvara anı niyetine astığım gülüşlerim naçar
Dona çekmiş tüm yarınlarım
şavkında yine ayın ayak parmak uçlarım
Acının beden bulmuş hali benimkisi
Ne yana baksam kırık dökük onlarca anı
Ben beni bile bulamıyorum

İsot kokuyor ellerim
Yaralı tüm bedenim
Oysa bir seviyorum sözüne kalacak tı içimdeki senlerim
Konuşamadın
Konuşamadım
Sen bana kal
Ben sana gitme diyemedim

Şimdi dilimi zincire bedenimi kilitlere vuruyorum
Cesedimi sürüklüyorum
Çürümeye yüz tutmuş sevdama inat
Ölmek değil de içimde seni öldürmek koyuyor bana
Yırtıyorum acının ar damarını ve içinden çıkarıyorum seni
Tıpkı anne rahmini parçalayıp çıkan bebek gibi
Sen bir tek kıyamadığımsın bir tek vazgeçemediğim

Öyle çok seviyorum ki seni,
Söyleyemediğim tüm sözler için affet beni,
İçimde sen,
Aklımda sen,
Düşümde sen
Her şey de sadece sen,
Ne yöne gitsem sen,
Tüm sokaklar, tüm umutlar sana çıkıyor.

Sen yaşa, yüreğimin en güzel yerinde
Umutsuzluklar bırak kalsın dünde
Yelkenler fora, aşk olsun rota
Demir alalım yeni maviliklere

El ele uçsuz bucaksız hayaller kuralım,
Seraplara dalalım, çıkmayalım,
Ellerim ellerinde,
Gözlerim gözlerinde, sen vazgeçemediğim
Sen arkamı dönüp gidemediğim
Sen umudum, hayalimsin

Deniz Gece Mavisi

Umudundan Öpsene Yarınlarımı

Yaralarımdan kan damlama serenatlarından farksızdı!
Senin bana gülümseyip, yanımdan bir yabancı edasıyla gidişin.
Oysa, yeşilin en mavisine boyalıydı tırnak uçlarım!
Nasırlarıma kadar balçığa batmış bir bedendi,
Sana olan sevdalı yüreğim.

Memelerimden içirdiğim süte kan karıştırışın dün gibi aklımdaydı,
Acının kerpeten'leri, etlerim de raks ederken!
Sensiz acıları peydahlıyordum, piç bağrında gecenin.
Stabil bir mutluluğun giz düşümüydü,
Hasret adına göz bebeklerimi uyutuşum.

Acının bam telinde gezen ayaklarım şahitlik ediyordu bir ayrılığa daha!
Yaralarıma tuzlar basan ellerin yok tu.
Dizlerimi vurup kıran kolların iki yana açılmış!
Yatırırlarken soğuk bedenini musalla taşına!
Gözlerine bakamayan gözler, yine benimdi.

Bir zamanlar at koşturduğum, her santimini ezbere bildiğim,
Yüzün solgun, kirpiklerin küskün dü!
Ellerin ise dona çekmiş!
Acıyı soruyordu bana,
Gözlerimi kanırta kanırta çıkan yaşlar.
Tarifsizlik bu olsa gerek diyordu,
Dudaklarıma mıhlanmış dilim.
En üryan yerlerimde acının çıbanları patlarken bir bir,
Ölü bebekler canlanıyordu avuç içlerimde.
Yusuf'un atıldığı kuyu kadar derin ve umutsuzdu yarınlarım.

Bir Leyla olma yolunda, yorgun düşen, yamalı sevdalarım
Hesap soruyordu bir bir.
Sebep arıyordu yokluğuna vicdanım,
Sebepsizdim!
Tıpkı sonuçsuz olduğum gibi.

Kan kustuğum gecelerin ayazında üşüyordu kelimelerim
Dara çekiliyordu yüreğim.
Sahi sevmek neydi?
Sevgi neydi?
Kaç acı daha doğurmalıydım basiretsiz sabahlara?
Ya da kaç mutluluğu gömmeliydim kefensiz?
Geçmedi, geçmeyecek acılarım!
Hadi umudundan öpsene yarınlarımı.
Öpsene ..!

Deniz Gece Mavisi

Umut Var İçimde

UMUT VAR IÇIMDE

Hayat diye bir umut var içimde,
Gözlerimde hep bir umut ışığı.
Her daim yeşeren, büyüyen bir fidan,
Umutsuzluğa meydan okuyan.

Güneşin doğuşunda başlar her şey,
Yeni bir gün, yeni bir umutla gelir.
Her anında bir mucize saklıdır,
Umutsuzluk bulutları dağıtır.

Hayatın engelleriyle boğuşurken,
Umudun ışığını gözlerimde hissederim.
Yıkılmadan, yılmadan ilerlerim,
Çünkü hayat diye bir umut var içimde.

Bazen zor gelir, bazen yorar beni,
Ama pes etmem, çünkü biliyorum ki;
Her daim yeniden doğar umut,
Hayat diye bir umut var içimde.
27.02.2024 09:20

Deniz Gece Mavisi

Umutlar Hep Olsun

Bir sabah yanağımda öpücüğünün serinliğiyle uyanacağım. Belki aynı şehirlerde, belki aynı tren istasyonunda değiliz ama aynı gökyüzüne bakıp aynı yıldıza dilek tutan, tuttuğu dileklere olacak diye inanan iki deli yüreğiz.

Sen baştan aşağı şiir, ben tepeden tırnağa aşk.
Mutluluğu yazamayan kalemimize inat, mavi boyalı hayalleri saklıyoruz arkamıza.
Kaçamak gözlerle bakıyoruz yanımızdan geçip gidenlere.
Bazen bir şarkıda, bazen bir şiirde doluyor gözlerimiz.
Sol notası kadar derin, sus kadar umutsuz olsak da aynı melodide buluşmak için can atıyor isimlerimiz.

Yan yana ayrı yazılır; biz can cana, kan kana, diz dize olalım derken huzurla tanışıyoruz.
Gülüşü masal, bakışı roman; her kelimesi özel ve güzel.
Sonra bir romanda başkahraman olarak buluyoruz kendimizi.

Sen kılıcını kuşanmış Don Kişot, ben bir yel değirmeni.
Dönüp dönüp sana akıyorum damla damla.
Sen ise içinde hep bir savaş halinde.
Aşkı kabullenmedikçe aşk doluyor hücrelerimize.
Ayak uçlarımızdan taşıyor dünyaya, sonra uyanıyoruz.
Aynı güneşe, aynı umuda ve aynı düşe. Seninle ve yine seninle.

Belki bir gün bir dua perisi yolumuza çıkar, sorar dileğiniz ne?
Sen beni, ben seni dilerim ve kader o anda yazar yazımızı.
Ayrı şehirlerde olmamıza inat.
Belki benim kaderim sen, belki senin kaderin ben.
Dua dua düşersin avuçlarıma, tane tane sayarım kirpiklerini.
Gözlerinin en kuytusunda bulurum gözlerimi ve dilime dolanır bir şarkı.
Ben seni yazarken sen beni okursun. Sonra toplamayı öğrenir ellerimiz; tıpkı ilkokulda parmak hesabı yapan çocuklar gibi.
Sen ile beni yan yana koyar toplarız.
Belki biz eder, belki de sonsuzluk, belki de aşk.
Kim bilir, hayat yaşamaya hâlâ değer. Hâlâ bir umudumuz var.
Hâlâ senin bende, benim de sende bir yerimin olduğu kadar umudumuz var.
Umutlar hep olsun.
10.07.2024 15:21

Deniz Gece Mavisi

Umutlarım

Bir resmin var elimde, eski, yırtık ve solgun.
Bakınca yanar içim, yönümse sana dönük.
Kimi “unut” der, kimi “sabret” der, gönlüm yılgın.
Yüreğim paramparça, umutlarım hep yıkık.

Bir gülüşün kaldı bak, avuçlarımda donuk.
Hasretin her nefeste gelen davetsiz konuk.
Adını anmayınca içim har ile yanık.
Yüreğim paramparça, umutlarım hep dökük.

Zaman su gibi akıp gider gözümde resmi.
Geçmiyor yıllar, donmuş dudaklarımda ismi.
Bir yanım karanlık, bir yanımda durur cismi.
Yüreğim paramparça, umutlarım hep bölük.

Geçmedi, geçmiyor ki, geçmez acılar baki.
Yok mu bu dertlerimin ilacı, doldur saki.
Kabuk bağlamaz oldu, iyileşmez hiç sanki.
Yüreğim paramparça, umutlarım hep sönük.
31.05.2025 18:32
7+7 : 14 Hece Ölçüsü ile yazılmıştır.

Deniz Gece Mavisi

Umutlarına Şiir Sürmüş Kız

Kaç yıkım sığar bir insana?
Kaç yara, kaç veda, kaç aldanma?
Kalbinde hâlâ çocuk kalanlar
Büyüyemez...
Sadece susar zamanla.

Ben seni, en konuşulmayan yerimle sevdim.
Adını içimde her gece yeniden söyledim.
Bir dua gibi durdun dilimin ucunda,
Korktum...
Dünya duyar da incitir seni diye,
Dilimle dudağım arasında gizleye gizleye sevdim.

Şimdi küçük harfleri dilimde büyütüyorum
Ve yüreğimin en mahrem yerine koyuyorum gözlerini.
Tane tane sarıyorum saç tellerini,
Dudak kenarındaki o vahayı hayal edip
Gülüşünü çiziyorum beynimin tuvaline.

Sular mı yanıyor
Yoksa yüzüm mü?
Yüzümü hayalinden sıyırıp
Yokluğun içindeki varlığını düşünüyorum.
Usul usul kıyıya sığınan balıklar gibi
Sığınıyorum gözlerinin maviliklerine.

İçimde canlı tutmaya çalışıyorum ölü umutları.
Rüzgârın kemanın telini yalayıp geçtiği gibi
Saçların geçiyor yüreğimin tellerine, takıla takıla...
Hiçbir mavi, gözlerin olamıyor;
Hiçbir el, ellerin...
Yanağımdaki yetim dudak izlerin silinse de
Elimle dikiyorum, yüreğinin balta girmemiş ormanlarına
Sevgi tohumlarımı.

Varsın dünya kör olsun!
Ben gözlerinin gölgesinde yaşarım.
Varsın herkes gitsin!
Ben seni bir ömre sığdırırım.
Varsın bir son yazılmasın bu aşka!
Ben aşk olup dökülürüm damla damla.

Ben seni…
Bir dua kadar gizli,
Bir yemin kadar derin,
Bir mezar taşı kadar suskun,
Ve bir sonsuzluk kadar
Sahiplenerek sevdim.
Ben seni umutlarına şiir sürmüş kız(adam)gibi,
şiir şiir sevdim.
24.04.2025 15:36

Deniz Gece Mavisi

Unut

Herkesin her şeyi olamasan da
Senden vaz geçeni çabucak unut
İçinin yangını dönerse gama
Sana od olanı çabucak unut

Acılar bendinden vücut bulunca
Hayal bahçende ki güller solunca
Manalı gözlerin yaşla dolunca
Hüznünü biçeni çabucak unut

Anılar mimlenir zaman içinde
Kuşlarla beraber eyber göçünde
Gider gider boşver düşünme sende
Sevginden kaçanı çabucak unut

Mutluluk masalı çok kısa sürer
Acı son ömrüne gam keder dürer
Sonrası ruhuna nedamet serer
Sana dert açanı çabucak unut

Gelir geçer boş ver kendini üzme
Uzaklaş sen ondan peşinde gezme
Ağır ol gururunu sakın ezme
Yanından göçeni çabucak unut
Gece Mavisi 13.01.2020

6+5=11 hece ölçüsü ile yazılmıştır

Deniz Gece Mavisi

Unutma

Kanadı kırık kuş gibi merhamet bekleme
Ayağı kırık at gibi vururlar seni
Her seviyorum diyene meyletme
İlk kavgada bırakıp giderler seni
Öğren kuyumcuyla sarraf arasındaki o koca kıldanda ince çizgiyi
Gönlünü verme bir kuyumcuya günü gelip bozdurup satar seni

Dik dur etme kimseye minnet
Beyaz gülün bile gölgesi siyah kes gidene bir bilet
Elle düğüne bayrama gidilir
Sen kimi nereye koyacağını iyice seç
Dünya bir handır gelen geçer
Sen hancı ol ezdirme namerde kendini

Seviyorum diyen diller yalan
Oluyorum diyen gözler sahte
Kulaklarini yalana
Kalbini sevdaya haram kıl
Kıldan ince kılıçtan keskin o köprüde
elini tutacak olanı bul

Seven gitmez
Sevgi üç günde bitmez
Kulaklarini tüm seslere kapali tut
Elinle tutmadığını aldım
Gözünle görmediğini gördüm
Ve dilinle tastiklemedigini sevdim deme

Sevgi kar değildir avuçlarında erisin
Sevgi yağmur değildir gözlerini islatsin
Sevgi aşk değildir gelip geçici bedenini tarumar etsin
Unutma sen güçlü ol
Sen doğru ol eğri egriliginden utansın

Kapına köpek diye bile baglayamayacagin insanı hayatına yar diye alma
Kadir kıymet bilmeyeni varlığınla lutuflandirma
Unutma varliginin kıymetini bilmeyene yoklugun en güzel cezadır
Seni sen olduğun için
Kalbin için
Ruhun için
Ve mükemmel kişiliğin için seveni bul

Matruska bebekleri ile oynama çağın geçti
Adam olan yanında kalandır
Kara
Fırtınaya
Yağmura karşı
Sen elini hiç bırakmadan sıkı sıkı tutanı bul

Dünyada her canlı bir eş arar
Tasin kalbi yoktur onuda yosun sarar
Yosun bile olmayı beceremeмiş insanlardan uzak dur

Sen değerini bil
Ve asla başını eğme
Unutma başını eğersen tacın düşer prenses
Unutma 28.03.2024 12:49

Deniz Gece Mavisi

Unutma beni unutama beni

Bu gece yokluğunu koydum önüme meze misali,
Her yudumda içtim seni,
Damla damla akıttım gözlerimi.

Ağladı yazdığım şiirler,
Ağladı yer, gök.
Boynunu büktü bütün resimler,
"Gitme" der gibiydi en son bakışların.

Sokağın kaldırım taşlarına düştü hasretin.
Dudaklarım, istemsizce fısıldadı:
"Unutma adam(kadın), unutma beni."

Ben seni unutamam...
Sen de unutma, unutama beni.

Gülerken,
Ağlarken,
Yapayalnız dolaşırken
Aklına ben geleyim.

Heyecanla çarpsın kalbin,
Acıyla dolsun yüreğin.
Sokağın en izbe köşesinde
Adımı ansın dillerin.

Benim seni unutamadığım kadar
Unutma beni, unutama beni.

Unutma adam(kadın), unutma beni:
Ellerimi,
Gözlerimi,
Yüreğimi...

Unutma beni.
Unutama beni.
28.08.2025 15:59

Deniz Gece Mavisi

Unutmak Kaç Harfti

UNUTMAK KAÇ HARFTİ

Sen gittin ya ben hiç itiraf etmedim kendime bile
Yokluğun bende kaç harfti
Sustum
Ağladım
Bazı geceler kana bulandı umutlarım
Bazı geceler de kaburgalarıma battı yokluğun
Hayatin yokuşlarında kaybettim kendimi
Zehir zemberek dilime dolandı en acı kelimeler

Göğsümü kanattığım gecelerin sabahında öğrendim güçlü olmayı
Bir elimle göz yaşımı silip diğeriyle yaralarımı sarmayı
Çöp tenekeleri kullanmadan attığım umutlarla doldu
Avuçlarımda kaldı sevdanın öksüz yetim bebekleri
Bir bir vurdum içimdeki kuşları
Ben sevdanın sınavında sınıfta kaldım

Oysa sokaktaki kedilere bile ezberletmiştim adını
Öksüz kaldım
Sevgisiz kaldım
Akortsuz sazlara döndüm
Sağıma sarımsak soluma soğan astığım günler dünlerde kaldı
Şimdi sağımda sen oldun solumda
Hatta soluğum da
Miadı dolan sevdalarım oldu
Dudaklarımın keskin virajlı yollarında
Dişlerime çarpa çarpa parçalandı dilim
Sevda kelimesi haram kılındı yüreğime
Besmelesiz sevmedim ki seni diyemedim

Yutkunup Yutkunup ağladığım gecelere bir yenisi eklendi aldığım her nefeste
Gece sen oldun ben gecenin en karası
Karaya çaldı kar beyaz düşlerim
Etim kemiğime küstü
Ben lebsiz kaldım
Kasıklarımda kırlangıç sancısı
Kursağımda tüm heveslerim
Dönemedim bir adım geri sevdim

Sevmek harammış yüreğime bilemedim
U dönüşü nedir bilmedi vicdanım
Aklım fikrime
Etim kemiğime
Yüreğim kaburgalarıma ağır geldi
Yine de seni unutamadım
Ay doğmayı
Dünya dönmeyi
Ve sevda ask i unuttu da
Ben seni unutamadım
Sahi unutmak kaç harfti sevgili

Deniz Gece Mavisi

Unutmak Yedi Harf Değilmiş

UNUTMAK YEDİ HARF DEĞİLMİŞ

Henüz fiyongu açılmamış
Özlemlerim vardı benim
Yastık altı kanayan yaralarıma inat
Sert rüzgarlar da savrulmasaydı saçlarım
Dolana bilirdi belki sevdanın parmaklarına
Seni bu yüzden sevmiştim

Sen ilk aşk tın benim için
İlk yanılgı ilk ateş
İlk defa gülmüştü mavi gözlerim
Sevmeyi öğrenmiştim
Gülüşün gelip yerleşmişti yüreğime
Gülüşünü telefonuma ekran koruyucu yapmıştım
Ömürlüktü sevdan nefesin değecekti nefesime
Gülüşü güzelim diyordum sana
Sen duymasan da
Gülüşün güneş ti karanlığıma

Anlatamadım bendeki yerini
Anlatamadım içimdeki sevgiyi
Sen dedim dolandı dilime yılanlar
Benim dedim çürüyeme başladı dudaklarım
Kelimeler boğazımda
Heveslerim kursağımda kaldı
Üç kere yutkundum
Unutmak yedi harf değilmiş anladım
Anladım benim değil din artık
Anladım

Hani bana hep sorardın
 Beni seviyor musun
Bende geçiştirirdim şimdi
Herkese ve her şeye rağmen
Avaz avaz söylüyorum
Evet seni seviyordum
Desen ki ne kadar
Sokağın tavanı kadar

Bir yara var ki içimde sorma
Biliyorum bu şiiri okuyunca
Gözlerin dolacak ve bana koşacaksın
Her yerde beni arayacaksın
Ama bulamayacaksın
Çünkü bu sana yazdığım son şiir
Tozlu ve paslı raflara yolluyorum seni
Yüreğimde kimliksiz bir cenazesin artık
Ne gömmeye mecalim var nede öldü demeye

Ama şunu hiç unutma
Sevdim lan ben seni

Sevdim
Hem de hiç hakketmediğin kadar çok sevdim
Sevmek suçsa cezam idam olsun
İki kaşının arasına idam sehpam kurulsun
Ve dudakların mezarım olsun
Hoşça kal yüreğimin başkenti adam
Hoşça kal

Deniz Gece Mavisi

Unutmam Unutamam Seni

Şimdi her şeyin başladığı yerden bittiği yere doğru savruluyorum.
Her şey o kadar sıradan ki;
Falcı teyze,
Kapıdaki kedi,
Yoldaki dilenci,
Her sabah okulun kapısını açan hademe.
Her şey yerli yerinde ama bir farkla: sen yoksun.

Gidişinin üzerinden tam 3 yıl geçti.
Her şeyi koyduğum yerde buldum da bir seni bulamadım.
Yokluğuna yıllar geçse de alışamayan bir yüreğim.
Oysa iki güne "unut beni, hayatına devam et, evlen, mutlu ol" demiştin.
Dile ne kadar kolay, değil mi sevgilim? Unut demek.
Gerçi sana da kolay olduğunu düşünmüyorum;
Bu kadar severken yokluğunu kabul ettirmek kolay olamaz di, zaten.

Dün seninle gittiğimiz o kafeye gittim.
Her şey aynı yerindeydi.
Bizim masamızda başkaları otursa da, sanki senin hatıraların gizlenmişti kafenin her kıvrımına.
Adımızı kazıdığımız duvar bile, hesap sorar gibi soğuk soğuk duruyordu karşımda.
Daha ben kendime bile itiraf edemezken, beni terk edip iki metre amerikan bezi ile gidişini kime, neyi anlatabilirdim ki?

Tam kapıdan çıkacakken çalan müzik, "hatırla" der gibiydi.
Ben hiç unutmadım diyemesem de.
Yani sevgilim, örgütlemişsin giderken herkesi.
Şaka, şaka;
Şimdi sen şakalarımı da özlemişsindir,
Benim seni özlediğim gibi.

O kadar üzerine titrerdim ki;
Bir de espri yapardım her hastalandığında:
"Bak ölüp beni yarı yolda bırakma, iyi bak kendine; asla affetmem seni."
Affettim be adam, affettim seni.
Ama gitmesen olmaz mıydı?
...bensiz yapamaz diyemedin mi,
Özler bekler, uyuyamaz, ben ona masallar okumadan diyemedin mi sevdam?

Şimdi kim okuyacak bana masallar?
Kim tarayacak saçlarımı?
Kim öpecek göz yaşlarımı?
Tabii giderken bunları hiç düşünmedin, değil mi?
Senden sonra saçlarımı kestim; kimsenin parmakları dokunsun istemedim.
Gerçi kimse sen gibi dokunamaz bana;
Senin parmak izlerin farklıydı be sevdam.

Ah gelsen,
Bir gelsen,
Özledim desem,
Hasretim desem,
Gel desem; gel, gelir misin sevdam?

İzin vermez mi melekler sana?
"Bir meleği görmeye gidiyorum" desen, olmaz mı?
Neyse sevdam, evlilik yıldönümümüz kutlu olsun.
Nice, nice mutlu yıllara.
Hoşça kal;
Yine gelirim.
Yıllar geçse de dinmeyen acım,
Kabuk bağlamayan yaramsın.
Unutmam,unutamam seni.
08.10.2024 10:41

Deniz Gece Mavisi

Unuttum

Kelimeler buz tutuyor dudaklarımda
Içimde gardını almis bir savaşcı
Ne yana baksam senler saçılmış
Ben ise kayıp yitirilmisim

Guluslerim palyaçonun dudaklarında asılı kalmış
Umudum ise kapının girişine mıhlamış
Dona çekmiş hayallerim
Ayaza vurmuş en üryan düşüncelerim

Yine memelerinden avu iciriyor hayat bana
Yine dibini buluyorum sensizliğin
Stabil hayatin siradanliginda
Umutlarım hayat mücadelesi veriyor

Kozasına sığmayan kelebek gibiyim
Az sonra kozasını kırıp dışarı çıkacağı için heyecanlı
Ama sonunu düşününce kararsız
Giz perdeleri göz katranima çekilmiş
Başımda allı morlu yeşil li yemeni siyahi

Karadan da kara gece
Ve lacivert tüm kimliksizligim
Acının son soluğu hüznün ise can damarıyım

Solumda atmaya çalışan kalp neye yarıyor
Ellerim yokluğunun orucunda
Dilimde dua seansları
Ve beynim adını düşürme çabasında dudaklarımdan

Merak ediyorum üç harf bir insanı nasıl bu kadar kanatır
Filistin akışında can veren beden benim kişi
Oysa gamzelerimde at koşturan guluslerin tek sahibiydin
Sahi guluslerimi kim çaldı
Kim bağladı özgürluge actigim saçlarımı kim dik di yüreğime acının heykelini

Nesnesiz ve yuklemsizim tıpkı
Adsiz olduğum gibi
Sahi unuttum adım neydi benim

Deniz Gece Mavisi

Unutucam Seni

Neden soğuksun bana,
Neden uzaksın?
Üvey bakışların yakarken dilimi, dudağımı,
Neden yasaksın bana, neden?

Oysa sadece sevmek istemiştim,
Sevilmek…
Saçımın okşanması
Çok mu zordu?
Hani her yöne dönen dilin
Bir sevgiye mi dönemedi?
Bir yüreğimi mi taşıyamadın?
Söyle, neydi sana engel olan?

Şimdi cevapsız sorular kadar meşgul ediyorsun beynimi.
Unutmak istiyorum her bir zerreni.
Tam unutacakken gelip altüst ediyorsun beni.

Ama bil artık, yeter!
Ben senin kırıntılarına muhtaç değilim.
Buz kesmiş bakışlarının önünde eğilmeyeceğim.
Kalbimi çürütemeyeceksin daha fazla.

Sevdamı hiçe sayan sen,
Kaybeden de sen olacaksın.
Ben küllerimden doğarken
Sen küllerim üstünde yalın ayak kendi gölgende boğulacaksın.
Artık ne adın ne sesin,
Ne de hatıran beni sarsacak.
Duyduğun tek ses kırılan kalbimin
Sessiz çığlıkları olacak,
Ben seni değil, sen kendini bitirdin bende.
Sen kendini bitirdin
Git sevgili unutucam seni,
Unutucam.
18.08.2025 02:21

Deniz Gece Mavisi

Uslan Be Yürek

Bir kitapta okumuştum...
Herkes gidermiş.
Gitmeyen tek varlık...
Anneymiş.

O halde neden
Kanıyorsun yüreğim?!
Kim dedi sana sev diye?
Kim dedi değer ver?

Kaldın mı bak... yine bir başına.
Hani umutlarını, hayallerini bağladığın o adam?
Nerede?!
Söyle bana, nerede?!

Hani sensiz nefes alamazdı?
Sor bakalım şimdi...
Kimle nefes nefese?

Aptal!
Aptal, aptalsın sen yüreğim!
Sevme dedim sana,
Sevme!

Ve işte...
Yine aynı terane:
Sen sevdin... O gitti.

Hani gitmezdi?
Hani terk etmezdi seni?
Bir damla gözyaşına kıyamazdı ya...
Hah!
Hahahay...
Sinirlerin bozuldu değil mi?
Kırıldın mı biraz daha?

Hiç acımıyor musun kendine?!
Hiç kanamıyor mu vicdanın?
Bak...
El oldu işte.
Bir yabancı şimdi...

Dur!
Yumruklama duvarları!
Yolma saçlarını!
Ellerinin, saçlarının suçu ne?

Hadi!
Yuvarla şimdi ardı ardına kadehleri...
Söv!
Gelmişine, geçmişine...
Ama yetmiyor değil mi?

Geçmiyor...
Bitmiyor...
Bit-miyoooooor!

Diyemedi değil mi?
"Ben oynadım senle..."
"Bir elma şekeriydin."
"Şekerin bitti, çöpe attım."
Diyemedi...
Çünkü o bile korktu senin gözyaşından!

Ama sen hâlâ oradasın.
Salaksın sen kızım(oglum)!
Seven gider mi ya?
Gitti...
Unut sen de.

Şimdi uyu...
Mışıl mışıl.
Tak o en güzel gülüşünü.
Geç aynanın karşısına...
Ve haykır:

> "O kaybetti!
O KAYBETTİ!"

Çünkü büyümenin altın kuralıdır:
Gideni uğurlayıp,
Gelene yer açmak.

BÜYÜ BE YÜREĞİM.
BÜYÜ ARTIK, BÜYÜ!

İzin ver...
Elma şekeri de sapı da onda kalsın.
Sen kendi değerini bil.

Unutma...

> Altının değerinden sarraf anlar.
Ne işin var kuyumcularla?

Ne işin var yüreğim?
Uslan artık... uslan.
Boyundan büyük denizlerde
Çekme kürek!

Uslan...
Uslan be yürek uslan..!
18.07.2025 11:20

Deniz Gece Mavisi

Usta

Ben çok değişmedim ki, herkes ısrarla değiştin derken. Ben sadece uyandım.
Hani yıllarca uyumuşum da uyanmayı unutmuş gibi uyandım.
Aynalardaki yüzümden utandım, gözlerimdeki yaşları sayamadım.
Ben değişmedim ki, değiştirdiler usta.

Şimdi içimi dökmek, döke saça ağlamak istiyorum, haykırmak istiyorum gecenin en zifiri siyahına.
Hani gecenin içinde maviler var di, benim mavilerim doğuştan çalınmış be usta.
Herkes haklı, bir ben mi haksızım?
Bir ben mi usta?

Mutluluğu tutamayan ellerime mi kızayım, sevgiyi tadamayan dilime mi, yada yazıp yazıp silen kaderime mi?
Çürük müydü ipim?
Telhellerim bir bir kopuyor, acılarım mutluluğa evrilmiyor.
Dilimde hep paslı geçmişim, hiç mavilerle tanışmamış bir tuvalim.
Mevsimler yüreğime buzlu.

Beyaz güvercin kanadında hayallerim, oysa bir gel desen, bir sev desen, bitecek tüm acılarım.
Ama dilsizsin sen, tıpkı yüreksiz olduğun gibi.
Aşk yüreksizleri sevmez, sevgili, sevmez.
15.05.2024 00:21

Deniz Gece Mavisi

Utanıyorum Kadın

UTANIYORUM KADIN

Ey varlık ile yokluk arasındaki tek gerçek
Ey besmelesiz sevdiğim adam
Dilimin bağcıklarını çözdüğüm o günden beri
Adın dua oldu zikirlerime
Amin amin sürdüm ellerimi yüreğime
Şükre eğildi başım

Varlığın var olma sebebim oldu
Kirpiğinin ucuna bağladım hayallerimi
Sakallarının içine sakladım buselerimi
Kokunla apdest aldırdım bedenime
Geceyi aşkıma şahit ettim
Dile geldi dağlar taşlar
Kurtlar kuşlar duy dedi sana duy
Bu kadın seviyor seni
Hem de hiç hak etmediğin kadar

Sustum
Yuttum
Ağladım
Dayan dedim
Geçecek dedim
Ama ne yaptıysam sevgini atamadım
Sabah ezanlarında sevdim
Ağustosun ayının dilimi dudağımı yakan saatlerinde
Oruçlu bir çocuk gibi dudaklarım ve dilim çatlaya çatlaya
Sevdim
Hani dedin ya bana utanıyorum kadın
Ben sana sevgiyi anlatmaya çalışırken
Sen sevgi olmuşsun da ben yine kör kalmışım sana
Bende nankör olma yeter demiştim
Şimdi hem körsün
hem de nankör

Sen hiç kesik bir cam parçasının
yere düşerken çıkardığı sesi duydun mu
İşte senin dudaklarından dökülen her sözcükte
Öyle yaraladı beni
Bazı geceler dayan dedim yorgun ellerime
Bazı geceler isyan edip ağladım
Bazı gecelerde kendime bile itirafa dönmedi dilim
Ben dedim seni dedim
Gelmedi gerisi sevmek yazılmamış anlıma
Kim seviyorum dediyse bir yanımı kırdı
Kim gitmiycem dediyse gidişine el sallamak düştü ellerime

Şimdi yorgun
Bitkin umutsuz bir ben var
Kanayan yaralarını kendisi saran
Kazağının koluyla göz yaşlarını silen

Hıçkıra hıçkıra ağladığım geceler
Sen diye yastığa yorgana sarıldığım anlar
Geçecek diyen onlarca yalancı dil
Dünlerde kaldı
Hep merak ederdim
gemiler batınca denizlerin canı yanar mı
Denizlerde ağlar mı
Ağlarmış hem de öyle bir ağlarmış ki
Ağladığım kadar seviyorum seni
Tıpkı konuşamadığım kadar sevdiğim gibi
Sen sevgiden ne anlarsın ki kadın deyişin çınlıyor kulaklarımda
Sahi ben sevgiden hiç anlamam değil mi
O halde dinle

Seni tanıdığım gün kalbime bir şimşek çaktı
Bende o acıyla elimi soluma götürdüm
Kanla karışık ter akıyordu parmaklarımın arasından
Sarmaya çalıştıkça kanadın
İlaçlar denedim türlü türlü
Yara oldun sonra kurudun ve kabuğun çatladı
Her anına şahit oldum geçti dedim unuttum onu
Ve bir baktım ki sen o kabuğun altında yine varsın
Ve işte o gün anladım
Sen benim yüreğimde yaraydın
Ben kesip atmaya çalıştıkça derinleşen ve kanayan
Sonra sevdim seni
Ne kadar mı sevdim
Her canımı yaktığında kabuğunu kaldırıp kanatacak kadar
Hiç geçme olur mu
Hiç iyileşme yaram
Sen bana sevmeyi öğrettin sevmeyi
04.11.2022

Deniz Gece Mavisi

Utansın

UTANSIN

Gözlerinde aşk olamayan adamlar
Kulaklarında yankilanmayan sesler
Ömründe bir kere yüzünü gulduremeyen diller
Dudaklarında söz olmayan kelimeler utansın.

Yürek hanende yer edemeyen harfler,
O güzel saçına dolanmayan eller,
Gözlerini gözlerine çizemeyen gözler
Gerdanında ışıldamayan elmas,
Gamzelerinde uyuyamayan yüzler utansın.

Seni kırmadan,
Seni üzmeden,
Seni yormadan sevemeyen adam
Adamlığından utansın.

Sen ki gülüşü cennet bahçesi
Sen ki gözleri gökyüzü mavisi
Sen ki saçları buğday sarısı
Gelip tenine yerleşmeyen buseler
Görüp görmezden gelen gözler
Duyup duymazdan gelen
Kulaklar utansın

Sana çıkmayan bütün yollar
Sana dogmayan güneş
Ve gözlerinde yanmayan ateş utansın
Sen utan ma güzel gözlü kadın
Seni yüreğine
Seni hayatına
Seni soluna alamayanlar utansın

Deniz Gece Mavisi

Uyandın Mı Adam

Uyandın mı saçları cenneti
Gözleri ummanı andıran
Kirpik uçlarında mutluluğun bin bir rengini taşıyan adam
Güneş mi öptü benim yerime yanaklarını
Rüzgarlar mı taradı saçlarını
Gamzelerin uyandı mı adam

Sıcak buğulu o hoş sesin den bir bukle doldurumusun
Baş ucu bardağıma
Seni içmek istiyorum kana kana
Ey sözleri ruhuma dokunan adam
Gecenin bir yarısı ayak seslerin geliyor kulağıma
Hasretin vuruyor yüreğimin kıyılarına
Bahardan kalma gülüşünle gel bana

Hüzünler boynunu büksün
Acılar bizden uzak olsun
Parmak uçlarından kalbime aksın sevda
Tenin tenimle buluşsun yansın dünya
Saçlarında umudun bir bir rengi
Gel adam sadece gel

Saçlarım dolansın ıslak parmak uçlarına
Gamzelerim gamzelerinle raks etsin
Gözlerinin derinliklerinde bırak uyuya kalayım
Sen bana masallar anlat ben kulağına fısıldayım
Aşkın en saf halini
Sen yüreğini yüreğime düğümlediğim adam
Öyle bir mevsimde gel ki
Çiçek açsın gamzelerim ve sen gamzelerimde hayat bul
Gel adam demli bir çayın buğulu kokusuyla gel

Ey hasretini yudum yudum içtiğim sevda çiçeğim
Ey bahtsız yüreğimin mavi sevdası
Dilimden dökülmeyen sözcüklere inat
Mavi mavi gel bana
Yüreğinden hasretle öptüğüm adam
Gel ve göster herkese bir kadın nasıl sevilir
Gel sevdam gel
Al beni kollarına uyut bir ömür
Kolların magbedim olsun
Gel adam gel ot bitmeyen yüreğimde
Açmaya gel dudakların mührü olsun
Verilen sözlerin mühürle yüreğime aşkını
Gel adam gel seccadem yüreğin
Kıblem gözlerin
Ve duam ellerin olsun
Hadi dokundur yüreğini yüreğime
Yüreğin tek adresim olsun
21.10.2023

Deniz Gece Mavisi

Uyu Göz Kapaklarımda

Seni kucağıma verdikleri günü anladım.
Rabbimin bir mucizesiydin.
Bakışın, gülüşün, ağlamaların bile hayatımda duyduğum en güzel sesti.
Dudağını büzsen dünyam kararır, boynunu büksen yüreğim kırılırdı.
Ben anneydim ve bir meleğim vardı.

Şimdi Rabbimden sadece sana şifa vermesini istiyorum.
Bir kere duyduğunu bilsem beni, ya da bir kere "Anne" deyişini duysam, dünyam cennete dönecek.
Kokun güllerden emanet edilmiş tenine, saçların dolanmış yüreğimin teline, gözlerinin kahvesinde uyuyup kalmışım.

Benim günahsız kızım, tek varlığım, canımı tereddütsüz yoluna adadığım can parçam, yavrum.
Biliyorum, senin için güçlü olmak zorundayım.
Engelleri aşmak zorundayım.
Meleğim, sen o küçük kanatlarınla ben olmadan uçamazsın ki.

Ağlarsan yastığın olurum, uyursan beşiğin.
Solarsan suyun olurum.
Ben anneyim, nefesin olurum.
Sen her gece Rabbime el açıp şükrettiğimsin.
Canını canıma can bildiğimsin.
Seni yaşatmak için gerekirse gözyaşlarımla sularım. Benim güzel meleğim, kızım, iyi ki benim kızımsın, iyi ki beni seçmişsin meleğim.

Evimin huzuru, gözümün nuru, bahtsız yüreğimin en nadide gülü, cennetten gelen meleğim.
Hadi yat göğsüme, annen hazır senin için canını bile vermeye.
Ne yağmur, ne fırtına, ne de boran dokunamaz sana. Hadi kızım, uyu göz kapaklarımda.

19.04.2024 15:03

Deniz Gece Mavisi

Uyu Sevgilim

Sana öyle şeyler söylemek istiyorum ki.
Ama ne dilim dönüyor bunları söylemeye, ne de yüreğim el veriyor.
Sadece susuyorum.
İçimde o kadar çok şey var ki söyleyemediğim, anlamlandıramadığım, şekillendirip de ortaya koyamadığım.
Gözümde donup kalan yaşlara inat o kadar gözyaşım var ki kıyıp da toprağına düşüremediğim.

Bir açılsa dilim senler dökülecek biliyorum.
Artık beynimde bir gölge oluşunu izlemek istemiyorum.
Keşke durdurabilseydim gidişini.
Keşke "Gitme, kal yanımda, benim sana, sevgine ihtiyacım var" diyebilseydim.
Ama olmuyor, Azrail benden daha çok sevmiş seni.
Ne yaparsam yapayım olmuyor.
Hep bir yanı eksik kalıyor içinde sen olan, sen kokan kelimelerin.

Bazen diyorum, "Unut gitti o" ama kabullendiremiyorum hala gidişini.
Gözlerim her gece cam kenarında yolunu bekliyor.
Kulaklarım kimseyi duymuyor sanki, sadece seni duymak istiyor.
Ayaklarım ne zaman çıksa sokağa, senin evinin önünde alıyor soluğu.
Gözlerim inkar etse de gördüklerini,
Beynimden silemiyorum o tabutla önümden geçişini,
Morgda gördüğüm gülen yüzünü.
Ama işte kabullendiremiyorum ölümünü.

Dün gece gözlerimi gizli gizli ağlarken buldum.
Bir şeyler karalayıp duruyordu ellerim.
Bırakınca kalemi,alıp okudum.
Hasret yazmış,
Hasret, tek hasretimsin.

Biliyor musun, senden sonra tam 10 kilo verdim.
"Az ye, hasta olacaksın" sözün çakılıp kalmış beynime.
O kadar az yiyorum ki,
Ve "İlaçlarını ihmal etme" deyişin.
İlaç içmesem sana kavuşur muyum bilmiyorum ama yine de ısrarla içiyorum.
Yokluğun sol yanımı esir almış, dilimde hep şarkımız, Sezen "Gitme" demişti, neden gittin?
Hadi beni dinlemedin, Sezen'i dinleseydin.

Yine mezar taşını kırmış çocuklar.
Doldu o mavi gözlerim.
Para isteseler vermezmiydim ki,kırdılar.
Ah ciğerim parça parça.
Neyse takılma sen bunlara.
Atlatırım bunu da, bir kilo alçıya bakar.
Ya yüreğimin kırıkları?
Giderken kırıp döktüğün yüreğim.
Onu kim onaracak?

Sahi sevgilim,
Alçı tutar mı yürek kırıklarını?

Her yanım paramparça olmuşken
Hala yüreğimin atıyor olması bir tezat değil mi sence?
Gideyim ben, üzülme yine gelirim.
Hem senden başka adresim yok ki benim. Hadi uyu sevgilim.
Topraklar incitmesin seni.
İncitmesin.
04.07.2024 Gece Mavisi

Deniz Gece Mavisi

Uzaklıkları Yakın Eden Adamlar

Uzaklıkları yakın eden adamlar vardır,
Bazen bir bakışı,
Bazen bir gülüşü yeter yüreğini ısıtmaya.
Yağmurda kalsan bile ıslanmaz yüreğin,
Doludur her bir hücren,
Yanındakilere, elini tutanlara inat,
Tutar yüreğinden sıkıca,
Sözleriyle değil, duruşuyla sarar seni.

Zordur, yaralı bir kadına liman olmak,
Her dalgasında yıkılmadan durabilmek,
Onu mesafelere inat sevmek,
Karakteriyle sarmak,
Adamlığıyla dokunmak,
Sadece varlığıyla yaralarını kapatmak...
Zordur, mesafelerin canına okuya okuya sevmek,
Sonsuz bir sabırla,
Sessiz bir direnişle beklemek.

Sevmek diyorum, azizim,
Her yüreğin harcı değil!
Sevmenin bedelini bilen bilir,
Bazen mesafelere kurban ederiz aşkı,
Bazen dudak şapırtısına,
Bazen de yatak gıcırtısına...
Ama en çok, yüreğin ağırlığına yenik düşeriz.
Zordur bir yüreği mertçe sevmek,
Üzmeden,
Kırmadan,
Dağıtmadan,
Dökmeden...
Zordur adam gibi sevmek,
İz bırakmadan.

Her mavi kimliklinin erkek olup da
Adam olamadığı bu dünyada,
Adam olmak büyük bir meziyettir.
Çünkü adam dediğin,
Kadınının yarasını kendi yarası bilendir,
Onu korurken kendi kanatlarını kırandır.

Hayatın en ince çizgisinde,
Elleriyle sevgiyi şekillendiren bir heykeltıraş gibi,
Her darbede ona daha da güzel bir anlam yükleyerek sevmektir
Kendi kalbini harap etme pahasına bile olsa bunu göze alabilmektir.

Unutma, azizim,
Sevmek sadece sevmek değildir,
İnşa etmektir,
Sabırla bir hayat kurmaktır,
Düşerken de kalkarken de yanında durmaktır.
Elini uzaktan da olsa sıkıca tutmaktır.

Adam olmak böyle bir şeydir işte,
Merhametli,
Koca yürekli adamlara selam olsun.
İyiki varlar,
Ve sen iyiki varsin adam,
Uzakları yakın eden gülüşün hiç solmasın.
05.12.2024 10:25

Deniz Gece Mavisi

Üç Harf (acı)

Ben senin yaralarına bakıp
Nasıl acıdığını bile hissederken,
Acını ta yüreğimde yaşarken
Sen benim kanayan yaralarımı hiç görmedin.

Kan kustuğum gecelerde
Yastıkları, yorganları saklarken,
Sen arkanı dönüp uyumayı seçtin.
Hiç görmedin günden güne eridiğimi.

"Ayşe'nin baya zayıflamış, hatuna iyi bakmıyor musun?" lafına
Gülüp,
"O bana baksın, işim gücüm o mu?" demen bile
Nasıl yaralar açtı yüreğimde, hiç fark etmedin.

Şimdi haram ettiğin nefeslerimin son demindeyim.
Senden sevgi beklemiyorum,
Saygı da değil ama...
Sadece bir kere görseydin,
Senin için deli gibi atan kalbimi.
Bir kere tutsaydın avuç içlerimi...

Biliyorum bu son demlerim,
Çok zamanım yok, aldığım nefesler sayılı.
Keşke sevseydin beni.
Oysa "Benim sevgim yeter ikimize." diyerek girmiştik bu yola.

Gömleğinin düğmelerini parçalayıp
"Seni seviyorum, anla be kadın, anla!" deyip
Dizlerinin üzerine çöktüğün gün başlamıştı bu masal.
Hep masal kahramanı olacağımı sanmıştım.
Ya da sevgine inanmıştım.
Sen beni hep saf sanmıştın belki de...
Ben ise bile bile kabullenmiştim,
Çünkü hayatımda ilk defa seviliyordum.
Ya da ben öyle sanmıştım.

Alt yapısı bozuk bir bedene ait değildi gözlerim,
Ama sen hep seller içinde bıraktın kirpiklerimi.
Oysa ben kirpik uçlarından tutunmuştum hayata.

Dilinle açtığın yaraları bile
"Acımadı ki!" deyip yok saymıştım.
Şimdi "değmezmişsin" diyecek kadar bile içimde nefretim yok.
Ben hâlâ bıraktığın yerdeyim.
Biraz yaşlanmış,
Saçları ağarmış olsam da
Sevgim gram eksilmiyor bende.

Bazen düşünüyorum;
Sevmiyor seni,
Hadi kızım, gururlu ol, vur kapıyı çık git!

Ama sana kıyamıyorum.
Sahi, neden sevmedin beni?

Neydi bende arayıp da bulamadığın?
Sevgim miydi az olan,
Yoksa sevme şeklim mi?
Doğru yer, doğru zaman, doğru kişi
Denklemini hiç kuramadım.

Biliyorum, bütün suç benim;
Yanlış bir adamı çok doğru sevdim.

Az sonra kapım çalacak,
Azrail son kez gülümseyecek bana.
"Son isteğin nedir?" diyecek.
"Onun ellerinden bir bardak su." diyeceğim.

Ellerin titreyecek,
Gözlerin dolacak,
Belki de "Affet." diye yalvaracaksın.

Çok geç değil sevgilim,
Henüz nefes alıyorken gel.
Ben hoş geldin derim hep sana,
Kaybolsa da dilimde kelimeler,
Dönmese de adını anmaya dilim,
Avuçlarımda üç harfsin.

Beni sevsen de sevmesen de,
Ben seni seviyorum,
O da bize yeter.

Hoşça kal sevdam,
Ben seni çok doğru sevdim,
Çok doğru.
31.01.2025 11:35

Deniz Gece Mavisi

Üç Kere Yutkundum

İnsanoğlu nefes aldığı her an birşey ögrenirmiş,
Hayat çok güzel öğretmenmiş,
Bende öğrendim, kimseye güvenmemem gerektiğini, hayat kafama vura vura öğretti.
Hiç bir eğitim süreci yokmuşki sancılı geçmesin.
Sancılı anların birinde tanıştım o kadınla.
Güçlü kendinden emin dik bir duruşu var di.
Hani eskiler derlerdi ya,
Osmanlı kadını,aynı öyle ama buguluydu gözleri.
Göz kapaklarına çöreklenen hüzün, yüzüne, hatta mimiklerine yayılmıştı. Neydi yaşadıkları,
Hayat onu ne ile sınamıştı?
Çok merak etmiş ama soramamıştım.

Sanki içinde kanayan bir yara vardı, gülümsemesinin altında hissediyordum.
Kafamı dinlemek için geldiğim bir hastanede o kadınla tanışmam, tesadüf olamazdı.
Biraz kaderci bir yapım vardı.
Ve çok iyi biliyordum bu kadından almam gereken bir ders vardı.
Sonra kadına yavaş yavaş yaklaşmaya başladım.
Kafama koymuştum, arkadaş olacaktım.

Nihayet günün birinde, sürekli onunla tesadüf olmuş gibi yaptığım karşılaşmaları farketti.
Ve sordu bana
-Neden beni izliyorsunuz?
Bende kendisiyle arkadaş olmak istediğimi söyledim.
Gözleri dolu dolu olmuştu, neden dolmuştu gözleri ve neden bana tek bir cevap vermemişti?
Kafamda sorular ile çayımı alıp yerime oturduğumda, yine o kadını karşımda gördüm.
Elindeki şekeri uzatarak, bana bakıyordu sonra teşekkür edip aldım ve bu olay güzel bir dostluğun başlangıcı oluyordu.

o bana anlatıyordu hayatını, ben ona ama sanki yarım ve eksikti birşeyler yada ben başka şeyler duymak istiyordum.
Bir gün hastaneye yaşlı bir amca geldi. Beli bükülmüş,dişleri dökülmüş
Ve artık adını bildiğim dostum Ayşeyi görmeye gelmişti.
Ayşe hiç bir türlü görüşmeyi kabul etmeyip, birde amcayı kovmuştu.
Bu amca kimdi, Ayşe neden ona kötü davranıp kovmustu?
Amcayla konuşma kararı verdim, yine Ayseyi ziyarete geldiği bir gün, amcanın arkasından gittim.
Zorlukla yürüyor, iki adım atıp nefes alıyordu. Belli ki astım hatasıydı.

Tam amca diye seslenecektim, yere düştü ve çırpınmaya başladı.
O kadar korkmuştum ki, etrafta da kimse yoktu onu görmezden gelemezdim. Hemen nabzına baktım,
Atıyordu ve ağzında köpük vardı, aklıma geldi komşumuz Hayri amca'da böyle yere düşer, ağzına köpük yığılırdı ve karısı Letafet teyze, hemen soğan koklatırdı.

Bir hışımla ceplerine baktım evet soğan vardı. Hemen taşla vurup kırdım, koklattım, kendine geldi bana çok tsk etti.
Tam gidecekti ki!
Sordum Ayşe der demez ağlamaya başladı.
Lafımı bile tamamlayamadım ve neden ağladığını sorduğumda!

Ayşenin babası olduğunu ve Ayşeyi sevdiği adama vermediğini, Ayşenin de düğün günü adamdan kaçarken, merdivenden yuvarlanıp travma sonucunda hafıza kaybına uğradığını, amcanın'da onu Akıl Hastanesine yatırdığını, aradan yıllar geçince Ayşenin hafızasının geri geldiğini ama asla amcayı affetmediğini öğrendim.

Ah Ayşe ah..!
Yüzündeki her çizginin, ahını bu hayat sana nasıl ödeyecek bilmiyorum ama okadar haklısın ki, bende olsam affetmezdim.
Hayatta bazı insanlar asla iyi niyeti haketmiyor, bu amca da onlardan biri ve hayat onu vicdanıyla cezalandırmış.
Daha ne kadar gelir Hastaneye Ayşeyi görmek, konuşmak ister bilinmez ama Ayşenin onu asla affetmeyeceğini anladım ben.
Keşke sevgiye, sevenlere saygın olsaydı da bir aşkın daha beyin ölümü gerçekleşmeseydi be amca.
Son pişmanlık fayda etmiyormuş değil mi demek geçsede içimden üç kere yutkundum.
Bazen susmak en ağır cevaptır sagar kulaklara.16.04.2024 01:37

Deniz Gece Mavisi

Üç Noktam

İnsan hayatında kaç kere sever
Kim doğru kişi
Herkes gider mi
Kim dost kim düşman diye düşüncelere
daldığım bir anda sen çıktın karşıma
Önceleri aldiris etmedim seninle guzellesen herseye
Sonra zaman geçtikçe anladım
Sen sorularımın cevabı
O bay doğruydun

Damla damla aktim sana
Tane tane işledim yüreğime
İlk aşk ilk heyecan ilk mutluluk
Adının yanına gelen her sözcük yakışıyordu sana
Sanki benim için yaratilmistin
Ellerin yuzun hele o gamzelerin
Aklımı başımdan alıyordu

Şimdi sana hasret bir beden de
Sana sevdalı bir kalp taşıyorum
Harf harf dokumak varken seni
yürek kilimime
Ben durup seni izlemeyi seçtim
Tek tek saydım kirpiklerini
Öpmek istedim uçlarından
Saçının yüzüne degisini bile kıskandım
Aşk bu olsa gerek dedi içimdeki geveze kuş
Evet aşk buydu
Aşk sendin bana
Her bir zerreni ayrı ayrı sevdim

Tenim parmakuclarini özlerken
Yüreğim çoktan yüreğine girmişti
Söylediğim her şarkıda
Yazdığım her şiir de ben seni yazdım
Yürek sazima tezene bildim parmaklarını
Dokundukça irkilsemde
Parmakların tenimin tek özlemi oldu
Şimdi sana yirmidokuz harfin karşında çaresiz kalacagini bile bile şiirler
Yaziyorum
Benim en güzel şiirim sensin
Her harfine taptığım
Her kitasinda nefes nefese kaldığım
Sen benim hiç sonunu getiremediğim
Açıp açıp tekrar okuduğum en güzel şiirim sin
Üç noktamsin
Üç noktam
31.03.2024 02:00

Deniz Gece Mavisi

Üç S Kuralı

At gibi giden, it gibi dönecek, bekle ve gör,kadın,
Umutlarını karartma,
Bir sana sanma bu kaderi.
Sevgiyi hak etmeyen herkes,
Bir gün gidecek hayatından,
Ama kıra kıra, ama döke döke, ama gidecek.

Her gidiş, seni daha da sen yapacak.
İlk zamanlar belki canın yanacak,
Gözlerin dolacak ama unutma,
Dö ne cek.
Hiçbir aşk yoktur ki,
İhanete kurban gitmesin.
İhanet her zaman tenin tene değmesi değildir,
Bazen bir bakış, bazen bir gülüş de ihanettir.

O yüzden kadın, al çayını,
Otur sallanan sandalyene,
Aç güzel bir müzik ve bak keyfine.
Burnu sürtüp, paşa paşa gelecek sana.

Neden gelecek, biliyor musun?
Çünkü senin kadar güzel ve gerçek seveni bulamayacak.
Bazı aldatmalar, sadece farklı ten arayışıdır,
Yürek öyle hemen sevemez kimseyi.
Giden erkek çok ten gezse de,
Bir yüreği mesken tutamaz, unutma.

Erkekler sarmal bulmacaya benzer,
Hep bir anahtar sözcüğü vardır,
Dokunduğun anda çözülür.
Kadınlar ise altı bilinmeyenli denklem gibidir,
Çözmeye çalıştıkça karmaşıklaşır.

O halde kadın, sür en güzel rujunu,
Tara saçlarını,
Giy o omuz başlarını,
Özgürlüğe açtığın elbiseni.
Yerleştir dudaklarına en güzel gülüşünü.
Kendine güvenen bir kadından,
Daha çekici bir varlık yoktur.

Bazı kadınlar güven,
Bazı kadınlar aşk kokar.
Dokunmayı bilirsen,adam
o enstrümandan,
Ne melodiler çıkar!

Akıllı adamlar, kadını köle etmez kendine,
Prenses edip, kendileri kral olur.
Hiçbir erkek yoktur ki,
Her dediğine evet diyecek bir kadından hoşlansın.

Yani demem o ki kadın,
Kendi yaşam alanların,
Kendi çizgilerin,
Ve kendi özelin olmalı.
Unutma, sen kendini sevmezsen,
Kimse seni sevmez.

Bir erkeği etkilemek için,
Uzun bacaklara, mükemmel bir fiziğe sahip olmana gerek yok kadın.
Bir erkeği etkilemek mi istiyorsun?
Önce dik duruşunu takın,
Sonra gözlerinin içine bak,
Ses tonunu ayarla ve sadece sözlerin,
Etkili ve büyülü de,
Erkekler övülmeyi çok sever,
Ve ondan bir konuda yardım iste.
Bu, onun beyninin arka sokaklarında,
Kendini mutlu ve güçlü hissettirecektir.

Erkekler aslında zor değildir,
Ama kadınların çoğu yorgun olduğu için,
Uğraşmazlar; armut piş, ağzıma düş derler.
E sen kadın, armudun pişip ağzına düşmesini beklersen,
Çok beklersin, o halde kolay gelsin kadın.
Unutma, hayatın kuralı çok basit:
Üç tane S'ye bakar;
S: sevgi,
S: aygı,
S: sadakat.
16.10.2024 11:11

Deniz Gece Mavisi

Üçüncü Adam(kadın)

Sevdiğim üçüncü adamsın(kadınsın).
Birincisini genetik olarak sevmek zorunda kaldım,
İkinciyi ise aynı karında yatıp, "canımın yarısı" diye sevdim.
Üçüncüyü ise bahanesiz sevdim.
Zaten aşk, bahanesiz sevmek değil mi?
Ben seni bahanesiz,
Ama "sız" sevdim.
Seni sevmek için bahanelere gerek yoktu;
Ben seni, "gözünün üstünde kaşın var" diye bile sevebilirdim.

Ben, o güzel yüreğini sevdim...
Ellerini sevdim; uzaktan olsa da sarıp sarmalayan kollarını...
Gözlerini sevdim; bana bakınca kahverengi,
Sıcacık...
Ben seni çok sevdim.

Bazen bir şarkıda dolandı adın dilime,
Bazen bir şiire konu oldu varlığın.
Ben denizlerin sahile vuran sesini seninle duymayı,
Gökkuşağını seninle görmeyi
Ve dokunduğum her şeyi sen bilmeyi sevdim.
Ben seni bir bebeğin masumluğunda,
Bir çiçeğin güzelliğinde
Ve bir şarkının nakaratında sevdim.

Bir mevsim olsan, yaz olurdun.
Bir duygu olsan, huzur olurdun.
Sen, yüreğimin yeniden atma sebebisin.
Dönüp dolaşıp kıyılarında dinlendiğim tek limanımsın.
Benimsin...
Benden ötesin.

Ben seni…
Gecenin en sessiz vakitlerinde sevdim,
Kimseler duymadan fısıldamayı…
Bir yıldız kayarken dilek tutar gibi umut etmeyi
Ve adını dualarıma katmayı sevdim.

Yorgun bir günün ardından başımı yastığa koyduğumda
İlk seni düşünmeyi sevdim.
Bir tebessüm gibi kondun yüzüme,
Bir huzur gibi yayıldın her bir zerreme.

Şimdi seni düşündüğüm her an
Bir şiir yazılıyor yüreğimde…
Ve her şiir, adınla başlayıp
Adınla bitiyor.

Sevdiğim üçüncü adamsın(kadın)…
İlkine kader dedim,
İkincisine can…
Ama seni,

Sadece aşkla sevdim…
Dedim ya...
Şen benim sevdiğim üçüncü adamsın(kadınsın)
Üçüncü adam(kadın).
30.04.2025 09:21

Deniz Gece Mavisi

Üşümesin Sevdamız Kadın-erkek Diyalog

K: A bu o değil mi
Aman Allah'ım inanmıyorum
Beni görmese bari
E: Merhaba bu ne tesadüf
K: Merhaba
E: Hiç değişmemişsin yıllar senden hiç bir şey götürmemiş
Hala güzel ve alımlısın
K: Öyle mi dersin gel bir de içime sor
E: Bu konulara girmeyelim istersen tadımız kaçmasın boş yere
K: Çay içelim mi
E: Aynı çay bahçesin de mi hatırladın mı sahildeki o küçük çay bahçesini hani seni orada öpmüştüm
K: Valla hatırladım desem yalan olur çok yıl geçti aradan birazda yaşlandım öpmüştün hı evet onu hatırlıyorum
E: Demek ki unutulmuyormuş bazı şeyler yıllar geçse de
K: Evet unutulmuyor
E: Evlenmişsin dediler
K: Evet öyle bir olay yaşadım ama çok kısa sürdü
E: Neden kısa sürdü
K: Şey
E: Boş ver üzülme değmez bir damla göz yaşına
K: Ah
Keşke boş ver deyince boş verilse ama acı geçmiyor ki her sabah sanki kabuğu kalkıyor ve tekrar tekrar kanıyor yaralarım
E: Öyle yaralar vardır ki hiçbir zaman kapanmaz tıpkı giderken açtığın derin yaralar gibi kabuk ta bağlamıyor kanadıkça kanıyor bazen geçti sanıyorsun ama o için için kanamaya devam ediyor ne bantlar nede ilaçlar fayda etmiyor
K: Bilirim bir yara da benim yüreğim de var hani sen yıllar boyunca beni suçladın ya bir kere sordun mu neden gittin
E: Aldığım her nefes de defalarca kez bu soruyu sordum kendime neden gitti neden bizi bitir di peki bir hoşçakal bile demeden neden gittin bizi neden bitirdin
K: Lütfen sorma..
E: Daha ne kadar susacaksın yetmez mi çektirdiğin acılar bir açıklamayı hak etmiyor mu sana olan sonsuz sevgim
K: Peki seninle en son buluştuğumuz gün heyecanla eve giderken bakkalın önünde anneni gördüm annen bana oğlumun peşini bırak kendine başkasını bul sen oğluma acıdan başka bir şey veremezsin baban ne ki sen ne olasın dedi ve ben ağlaya ağlaya eve gittim haklıydı ben sana sevgim den başka ne verebilirdim ki babam neydi ki haklıydı ben mahkumun kızı değimliydim.
E: Biz herkese ve her şeye karşı sevmedik mi bir fırtınada alabora ettin bizi değermiy di bir hiç için ah
K: Haklısın ben o acıyla düşünemedim bakkalın oğlu Rüstem'in evlilik teklifini kabul ettim hataydı affet ne olur
E: Değdi mi peki onca yaşananları bir kalem de silip atmaya değdi mi
K: Ben olmazsam kendine uygun birini bulur mutlu olur beni de iki güne unutur demiştim

E: Ne seni unutabildim nede yerine başka birini koyabildim her gece duvardaki resminle konuştum hayalin hep yanı başımdaydı hayalini öptüm hayalini kokladım hayaline sarılıp uyudum kokun yoktu belki ama resmin avuçlarımdaydı en azından o bende kalmıştı benden aldığın her şeye rağmen
K: Bende seni unutamadım ne hayalin gitti gözlerimden ne de kokun burnumdan

gamzeni bile unutmadım avuçlarımda kanayan pişmanlıklarımla geçti yıllarım çok gelmeyi istedim yapamadım ya unuttuysa beni dedim ya vazgeçtiyse sahi vazgeçtin mi beni sevmekten
E: İnsan nefes almaktan vazgeçer mi sen benim aldığım nefesim din ve ben aldığım her nefesin adını sen koydum olur da bir gün ararsın diye numaramı bile değiştirmedim
K: Ben hemen geliyorum.
E: Dur gitme şiirler yarım kalmamalı bir daha deneyelim
K: Olmaz ne sen eski Ferhat sın nede ben eski şirin bırak yarım kalsın bu şiir tamamlanmasın eğer kavuşmak yazılıysa alnımızda kavuşuruz ve buna hiç kimse engel olamaz ama şimdi gitmeliyim
E: Peki tamam o zaman yüreğinin üzerini ört üşümesin sevdamız üşümesin

Deniz Gece Mavisi

Var Bir Ayrılık

Ağır ağır doluyor kalbime hüzün,
Yavaşça çekiyor saçımı son sözün.
Hani gitmek yoktu, hani olmazdı gidişin —
Beni böyle tarumar edip gittin.

İhanetin siyahı, şalı yakışmadı saçıma,
Ne kadar örtsem de dökülüyor yüzüme.
Sessiz yarım, sensiz eksik her bir cümle,
Gözlerin hüzün, yüreğin güzün…
Bu işte var bir ayrılık.

Kime derdim desem, benden kaçıyor,
Azrail zehirli yılan, çıngırağını sallıyor.
Seni bana çok gören diller susuyor,
Kafalar önde, gözler yaş döküyor —
Olmasaydı sonumuz böyle,
Melekler bile bize ağlıyor.

Mum muydu, alev miydi bilemedim,
Yandım da ellere diyemedim.
Beni yakan sendin, ihbar edemedim.
Saçıma dolan akları yolmaya gelme sevdiğim,
Mevsimin suçu yok… yüreğin hazan.

Şimdi rüzgârla savruluyor adın,
Bir yanım hâlâ çocuk, bir yanım kadın.
Susuyorum — çünkü bazen sessizlik,
En ağır vedadır insanın yüreginde kanayan.
Ve biliyorum,
Her ayrılık biraz ölüm,
Her ölüm biraz sensin…
Bu İşte var bir ayrılık,
Var bir ayrılık...
14.10.2025 00:56

Deniz Gece Mavisi

Vasiyetimi Yaz

Gel Hakan Abi, gel çek bir tabure
Anlatayım sana,
O vefasızın nasıl gittiğini,
Beni nasıl yarı yolda bıraktığını...
Ya da boş ver be, değmezmiş diyelim,
İçelim!

Sen doldur, ben dökülürsem taşar bardaktan dertlerim,
Tıpkı gözümden taşan yaşlar gibi...

Hakan abi, ne zoruma gidiyor biliyor musun?
Ya bir kere...
Seviyorum diyemedim ya!
Lanet dilim, ne zaman onunla yan yana gelsem konuşmayı unuttu ya...
O beni sevmiyor sanıyor ya...
Seviyorum lan, vallahi bak, seviyorum!

Bak şu bardak var ya,
Bir, iki, üç derken dilimin kayışı atıyor yine.
Şu an gelse...
Vallahi, şu an gelse sarılır, saatlerce ağlarım be abi!
Ama işte gelmez ki zalımın oğlu.

Şimdi kim bilir kimin yanında...
Belki de çok mutlu.
Deniz umurumda mı be abi?
Yine de kıyamıyorum be...
Bir "Deniz" dese, kırk yerden kırılıyor kemiklerim.
Ah be abim...

Gurur yapıyorum ama gel de bana sor.
Hani o son kez gözlerimin içine bakıp "hoşça kal" dediği an var ya,
Omzundan çekip sarılmamak için kendimi zor tuttum...
Ellerim kırıldı sanki, dokunamadım.
Gitmeseydi be abi...
Vallahi çok sevdim!

Abi be,
Ne yediğim yemeklerin tadı var,
Ne de dilimin.
Cüzdanımda duran resmiyle konuşuyorum...
Cevap vermiyor yumrukladığım duvarlar,
"Neden?" dediğim aynalar susuyor.
Neden be Hakan abi, neden?
Neden gitti?

Off abim, off!
Çıldıracak gibiyim.
Bu şişe de bitti abi...
Getir yenisini!
İnsan derdine kadar içermişya doldur bitmez dertlerim benim.
İçmek unutmak istiyorum.

Bak, yine şarkımız çalıyor...
Sezen "Dön!" diyor abi, dön!
Lan beni dinlemedi,
Sezen'i dinleseydi bari diyorum.

Abi...
Ben ki sağını solunu bilmeyen o kız,
Solum acıyor be abi,
Solum acıyor...

Bir gün ağlamıştım, burnum akmıştı,
Mendil de yoktu, gömleğini vermişti...
Burnumu gömleğine silmiştim.
Hâlâ o gömleğiyle uyuyorum be abi.

Geçer mi?
Diner mi?
Biter mi be abi?
Söyle, unutmanın ilacı var mı?

Kafam bir milyon be abi...
Biliyor musun Hakan abi,
Ben sarhoş olup herkesi çift görürken bile onu tek görmüştüm.
Ciğerimden alkol değil, onu süzmüştüm.
Ah be abi, ne güzel bir rüya görmüştüm...

Durma, içelim,
İçelim be abi!
Uyanmayalım,
Yâ da ayılmayalım.
Hep sürsün bu rüya...
Bir gün bile olsa,
Onu nasıl sevdiğimi görsün...
Görsün işte be abi!

Vasiyetimdir:
Ölürsem kalbimi ona nakletsinler abi!
O da anlasın nasıl sevdiğimi...
Yaz abi, yaz vasiyetimi yaz!
05.02.2025 16:33

Deniz Gece Mavisi

Vatan Borcu

Gökyüzünde bir yıldız parlıyor,
Vatan toprağı kahramanlarla dolup taşıyor
Anne yüreği bir yangın gibi yanıyor,
Ağla anam ağla oğlun şehit oluyor

Toprak kokan mektuplar geliyor
her gün, analar sabırla okuyor
gözleri yaş ile doluyor
Şehit olmuş oğlunun kanlı gömleğine
Sarılıp ağlıyor
Gurur duy anam oğlun vatanına şehit oluyor

Sil gözündeki yaşı
Vatan borcu bu değil hayat savaşı
Rüzgarlarda dalgalanır Mehmetçiğin kan ile yaşı
Oğlun şehit oldu diye üzülme anam

Yüreğinde şehitlerin bayrağı dalgalanır,
Eller hasretle özlemle duaya açılır
Gönlümüzde yatan kahramanlar unutulmaz
Bütün salalar onlar için okunur
Vatan sağ olsun anam bir gün adım şehit olur
24.12.2023 17:02

Deniz Gece Mavisi

Vatanım Sensin

Sevgi dilinin döndüğü
Kalbinin yettiği ve ruhunun seçtiği dır
Sen benim ruhumsun
Hep tamamliycam diye başlayıp tamamlayamadigim şiirim
Dilime dolanan notam
Ayla güneşin birleştiği anım sin

Gözlerin düşüyor her gece yakamoz niyetine yüreğime
Sözlerin yankilaniyor sevdamın sokaklarında
Her kaldırım taşına adını yazıyorum sevdam diye
Elif gibi dimdik duruşum karşında vav oluşum sevdadandır gulum
Sen benim tüm ezberlerimi bozan aşk alfabemsin

Her bir harf yuregimin melodisi
Her bir kelime aşkın bestesi
Dilim dönmez adından başka harflere
Yüreğim ısınmaz senden başka bir sevdaya
Yürek tezgahimda dokuduğum en nadide kilimsin
Adı ni aşk koydum
Soyadını sevdam

Çıplak ayaklarinla basa basa geç yüreğime
Dudaklarımın kenarına kur mutluluk panayirini
Kirpiklerimin ucunda sallayim seni en çocuk yanımla
Sen burnuna bulastir elma şekerini
Ben dilime
Sen saçına dola gokkusagini
Ben elimde çevireyim aşkımızın filmini
Hadı sevdam uzan tut elimi
Vatansız bırakma yuregimi
Vatanim sensin kadın
Vatanim sensin
31.03.2024 22:09

Deniz Gece Mavisi

Vatanımsın

Ben seni gökte ararken, yerde buldum.
Seninle açıldı gönül defterim.
Aşkın adını sen koydu dilim,
Dönüp dönüp sana koştu yüreğim.
Ben aşkını başıma taç ettim, adam (kadın).

Herkes duysun, sevdiğim sensin.
Gözlerimi kapatıp andığım sensin.
İçimde özlemin sızlar,
Ruhuma işlenen sensin.
Seninle güldü yeniden gözlerim.
Sensiz hayatı neyleyim?
İster gurbet olsun ister sıla,
Bana sensizliği yaşatma, sevdiğim.

İsterim ki her an yanımda ol,
Ruhumu ruhuna sar, bedenim ol.
Uzaktan da olsa, dokun tenime, benim ol.
Ben seni rüyamda bile çok sevdim, be adam (kadın).
Bırak solsun dünyanın renkleri, yüreğinin mavisi yeter bana.
Ben maviyi seninle sevdim,
Mavim sensin, renkler haram bana.

Dünya dursa, dönmem geri.
Sensin sevdiğim,
Sensin dualarla istediğim.
Sensin tek gerçeğim,
Ömrümü ömrüne yol bildiğim.
İyikim, iyi ki varım, sensin.

Tek menzilim,
Tek hedefim,
Tek yarim,
Sensin be adam (kadın).
Sen, aşka tövbeli bir yüreğin
Sessiz çığlığısın.
Sen benim vatanımsın.
Vatanımsın adam (kadın).
23.05.2025 09:28

Deniz Gece Mavisi

Vatansız Bırakma Beni

Bana şarkılar söyle, adam,
Her notası sen olan,
Ruhumda yankılanan melodilerle,
Her vuruşunda kalbime dokunan,
Sevdanın müziğiyle sar beni, sessizliği dindir.

Bana şiirler yaz, adam,
Tepeden tırnağa aşk kokan,
Dizelerde senin adın, satır aralarında bizim hikayemiz olan.
Her sözcüğün, bir nefes gibi içime dolsun,
Aşkı yeniden tanımlasın gözlerin gözlerime.

Bana türküler söyle, adam,
Mistik ve memleket kokulu,
Toprak gibi kokan, dağ gibi güçlü,
Hasretin içinde kaybolmuş ama umutla yaşayan.

Bana resimler çiz, adam,
Gözlerinde umutlar olan,
Bir dünya çiz ki çocuklar hiç ölmesin,
Depremler yerin altında uyusun,
Ve herkes kardeşçe, huzurla yaşasın.

Bana umudu çiz,
Bana yarınları söyle,
Fısılda usulca,
Kirpik uçlarımın dalgınlığında göz çukurlarıma gir,
Uyu orada,
Uyanınca yüreğime dokun.

Ben sana fısıldayayım,
Sen kalbime.
Bir masal yaz bana,
Seninle başlayan, benimle devam eden,
Sonu biz olan.
Sonunu hatırlayamadığım şarkıları benimle söyle,
Gir mutfağa, bana kek yap,
Yamuk yumuk fark etmez,
Elin değsin, yeter.

Bak yıldızlara, en parlağına adımı ver,
Tek tek topla, saçlarıma tak,
Papatyalar kıskansın,
Gökyüzü boynunu büksün.
Al eline kalemi, kağıdı yaz beni,
Saçlarımdan başla, yüreğine dolanışını anlat,
Sonra gözlerimi, içlerindeki şatoları,
Sonra kaşlarımı, sinirlenince nasıl havalara kalktığını,
O kendinden emin, mağrur burnumu unutma,
Fındığım benim dediğin o burnum.
Sonra ellerimi, maharetli,

Ve devam et, her dokunuşunla bir hikaye yaz.
Hadi, adam, dokun artık yüreğime,
Herkes yurdunu bilsin,
Vatansız bırakma beni.
24.09.2024 13:40

Deniz Gece Mavisi

Vazgeçme

Yağmurlu bir gündü,
Gözlerim bulutlu...
Ve sen, hiç olmadığın kadar güzeldin
Ya da ben seni güzel görüyordum.

Kaldırımlar ayak seslerinle adeta inliyordu.
Sokağın en ücra köşesinde bir gramofon acı acı çalıyordu.
Yağmuru kıskanıyordu gözyaşlarım...
Ve sen, canparem, sadece bakıyordun gözlerime.

O an kirpiklerine tutunmuş bir yaş gibi hissettim kendimi,
İçimden dua ediyordum: "Kırpma gözlerini."

Gece bürünüyordu yasa,
Her yer karanlık,
Bir tek gözlerin mavi...
Ben ise gözlerine değil, maviye aşıktım.

Sessiz bir haykırıştı içimdeki "sen"lerin adı.
Kimliksiz bir acı,
Ve dilime dolanan pişmanlık...
Dilimle dudağım arasında can çekişen kelimelerin ölüm anları sancılıydı.

Kalp atışlarım göğsümü parçalarken
Neydi sana kurmak isteyip de dilimden dökülmeyen kelimeler?
Oysa mavi bir "sen" büyütmüştüm içimde...
Herkes "Yaşanmaz!" derken, ben yaşatmaya çalışmıştım.

Aşk mıydı avuçlarımda öksüz yetim nefes almaya çalışan,
Yoksa acı mıydı aşk kimliğine bürünen?

Nedendir bilmem, aynalara bile hesap veremiyordum ben.
Bu eller, bu yorgun beden, bu kirli yüz kime aitti?
Ben, beni tanıyamıyordum.

İnsan kendine yabancı olur mu?
Kendime, bedenime ve yüzüme yabancıydım.
Kalbim bile onun için atıyordu,
Ama onun bundan haberi bile yoktu.

Çeksem omuzlarından,
Öpsem bir kere yanağından,
İçimdeki aç kurt gibi parçalasam yüreğini,
Hisseder miydi beni?
Aşk yanmak değil miydi?

Peki neden gitmeyi seçti?
Oysa ben razı değil miydim küllerime kadar yanmaya?
Aşk fedakârlık demekti,
Ama onun cesareti bile yoktu.

Belki de gömmeliydim bu aşkı iki dudak arasına,

Ya da gökyüzünün sonsuz maviliğine...
Gözlerimden kayıp düşen yaşlara engel olamıyordum.

Ve sen, damla damla düştün ekose işlemeli kaldırım taşlarına...
Ve ben, sadece gittim.

Oysa ömre bedel bir aşk yazabilirdi kalemimiz,
Ama ömre mal olan bir aşk yaşattın.
Kulaklarımda kaldı sesindeki büyülü melodi.

Sabah oluyordu...
Ve benim "Günaydın" diyecek bir yarim bile yoktu.
Sadece boş sokaklara karışan adımlarım kaldı geriye,
Ama içimde hâlâ senin sesin yankılanıyordu,
Sanki her şeye rağmen bir umut fısıldadı kulağıma:
"Vazgeçme...
02.02.2025 17:22

Deniz Gece Mavisi

Vazgeçmek Mümkün Olmasın

Yüreğimde yerin hazır,
Ayaza çekmeden gel,
Yağmurlar aşkımı söndürmeden,
Camın buğusunda adın silinmeden gel.
Özlemin beni benden etmeden,
Henüz aklım başımdayken gel.

Bir gece yarısı,
Temmuzdan kalan gülüşünle gel.
Soyadımda adın,
Gönlünde aşkla gel.
Gül kokunla odamda,
Sen kokmaya gel.
Kokunla beni benden almaya,
Sardıkça hoş etmeye gel.

Uzun etme ayrılığı,
Kesme selamı sabahı,
Gün batmadan,
Gün sensizliğe kararmadan,
Bir günaydınla gel.

Kapıyı vurma,
Sessizce, bir suçlu edasıyla gel,
Sensizlikte kaybolmadan,
Henüz yerim yurdum belliyken gel.

Öyle bir gel ki;
Hayalleri gerçekleştirmeye,
Umutlarımı yeşertmeye gel.

Sessiz ve çıtırtı sızca gel.
Sensizliğin kemiklerini kıra kıra,
Ayrılığın alnına sıka sıka
Umutları sağ cebine,
Mutlulukları sol cebine koyup gel.

Öyle bir mevsimde gel ki
Yüreğime hazan değmesin,
Islanmasın bir daha kirpik uçlarım,
Sen en çok onları öpmeyi severdin,
Yine öpsene!
Uçlarından sızan yaşları,
Yanakların ile sildiğin o günden beri
Gelip GAMZELER'İME yerleşen Senler le
O kadar güzelim ki,
Hem artık aynalarda küsmüyor bana,
Yanaklarımdaki yaşı dudaklarınla silmeye gel.

Sen yeter ki gel.
Tostlar fırında,
Çaylar demlikte,

Ve tereyağı dolapta kalmasın,
Bir kere daha ask ile erisin Trabzon ekmeğinin üzerinde,
Hadi gel!
Kahvaltı ve ben seni bekliyoruz.

Öyle bir gel ki;
Bu defa, vazgeçmek mümkün olmasın.

Deniz Gece Mavisi

Vefasız Sevgili

Şimdi bana gelip beni seviyormuş gibi
Kelimeler tüketme
Bu aşkın katili sensin
Merak ediyorum bir gün sana
Birini sevdin mi Hiç dediklerinde
Dudaklarin adımı anacak mi
Çok sevdim ama onu ihmal ettim
O çırpınırken bu sevgi bitmesin diye ben onu görmedim
Beni sevdiği için hep umutla özlemle hasretle bekledi
Ben ise o beni beklerken her beni aradığında kapat telefonu sana sonra donucem dedim diyebilecekmisin

Benimle kurduğun hayalleri başkasıyla
Yaşarken o hayaller batmiycak mi sol kaburgana
Ben yemek yemeyi unutmuşken sen lüks sofralarda nasıl selfiler cekileceksin yediğin lokmalar hiç mi takilmiycak bogazina
Şimdi bana diyorsun ki o beni unutamaz
Onun yüreğine imzayı ben attım
Birak imzayı yüreğimi söker atarım

Sen hesap vereceğin o günü hiç düşündün mü
Aramadım sormadım gitmedim gelmedim
Gözyaşlarına bile hiç aldirmadim
Gelinliği sandıkta boynu bükülü kaldı diyebilecekmisin

Utanmadan hala sevgiyi doluyorsun ya diline
Bakıyorsun ya gözlerime
Adımı anıyor ya dudaklarin
Soyle hiç mi kaçmıyor uykuların
Hiç mi kanamıyor vicdanın

Bak burdayım biraktigin yerde
Hadi çık karşıma vur gerçekleri tokat gibi yüreğime
Sevmedim de
Oynadim de
Yalan di de
Hevesim gecti de
Evlilikten korktum kactim de
diyemezsin değil mi
O halde bana aşk tan bahsedecek en son adam bile değilsin

Her oğlan çocuğu erkek doğsada
Adamlık ayrı bir meziyettir
Ve ben senden daha adamım
Al her gece tükürdüğüm resmini ve
Git gözlerimden
Benim yüreğim gemileri değil
Limanları yaktı gittigin o gün
Hemde hiç gözünü kırpmadan
Vefasız sevgili 18.01.2024 11:38

Deniz Gece Mavisi

Vicdan Muhakemesi

Terketmedi yine sevdan beni
Esti bir deli rüzgar savurdu düşlerimi
Ayrı ayrı yağmurlarda ıslandı bedenlerimiz
Bir deli sevdanın içinde ziyan oldu ömrüm
Parçalandı en güzel düşlerim ve ben acının şah damarında can cekişircesine adını andım
Tam üç kere
Bir duaymışcasına haykırdım giri şafağa
Senler döküldü yağmur niyetine üzerime

Şimdi ucu sökük tüm anların giz düşümlerindeyim
Ellerimde kasımpatılar
Soldu balkonumdaki fesleğenler
Gidişini an be an resmettim beynimin tuvaline
Oysa bir kal dese dilim koşup sarsılacaktın bana
Diyemedim
Ve sen gittin

Etin kemikten ayrılma seranatları tırmaladı kulaklarımı
Kırık kemik sesleri iniltiler geceyi yırttı
Bir damla kan sıçradı umutsuz umutlarıma
Ağır aksak bir kaldırım taşında bıraktım içimdeki sevdayı
Öksüz ve yetim çocuklar gibi

Dondu parmak uçlarım titredi sesim başımı öne eğip kirpiklerimi gözlerime devirip geceye kurban ettim tüm hayallerimi
Gözümden akan her bir damla sen oldu
Dilime dolandı aşkın genzimi yakan melodisi
Bir ayağı kırık mutluluklarıma yasladığım
Umutlarım yıkıldı
Enkaz altında kaldı bedenim
Yıkıntılar arasında küçük bir cığlıktı sesim
Ağladım ağladım

Ne bir duyan oldu nede gözyaşlarımı silen
Katran karası bir acı hıncahınç umudumun ipini çekti
Gözlerimi son kez kapattım sallanırken
Dar ağacında yüreğim
Bir kal diyemeyen dilimi kesip attım
Dilsiz bir bedenin son vicdan muhakemesinde yine suçlu çıktı vicdanım ve ben o anda öldüm

Deniz Gece Mavisi

Vuslat (düet)

Adam:
Gidiyorsun…
Ellerim boşlukta asılı,
Sesin rüzgâr gibi, dokunamıyorum.
Gözlerin, sonbaharda kaybolan bir yıldız,
Ne olur, bırakma bizi zamana…

Kadın:
Bende istemiyorum bu sonu ama mecburuz, ve şunu bil ki,
Seni hep sevicem, solum hep boş kalacak,
Seni oradan çıkartmaya kimsenin gücü yetemeyecek,
Söz veriyorum…

Adam:
Mecburiyet mi kader mi, adını sen koy…
Ama ben sensizliğe razı değilim.
Sol yanın boş kalacaksa, benim kalbim çürüyecek,
Senin olmadığın bir dünya, nefessiz bir uçurum gibi…

Kadın:
Bende gelinliğimi gömeceğim kara toprağa,
Ve unutacağım sevdayı,
Sadece nefes alıp vereceğim,
Olmayacak senden başkası,
Tutmayacak elimi başka bir el,
Bakmayacak gözlerime başka bir göz,
Senin hayalinle yaşayıp özleminle can vereceğim.
Keşke mümkün olsa kaderi silip yeniden yazmak…

Adam:
Keşke… Keşke mümkün olsa!
Bir kalemin ucunda yazgıyı bozmak,
Ellerin ellerimdeyken, zamanı durdurmak…
Ama sen gelinliğini toprağa gömerken,
Ben de adını mühürleyeceğim yüreğime.
Benden ötesi yok, senden sonrası haram bana!

Kadın:
Öyleyse söz verelim birbirimize,
Sen beni unutursan, damatlığın mezarın,
Ben seni unutursam, gelinliğim kefenim olsun.
Seni çok seviyorum, adam…

Adam:
Söz veriyorum, seni unutursam damatlığım mezarım olacak,
Başka bir aşk, başka bir yol yok bana!
Eğer unutmak denen Azrail girerse aramıza,
Toprak bile kabul etmesin beni…
Seni çok seviyorum kadın,
Bu ayrılık değil, yeminimizle mühürlenmiş bir vuslat!

Kadın:

Ellerimi,
Gözlerimi,
Yüreğimi hiç unutma olur mu?
Sevgimi sana, seni de Allah'ıma emanet ediyorum.
Sakın ağlama, kıyamam bir damla gözyaşına,
Hani yastıklar dilden anlamazdı, bak hâlâ ıslak.

Adam:
Unutmak mı? Ölümden beter bir kelime…
Ellerini, gözlerini, yüreğini kazıdım ben içime.
Sen beni Allah'a emanet ederken,
Ben de seni dualarıma sarıyorum.
Ağlamayayım mı? Sensizliğin sesi bu gözyaşları…
Bak, yastığım da sana hasret, kokun hâlâ üstünde.

Kadın:
Meğer gitme sözü kadar ağır bir söz yokmuş,
Bilsem ki dudaklarım kanlar içinde parçalanacak,
Yine de "Gitme" derdim çünkü,
Dilim ve dudağım sadece sana mühürlü.
Vakit geldi, hoşçakal sevdam,
Ben hoş kalamam, ama sen hep hoş kal,

Adam:
Gitme demek, bir ömrü dilinde kanatmakmış, anladım…
Ama bil ki, sen "gitme" deseydin,
Bütün dünyayı karşıma, seni soluma alırdım,
Yine de kalırdım.
Vakit mi geldi? Ben hâlâ inanmıyorum.
Hoşçakal diyorsun ya,
Hoş kalamam, seninle güzeldim ben…
Ama sen…
Sen hep güzel kal, içimde, dualarımda ve vuslatımda…

Kadın:
Rüzgarın esintisinde,
Yağmurun çisiltisinde,
Ve bebeklerin gülüşünde beni bul…
Hoşçakal sevdam,
Seni her zaman seveceğim,
Ama belki de bu,.....

Adam:
Hayır sakın tamamlama sözünü,
Hayır asla asla!
Sen, sadece bir hatıra olarak kalırsın içimde asla yaram olamazsın.
Bir gün bir yerlerde zaman getirecek bizi yan yana inan ve dua et, sadece bekle,
Ben senden ayrılmıyorum, seni soluma koyup yoluma bakıyorum,
Yol var diyor ayaklarım ve ben gidiyorum,
Hoşçakal sevdam,
Hoşça kal.
19.03.2025 16:30

Deniz Gece Mavisi

Vuslat Dağı

Vuslat dağı soğuk olur, sıkı giyin sevgilim,
Rüzgar savurur adını, sessizce işler içime,
Ben, sensizliğin soluğunda titrerken,
Her adımında dualar dökülür dudaklarımdan.

Vuslatın kıyısında beklemek sabır ister,
Gözlerimde sonbahar, tenimde kış var,
Sen, yüreğimin gizli baharında açan çiçek,
Dallarımdan düşme, karanlıklarda kaybolma.
Tutun bana, bir ömür boyu sarıl tenim ol.

O dağ, uzakların sessiz tanığıdır,
Yollarında adımlarını saklar bağrında,
Her çukurunda bir özlem, her virajında bir hasret,
Gelirken üşüme sevgilim, söz ver bana.
Sıkı giyin, vuslat dağı soğuk olur sevgilim.

Ellerin ellerime değince, buzlar çözülür,
Gözlerin gözlerime bakınca, yollar kısalır,
Ayrılığın sızısı, yüreğimizden çekilir,
Sımsıkı sarılacağımız o günler yakında.
Vuslat dağı soğuk olur, ne olur üşüme sevgilim.
Sen, yalnızca sen, üşüme.

Dağlarda sevdanın yitik izleri var,
Her biri bir ateş, külleriyle savrulan,
Ay ışığı kadar sönük, yıldızlar kadar uzak,
Elin elime değmeden, üşüme sevgilim.

Bir yudum sevda uğruna yanarım her gece,
Yollarıma karlar yağsa da, boranlar esir alsa da,
Ey vuslat yolu, kavuşmak dedikleri sonu ecel olsa da,
Soğuk soguk vurur sevgilim imtihanimiz büyük, ellerimi sımsıkı tut,
Ne olur, sakın üşüme.
03.11.2024

Deniz Gece Mavisi

Ya Bugün Ya Yarın

Nefretimin henüz küle dönmemiş yerinden yazıyorum bu satırları sana
İçimde zerre de olsa sevgin var inkar edemiyorum
Yağlı urganlari dolayıp
Her gece yüzlerce kere biçakliyorum hasretini
Özlemin giriyor düşlerime
Sonra bir fırtına bir yağmur derken ayrılıyoruz
Böyle bitmiyordu okuduğum masallar

Prens prensese kavuşur birde yanağına öpücük kondurur kırk gün kırk gece düğün yaparlar di
Ya benim sandıkta küf tutan gelinligime kim hesap verecek
Yine sonların son olmadığı yolların başındayım
Dünün hüznü yarının pişmanlığı kanatırken avuç iclerimi
İhanete bulanmamis bir aşk istiyorum
Hala mavi ve pembe

Yine yokluğun şal olup dolanmış omuz başlarima
Basimda sevdanın eflatun rengi
Dilimde ucu yanık melodiler
Tam şarkıya başlayıp biten jarzim bile bana karşı
Oysa tüm yasaklara
Engellere karşı sevmiştim seni

Yollarıma konan taşlardan atlayıp
Üzerime kilitlenen kapıları kırıp
Ve ayağıma dolanan zincirleri ezip
Gelecektim sana saf temiz bir kuğu gibi
Beyaz olacaktı tüm hayallerimiz
Sandıkta sararan gelinligim gibi
Keşke sarının bu kadar tonunun olduğunu ögretmeseydi hayat
Bir umut diye çıktığım yolda tuvalimi çaldılar önce
Sonra boyadilar düşlerimi siyaha
Pembelerim evrildi griye
Ve umut kelimesi kocaman bir yalan oldu

Kızım hep doğruyu söyle diyen nenemin sözleri
Peki hayat neden yalan söyledin bana
Gebetto değilsin ki sen beni bir odun gibi yontmaya çalışıyorsun
Oysa her yalanda uzayan burun bana değil beni acitanlara aitti
Şimdi yalan bir hayatın yalancı kahramaniyim

Bakışım yalan
Gülüşüm yalan
Gözlerim bile yalan
Dudaklarımdan dökülmeyen sözler bile yalan
Artık umut bebeklerimi avutamiyorum yüreğimin intihara meyilli salincaklarinda
Dur diyemiyorum akıp giden zamana
Yolamiyorum yokluğunla ağaran saçlarımı
Sen bana acıyı tattiran adam
Unutamıyorum bana yaşattıklarını

Sırat uzun

Sırat ince
Ya düşe ya kalka geçicez de
Sen nasıl geçeceksin
Kıl kadar ince kılıç kadar keskin o köprüden
Zebaniler ellerinde sopalariyla seni beklerken
Özür dilerim sözlerin
Yalvarişlarin seni kurtaracak mi
Hadi beni kandırdın kendini kandırdın
Ya vicdanını onu nasıl kandiracaksin
Ya gecenin bir yarısı dolanmayak mi çarşaf boğazına
Nefes almaya çalışırken ben gelmeyecem mi aklıma
Unutma kimse yaşattığını yaşamadan ölmez sevgili
Şimdi bekle ölüm sana bir sivilce kadar yakın
Ya bugün ya yarın
Döktüğüm her damla gözyaşının vebali seni bulacak unutma
25.07.2024 11:15

Deniz Gece Mavisi

Ya Gelirse

Varlığın içindeki hiçlik hissi
Ve yokluğun içindeki varlık mücadelesi...
Daha okul yıllarında tanıştım mücadeleyle.
Arkadaşım silgimi çantamdan almış,
İstediğimde ise bana şiddet uygulamaya kalkmıştı.
O tokat, kendimi bulmama yardım etti.
Ve ilk mücadele anım takdire şayandı.
Sonra, zalimin karşısında dimdik durmayı öğrendim.

Önceleri korkak korkak yaklaşırdım,
"Aman," derdim, "Kimse üzülmesin."
Bir baktım ki üzülen hep ben oluyorum,
Ve bu kimsenin umurunda değil...
Benim "Üzülmesinler" çabamın karşılığıysa,
"Yapmasaydın, biz mi istedik?" kelimeleri oldu.

Artarken eksilen,
Eksilirken artan duygularım
Bazen birbirine karışıp sarmal bir düğüm olsa da
Düğüm açmayı sevmeyen ben,
Kesmeyi öğrendim.
Hani camı ne kadar kırarsan,
O kadar keskinleşir ya...
İşte ben de keskinleştim.
Sonra dilimi, hep gizli gizli
Kendini bileylerken gördüm.
Evet, sivriydi dilim ama hak edene!

Mazlumun hep yanında oldum,
Düşene bir tekme de ben atmadım.
Çok sevildim;
Kiminin ablası, kiminin kankası,
Kiminin kardeşi oldum da...
Bir kendi yarama ilaç olamadım.
Kanayan yaralarıma bir bez örtüp koştum,
Kimin bana ihtiyacı varsa...
Kimse de demedi ki:
"Kolun, bacağın, yüreğin kanıyor...
Gel, bir bakayım."
Olsun, dedim, insanlık hep bende kalsın.
Ama anladım ki o da yanlışmış...
İşi düşen gelir, işi biten gidermiş.

Sonra, ayaza bıraktığım saçlarımı
Aldım rüzgârın koynundan.
Bedenimdeki tırnak izlerini sardım,
Ve ruhuma bulaşan isi, pası yıkadım.
"Bu saatten sonra kendim için yaşayacağım!" dedim.
Ama onu da yapamadım...

Annem, "Sen kötü olamazsın,
Mayanda yok, bozukluk," derdi, ben anlamazdım.

Şimdi çok iyi anlıyorum...
Bozuk olan ben değil,
İnsanlarmış!
Onların fütursuzca kullandıkları kelimelermiş,
Miadı dolan aşklarıymış...
Yüreğimdeki meleğin başını okşarken anladım:
Şeytan da bir melekmiş.
Ve kötüler, hayatı öğretirmiş...
Haykıra haykıra, "Beni yenemezsin, hayat!"
Dediğim günü anladım.
Bardağın yarısı iyi ki doluymuş dedim.
Oysa yıllarım, "Neden bu bardak yarım?" diye kendimi heba etmekle geçmişti.

Kar dı yağdı,
Yağmur du aktı diyemesemde,
Kardı yağdı yağmur du aktı.
Ama "Geçti." demeyi bilmekmiş yaşamak,
Ve yaşamak, sevgiden ibaret değilmiş.

Sevgi umut etmekse,
Umut etmek, umutsuza
Körü körüne bağlanmak da değilmiş...
Misafirmiş her yürek, bir başka yüreğe.
Önemli olan, iyi ev sahibi olabilmekmiş,
Gelene de gidene de...

Ve çıktım kapıya,
Gideni uğurlamaya,
Gelene "Hoş geldin!" demeye...
"Bir çiçekle bahar gelmez," sözüne inat:
Ya gelirse?
24.02.2025 16:18

Deniz Gece Mavisi

Yağmur Yağmur Gel

Ben seni seviyorken senden habersiz
her gece yağmurlar yağıyordu yürek oyuklarıma
dona çeken ellerim yokluğunun hezeyanları altında can veriyordu her gece
bedenim soguk ve kekremsi oluyordu sensiz aldığım her nefesim
bir acı sağ yanımda 1000 acı sol yanımda uyku haram dı göz bebeklerime
güldüğümü gösteren resimler solmuş
koca kent sus pus olmuştu

dilim dudaklarıma çarpıp geri dönüyordu suçlu bir mahkum edası ile
avuç içlerimde ızdırap dikenleri ayrık otlarına savaş açmış
kulaklarımda o hiç duyamadığım sesin
çetrefilli tüm senlerim kelimesizdi tüm şiirlerim

ve sen hiç gelmeyen sevgili

öyle bir zamanda gel ki saçlarımdan akları
dilimden acıları ve gözlerimden yaşları al
yokluğunda naçar olan bedenim bir ayrılıkla daha sınanmasın
gelişinle yeniden güller açsın gamzelerim de

öyle bir gel ki

her bastığında çıplak ayakuçların inletsin kaldırım taşlarını
utansın gece mateminden soyunsun yalnızlık
koynuma girerken acılar sık alnına ve yeniden ek avuç içlerime aşkın kardelenlerini
hadi sevdasında ürkek yüreğinde mert yarim
dola aşkı diline sök yüreğimi akan her damla kanım helal dir sevgine
sensiz bir hayatı yaşatma bana

geleceksen işte böyle gel

kırmadan
dökmeden
üzmeden
mertçe
cesurca
seven gitmez sözüne imzanı ata ata gel
kırılsın yokluğun kemikleri dökülsün sensizliğin dişleri
yağmur yağmur gel
yağmur yağmur

Deniz Gece Mavisi

Yak Gemilerimi

Senin olsun sahte sözlerin,
Senin olsun yalan gözlerin.
Sokağın kaldırım taşları şahidim olsun,
Adını anarsam kurusun gözlerim.

Yalanmış yeminlerin,
"Seviyorum." sözlerin,
Fütursuzca "Aşığım." deyişin,
Yalanmış beni deliler gibi sevişin.

Bitti artık, çek git benden!
Ben henüz unutmuşken,
Anma adımı,
Dolama sevgimi...
Git benden, yalancı sevgili!
Bulutları gözü yaşlı,
Beni yüreği yaralı bırak ve git benden.
Git artık... Git!

Çek o pis ellerini,
Dolanma yüreğimde geceleri!
Ben seni unuturum,
Hecelerim gidişini.
Git benden zamansız,
Amansız sevgili!
Git benden!

Son sözüm bu aşka:
Hoşça kal...
Canın sağ olsun,
Yak gemilerimi git sevgili.
24.02.2025 18:51

Deniz Gece Mavisi

Yakamoz

Seni hic tanimamama ragmen
Denizimde yakamozum olmayacağını biliyorum
Yinede gözlerini üzerime düşen
Maviliğinden alamiyorum
Deniz yakamozsuz
Yakamoz denizsiz olmaz biliyorum

Ama yüreğimin bütün kilitlerine defalarca kere mühürler vurulmuş
Sevmemeye hüküm giymiş bir bedeni sürüyorum
Ac kurt gibi acılar ciğerlerimi parçalıyor
Yine yağmurlar yağıyor gözlerime
Ve yüreğim ıslanıyor
Alt yapısı bozuk değil ki bedenimin diyemiyorum
Sıradan ve durağan herşey
Sanki bir zıplasam yayından boşalacak zemberegi bozuk saat gibiyim
O bile günde bir kere doğruyu gösterirken
Hayatın bana hiç gülmemesi

Düştüğüm kalktığım yara aldığım her acının hesabini soruyor ellerim
Bir tek huzur sensin
Bazen kıyılarında sessiz sessiz dinlenmek istese de bedenim
Korkuyorum yağmurunda ıslanmaya
Gözlerin bulutlu
Yüreğin narin
Benim gibisin
Acilar yüzünü mesken tutmuş
Dudaginin kenarındaki gülücük solgun
Aslında bir elmanın iki yarısı gibiyiz
Sen aşka tövbeli ben sevdaya yasaklı
Bir şiir olsan anlatmaya yetmez seni harfler

Bir şarkı olsan takılır kalırsın dil ile dudak arasinda
Bir kere görülecek ama asla unutulmayacak bir rüya gibi yüreğin
Çöplerini atmış bir ev gibi
Temiz ak pak
Oysa ellerinde geçmişin çamurlu izleri
Senin suçun yok demek isterdim ama kim suçlu kim değil artık bilemez oldum ben

Kırık dökük harflerle seni anlatmaya çalışan acemi bir şairim
Avuçlarının arasında ölümü bekleyen bir kelebek gibi
Bakıyorum gözlerine
Keşkeler yamaliyorum bir günlük ömür daha
Biliyormusun derin derin nefes alıp amin dediğim tek kişisin
Rabbım le benim aramda adı sen olan sonu amin olan tek çaresizlik

16.04.2024 13:38 Gece Mavisi

Deniz Gece Mavisi

Yakmaya Geldim

Gözlerin bir masal kitabı
Yüreğin en güzel aşk bestesi
Seni an be an yaşamaya
Aşkımı dağa taşa haykırmaya
Bu gece İzmiri yakmaya geldim

Gökyüzünde parlayan yıldızlar gibi
Bana can veren toprak gibi
Ekmek gibi su gibi
Bu gece bu şehri yakmaya geldim

Hasretin sancisi diner mi sandın
Gözümdeki yaşlar biter mi sandın
Gittin ya Ben seni unuturum mu sandın
Sana gelmeyen yolları yakmaya geldim

Hasret ilmek ilmek dolanırken saçıma
Ayrilik hançer olup batarken bağrıma
Azrail kuyruklu yilan girerken kanima
Yudum yudum seni içmeye geldim

Hasretin var mı bir adresi
Gözlerimde zamansiz serseri
Aşkın ağırdır bedeli
Beni sevmeyen o kalbini sokmeye geldim

Umutlardir yaşatan insanı
Umudumu çalan ellerini
Beni görmeyen gözlerini
Kör etmeye geldim
Bu gece aşkını kör kuyulara gömmeye geldim

Deniz Gece Mavisi

Yalan

Dilimin susup gözlerimin konuştuğu anlardayım.
Ama gözlerimi gören yok,
Tıpkı aşk ile yanan kalbimi gören olmadığı gibi.
Şimdi ucu yanık bir geçmişin külleri arasında çocuk masumiyetimi arıyorum.
Ağır geliyor dişlerime çarp çarpa parçalanan dilimden dökülmeyen sözcükler.
Kılıç yarası bir aşk ve kefensiz bir ölü,
İşte hayatımın iz düşümü.

Kanırta kanırta çıkan yaşlar,
Gözbebeklerimi tanımazken,
Ben kendimi kime nasıl ifade edicem.
Hersey o bildik hikayeye çıkıyor.
Oğlan seviyor kiz gidiyor.
Kim yanlış yazıyor bu kaderi?
Neden hep sevenler ağlıyor?
Kocaman bir silgi olmak vardi, tüm yanlışlara inat.

Okulda ögretmişlerdi üç yanlış bir doğruyu götürürmüş.
Yalan!
Vallahi billahi yalan!
Bir yanlış yapta gör, bak o yanlış kaç doğruyu götürüyor.
Masallarla yetişen çocuklardık biz.
Peki hanginiz sordunuz,
Hanselle grateli neden cadı kadın yedi?
Kel oğlan neden prensese aşık oldu?
Peki öküze özenen kurbağa neden şişti şişti patladı?
Alışmışız Masallara.
Hayatta bir masal değil mi?
Kimin kaderi kimin elinde belli olmayan bir masal.

Yazıp yazıp silsem,
Gözlerimi kapatıp hiç acmasam,
Yada bir sabah hiç uyanmasam,
Mesela göz yaşlarıyla yıkamasam göz bebeklerimi,
Dudaklarıma sürdüğüm rujlar kadar renkli görünsem,
Olur mu?
Yazanda mı suç,
Cizende mi,
Yoksa kader de mi?
Hani masallar mutlu sonla biter di?
İnanmayın çocuklar,
Masallar yalan, tıpkı seviyorum diyen diller gibi.
İnanmayın!!!
16.04.2024 01:04

Deniz Gece Mavisi

Yalan Mı Yılan Mı

Eskiden ne güzeldi aşklar
Ediz hun Türkan sorayin gözlerine bakar Türkan soray utanarak gözlerini kacirirdi
Şimdi bakıyorum da aşıklara iki günde sevip üç günde aşık olup dördüncü günde evlenip beşinci günde bosaniyorlar
Aşk lar mı değişti insanlar mi
Yada yürekler mi

Hiç düşündünüz mü kim gerçekten biliyor sevgiyi
Bundan uzun yıllar önce bir sokak roportajimda sormuştum sevgi nedir diye herkes kendince tarif etmişti sevgiyi
Peki nasıl seviyorsun deyince suspus olup bakmışlar di gözlerime
Evet sevmeyi bilmiyoruz
Lafla peynir gemisini yürütüyoruz da sevgiyi yaşamaya yaşatmaya gelince hep sınıfta kalıyoruz
Hayat mı sıfır ci yok sa biz mi çok tembeliz
Sorular içinde cevapsiz kalıyorum

Yine girtlagim da imkanli imkansızlıklar
Ellerimde umutsuzluk cibanlari
Yüzüme yerleşen çizgiler
Ve ben yarınından kaygılı bir şair
Kalemi yüreğime batırıp yaziyorum
Belki diyorum sevgiyle bir gün bir yerde tanisirim
Düşünüyorum ben hiç sevdim mi
Sevdim
Peki sevdiğim nerde
Yalan mı oldu yılan mi
Hala cevapsizim
Peki değdi mi onca çabaya
Sessizce diyorum
Değmedi
Sevmemiş ki beni
Sevseydi yanımda olur du

Neden hep insanlar kendilerini hiç ama hiç sevmeyenleri severler
Neden hep üzenlere giderler
Neden bozuk yüreklerin terazisi
Ah kurtulmak istiyorum beynimdeki panayirdan
Ellerim kaydıraktan kayarken
Yüreğimin kafasını her düştüğünde carpisindan kurtulmak istiyorum
Sanki ellerim hayatima zar atıyor yine hep yek

İğneyi kendime batırırken çuvaldızı acımasızca karşımdakine batirmamin adı ne
İçimde aç kurt gibi saldıran kurdun başını okşayışım korkumu yoksa güç gösterisimi
Acaba diyorum bazen ben mi erken geldim bu hayata yoksa insanlar mı

Ben mi hatalıyım yoksa insanlar mı
Neden dilime dolayamiyorum sevgiyi
Neden yalan söyleyemiyorum
Neden yalaka degilim
Ve neden hala kanayan bir vicdanım var neden
Kim yanlış yogurmus benim hamurumu

Benim hamurum doğruysa peki sizin hamurunuz neden bozuk
Sahi merak ediyorum bozuk olan hamurunuz mu,
Yoksa kanınız mi?
08.07.2024 14:57

Deniz Gece Mavisi

Yalancı Papatyalar

Gözler ne kadar genç ne kadar güzel olursa olsun, gözyaşları hep aynı renktedir. İnsan hayata geldiği ilk an tanışırmış gözyaşı ile. O tuz ilk acısı olur muş hayata attığı adımın. Gülerek doğan çocuk varmıdır bilmiyorum ama ben ağlayarak doğmuşum. Ben ağlarken herkes gülmüş.

Şimdi büyüdüm, pek bir şey değişmedi. Etrafımda dostunum diyenler, seviyorum diyenler ve seni hiç üzmüycem diyenler. Gülerken ben ağladım. İnsanın kaderi kendinden önce gidip otururmuş gibi.

Gülmeye haram kılınmış dudaklarıma gülmeyi öğretmekle geçti yıllarım. Bazen tam gülerken boğazımda kaldı sevinçlerim. O kadar isterdim ki gülerken dişlerimin beyaz beyaz parlamasını. Ama ne diyelim, beterin beteri var, sende ki derdi nimet sayanlar da var deyip hep sabrettim.

Geçer dediğim bütün yaralarım geçti. Biter dediğim bütün dertlerim bitti. Ama bana hep izleri kaldı. İnsan yaralarıyla yaşamayı öğrendiği gün büyür demişti içimdeki olgun ben. Evet, her yara daha da büyüttü. Daha da olgunlaştırdı beni. Oysa yarasız yaşamak isterdim. Mesela herkesin elini uzatıp aldığı gibi bir şeyleri ben de almak isterdim.

Sırtım bu kadar yük yeter desede, tırnaklarım hala kendini bileyliyor. Başı önde olanın celladı çok olurmuş. Başımı bir Rabbime eydim ben, kuldan ümidimi keseli çok uzun yıllar oldu. Fırtınalar acıyla bağlayıp açtığım saçlarımla dolu. Yine bir mücadelenin tam ortasındayım. Ama bu defa güçsüz ellerim fersiz, dizlerim takatsizim. Ama kalkmalıyım ayağa.

Keşke hayat bir gün olsaydı ve yaşayıp ertesi güne hiç kalmasaydı acılar. Bazen gözlerimi gizli gizli ağlarken buluyorum, haklı geçecek diyemiyorum. Oysa yalan söylemeyi papatyalar dan öğrenmemiş miydim ben? Şimdi neden dönmüyor dilim yalana? Dudaklarıma çarpa çarpa parçalanan dilim neden der gibi bakıyor gözlerime.

Söyle, kurtul diyor iç sesim. Yalan yuva yapmışken hayatıma bırakın, dilim dürüst kalsın diyemiyorum. Söyleyin, yalancı papatyalar, bana yalan söylemeyi öğretmeseydiniz olmaz mıydı? Siz ayaklar altında ezilmeye mahkumsunuz.
Mahkum 24.04.2024 14:44

Deniz Gece Mavisi

Yalansın Sen

Aşk geldi geçti ve iz bıraktı gönlümde
Hüzünle sarıldi tüm umutlarim bir bir kayboldu hayallerim
İhanetin soğuk rüzgarları eserken başımda seni sevmekte benim tek ayıbım oldu
Beddua oldu dilimden dökülen tüm sözler
Umutsuzlukla doldu yazdigim tum şiirler şimdi,
Gelme diye yalvarıyorum
içimdeki fırtınaya yakalandi yuregim ama birtek gözlerim ıslandı
Ayrılık acısı yakıyor hücrelerimi
Bol bol beddua içeren şiirler yaziyorum kalbimden süzülen son çığlıklarına inat
Öldürüyorum seni

Aşkın karanlık gölgesi düştü yine yüreğime,
İhanetin soğuk elleri sardi sevgimi.
Gelme, diyorum sana gelme kirli ellerinle dokunma bana
Birak kanasın dizlerim sarma diyemiyorum
Umutsuzlukla dolup tasiyor kalbim
Biliyormusun artik seni istemiyor yüreğim

Gözlerimdeki yaşlar düşerken toprağa
Beddua yağmurlarında ıslan istiyorum
Gelme, çünkü yalancı sevginle kurduğun dusler savruldu duvarlar yıkıldı
Umutsuzluğa mahkum ettin beni
Şimdi sert rüzgarlar esiyor sevda vadilerinde
İhanetin izleri yakiyor tenimi
Gelme, duyuyor musun çığlıklarımı
Umutsuzluğun karanlığında kaybolan bir kalp bıraktın geride
Bol bol beddua içeren dizelerim tokat gibi vuracak tüm gerçekleri yüzüne
Çünkü yalancısin sen
sevgin yalan
Aşkın yalan
Gözlerin yalan
Lanet olsun sana yalansın sen yalan
04.02.2024 00:45

Deniz Gece Mavisi

Yalın Ayak

Hayatın zor, sapa yollarında
Yalın ayak yürüyorum.
Ceplerimde umutlar yok,
Dilime yapışmış sitemler, ahlar, vahlar…
Ben hâlâ bu hikâyenin
Neresinde olduğumu bilemedim.
Bir rüzgâr —
Beni arıyorum.

Bazen bir yağmurda
Yavaşça süzülüyor bedenim,
Bazen bir fırtınada
Kaybediyorum kendimi.
Güçlü görünmeye çalışıyorum,
Ama olmuyor.
İnsan, sonunu bilmediği bir hikâyenin
Başrol oyuncusu nasıl olur?

Hayatın en izbe kaldırımındayım.
Çocuk yanlarımı
Arkama saklıyorum.
Bir çikolatanın mutluluğu
Artık yüzümü güldürmüyor.
Ya ben mutluluğu unuttum,
Ya da o beni.

Sorular içinde yine cevapsızım.
Bebeklerim — arabalarım hep kırık dökük,
Yüzümde yılların yorgunluğu.
Ayaklarım fersiz...
Nefes almakla mı biter acılar,
Yoksa nefesimi tutmakla mı?

Göz kırpıp durma, hayat.
Benim gözlerim kör,
Yüreğim sağır artık.
Ne görüyorum,
Ne duyuyorum.

Sadece yürüyorum...
Yalın ayak,
Sapa bir yolda,
Kendime doğru.
14.10.2025 10:48

Deniz Gece Mavisi

Yananlar Anlar Beni

Herkes asik herkes guzel seviyor
O zaman neden gozlerimiz yasli
Neden yuregimiz yarali
Neden ellerimiz kirik
Neden dizlerimiz fersiz
Neden ask bu kadar acimasiz
Neden ya neden

Simdi unutulmus yikik bir viraneden farksizim
Heryerimde aci kol geziyor
Goz bebeklerimde yaslar
Neden ben neden diyemedigim anlardayim
Uc yanlis yapmadim ki birtek dogru beni bulmuyor
Isyan kime neden
Lan bu hayati ben mi kurtaricam sozleri kulaklarimi tirmaliyor
Acinin dibini buluyor bedenim
Hani nerede cok sevenler
Hani nerede gitmiycem deniz diyenler
Hani nerede

Yine yuregimden bir cenazeyi sessizce veriyorum kara topraklara
Rahmetli diyorum hep cok sevdigini benim icin olecegini soylerdi
Bir gun onu bir baskasiyla nefes nefese gorunce anladim
Olumun gerceklestigini
Hep kendim sildim goz yaslarimi
Ihanetin lekesi yakismadi yuzume
O masmavi gozlerime huzun
O al gamzeli dudaklarima mutsuzluk yakismadi
Sen nasil yakistirdin zalim bile diyemedim
Simdi bana aski anlatmaya calismayin
Ask sizin bildiginiz benimde yandigim kadar
Sadece yananlar anlar beni
Sadece yananlar

DENIZ 31.08.2018

Deniz Gece Mavisi

Yanarız

Kafamı karıştırma,
Ruhumu bulandırma adam.
Ben unuttum sevmeyi, sevilmeyi —
Öyle köşeden bakıp durma.
Yüreğim hâlâ kanıyor benim,
Bir yara da sen açma.

Fersiz dizlerim,
Yorgun ellerim,
Takatsiz yüreğim...
Anma adımı öyle buğulu,
Bakma gözlerime öyle duygulu.
Yakma yüreğimi,
Yakma adam.

Dokunma yanan kalbime,
İlaç sürme derdime.
Yoksay beni, bak keyfine,
Geçme sokağımdan,
Görme beni.

Benim yüreğim yaralı,
Kanatlarım kırık,
Gözlerim buğulu...
Deme bana "aşk, aşk, aşk."
Git — karıştırma yüreğimi,
Uyandırma içimdeki sevgiyi,
Yanarız adam, yanarız.

Odun olma ateşime,
Fer olma dizlerime,
Göz olma yüreğime.
Etme...
Yakma avuç içlerimi.
Bırak, saçım bağlı kalsın,
Yüreğim yaralı kalsın.
Bırak adam...
Yanarız, yanarız.
14.10.2025 09:09

Deniz Gece Mavisi

Yanık Bir Sonbahar

Sensizken eksik kalıyor zaman,
gece susuyor, yıldızlar soluyor.
Bir bakışınla yeniden doğuyor hayat,
kalbim seninle tamamlanıyor.

Gülüşün düşüyor suya,
dalga dalga çoğalıyor ışık.
Gözlerinde kıyısız bir mavilik,
ufuk, sana bakınca yeniden doğuyor.
Seninle her şey anlam buluyor.

Rüzgârlar saçlarınla oynuyor,
sevdan yüreğime akıyor.
Alabora oluyor içimdeki senler,
kalem kâğıda aşkını fısıldıyor.

Bir gemi kalkıyor gözlerimin limanlarından,
yolcusu yok, bekleyeni yok.
Maviye boyanıyor düş duvarlarım,
dalga dalga, köpük köpük yokluğun.

Bir şarkı ıslak tenimde güneş misali,
huzurun sesi kulaklarımı çınlatıyor.
Mavisi gözlerimi,
saçlarım denizin dalgasını kıskanıyor.
Tenimde yanık bir sonbahar.

Ve ben, her dizede sana varıyorum,
her nefeste yeniden doğuyorum.
Biliyorum, senin varlığın güzelleştiriyor
her bir şeyi;
denizi,
yağmuru,
yakamozu.
güzelleştiren sensin
bütün dünyamı.
01.09.2025 16:25

Deniz Gece Mavisi

Yanlış Adres

Bir bir yazılmıştı geceye yalnızlığım
Ellerim kanıyor
Gözlerim ağlıyordu
Sonra bir ses duydum
İçim ılık ılık oldu
Bana berceste diyordu
Ne demek ti berceste
Onda anlam buluyordu her sözcük
Sanki şarkılar onu anlatıyor
Şiirler onun için yazılıyordu
Beynimin arka sokaklarında
Kaybetmeseydim çocuk gülüşlerimi
Gözlerinin içine bakıp gülebilirdim bile
Her şey farklıydı
Gece bir başka gündüz alabildiğine muhteşemdi
Sesi nefesi hele o gözleri
Kurşun sıkıyordu aşkı yasaklayan gözlerime

Dokunmak ne haşa
Uğrunda ölünürdü
Alfabemdeki harfler yetersizdi onu anlatmaya
Dil dönmez
Sözcükler yetmezdi
Elleri alabildiğine mavi
Sözleri pespembeydi
Gökkuşağı gözlerinde parlıyordu
İçimde at koşturan duygulara inat
Susuyordum
Dilim sancıyor
Dudaklarım yanıyordu
Neydi bu yaşadığım
Sahilde kumlarla oynayan çocuk gibi heyecanlıydım
Bebeklerimi saklıyordu yorgun ellerim
Baktım gözlerine çakmak çakmak
Sonra bıraktım yüreğimi avuçlarına
Hesapsız çıkarsız
Adresi kayıp mektuplardan ibaretti geçmişim
Geçmişime inat bu defa bir yüreğin kapısındaydım
İçeri girip girmemek arasında bocaladığım bir anda
Uzanıp çaldım yüreğinin kapısını
Yorgun bitkin bir adamdı kapıdaki
O sevdiğim
Kelimeleri önünde diz çöktürdüğüm adam gitmiş
Umutsuz yarınsız bir adam karşılamıştı beni
Ne istediğimi sorduğunda sadece
Baktım gözlerine aşk ile
Ama yine görmedi
Yine bilmedi
Yine duymadı beni
Bir damla yaş eşlik etti içimde saklanmış acılarıma
Sesim titredi
Boynum büküldü

Düştü camdan umutlarım merdiven basamaklarının üzerine
Tuzla buz oldu umutlarım
Ve dilimden döküldü
Özür dilerim bayım
Yanlış adres
Evet sevmemişti beni
Ve gördüğüm sadece bir rüya idi
Hani en güzel rüyalar bile uyanınca biter ya
Oda öyle bitmişti
Uyandım ve bitti diyemesem de yüreğime
Uyandım
Ve bitti

Deniz Gece Mavisi

Yanlış İliklenen Aşk

Saat gecenin beşi,
gözümde dirhem uyku yok.
Saatin tik tak sesleri kulağıma melodi gibi geliyor;
"Yaz," diyor, "yaz aşkın şiirini."
Yazıyorum.

Tam yazacakken elektrikler gidiyor.
Of kara kaderim,
bahtsız talihim, diye yakınırken
sen geliyorsun elinde bir mumla.
O an orada âşık oluyorum sana.

Ama böyle olmadı…
Her hikâye mutlu sonla bitmiyormuş,
sen öğrettin bana.

Ben gömleğin yanlış iliklenen düğmesiydim bu hikâyede —
öyle masum, öyle suçlu.
"Acaba gömlek mi olsaydım?" dediğim anlar da oldu.
Yani ben bu aşka mağlup başladım.

Gelişin şerefli ve asildi,
beni benden edişin içimi titretti.
Yürümüyor, uçuyordum;
çünkü ilk defa seviyordum.

Böyle bir aşk yoktu —
Leyla mezarından çıksa, Aslı karşıma dikilse
"Benim sevgim" derdim.

Sonra bir gece bitti bu masal.
O gece çok yağmur yağdı,
ve ben sadece yıkamak istedim ayak izlerini.
Sonra uykusuz gecelerle tanıştım,
koynuma girip çıkan acıyla.

Acıyı nasıl tarif edebilirdim ki?
Ben sustum,
içime akıttım gözyaşlarımı.
Sonra gelip çizdiler yüzüme gülen bir dudak;
anlayacağın, onlar da anlamadı beni.

Yıkadılar, sardılar,
toprağa koydular
ölmeyen bedenimi.
Ben ölmedim —
yaşıyorum hâlâ, diyemedim.

Yaşıyordum ama nefesim eksikti,
senin adını anmadığım her anda biraz daha soluyordum bir gül gibi.
Bir yanım mezarda yatarken,
kalbimdi ölen, ruhumdu gömülen.

Bir yanım kalabalık sokaklarda kendini arıyordu,
bir yanım çoktan kabulleniyordu yenilgiyi.
Gülüyordum — kimse anlamasın diye öldüğümü.

Gözlerimde bir sonbahar vardı artık,
ve ben her bakışında yaprak yaprak dökülüyordum.
Kim yanlış yazıyordu bu hikâyeyi, susuyordum.
Suskunluk bile sen kokuyordu.
Keşke gömlek hiç icat edilmeseydi de sen yanımda kalsaydın.
Mutlu sonla bitseydi bu masal ama olmadı.
Kader yazdı, biz oynadık, hepsi bu..!
Koca bir aşktan bize kalan acı oldu,
Ve ben hâlâ yanmayan bir mumun ışığında seni arıyorum...
18.10.2025 05:57

Deniz Gece Mavisi

Yanlızlığın Sürmesi

İçimde körebe oynayan bir çocuğun sevinci var.
Bedenim yıllara meydan okusa da
İçimdeki çocuk hâlâ umutlu.
Geçmeyen her yara solumu kanatıyor,
Dilimin dudağıma ihaneti yüreğimi...
"Son." dediğim kaçıncı başlangıcın kapısındayım?
Gözümde yalnızlığın sürmesi,
Ellerimde ayrık otları...
Dilimin patinaj yaptığı ormanlarda kayboluyorum.

Tarifsizim...
Dilsiz bir dil,
Üslupsuz bir dudak
Ve yaralı bir yüz taşıyorum.
Neşter kesiği bir aşk,
Kılıcın kınına serzenişi...
Saçlarımın temiz kalma çabası.

Ellerim pasa, kire bulanıyor;
Ağır geliyor hayatın ağır yükü.
Mecalsiz sırtıma bu kaçıncı yük?
Artık dayanamıyorum.
Şersem bir ayağın tepetaklak düştüğü yerdeyim.
İkinci el mutluluklar saklıyorum yürek aramda.
Umut çocuklarımı beliyorum iki metre Amerikan bezlerine.
Yaranın kabuğu gibi çatlatıyor bedenimi yokluğun.

Niyet alıyorum yarınlara, mutluluğa.
Elimi yüzüme sürüyorum,
Burnuma yokluğunu çekip
Hasretini tükürüyorum.
Parmaklarım bir duanın sıcaklığında...
Amin, amin... Seni döküyorum seccademe.
Dua dua doluyorum dilime.
Başım kıbleye paralel,
Yüzüm Rabbime dönük.
Seni diliyorum kırık ellerime,
Yorgun yüreğime.
Helalim ol, diyorum.

Aralanıyor gerçeklerin sır perdesi
Ve bir tokat gibi iniyor geçmişim:
"Dur!" diyor, "Gerisi uçurum!"
Ama ben bir kere gördüm ya seni,
O uçurumun dibinde
Bir adım atıyorum...
Bir adım daha derken
Ellerim değiyor yapraklarına.
Kavuştum, diyorum, ölümüm pahasına.
Kavuştum be adam(kadın).

Bir sabah bana geleceksin,

Islak saçlarınla,
Yorgun yüreğinle,
Kırık parmaklarınla... Biliyorum.
Çünkü ben nefsim için değil,
Rabbim için sevdim seni.
Rabbim emretti, kul itaat etti.
Yani, demem o ki sevgili:
Allah'ın yazdığını kullar bozamaz.
Aç avuçlarını, et duanı.
Duyan da var, gören de...
Bak, namaz çağırıyor seni.
19.06.2025 09:48

Deniz Gece Mavisi

Yar

Gözlerin gökyüzü yıldızlar hüzün,
Ay bile solgunken , gecem neylesin
Ömrümden sökülen her eski güzün,
Kağıda dökülen , hecem söylesin

Uzansa göğsüme bir an ellerin
Dağılır kalbimde , zincirli kuşlar.
Ne olur dokunsa dilime dillerin
Dolar sevdan ile , gözümde yaşlar.

Ruhuma sinerken sessizce ahın
Son bulur kalbimde , tükenir umut
Baksaydın gözlere olmazdı vahın
Hem yaktın canımı , diyorsun unut

Hasretin içimde ince bir sızı
Yokluğun hazandır , bedenim kırık
Sensizlik gönlümde çaldırdı sazı
Soldurdun bedenim , dillerim yarık

Suskun gecelerde düşlerim kanar
Vuslata ne kadar , kaç ay kaç yıl var
Gözlerim uzakta kalbimse yanar
Beklemekten yürek , daraldı ey yâr ! .
25.02.2025 13:00

Deniz Gece Mavisi

Yar Soğuğu

Yol verdiğim insanlar, verdiğim yolda yürürken
can verdiğim insanların beni sırtımdan vurması
hiç şaşırtmıyor artık beni.
Onlar mı yürümeyi çok seviyor,
yoksa ben mi hâlâ el sallamayı,
bilmiyorum...
Ama el sallamak hiç bu kadar acıtmamıştı.

Çocukken düşünce çok ağlardım.
Annem hemen bir bezi kesip dolardı, hemen susardım.
"Şimdi geçer," derdi acın, geçerdi.
Şimdi yüreğim acıyor
ve hiçbir bez geçirmiyor.
Neden hep acıyan, kanayan, ağlayan taraf ben oluyorum? Neden?

Oysa ben, ben olabilmek için
diri diri yaktım yüreğimi.
Kezzaplar döktüm dilime, dudaklarıma...
Butonlar döktüm ayaklarıma.
Dünün yaralı kuşu,
bugün bir kartal artık.
Ve hayatımda ilk kez acıyı
iliklerimde hissediyorum.
Boğazımda değil,
yüreğimde kaldın.

Dikiş tutmayan bir bedeni sürümek ne demek, bilemezsin sen.
Ya da kırık kanatlarına,
fersiz dizlerine,
örselenmiş yüreğine inat sevmek...
Evet, sevdim.
Yüreğinin kırıkları doldu.
Kanayan yaralarıma, kanata kanata sevdim.
Tüm yara bantlarının merhametini
reddede reddede sevdim.
Buz tutmuş bir yürekle sevdim...
Hani bana "kalpsiz" demişti ya
en son yüreğimin kapısını zorlayan.

Keşke kalbim olmasaydı...
Keşke dört maymunu oynasaydı yüreğim:
Seni görmeseydim,
seni duymasaydım,
ve seni sevmeseydim...
Keşke.

Son pişmanlığın fayda etmediği o yerdeyim.
Ve burası çok soğuk.
Çok soğuk, yar...
Bu kar soğuğu değil, yar soğuğu...
Yar soğuğu.
02.07.2025 15:18

Deniz Gece Mavisi

Yaraladı Bu Aşk Beni

Bu yarayı kimden aldim ben
Dermana kime gideyim
Oy yüreğimde yangınlar var
Dilimde ahlar
Zincire vururlmuş avuç içlerim
Kanamalı tüm senlerim
Yaraladı bu aşk beni
Yaraladı

Elimde kaldı sazım
Dilimde kaldı sözüm
Yaralı yaralı gezdim dünyada
Derdimin dermanı olmadı
Gidem dedim yollar önüme tuzak koydu
Ah o gözler ah
Görmeyince yüreğim sızlar
Sogutmuyor sinemi ahlar
Yar diye diye geçti yıllar
Yaraladı bu aşk beni
Yaraladı

Geceler sırdaşım oldu
Ay bile halimden usandı
Sensizlikle örttüm üstümü
Sarılacak tek umudum kaldı
Ah ah Yaraladı bu aşk beni
yaraladı.

Bir resmin var duvarda
Her bakışımda canım yanar
Yar dediğim, yârim dediğim
Şimdi ellerde bahar
Kime söylesem derdimi
Sustu diller, kör oldu gözler
Kendime bile küskünüm
Bu aşk değil, bu bir yangın
Yaraladı bu aşk beni
Yaraladı.

Kulağımda bir bozlak ağıdı
Derdemin öldüğü yaştayım
Gözlerimde hazan
Yaralarım kabuk tutmuyor
Acı bedenim de santim santim.
Yaraladı bu aşk beni
Yaraladı
27.06.2025 09:16

Deniz Gece Mavisi

Yaralarından Tanıdım Seni

Seni hiç tanımıyorum,
Hiç görmedim...
Birkaç solmuş resim,
Ama yetti bana.

Gözlerindeki mutsuzluk ve yalnızlık,
Benim gibiydin...
Hayata karşı dimdik duran,
Ama acılarıyla her gece dertleşen,
Yaşamak zorunda olduğu bir hayatın içinde çırpınıp duran,
Yanlız ve mutsuz.

O kadar tanıdıktı ki acıların,
Gözyaşların,
Dilinle dudağının arasında kıvranan kelimelerin,
Sesindeki buğu...
Aynaya bakar gibi baktım sana.
Okuduğun her şiirde birazcık kendimi buldum.
Bazen, "Bir sigara yak, deniz bu kadar acıyı kaldırmaz yüreğin." dedim,
Sonra güldüm kendime,
"Sen sigara içmiyorsun ki!" dedim.

Aklım firarda,
Ruhum kaçak,
Kelimeler boğazımda,
Heveslerim kursağımda...
Oysa yüreğim şarkı söylemeyeli yıllar oldu.
Etimi kemiğimden söküp çıkardığım gece,
Yemin etmiştim; kimseye inanmayacaktım.
Şimdi yüreğim ısrarla sana inanmamı söylüyor.
Beynim, "Dur, yapma, inanma!" dese de
Duymuyorum artık.
Herkesin ve her şeyin sesini kısıp,
Sadece seni dinlemek istiyorum.
Kimliğin değil, ruhun beni benden alıyor.

Ben sanırdım ki
Bir tek benim ellerim bulanmış yasa,
Bir tek benim dilim küsmüş şarkılara,
Bir tek benmişim yabancı mutluluğa.
Yaralarından tanıdım seni...
Siyah gecenin içinde beyazlarını kaybetmiş bir adamdın.
Mücadeleci,
Özgür
Ve kararlı.

Hani bir şiire katsam seni,
Şiirler ağlar.
Hani bir şarkıya katsam,
Şarkılar susar.
Sanki gözlerime koysam, sığmaz,
Kalbime koysam, taşımaz misali...

Yerin öyle büyük ki.

Biliyorum, bu şiiri okuyunca dolacak gözlerin,
Engel olamayacaksın,
Kayıp düşecek yaşların.
Sen şiirde geç,
"Deli yazmış yine bir şiir de..."
Ama gör içindeki seni.
Deliler yaşar bu hayatta tüm gerçekleri.
Varlığın artık tek şükür sebebi...
İyi ki varsın, yürek dehlizlerimin
Fay hattı adam.
22.02.2025 21:06

Deniz Gece Mavisi

Yaralı Serçe (düet)

K:
Şimdi kalemin susup yüreklerin dile geldiği anlarda,
Her zamanki gibi dilim dudağıma, elim yüreğime mühürlü.
Mutluluk deyip içtiğim kaçıncı kadeh,
Dudak izlerinde seni arıyorum.
Cemre misali düşüyor yüreğime senler,
Gördüğün, göreceğin her şeyin adını sen koyuyorum.

E:
Dudak izlerinde değil, kalp izinde ara beni.
İçtiğin her kadehte nefesimi hisset,
Belki tutmadım elini, affet,
Ama beni kalbinde hisset.
Ruhunun derinliklerinde bir yerlerdeyim,
Kalemine mürekkep olmak için oradayım.
Mühürlü dilin dudağına, mühürsüzlüğe geldim.
Sen kabul et, ben bir ömür seninleyim.

K:
Elimi uzatsam tutabilir misin?
Haykırsam sesimi duyabilir misin?
Ben gidiyorum desem, "ben de geliyorum" der misin?
Nereye ve neden gittiğimizi bilmeden,
Sahi, benimle an be an yaşayabilir misin?

Ben yaralı serçe,
Sen kovuğuna saklandığım bir ağaç,
Beni sarıp sarmalayabilir misin,
Üşüdüğümde,
Ağladığımda,
Ama en çok korktuğumda,
Omuzlarını yastık yapabilir misin kimsesiz başıma?
Söyle yürek hanemdeki tek büyük harf, söyle,
Adını büyük harfle yazsam yanına beni koyabilir misin?

E:
Elini uzatsan bana, mühürlerim onu kendimle.
Haykırmana gerek yok, bu yürek hep seninle.
Gittiğin her yere yürürüm seninle,
Çünkü benim zihnimde, kalbimde her anım seninle.
Yaralarını sarmak için dokundum kalbine,
Kollarımı ruhumu mühürledim ben seninle.

Üşüdüğünde kor ateş olur bedenim bedenine,
Değil omuzlarım, kalbimi söküp yastık yaparım senin o güzel yüreğine.
Ben kalbimi koymuşum kalbinin içine,
Sen harflerden söz edersin benim kalbime.
Şimdi sen söyle, değer mi bu dünyada birbirimizi kaybetmeye?

K:
Ellerini ellerimden,
E:

Yüreğini yüreğimden,
K:
Sevdanı bedenimden hiç almasın Rabbim.
E:
Seninle ölüm onurdur bana kadın,
K:
Seninle ölüm gururdur bana adam.

21.05.2024
Gece Mavisi & Erhan

Deniz Gece Mavisi

Yaram

Sana yar demiştim,
Yaram oldun.
Şimdi akıttığım her damla yaş
Boynuna asılı bir zincirin halkaları olsun.

Beni ansızın bırakıp gittin ya,
Gittiğin yollar sonun olsun.
Bu gece, seni beynimde bitirmeyi diliyorum
Yani unutmayı:
Ellerini,
Gözlerini
Ve sözlerini unutmayı diliyorum.

Bir zamanlar üç dilek hakkım vardı;
Sen,
Sen,
Sen… diye haykırmıştım.
Bu günlerde ise
Sadece dilimden dökülüyor: "Git…"

Yirmi dokuz harfin aciz kaldığı anlardayım;
Üç harfin bir yüreği
Ne kadar kanattığına şahitlik ediyorum.
Gözyaşlarım, gidişinin ayak izlerini yıkamak ister gibi
İstemsizce boşalıyor.

Yüreğimin caddesinde
Bayraklar yarıya iniyor…
Yasa bulanıyor koca yürek,
Lebsiz bir dil,
Kimliksiz bir lehçeyim.

Bir bebeğin "anne" dediği gün gibi heyecanlıyım,
Bir yanım hâlâ çocuk,
Bir yanım asi bir kız.

En çok ağrılı yanımla kapındayım.
En çok bugün ihtiyacım var,
En çok bugün özledim avuç içlerinin kokusunu.

Ölüme an kadar yakın,
Mutluluğa kilometreler kadar uzağım.
Silgim kendinden tükeniyor,
Usulca sokuluyor gece
Soluma soluma.

Yılan dilin parçala-sa da yüreğimi,
Ölmemeye yeminim var.
Mutluluğa beş var
Ve ben ilk defa korkuyorum.

Ama hâlâ bir yerlerde umut arıyorum;

Küllerimin içinden doğacak bir sabah,
Gözlerimin içindeki son ışık,
Belki de içimde saklı bir dua.

Şimdi ellerimle gecenin saçlarını tarıyorum,
Rüzgârın omuzlarına yüklenmiş bütün yaralarımı
Birer birer savuruyorum.

Biliyorum, bu yol da biter,
Biliyorum, bu acı da diner,
Ve biliyorum;
Yüreğimdeki bu sızı
Bir gün bana yeniden
Kendimi anlatır.

Ve yine biliyorum; ben kendime döndükçe
Sen içimde kaybolacaksın, yar.
Artık saatim hasreti
Ve dudaklarım adını anmayacak.

Son kez asıp ceketimi duvara
Terk edeceğim İstanbul'u.
Artık İzmir aşk ise
İstanbul ayrılık adam,
İstanbul ayrılık…
02.01.2025 01:51

Deniz Gece Mavisi

Yaram (azdı)

Annem, küçüklüğümü soran herkese "yaramazdı" derdi.
Şimdi anlıyorum, evet annem, küçükken yaram (azdı.)
Şimdi ise yara, yarayı doğuruyor.
Düşe kalka büyüdüğüm bu hayatta,
Hep bir ayakta kalma mücadelesi veriyorum.
Sen olsan, tutardın ellerimi, bırakmazdın beni.
Şimdi sol yanım acıyor, anne...
Seni çok özlüyorum.

"Özlemin yeri, yurdu, vatanı olmaz," derdin.
Şimdi vatanı işgal edilmiş bir komutan gibiyim.
Hangi yöne dönsem özlem,
Hangi şarkıyı dinlesem hasret.
Hangi şiire başlasam seni yazıyorum, anne.
Kırık dökük kelimelerle anlatmaya çalışıyorum seni,
Ama heybemde hasretini anlatacak hiçbir sözcük yok.
Kelimesizim...

Hatırlıyor musun anne,
Hani bir kere ağaçtan düşmüştüm,
Dizim kanamıştı da
Kocaman bir bezi yırtıp sarmıştın bacağıma.
Hemen geçmişti...
Şimdi yüreğim kanıyor,
Ama bezler fayda etmiyor, anne.
Keşke çocuk kalsaydım, mümkün olsaydı,
Hep yanında olsaydım.

Var ile yok arasında bir yerde sıkışıp kalmış gibiyim.
Uçabilseydim sana kanat çırpardım.
Yüzebilseydim sana yüzerdim.
Ama ben ne balığım ne de kuş.
Kadere "dur" diyemem ki,
Azrail'in peşinden koşamam ki.
Okulda bana toplamayı, çıkarmayı, çarpmayı ve bölmeyi öğrettiler.
Yokluğunu dört işlemle anlatamam ki...

Dün parfümeriye gittim,
Bir koku dolandı burnuma.
Gül desem değil, zambak desem hiç değil.
"Annem," dedim, "annem kokuyor buralar."
Tezgahtar kadının gözleri doldu:
"Anne kokusunun yerini hiçbir koku alamaz," dedi.
Haklıydı...
Sen cennet kokardın,
Saçların misk-amber.

Aynada yine kendimle konuşuyorum:
"Annem olsa tarardı saçlarımı."
Bak, saçlarım öksüz kaldı diyorum.
İlk beyaz ilişiyor gözüme.
"Kızım, saçına ilk kar yağdığında beni an," demiştin.

Ben seni her an, her nefeste anıyorum, annem.
Hasretimsin, özlemimsin...
Sen benim hiç sönmeyecek ateşimsin.

"Oralar soğuk olur, sıkı giyin,"
"Terli terli su içme,"
"İlaçlarını ihmal etme,"
"Kimseye güvenme," sözlerin hâlâ aklımda.
Bir de, "Kızın olunca beni anlarsın," deyişin.
Ah annem, ah...
Keşke çocuk kalsaydım da
Seni hiç anlamasaydim
Anladığım an acıdım
Hakkını helal et annem seni çok üzdüm
Ve çok özledim.
25.11.2024. 14:20

Deniz Gece Mavisi

Yarama Tuz

İnsan hayatı boyunca hep mutluluğu bekler dururmuş
bazen geldi sanar kapıya koşar bazende tam tutacakken kaybedermiş
Oysa mutluluk dille dudak arasında kıvranan 3 kelime 8 harf değilmiş
mutluluk bazen bir bakış
bazen bir gülüş bazende vazgeçişmiş
senin için senden vazgeçtiğim gün anladım

Meğer her gidiş bir vazgeçiş değilmiş
İnsan bazen de seve seve gidermiş
Unuttum kelimesi kocaman bir yalanmış
İnsan nefes aldığı her an unutamiyormuş
Yastık altı kanayan acılara hep yenisi ekleniyormuş
Şimdi dilimle dudağım arsında kıvranan
Tek çaresizligimsin
Seni unutmaya mahkum edilmiş bir bedeni sürüyorum
Ölürken her bir hücrem
Seni sevdiğimi haykirsada
Aşk bir vazgeçişmiş

İnsan sevdiğini başkasıyla görmeye
Dayanabilir mi
O ellerini başkasının tuttuğunu düşünmek
O gözlerine başkasının baktığını görmek
Yürek yangını hiç sönmez mış
Oysa aminle yazılmıştı adın yüreğime
Bismillah demiştim sevişine
Şimdi bir eyvallah oldu varligin
Çaresizliği sende öğrendim ben

Yüzümün kenarlarına yuva yapan çizgiler hesap sorarken bana
Seni unutmakla imtihan ediliyorum
Doğrularım kayıp
Yanlışlar dolmuş sisli ciğerlerime
Rakının yakıcı anason tadı
Ürkek dilimin bagciklarina takılıyor senler
Dilim inkar ediyor
Yüreğim dile geliyor
Parmak arasından izliyorum hayati
Ve yine sensizlik
Sahi sevgili nasıl unutucam seni
Yarama tuz basan bu eller kimin
03.04.2024 11:06

Deniz Gece Mavisi

Yarım Kalmışlığım

Sen olmazsan olmaz...
Açmaz saksıdaki güller,
Şarkı söylemez fesleğenler.
Ben mutlu olamam bir daha.
Sahi, kararlımısın bu defa gitmeye?
Bitirebilecek misin bizi?

Benim gücüm yetmez, yüreğimi söküp atmaya...
Elim varmaz kapıyı çarpıp gitmeye,
Dilim varmaz "O gitti." demeye.
Gitmesen olmaz mı?
Bitmesek olmaz mı?
Sen yokken ben nasıl tamamlanırım?

Yokluğunun düşüncesine bile katlanamayan ben,
Nasıl derim peki, "Öyle olsun." diye?
Etimden et kopar, canımdan can...
Sahi, böyle severken gitmeyi kolay mı sandın sen?
Yokluğuna nasıl alışacağım ben?

Ya gecenin bir yarısı seni özlersem?
Ya birden hava bozup şimşek çakarsa?
Biliyorsun, gök gürültüsünden çok korkarım.
Ya istemsizce dolarsa gözlerim,
Başımı dizlerinden başka kimin dizlerine güvenip yaslarım?

Off... Yokluğunu anlatmaya çalışsam da anlatamıyorum.
Rüzgârın dalları kırdığı gibi kırıyor kollarımı hasretin.
Ciğerlerim hâlâ kabul edemiyor gidişini,
Homurdanıp duruyor.
Uykusuz gözlerim kirpiklerimle savaş hâlinde,
Başımda hep bir ağırlık...
Sokakta herkesi sana benzetiyorum.
Yok yok, merak etme, şizofren değilim.
Ama her an olabilirim.
Yani...
Artık ben de benden umudu kesmeye başladım.

Perdeler hep kapalı odamın,
Aç aç dolaşıyorum.
Açlık aklıma hiç gelmiyor da...
Keşke kapatabilse birileri şu özlem denen taksimetreyi.

Dün doktora gittim,
"Al," dedim, "içimden onu sök at!"
Baktı derin derin gözlerime:
"Maalesef," dedi, "kalbe söz geçmez."
Geçmiyor...
Bitmiyor...
Dinmiyor...

Kalp nakli mi istesem, bilmiyorum.

Ama canım acıyor.
Canım yanıyor.
Ve ben...
umutsuzum.

Bir resmin var başucumda,
Her gece konuşuyorum seninle sessizce.
Cevap gelmiyor, gelmeyecek de, biliyorum...
Ama seni düşünmek bile iyi geliyor bana.

Şimdi sorsa biri:
"Ne eksik hayatında?"
Ya da: "Neye ihtiyacın var?"
Utanmadan adını haykıracak kadar seviyorum hâlâ seni,
Tüm yarım kalmışlığıma inat...
29.04.2025

Deniz Gece Mavisi

Yarına Kalsın Yanına Kalmasın

Bu sana yazdığım ilk ve son mektup kelimelerin âciz kaldığı anlardayım, o kadar çok yazmak istiyorum ki, ya da tükürmek celladımın suratına bilmiyorum içimdeki yastıkaltı senler avuç içlerimde kanarken var mı cesareti dudaklarımın?

Gözümde siyah beyaz anılar ilk beni kanattığın o gün sanki milyonlarca oku aynı anda saplamıştın yüreğime, ben bir yandan akan kanlara bakıp, bir yandan da sana bakıyordum. İçimde yıkılan senlerin yıkılış seremonisine kulaklarımı kapatsam da, engel olamamıştım gözümden düşüp kırılmana.

Şimdi öfkenin bam tellerinde yalın ayak geziyorum. İçimde onlarca küfür aç kurtlar gibi çıkmayı bekliyor dudaklarımdan ve ben nedendir bilmem? Belki de sana kıyamayışımdan, sıkıyorum sıkı sıkı dudaklarımı...

Yüreğimden sessizce kalkarken naşın!
El sallayanı yok diye hayıflanmayı bile sana çok görüyorum. Miadı dolan, artık kabak tadı veren, ucu küflü sevgini bir konteynırın tam da ortasına bırakıyorum, tıpkı yüreğimi masanın üzerine bırakıp gittiğin gibi! Oysa ağır kanamalıydı.
Şimdi açtığın yaraya mı kızayım? Yoksa o yaraya kaynamayan kabuğa mı?
Yara geçer ama içinden kanar, tıpkı her gece senden hesap soran rüyaların gibi!

Umutları çarmıha gerip mutlulukları kurşuna dizdiğim gün anladım. Sevgi her yürekte filiz vermiyormuş, hele de kıraç topraklar da nenemin bir sözü geliyor aklıma -kıraç topraklarda gül açmaz güzel kızım açmadı da.

Dışardan bakınca herkes adam, ya içinden fotokopi bile olamamış insanlar. Vicdan desen bir haberler her gece dualar ediyorum, Rabbi'm yolumu iyi adamlara denk getir diye ve yine bir ofsayttan dönüyor yüreğim.

-Ben diyorum çok gol gördüm. Ah bu ellerim nelere şahit oldu. Bu gözlerim ya bu kulaklarım onlar da keza öyle ve yine bir söz dolanıyor dilime -yarına kalsın yanına kalmasın adam,yanına kalmasın..!

Deniz Gece Mavisi

Yas

Açma yüreğim, derindir izi;
Kanar geceleri, gizli gizli.
Yokluğun zincirli dili,
Boğazımda bir yumru, yutamıyorum.

İçerim gam dolu, kimseler bilmez;
Gidem desem, yollar izin vermez.
Bu nasıl derttir, aman vermez;
Yutkundukça batıyor, yüzüm gülmez.

Kime derdim desem benden kaçıyor;
Yürek yandı, ha yanıyor.
Geceler zindan, geceler ayaz;
Sabaha varmıyor, kanatıyor biraz.

Denizim, yüzüm gülmedi, gülmüyor;
Zincirde dilim, pranga da ayağım.
Felek çakmağını üstüme çakıyor;
Küllerinden doğmuyor bu acı bedene az.

Yürek, yangın yeri, yokluğun ayaz;
Acıyı tarife dilim yetmez.
Kesip atayım desem, yürek izin vermez;
Bir amansız yara, yürekte bitmez.
Yarama ilaç diye ellerini sürsen az;

Yüreğim konuşur, hep hicaz.
Duymadı, duymuyor, kulaklar hep sağır az;
Çalamam aşkı, akordu bozuk bu saz.
Bu aşk değil kocaman sessiz bir yas!
Yüregim yas tutuyor sessizlik biraz...
14.09.2025 09:26

Deniz Gece Mavisi

Yasak Sevdam

Sırtıma sapladığın bıçak değil de neydi?
Ben kan kusarken, umarsızca bakan gözlerin neden di?
Hani seviyordun, hani bensiz nefes alamazdın?
Şimdi kimlerle nefes nefesesin,
Söylesene yasak sevdam.

Ben seni, tüm yalanlarına inat,
Gerçek bir aşkla sevdim.
Kapıyı çarpıp gitmenin adi neydi?
Bu terk edişin nedendi?
Seni tüm yasaklarına inat sevdim.
Uğrunda ölümü bile göze aldım
Degmezmişsin.

Yinede herşeye rağmen her sabah seninle kalkmak,
Güne seninle başlamak ne güzeldi.
Trabzon ekmeğimde köy tereyağı erirken,
Gözlerine dalıp gitmem sevgimdendi.
Gamzelerinin çukurunda uyumaya,
Hatta ölmeye bile razıydım.

Sen seni bu kadar çok seven adamı (kadını) aldatmaya utanmadın mı?
Hiç mi batmadı yokluğumun kırıkları diline?
Bitti derken öyle soğuk, öyle donuk olmanın sebebi neydi?
Saç tellerine bile dokunmaya kıyamazken ben,
Sen saçlarımı yoldurdun bana.

Şimdi, duyduğun tüm seslere kapatsan da kulağını,
Vicdanın duyacaktır beni.
Ahımı aldın, yanacaksın!
Her gözde,
Her yüzde,
Her sözde beni arayacaksın.

Yokluğum, boğaz kıvrımlarına takılacak.
Diline öbeklenecek acı,
Şahte bir gülümseme geçirip yüzüne,
İçten içe ağlayacaksın.

Merak etme, varlığım peşini hiç bırakmayacak.
Yarına kalır, yanına kalmaz, adam (kadın)!
Her yağmur yağdığında gözlerin dolup ağlayamadığında anlayacaksın.
Pişmanlıklar yakanı hiç bırakmayacak.
Ve sen unutmak için yalvaracaksın.
Susmayacak kulağına gelen sesler.
Duvarlar bile anlamayacak seni.

Ben seni temiz, ak pak severken,
Arkamda damatlık (gelinlik) gizlerken,
Senin bir başkasının önünde eğilip,
Teklif etmen…

Merak ediyorum, değdi mi bizi bitirdiğine?
Unutma vefasız sevgili, unutma!
Kimse benim kadar sevemez seni.
Ama şunu bil ki, her şeye rağmen,
Bugün gelsen, yine sarıp sarmalarım seni.

Unutma son sözlerimi:
Her nerede, ne şekilde olursam olayım,
Hayatımda kim olursa olsun,
Boy boy çocuklarım, hatta torunlarım bile olsa,
Bir gel de gelmezsem namert olayım!
Ben seni ömürlük sevdim, adam (kadın).
Ömürlük sevdim.
12.12.2024 11:52

Deniz Gece Mavisi

Yasak Ve Gururlu

İmkansızlıklar içinde yeşermiş bir ağacın meyveleriydik biz
Dallarımız birbirinden ayrı
Yönlerimiz birbirinden farklı
Aynı sevda ile yoğrulup aynı aşk ile yeşillendik
Ademin havva için cennetten vazgeçisi gibiydi sana olan sevdam
Yasak ama gururlu

Kalbimi kalbine
Başımı göğsüne
Ellerimi ellerine koyup yeni güne merhaba der gibiydi
Karanlık gecenin ufkunda doğan sözlerimiz

Düşlerimiz vardı
Gülüşlerimize kafa tutan
Tıpkı bir rüyanın en tatlı anından uyanır gibi
Ben yine geç kaldım
Aşka sevdaya ve sana
Saatin katranına takılı kaldı umutlarım
Kavuşmak vuslata kaldı
Yine zaman denen çukurda

Altı çizgili kelimeler dudaklarımda
Ucu yanık şiirler dilimde
Ve sen düşlerimin perisi
Mavi gözlü buğday saçlı meleğim
Yarım kaldın
Tıpkı sonu yazılmamış şiirler gibi

Ey aşkından başka dil bilmediğim kadın
Yürek hanemdeki besmelesiz günahım
Yağ yağmur gibi ıslat tüm yüreğimi
Sensizliğin sen sancılarında
Doğur aşk denen azraili
Aşk alsın canımızı
Küllerimiz kavuşsun leyla ile mecnun gibi

Deniz Gece Mavisi

Yaşamak Sevmekten İbaret

Sen hiç duydun mu,
Kırık kalp parçalarının yere düştüğünde çıkardığı o kulakları tırmalayan sesi?
Kaç kere kırıldı umutların,
Kaç kere yaralı çıktın fırtınalardan,
Kaç kere avuttun hasret bebeklerini,
Ve kaç kere kurdun beyninde panayır yerini?
Kaçan balonların oldu mu,
Ardından umutsuzca baktığın,
Uçup giden o renkli düşler gibi,
Gözden kaybolup yiten?

Dilini kaydıraktan kaydırıp,
Gözlerini salıncaklarda salladın mı?
Ya kör ebe oynarken, kaç kere sobelendin,
Kaç kere saklandın karanlık köşelere,
Bir çocuk gibi umarsız,
Bir yetişkin gibi korkusuz görünmeye çalışarak?
Okulda bize suyun kaldırma kuvvetini,
Nikelin simgesini,
Ve atomun çekirdeklerini öğrettiler,
Ama hangisi işinize yaradı hayatta?
Hangisi ilaç oldu yaralarımıza?
Delikler hep büyük, yamalar hep küçük kaldı,
Ve biz hep eksik, hep yarım…

Acıları yoğurup umutsuzluklar ekledik,
Yüreğimizin pastasına,
Hiç tutturamadık tarifleri,
Bir elcik huzur,
Bir tutam umut,
Bir fiske sevgi kayboldu avuç içlerimizde.
Sonra gitmek denilen duygu ile tanıştık,
Bazen acıdık giderken,
Bazen kanadık,
Ama namertliği hiç bilmedik.
Domino taşları gibi, tek tek topladık ayaklarımızın altına serilen,
Köşesi kırık camdan halıyı,
Ayaklarımız kan içinde kalsa da,
Vazgeçmedik yaşamaktan,
Çünkü yaşamak bir inat, bir direniş,
Bir başkaldırıdır bazen, kendi acılarımıza karşı.

Şimdi intihara meyilli bir yüreğin penceresinden bakıyoruz hayata,
Yaşamak zulüm,
Yaşamak ıstırap gibi geliyor,
Ama ya gerçekte öyle mi?
Hayat güzel,
Çiçekler güzel,
Hayvanlar güzel,
Düşe kalka öğrenilirmiş hayat,
Biz düştüğümüz yerde çakılıp kaldık,
Her yara bir hatıra, her hatıra bir yük,

Üç nefes bir mola,
Bir mola sonrası yeni bir gün,
Yeni umutlar…
Balıkçıların dediği gibi, "Haydi rastgele,"

Yaşama tutunarak,
Gücümüzün farkinda olarak
Ve belki de en çok,
Sevmekten vazgeçmeyerek,
Çünkü yaşamak; düşmekten ve kalkmaktan,
Kırıklarımızı toplamaktan,
her şeye rağmen,sevmekten ibaret.
Haydi, rastgele,
Yeni umutlara, yeni günlere,
Rastgele.
12.09.2024 14:53

Deniz Gece Mavisi

Yaşamak Zorundayız

Senin hayallerini salıncak yapıp salladigin ip belkide başkasının umudunun bittiği iptir ve biz o ipten başını alıp salincak kuran insanlarız
Hayat devam ediyor
Kimine yaz kimine kış
Kimine yağmur Kimine çamur

Düşe kalka öğreneceksin hayatı kızım der di nenem
Düşmemek değilmiş önemli olan
Her düştüğün de daha da güçlü ayağa kalkmakmiş
Çocuğa anlatamazsın ateşe dokunma elin yanar diye
Ama dokununca anlar
Hayatta bir ateş değil mi
Kiminin elini kiminin se yüreğini yakan bir ateş

Bazen deli der geçeriz bizden farklı olan insanlara
Hangimiz düşün dü o ne yaşadı
Belki sevdiğini vurdular kollarında
Belki bir gece yarısı büyüdü küçük bedeni
Belki üzerindeki tek dal gömlegiyle atıldı sokaklara
Akıl kıl ipliğine bağlıdır ona iyi sahip çıkın demişti ilk okul öğretmenim
Şimdi düşünüyorum da
Aklımla verdiğim mücadeleyi bu hayatta hiç bir şeyle vermedim
O gitmek istedi ben ise ısrarla kalmasını

Hangimiz uçurumun kenarına gelmedik bu hayatta
Hangimizin umutları karaya çalmadı
Hangimizin sırtında dost yarası yok
Hangimizin yastık altı kanamiyor
Yinede yaşamak zorundayız
Seçim bizim
Ya kartallar gibi uçarak
Yada yilan gibi sürünerek
Ama yaşamak zorundayız
Bazen gülüp
Bazen ağlayarak 04.03.2024 19:34

Deniz Gece Mavisi

Yaşanmamış Sayarım

Geceler sustuğunda, hayalle avunurum.
Kalbimde hasret çağlar, bozulur tüm ayarım.
Gülüşün yeter bana; seversin, savunurum.
Sensiz geçen günleri yaşanmamış sayarım.

Sözlerin billur, berrak; su gibi akıp çağlar.
Aşkınla yanar gözüm, feryat figanla ağlar.
Sensizlik yüreğime, çok ağır gelir, dağlar
Sensiz geçen günleri yaşanmamış sayarım.

Sensiz geçen şu ömrüm, nasıl soldu hele bak.
Sönmesin ocağımız, bu ateşi gel de yak.
Beyazlayan saçıma güller, papatyalar tak.
Sensiz geçen günleri yaşanmamış sayarım.

Deniz'im der ki: “Geçti, yıllarım aman vermez.”
Hazana yenik düştü ellerim, güller dermez.
Yüreğim, aklım gayrı başka şeylere ermez.
Sensiz geçen günleri yaşanmamış sayarım.

26.05.2025 19:10

7+7: 14 lü Hece Ölçüsü ile yazılmıştır.

Deniz Gece Mavisi

Yaşayamam

Canın canımda
Ruhun ruhumda
Hevesim yüreğimde
Sevdan bedenimde

"Ay aman aman aman
Ben sensiz yaşayamam
Ay aman aman aman
Geceler uyuyamam
Ay aman aman aman
Utanır ağlayamam
Ay aman aman aman aman aman ay"

"Gülüşün aklımda
Bakışın ruhumda
Gözlerin rüyamda
İçersem unutamam

"Ay aman aman aman
Ben sensiz yaşayamam
Ay aman aman aman
Geceler uyuyamam
Ay aman aman aman
Utanır ağlayamam
Ay aman aman aman aman aman ay"
20.08.2025 14:04

Deniz Gece Mavisi

Yaşayan Ölü

İnsan kaç kere ölür, kaç kere ölümü iliklerine kadar yaşar?
Şimdi bir ayrılığın ayazındayım.
Dona çeken ellerimle, dokunuyorum soğuk mezar taşına.
Mezar taşlarının kolları yok ki sarsın, sarmalasın beni.
Seni çok özlüyorum.

Yıllar geçti, acın dirhem eksilmedi.
Unut diyorlar, acıma kanama,
Hayat devam ediyor.
Diyemiyorum ki,
Siz hiç canınızı mezara koyup arkasından çaresizce baktınız mı?
Diyemiyorum ki,
Soğuk bedenine sarılıp ağladınız mı?
Ya o morgdaki beyaz alnına "Sen namusumsun" deyip son öpücüğü kondurdunuz mu?
Anlamıyor insanlar beni.
Ben yaşayan bir ölüyüm.
Ciğerlerim sadece inip kalkıyor ve kalbim kan pompalamaktan başka hiçbir işe yaramıyor.

İşte yine mezarındayım.
Öpüyorum, kokluyorum.
Acın yaktı sinemi.
Şensizliğin acısına bir de kızımın acısı eklendi.
İnsan acıyı tarif edebilir mi?
Dile kolay, yüreğe zor, susup susup ağlamak.
Kendini taştan taşa vurmak,
Bir kere bile kucağına almadığın yavrunu kendi ellerinle toprağa vermek.
Ciğerlerim parçalanıyor,
Kan kusuyorum her gece.
Tam iki yıl oldu, bir de bana sorun.

Yokluğu,
Acıyı,
Gözyaşını.
Anlatamam ki, toprak aldığını geri vermiyor ki.
Şimdi var ile yok arası bir yerdeyim.
Önüm uçurum,
Arkam zindan,
Gözbebeklerim kanlı,
Dilimde isyan,
Dudağımda yemin.
Geçmiyor acı, dinmiyor isyanım.

Gelinliğin sandıkta boynu bükük kaldı.
Evlilik yüzüğümüz parmağımda.
Ya kızımız? Koklayamadan melek oldu.
Patikleri,
Zıbını,
Beşiği,
Emziği hesap sorar gibi bakıyor gözlerime.
İnsan her gece ölür mü?
Ya kefensiz gömülür mü?

Her gece,
Her nefeste ölüyorum.
Affet beni karım,
Affet beni kızım.
Ben kötü bir baba değilim,
Affedin beni.
Ben hâlâ affedemiyorum kendimi.
Ciğerim yanıyor benim,
Ciğerim.
26.08.2024 14:33

Deniz Gece Mavisi

Yatağın Soğuk Tarafı

Yatağın soğuk tarafından yazıyorum
İçimde biraz hasret, biraz özlemle
Sensiz gecelerde yıldızlara bakıyorum
Umudun ışığında yüreğimi bir yıldıza emanet ediyorum
Tane tane dökülen incilerim ıslatırken yanaklarımı
Islanmamış şiirler yazıyorum
Kan çanağı gözlerime inat

Gece yarısı rüzgar eserken camdan içeri
Düşlerim kanatlanıyor sonsuzluğa
Penceremden süzülen ay ışığı aydınlatırken odamı
Bir masalın parçası gibi geçiyor zaman
Kalbimde hüzün ruhumda umut

Bir yolculuk başlıyor bilinmez diyarlara doğru,
Sevdanın izini sürerken yorgun bedenim
Düşlerin arasında kayboluyor hayallerim
Kalbindeki yangını söndüremiyor ümit dolu hayallerim

Gözlerimde gizli bir hüzün
Dudaklarımda bir tebessüm
Anılarla dolu bir ömür bir rüya gibi gelip geçiyor öylesine zaman
Kelimeler yetersiz kalıyor anlatmaya duyguları
Sadece yıldızlara fısıldıyorum içimden kopup gelen hislerimi
Bir masal kahramanına dönüşüyor yüreğim

Gecenin sessizliğinde yankılanıyor adın
Yıldızlarla konuşup
Yıldızlarla dertleşiyorum yalnızca onlar anlıyor beni
Gözlerim ışıldıyor yüreğim coşuyor
Yatağın soğuk tarafı hiç ısınmıyor
Gece ve ben seni bekliyoruz
04.03.2024 17:33

Deniz Gece Mavisi

Yataksız Yorgansız Ömrüm

Yataksız, yorgansız ömrüm.
Güz mü geldi, benzin soldu.
Demiştim sana, güller karanfil kokmaz, ömrüm.

Niye kandın el sözüne?
Dönüp bir kere bakmadın kırdığın yere.
Benim neler çektiğimi kim bilir, ömrüm.
Ömrüm.

Acıyan yaralarıma ilaç olmadın sen.
Bir gün mutlu etmedin.
Eller gülerken hep ağlattın beni.
Neydi alıp veremediğin benle, ömrüm?
Canımı yoluna adamadım mı?
Gözlerim her gece ağlamadı mı?
Ne istedin benden, ömrüm?

Şimdi var ile yok arası bir yerdeyim.
Güldüğüm resimler solgun.
Saçıma dolan aklar hesap soruyor bana.
Günahım neydi, ömrüm?
Neydi benim?

Sen değil miydin yazımı kara yazan kalem?
Sen değil miydin başıma dolanan siyahî pusu?
Sen değil miydin, ulan, her gece acıları koynuma sokan?
Uslan be, uslan ömrüm.

Hani bu sondu, sevmek yoktu bir daha.
Neden gülümsüyor yüzüm?
Neden dönüyor başım?
Neden kelebekler uçuşuyor karnımda, neden ömrüm, neden?

Ah ömrüm, ah.
Mavilerimi kim çaldı?
Neden uslanmıyorsun, ömrüm, neden?
Sadece mutlu olmak istemiştim.
Günahım neydi benim, ömrüm?
Ömrüm.
Ömrüm.
03.08.2024 17:59

Deniz Gece Mavisi

Yeniden Doğasım Geldi

Bu akşam yarımı göresim geldi
Boynuna sarılıp öpesim geldi
Nerelerdeydin, sensiz ben çok üşüdüm diyesim geldi
Ah ah, İstanbul'u karış karış arşınlayasım geldi

İçime dolunca hasreti, kuş olup uçasım geldi
Aşk ile avuçlarından beslenesim geldi
Bildiğim en güzel şarkıyı kulağına sakıyasım geldi
Yarim yarim diye haykırasım geldi

Aşk imiş her yolun başı
Sevmekmiş sofrada aşı
Bir dilim peynir, bir kase yoğurt
Yarimle demlenesim geldi

İstanbul, seni tarihe yazasım geldi
Sultanahmet'te el açıp yalvarasım geldi
Kız Kulesi'nde denize karşı bir çay içesim geldi
Sensizliği alnından, mutsuzluğu kalbinden ve umutsuzluğu iki kaşının arasından vurasım geldi

Boğaz'da rüzgarla yarışıp, martılara selam veresim geldi
Galata'dan bir akşam vakti, ellerinle yürüyesim geldi
Bir vapurda simit paylaşıp, gözlerinde kaybolasım geldi
Seninle İstanbul'un her köşesini bir daha sevesim geldi

Bir çınar ağacının gölgesinde dinlenesim geldi
Adalar'da bisiklet sürüp, mutluluğa yelken açasım geldi
Topkapı'da tarihle iç içe yaşayasım geldi
Seninle İstanbul'da yeniden doğasım geldi
22.05.2024. 13:24

Deniz Gece Mavisi

Yeniden Doğur Beni Annem

Daha adım attığım ilk anlarda başladı acı ile tanısmam
Önceleri sıradan basit bir tanışma gibi geldi bana
Zaman geçtikçe Bedenimde açılan yaraları ve insanların beni üzme çabalarını anladım
Meğer insanın tek dostu yine kendisiymis

Şimdi yarım yamalak bölük porcuk bir haldeyim
Sanki yüzümden çalınmış sevinç nidalarım
Avuçlarıma ağır gelmiş mutluluk
Hep bir eksiklik kalmış dilimde hayallerimde
Yarimim diğer yarısı çürümüş umutlarım gibi

Oysa gülen yüzüm ve tertemiz bir yüreğim vardi
Vicdanımın kirkini vermeseydi Vicdansız insanlar
Belki tamamlanabilirdim

İnsanın kaderi kendinden önce gidip oturur sözünü doğrular gibi üzerime üzerime gelmeye başlıyor hayat durdurun inicem deme luksumde yok

Simdi icimde bir ben var benden bile habersiz
Ne acılarımın dili var nede gözyaşlarımın
Sahibi
Kim alirki Öksüz yetim acılarımı
Durmak zamanı diyen beynime inat daha hızlı yürüyorum hayatın sarp yollarında
Annemin öğüdü babamın sozleri kulaklarımda

Kizim sen kalbini bozma
Bozmadım kalbimi de anne ya benim mutluluğumu huzurumu bozmaya çalışanlar
Üç kere söylenenler olur misali üç gün üst üste uyusam acılarım biter mi anne
Yeniden dogursana beni
Ama lütfen bu defa kalp yerine taş koy annem taş koy
Hadi yeniden doğur beni

Deniz Gece Mavisi

Yetım Ne Demek Baba

Gözlerim uzaklara dalıyor,
Seni arıyor, seni özlüyor.
Kalbimde bir boşluk, hasretinle doluyor,
Özlemekten başka çarem yok, babam

Sesin yankılaniyor kulaklarımda,
Hatıraların canlaniyor gözlerimde.
Seni düşündükçe içimde yangınlar,
Hasret ateşin yuregimi yakiyor babam.

Bir çiçeğin solması gibi
Yavaş yavaş tükeniyor umutlarım.
Gel, dön bana baba, seni özlemekten yoruldum,
Sensiz geçen her an, bir ömür gibi geliyor bana.
Seni özledim babam
Sesini
Gülüşünü
Prensesim deyişini
Özledim işte

Özlemin yeri yurdu vatani olmaz derdi nenem
Yüreğimi mesken tutuşunun adı hasret mi
Bilemedim baba
Ne zaman seni düşünsem
Yağlı bir urgan dolanıyor göğüs kafesimin en soluna
Hani kisin çatılardan kalın kalın buzlar sarkar di bizde üzerimize düşecek diye korkardik
Elimiz yüreğimizde hızlıca geçerdik çatı altından
Şimdi yuregimin çatıları buz tuttu
Ve geçemiyorum altından
O buzlar yüreğime değil ciğerime batiyor baba

Babasizlik en büyük yanlizlikmis
Seni kaybettiğim gün anladım
Hayatimda ilk defa silgi olmak istedim
Ve gözlerimden kefenle geçişini silmek
Toprağa girişini unutmak istedim
İnsan her dakika özler mi
Arada bir dur demez mi
Her salise özlüyorum

Belim bükülüyor
Hem artık ağır geliyor hayatın yükü
Güçlü kadın olmaktan yoruldum
Ben senin küçük kızın degilmiydim
Ne ara büyüdüm baba
Daha dün gibi kucağına alıp bana türküler soyleyisin
Keşke bilseydim bir gün gideceğini
Toprağa ansızın girecegini
Basima siyah yemeniyi baglatacagini
Keşke bilseydim
İnan Kulaklarımı tüm seslere kapatır sadece seni dinlerdim
Şimdi kulaklarim bile sesine hasret

Oy benim Prensesim deyişin cinliyor kulaklarımda
Kırk parçaya bölünüyor yüreğim
Kayıp pazilin kayıp parçası sensin
Gittiğin gün yarım kaldım
Gittiğin gün yetim kaldım
Oysa ne kadar da yabancı bir kelimeydi lugatima
Şimdi beni gösteren parmaklar yetim kaldı diyor yavrucak
Yetimlik ne demek ögretmeseydin olmazmiydi baba
Özledim çok özledim seni
16.02.2024 10:00

Deniz Gece Mavisi

Yetmez

Pantolonum ütüsüz, arka cebim hep delik
Sanki fare kiracı olmuş, aidat ödemez.
Cebimde kuruş yok, hep atıyorum metelik,
Fakirlik zor zanaat, alttan koy yine yetmez.

Düşlerim mavidir ya, gerçeklerim satılık,
Koyma suyuyla dönmez, dünya kiralık.
Hayallerim stajda, cep delik, cepken delik,
Fakirlik zor zanaat, üstten koy yine yetmez.

Bankaya mesaj atsam, döner yok: hep sefillik.
Kafamda deli planlar ama bütçe hep rezillik.
Yetmiyor ay sonuna bu baba öğüdü, mertlik,
Fakirlik zor zanaat, sağdan koy yine yetmez.

Kredi kartı "bip bip" eder, diyor: “Limit yok.”
Yok oğlu yok! Sende ne var? Bizde şans, kader yok.
Evde simit, ayran, çay içmekten mecalim yok,
Fakirlik zor zanaat, soldan koy yine yetmez.

Marketten geçerken el salladım peynire,
Etikete bakınca düştüm resmen zehire.
Süt bile bana "lüks"olmuş bu devirde,
Fakirlik zor zanaat, az koy yine yetmez.

Ne yapsan boş, yetmez yetmez bu şanssız ömürle,
Kuru ekmek yersin belki biraz da hüzünle.
Güler geçer millet, sen düşersin derine,
Fakirlik zor zanaat, öyle ya da böyle yine yetmez.
31.05.2025 20:23

Deniz Gece Mavisi

Yıkılmam Ben

Ben…
En derin denizlerde
Boğula boğula boğulmamayı öğrendim.
Nefessiz kaldım, çırpındım, dibe battım…
Ama hep kendi küllerimden çıktım.

Şimdi birileri kalkıp bana yüzmeyi öğretmesin.
Çünkü ben, karanlıkla dost olup
Işığa sırtımı dönmeyi bile öğrendim.

Bedelini ödediğim hiçbir acının
İzini göstermem kimseye.
Çünkü o izler, benim madalyam.
Ve yıkıldığımı görmek isteyenler...
Daha çok beklersiniz.
Ben yıkılmam.
Gemilerim batar,
Umutlarım söner
Ama ben daha da güçlü kalkarım ayağa
Çünkü bilirim kuşlar uçarken rüzgâra değil kanatlarına güvenir.

Hayat bir mücadeleyse,
Ben o mücadeleyi
Tırnaklarımı kanata kanata vermeye
Çoktan başladım.
Kan, ter ve gözyaşıyla ördüm yolumu.
O yolda, ne gelen kaldı umrumda,
Ne de giden iz bıraktı yüreğimde.

Hayatımdan çıkan herkes
"Ben haklıydım" diyerek gitti.
Ama hakları
Hep ellerinde patladı.
Çünkü ben sustum,
Ama içimdeki adalet susmadı,
Bir gün herkes anladı ne kadar haklıydı.

Sadece sevilmek isteyerek çıktım bu yola.
Kalbim açık, niyetim temizdi.
Ama sevgiyi bile pazarlık masasına koyanlar gördüm.
Şimdi soruyorum:
Hayat arkadaşım yorulmuşsa, suç kimde?
Bende mi?
Sevmek suçsa, ben en ağır cezayı çektim zaten.

Yanlışların içinde
Doğruları ararken yandım,
Ama asla eğilmedim.
Hâlâ düşünüyorum bir damla gözyaşıma
değer mi insanlar?

Ben sustukça herkes güçlü sandı.

Ama en sessiz çığlıklar,
En derin yaralardan çıkar.
Bir tebessümle kapattım her acıyı.
Çünkü anlatmadığım fırtınaları
Kimse taşıyamazdı zaten.

Kendime sarılıp uyandığım sabahları
Kimse bilmez.
Yalnızlıkla barış yapmadım,
Sadece geçici bir ateşkes.

Ve şimdi,
Eğer bir gün düşersem...
O da savaşırken olur.

Ben yıkılmam.
Çünkü ben kendimle savaşmayı,
Yalnızken ayağa kalkmayı,
Sevilmeden sevmeyi,
Ve en karanlıkta bile
Kendime ışık olmayı öğrendim.
08.08.2025 00:03

Deniz Gece Mavisi

Yinede Senden Vazgeçmem

Elim kolum bağlasalar,
Kör kuyulara atsalar,
Saçlarımı tek tek yolsalar,
Dişlerimi sökseler;
Yine de senden vazgeçmem.

Kalbimi yerinden sökseler,
Ateşlere atıp yaksalar,
Sesimi sonsuza dek kesseler,
Gözlerimi dünyadan alsalar;
Yine de senden vazgeçmem.

Ümidimi çöllere sürseler,
Yollarımı dağlara vursalar,
Gökyüzümü karanlığa gömseler,
Yıldızları elimden alsalar;
Yine de senden vazgeçmem.

Nefesimi fırtınaya katsalar,
Adımı taşlara yazsalar,
Ellerimi zincirlere vursalar,
Hayallerimi paramparça etseler;
Yine de senden vazgeçmem.

Son nefesim dudaklarımda kalsa,
Son umudum toprağa düşse,
Son ışığım karanlıkta sönse,
Son sözüm yüreğimden yükselse;
Yine de senden vazgeçmem.

Azrail karşıma dikilse,
Yılan yuvasına mezarım kazılsa,
Mezar taşıma "kimsesiz" yazılsa,
Ağlamaktan göz pınarlarım kuruyup çatlasa;
Yine de senden vazgeçmem.
29.09.2024 14:20

Deniz Gece Mavisi

Yirmi Eylül

Merhaba yüreğimden atamadığım sevdam,
Merhaba canımı canına iliklediğim adam.
Takvimler Eylülü gösterirken, günlerden yirmisi,
Bugün de unutamadım seni, yine...
Seni unutamamış olmamı aciziyet sayma,
Gerçi saysan da ne fark eder artık?
Düşüncelerin, beynimin tellerine takılmıyor bile,
Bir zamanlar yankılanan sesin, şimdi boşluğa çarpıyor sadece.

Yavaş yavaş gidiyorum senden,
Nefes nefes eriyorsun içimde,
Biliyorum, bir sabah uyandığımda sen olmayacaksın,
Kalbimde, ruhumda, yüreğimde...
Dün gece topladım tüm bende kalan eşyalarını,
Küçük bir çöp poşetine sığdı varlığın.
Oysa bir zamanlar seni yere göğe sığdıramazdım,
Dev gibi adamlar nasıl küçücük bir mezara sığarsa,
Sen de küçücük bir poşete sığdın.
Demek ki, öldün bende...
Yahut beyin ölümün, yavaş yavaş gerçekleşiyor.

Artık gelecek umudu da taşımıyorum.
Ağlamıyorum da...
Olur olmaz her şeye dolmuyor gözlerim,
Katılaştı galiba yüreğim.
Zaten ben, beni tanıyamıyorum artık.
Bazen aynada bir yüz görüyorum,
O benden kaçıyor, ben ondan.
O kadar yaşlı, o kadar mutsuz ki gözleri kıpkırmızı,
Yüzü çizgilerle dolu,
Saçları bembeyaz.
Bu ben olamam, diyorum kendime.
Ama işte yine o ses beynimde kopan fırtınalar gibi...
Gittiğinde başladı konuşmaya,
Susturamıyorum.

Balkon ve odam arasında mekik dokuyorum,
Ne ara öğrendim ben böyle mekik dokumayı bilmiyorum.
Çay içmeyi sevmezdim,
Şimdi ise içebildiğim kadar açık içiyorum,
Belki gelirsen, otururşan karşıma,
Bardağın yansıyan yerinde seni görürüm diye.
Beynim hep firar halinde, kopacak kayışı.
Yüreğimdeki ayağı kırık atları tek tek vuruyor avcılar,
"Durun, yapmayın!" diyecek mecalim bile yok.
Dilim dudaklarıma ağır geliyor,
İnsan, söylemediği sözlerin altında ezilir mi?
Ezilirmiş.

Uyumak istiyorum,
Ama uyku ile aramızda acayip bir oyun başladı.
Ben hep kör oluyorum, o da ebe.

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Yani anlayacağın sevgilim,
Uyku da beni terk etti, tıpkı sen gibi.
Daha kimler terk etmedi ki?
Mesela gençlik,
Sonra güzellik...
Ama en acısı mutluluk oldu,
Huzuru hiç saymıyorum bile.

Ama kazandıklarım var,
Mesela derin derin çizgiler,
Dökülen saçlar,
Ve yüzüme gelip yerleşen, içimdeki acılarla beslenen sivilceler.
Nankör olamam,
Bir zamanlar çok iyi gelirdin bana,
Bulutların üzerinde uçardım, kanatsız.
O bulutlardan nasıl düştüm,
Nasıl canım yandı, anlatamam.
Yine de bitmiyorsun bende...

Neyse,
Belki yarın, belki de yarından da yakın,
Bir sigara yakıp unutacağım seni.
Sahi, var mı unutmanın bir ilacı?
Senin reçetende ayrılık,
Benim reçetem de acı yazıyor, sevgili.
Ve bu acı, hiç geçmiyor, hiç de geçmeyecek,
Çünkü yine bir eylülü yaşıyor yüreğim
Ve yapraklar yerlerde.
20.09.2024 10:26

Deniz Gece Mavisi

Yirmidokuz Harf

YİRMİDOKUZ HARF

Bazen yirmidokuz harf yetmez
Yüreğin avaz avaz haykırırken o üç harfi
Şen kelimesiz kalırsın
İşte öyle anların birinde tanıştım Gözlerinle
İlk defa keşfedilmiş ada gibiydi
Sıcak ve sahipsiz
Sonra kelimelerin kulağımda o muhtesem raksi
Farklıydı hersey sen siir ben şair oluyorduk
Ama konuşamıyorduk
Ne zaman ben sen diye başlasam
konuşmaya kocaman bir yumru gelip düğümleniyordu bogazima
Yutsam yutulacak gibi değil
Tükürsem gönlüm razı değil misali
Sen bogazima takilan en büyük çaresizliğimdin
Ve ben sustuğum kadar sevdim seni

Çok istedim kesip atmayı
Solumda kalp diye taşıdığım o camdan et parçasını
Ama yapamadım
İçinde nefes alıp veren küçük yüreğine kıyamadım
Olsun dedim bir gün o da saplasin en amansız Hançerini
Yeterki nefes aldığını bileyim

Ask neydi
Neden acitirdi
Uflesem geçmeyen yaralarim vardı benim
Elinden tutup parka götürmek istediğim
Kaydıraktan kaydırıp salincaklarda sallamak istediğim cocukluğum
Çocukça sevmiştim seni
Yüzüm kızararak
Ellerim titreyerek
Belkide dilsiz oluşum bundan di
Arkama sakladığım avuç içlerimde
Hep kelebekler saklardım
Birdaha uçamayacagini ölçeğini bilmeden
Bende senin Avuçlarında bir kelebektim
Konuşursam dilim yanacakti
Sussam yüreğim
Ama içimdeki fedakar ben sana yine kıyamadı
Ve sustu
Yandı yürek kule döndü
Yetmedi harfler
Dökülmedi dilimden kelimeler
Bir suskun aşk hikayesiydi bizimkisi
Ben sustum
Sen gittin

Aralansaydi dudaklarım
Dökülseydi kelimelerim
Ne derdim özledim mi

Seviyorum mu
Yada hasretim mi
Bilmeden geçti yıllarım
Ve öğrendim
Bazen yetmezmiş yirmidokuz harf
Tıpkı avuçlarının arasında severken öldürdüğün kelebekler gibi
Sen benim tek harfsizliğimsin
19.02.2024 16:48

Deniz Gece Mavisi

Yoklugun İçindeki Varlığın Gölgesi

Hata neredeydi?
Var olmak ta mı,
yoksa yokluğun içinde varlığını aramakta mı?
İnsan neden, var olmadığı bir kalpte
varlığının zerresini arar ki ve
Buna aşk der, aşk.
Oysa aşk yokluğun ta kendisi değil mi?

Belki de aşk,
varlığın yankısıdır yokluk duvarlarında yakılanan acının kalbe fısıldayışı
İmtihan.
Bir ses, bir nefes, bir hayal —
ama hep yarım kalan bir dokunuş gibi eksik ürkek kaygılı ve yarınsız.

İnsan bazen,
kendi eksikliğini başkasının gözlerinde tamamlamak ister arar ama bulamaz.
Oysa o yürek de başka bir eksikliğin aynasıdır ve kendini bile bulamamıştır.
iki yokluk arasın da aşk yaşamaya çalışmanın adı ne hala düşünüyorum.
Aşk dedikleri belki de budur;
yokluğun içindeki en derin varlık yanılsaması.

Bir umut gibi doğar,
Yavaşça yayılır damarlarına usulca girer kanına bir sessizlik gibi yavaş yavaş bitirir seni.
Ve geriye sadece şu soru kalır:
Biz sevdik mi gerçekten,
yoksa sadece sevilme ihtimalini mi sevdik?
Bu ihtimalin bile mutlu ettiği yüreklerdik
Şimdi ise varlığımızı ispat çabamız nefes almanın yaşamak olmadığına tek kanıt değil mi?
13.11.2025 11:48

Deniz Gece Mavisi

Yokluğun

Bugün sensizliğin bin dört yüz elli üçüncü günü ve hala unutamıyorum,
O bembeyaz kefenle önümden geçişini,
Toprağa ansızın girişini...
Unutamıyorum.
Burnunun direği sızlar mı insanin,
Sızlarmış.

Acın hiç geçmiyor.
Saçlarımda ayrık otları,
Dilimde sessiz bir isyan.
Toprağını gözyaşlarımla sulayışım daha dün gibi,
Tırnaklarımda kalan o çamur izleri,
Silemiyorum.

Yokluğun düğümlendi boğazıma,
Adımın yanına yazılan o soyadın,
Beni en çok o mutlu etmişti.
Şimdi sağ elimi sol elim tutuyor,
Başımı kendi omzuma yaslıyorum,
Teselli edecek bir kelime bile bulamıyorum.
Yağmurlar yürek saçaklarıma düşüyor,
Seller basıyor gözlerimi...
Anlatamıyorum içimdeki bu yangını.

Bir şarkının yarım kalan nakaratı,
Bir şiirin eksik mısrası,
Bir yapbozun kayıp parçası gibiyim.
Gidişinle aldin benden beni,
Ellerim soğuk,
Gözlerim donuk,
Dizlerim güçsüz.
Gelişi güzel yaşamak bunun adı, çoktan kaybolmuşum bile.

Yakamoz gibi yüreğime batıyor yokluğun.
Sigaramdan derin bir nefes alıp,
Hasreti çekiyorum ciğerlerime.
Kadehler birbirini kovalıyor,
Gözyaşlarım yağmuru kıskanıyor.
Canımdan can kopuyor, her nefesimde...
Bir zamanlar dilsizdim,
Şimdi kimliksiz bir bedenim.

"Geçecek," diyen de yok.
Sahi diner mi gözyaşım?
Ellerimde senin toprağın,
Yıkasam geçer mi yüreğimdeki bu balçık?
Sahi, acın geçer mi?
Unutamayacağımı sandıkları her şeyi,
Bir gün unutmayı öğreneceğim biliyorum ama çok cereyan yapıyor yüreğim
Yine açık kalmış camları
Üşüyorum yar
Yokluğun çok soğuk ve ben üşüyorum.

14.01.2025 10:39

Deniz Gece Mavisi

Yokluğun Hazin Yanlızlığı

Sus pus dilim,
Canhıraş bir acının mahzeninde.
Dudaklarımı sıka sıka saklıyorum seni;
Her hecesi yangın, her sessizlik bir suç gibi.

Yokluğun,
Hazin yalnızlığı kanatırken yüreğimi,
Henüz yüzü açılmamış umutlar
Atlıyor göz göre göre ateşe.

Kirpik uçlarından acı akan
Bir kadının (adamın) son haykırışı gibi
Çaresiz her bir hecem…
Harf harf dökülen kelimelerime inat —
Lebsizim.

Kimseler duymasın diye
İçimden içime bağırıyorum.
Sesim duvarlara çarpıp parçalanıyor;
Odamdaki yatak, yastık ve battaniye çaresiz.

Oysa "çare" kelimesiyle
Yeni yeni tanışıyordum ben.
Fitili alev almış saatli bir bombayım;
Nerede, ne zaman patlayacağım belirsiz.
Bu belirsizlik, bu hiçlik, bu yalnızlık hissi…

Yüreğimin saçaklarından sarkan buzları
Temizleyemiyorum.
Yüzüm aynaya küs,
Yüzümü bedenimden söküp atıyor ellerim.
İstemsiz gel-git saatlerindeyim.

Kanamalı bir hasret,
Ağır yaralı bir aşk...
"Öl!" diye yumrukladığım kalbimin bu son tangosu.

İçimdeki küçük kız
Nefes almak istiyor.
Maskeler her yerde;
Sağım yalan, solum yalan.

"Yakandın, ne ara yalan oldun?" diyemiyorum.

Ve şimdi susuyorum,
Çünkü kelimeler de benden yana değil artık.
14.05.2025 10:49

Deniz Gece Mavisi

Yokluğun İçinden

Hayat hatalardan ibarettir...
Bazen gittiğin yol,
Bazen dokunduğun ten,
Bazen de söylediğin söz bir hatadır.

Pişmanlıklar kanatır çoğu zaman
Dilinle dudağını.

Evet, sen de bir hataydın benim için:
Gelişin,
Sevişin,
Hatta yüreğimde duruşun...
Hepsi birer hataydı.

Ben sana gerçekleri anlatmaya çalışırken,
Senin canımı yakma çabaların
Bir hata olduğunun kanıtıydı.

Şimdi, dört yanlışın bir doğruyu götürdüğü anlardayım.
Gözümdeki yaşla yazıyorum,
Yer yer dağılıyor mürekkep.

Senin, herkesi ve her şeyi benden üstün tutma çaban
Çekti bu aşkın ipini.
Uzansan da tutamazsın,
Haykırsan da duyuramazsın.

Sen beni kırdın,
Dağıttın.
İstesen de toplayamazsın artık.

Sana söylemiştim:
Sakın canımı yakma!
Elime kalemi aldırma,
Yüzüne değil yüreğine vurur kelimelerim.
İnanmadın,
İnandıramadım sana.

Beni yaktığın kadar canın yansın.
Gözümü kırparsam namerdim.

Artık içimde bir enkazsın
Altında kalan ben miyim,
Yoksa seni hâlâ seven yanım mı, bilmiyorum.

Geceleri uyutmayan
O sustuğun cümleler
Hâlâ kulağımda çınlıyor.

Sevgiyi sözle değil,
Bakışla anlatan bendim.
Sen gözlerini kaçırdın her defasında

Sanki suçlu olan sendin de,
Ceza alan benmişim gibi.

Hatırlıyor musun?
Bir zamanlar “biz” diyorduk…
Şimdi “sen” ve “ben” bile fazla geldi birbirimize.

Sen bir hataydın.
Ama ben...
Ben seni sevecek kadar masumdum.
Ve belki de hatam buydu.

Kalbimde bir boşluk değil,
Bir mezar açıldı şimdi.
Seninle kaybettim inancımı,
Güvenimi,
Ve bir daha kimseye inanma duygumu.
Seninle gömdüm.

Artık adını anmadan geçeceğim her sokaktan,
Gözyaşımı içime akıtacağım.
Çünkü anladım:
Sen, unutulacak kadar yabancısın bende,
Ben, hatırlanmayacak kadar yokum sende.
Ve yine anladım
Gitmesi gereken gider,
Bitmesi gereken biter di.
05.06.2025 20:15

Deniz Gece Mavisi

Yorgun Dalgalarımın İsyanı

Ve ben en çok senli gecelerde sayıkladım ismini,
İçimde saklı kalan yalnızlığın yankısı,
Her hatırada seninle yüzleşmeye mecbur kaldım,
Sessiz bir çığlık, içime işleyen, kalbime gömülen bir anı oldu mazi.

Oysaki ben, her adımda senden biraz daha koparken,
Sana varan yolların karanlığında kayboldum.
Yüreğimin ağırlığını bırakarak sana doğru koşarken, yoruldum;
En çok seninle savrulduğumda buldum gerçek yüzümü,
Ve aynalarda paramparça olmuş suretimi aldım avuçlarıma.

Ruhumun derinliklerine sakladım acıyan yanlarımı,
Adını bir merhem gibi sararken tüm yaralarıma,
Her nefeste biraz daha eksildim senden,
Ama en çok sende dindi yorgun dalgalarımın isyanı.
Sende biriken umutlarımın sessiz çığlıkları,
Her veda, her kavuşma,
Bıçak arası günlerin sessiz tanığı oldu, kirpiklerimde titreyen yaşlar.
Ben en çok sende kaybettim kendimi,
Adı aşk olan o kanayan yaram da

Sen, iyileşmesini istemediğim tek yaram oldun,
Geçmişimin bana "unutma" diye haykırdığı her köşe başında.
Her yara bir dersken, ben yaralarımla büyüdüm,
Geçmeyen bir geçmişin kabuk tutmayan sancısıydın sen,
Ve ben, bile isteye kanattım o yarayı,
Hiç geçme, hiç iyileşme dedim;
Çünkü sen, bana aşkın en keskin yüzünü gösterdin,
Ben sadece gittim, adım adım tükendim.

Sana dair her şeyde biraz daha eksildi nefesim,
Ve anladım ki; sen, kapanmayan yaram,
Beni ben yapan en derin sızımdın,
Bir hatıra, bir an, sonsuza mühürlenmiş bir sancı gibi,
Ben o yarada kaybettim her şeyimi,
Sende bitip sende var oldum,
Aşkın en gerçek, en acımasız yüzünde.
08.09.2024 18:41

Deniz Gece Mavisi

Yorgunluk Sevdaya Dahil duet

K:
Çok yorgunum.
Saçlarım ve gözlerim,
En çok da yüreğim yorgun.
Oysa ne güzeldi adını aşkla yazarken gülümsemelerim.
Gözlerimin içine yerleşen mutluluk ne güzeldi.
Şimdi yüzümdeki çizgilere hesap veremiyorum.
Boş kalan ellerime, "O gelecek senden gitmedi" diyemiyorum.
Sahi, gittin mi benden?
Bitti mi bu masal?
Saat on iki olunca bal kabağına mı dönüştü en güzel düşlerim?
Gerçek miydin yoksa bir yalan mı?
Beni bir yalana mı inandırdın?
Söyle betimsiz cümle,
Seni özne yapmış ben mi suçluyum?

E:
Eksilen cümleler kondurdum sayfalarıma.
Kıskandığım için hep öznesi yarım kaldı.
Bir yağmur şıpırtısında rastladım sana.
Hışırdayan gazelleri yumuşattı varlığın.
İnce dallar filiz verdi ilkbaharda.
Ve gözlerin gökyüzünde bir yıldız,
Denizde izlediğim bir yansıma,
Uykuma tatlı bir rüya.
Yağmura bereket getirdi,
Bir çiçeğin dalında tazelendi sevdamız.

K:
Sen yürek tezenemin sazı,
Sen dilsiz alfabemin Elif'i.
Sen, kör gözlerimin kulakları olma yolunda gelmedin ki bana.
Yolum yolundan geçmedi ya da sen beni hiç sevmedin.
Sevseydin beni,
Bırakırdım ellerimi avuçlarının içine.
Baksaydın gözlerime yazardım,
Aşkı kirpiklerine.
Gelseydin bana tüm kalbinle,
Fısıldardım dudaklarımla yüreğine.
Ama ben dilsiz bir kalpten ses beklemişim.
Hiç ağustosta kar yağar mı?
Yağarmış; yüreğime lapa lapa yağdığın gün anladım.

E:
Uzaklar beni dağıtan en ağır cümlelerdi.
Noktasını koya koya bitirdim şiirlerimi.

K:
Hep anlam aradım suskunluklarında.
Gürültülerinde bir kalabalık,
En çok da seni banklarda.
Ama bulamadım.

E:
Bir gece yürüyüşüydün hayatımda,
Yüreğimi serin kılan,
Adımlarımı emin,
Ve sarılan aydınlık yüzünle sonsuza kadar.
Ben de istedim seni mutlu etmeyi,
Ama yetemedim sana.

K:
Oysa sadece sevgi istemiştim.
Boyalı ellerin yüreğimi kirletmeseydi...
Şimdi boş bir beden,
Kırık bir kalbim.
Kim tutar boyalı ellerimi, kim?
Ben baştan ayağa bulanmışken umutsuzluğa,
Söyle sevgili, yorgunluk da sevdaya dahil mi?

E:
Söyle sevgili, yorgunluk da sevdaya dahil mi?

Deniz Gece Mavisi & Mücahid Karaçınar
10.06.2024 18:17

Deniz Gece Mavisi

Yoruldum

Yoruldum
Dili tatlı sözleri ballı arkalarında kocaman iğne saklayan dillerden
Beni görüp yalandan mutluymuş gibi yapanlardan
Diline sevgiyi dolayıp guluslerimin katili olan insanlardan
Yoruldum

Artık nefes almak istiyorum
Birilerine kendimi anlatmak
İfade etmek istemiyorum
Saatlerce sırf kendileri mutlu olacak diye
Onları dinlemek arada haklısın der gibi kafamı sallamak istemiyorum
Avaz avaz haksızsın sen
Ne yüzle kendini savunuyorsun demek istiyorum

Kapıları çat diye çarpmak
Parklarda çıplak ayaklarımla gezmek
Müziğin sesini sonuna kadar açmak istiyorum
Birileri istiyor diye yaşamaktan sıkıldım
Ben artık kendim için yaşamak istiyorum

Çıkıp idam sehpasına celladın suratına
Tükürmek
İstediğim herseyi yiyip kilo almamak
Sokakta kimselere aldırış etmeden dondurma yemek sakız çiğnemek
Bir yüreğin sıkıca elini tutmak istiyorum
Ben nefes almak istiyorum

Hayat bir gün değil ki
Ben o son günü yaşamak
Yeniden mutlu olmak
Yeniden çocuk olmak istiyorum
Gidiyoruz dediğimde nereye demeden
Ardımdan gelecek dostlar istiyorum

Yoruldum ağlayan gözlerimi yağmurlarla
gizlemekten
Yoruldum boş kalan ellerimi diğeriyle sikmaktan
Ve her düştüğümde yuregimin kanamasından Yoruldum
Varsa sessiz sakin bir yer
Ben orada ölü gibi sessiz saatlerce günlerce hatta aylarca yatmak istiyorum

Avuclarimda kırık kanatlarimla
Saclarimda ayrık otlarimla
Ve yüreğimde yar yarası ile
Yaşamak istemiyorum
Kaderimi yazan kalem
Seni ibreti alem için herkesin önünde
Kırmak istiyorum
Yeniden doğur beni anne
Yaşamaktan yoruldum
Yoruldum 11.01.2024 14:05

Deniz Gece Mavisi

Yoruldum Hayat

Yoruldum be hayat
Herkese çatı oldum da,
Bir kendime ilaç olamadım.
Herkesi düşündüm de,
Bir kendimi ihmal ettim.
Ben en büyük yanlışı hep kendime yaptım.

Her şey o kadar güzel başlamıştı oysa;
Masmavi gözlerim umut dolu bakıyordu,
Sapsarı saçlarım başakları kıskandırıyordu.
Öyle güzel bir gülüşüm vardı ki,
Çiçek çiçek açılırdı gamzelerim.
Sonra, beni sevdiğini söyleyen biriyle kesişti yolum.

Önceleri her şey çok güzeldi;
Beni seviyor,
Özlüyor,
Ve çok değer veriyordu.
Sonra… bilemedim, değişti.
O naif, kibar ve anlayışlı adam
Tanıyamıyordum artık.
Sinirli, anlayışsız bir adama dönüşmüştü.
Yabancıydı bakışları, soğuktu, üveydi.

Yavaş yavaş soluyordum, görmüyordu.
Eve gelince yüzüme bile bakmıyor,
İki kelime konuşup susuyordu.
Oysa ben onunla konuşmayı özlüyordum.
Günler günleri, aylar ayları kovaladı.
Bir sabah, yumurtası az pişti diye,
Beni kapıya bir poşet gibi bırakıp gitti.
Evdeki eşyaları apar topar sattı,
Hayatımdan pılısını pırtısını toplayıp,
Gözümdeki yaşa,
"Dur, gitme!" dememe,
Ayaklarına sarılıp sürünmeme bile aldırış etmeden gitti.

Ve ben, ondan arda kalan enkazla baş başa kaldım.
Kırık dökük hayaller,
Ve yalnızlığın sessiz çığlığı…
Her köşede onun izini buluyordum,
Eşyalar yoktu ama hatıralar her yere sinmişti.
Duvarlarda asılı fotoğraflar yoktu artık,
Ama hafızamda kazılı bir anı müzesi gibiydi geçmiş.

Hayatımdan birini silmek kolaydı belki,
Ama birini unutturmak,
İşte asıl mesele buydu.
Ellerime,
Gözlerime,
Yüreğime unut demek;
"O gitti," demek çok zordu.

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Dedim ya, yoruldum hayat, çok yoruldum.
23.12.2024 - 14:40

Deniz Gece Mavisi

Yoruldum Be Adam

Yoruldum be adam
Yine gözlerinin deminde dem tutuyorum
Özlüyorum seni
Bekliyorum geceleri
Gidişin takılıyor göz kapaklarıma
Kirpik uçlarımda ihanetin
Yoruldum be adam
Yoruldum

Genzimde tuzlu ve kekremsi yokluğun
Islak gözlerim
Yağmuru kıskanıyor
Dilim de hep şarkımız
Beynime çivi çakıyor mazimiz
Yorgun ve suskunum
Yoruldum be adam
Yoruldum

Tırnak uçlarımdan saç tellerime kadar yorgunum
Ellerim yorgun
Gözlerim yorgun
En çok da yüreğim yorgun
Yoruldum be adam
Yoruldum

Oysa bir gitme desen
Leyla mecnuna
Ferhat şiirine
Kerem aslıya kavuşamazdı ama
Biz birbirimize kavuşurduk be adam
Şimdi beynime yuva kuran binlerce sözcükle
Yaşam mücadelesi veriyorum
Anlatamıyorum seni ne kadar sevdiğimi
Bendeki yerini
Anlatamıyorum

Tırnaklarım kökünden kırılıyor
Dilim dudaklarım arasında parçalanıyor
Boğazımda bir yumru nefes alamıyorum
Üç kere yutkunup adını sayıklıyorum
Fersiz gözlerim
Takatsiz dizlerim
Yoruldum be adam
Yoruldum

Gel ve saçlarımdan akları al
Yeniden tak allı morlu poşuları
Yırt belime sarılmış ayrılık kuşağını
Gel be adam
Gel
Yoruldum be adam
Yoruldum

Bak yine hüzün şilepleri geçiyor gözlerimden
Birazdan gök parçalanacak
Ve bir kere daha yüreğim yüreğine çarpacak
Yağmur yağacak be yağmur yağacak
Gel şemsiyesiz bırakma beni
Alt yapısı bozuk değil yüreğimin
Sular basmadan gel gözlerimi
Gel be adam gel
Yoruldum be adam
Yoruldum 29.07.2022 22:08

Deniz Gece Mavisi

Yuregıne Bır Sor Sevgılı

Bitmedi mi hala hasret borcu
Ödeyemedim mi ben sana göz yaşlarımla
Yokluğuna yazdığım şiirler de mi yumuşatma di o taş kalbini
Seni çok sevdiğimi anlatamadım mi
Ben sana canım ol dedim
Sen ne anladın ki canımı almaya kalktın

Kalbimde hala özlemin yankılanır
Adını anarken dudaklarım titrer
Gözümden akan her damla yaş sinemi delip de geçer
Ödeyemedim mi hasret borcumu sana sevgili

Gözlerimde yıldızlar
yalnız senin için parlar
Gece gündüz, içim özleminle yanar
Ödedin de ne olur
Ödeyemezsem göğüs kafesim yüreğimi parçalar
Ama sunu bil ki sevgili
kalbimde kalacak derin bir hicran izi
Sensiz geçirdiğim her an yokluğunun
Zehirli zinciri
Sinemi parçalayıp atacak gizli gizli

Şimdi beğenmediğin o sevgimi
Gökyüzüne bırakıyorum sevgili
Hicran dolu ellerimi rüzgara emanet ediyorum
Gel doldur gönlümdeki boşluğu
Sensiz geçen günler soğuk oluyor sevgili

Özlemin yangın gibi yanar.
Hasretinle örülür adını fısıldar yağmurlar
Şarkılar susar
Şiirler ağlar
Hasretin çekilmiyor be sevgili
Ödeyemedim mi hasret borcu mu
Yüreğine bir sor sevgili
01.01.2024 16:30

Deniz Gece Mavisi

Yusufum

Yüreğinin mahzenlerinde,
Gönüllü nara düştüğüm adam,
Zincirleri yüreğime kolye niyeti takan Yusufum,
Sevdasına yüzümü sürdüğüm toprağım.
Sana değil serzenişim;
Sevdanı yüreğime işleyip kesip atan ellerimedir.

Ey hasretin kuyularına beni atan Yusufum,
Dilimin keskinliği hasretimdendir.
Bir Züleyha olamadım diye ahım dandir,
Canına ateş diye dokunan ellerim
Yüreğimi saran sevdandandır.

Ellerim arşı arşınlarken,
Yüreğimin ahuzarı sensizliktendir.
Dilim ürkek, bedenim titrek;
Sana her kıyamım, adını haykıramayan dilimdendir.

Toprağa can veren filiz yüreğime kor oldu gözlerin;
Kendi gözyaşımı toprağına kattım.
Zincirlerin kolye oldu gerdanıma,
Her bir halkası seni anlattı bana.
Her bakışında titredim,
Yokluğuna yazdığım şiirler
Bir hüzün makâmı çalan yüreğimdendir.

Ey Yusufum,
Her kıyamım ellerime saplanan bir ateş,
Her susuşum dilimde kanayan bir yara;
Ve ben, ellerimi suçladım,
Yüreğimden kopan her parça için.
Hasretin kuyularında boğulurken,
Dilimin keskinliği yalnızca içimdeki sancı oldu.
Bir Züleyha olamadım,
Ama ellerim, her kıyamımda
Sana düşen sevda ateşi oldu.

Ey Yusufum, ey gönül sultanım,
Her nefesimde aşkımla yananım.
Zincir-i muhabbetinle bağladığın yüreğim
Hâlâ ellerimde senin izini arıyor.

Toprağım oldun, yüzümü sürdüğüm,
Ve her gözyaşımda senin adınla yoğrulmuş.
Ahım, her kıyamım, her feryadım
Sensizliğe düşen kalbimin sessiz çığlıkları oldu.

Ve bil ki, Yusufum,
Senin sevdanla yanmayan hiçbir köşe kalmadı yüreğimde;
Her zerresi, her hücresinde senin adınla yoğrulmuş bir sevda.
Artık ellerim, yüreğim, toprağım
Sana teslim, sana mahsus Yusufum...

14.09.2025 10:36

Deniz Gece Mavisi

Yüreğime Saplı Hançer

Ey yüreğime saplı hançer
ey besmelesiz günahım
cehennem ateşi bile verdiğin acının yanında hükümsüz kalır
yutkunup yutkunup içtiğim agu gibisin
ben ellerinin ateşinde ben gözlerinin ateşinde gönüllü yanan kelebek
sen aşkın deminde bir şair

yine yaz aşkın şiirini
yine dokundur aşk ile kalemini
sapla yüreğime en sivri ucunu dilinin
sevgiye dair der susarım
gidişini an be an resmeden beynimde
sevgin hala yaşamakta sancılı dünlerim
ayaza kesmiş ellerimle yine hasretin kıyısındayım

gözlerin geliyor aklıma sonra sözlerin
o temmuz gülüşün
yine gülsene görsün herkes bir gülümseme bir erkeğe ne kadar yakışır
hadi gecenin ürkek bakışlı şairi
yüreğimin şiiri
yaz bana aşkın en acı halini yazamadın mı
al yüreğimi dile gelsin ellerinde
sakın ağlama sevdiğim sakın ağlama
tek suçlu zaman ve seni benden alan zalim kader
şimdi uyuttum tüm sana hasret hücrelerimi
sessiz ol
uyanırsa canını okur yalnızlığın sessiz ol sevdiğim sessiz ol
tıpkı hasretinde ben gibi

Deniz Gece Mavisi

Yüreğime Yolculuk

Hayatımdan giden kimseye üzülmüyorum artık.
Vakti gelen gider.
Ben kalıp mücadele etmesini beklediklerimin gidişini izliyorum sessizce.
"Seni seviyorum" diyenlerin o sözleri başkalarına da kullandıklarına şahit oluyorum.
Artık şaşırtmıyor hiçbir şey beni.
Ben yaşanılması mümkünken yaşatılmayan hayatın vicdan terazisinde bekliyorum onları.

Bazen griye çalıyor tüm mavilerim,
Bazense kendi ellerimle boyuyorum pembelerimi siyaha.
Avuçlarımda kalan çaresizlikler,
Kaderim değil desem de
Başımdaki kara pusuyu çıkaramıyorum.
İnsan aldığı her nefeste acır mı?
Oysa bizler parmağına kıymık batsa ortalığı inleten çocuklardık.
Şimdi ne oldu da bu hale geldik?

Hani bazen deriz ya, ne yedin ne içtin?
Biz umut koyup tabağa pişmanlık yudumladık.
Bir zamanlar umutlarımız vardı,
Çocukluğumuzdaki rengarenk balonlar gibi.
İlk ayrılığı uçan balonumun ipini gevşek tuttuğum gün yaşadım.
Sonra da devamı geldi.
Hayatım kayıplarla doldu.
Şimdi giden de gelen de umurumda değil.

Kim kimden gelmiş
Ya da kim kime gitmiş, artık düşünmeyi de bıraktım.
İnsan düşünen bir hayvandır demişti Sokrates.
Peki düşündüklerimizi ne kadar yaşıyoruz?

Olgunlaşmak belki de buydu.
Oysa olgunlaşmayı bizler istemedik ki.
Hayatımız sınavlarla geçti.
Önce kendini ispatlama, sonra ispatladığın varlığını daim tutma.
Hep bir sınav.
Saatlere bağladık umutlarımızı.
Ya hayatın bir yerinde saatimiz dursaydı ne olurdu?

Anlamsız bir hayatta mana arıyoruz.
Gelmişiz işte, gelişi güzel de olsa yaşayalım diyemiyoruz.
Kirpik kenarımıza yapışıp düşmeyen o yaşların katili zaman mı?
Yoksa zamanın dişleri paslı çarklarında bir vida bile olamamış biz mi?
Nefes almak istiyorum.
Bir, iki, üç, derin bir nefes.
Ve iyiyim.
Sahi iyi miyim?
11.06.2024

Deniz Gece Mavisi

Yüreğimin Ayağı Kırık Atları

Dilimin çürümüş yanından yaziyorum
Sevdanın katran karası gecelerinin ayazında üşüyorum
Beni
Seni
Bizi arıyorum
Bazen bir damla gözyaşında
Bazende bir avuç umutta
Parmaklarımın arasından kayıp giden yarınlarıma inat
Hayatın kumaşına mutluluklarımı tehelliyorum
Bir bir kopuyor iplerim
Ben yazmaya çalıştıkça sanki birileri siliyor

Sökük sökük yokluğun
Yine yama tutmuyor yüreğim
Parmak arası santim santim koşuyorum
Düştükçe inatla kalkan ayaklar yine benim
Oysa avuçlarimda canlanacak sanıyordum ölü kelebekler
Şimdi ise bir bir vuruluyor
Yüreğimin ayağı kırık atları
İki dudak arası yokluğun

Keşke deyip yuvarladigim kaçıncı kadeh
Bardağın buğulu yanından bakıyorum
Gözlerinin dem karası siyahına
Gözlerim maviydi benim diyemiyorum
Sezen avaz avaz bagiyor yalan
Yalan hayatların yalan iz dusumune dalıyor gözlerim
Çığlık çığlığa gözlerime tutunamayan yaşlar gibisin

Gecenin zifiri karanlığında yine
Ben yarinsiz kelebek
Sen hiç yazılmamış şiir
Saçlarımdaki aklari yolamiyorum
İki ileri bir geri yürümeye çalışan
Kaplumbağa gibi dönüp dönüp başa geliyorum
Yaşamak nefes almak mı
Bilmeden yaşıyorum
Mutluluklarima kan doğrayan ellerin bir bir kirilisinin hayalini kuruyorum
Kangren bir yanlizlik
Ne kesip atabiliyorum
Nede sarabiliyorum

Oysa simitçi tezgahindaki çocuğun dilinden dökülen abla sarayım mi sözcüğü kadar masum ve sıcak bakıyordum hayata
Ceplerime dolan acilar nereden gelip buldu beni
Şimdi saçlarımı emanet ettiğim rüzgardan alıp
Bilinmezliklerin hazanina bırakıyorum
Sahi uçurumun kenarında kıvranan beden kimin

Ben miyim suçlu
Yoksa beni mutlu etmeyi bilmeyen hayat mı
Kim de suç

Yazan da mi
Yoksa yokluğunda mı
Bak hasret bebeklerim ağlıyor 04.04.2024 20:52

Deniz Gece Mavisi

Yüreğimin Başkenti Adam

Uçsuz bucaksız bir şehirden gönlümün ve yüreğimin başkenti İstanbul'a sesleniyorum
İstanbul ne kadar şanslısın bilmiyorsun
Her sabah onun adımlarıyla uyanıp
Onun o demli sesiyle meyleniyorsun
Ben gözlerine bakamazken sen her an gözlerinde kayboluyorsun
Ah İstanbul uğraşma boşuna benim kadar sevemezsin onu
Benim kadar yanmaz yüreğin nefesi kulağına her değdiğinde

Şimdi anlat desen bana anlatmaya dil yetmez
Kelimeler boynunu büker
Şiir yazayım desen kıtalar yetmez
Harf harf yüreğime işlediğim sevdam
Gönlümün en koyu mavisi adam
Seni anlatamaz hiçbir şair hiçbir ozan
Sen anlatılmayan anlatılamayan yaşandıkça var olan sevgisin
Damarlarıma ansızın sızan serum gibisin
Varlığın hayat kaynağım
Yokluğun içimde onulmaz yara

Avuçlarımda kalan tek umudu avuçlarına bıraktığım yârim
İstanbul bakışlım
Adana gülüşlüm
İzmir yüreklim
Memleketim
Durup yüreğinin kıyısında dinlendiğim
Tek meyve ağacım

Saçların güzelliğini rüzgâr dan almış
Kokun bebeklerden emanet tenine
Gülüşün sanki cennet bahçesi
Ah sen sen adam yüreğimin aşk bestesi
Ne zaman seni anlatmaya kalksam bir şeyler takılıyor boğazıma
Bir kuş olup kanat çırpmak istiyorum
Uzadıkça uzayan mesafelerin inadına
Başımı omzuna koymayı
Ellerimi ellerinin içinde ısıtmayı hayal ediyorum
Bir gün olurda bakarsam gözlerine gözlerinde gözlerimi bulmayı istiyorum
Ellerim açılıyor duaya
Amin amin sürüyorum avuçlarımı yüzüme
Her duam sen oluyorsun
Aminlerime karışıyor adın
Zikrediyorum tam üç kere abdest aldırırcasına yüreğimi yüreğinle
Sen benim rabbimden niyazla istediğim
Helal bildiğim helalim dediğim adam
Varlığına eğiliyor başım
Ve öpüyorum yüreğinden

İyi ki geldin
İyi ki varsın
O kadar yorgundu ki bedenim
Ellerin ellerim oldu
Gözlerin gözlerim

Ve yüreğim tam duracağı anda hayat buldu
Kan revan dünlerim sesinin buğusuyla iyileşti
Çıkarttım attım sargı bezlerini
Ben iyileştim dedim
Artık acılar beni yenemez
Şimdi rabbimden tek duam var
Yüreğimdeki seni hayatıma hayırlı eylesin
Tüm yer gök ve nefes alan her canlının adına
amin

Deniz Gece Mavisi

Yüreğimin Dilsiz Alfabesi

Yüreğim dilsiz bir alfabenin
Tek dili olan senlerle yazıyor
Aşk kalemimin mürekkebi sensin adam (kadın)
Gözlerim gözlerinin yakamozu
Usturupsuz dilim
Hasretin kıyısında
Palaspandıraz bir umut
Mavi hayallerim
Eflatun aşk

Damla damla senler dökülüyor kagırtlara
Hece hece redif redif uyak uyak seni yazıyorum
İnsan dili ile dudağı arasında saklarmış en mahrem sırlarını
En mahrem sırlarım sensin

Seni düşünmediğim bir anım yok
Canım canının emanetcisi
Gözlerime kirpiklerimi devirişimin adı yok aşk mı bu yaşadığım yoksa
Sadece fragman mı

Bazen düşünüyorum
Gözlerime gelip yerleşen yaşların sorumlusu kim
Adım adım yol alırken koynuma acılar
Dudaklarımı sıkıp sana aşk aşk dökülmem neden
Kalbimin sana olan bu göçü, bu mecali,
Kelimelere sığmayan bu iç yangını,
Yalnızca aşk mı, yoksa daha derin bir düş mü?

Her nefesimde sen varsın,
Her suskunluğumda bir çığlık gibi adını haykırıyorum.
Gecenin sessizliğinde seni yazarken,
Yıldızlar şahidim oluyor; her heceye, her duyguya.

Seni anlatmak zor,
Anlatmak yetmez belki de,
Sen benim en imkânsız şiirim,
Kalemimin ulaşamadığı, gönlümün taşıdığı en güzel hikâyemsin.

Bu aşk nereye varır,
Bu yol hangi uçuruma çıkar?
Kalbim adını taşırken ağır mı gelir sevda?
Yoksa seninle her şey yeniden mi başlar?
Belki de cevapsız soruların huzurunda,
Sadece sana sarılmayı dilerim,
Ve heybemde sakladığım o kırık umutlarla,
Yalnızca "biz" diyebilmeyi hayal ederim
Belki de adın adımın yanına yazılır.
Kimbilir..?
Ama bildiğim bir şey var seni çok seviyorum adam (kadın)
Çok seviyorum.
03.01.2025 13:44

Deniz Gece Mavisi

Yüreğimin Konstantinopolisi

Haykırsam, duyabilir misin sana sesimi?
Ağlasam, görebilir misin gözyaşlarımı?
Ben hücre hücre sen olmuşken,
Bulabilir misin bende kendini?
Söyle, gri yüreğimin pembe sevdası…

Aşk yolunda yalın ayak koştuğum sevdam,
Şimdi ay ışığını gözlerine,
Rüzgârın serinliğini yüreğine,
Ve ipeklerin yumuşaklığını tenine istiyorum.

Hayalini dokuyorum yıldızlara,
Adını fısıldıyorum rüzgâra.
Uzanıyorum ellerimle yokluğunun boşluğuna,
Senin için var olan bu ruh, yine sana kavuşma telaşında.

Söylesene, sesleniyor mu kalbin kalbime?
Tutuyor mu ellerim ellerini, hayal bile olsa?
Yoksa yalnız ben mi yükleniyorum bu sevdayı omuzlarıma,
Bir ben mi yaşıyorum griye boyanmış pembe masalı?

Hadi, bırak gururu;
Bir iz, bir işaret yolla uzaklardan,
Bir bakış, bir gülümseme, belki de bir dokunuş…
Gri gökyüzüne bir güneş gibi doğ,
Tıpkı yüreğime doğduğun gibi.

Gölgemde bile seni hissedeyim;
Hadi, kirpik uçlarından aşkı yudumladığım sevdam,
Yüreğimin Konstantinopolisi,
Güneşim ol, doğ günüme…
15.11.2024 15:44

Deniz Gece Mavisi

Yüreğimin Portesi

Sen gittin ya,
Ben bir daha kendime gelemedim.
Ne çalan telefon umurumda şimdi,
Ne de kayıp giden zaman.
Senin gittiğin gündeyim.

Saçımda aklar çoğaldı,
Yüzümde çizgiler.
Bazı geceler hıçkırıklarıma karıştı adın,
Bazı geceler isyanıma.

Her gece girdi koynuma acı,
Doğurdum her nefeste hasretin bebeklerini.
Gözlerimde kimliksiz bir ah,
Dilimde sitem.
Uçurumun kenarındayım,
Şarkılarım susmuş,
Şiirlerim küsmüş,
Ben ise hâlâ kaybolan gölge mi arıyorum?

Sokakların en dar caddelerinde,
Karaya çalarken umutlarım,
Bir sokak lambasının altına bırakıyorum yarınlarımı.
Bir gitarın sesinde kayboluyorum.

Ellerim yokluğunu,
Gözlerim belini,
Ve dilim bedenini sarıyor.
Ağır geliyor omuz başlarımdan kayıp giden o ipek şallar,
Dilimin intihar ettiği anların dünündeyim.

Dudaklarım sancılı,
Bir ateşin ortasında yanmaya meyilli bir çırayım.
Bile bile ateşe atıyorum kendimi.
İnsan kendinin katili olur mu?
Bu aşkta sanık da benim,
Maktûl de.

Yokluğun bir yangın yeri,
Her adımda küle dönüyorum.
Seninle geçtiğimiz o sokaklarda,
Şimdi sessizlik yankılanıyor.
Sen hiç duydun mu sessizliğin,
Kulak kanatan uğultusunu?
Belki gülüşünün izi kalsa, daha kolay olacaktı benim için her şey.
Belki yeniden tutunabilirdim hayata.

Adını haykırıyorum rüzgâra,
Sesim çatlıyor boşluklarda.
Gökyüzü bile bana küs,
Bulutlar kanlı gözyaşları döküyor.
Sen gittin ya,

Dünya benden vazgeçti sanki.

Bir mum gibi eriyorum,
Zamanın yalan dolan kollarında.
Kimse bilmez bu yangımı,
Kimse anlamaz yüreğimin çığlığını.
Sana dair ne varsa,
Bir bıçak gibi saplanıyor kalbime.

Şimdi geceyi içiyorum şarap gibi,
Karanlık sarıyor tenimi.
Yıldızlar yabancı,
Ay bile soğuk.
Senin sıcaklığını özlüyorum,
Ellerimde kalan boşluğunu.
Avutamıyorum yorgun yüreğimi,
O senden gitmedi desem de,
İnandıramıyorum.

Yarım kalmış, tamamlanmamış bir hikâye,
Bir daha yazılamayacak bir şiir.
Ve edilmeyecek dua olarak kalsan da,
Beynimin balta girmemiş ormanlarında,
Kaybolan son dize olacaksın.
Yüreğimin portesinde,
Bir nota kadar dik,
Bir sol anahtarı kadar kaygılı olsa da varlığım,
Söz veriyorum, bu son gelişin,
Ve benim son bitişim olacak.
Geceye bir söz,
Yüreğime sensizlik düştü sevgili.
20.01.2025 19:44

Deniz Gece Mavisi

Yüreğimin Son Tangosu

Duyguların dili olsa,
İçimdeki "sen"ler hasret olurdu.
Avuç içlerimde açan dikenlere,
Hâlâ isim bulamamış yorgun dudaklarımla,
Yine bir maceranın başındayım.
Yorgun ayaklarım,
Gizemli yolların kaldırım taşlarını adımlıyor.

Ah, bu üslupsuz dilim!
Savaş açıyor yorgun yüreğime,
Hesap sorar gibi kaldırıp parmağını,
Beni tehdit ediyor:
"Sakın," diyor, "sakın unutma yaşadıklarını!"
İnsan acılarını unutur mu?
Unutulmuyor...
Hıçkıra hıçkıra ağladığım geceler,
"Dur, dur!" diye yumruklaya yumruklaya,
Mosmor ettiğim göğüs kafesim.

Şimdi örselenmiş yüreğimi kaplayan
Kumları temizlemeye çalışıyorum.
Ellerim yorgun,
Dizlerim yaralı,
Kanatlarım kırık.
Ben... ben beni artık tanıyamıyorum.

"Gel," desem gelir misin?
Tek elimle hayatın parmaklarını tutamıyorum.
Yüreğimin bu son tangosu, biliyorum.
Kirpik kıvrımlarımda kıvranıyor umut,
Gamzelerime hapsolmuş yalnızlık.
Of... içmek, unutmak istiyorum.
Seni, beni çift görmek istiyorum,
Tüm tekil kişiliklerimize inat.

Biz olmayı beceremeyen yanımla,
Yüreğine hâlâ tutunmaya çalışmamın adı ne?
Aşk mı, yoksa arsızlık mı?
Bilmiyorum.
Ama bildiğim bir şey var:
İzmir çok soğuk, yar.
Üşüyorum.
20.11.2024 13:29

Deniz Gece Mavisi

Yüreğimin Sultanı

Sana her baktığımda, içimde volkanlar patlıyor, şimşekler çakıyor.
Şu kaşını kaldırıp sinirli sinirli bakışın yok mu, beni benden alıyor.
Ne zaman bir şiire başlasam, kalemim istemsizce seni yazıyor.

O kadar çok nedenim var ki seni düşünmek için...
Mesela, o güzel yüreğin, tertemiz ve dupduru.
Mesela, gözlerin, ışıl ışıl, sevgi dolu.
Hele o buğulu sesin yok mu,
Sanki "Kalk gidiyoruz" der gibi,
Beni benden alıyor, adam.

Boyunu posunu,
Huyunu, karakterini,
Bir kenara koy, ama o gözlerin...
O uzun uzun kirpiklerin,
Yüzündeki o minik çukur...
Tepeden tırnağa her bir zerrene aşığım.

Şimdi diyeceksin ki,
"Bunları bana hiç söylemedin,
Uzaktan, çok uzaktan izliyorsun beni."
Evet, saçının yüzüne düşüşünü bile kıskanarak...
O mert duruşun yok mu,
Sert ve özgüvenli hallerin...
Sanki yağmurdan kaçmışım da,
Sendeki sükûnetle dinlendiriyorum kendimi.

Ben şairim...
Turnayı gözünden, seni yüreğinden vuramam belki,
Ama sana bir şiir yazarım;
Her hecesinde kendine, tekrar tekrar hayran olursun.
Gizli gizli kıskanırsın, "Kim bu?" diye.
Ama yine de tek kelime etmem sana.

Sen yerini bilmiyorsan,
Ben yerini gösteremem sana, adam.
Açtım solumu, gel kurul tahtına.
Destur, Sultan Süleyman geldi desin yüreğim!
Evet, Sultan Süleyman geldi...
Yüreğimin Sultanı sen hoş geldin!
15.11.2024 10:47

Deniz Gece Mavisi

Yürek Dehlizlerimin Fay Hattı

Biliyorum bir gün sevdam,
Bir gün bana geleceksin.
Bahardan kalma gülüşünle, gözlerimin içine bakıp
"Diyecesin, kadınım..."
Bir gün sen benim olacaksın, ben de senin.

Ay, şahitlik edecek aşkımıza,
Rüzgar şarkılar söyleyecek kulağımıza.
Usul usul dolacak umut avuç içlerimize.
Senin üzerinde o beyaz damatlık, benim üzerimde beyaz gelinlik,
Kuyruğu yalayacak tüm merdiven basamaklarını...
Ve yavaş yavaş atacağız adımlarımızı,
O kırmızı halıdan kuğu gibi kayıp giderken.

Sen alnımdan öpeceksin,
Ben gözlerine bakacağım.
O an, nikahımıza şahitlik etmek için
İki melek inecek göklerden, ellerinde mavi bir gökkuşağı.
Ve dolayacaklar bedenlerimizi.
"Sizi karı koca ilan ediyorum," derken nikah memuru,
Dolacak gözlerimiz, ben hızlıca basacağım ayağına,
Sen bağırıp çekeceksin.
Ve elimize nikah cüzdanımızı alırken,
"Ah be sevdam, zor oldu ama oldu," dedirtecek hayat.

Biliyorum, zor olacak,
Ama olacak.
Ben inancımı bir gün bile kaybetmedim.
Bazen yağmurlar yağdı, bazen aramıza girdi kara bulutlar,
Ama sevgimiz bir gram eksilmedi.
Ne mesafeler engel olabilirdi bize, ne de yollar.

Biz uzaklıkları yakın edip sevdik.
Bir gün, sevdam, bir gün...
Aşkın kitabını yeniden yazacağız.
O zamana kadar uyut göz bebeklerini,
Ve izin ver sevdam, mutluluk bulsun bizi.
Allah, sevenlerle beraberdir, sevdam...
Seni çok seviyorum, yıllar geçse de,
Ömrüm bitse de.
Seni çok seviyorum,
Yürek dehlizlerimin fay hattı adam,
Çok seviyorum.
17.10.2024 14:43

Deniz Gece Mavisi

Yürek Kesiğim

Ah adam ne zaman bir sen düşünsem
Sesin nefesin ve o mükemmel gülüşün gelip takılıyor beynimin derinliklerine
Ucu açık onlarca kelime ısırıyor dilimin ucunu tarifsiz hisler kapliyor tüm bedenimi yüzüm istemsizce gülümsüyor göz bebeklerimde anlamsız bir sevgi dilim dudaklarıma savaş açmış yutkunup yutkunup susuyorum

icimde avaz avaz konusan benligime inat demli bir çay kokusu gibi gelişin insan her dakika özler mi bir çayın kokusunu uzaktan bile harika tavşan kanı aşka davet eden o koku

Ne zaman bir sen düşünsem annem geliyor aklıma sıcak ve yumuşak dokunuyor her kelimen yürek kesiği me bu defa kuşku yok umutsuzluk hiç yok ağır yaralı çıksada bir harpten yüreğim kanamiyorum insan sevdigini üzer mi diye yankılanıyor bir ses kulaklarımın ta içinde Sahi insan sevdiğini üzer mi o halde neden gözlerim yağmurlu

neyse sorulardan sıkıldım birazda mutluluğu yaşamak istiyorum bir iki üç ve uyanıyorum ah sen adam arafta kalıpta seni düşünmek bile güzel

Deniz Gece Mavisi

Yürek Kırığı

Dilimin çığlık çığlık sustuğu gecelerin birinde öğrendim
Herkesle konusulmazmis
Bazılarına susmak
Bazılarına ise yol vermek gerekmiş

Şimdi tezenesi çalınmış saz gibiyim
Hangi makamdan dokunacagimi bilmiyorum yüreğine
Acıların ayazindan ellerimi alıp çocuk yanlarimin arkasına saklıyorum
Hala sevmiyorum limonlu çayı
Çocukluğumun o dar sokaklarında
Kısa metrajlı filimler gibi hep başa sarıyor günler
Güz yaprakları ile yarışıyor gözyaşlarım

Stabil ve durağan herşey
Her sabah pencereme konan güvercinler gibi
Gözlerimin mavisine Uçurttugum uçurtmalarim bile kaygili
Gelişi güzel bir hayatın
Gidişinin acı yanındayım
Erteliyorum tüm sevinçlerimi
Eğreti duruyorum ilistigim her yerde
Sonra mavi şiirler yazicam deyip
Yine gri şiirlere çıkıyor yollarım
Hani gokkusagi rengarenkti
Hani acı sadece fragmandi diyemiyorum
Neden ölüyor avuclarimda kelebekler
Hala bilmiyorum

Yine sancılı bir doğum ani
Yine kanlı gözbebeklerim
Anlamsız bir hayat
Bumerang misali attıkça
Gelip soluma çakılan acilar
Yaşamak denilen safsata
Oysa katre katre sevmiştim
Damla damla düşmüştüm yüreğine
İlmek ilmek dolanmistim diline
Şimdi dilimin bağcıklarını çözemiyorum

Neden ben
Neden bu acılar
Daha kaç acıyı daha gömmeliyim
Gobek bağı ile
Umuduma kurşun sıkıyor ihanetin
Herkesi sana benzetiyorum da
Kimsenin toplamı bir sen yapmıyor
Simit susamlari gibi tane tane döküyorum seni avuçlarıma
Tek tek işliyorum yürek kanefçeme
Tüm sandıkta kalıp kuflenen ceyizime inat
Ve siliyorum gözlerimden
Yokluğunun derin yara izlerini

Sahi kabuk baglamayan yaralar nasıl iyilesir hala buna cevap bulamasam da

Kendi ellerimle sariyorum
Düşünce kanayan yaralarımı
Söylesene sevgilim alçı tutar mi yürek kırıklarını
Tutar mı 04.04.2024 13:59

Deniz Gece Mavisi

Yürek Literatürüm

Ey gülüşü gülleri kıskandıracak kadar güzel adam,
Ben hayata, yüreğinin naifliğinden tutunarak bağlanıyorum.
Bir gülüşün yetiyor bütün grilerimi maviye çevirmeye,
Sesin, kalbimin tellerine dokunan bir ezgi gibi yankılanıyor.
Şen bana yazdığında, dünya pembeye boyanıyor,
İçimdeki çocuk şarkılar söylüyor, kahkahalarla gülüyor.

Hâlâ diyorum:
Hâlâ güzel seven,
Güzel gülen,
Güzel bakan adamlar var.
Kendimle baş başa kaldığımda,
Gülüşün düşüyor aklıma,
Parmaklarım istemsizce kaleme sarılıyor,
Ve yine seni yazıyor.
Sen, kelimeleri bile kıskandıracak kadar özelsin.

Şimdi kalemle kâğıdın buluştuğu yerde,
Yine sen varsın.
Sanki bedenimi sular basmış da,
Kollarına sığınmışım gibi.
İnsan, kollarıyla sarılmadan bir yüreğe sarılabilir mi?
Öpücüğünün serinliğini yanağında hissedebilir mi?
Yanında olup gözlerine bakanlara inat,
Uzaktan kalbine dokunabilir mi?
Evet… evet, bin kere evet!
Çünkü sen, tüm olumsuzluklarımı olumluya çeviren adamsın,
Yüreğimde dimdik duran tek adamsın.

"Ah deniz, ah…" dediğini duyar gibiyim,
Ya da "Yapma, yanarız…"
Ama aşk, yalnızca dokunmak, koklamak değildir.
Bazen sadece bir "Nasılsın?" sözü bile
Tüm çiçeklerin, tüm şatafatlı sözlerin canına okuyabilir.

İşte sen, alfabemin en güzel harfisin.
Yürek literatürümde yeni keşfettiğim o kelimesin.
Bakışın umut, gülüşün huzur,
Varlığın ise sonsuzluk…
17.09.2025 09:29

Deniz Gece Mavisi

Yürek Yaram Can Kesiğim

İyi değilim, şiir defterim.
İyi değilim, kalemim.
İyi değilim, yastığım, ranzam.
İyi değilim.

Nasıl iyi olunur, hâlâ bilmiyorum.
Yaşamak denen bu hayat mücadelesinde
Ellerim,
Gözlerim,
Yüreğim kirleniyor, engel olamıyorum.
Bazen kangren olmuş bir yarayı kesip atmak ister gibi
Kesip atmak istiyorum
Usturupsuz dilini,
Fütursuz kelimelerini...
Ama kıyamıyorum.
Bu, acizlik değil; sevdandan, Geçemiyorum.

Sen benim bir türlü gidemediğim limansın.
Dinlendiğim, yükümü bıraktığım,
Dizlerinde saçlarımı ellerine bıraktığım tek huzursun.
Dualarımın ete kemiğe bürünmüş hâlisin.
Bazen diyorum ki: "Yak, geç, acıma!"
Ama yakmaya çalıştıkça yanan ben oluyorum,
Kıyamıyorum...
Kıyamıyorum.

Bir annenin yavrusuna sevgisi gibi
Koklaya koklaya öpüyorum.
Korka korka dokunuyorum.
Parmak uçlarımda sessizce yürüyorum.
Neyi merak ediyorum, biliyor musun?
Ben sana kıyamazken,
Yere göğe sığdıramazken,
Bir mesajına bile aylarca ağlarken
Sen nasıl kıyabiliyorsun bana?

Sevmiyor musun beni?
Özlemiyor musun geceleri?
Dolmuyor mu gözlerin adımı her duyduğunda?
Peki ya kokum, nasıl silindi avuç içlerinden?
Çıldırmak üzereyim.
Bir de "Nasılsın?" diyorsun ya...
İyi değilim.
Gerçekten değilim.

Ben sana "bensizliği" hiç yaşatmadım.
Bilemezsin, ama anlatayım sana sensizliği:
Tam yutacakken boğazına takılan ekmek gibi...
Ne yutabilirsin, ne de tükürebilirsin.
İşte sen, söküp atamadığım tek yaramsın.
Ne iyileşiyorsun, ne de kabuk bağlıyorsun.
Ben ise o yarayı taze tutmak pahasına hep kanatıyorum.

Sen bunu bile görmüyorsun.
Bir yara, bir yüreği ne kadar kanatabilir?
İşte sen, kan kusa kusa sevişimin tek şahidisin.

Yine "Döktürmüş, deli " dediğini duyar gibiyim...
Ah, yürek yaram...
Can kesiğim...
Dilim çürüse, gözlerimle;
Gözlerim çürüse, yüreğimle;
Yüreğim çürüse, ruhumla seveceğim seni.
Sana söz, yürek yaram...
Can kesiğim, sana söz...
23.05.2025 13:55

Deniz Gece Mavisi

Yürekte Acı Dilde Ayrılık

Su bile acıtırmış, yara derinse.
Benim ömrüm hep yaralarımı sarmakla geçti.
Her giden bir parçamı koparıp götürdü;
Bana kalan yalnızca acının sesi oldu.

Naftalin kokulu bir geçmişin
izlerini silmeye çalışıyorum
kırık parmak uçlarımla.
Ciğerlerimde tüten duman,
gözlerimde yarım kalmış hayatlar…
İki ileri, bir geri; tam ortasındayım.
Bir adım ötesi uçurum.
Ve ben soruyorum:
İnsan sona böyle adım adım gider mi?

Ateş yakar, buz dondurumuş.
Ne ateş olabildim,
nede buz.
Ama yanan yüreğime
donmuş duygularıma
"dur" diyemedim.
Uçurumun kenarında titreyen ayaklar
hep benim oldu.

Şimdi bir yol ayrımındayım.
Gitsem, kıyamıyorum.
Kalsam, yapamıyorum.
İtiraf ediyorum: özlüyorum.
Ama senden bir adım bile geri
gidemiyorum.

Bir sabah sensiz uyanmak düşüncesi
beni çıldırtıyor.
Masada boş bir tabak,
kapıda sahipsiz bir araba,
telefonumda sessiz bir hat…
Beni dibe çeken, işte bu ihtimal.

Cepte bir kadın olmadım belki;
ama yürekte bir aşk olmayı bildim.
Şimdi ise
yürekde acı,
dilde ayrılığım.
Hoşçakal sevgili.
28.08.2025 09:27

Deniz Gece Mavisi

Zalım Gurbet

Öyle bir Zalım Gurbet Ki Hiç Sorma
Anamın ağıdı,
Babamın öğüdü,
Yarin burnumda tüten hasreti...
Öyle bir acı ki tarife dil yetmez,
Oy verem ettin beni gurbet.

Şimdi yokluğu anlatmaya kalksam,
Kelimeler yetmez;
Sözcükler susar.
Saramadığım belini,
Öpemediğim yanağını kimler sarıyor yarim?
Gurbet diyorlar adına,
Ayrılık giriyor koynuma.
Hasretle yanan yüreğimi gözyaşlarım söndüremiyor gurbet.

Ah, allı gelin,
Yanağı benli gelin,
Gurbet yolunda öldürdün beni gelin!
Hangi kalem yazar bu derdi?
Hangi dil ete kemiğe bürünüp söyler içimdeki seni?
Ben baştan ayağa hasret olmuşken,
Hangi mendil siler gözlerime gelip yuva kuran yaşı?
Baksalar göremezler;
Kanar geceleri hasretin kanlı gözleri.

Ben sana ne yaptım gurbet?
Aldın yarimi, verdin kederi.
Ciğerin yansın gurbet,
Beni yaktığın gibi sen de yan!

Kulağımda bozlak ağıdı,
Dilimde dua,
Elimde Kur'an,
Ayaklarımda pranga...
Yollar aman vermiyor, gelemiyorum gurbet!

Hasrete ram olmuş bedenim ayrılığın ayazında,
Üzerimde solgun beyaz gömlek,
Elimde valiz...

Kaderim böyleymiş gurbet:
Sana hasret,
Bana özlem düştü;
Sana yalnızlık,
Bana sensizlik düştü.
Dersimi alıp yokluğundan,
Paket paket sigaram bitti.
Gurbet, neydi derdin benimle?

Şuramda, solumda bir sızı...
Dudağımda bir söz,

Dimağıma takılmış yokluk.
Öldürdün, öldürdün beni gurbet!

Başını bilip sonunu getiremediğim türküler,
Başıma dolanan efkâr bulutları,
Ayaklarımda zincirler...
Ben bu kaderi yenemedim gurbet.

Ellerin nerede, öpemiyorum anne.
Boynun nerede, saramıyorum baba.
Saçların nerede, okşayamıyorum yar...
Sen gurbet, ben sıla;
Sen özlem, ben hasret.
Ben anamı,
Ben babamı,
Ben yarimi özledim gurbet, özledim!

Mektuplar kokunu getirmiyor annem,
Getirmiyor!
Saçların parmaklarımın arasında kaldı.
Kokladıkça bitmiyor hasret,
Bitmiyor gurbet...
Öldürdün, öldürdün beni gurbet!
30.01.2025 01:35

Deniz Gece Mavisi

Zamansız Mı Amansız Mı

Zamansız mıydı, amansız mıydı gidişin?
Ben hâlâ anlayamadım, sen neden gittin?
"Dilinin bağcıklarını çözüp sen istedin"
demek kolay…
Sende haklısın,
Haram yüreğine ağır geldi helâl sevdam.

Ben her gece dualar ede ede
şakladım acını yüreğime.
İçimin kanlarını yuttum,
Sezdirmedim kimseye.
Bu muydu sevgimin ödülü
Diline doladığın o sevgi sözcüğü var ya…
Takılmıyor mu dilinin dikenli tellerine?
Karaya vuran dalgalar misali
Yüreğimin sahiline vuruyor hasretin.

Nenem derdi ki:
"Aşk, diş ağrısına benzer;
geceleri vurur derin derin…"
Senin dişlerimi söküp elime vermen
sevgindenmiydi?
Hahahayy… bak sen,
Çok severdin gülüşümü.
Gülünce yüzünde oluşan o çukurlara gömsünler beni derdin,
Ah ah şimdi bir mezarın bile yok,
Evet gülüyorum ama
çocuksu hallerine gülüyorum.

Ah be sevgili,
Dudağın dile isyanını bilir misin sen?
Ben bilirim, çok can yakar…
Ama şu yüreğin akla isyanı yok mu,
Belimi büküyor benim.
İki kaşının arasından vuruyorum
ayrılıkları;
Yine de kördüğüm olmuş sevda çözülür mü bilmiyorum...

Ben her kelimede yanarken
bir o kadar da güçleniyorum.
Yaralı bir kuş gibi çırpınıyor içimde sevdam,
Kanadım kırık, gökyüzüm yarım.

Seninle uçmayı hayal eden yüreğim şimdi.
Yere çivilenmiş bir yalnızlıkta boğuluyor
Bu son umut kırıntılarım.
Her gidişin ardında
binlerce sessizlik bırakıyor.
Ve ben, her sessizlikte
biraz daha kayboluyorum.
Biraz daha büyüyor
içimdeki yangın.

Biliyor musun sevgili,
aşk dediğin şey öyle basit birşey değil.
Bir tebessümle başlar belki,
ama bir ömürlük yara bırakır yürekte.
Ben yaralarımı yüreğimde büyüttüm gözyaşlarımla,
Sen gittiğin günden beri
benim içimdeki yaralar
güneş görmez oldu,
Ve hep kanıyor, kabukda bağlamıyor.

Yine de...
İçimde sana dair bir umut tanesi hâlâ var.
Bir gün kapım çalar,
ve sen "döndüm" dersin diye
uykusuz gecelerimde yastığıma daha sıkı sarılıyorum.
Ama biliyorum...
Sen dönmeyeceksin.

Alnıma yazılmış kaderim sensizliğin adıyla mühürlü olsada,
Senin kaderinde benim zerrem bile yok,
Ve ben artık öğreniyorum:
Sevda, bazen insanı büyütmez,
param parça edermiş
Ben her parçamı bile sen diye seviyorum...
26.09.2025 16:45

Deniz Gece Mavisi

Zeytin Gözlüm

K :
Oy kirpiklerine gurban olduğum adam
Dudaklarının kenarına yuva yaptığım sevdam
Devirme gözlerini önüne
Bu halimiz ar değil
Daha kızıl şafağın mavi umutlarına pembe kuşlar uçurucaz
Sahi senin umutların uçmayı öğrendi mi adamım

E :
Kadınım alınyazım kalbine kurban olduğum
Devirdiğim gözlerim değil içine akıttığım sevdam
Seninleyken umutlarım da kalbim gibi ögrendi uçmayı
Peki ya sen kalbimin titremesini hissettin mi

K :
Şac tellerimden tırnak uçlarıma kadar hissettim
Öyle bir kalbim attı ki çok korktum duracak diye
Gözleri cennet sevdiğim
Elin değince elime korlar yapışıyor yüreğime
Bakınca gözlerine gözlerinde kaybolup gidiyorum
Hele sesin değince kulağıma
Fısılda desem kulaklarıma ne derdin

E :
Kulagına fısıldarken kıyamet gelir diye korkarım
Ben her bulduğum yerde sana olan sevdamı haykırırım
Kulagına seni çok sevdiğimi fısıldamaya devam ederim
Ellerini tutup gözlerine baktıgımda solan çicekler açar içimde
Bu nasıl bir sevdadır ki beni benden aldı
Sen söyle kadınım sonsuzluk bizimlemi

K :
Demeyesin kadınım.
Olacağı varsada olmaz derler
Hem korkarim ben
Biliyormusun
Duyduğum en güzel ses senin sesin
Gördüğüm en güzel göz senin gözlerin
Ve içime düşüp kavuran sevda senin sevdan
Ben tane tane sen olmuşum adamım

E :
Dünya gelse karşıma bırakmam elini
Korkma bizi ayırmaya yetmez güçleri
Senin zeytin gözlerin benim yüregimi delip geçti
Her zerremde her tanemde kalbim sen diye attı
Bedenimin tenine değmediği yerde
Ruhumu hissede biliyormusun kadınım.

K :
Ruhun ruhuma bu kadar yakınken
Gel kıyalım ömür nikahimizi

Dağlar taşlar
Kurtlar kuşlar şahitlik etsin bize
Babam vermese ne olur
Benim vatanım sen degilmisin

E :
Dağlar taşlar zaten şahittir sevdamıza
Kimse olmasa onlar gelir nikahımıza
Biz seninle Ay ile Yıldız gibiyiz
Vermezse zalım baban alır kaçarım seni buralardan
Sen benim kadınım alın yazımsın
Seni seninleyken yaşamak için
Ömrümü veririm ben
Gelecekse ölüm senin için gelsin Zeytingözlü sevdigim

K :
Gözlerimi gözlerinden ayırırsam kör olsun gözlerim

E :
Ellerimi ellerinden ayırırsam kesilsin ellerim

K :
Başka bir yare meylederse taşa dönsün yüregim

E :
Başkasına seni seviyorum derse lal olsun dilim

K :
Bedenim toprağa ruhum sana emanet adamım.

E :
Bedenim toprağa kalbim sana emanet kadınım

Gece Mavisi Deniz & Erhan sa
25.06.2024

Deniz Gece Mavisi